

15₁ 930.

Ue. 2604.

Ex Bibliotheca Williana.

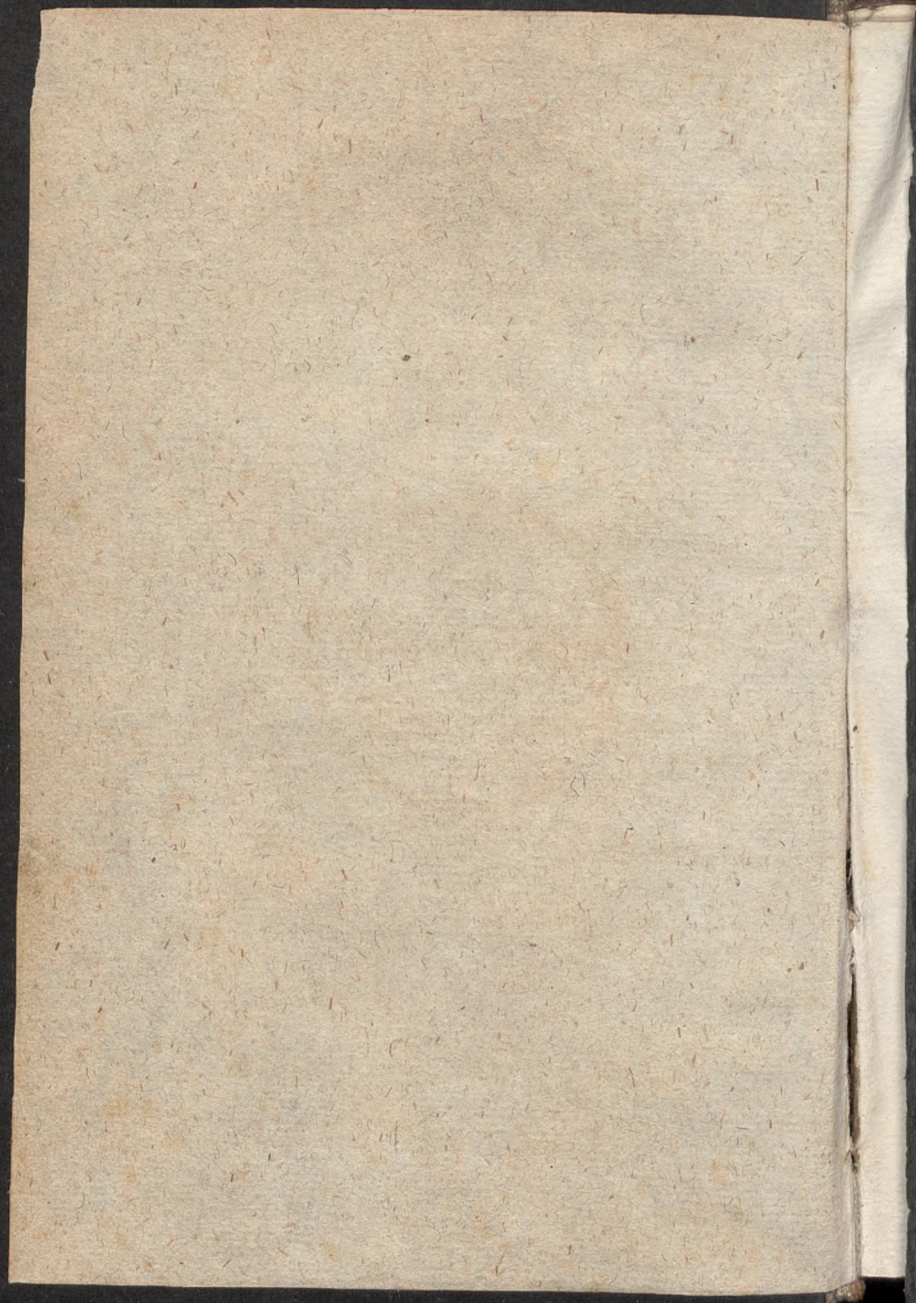
001386602

Biblioteka Jagiellońska

stdr0020456

Ad. Perod. Ue 2604/[1] (P. 1)
Ue 2604/[2] (T. 2)

Β Ι Ο Σ

ΠΕΤΡΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΡΟΥΣΣΙΑΣ,

ΠΑΤΡΟΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,

*Συμμεγείς εκ Διαφόρων υπομημάτων εν
Γαλλίαις κ' Ολλανδία εκδοθέντων,
κ' εις δύο Τόμους Διαμεθεύς.*

Νυν πρώτον μεταφραθεύς εκ τῆς Ἰταλικῆς εις ἡ
ἀπλῶν Ῥωμαϊκῶν διαλέκτων μὴ προσηύτης,
ἐπιμελεία δὲ πλείστη διορθωθεύς

ΠΑΡΑ ΚΤΥΡΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΓΚΕΛΛΑΡΙΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Ε Ν Ε Τ Ι Η Σ Ι.

α.β.γ.

Εν τῇ Τυπογραφίᾳ Σάντα Πέκουρα.

Con licenza de' Superiori, e Privileggio.

Υπόθεσις τῆ Πέμπτης Βιβλίας.

Ο Σουλτάνος τῆ Τούρκων κηρύττει πόλεμον ἐναντίον τῆ Αὐτοκρατορίας. αὐτὸς ἔρχεται εἰς Βλαχίαν μὲ μίαν ἀξιόλογον δυνάμιν, καὶ ἐκεῖ μένωντας γελασμένος ἀπὸ τῆς ἐλπίδας του, δρέθη εἰς κίνδυνον νὰ θυσιαθῇ ἰσὺν τῆς Τούρκους, καὶ Ταρτάρους. Λίκα τελευτᾷ ἢ σύζυγός τε τὸν συμβεβόλει νὰ ζητήσῃ τὴν εἰρήνην ἰσὺν τὸν Βεζίρην. τὴν λαμβάνει, καὶ γυρίζει εἰς τὰς πόλεις τῆς Βασιλείας τῆς. Δίδει γυναικὰ τῆς Ἀλεξίᾳ μίαν Περγικίπιασαν τοῦ Βολφουβούτελ. Ζητεῖ νὰ συναρμυνηθῇ εἰς τὰς Ἡγεμονείας τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἀλλ' ὁ Ἰμπεράτωρ τῆς Γερμανῶν δὲν σέργει. Νέαι συγχύσεις μὲ τῆς Τέρκων, ἀλλὰ καταπραίνονται γλήγορα. Ὁ Πέβρος βοηθεῖ τὴν Δανιμαρκίαν καὶ Πρωσσίαν ἐναντίον τῆς Σβηκίας, καὶ κατορθώνει διαφορὰς νίκας ἐν τῇ ξηρᾷ καὶ Θαλάσσης. Εὐβαίνει Διαιμβυθίης εἰς Πετρέπολιν, καὶ ἐκεῖ δέχεται Πρίσβεις ἰσὺν διαφορὰς πόλεις. Ἀποθνήσκει ἡ Περγικίπιασα ἢ σύζυγός τῆς Ἀλεξίᾳ. Ὁ Αὐτοκράτωρ μισθεῖ ἰσὺν Πετρέπολιν, καὶ διέρχεται διαφορὰς πόλεις τῆς Βασιλείας τῆς. Ἐπειτα κάνει ἕνα δεύτερον ταξίδιον εἰς Ὀλλανδίαν, καὶ ἐκεῖθεν ἀπερνᾷ εἰς Παρίσιον, ἠγοῦν Παρίγγι.

Γυρίζει εις Πετρέπολιν, η̄ σαθεράνει ἐκεῖ νέα
διορθώματα. Φυγὴ τῆ Ᾱλεξίᾳ ἡ̄ τῆ Αὐτο-
κράτορος ἀπὸ Μόσχα. Ἐπάνοδος αὐτῆ, ἔγ-
γραφος ἔξέτασις τῆ ἐγκλήματός τε, η̄ θάνα-
τος αὐτῆ.

Β Ι Ο Σ
Π Ε Τ Ρ Ο Υ
Τ Ο Υ
Μ Ε Γ Α Λ Ο Υ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Ὡς πῶρα εἶδον ὁ Μέγας Πέτρος
τὸ πρόσωπον τῆς τύχης νὰ γελᾷ
πρὸς βοῦθειάν τε. ἐπειδὴ εἶχεν
εὐγάλη ἀπὸ τῆ ἐξουσίαν τῆς
Τουρκικῆς Βασιλείας τῆ ἀναγ-
καιοπίτῳ Πόλιν Ἀζάνιον μὲ ὅλας τὰς παραθα-
λασσικὰς τόπους. εἶχε πάρη τῆς Σβηκίᾳς τρεῖς
Ἐπαρχίας, τὰς πλέον πολυτίμους ἐκείνης τῆς
Βασιλείας. εἶχε κινήσῃ κτὶ κράτες τὸν Βασιλεῖα
Κάρλον, ὅπου ἐσάθη ὁ τρόμος τῆς Πολωνίας,
τῆς Σαξονίας, η̄ τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας,

ἢ ἐφοβείετο νὰ ἀφανίσῃ ἢ νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὴν Ρῶσιν. καιρὸς ἦτον χροῖον νὰ ἰδῇ καὶ ὅλα ὀλίγον ἢ χειρισμὸν τὸ πρόσωπόν της. Αὐτὴ γυρίζοντας ἔξαφνα ἠθέλησε νὰ παίξῃ μὲ αὐτὸν, ὅπως τὸν ἤφερον εἰς τὴν ἀρκίαν νὰ χάσῃ εἰς μίαν στιγμήν ἢ δόξαν ἢ δυνάμιν, ὅπως εἰς τὸσας χρόνους ἀπόκησον. Ἀφ' ἧ ἐπῆγον εἰς Μπενδέρει ὁ Βασιλεὺς Κάρλος, δὲν ἔπαυε μὲ τὸ μέσον τοῦ Πρέσβευος τῆς Γαλλίας, ἢ τῆς Ταταρχάνη, νὰ παρακινᾷ τὸν Τοῦρκον διὰ νὰ κινήσῃ πόλεμον ἐναντίον τῆς. Πέτρος ὁ Τολσόης, ὅστις διέτριβε τότε εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ μέρος τῆς Αὐτοκράτορος, δὲν ἄφησε κανένα μέσον διὰ νὰ ἐμποδίσῃ ὅσα ἐνέργου ἐκεῖ οἱ ὀπαδοὶ τῆς Σβέκου, ἢ νὰ παρακινῇ τὸν Τερμον διὰ νὰ ὑποδιώξῃ τὸν Βασιλέα Κάρλον ἀπὸ τῆς τῆς τῆς. Δι' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν ἔκαμε πολλὰς σχετικὰς τὸ Τερρικὸν Συμβέλιον, τὸ λεγόμενον Ντιβάνι, ἢ ἀπεφασίδη, ὅτι ὁ Τοῦρκος εἶχε χροῖον νὰ βοηθήσῃ τὸν Βασιλέα Κάρλον, ἐπειδὴ ἐπρόσφραξεν εἰς τὴν ὑψηλὴν προσασίαν τῆς. ἀλλὰ κατὰ τῆς Νόμης τῆς Ἀλκοράνς δὲν ἠμπόρει νὰ κηρύξῃ πόλεμον ἐναντίον τῆς Αὐτοκράτορος διὰ νὰ κάμῃ τὸ θέλημα τοῦ Σβέκου, ἀν' ὧν δὲν ἠθέλε λύσῃ αὐτὸς τὴν φιλίαν, προξενῶντας ὡς ἐχθρὸς καμίαν ζημίαν εἰς τῆς τῆς τῆς Ὀτμανικῆς Βασιλείας. Ὁ Ταταρχάνης ὧντας ἐχθρὸς Σαράσιμος τῆς Ρῶσων ἐπεμψε μὲ δολιότητα πολ-

Τερμον
συμβου-
λεύονται
νὰ κινή-
σου πό-
λεμον ἐ-
ναντίον
τῆς Ρῶσ-
σίας.

λῆς

λῆς ἀνθρώπου διὰ νὰ κλαυθουῖν πρὸς τὸν Τερμον ἀπὸ τῆς Ρῶσας. ἀλλὰ τὸ Ντιβάνι ἐγνώρισε τὸν δόλον, καὶ τὴν ἐπιβελῶντας, ἢ δὲν ἠθέλησε νὰ δώσῃ ἀκρόασιν εἰς τῆς συκοφαντίας τῆς. ἕως ὅπου κατεβιβάθη ἀπὸ τὴν ἄξιαν ὁ Βεζίρης Ἀλῆς Πασιάς, κατακλειθεὶς πῶς ἐδαροδοκίθη ἀπὸ τῆς Ρῶσας, ἢ ἔγινε Βεζίρης εἰς τὸν τόπον τοῦ ὁ Κιπρλῆς Σαδές. Ἀλλὰ αὐτὸς ὧντας φυσικὰ φρόνιμος, ἡσυχος, καὶ κατὰ κάρδιος, ἀφ' ἧ ἐκυβέρνησεν 60 ἡμέρας, ἐπέμφθη πάλιν εἰς Ναύπακτον, ὅπως ἐκυβέρνα προτιθέρα. Εἰς αὐτὸν τὸν ὀλίγον καιρὸν τῆς διοικήσεώς τε, εἶχεν ἀποφασίσῃ ὁ Σελτάνος νὰ δώσῃ τῆς Βασιλέως Κάρλος μίαν συνοδίαν ἀπὸ 40 χιλιάδας Τοῦρκας, ἢ Ταρτάρους, διὰ νὰ τὸν ἀπεράσεν ὡς ἐν Δελιάμβω ἀπὸ τὸ μέσον τῆς Πολωνίας, ἢ νὰ τὸν φέρου ἕως τῆς σήμερον τῆς Σβενίας. Ὁ ἴδιος Βεζίρης ἔδωκε τοῦ Τολσόη τὴν εἰδήσιν αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως, ἢ αὐτὸς τὴν ἐμύνησεν εὐθὺς πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς. Τότε ὁ Πέτρος ἔγραψεν εὐθὺς μίαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Σελτάνον, δοσμένῳ εἰς τῆς 27 Ἰουλίου 1710. Ἐπαραπονεῖτο δὲ εἰς αὐτὴν μεγάλως διὰ μίαν τριαύτην ὑπόθεσιν, καὶ τῆς ἐσημείωνεν, ὅτι ἔσπεργε νὰ εἶναι ἄλλοι μόναι χιλιάδες ἢ συνοδία τοῦ Κάρλου, ἀλλὰ ὅχι ἀπὸ Ταρτάρους. ἐπειδὴ αὐτοὶ εἶναι πολλὰ λαίμαργοι εἰς τῆς ἀρπαγῆς, ἢ ἐπιμότατοι νὰ προξενήσωσιν σύγχυσιν εἰς τῆς

Ὁ Σελ-
τάνος ἦν
τέρκων θῆ-
λει νὰ πεμ-
ψῇ Κάρ-
λον μὲ συ-
νοδίαν.

1710.

27. Ἰουλίου
γραφὴ τοῦ
Πέτρος πρὸς
τὸν Σελτάνον.

Α 4

συνό-

σωώρα. Εἶδεν μὴ ἀνίσως καὶ ὁ Κάρλος ἠθέλησεν
 ὑποφασίσσινά ἀπεράσῃ ἀπὸ τῆ Πολωνίαν μὲ πῶσα
 Στρατεύματα, τότε πῶσον αὐτὸς, ὅσον καὶ ἡ Πο-
 λιτεία τῆ Πολωνῶν ἢ σύμμαχός τε, ἠθέλησαν
 σοχαδῆ διαλύσιν τῆς φιλίας μίαν τοιαύτῳ
 ἐπιχείρησιν. Αὕτη ἡ ἐπιστολὴ ὅπε ἰωαντιάνε-
 το εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Τέρκη, ἐπροξένησε
 νεωτέρας γάσεις εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐκ-
 λέχθη Βεζίρης εἰς τόπον τοῦ Κιπρῆν ὁ Μπαλ-
 τασίης Μεχμέτης.

Αἰτίαν
 κινήσῃ ὁ
 Τούρκος
 πόλεμον
 καὶ ὁ ῥέσ-
 σίας.

Εἰς ταύτῳ δὲ ὑσερηνῶ μεταβολῶ μίαν παρα-
 μικρὰ πρόφασιν ἐπάνω εἰς τὴν τάξιν, ἔδωκε χερσὶ
 τῆ Βασιλείας Κάρλος νὰ ἀνάψῃ πειρασώτερον τὴν
 φωνίαν ἐναντίον τῆ Ρῆσων. Σωηθεῖσιν οἱ ξέ-
 νοι Ἀποσολάτορες ὅταν ἐκλέγεται νέος Βεζίρης,
 νὰ τῆ ζητῶν καιρὸν ἀπρόσεως, διὰ νὰ τὸν συγ-
 χαρῶν εἰς τὴν ἀνάβασιν ἐκείνης τῆς ἀξίας, ὅπε
 εἶναι ὁ ὑψηλότερος βαθμὸς τῆς Τερικῆς Βασι-
 λείας. Ὁ Πρέσβυς λοιπὸν τῆς Ρῆσίας ἐζήτη-
 σε νὰ ἔχῃ τὰ πρωτεία εἰς τὴν ἀπρόασιν, καὶ ἔ-
 λαβε τὴν ἀπόκρισιν, ὅτι ἔφερετε νὰ εἶναι πρω-
 τος ὁ Ἀποσολάτωρ τῆς Γαλλίας, ὡς παλαιότε-
 ρος σύμμαχος τῆς Τερικῆς Βασιλείας, καὶ μά-
 λις ἐπειδὴ καὶ ἡ Τερικὴ αὐτὴ διὰ σωθῆσας
 παλαιότητος ἔδιδε τῆ Βασιλείαν τῆς Γαλλίας
 τὴν προσηγορίαν τοῦ Αὐτοκράτορος. Τότε ἀπε-
 κείθη ὁ Τολσός, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γαλλίας σι-
 μὰ εἰς τὰς λοιπὰς Ἡγεμονείας τῆς Εὐρώπης ἐ-
 νομί-

νομιζέτο ὡς Βασιλεὺς, καὶ ὄχι ὡς Αὐτοκράτωρ,
 καὶ πῶς αὐτὴ ἡ προσηγορία ἤρμοξε πειρασώτερον
 τοῦ Βασιλέως τε, ὡς Μονάρχης ὅπε ἦτον πα-
 σῶν τῆ Ρῆσιων. Ἐξω ἀπ' αὐτὸ ἔφερετε καὶ
 νὰ τῆ δοθῆ τὸ πρωτεῖον ὡς Πρεσβυτῆς Ἐκτρα-
 ορδινάριος ὅπου ἦτον. Αὕτη ἡ διαφορὰ ἔκαμε τὸ
 Ντιβάνι νὰ συμβηλῶθῆ πολλὰς ἡμέρας, καὶ ἐ-
 ρουλήσαντες τὰ ἀντίγραφα ἔυρον, ὅτι τοῦ Βασι-
 λέως Ρῆσίας ἐδόθη πάντοτε μόνος ὁ τίτλος τῆ
 Κζάρ. ὅθεν ἀποφάσισαν νὰ μὴ λάβῃ ἀπρά-
 σιν ὁ Πρεσβυτῆς του, παρά ὑσερον ἀπὸ τὸν
 Πρέσβυα τῆς Γαλλίας, καὶ ἐδόθη ἡ εἰδησις καὶ
 εἰς τὰς ἄλλας Πρέσβυας, ὅτι ἠθέλησαν τὰς δεχθῆ
 εἰς ἀπρόασιν ὑσερον ἀπὸ τὸν Πρέσβυα τῆς Ἰγ-
 γιλτέρρας. ὁ Τολσός ἐναντιώθη, ἀλλὰ μα-
 ταίως. ὅθεν ἐμήνυσε τῆ Βεζίρη, ὅτι ἐπειδὴ καὶ ἔ-
 βεχον οὕτως τὰ πράγματα, ἔμμεν ὑσερημένος
 ἀπὸ τὴν τιμὴν νὰ ὑπάγῃ νὰ τὸν ἀσπαδῆ. Τό-
 τε αἱ Τάρτεροι, Σβέκοι, καὶ Γάλλοι, δὲν ἔλειψαν
 νὰ βάνεν ζιζάνια πρὸς τὸν Βεζίρη λέγοντες.
 ὅτι ἐκείνη ἡ ἀπόκρισις ἦτον υπερήφανος, καὶ γε-
 μάτη ἀπὸ καταφρόνησιν πρὸς τὴν ἐξοχότητά τε.
 Τίτλος τὸν ὁποῖον καταχρῶνται οἱ Βεζίριδες
 ἀπὸ ὀλίγον καιρὸν καὶ ἐδώθεν. Περιπλέον ἔκα-
 μαν ἔἴλθον ἀπὸ τὰ σωώρα νῆαι κατηγορίαι,
 ὅπε ἀποφάσισε τέλος πάντων τὸ Ντιβάνι νὰ κη-
 ρύξῃ πόλεμον κατὰ τοῦ Αὐτοκράτορος, καὶ ὁ
 Τολσός ἐφυλακώθη εἰς τοὺς ἐπὶ Πύργους,
 τερ-

17 Δεκέμβρ. ο τουρκικου κηρύττη πόλεμον εναντίον τῆς βίβλων.

1079 τερικισί λεγομένης γεδι Κελέ. αὕτη ἡ κήρυξις τῆ πολέμου ἐμλουθή παρὸς ὅλας τὰς τόπας τῆς Τουρκικῆς Βασιλείας μετὰ ἕνα Μανιφέστον, καὶ εἰς αὐτὸ ἦτον γραμμένον. Ὅτι οἱ ἄπιστοι Ρούσοι ἐβίασαν τὴν εἰρήνην μετὰ μουσουλμανοὺς ἔθνος, ὅθεν καὶ ἐκηρύχθη ἐναντίοντες πόλεμος καὶ τὸν φεταῖον ὅπως εὐγαλεῖ ὁ Μωχάμεδ, ὁ ἄκρος Ἀρχιερεὺς τῆς πιστῶν ὅλας τὰς κόσμου. καὶ ἐκαλοῦντο ὅλα τὰ στρατεύματα τῆς Βασιλείας νὰ ἐλθοῦν νὰ ἐναντιωθῶν μετὰ τὸν Βεζίρην, καὶ νὰ στρατεύσεν ἐναντίοντες. ἐδόθη εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Σιλικιάδου μιλῶς καὶ τὸ 1122 ἔτος, ὅπως ἔρχεται νὰ εἶναι ὁ Δεκέμβριος τῆ 1710 ἡμετέρου ἔτους. Ὁ Βεζίρης ἠτοίμασε μετὰ πᾶσαν σπουδὴν καθεὶ πρᾶγμα δι' αὐτὴν τὴν ἐκστρατείαν, ὅπως εἰς τρεῖς Μῆνας παρὶν τῆς 15 Μαρτίου 1711 εὐγύνων ἀπὸ Κωνσταντινέπολιν διὰ νὰ ὀδηγήσῃ τὸ τερικικὸν Στρατεύμα, τὸ ὁποῖον εἶχε συσταθροίση σιμὰ εἰς Ἀδριανέπολιν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐστράτευσε πρὸς τὸν Ἰζρον Ποταμὸν, ἦγεν Δέναβιν.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Πέτρος ἂν καλὰ καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ μάθῃ διὰ τὸν Πρέσβεά τινε τὰ ὅσα ἔτρεχον εἰς Κωνσταντινέπολιν, ἐπειδὴ δεικνέτο φυλακωμένος, ἐτι δὲ δεῖν ἐμπόδιζαν εἰς τὴν σωρὰ ὅλας τὰς ταχυδρομὰς εἰς ἕθνος ποιῆτον, ὅπως διὰ τρεῖς ἐπιστολάς ὅπως εἶχε σείλη παρὸς τὸν Σελτάνον δὲν ἔφθασε καμία εἰς χεῖράς τινε, μετὰ ὅλον τὴν ἔμαθεν ἀπὸ ἄλλα μέρη τό-

σον παρὸς καθεὶ καθεὶ ὑπόθεσιν, ὅπως ἠδυνήθη νὰ ἐτοιμαθῆ εἰς πόλεμον προηγήτερα ἀπ' αὐτὰς τὰς Τούρκικας. ἡ πρώτητα παραγγελίαις ὅπως ἔδωκε, ἦτον διὰ τὴν ἑκστρατείαν τῆς Ἀζακίης, καὶ ἐπεμψεν ἐκεῖ ἀξιολόγους ὀφφικιαλίους διὰ τὸ Πέλαγος, καὶ πάντα τὰ ἀναγκαῖα. καὶ παρατήσας τὴν Περίγειον Μεντζικὸφ τὴν φροντίδα τῆς Ἰγγλίας, Φινλανδίας, καὶ Λιβονίας, ἀπέρασεν εἰς Μόσκαν. καὶ ἐκεῖ ἀφροίσας ἀξιολόγον στρατεύματα ἀπὸ 50 χιλιάδας στρατιώτας πεκαυδωμένους εἰς τὰ πολεμικά, ὑποχρέωσε τὸν Ταρτάρων τῆς Καλμύκων μετὰ πολὺ χρυσίον, καὶ ὑπεχίθη νὰ ἐκστρατεύσῃ, δεῖ νὰ τὰς δώσῃ ἐνόχλησιν, καὶ νὰ τὰς κατατρέξῃ. Καὶ βέβαια ἐποκαταδρομὴν τὰς Τάρταροι τῆς Κεμίας ἐπιθυμῶντες ὀλοφύχως τὰς ἀρπαγὰς, δὲν ὑπέμειναν νὰ ἀρχίσῃ ὁ Τερικικὸς τὸν πόλεμον, ἀλλ' ἀρχισαν νὰ φέρωνται ἐχθροπραθῶς ὡς ἀπὸ τῆ μύια Γιαννακίον. ὁ Ταρτάρων ἦτον ἀρχηγὸς εἰς 100 χιλιάδας Ταρτάρους, καὶ ὁ Σελτάν Γάλγας ὁ γιὸς τινε ἦτον κεφαλὴ εἰς 50 χιλιάδας. ὁ δὲ Παλατίνος Ποτόκης ἠκολούθει μετὰ 10 χιλιάδας στρατιώτας συνηθροισμένους ἀπὸ δεξέφωρα Γένη, ἀπὸ Πολώνης δηλαδὴ, Σβέικας, Οὐγγάρους, Βλάχους, καὶ Καζάκους. Ἐνα μέρος Ταρτάρων ἔφθασεν ἕως Ἰζνικ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ πρώτη Πόλις τῆς Ρωσσίας ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ἐρήμων τόπων τῆς Ἀζακίης, καὶ ληλατήσαντες τὸν τόπον, ἐγύρισαν ὀπίσω μετὰ πολ-

Καταδρομὴν τὰς Τάρταρον εἰς τὰς τόπας τῆς Ρωσσίας.

ἀπὸ τὸ ξανθὸν Γένος, ὅπῃ θέλωσι νὰ εἶναι οἱ Ρῆσοι, ἤγουν Μοσκοβίται. Ὁ δὲν ἐνόμιζεν ὁ Πέτρος, ὅτι ὅλοι οἱ Ρωμαῖοι ὅπῃ δέρισκοντο ὑπὸ τῷ ἔξωσιαν τῆ Τέρκω, ἤθελαν συκωδῆν πρὸς βοήθειάν τε εἰς τὴν πρώτῃν αἰτίαν ὅπῃ ἤθελαν λάβῃ. Ὅσον διὰ τὰς κατὰ τῷ Θάλασσαν ἐπιμασίας, ἐπειδὴ καὶ διεφημίσθη λόγος, ὅτι ὁ Τέρκος ἠτοίμαζε διὰ τῷ Μαύρῳ Θάλασσαν μίαν πολυάριθμον Ἀρμάταν, ὁ Αὐτοκράτωρ ἔκαμε μεγάλας προπαρασκευὰς εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, καὶ ἠτοίμασεν ἐκεῖ 20 μεγάλα Καράβια τῆ πολέμου, ἔξω ἀπὸ τῷ Ναυαρχίδα, ἤγουν τῆ Καπετάνιαν, ὅπῃ εἶχεν 86 κανόνια, καὶ ἀπὸ πολλότατα Κάτερρα, καὶ Γαλεώτας. ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπῃ ἐσωσέβη εἰς τὸν κατὰ ξηρὰν πόλεμον, ἔκαμεν ἀφάρπτης καὶ ἀνωφελεῖς τὰς ναυτικὰς δυνάμεις τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης Μοναρχίας.

Ἐν ὅσῳ δὲ ἐγίνοντο αἱ τοιαῦται προπαρασκευαὶ τῆ πολέμου, οἱ Πρίσβεις τῆς Ἰγγιλτέρρας καὶ Οὐκρανίας, ὅπῃ ἦσαν εἰς Κωνσταντινουπόλιν, ἠθέλησαν νὰ παραλάβωσι τὰ συμβεβηκότα ἐνὸς τῶν ὀχληρῶν πολέμων. Ὁ δὲν ἐσυμβέβηδον τὸν Σβέκον Βασιλέα νὰ εἰρνώσῃ μετὰ τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Ρωσίας. Ἰέρφιος ὁ Πρεσβυτὴς τῆς Ἰγγιλτέρρας ἐπῆγεν ἕως Μπενδέε διὰ νὰ παραβάλῃ τῷ Βασιλεῶς Κάρλς συμβιβασμούς. ἀλλ' αὐτὸς περυσιωμένος ἀπὸ τὰς ἐπιμασίας ὅπῃ ἔβλεπε τὸν Τέρμον νὰ κἀνῃ ὅλον διὰ λόγου

Οἱ πρεσβεις τῆς Ἰγγιλτέρρας καὶ Οὐκρανίας προσπαθεσιν νὰ εἰρνώσωσι τοὺς δύο Βασιλεῖς.

τε, ἔδωκεν αὐτῷ μόνῳ τῷ ἀπόκεισιν. ὅτι δὲν ἤμπορεῖσε νὰ συμβιβαδῆ μετὰ τὸν Βασιλέα Ρωσίας εἰς ἕδνα τρόπον, ἀν δὲν συμπεριελάμβανετο καὶ ὁ Τέρκος. Ὁ Πέτρος λοιπὸν ἔφρασε μετὰ ὄλλῳ τῷ αὐτῷ τε εἰς Σαράικαν, Πόλιν τῆς Μπογδανίας τῆ δωδεκάτῃ Ἰουνίου. ἀλλὰ μὴ βίας ἐπροχώρησεν ὀλίγας ἡμέρας εἰς ἐκείνῳ τὴν Ἐπαρχίαν, ἔγνωεσεν δὲ οὕτως ὅτι δέρισκετο εἰς παρομοίαν τοποθεσίαν, καθὼς εἶχεν εἰδῆ τὸν Κάρλον εἰς Οὐκραίναν δύο χρόνας προημέτερα. Διότι εὔρει ἕνα τόπον ἔρημον καὶ ὑπερημνὸν ἀπὸ ξοφᾶς, καὶ μακρὰν ἀπὸ τῶν τόπων ὅπῃ ἤμπορεῖ νὰ ἔχῃ βοήθειαν. Ἀλήθεια δὲν εἶχεν εἰδῆ ἀκόμη τὸν ἐχθρόν τε, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος εἶχεν εἶνα πολυάριθμον στρατόμα ὅπῃ ὠδήγα, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἴδιον τῷ ἤυξανε περαιοτέρου τῷ σύγχυσιν, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἤξωρε πῶς νὰ τὸν ἐξάρθῃ. Ἦλθε λοιπὸν εἰς Γάσιον Μιτρόπολιν τῆς Μπογδανίας, καὶ ἐκεῖ ἔκαμε Συμβέλιον πολέμου, καὶ ἀπεφασίδη νὰ σῆσῃ τὸ Στρατόπεδον εἰς τὰ περὶχωρα τῆς Πόλεως, ἕως νὰ γίνουμι ἀποθῆκαι, ὅπῃ νὰ εἶναι ἀρκεταὶ διὰ νὰ βαλθῶν αἱ ζωτροφίαι τῷ Στρατόματος. Βεβλή κατὰ ἀλήθειαν σιωπηλῶτα. Ἀλλ' ὁ Πέτρος ἔκρινεν εὐλογον, ὅτι ἔφερετε νὰ παραιτηθῆ ἐκεῖνη ἡ ἀπόφασις, καὶ νὰ βαλθῆ εἰς πρᾶξιν μία ἄλλη, ὅπῃ ἤθελον ἦσαι ὠφελιμωτέρα. νὰ στρατώσων δηλαδὴ πρὸς τὸν Δάναβιν, ἔ νὰ πλα-

12 Ἰουνίου ὁ Πέτρος φθάνει εἰς Σαράικαν.

Οἱ Πέτρος εἰς Γάσιον κάμει συμβέλιον.

κώσεν τὰ γεφύερα διὰ νὰ ἐμποδίσεν τῆ Τέρκου
τὴν διάβασιν. Βέβαια εἰς αὐτὸν τὸν ἔσπον, ἔ-
μεινον ἠθέλων ὄρη ζωοφίας, ἀλλὰ καὶ τῆ Τέρ-
κου ἠθέλων δώση πολλῶν σύγχυσιν. ἀμὴ ἡ
τύχη ἦτον ἄποσαμένη νὰ βοηθῆ τὰ ἄρματα τῆ
Πέτρου. ὅθεν ἐκαταπέδθη ὁ Μέγας ἐπὶ Βασι-
λὸς νὰ δώση ἀπρόασιν εἰς τὰς συμβελάς τοῦ
Ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας Βασαράβα. αἱ ὁποῖαι
ἦσαν νὰ ἀπεράσῃ τὸν Ποταμὸν Γερασόν, ἡγου-
μενόν, διὰ νὰ κυριεύσῃ τὰς ἀποθήκας, ὅπῃ
εἶχεν ἐκεῖ ὁ Τέρκος, γεμάταις ἀπὸ κάθε εἶδος
ζωοτροφίας. Αὕτη ἡ συμβουλή τοῦ Ἡγεμόνος
Βασαράβα ἔγινε τόσον ὀλεθρῆα πρὸς τὸν Αὐτο-
κράτορα Πέτρον, καθὼς ἦτον ἐκείνη τῆ Μαζέπα
πρὸς τὸν Βασιλέα Σβεκίας, ὅπῃ τὸν ἐπαρακί-
νησε νὰ ἀποκλείσῃ τὴν Πόλιν Πελταύαν.

Ἔως τότε τὰ διάφορα Στρατεύματα τῆς Ρω-
σίας ἤφεραν πολλὰς νίκας ἐναντίον Τέρκου, καὶ
Ταρτάρων, καὶ αὐτῶν τῆς Στρατοδραμάτων τῆ Πο-
τόκη. Αὐτὰ εἶχαν προχωρήσῃ ἕως τὰ περὶχωρα
τῆ Μπενδεγίε, καὶ ἂν δὲν ἦτον πολὺ ἄγρυπνος
ἕνας Σπαῆς, ἠθέλων πιάσῃ αἰχμάλωτον τὸν
Σβεκόν. Ἀλλὰ εὐθύς ὅπῃ ἀπέρασαν τὸν Πο-
ταμὸν Πρέτον, ἔπαυσαν ὅλα αὐτὰ τὰ ὑπερτερή-
ματα. διότι εὐρέθησαν εἰς ἐρήμους καὶ εὐρυχώ-
ρους πεδιάδας, ὑπερέμβοι πάντων τῆς ἀναγκαί-
ων. Μετὰ βίας ἔμαθον ὁ Πέτρος, ὅτι οἱ Τέρκοι
ἤρχοντο πρὸς τὸν Δέναβιν, καὶ ἐπεμφε τὸν Στρα-
τηγόν

Βελὶ τοῦ
Βασαρά-
βα.

τηγὸν Γαῆς μὲ μίαν βαρεῖαν ἀπόμοιραν δὲ νὰ
τὰς ἐναντιωθῆ τὸ ἀπέρασμα. ἀλλ' ἦτον πολὺ
πάρωρα. διότι οἱ Τέρκοι τὸν εἶχαν ἀπεράσῃ ἐ-
πάνω εἰς ἕξ γεφύερα, καὶ ὁ Στρατηγὸς ἐκείνος
τὰς ἦρκεν ὅπῃ ἤρχοντο πανσρατὶ πρὸς τὸν Πρέ-
τον. Εἰς τὰς 8 ἡμέρας ἔφθασε τέλος πάντων ὁ
Βεζίρης, καὶ ἔστησε τὸ Στρατόπεδόν τε ἀπ' ἀντι-
κρὺ τῆ Ρωσικῆς Στρατοδραμάτων, μὴν ὄντας ἄλλο
εἰς τὸ μέσον νὰ τὰς χωρίσῃ, παρὰ ὁ Ποταμὸς.
Ὁ δὲ Ταταρχάνης εἶχε πιάσῃ οὐα ἄλλον ἀρμο-
δίεσατον τόπον, εἰς ἔσπον ὅπῃ τὸ Ρωσικὸν Στρα-
τόμα ὀρέθη ὑπερημεῖον ἀπὸ κάθε πρᾶγμα,
καὶ ἀποκλεισμένον ἀναμέσον Τέρκου, καὶ Ταρτά-
ρων. Τὴν νύκτα τῆς ἐνάτης εἰς τὰς δέκα, τρεῖς
Πασιάδες Τέρκοι ἀπέρασαν τὸν Πρέτον, καὶ ἐ-
πρόβαλιν ὁ Ταταρχάνης νὰ τὰς βοηθήσῃ. Εἰς
τὴν σράταν ὅπῃ ἕκαστος, οἱ Τάρταροι ἐξάνοιξαν
τὴν ἀπόμοιραν τῆ Γαῆς, ἡ ὁποία εἶχεν ἀπο-
συρθῆ τὴν νύκτα ἐκένω μέσα εἰς ἕνα δάσος,
καὶ ἐδυνάσθωσαν τὴν κοροφυλακίαν τε, ἀλλ' αὐτὸς
ἐφύλαξεν ἀβλαβεῖς τὰς στρατιώτας τε, καὶ ἐσύρ-
θη εἰς τὸ Στρατόπεδον τῆ Ἀρχισρατῆς Σερεμέ-
τι. Ὡς δὲ ἤρχισε νὰ λάμπῃ ἡ ἡμέρα, οἱ Τάρ-
ταροι ἤρχισαν νὰ πολεμῶν τὰς Ρώσους, αὐτοὶ δὲ
συσαλθέντες τὰς ἀντισέκοντο μὲ πολλὴν γενναί-
τητα. Εἰς τόσον ἔφθασεν εἰδησις πρὸς τὸν Αὐ-
τοκράτορα, ὅτι οἱ Τάρταροι εἶχαν πάρῃ ἕνα Καρ-
βάνι ἀπὸ πένταρας χιλιάδας ἀμάξια, ὅπῃ ἤρ-

1711

8 Γουλίου
ὁ Τέρκος
ἀπαντι-
κρὺ τῆ
ρούσων.

Τάρταροι
πέριουσι 4
χιλιάδας
ἀμάξια ἡ
ρούσων.

χειτο ἀπὸ τῆς τόπης τῆς Βασιλείας τῆς. Αὐτὴ ἡ
 ζημία ἐπαρξένισε πολλῶν Φλίφιν ἢ δυσυχίαν
 εἰς τῆς Μοσκοβίτας. ἐπειδὴ ἦσαν ὀλίγοι ἡμέ-
 ραι ὅπῃ εὐείσκοντο ὀλοτελῶς ὑσερημένοι ἀπὸ ζω-
 οφίας, καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτῆς δὲν εἶχαν φάγη
 εἰδὲ φωμίον. Μ' ὄλον τῆτο ἐνιχυόμενοι ἀπὸ τῆς
 παρσίαν τῆ Βασιλείας τῶν, ὅπῃ ὑπέφερνε μὲ
 αὐτῆς καρτερόφυχα τῶν ἔλαιφιν τῆ ἀναγκαι-
 ῶν, περιεχαρᾶκώθησαν μὲ βαθεῖα χανδάκια,
 καὶ τὰ ἀρμάτωσαν γύρωθεν μὲ κανόνια, καὶ μὲ
 ζύλα ποροφυλακτεῖα.

Ὁ Βεζίρης Παρακινημένος ἀπὸ τὸν Πολαῶνον
 Τούρκοι Στρατηγὸν πονιατόσκυλ, ὅς τις ἠκολούθει τὸ
 δεβαίνουσι Τερμικὸν Στράτομα δε τὸ μῖσος ὅπου εἶχε
 ἢ πρῶτον. πρὸς τῆς Ρούσας, ἐπρόσαξε τὸ λοιπὸν Σξά-
 τδμα νὰ ἀπεράση τὸν Προῦτον, καὶ πλησιάζ-
 ζωντας ὡς δεκόςια βήματα μακρὰν ἀπὸ τὰ
 Ρεσικὰ Χαρακώματα, ἄρχισε νὰ τὰ πολεμῆ
 μὲ τὰ κανόνια. Εἰς τὸ κέντρον αὐτῶν τῆ χα-
 ρακωμάτων εἶχε κάμη ὁ Αὐτοκράτωρ ὡς ἕνα
 περὶ φραγμα ἀπὸ ὅλα τὰ ἀμάξια, καὶ μέσα
 εἰς αὐτὸ ἔσεκε φυλαγμένη ἡ φαμίλια τῆς. Αἰ-
 κατεῖνα λέγω ἡ Συμβίος τῆ μὲ ὄλλω τῶ συ-
 νοδία τῆς. Αὐτὴ εἶναι ἐκεῖνη ἡ ἀξιοδαύματος
 Τίς ἡ Αἰ- γωνή, ὅπῃ ἀπὸ πτωχὴ χωριάτιστα τῆς Λιβο-
 κατεῖνα, καὶ πῶς ἡ- νίας, κατῶπτε νὰ γένη αὐτοδιάσποτος Σεβα-
 γάπησεν αὐτῶ ὁ 5ῃ, καὶ Αὐτοκρατορεῖα τῆς Ρεσίας. Αὐτὴ ἐ-
 Πέτρος. γωνήθη ἀπὸ πατέρα ἀγνώρισον, καὶ ἀνεβῆθη
 δι

δι ἐλεημοσυῶν εἰς τὸν οἶκον ἐνὸς Λεθηνραῦ
 Ἀρχοντος, ὑπηρετῶσα ἕως τὸν δέκατον ὄγδοον
 χρόνον τῆ ἡλικίας τῆς. καὶ τότε ἠγάπησεν αὐτῶ
 ἕνας Δραγόνος Σβέκος, καὶ τῆ ἐζήτησε δε γαυαῖ-
 κα τῆ, καὶ τῶ ἔλαβε. Μόλις δὲ ἔγιναν οἱ γά-
 μοι, καὶ κυριδύσαντες οἱ Μοσκοβίται τὸ Μα-
 ρελαίμβερρον, κατῶπτεν ἡ νύμφη εἰς τὰ χεῖρα
 τῆ Στρατηγῆ Βάερ, καὶ μὲ ταῦτα εἰς ἐκεῖνα τῆ
 Πείγκιπος Μεντζικόφ. Καὶ βλέπωντας τῶ
 μίαν ἡμέραν ὁ Πέτρος εἰς τὸ παλάτιον τῆ Μεν-
 τζικόφ, τῶ ἔκεινεν ἀξίον ὑποκείμενον τῆς ἀ-
 γάπης τῆς. Ἦσαν δέκα χρόνοι καὶ ἐπέκεινα ὅ-
 πῃ εἶχε χωρῆση ἕτος ὁ Μονάρχης τῶ Βασι-
 λισταν Εὐδοκίαν δι αἰτίας ὅχι τὸσον φανεράς.
 αὐτῆς δὲ ἀριερωμένος ὅλος δίολε εἰς τὸ νὰ αὐ-
 ξήση τῶ δόξαν καὶ ὀτυχίαν τῆ λαῆ τῆς, δὲν
 ἄφησε νὰ ἔμβη πλέον εἰς τῶ καρδίαν τῆ τὸ
 θέλγητρον τῆς ἀγάπης. Μόνη ἡ Αἰκατεῖνα
 ἔχουσε νὰ ἀνάψῃ πάλιν εἰς τῶ καρδίαν τῆς ἐ-
 κείνη τῆ πάθης τῶ φλόγα. Ἦ ὅτι ὁ Μέγας
 Πέτρος, καθὼς πολλοὶ θέλασιν, ἔξανοίξεν εἰς
 τῶ φυσιογνωμίαν καὶ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς τῆ
 νέας τοιαύτας χάριτας, ὅπῃ τὸν ἐπατάπεισαν
 νὰ κείνη, πῶς αὐτὴ ἦτον ἐκεῖνη ὅπῃ ἔμελλε νὰ
 ἀκολουθήσῃ καὶ νὰ φέρῃ εἰς τέλος τὰ καλὰ διορ-
 θώματα, ὅπου ἐπήγαινε νομοθετῶν τῆς εἰς τὸ
 Βασιλείον τῆς. Ἦ πολλῶ μᾶλλον ὑπέκλινε καὶ
 αὐτὸς εἰς τῶ κλίσιν, ὅπῃ συνηθίζουσι νὰ εἶ-
 ναι

ναι ὑποκείμενοι ὅλοι οἱ φθαρτοὶ ἄνθρωποι, καὶ μάστιγα αὐτοὶ οἱ Βασιλεῖς. καὶ ἀγαπᾷν διὰ τὸν ἕνα, καὶ νὰ μισοῦν τὸν ἄλλον, καθὼς
 ,, καὶ ὁ Τάκιτος ἔλεγε. μοίρα καὶ κλήρω γεν-
 Χρον. Βιβλ. γ'. ,, νήσεως ὡσπερ τ' ἄλλα, οὕτω καὶ τῶ φρω-
 ,, τδόντων ἢ μὲν δύνωια πρὸς τῆς, ἢ δ' ἀ-
 ,, πέχθεια πρὸς ἐκείνης. Μία τοιαύτη ἐσω-
 τερικὴ κλίσις, ἀγνώριτος καὶ εἰς αὐτὴς τῆς ἰ-
 δίως ὅπερ τῶ δοκιμάζουσιν, καθὼς ἔκαμε μι-
 σιστῶ εἰς τὰ ὄμματα τῆ Αυτοκράτορος τῶ Βα-
 σίλισαν Εὐδοκίαν, καταπέδωντάς τον νὰ τῶ
 χωρῆσι καὶ ἀπὸ τὸ κρεβάτι, καὶ ἀπὸ τὸν Θρό-
 νου του, ἔπως ἔδειξε καὶ πάντα ἀξέμερασαν τῶ
 Αἰκατερίαν, καὶ τὸν ἐβίασε νὰ τῶ κάμη συγ-
 κοιωνὸν τὴ κλίνης, ἔτῃ Θρόνου τῆ, χωρῆς νὰ δ-
 λαβηθῆ τὸ ποταπὸν καὶ ἄσημον γένους τῆς. Αὐ-
 τῆ λοιπὸν ἢ εὐτυχῆς γυνὴ, δῖρον ἀφορμῶ εἰς
 ταύτῃ τῶ δυσυχίαν τῆ Πέτρη νὰ ἔμβη πε-
 ρισσότερον εἰς τῶ εὐνοίαν τῆ, καθὼς τῶρα δέ-
 λουμν ἰδέῃ.

Στενοχωρημένοι ἔξωθεν τὸ Ρῶσικὸν Στράτω-
 μα ἀπὸ τὰ ἄρματα τῆ ἐχθρῆ, πολλῶ δὲ μάλ-
 λον εὐδοθεῖν ἀπὸ τῶ σπάνιν τῶ ἀναγκαίων, ὁ
 Αυτοκράτωρ Πέτρος διέρεθῃ ἐκείνῃ τῆ νύκτα εἰς
 Ο' Πέτρος
 εἰς ἀγωνί-
 αν. μεγαλῶν ἀγωνίαν, συλλογιζόμενος, εἰς ποίας
 στενοχωρίας τὸν ἐκατήνησαν ἢ τύχη τῆ, ἢ μάλ-
 λον εἰπεῖν ἢ ὀλίγη τῆ πρόνοια. Πῶς ἔσφαλε
 νὰ ἔλθῃ μὲ τόσας ἀνθρώπους εἰς τὸσον μα-

κει-

κεινὸν τόπον, χωρῆς νὰ φέρῃ τὰ ἀναγκαῖα ἐ-
 φόδῃ. Πῶς δὲν ἐπρωσάθησε νὰ ἐμποδίσῃ παν-
 τοῖω ἔσπῳ τῆς Τέρκης, καὶ νὰ μὴ ἀπερά-
 σεν τὸν Δάναβιν, ἢ καὶ αὐτὸν τὸν Πρῆτον. ἔ-
 βλεπεν ὅτι καὶ εἰς αὐτὸν, καὶ εἰς τὰ Στρατό-
 ματά τῆ ἦτον ἀφοκτικὸς ὁ θάνατος εἰς τῶ ἀπό-
 λεθον ἡμέραν, ἢ καὶν ἢ αἰχμαλωσία. ὅθεν
 ἔδοφάσισε νὰ ἔποδάνῃ, παρὰ νὰ κατανήσῃ
 εἰς τὰς χεῖρας τῶ ἐχθρῶν τῆ, διὰ νὰ ἔποδύγῃ
 τῶ ἀτιμίαν τῆς σκλαβίας μὲ ἕνα θάνατον ἐν-
 ,, δοξον. καθὼς ἔτῃ ὁ Τάκιτος ἔλεγον. Ὅπως ἂν Χρον.
 Βιβλ. ε'. ,, ἐπιτίμῳ θανάτῳ τῆς τῆς ἀλώσεως ὕβρεις θῆ-
 ,, φύγοι. Καὶ καλέσας εἰς τῆ σκηνῶν τῆ Στρα-
 τηγὸν Σερεμέτιν, τῆ ἐπαρήγγειλε νὰ εἶναι ὁ-
 λοὶ ἔτοιμοι εἰς τὰ χαράγματα τῆς αὐγῆς, διὰ
 νὰ δάσκῃ ἕνα καθολικὸν πόλεμον εἰς τὸ Στρά-
 τῶμα τῆ Βεζίρη. καὶ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ἀπη-
 γόρδουτε μὲ ἀυσηρότατον πρὸσαγμα νὰ μὴ ἔπο-
 τολμήσῃ τινὰς νὰ εἰσέβῃ ἐκείνῃ τῶ νύκτα κατ'
 οὐδένα τρόπον εἰς τῶ σκηνῶν τῆ. Τότε οἱ Ρῶσ-
 σοὶ Στρατηγοὶ ὡς ἔλαβον τὸ θανατηφόρον αὐτὸ
 πρὸσαγμα, ἔεφεξαν νὰ ὑποφέρουν κάθε παρῶ-
 γμα, διὰ νὰ δελεύσῃ τὸν Κύριόν τῆς, καὶ Βασι-
 λία. Ἀλλ' ἢ Αἰκατερίνα ὡς ἔμαθεν ἀπὸ τῆς
 Στρατηγῆς τὴν ἀπόφασιν τῆ Βασιλείας, ἔκαμε
 συμβῆλιον μὲ αὐτῆς, ἄντας εἰς αὐτὸ καὶ ὁ ὑπο-
 καγκελάριος Σκαφίροφ. Ἐσυμφωνήθη λοιπὸν,
 ὅτι ἦτον χρεῖα νὰ ζητήσῃ τῶ εἰρήνῃ ἀπὸ
 τὸν

Προσάξα
 νὰ εἶναι ὁ-
 λοὶ ἔτοι-
 μοι ἐπὶ τῆ
 αὐθιῶν νὰ
 πολεμήσῃ
 τὸν Βεζί-
 ρῶν.

τὸν Βεζίρην, καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ καταπέισαι τὸν
 Αὐτοκράτορα ἵνα νὰ σωθῆ. ἰδὼ ἔσκεν ἡ με-
 γαλυτέρα δυσκολία. διότι ποῖος ἀπέπλημα νὰ
 εἰσέλθῃ εἰς τὴν σκηνὴν, παραβαίνωντας τὴν
 ἐπιτολήν; καὶ ἔπειτα πῶς νὰ καταπέισῃ ἐκεῖνον
 τὸν γενναϊόφρονα νὰ ταπεινωθῆ, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν
 χάριν ἀπὸ τῆς Τερκίας; Δεινὸν ἔστι τὰ σύμφορα
 τῆς πρώτης παρανομιᾶς ἢ Αἰκατερίνας λοιπὸν
 ὅπως ἐγνώριζε πόσῳ ἰσχυρὸν εἶχεν ἐπάνω εἰς τὸ
 πνεῦμα τῆς Πέτρου, ἐθάρρωσε νὰ εἰσέλθῃ εἰς
 τὴν σκηνὴν, καὶ πίπτουσα παρὰ τῆς πόδας, με-
 τὰ τὸ πνεῦμα ἐνέργειαν τῆς ἐπαράσκει τὴν ἀνάγκην
 ὅπως ἦτον, ἵνα νὰ δοκιμάσῃ συμβιβασμὸς μετὰ τὸν
 Βεζίρην, ὅπως καταπεισμένος ὁ Πέτρος ἀπὸ τῶν
 δικαιολογημάτων, καὶ ἀπὸ τῶν δάκρυα τῆς ἰδίας
 συζύγου, ἐπεμψεν δίδυς εἰς τὸ Στρατόπεδον τῆς
 ἐχθρῆς τινὰς ἀποσολάτορας, καὶ μετὰ τὴν δύναμιν τῆς
 χρυσίας ἐπροχώρησαν εἰς τὴν ἐπίτροπον τῆς Βεζίρης,
 καὶ μετὰ τὸ μέσον τῆς εἰς τὸν ἴδιον Βεζίρην. Ἡ Αἰ-
 κατερίνα δὲ χαλεπήθη νὰ θυσιάσῃ δι' αὐτὴν τὴν
 ὑπόθεσιν τὰ πλέον πολυτιμὰ τῆς σολίδια, καὶ
 ἐσυνάξεν δίδυς μίαν ποσότητα χρυσίας, ἀρκε-
 τὴν νὰ νικήσῃ τὴν φυσικὴν φυλαργυρίαν τῆς

Οὐ Κάρλος Ἀγάδων.

προσαδεῖ
 νὰ ἐμποδι-
 σῇ τὴν εἰρή-
 νην.

Οὐ Βασιλεὺς Σβέκος ὡς ἔμαθον ἀπὸ τὸν Πο-
 νιατὸς τὴν κατάστασιν τῆς πραγμάτων, ἐ-
 δραμῆ ἀγνώριστος εἰς τὸ Στρατόπεδον τῆς Βεζίρης
 νὰ

νὰ τὴν παρακινήσῃ ἵνα νὰ μὴ ἀφήσῃ τὴν ἀρμόδιον
 καιρὸν, νὰ ἀφανίσῃ τὸ Ρουσσικὸν Βασίλειον,
 ἀλλ' ἔφθασε πολὺ ἀργά. ἐπειδὴ καὶ ὁ Βεζίρης
 εἶχε συμφωνήσῃ τῆς Ρῶσων ὅσα ἐζήτησαν. Ὁ
 Πέτρος εἶχε πέμψῃ τῆς Βεζίρης μίαν ἐπιστολήν,
 καὶ εἰς αὐτὴν ἔλεγεν, ὅτι δὸν ἔβαλε σκοπὸν νὰ
 ἀδικήσῃ τὴν Τερικὴν Βασιλείαν, παρὰ μόνον
 ἐσύκασε τὰ ὄπλα εἰς τὴν αὐτοκράτορα, καὶ ἵνα
 τῆς ἦτον ἔτοιμος νὰ δώσῃ πᾶσαν δὲ χαλεπήσῃ τῆς
 Σελτίας, καὶ ἐζήτησῃ ἀναχωρῆσαι πολέμῳ. Αὐτὴν
 ἐπιστολήν ἐκατόρθωσε τὰ πάντα. διότι ὁ Βεζί-
 ρης ὅπως εἶδε τῆς Ρῶσας μετὰ πόσῳ γενναϊότητα
 ἀντεστάθησαν εἰς τῆς προαπελθεύσας πράξεις,
 ἐπρόκειρε καλεῖοτερα τὰ βέβαια κέρδη, ὅπου ἐ-
 λάμβανε κἀνομιὰς ἀγάθῳ, παρὰ τὸ ἀδύνατον καὶ
 ἀβέβαιον εὐδὲς ἀπορροιστικῆς πολέμου. ἐπειδὴ δὲν
 ἠμπόρει, παρὰ νὰ εἶναι σκληρὸς ἀπὸ μέρος τῆς
 Ρῶσων, ὅπως ἐδυναμώοντο ὑπὸ τῆς ἀπορροισ-
 σῆς. Καὶ λοιπὸν τῆς ἐσυμφώνησαν δίδυς τὴν ἀ-
 νοχίαν τῆς πολέμου. καὶ ἀφ' ἧς ἐκήρυξεν εἰς ὅλον τὸ
 Φασάτο τῆς προαγῆν νὰ ἀποσυρθεῖν, ἀπέρασαν
 ὁ ἴδιος ἀνάμεσα ἀπὸ τῆς σοίχας τῆς στρατιωτῶν
 τῆς, ἔχοντας τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χεῖρ, καὶ φανά-
 ζωντας πρὸς ὅλους νὰ ἀφήσῃ τὴν ἐχθροπάθει-
 αν. Καὶ μετὰ ταῦτα λαμβάνοντας ἵνα ὁμήρες, ἢ
 γὰρ ἐνέχειρα τὸν Ὑποκαγκελλάριον Σκαφίροφ,
 καὶ τὸν Κόμιστα Μιχαὴλ τὸν Σερεμέτιν, τὸν υἱὸν
 τῆς Ἀρχιστρατήγου, συνέγραφε μετὰ αὐτῆς μίαν

Ἐπιστολή
 τῆς Πέτρος
 πρὸς τὸν
 Βεζίρην.

1711

13 Γουλ.
 συνθήκαι
 ἀνάμεισον
 Βεζίρη καὶ
 Πέτρο.

ὅποια ἐκάθη ὅπου ἦσαν μεγαλύτερα μὲ νότον πολλῶ ἐσύρ-
νοντο ἀπὸ 36 Βαβύλια. Οἱ Ρ'όσοι ἐβλεπον ὅλας αὐταῖς
ἔτοιμασίας σκοπέμενοι ἐνδοθεν τῷ Στρατοπέδῳ τῶν, κ' τὰ
Κανόνια τῷ ἐχθρῶν ἐφόνδον πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ἀνέ- των.

Τότε ἡ Αὐτοκρατορεσσα Αἰκατερίνα θεωροῦσα τῷ ὄλε-
θρον τοῦ στρατώματος, ἤφερε τὸν Αὐτοκράτορα εἰς τὴν
σκηνῶν, εἰς τὸ σημεῖον ἡ, καὶ προσεσούσα εἰς τοὺς πό-
δας τα, εἰδέτο αὐτοῦ μὴ δακρύων νὰ σοχαδῆ καλῶς τῷ ἔ-
μερῶν ἐκβασι ἐκείνη τῷ πολέμῳ, κ' οὕτω φρό: αὐτὸν ἔπει.

Ἐνδοξόν εἶναι τὸ νὰ νικᾷ τινὰς, ἀλλ' ἄλλο τόσον ἐν-
δοξόν εἶναι τὸ νὰ παραχωρῆ, ὅταν ἡ περιστάσις ἡ-
δελαν ἦσαι ὡς ἡ ἐδικαίμας. Δόσαι μίαν ὀμματίαν
πρὸς τοῦτο τὸ ταλαίπωρον Στρατόμα. Ἴδε τοὺς ἡ-
μιθανῆς ἐκείνης στρατιώτας, ὅπου μετὰ βίας δυνάται
νὰ βυαῖζον τὰ ἄρματα εἰς τὰς χεῖράς των. Αὐτοὶ
δὲν ἔχουσι καρδίαν, ἐπειδὴ καὶ τοὺς λείπει ἡ δυνάμις,
τὴν ὅποιαν ἔχασαν ἔξω τὴν γέρησιν ὄλων τῷ ἀναγ-
καίῳ ὅπου δοκιμάζουσι. Νὰ τοὺς ὀδηγήσῃς ἐναντίον
τοῦ ἐχθροῦ, εἶναι τὸ αὐτὸ κ' νὰ τοὺς βάλῃς εἰς ἕνα βέ-
βαιον ὄλεθρον. Καὶ αὐ' αὐτοὶ οἱ ἀπίστοι χαλάσαν τοῦτο
τὸ ἀδύνατον περιχαράκωμα, τί θέλει ἦσαι κ' εἰς τοῦ
λόγῳ σου, κ' εἰς τοῦ λόγῳ μου; βεβαιότατα, ἡ ἐγὼ σέ
χαίῳ ἔξω πάντοτε, ἡ φρέπι νὰ σέ βλέπω εἰς τῷ σκλα-
βίῳ, ἐγκαταλελειμμένον εἰς τὰς ἐπιρρίαις κ' χλωασμοῦς
εὐδὸς νικητοῦ ἀυδάδας, καὶ σὺ θέλει με ἰδεῖ αἰχ-
μαλωτον τοῦ μεγάλῳ Τούρκῳ. Ταῦτα λέγῃσα ἡ Αἰ-
κατερίνα, κ' χυῖουσα ποταμῶν τὰ δάκρυα, εἰδασε
καρπὸν τοῦ Αὐτοκράτορος νὰ σοχαδῆ καλῶς τὸ θλιβερόν
θάπτρον ὅπου τοῦ ἐπαράσῃσι. Τότε ὁ Μέγας Πάτρις
ὅπου ἦτον πλωτισμένος ὑπὸ τῆς φύσεως ἀπὸ μίαν ἀκραν
ἀγγίνοιαν, δὲν ἐσαδῆ πολλῶ ὄρων νὰ τῆς ἀποκερῆ, ἀλ-
λά δ' εὐδὸς τῷ ἔπει. κ' τί ἔχων νὰ κάμω; αὐτῆ τοῦ ἀπεκερ-
ῆ. Μὴ ἀντιστέκῃσαι εἰς τοιαύτῳ δυνάμιν, ἀλλ' ἀπο-
σάθῃσαι νὰ κάμῃς μίαν τιμημένῳ σωθῆκην. Ἐρώτησον
τοὺς Στρατηγῆς σε, κ' μάθε ἀπ' αὐτοὺς πῶς ἡ γνώμῳ
ἔχουσι. διότι ἐγὼ εἰμαι βεβαία, ὅτι ὅλοι ἐκάνοι ὅπου φρον-
τίξουσι μεγάλως ἔξω τῷ δόξαν σε, κ' διὰ τὸ Βασίλειόν

Τ' πουν.
Αἰκατ.
φ. 29.

σε δὲν θέλεν σοῦ δώσει συμβουλῶν ἐναντίαν.

Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐσώαζε συμβέλιον. ἡ γνώμῳς ἡ-
σαν ἔξωφοροι, καὶ οἱ περισσότεροι ἐλογιάζον, ὅτι ἡ πρῶ-
τη φῶτια τῷ Τούρκῳ ἡδελαν ἦσαι πολλῶ ἀδύνατη, κ' ἡ
ἡ μεγαλοφυχία τῷ Ρ'όσῳ ἡδελαν τοὺς ἐκφοβῆση. ὁ-
δὲν καὶ ἡδελαν, ὅτι νὰ εὐγῶν οἱ Ρ'όσοι ἀπὸ τὰ χαρα-
κώματα, καὶ νὰ ὀρηῖσῃ εἰς ἐκείνα τοῦ Τούρκου μὲ
τὸ σπαδὶ εἰς τὸ χέρι. Ἀλλ' ὁ Τ'ποκαγκελλάριος Σκα-
φιρόφ, ὅστις εἶχε παραγγεῖλαι ἀπὸ τὴν Βασίλισσαν νὰ
ἐξουθενώσῃ τὴν συμβουλῶν ὅπῃ αὐτῆ εἶχε δώσει τὸ
Αὐτοκράτορος, ἀπέδαξεν εἰς τὸ συμβέλιον, ὅτι ἐκείνη
ἡ ἀπόφασις ἦτον ἀπελπισμένη, ἔ δὲν ἔαρεπε νὰ βαλ-
θῆ εἰς ἔργον, παρά μόνον ὅταν ἡδελαν ἦσαι ἐχράτη
ἀνάγκη. κ' ὅτι ἡ γνώμη τα ἦτον νὰ προβάλλῃ τοῦ Βε-
ζίρη μίαν ἀνακαχὴν πολέμῳ, ἔξω νὰ ἡμπερίσῃ εἰς
αὐτὸν τὸν καρπὸν, ἡ νὰ ἀρχαματώσῃ τὴν εἰρήλῳν,
ἡ νὰ κάμῃ αἰλίω τινὰ σωθῆκην. Ἡ Αἰκατερίνα ὅπῃ
ἦκουε τὰ λεγόμενα, ἀσέβη εἰς τὸ συμβούλιον, κ' ἐδιδου-
δούτα με δερμόσητα τῷ γνώμῳ τοῦ Σκαφιρόφ, κ' εἶπεν,
ὅτι ἡδελαν δυσίαση μετὰ πάσις χαραῖς ὅλα τὰ πολυ-
σημά της σολίδια διὰ νὰ δαμπώσῃ τὸν φιλέργυρον Βε-
ζίρη, καὶ τὸν ἐπίτροπόν του. καὶ ὑπερίχουσε ἡ βου-
λήτης, καὶ τὸ συμβούλιον ἐσώατρεξεν εἰς τὴν γνώ-
μῳ της. Ὁδὲν ἐφρόταξεν ὁ Αὐτοκράτωρ νὰ σῆ-
σῃ εἰς τὸ χαρακώμα εἰς ἄσπρο φλάμπουρον εἰς ση-
μαῖον εἰρήνης, καὶ ἐπέμφθη εἰς ἄς Ἀξιωματικὸς πρὸς τὸν
Βεζίρη, ἔχωντας προπορδόμενον εἰς ἄς Τυμπανιστῶν.
Ὁ Βεζίρης ἐδέχθη τὸν ἀπεσαλμένον μὲ πολλῶ σκλη-
ρότητα, καὶ τὸν ἐδίωξαν δ' εὐδὸς ἀπὸ τὴν σκηνῶν του.
αὐτὸς ὄρας ἀπελθῶν ἐδιόρθωσε τὴν ὑπόθεσιν μὲ τὸν
Ἐπίτροπόν τα, ὃν λέγουσι Κεχαγιάν. ὅστις δολωθῆς
ἀπὸ τὰ ταξίματα εἰήρησε τόσον πρὸς τὸν Βεζίρη,
ὅπου ἐδέχθη μὴ ταῦτα τὸν ἀπεσαλμένον, καὶ ἐγένεον
ἡ σωθῆκην, ὡς εἴπωμεν ἀνωτέρω.

Εὐδὸς ὅπῃ ἐκηρύχθη εἰς τὸ Στρατόμα τῷ
Βεζίρη ἡ ἀνακαχὴ τῷ πολέμῳ, ἔτρεξαν οἱ ἴδιοι
Τούρκοι εἰς τὸ Στρατόπεδον τῷ Ρ'όσῳ νὰ πω-

Ο' Βεζί-
ρης διδεα
σπαίδες τῷ
Ρ'όσῳ νὰ

λήσειν

τούς σω-
προφύσαν
εἰς τὸ γύ-
εσμα.

λίσειν τὰ ἐφόδια τῆς. εἰς τρόπον ὅπως τὸ πολε-
μικὸν Στρατόπεδον ἐμεταβάληθῃ ὁδὸς εἰς μί-
αν χαροποιὰν πανήγυριν παραγματείας. Ὁ Βε-
ζήρης ἔδωκε τῷ Ρέσσων μίαν ἀριετιῶ σωδοί-
αν ἀπὸ Σπαίδες, ἧς νὰ ἐμποδίσου τῆς Ταρ-
τάρης καὶ Πολωνίας νὰ μὴν τῆς δώσεν καμίαν ἐ-
νόχλησιν εἰς τὴν ἐπάνοδόν τῆς. Οἱ Μοσκοβίται
δύγηκαν ἀπὸ τὰ χαρακώματα μὲ πολλὴν δὐτα-
ξίαν, κρέοντες τὰ τύμπανα, καὶ ἔχοντες ἀνοι-
κτὰ τὰ φλάμπερα, καὶ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χεῖρ,
φέροντες μὲ λόγους τῆς καὶ 40 Κανόνια. Μὲ τοῦ-
τον τρόπον δὐγήκεν δὐτυχῶς, ἡμπορεῖ νὰ εἰπῇ
τινὰς ὁ Μέγας Πέτρος ἀπὸ ἑῶ κίνδυνος, εἰς
τὸν ὁποῖον ἐφαίνετο νὰ εἶναι ἀφελκτος ὁ παντε-
λὴς ἀφωτισμὸς τῆς Βασιλείας τῆς. Ὁ Σελτάνος
δὐθύς ὅπως ἔλαβε τὸ εἶδησιν αὐτῆς τῆ σωθῆνης,
ἔλαβε τόσῳ μεγάλῳ ἀγαθίᾳσιν, ὅπως ἐπρό-
σαξε νὰ γίνεν χαραῖς. καὶ ἔ μόνον ἐπαίνεσε τὸ ὀ-
δηγίαν τῆ Βεζήρη δὐ σώματος, καὶ δι' ἐπιστολῶν,
ἀλλὰ καὶ ἐτίμησεν αὐτὸν μὲ πλεῖστα χαρίσματα.

Εἰς τόσον ὁ Αὐτοκράτωρ ἀπολεθῶντας τὴν
ὁδοποιεῖαν τῆς, ἔφθασεν εἰς τὰς Χώρας τῆς Βα-
σιλείας τῆς, καὶ ἀφίνωντας ἐκεῖ δὐφόρους παραγ-
γελίας, καὶ δὐμοιράζωντας τὰ Στρατόματά του
εἰς τὰς ἀναγκαῖας τόπους, ἦλθεν εἰς Τοργαίϊον
τῆς Πολωνίας. Ἐκεῖ ἡ Βασιλίσα ἡ σύζυγος τῆς
Αὐγέσης εἶχε κάμη πολυτελεῖς ἐτοιμασίας δὐ
τῆς γάμους Ἀλεξίου ἡσὺ τοῦ Αὐτοκράτορος μὲ τὸ

Ὁ Πέτρος
εἰς Τορ-
γαίϊον.

Σοφίαν, τὴν θυγατέρα Λουίγγη Ροδόλφου τοῦ
Βολφουβέτελ, ἀδελφὴν δὲ τῆς Ἐλισάβετ Χει-
σίτης γυναικὸς Κάρλε τῆς ἔκπε, ὅπως εἰς ἐκείνας
τὰς ἡμέρας ἐκλέχθη Καῖσαρ τῆς Γερμανῶν. Ἀλεξίου
εἶχε τότε ὁ Ἀλέξιος χρόνος 22, ἡ δὲ Σοφία
18. Ἡ δὐλόγησις τῆς γάμων ἔγινεν εἰς τὰς 25
Ὀκτωβρεῖς ἀπὸ ἑῶ ῥωμαίων Γερέα καὶ τὰ ἔδι-
μα τῆς ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, παρόντος τοῦ
Αὐτοκράτορος Πέτρου. καὶ ἕτερον ἀπὸ τῆς χαραῖς
οἱ μὲν νέονυμοι ἐπίασαν τὴν σφάτην ὅπως φέρεται
εἰς Βολφουβέτελ, ὁ δὲ Αὐτοκράτωρ ἐπῆγεν εἰς
Ρίγαν μὲ τῆς Βασιλείας, Ἐκεῖ ὑπεδέχθη ἡ
Πόλις μὲ πάσης τιμῆς αὐτὸν τὸν νέον Βασιλέα τῆς.

Τὸ μέρος τῆς Γάλλων καὶ Σβέκων ἐνήργει
παντοίῳ τρόπῳ διὰ νὰ ἐγείρη πάλιν καὶ τῆς Αὐ-
τοκράτορος νέας συγχύσεις μὲ τὸν Τῆρμον, προ-
σπαθῶντας νὰ φέξῃ πρὸς τὸν Σελτάνον τὴν ὁδη-
γίαν τῆ Βεζήρη. Αὐτὸ ἦτον ἡ ἀφορμὴ ὅπως ὡς τὸ
ἐκατάλαβεν ὁ Πέτρος, ἔδωκε προσαγαῖς δὐποφα-
σιτικαῖς ἀπὸ τὸ ἑῶ μέρος νὰ βαλθῆν εἰς ἔργον
τὰ ἄρθρα τῆς γενομένης σωθῆνης πλησίον τῆς
Ποταμοῦ Πρέτς, ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος παρήγ-
γειλε νὰ σωμαχθῆ πολυάριθμον Στρατόμα εἰς
Βολινίαν, ἧς νὰ μὴν ἦθελαν τὸν εὖρη ἀνέτοιμον
οἱ Τῆρκοι. εἰς τόσον δὲν ἀμέλησε νὰ σοχαζέ-
ται καὶ διὰ τὴν τιμὴν τῆς Βασιλείας τῆς. ἡ Διβο-
νία ἐνομιζετο ἄλλως καιρὸς ὡς ἑῶ Φέκδον τῆς
Αὐτοκρατορίας τῆς Γερμανῶν. καὶ ἐπειδὴ ὁ Πέ-
τρος

1711
25. Ὁκτ.
Γάμοι τῆ
Ἀλεξίου
ἡσὺ τῆς αὐ-
τοκρ. μὲ
τῶ θυγα-
τέρα τοῦ
δουκὸς Βολ-
φουβέτελ.

Ὁ Πέτρος
εἰς Ρίγαν.

Γάλλοι
καὶ Σβέκοι
προσπαθῶ-
σι νὰ ἐγεί-
ρουν νέας
σύγχυσεις.

Ὁ Πέτρος
σοχαζέ-
ται νὰ σωμα-
χθῆ διὰ
εἰς τὰς με-
γιστάς τῆς
Γερμανίας.

τρος ἦτον Κύριος αὐτῆς τῆς Ἐπαρχίας, ἔσοχά-
θη ὅτι ἠμπορεῖ νὰ σωμαρευθῆ καὶ αὐτὸς εἰς
τὸν σύλλογον τῆς Μεγιστάνων πάσης τῆς Γερμα-
νίας. Ἀπέσειλε λοιπὸν πρὸς τὸν Καίσαρα Κάρ-
λον τὸν ἔκτον, λέγωντας, ὅτι ἦτον ἔτοιμος νὰ
λάβῃ ἀπ' αὐτὸν τὴν χειροτονίαν, διὰ νὰ ἔχῃ καὶ
αὐτὸς ἕνα ἄνθρωπον εἰς τὰ κοινὰ συμβέβια τῆς
Γερμανικῆς Βασιλείας, τὰ λεγόμενα Διαίτας, κα-
θὼς ἔχασι καὶ οἱ λοιποὶ Ἡγεμόνες τῆς Γερμανί-
ας, πιάσαντες νὰ δώσῃ τῆς Καισαρικῆς του Βα-
σιλείας διὰ βοήθειαν ἐναντίον τῆς Γάλλων 25
χιλιάδας στρατιάτας. Καὶ ἐπ' ἀληθείας ἡ με-
γάλη ἐχθροπάθεια, μετὴν ὅποιαν ἐνῆργει εἰς
Κωνσταντινέπολιν ὁ Πρέσβυς τῆς Γαλλίας ἐναν-
τίον τῆς Ρώσων, παράξινεν ὑπερβαλλόντως
τὴν καρδίαν τοῦ Πέτρου ἐναντίον ἐκείνης τῆς Βα-
σιλείας. Μ' ὅλον τῆτο τὸ Συμβέβλιον τῆς Βιεν-
νας δὲν ἠθέλησε νὰ δεχθῆ αὐτὰ τὰ ταξίματα.
Ἐδικαιολογεῖτο δὲ, ὅτι ἀλήθεια ὁ Αὐτοκράτωρ
ἦτον Κύριος τῆς Λιβονίας, ἀλλ' ἠμπορεῖσε νὰ
τὴν ἐπιστρέψῃ πάλιν τῆς Σβεκίας μετ' ἀμειψίας
τινὸς εἰρήνης. ἡ ὅποια τέλος πάντων ἦτον ἀδύ-
νατον νὰ μὴν γένη. Περιπλέον ἐὰν ἡ Λιβονία
ἠθέλε γένη Φέσδον τῆς Αὐτοκρατορίας τῆς Γερ-
μανῶν, ὁ Καῖσαρ ἠναγκάζετο νὰ χραυδοντάσῃ
ὅλαις ταῖς σύγχυσις, ὅπῃ ἠμπορεῖσαν νὰ τρε-
ξεν δι' αὐτὴν τὴν Ἐπαρχίαν. Αὐτὰ τὰ δικαιο-
λογήματα ἦσαν πρόφασις. τὸ ἀληθὲς ἐμπόδιον
ἦτον

Συμβέβλι-
ον τῆς Βιεν-
νας δὲν
εἴργη.

ἦτον, ὅτι ἐφοβουῦτο νὰ βλέπωι εἰς τὸ Γερμα-
νικὸν σῶμα ἕνα μέλος τόσον ἰχυρὸν, καθὼς
ἦτον ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας.

Εἰς τόσον ὁ Βεζίρης μανθάνωντας ἀπὸ γρα-
φῆς ὅπῃ ἐπίασε τὰς κακολογίας καὶ τὰ ζιζάνια,
ὅπῃ ἔβανεν ὁ Σβεκός διὰ λόγου του πρὸς τὸν
Σελτάνον, τὸν ὑτέρησεν ἀπὸ τὰ πεντακόσια ἀσ-
λανία, ὅπῃ ἡ Βασιλεία τῆς ἔδιδε καθ' ἡμέραν
διὰ σιτηρέσιον, ὡς Ἡγεμόνος ὅπῃ ἐπρόσφρεξεν
ὑπὸ τῆ σκέπλωτι, καὶ ἐπεμψε μερμὰ Στρατεύμα-
τα νὰ σέκωνται μακρόθεν νὰ τὴ φυλάγην. μ' ὅλον
τῆτο τὸ μέρος τῆς Κάρλε ἴχουσε τόσον μετὸ μέ-
σον τῆς Πρέσβευς τῆς Γαλλίας, ὅπῃ ὁ Σελτάν-
νος ἐκατέβασεν ὑπὸ τῆ Βεζιρικῆ ἀξίαν τὸν
Μπαλατζῆν Μεχμέττω, καὶ ἔδωκεν εἰς τόπον τε
τὸν Γιαντζάραγαν Ἰσάφλω, καὶ ἔδωκεν ἀλλαξέ
πρόσωπον ἡ σκηνῆ, καὶ μετεβάλλθησαν τὰ πράγ-
ματα τῆς Ρώσων. Ὁ Ταταρχάνης ἐπῆγεν εἰς
Κωνσταντινέπολιν, καὶ ἐσυνομίλησε πολλαῖς μετ'
τὸν Σελτάνον, καὶ ὑποφασίθη νὰ κηρυχθῆ πάλ-
ιν πόλεμος καὶ τῆ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας,
ὅταν δὲν ἠθέλειν ὀχαιρεσθήσῃ πρόθυμα τῆ αὐ-
τῆ τῆ Τάρκε ἐπάνω εἰς τὰ ἀπόλεθα κεφάλαια.
Νὰ εὐγάλη εἰς ἕνα Μιλῶ ὅλα του τὰ στρα-
τάματα ὑπὸ τὴν Πολωνίαν, καὶ νὰ μὴ ἀνακα-
τῶνεται πλέον εἰς τὰς ὑποθέσεις ἐκείνης τῆς Βα-
σιλείας. β'. Γυρίζωντας ὁ Βασιλεὺς τῆς Σβε-
κίας εἰς τὰς πόδας τῆς Βασιλείας τε μετ' αὐτῆ συ-
ροδίαν

Ὁ Βεζίρης
ἐμποδίζε
τὸ σιτηρέ-
σιον τῆ Βα-
σιλέως
Κάρλε.

1712
25 Αὐγ.
ἀπαι συ-
βήκαι τῆς
κων μὲτ'
ρωσίας.

νοδίαν, ὅπῃ ἤθελεν ὄρη δ' ἄλογον ὁ Σελτάνος νὰ τῆ δώσῃ, ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρωσίας νὰ μὴν ἔμβῃ πάλιν κατ' ἑδνα τρόπον εἰς Πολωνίαν. Οἱ δύο ἄρχοντες Μοσκοβίται ἐβουθήθησαν μὲ πολλὴν προθυμίαν ἀπὸ τῆς Πρέσβεις τῆς Ἰγγιλτέρρας, καὶ Ὀλλανδίας, Ἐεδιόρθωσαν πάλιν τὰς διαφοράς, καὶ ἐσερέωσαν μίαν εἰρήνην διὰ χρόνας 25 μὲ ἄλλω σωθῆναι, ὅπῃ ὑπεγράφη ἀπὸ τὸν νέον Βεζίρω εἰς τὰς 25 Αὐγύστου 1712. Ἡμπορεῖ νὰ εἴπῃ τινὰς πῶς ἔπει οἱ συμβιβασμοὶ ἔγιναν χωρὶς δόλον καὶ ἀπὸ τὸ ἕνα καὶ ἄλλο μέρος. διότι δίδυς ὅπῃ ἔλαβεν ὁ Αὐτοκράτωρ τὴν εἰδήσιν, ἐπρόσβαξεν ἕνα μέρος ἀπὸ τὰ Στρατόματά τε, ὅπῃ ἦσαν εἰς Βολινίαν, νὰ ἀπεράσεν εἰς Οὐκραίαν. ἐκεῖνα δὲ ὅπῃ δίδισκοντο εἰς Λιθωνίαν, τὰ ἐπέμψεν εἰς Λιβονίαν. Ὁμοίως καὶ ὁ Σελτάνος ἔγραψεν εἰς τὰς 11 τοῦ ἰδίου Μηνὸς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Μπενδερειν, νὰ προσάξῃ δίδυς τὸν Βασιλέα Κάρλον νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκεῖθεν. ἐπειδὴ καὶ ἤθελεν ὅτι τὰ Στρατόματα ὅπῃ ἔμελλον νὰ τὸν συνοδύσωσι ἕως τὰ σμύρα τῆς Σβευίας, νὰ γυρίσωσι ὀξάπαντες εἰς Τερκίαν πρὸν ἔμβῃ ὁ χειμῶνας, μὴ ὅλον τὸ αὐτὴ ἢ ἀγάπη δὲν ἐκράτησε περισσώτερον ἀπὸ ἕξ Μῆνας.

Εἰς τὸτο τὸ μεταξὺ ὁ Πέτρος ἔλαβε κάποιαν παρακίνησιν νὰ ὑπάγῃ εἰς Μόσκαν διὰ νὰ κυβερνήσῃ τινὰς ζημίας ὅπῃ ἐπροξένησε μία φοβερά φωτιά. ἡ ὁποία εἶχεν ἄποσφράσῃ 20 χιλιάδας

δ' ἄσπῆττα, ὅπῃ ἦσαν κατεσθλασμένα ἀπὸ ξύλα, χωρὶς νὰ ζημιώθῃν αἱ οἰκοδομαὶ ὅπῃ ἔχε κτίσῃ πρὸ πολλῶν χρόνων ἡ Βασιλεία τε ἀπὸ πέτραν. Ἐπειδὴ δὲ ἐκαλέσθη εἰς ἄλλο μέρος διὰ ὑποθέσεις ἀναγκαιοτέρας, ἔκαμε χρεῖα νὰ σείλῃ τὰς ἀναγκαιὰς παραγγελίας διὰ τὴν ἀνοικοδομὴν αὐτῶν τῶν ζημιῶν. Δύο χιλιάδες Μοσκοβίται ἐκρατῶσαν περικυκλωμένοι τὸ Στέτιον, τὸ δὲ λοιπὸν Στρατόμα εἶχον ὑπάγῃ εἰς Στρανσέδ, καὶ Ρέγιον, ὅπῃ εἶναι καὶ τὰ τεῖρα Κάσρη ἀξιόλογα εἰς τὴ Σβευικὴν Πομερανίαν. Ὁ Αὐτοκράτωρ λοιπὸν ἔδωκε τὴ πορείαν τε πρὸς ἐκεῖνα τὰ μέρη, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ αὐτὰ τὰ Κάσρη ἐφυλάσσοντο ἀπὸ τῆς Σβευικῆς, καὶ ἠμποροῦσαν νὰ ἀντισταθῇ πολὺ καιρὸν, ἄφησε τὸ Στρατόμα τε ὑπὸ τὴν προσοχὴν τῆ Βασιλείας Αὐγύστου, καὶ αὐτὸς ἀπέρασεν εἰς Βέρλινον ἀγνώριστος. Ἐκεῖ συνομιλήσας πολλὰς μὲ τὸν Βασιλέα Πρωσίας, ἀνεχώρησεν εἰς Δρέσδαν, καὶ ἐκεῖθεν πάλιν γυρίζωντας εἰς Βέρλινον, ἐπῆγεν εἰς Μεκέλβουργον, διὰ νὰ ἀνταμώσῃ τὸν Βασιλέα Δανιμαρκίας. Αὐτοὶ οἱ Μονάρχαι συνομιλήσωτες εἰς τὰς 20 Δεκεμβρίου 1712, ἐσυμφώνησαν νὰ ἀρχίσωσι εἰς τὴν ἐρχόμενον χρόνον νὰ πολεμήσωσι τὸ Ρέγιον, καὶ νὰ ὑποκλείσωσι τὸ Σβανσέδ.

Εἰς τόσον ὁ Σελτάνος καταπειθεὶς ἀπὸ τὸν Ταταρχάνω, ἀπὸ τὸν Δεσαλκέρ τὸν Πρεσβυτὴν τῆς Γαλλίας, καὶ ἀπὸ τῆς Πρέσβεις τῆ Βασιλείας Σβευίας, ἔλυσεν ἐκ δούτερε τὰς πελο-

Οὗ Πέτρος εἰς Βέρλινον συνομιλεῖ μὲ τὸν Βασιλέα Πρωσίας.

1712
20 Δεκεμ.
ὁ Πέτρος εἰς Μεκέλβουργον συνομιλεῖ μὲ τὸν Βασιλέα Δανιμαρκίας.

Ὁ Τέρκος λύει τὰς συνοδηκίας.

ταίας σιωθίας, αποφασίζομενος πῶς ἦσαν ἀ-
κόμη εἰς Πολωνίαν τὰ Ρωσικὰ Στρατόματτα.
Ἀληθῶς δεικνόντο μερῶς εἰς Τόρκον, καὶ
Ἐλβίγγαν, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἦσαν Κάσρη, ὅπως
ἐπέδισεν ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπάνω εἰς τὴς τόπας τῆς
Σβεκίας, δὲν ἔφερε τὰ τῆ δάσων εὐλογον αι-
τίων νὰ λύσῃ τὰς φιλίας. καὶ μ' ὅλον τῆτο ἐκα-
τέβασεν ἀπὸ τὴν ἀξίαν τὸν Βεζίρω Γισέφω, καὶ
ἐβάλον εἰς τὸν τόπον τὴν Σελειμάν Πασιάν,
καὶ ἐφυλάκωσεν εἰς τὴς ἑπτὰ Πύργους τὴς ὁμήρας
τῆ Αὐτοκράτορος, Τολσόω δηλαδὴ τὸν πρεσβού-
την τῆ, καὶ ἕνα Ἀρχοντὰ Μοσκοβίτω, ὅπως εἶχε
φέρει τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑσερινῆς σιωθίας, καὶ
ἐκήρυξε πόλεμον ἐναντίον τῆς Ρωσίας. Οἱ Ἰδι-
ος Σουλτάνος, μὲν βίας ἄρχισεν ἡ ἀνοίξεις τῆ
1713 ἔως, ἀπέρασεν εἰς Ἀδριανόπολιν διὰ
νὰ ὀδηγήσῃ αὐτὸς τὸ Στρατόματτα. Πρῶτον
δὲ πάντων ἠθέλησεν, ὅτι νὰ ἠθελε μισέυσῃ
ὁ Βασιλεὺς Κάρλος διὰ τὴς τόπας τῆς Βασι-
λείας τῆ, καθὼς καὶ τῆ ἀληθεία τῆ τὸ ἐπρό-
σαξε μὲ ἀνθρώπων ὅπου ἐπεμψεν ἐπιταυτοῦ.
Ἀλλὰ ὁ Κάρλος δὲν εὐλαβήθη νὰ ἐναντιωθῆ
εἰς ταύτην τὴν πρῶτην του, λέγωντας, ὅτι
δὲν ἠθελεν ἀποφασίσῃ νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκεῖθεν,
εἰάν δὲν ἠθελε συμμιλήσῃ ἑτοιμότερα μὲ τὸν
Σελτάνον, διὰ νὰ τῆ εὐγάλη ἀπὸ τὸν νῦν κα-
μίαν πλάνην ὅπως εἶχε διὰ τὸ ὑποκείμενον τῆ,
καὶ διὰ τὴς σκοπές τῆ. Αὐτὴ ἡ ἀπόκεις ἐ-

Κηρύττει
πόλεμον
κατὰ τῆς
Ρωσίας.

1713
Εὐγαίνει
εἰς Ἀδρια-
νούπολιν.
προσάξει
τὸν Κάρ-
λον νὰ ἀ-
ναχωρήσῃ.

προ-

προσφέρθη κακῶς, καὶ ἐξηγήθη χειρότερα, καὶ
ἐσυμπέραναν, ὅτι ὁ Σβέκος ἠθελε νὰ δάσῃ νῦν
μὲν τῆ μεγάλης Σελτάνου. ὅθεν ἐπεμψεν εὐθὺς ὁ
Σελτάνος ἄλλον ἀνθρώπων ἐπιταυτῆ εἰς Μπὸν-
δέρι μὲ ἀποφασιστικὴν πρῶτην, διὰ νὰ κάμω
τὸν Σβέκον Βασιλεῖα νὰ ἀναχωρήσῃ εὐθὺς ἀπὸ
ἐκεῖ, εἰδὲ ὅ ἠθελε παρακῆσῃ, νὰ τὸν δωα-
σεύω, καὶ νὰ τὸν φέρῃν εἰς Ἀδριανόπολιν, ἢ
ζῶντα, ἢ ἀποθνήσκον. Οἱ γὰρ Κάρλος ὡς ἔμα-
θεν ἀπὸ ἄλλο μέρος αὐτὰς τὰς παραγγελίας, ἐ-
καμὲ καὶ ἐδυνάμωσεν ὡς ἕνα Κασέλιον, τὸ Πα-
λάτιον τῆ ὅπως εἶχεν εἰς Μπενδέρι, δὲν ἐνόμιζεν ὅ-
μως νὰ ἔλθουν ποτὲ οἱ Τῆρκοι εἰς τοιαύτην ἀπο-
πίαν. Ἀλλ' ἡ κωμῶδία, ἢ μάλλον εἰπεῖν ἡ
τραγωδία ὅπως ἠκολούθησεν, καὶ ὅπου δυνάται νὰ
τὴν ἀναγνώσῃ καθε φιλοπράγμων εἰς τὸν βίον
τῆ, ὅπως μὲ πολλὴν γλαφυρότητα ἐσωθεσεν ὁ Βολ-
ταῖρ, ἔκαμὲ τὸν Κάρλον νὰ ἐγνωρίσῃ, ὅτι δὲν
εἶχε προμαντεύσῃ ὡς ἐπρέπε.

Αὐτὰ τὰ ἔργα τῆ Βασιλείας Σβεκίας, ἐκα-
μὲ τὴς Τῆρκους νὰ τὸν σοχάζωνται ἀγνωστον,
καὶ ἄρχισαν νὰ τὸν ὀνομάζων Ντελήμπεν, ὁ
ποῦ εἰς τούρκικὴν διάλεκτον σημεῖωνε ἀνοήτου
Πείγκιπα. καὶ τὸ Ντιβανί ἄρχισεν νὰ ἐπιθυμῆ
καὶ νὰ λέγῃ, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ γένη πόλεμος μὲ
τὴς Ρωσίας. Οἱ Πρέσβεις τοῦ Αὐτοκράτορος ἐ-
μαθὸν τὴν καλὴν διάθεσιν τοῦ Ντιβανί, ὅ-
πως εἰς τὴν φυλακὴν τῆ ἑπτὰ Πύργων, ὅπως ἡμ-

Οἱ Κάρλοι
ἀντιστελ-
ταί.

1713
Γου.
Τεῖρας
συμβι-
βασμὸς
ἑρῶν
τῆρκων,
καὶ βεσ-
σάν.

C 2

πορεῖ

πορεῖ νὰ ἔμβη καθε πρᾶγμα μὲ τὸ παντοδύναμον μέσον τοῦ χρυσοῦ. καλὴ τύχη ἔρθεσεν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν ἰδίαν σχεδὸν ὥραν ἢ ἡ ἑξήμισις, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ εἶχεν ἐπιστρέψῃ τῷ Πολάκιον τὴν Εὐβίγγαν, πρᾶγμα ὅπου ἐσύκωνε τοῦ Σουλτάνου πᾶσαν πρόφασιν παραπονεύσεως. ὅθεν τὸ Ντιβάνι ἄρχισε νὰ δίδῃ ἀκρόασιν εἰς τὴν περὶ εἰρήνης πραγματείαν. Ὁ Κόμισ τῆς Κολλίερς, ὅπως ἦτον Πρεσβυτὴς τῆς Ὀλλανδίας, ἔλαβεν εὐθύς τὴν χάριν νὰ ἐλθῆ φερῶσιν ἀπὸ τὴν φυλακὴν τοὺς Πρέσβεις τοῦ Αὐτοκράτορος. Αὐτοὶ ἐμεταχειρίθησαν τὴν ὑπόθεσιν μὲ τόσῳ δραστηριότητι, ὅπου τέλος πάντων ἐσυμπεράνθη ὁ τέλει συμβιβασμὸς τῆς ἀγάπης εἰς τὰς τρεῖς Ἰουλίας 1713. Εἰς αὐτὸν ἐβεβαιώθησαν τὰ προηγουμένα ἄρθρα μὲ κάποιαις ἑκατάξεις τόσον ὑψηλαῖς ἢ μεταφυσικαῖς, ὅπου δεῖ χρεῖται νὰ μὴν εἶναι τόσον ἄμβλύ ἢ χυδαῖον τὸ πνεῦμα τῶν Τούρκων, καθὼς ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ νομίζομεν. Κατὰ ἀλήθειαν δὲν ἔπαυσεν ὁ Ταταρχάνης νὰ ζητῇ τὴν ἀνακαίνισιν τῆς πόλεως, ὅπως εἰς ἄλλας καιρὸς ἐπλήρωσαν οἱ Βασιλεῖς τῆς Ρωσίας εἰς τὴν Ταρταρίαν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνώθη νὰ κατορθώσῃ τίποτε. Διότι οἱ Πρέσβεις τῆς Αὐτοκράτορος ἐσάθησαν σερεοὶ, καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀμιλήσωσι περὶ αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς, οὔτε τὸ Ντιβάνι ἠθέλησε δι' αὐτὸ νὰ ἐλθῇ εἰς πόλεμον μὲ τοὺς Ρώσους. Ὡς οὕτως ἐνίκησαν οἱ

δύο ὄμηροι Μοσκοβῖται αὐτὸν τὸ ἀκανθερῶτατον κεφάλαιον, ἐμίσθωσαν τέλος πάντων ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν διὰ τὴν Μοσκοβίαν τὸν Μῆνα Σεπτέμβριον 1714, ὁ δὲ Σβέκος Βασιλεὺς ἐμίσθωσεν ἀπὸ Δυμόττειχον περὶ τὰς ἀρχάς τῆς ἀκολούθου Μηνὸς Ὀκτωβρίου, διὰ νὰ γυρίσῃ εἰς τοὺς τόπους τῆς Βασιλείας τε.

Οὗτοι οἱ συμβιβασμοὶ ὅπου ἐγένοντο μὲ τὴν Τουρκίαν, δὲν ἐμπόδισαν τὸν Αὐτοκράτορα Πέτρον νὰ μὴν πολεμῇ εἰς τὰς Σβηκικὰς Ἐπαρχίας. Αὐτὸς εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν εἶχε διώξῃ διάφορα Σβηκικὰ Τάγματα, καὶ ἐνίκησε πάντοτε. Ἀπὸ Ἄμβουργον εἶχεν ὑπάγει εἰς Ἀλτονά, τὸ ὁποῖον εἶχον κατακαύσῃ μὲ πύρρον ἀσπλαγχνίαν οἱ Σβέκοι. Ἐκεῖ εἶδε μὲν τὸν ἑαυτοῦ τῆς καρδίας τε καὶ ἐρείπια τῆς Πόλεως, καὶ ἀσπλαγχνιδεῖς εἰς τὴν παλαιωμένην ἑγκατοίκων, διημοίρασεν εἰς αὐτὰς ἀργύρια, καὶ τοὺς ἔδωκε μερικὰ προνόμια ἐπάνω εἰς τὴν πραγματείαν, ὅπου ἐσυνήθισον νὰ κάμνῃ εἰς τὸν Ἀρχάγγελον. Εἰς τὰς πέντε Φεβρουαρίου αὐτὰς Ἀρχηγὸς εἰς δύο χιλιάδας καὶ πεντακοσίους Δορυφόρους του, ἦλθε νὰ πολεμήσῃ τὰ χαρακώματα, εἰς τὰ ὁποῖα εὐρίσκειτο πειραχαρακόμενος ὁ περιφημὸς Σβηκικὸς Στῆμιβου, εἰς ἕνα τόπον ἐπιτύθειον, δεισικόμῳ ἀναμίστον Φεβρουαρίου, καὶ Τονίγγην. Μόλον ὅπως ἐστῆμιβου ἀπέπεσεν μὲ πολὺ πῦμα, ὁ Αὐ-

1714
Ο Σβέκος
μισθώ α-
πό δυμό-
ττειχον.

Ο Πέτρος
εἰς Ἀλτε-
νά.

5 Φεβρ.
Νικῆ τὸν
Στῆμι-
βου.

ποκράτωρ εἰσέβη εἰς τὰ χαρακώματα, καὶ ἀπεδίωξε τὰς ἐχθρὰς, οἱ ὁποῖοι ἐζήτησαν νὰ ἄποφυλαχθῶν μετὰ τὴν φυγὴν. Ὡς δὲ εἶδε τὸτο ἡ Σβεδικὴ φύλαξις, ὅτι ἦτον εἰς Φεδερικσάδιον, ἐφυγε καὶ αὐτὴ μετὰ πολλὴν βίαν. Ὁ δὲ Αὐτοκράτωρ ἔδραμε κατόπιντων, καὶ ἐπῆρε μέρος τῆς ἀποσκευῆς των, καὶ ὡς 300 αἰχμαλώτους, καὶ δὲν ἔχασε, παρὰ οὐα Τωνάντων, καὶ ὀλίγας Δραγόνες. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰσέβη εἰς Φεδερικσάδιον μετὰ τὰ στρατόματά τε, καὶ ἀπέρασαν ἐκεῖ ὅλην τὴν νύκτα. Ὁ δὲ Στεῖμβοκ φοβόμενος μὴ ἠθέλει καταδιωχθῆν, ἐσύρθη εἰς τὸ Φρεῖον Τοννίγγον. Τότε ὁ Αὐτοκράτωρ ἄρρησε τῆ Βασιλείας Δανιμαρκίας τὴν ἐπιστάσιαν τῆς Στρατοδωματων τε, καὶ ἀνεχώρησεν ἀπὸ Φεδερικσάδιον ἵνα νὰ ὑπάγῃ εἰς Βολφουβτελ, ὅπου ἡ νύμφη τε ἡ Δουκοπέλα ἦτον ὀλίγον ἐγγιγμένη μετὰ Ἀλέξιον τὸν νυμφίον τῆς. Ἐλαβε δὲ τὴν ἀχαιεῖσιν νὰ τῆς φιλιώσῃ, καὶ τῆς ἐνώμασε νὰ ὑπάγῃ συμφωνῶς εἰς Πετρέπολιν. Ἀπὸ Βολφουβτελ ἐπῆγεν εἰς Σχονάεσεν, ἵνα νὰ συνομιλήσῃ μετὰ τὸν Βασιλέα Πρωσίας περὶ ὑποθέσεων τῆς Πομερανίας. Ἐπειτα ἔλατῶντας ἀπὸ Δάντισκον, καὶ Κορισβέργαν, ἐφθασεν εἰς Ρίγαν. ἐκεῖ ὄρε τὴν Βασίλισσαν, ὅτι εἶχε γεννήσῃ ὀλίγας ἡμέρας προητέρα μίαν Βασιλοπέλαν, ἡ ὁποία ὠνομάθη εἰς τὸ λατρὸν τῆ Ἁγίας Βαπτίσματος, Μαρία Πετρόβνα. Ἐκεῖθεν ἀπελθὼν εἰς Πετρέπολιν,

Σβέικη
καρὰ τοῦ
αι τοῦ Φε-
δερικσά-
διον.

Ὁ Πέτρος
εἰς Βολφου-
βτελ.

Ὁ Αὐτὸς
εἰς Σχονάε-
σεν, συνομι-
λεῖ μετὰ
τὸν Βασι-
λέα Πρω-
σίας.

Ὁ αὐτὸς
εἰς Πετρέ-
πολιν.

πολιν, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ εἴκη εἰς μίαν σιγμὴν ἀργὸς, ἐσωμάξεν ἀπὸ τῆς λιμένας τοῦ Ρόδελ καὶ Νάρβας ὡς 300 Καράβια μικρὰ καὶ μεγάλα, καὶ ἀνεβάζωντας εἰς αὐτὰ δώδεκα χιλιάδας στρατιώτας, ἀπέρασε μετὰ καλὸν ἄνεμον εἰς Ἐλσίγγφορς. Ἐκεῖ ἀγάζωντας εὐτυχῶς τὰ στρατόματά τε, ἔξασαπίασε τὴν ὁδοιπορεῖαν τῆς Πετρέπολεως χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν, διὰ νὰ βάλῃ καὶ ἄλλα Στρατόματα εἰς αὐτὰ, ὅτι νὰ ἠμπορέσῃ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὰ δαιουτήματα τῆς Φινλανδίας. Ἐσωμάχθη δὲ διὸς τὸ κομβόλιον, καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ κἀναντίας πάλιν ἄρρησε, ἠφερε μετὰ λόγους ἄλλας ἐκκοσι Φρεγάδας εἰς τὴν πρῶτην Ἀρμάταν. Εἰς τὰς 8 Σεπτεμβρίου οἱ Ρῆσοι εἰσέβησαν εἰς Ἄβο, Μητρόπολιν ἀπάσης τῆς Φινλανδίας, καὶ τὴν ὑπέπεξαν χωρὶς δυσκολίαν, ἐπειδὴ καὶ οἱ Σβέικοι τὴν εἶχαν παρατήρησιν. Ἡ μεγαλυτέρα χαρὰ ὅτι ἔλαβον ὁ Αὐτοκράτωρ εἰς ἐκεῖνὴν τὴν ἄλασιν, ἦτον ἵνα εἴδῃ εἰς τὴν βιβλιοθήκῃ τῆς Πόλεως πολλοτάτα καλά βιβλία. Καὶ ἐπειδὴ εἶχε κατασκευάσῃ εἰς Πετρέπολιν μίαν πολυέξοδον καὶ μεγαλοπρεπεῖν Βιβλιοθήκῃν, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀπαντήσῃ πολυτιμώτερον κωμῆν διὰ νὰ πλετίσῃ ἐκεῖνο τὸ μυσεῖον τε. Ὅθεν ἠθέλησε νὰ τὴν ὑπάγῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος. Γυρίζωντας δὲ εἰς Πετρέπολιν δὲν ἐσάθη εἰς μίαν σιγμὴν εἰς ἀνάπαυσιν. ἐπρόσασα δὲ διὸς τῆς Στρατιῆς τε νὰ ὑπάγῃ εἰς

Ὁ αὐτὸς
εἰς Ἐλσίγγ-
φορς.

1715
8 Σεπτ.
Οἱ Ρῆσοι
κυνε-
δουσι τὴν
Ἄβο.

Ὁ Πέτρος
εἰς Πιέρ-
πολιν.

ἀναζήτησιν τῆ Σβενικῆ Στρατεύματος εἰς Τάου-
σον, ἢ ἐκεῖ ἐκατόρθωσαν μεγαλώταταις νί-
καις. Ἐστειλον ἀκόμη παρομοίας προσαγάς καὶ
εἰς τὰ Στρατεύματα, ὅπερ δύναντο εἰς Πο-
μερανίαν ὑπὸ τῆ ὀδηγίαν τῆ Πείργκιος Μεν-
τζικόφ, ἢ ἐδοξάθησαν ὡς αὐτὰ ὁμοίως. Αὐτὰ
τὰ Στρατεύματα εἶχον κυριεύσῃ ὡς ἀπὸ τὸν μῆ-
να Ἰούλιον τὸ νησίον Ρέζην, ἢ εἶχαν εἴση τὴν
πολιορκίαν εἰς Στραλσένδ. τὴν Σεπτέμβριον
ἐκυριεύσαν τὸ Στέτινον, τὸ ὁποῖον εἶναι μία
Πόλις πλοσία, ἰχυρὰ, ἢ πολυάνθρωπος. Οἱ
Αὐτοκράτωρ δὲν ἐζήτησε νὰ τῆ ὑποκίση διὰ
ἄλλο, παρά διὰ νὰ τῆ ἐπιστρέψῃ τοῦ Βα-
σιλείως Προυσίας, καθὼς καὶ ἔκαμε τῆ ἀλη-
θεία.

Οὗτος ὁ Μονάρχης καθὼς δὲν ἐκφράζετο εἰς
Οἱ Πέφοι τὰς ἐκστρατείας νὰ κατατρέχῃ μὲ πᾶσαν τῆ
παιδείαν προθυμίαν τῆ Φηρωδίαν τῆ ἐχθρῶν τε, ἔτω
τὰς παρα-
βάτας Κυ-
βερνήτας. ἢ ὅταν ἐγύριζεν εἰς τὰς Ἐπαρχίας τῆς Βασι-
λείας τε, ἐμελέμνα ἀκατάπαυστα εἰς τὸ νὰ κυ-
βερῆ τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις τῆ ὑπικίων τε,
καὶ νὰ παιδεύῃ τὰ σφάλματα τῆ Κυβερνήτων.
Καὶ λοιπὸν ἔσωντας νὰ τῆ δοθῆν λιβέλλοι, ἢ-
τοι γράμματα κατηγορητικά, πῶς μερικοὶ Κυ-
βερῆται ἐπαρέβησαν τὰς ἐχταγὰς ὅπου τοὺς
ἐδόθησαν, ἐπρόσαξε νὰ ἐξετασθῆ ἢ κυβερνησίς
των μὲ πᾶσαν ἀυσηρότητα. ὅσοι γὰρ εὐρέθησαν
πταῖσαι, δὲν ἐξάθη μέσον, ὅπερ νὰ ἠμπορήσῃ νὰ
τὰς

τὰς ἐλοδωρήσῃ ἀπὸ τὰς καταδίκαις εἰς τὰς ὁ-
ποίας τὰς ὑποφάσισαν οἱ Ἐπίσκοποι, ὅπερ ἦ-
σαν διακρισμένοι εἰς αὐτῶ τῆ ὑπόθεσιν. Ἐ-
ὅποιον ἦτον προεσῶς καὶ προκαθήμενος ὁ μέ-
γας Καγκελάριος Γολοφίνος, ἀνὴρ καθά-
φαρωτάτης σιweiδήσεως, καὶ ἀδαροδοκίτη δι-
καιοσύνης παρά πάντων πιστόμηνος. ὡς δὲ
ἐχαλίωσε τοιαυτοῦ τῆ παραβάτας Κυβερ-
νήτας, ἢ ἐσερίωσεν ἄλλας ὠφελίμους νομοθε-
σίας πρὸς ὄφελος τῆ Ἐπαρχιῶν τῆς Βασιλείας
τε, ὁξόχως δὲ διὰ τὴν πραγματείαν, ἐπρό-
σαξε νὰ ἐτοιμασθῆ μία βαρεῖα Ἀρμάτα διὰ
νὰ ἐξαπολεθῆσῃ τὰς νίκαις τε εἰς τὸ μέρος τῆ
Σβενικῆς. Ἐξὼ ἀπὸ τὸν πολὺν ἀειθρὸν τῆ
Κατέργων, καὶ ἄλλων Πλοίων ὅπερ ὤρισε νὰ
κατασκευασθῆν εἰς τὰ Ναυπηγεῖα τῆς Πετρο-
πόλεως, ἀγόρασε μερικὰ χοντρά Καράβια ἀ-
πὸ Ἰγγιλτέρραν, καὶ Οἰλανδίαν. τὰ ὁποῖα
προθεμενία εἰς τὰ ἐδικάτου, ἔγινε μία Ἀρ-
μάτα ἀπὸ 30 Καράβια τῆ πολέμου, 80 Κά-
τεργα, καὶ 100 Γαλιώτας, τὰ πάντα ὑπὸ τὴν
ὀδηγίαν τοῦ Ἀμμιραλλίε Ἀπαραξίνε. Οἱ Αὐ-
τοκράτωρ ἐπῆγεν ὁ ἴδιος διὰ νὰ πολεμήσῃ τὸ
νησίον Ἀλανδ, κείμενον ἀπ' ἀντικρὺ τῆ Στο-
κόλμ. Οἱ Μοσκοβίται δὲν ἠμπόρουν νὰ φθάσῃ
εἰς αὐτὸ, ἀνίσως δὲν ἀπερνεῖσαν ἀπὸ τῆ μέσῃ τῆ
Σβενικῆς Ἀρμάτας, ὅπου ὄργωνεν ἐκεῖνα τὰ
νερά. Οἱ Αὐτοκράτωρ ἠθέλησε νὰ πολεμήσῃ
ἐκεῖ.

Ἐτοιμάζει
Ἀρμάταν
βαρεῖαν.

Ἐπῆγεν
πολεμήσῃ
τὸ Ἀλανδ.

ἐκείνῳ τῷ Ἀρμάταν. Οἱ Σβέκοι δὲν ἐδυνήθησαν νὰ ἀποξενήσων ἄλλῳ ζῆμιαν τῷ Ρῶσσω, παρά νὰ τὴν βυθίσων ἕνα Κάτερρον. ἐν τῷ ἐνωτίῳ οἱ Ρῶσοι ἔλαβον καλὴν τύχην καὶ ἐπῆραν τὸ Καραβὶ τῷ Κοτραμμιραλλίῳ, ἔξ Κάτερρα, καὶ μερικὰς Πιάτας, ἔξω ἀπὸ πολλὰς ἄλλας, ὅπῃ ἐπιμύσαν εἰς τὸ βᾶθος. Ἐκείνος ὁ Κοτραμμιραλλίος ἐπολέμησε βέβαια μέγαναιότητα, ἀλλὰ τέλος πάντων ἔκαμε χρεῖα νὰ νικηθῇ ἀπὸ τὴν Ρῶσσαν, οἱ ὁποῖοι τὸν ὑπερέβαιναν κατὰ τὸ πλῆθος, καὶ εἰς τῷ ἀνδρείαν δὲν ἦσαν κατώτεροί τε. Εἰς ταύτῃ τὴν ναυμαχίαν ὁ Μέγας Πέτρος ἐφέρθη καὶ ὡς Ἀρχηγός, καὶ ὡς Στρατιάτης, καὶ ὡς Ναύκληρος, καὶ ὡς Ναύτης, προσάζωντας μὲ τὴν φωνὴν, ἐνεργῶντας μὲ τὰς χεῖρας, καὶ παραθάρρυνόντας μὲ τὸ παράδειγμα τε. Ἀπώλεθησαν εἰς αὐτὴν 500 Σβέκοι, καὶ ἔγιναν αἰχμαλώτοι περισσότεροι ἀπὸ ἑξακόσιοι. Μὲ ταύτῃ νίκῃ ἐκυριόβησαν οἱ Ρῶσοι τὸ νησίον Ἀλάνδ. ἐπειδὴ τὰ Σβεβικὰ Στρατεύματα ἐφυγον καὶ τὸ ἄφησαν. Αὕτη ἡ εὐτυχὴς ἀπόβασις τῆς τοιαύτης ἐπιχειρήσεως ἐφόβισε μέγαν τὴν Σβεβίαν, μήπως ὁ Πέτρος ἠθέλησεν ἀποφασίσῃ νὰ ἀπεράσῃ καὶ ἕως Σποκόλμ, ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν ἦν ζέμακρα περισσότερον ἀπὸ 48 μίλια. Ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος εἰσέβη εἰς ἐκείνῳ τὴν Μηξόπολιν, καὶ καθένας ἀρχίζε

Ἀλωσις
Ἀλάνδ.

να

καὶ φροντίζῃ πῶς νὰ φυλαχθῇ, καὶ οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Βασιλείας ἐσοχάθησαν νὰ θρυφεντεύσωσι τὴν εἰσοδὸν τῷ λιμένος. Ἀλλ' ὄντως ὁ καιρὸς ὀλίγον ἀπερασμένος, δὲν ἐσυγχάρει τῷ Αὐτοκράτορι νὰ ἐκινδυνεύσῃ τὴν Ἀρμάταντου εἰς ἐκεῖνο τὸ ἔργον. Ὁ δὲν εὐχαιρημένος εἰς ὅσα ἐκατόρθωσεν ἐκείνον τὸν χρόνον, ὑπέσπεφεν εἰς Ρόβαλίαν, καὶ ἐκεῖ δὲν ἐπῆγεν εἰς Πεξούπολιν, καὶ ὑπέδεχθη ἀπὸ τὸν λαὸν μὲ θείαμβον. Ἀλλὰ πρὸ τῷ φθάσῃ ἐκεῖ, ἠγέρθη μία φοικώδης θαλασσοταραχὴ, καὶ ὅλη ἡ Ἀρμάτα ἐξίσκιετο εἰς φανερόν κίνδυνον νὰ ναυαγίσῃ. Τότε ὁ Αὐτοκράτωρ ἔκαμε μίαν ἀπόφασιν εἰς ἐκεῖνο τὸ σινάνθημα, ὅπῃ ὅλοι ἐκεῖνοι ὅπῃ ἦσαν ἔμπειροι τῆς Θαλάσσης, ἀποφασίσαν πῶς ἠθέλε χαθῇ ἑξάπαντος. Νομίζοντας αὐτὸς νὰ ἐκλέξῃ ἀπὸ δύο κατὰ τὸ μικρότερον, ἠθέλησε νὰ κινδυνεύσῃ τὴν ζωὴν τε ἐπάνω εἰς ἕνα μικρὸν Μονόξυλον ἐναντίον τῷ ἐπιδείξειον καὶ ἰκεσιῶν ὅπῃ τοῦ ἔκαναν γονατισοὶ οἱ γνησιώτεροί τε φίλοι. Ἐστὺς τὴν εἶπε, δὲν πιστεύετε εἰς τὸν προσηρισμόν. Καὶ με τοιοῦτον θάρρος ἐμβαίνοντας εἰς τὸ Μονόξυλον, ὡς ἄλλος Καῖσαρ μὲ ἐκεῖνο τὸ περιφρονήσαν ἀπόφθεγμα, τὸ, Καίσαρα ἐποχεῖς, ἐπλόσε πολλὴν ὥραν τὴν παραθαλασσίαν ἀκράν εἰς ἐκείνῳ τὴν μεγάλῳ τελευμίαν τῆς Θαλάσσης, καὶ εἰς τὸ σκοπὸς τῆς νικτὸς, ἕως ὅπῃ

Ὁ Πέτρος
κινδυνεύει
εἰς τὴν θαλάσσαν.

ὅπου ἔφθασεν εἰς τὸν αἰγιαλόν. Καὶ ὑποβάς
εἰς γῆν εὐτυχῶς, ἔκαμε πυρσὸν μέγαν, διὰ
να ἐγνωρίσωσι οἱ ἐδικοί του ἀπ' αὐτὸ τὸ ση-
μεῖον, καθὼς ἦτον συμφωνημένον, ὅτι ἦτον ἔ-
ξω ἀπὸ τὸν κίνδυνον.

1714
20 Σεπτ.
Θεῖαμβος
τοῦ αὐτο-
κράτορος.

Ἡ Θεῖαμβωτική εἰσοδός του, ἠκολούθησεν
εἰς τὰς 20 τοῦ Σεπτεμβρίου 1714. Ἡρχισεν
ἡ πανήγυρις ἀπὸ ἑνα χαριτισμὸν 150 Κανο-
νίων, ἢ παρόδους ἀνεφάνισαν τρία Ρωσικὰ
Κάτεργα, ἔπειτα τρία Σβεϊκὰ ταχύδρομα
Πλοῖα, λεγόμενα Σκαμπαβία, ἔχοντας τὸ
καθ' ἓν ἀπὸ τέσσαρα Κανόνια. Μετὰ ταῦτα ἦρ-
χοντο ἕξ Κάτεργα ἢ αὐτὰ Σβεϊκὰ, ἀπὸ 14
Κανόνια τὸ καθ' ἓν. Ὑστερον ἀπ' αὐτὰ ἦρχετο ἡ
μεγάλη Σβεϊκὴ Φρεγάτα, ἢ εἰς αὐτὴν ἦτον ὁ
Κοντσαμμιράδης Εἰρεσκιόλδ. Μετὰ ταῦτ' ἦν
ἠκολούθη μία Σκαμπαβία, ἢ εἰς αὐτὴν ἦτον
ὁ Κοντσαμμιράδης τῆς Ρωσίας. Αὐτὸς δὲ
ἦτον ὁ Μέγας Αὐτοκράτωρ Πέτρος, ὅπως εἰς ἐ-
κείνην τὴν ὥραν δὲν ἠθέλει νὰ ὀνομάζεται μὲ ἄλ-
λιω ὀνομασίαν. Καὶ τέλος πάντων ἐκλειαν αὐ-
τὴν τὴν τάξιν ἑξῆς Ρωσικαὶ Σκαμπαβίαὶ γε-
μάται ἀπὸ στρατιώτας. Καὶ ὀξελθόντες ἅπαν-
τες ἀπὸ τὰ Πλοῖα, ἀπέρασαν ὑποκάτωθεν μι-
ᾶς Θεῖαμβωτικῆς καμάρας, ἢ ὁποία ἦτον ἐκεῖ
σημένη μὲ ἄβραν μεγαλοφρέπειαν, ἢ ἐμφω-
μένη ἀπὸ διάφορα ἱερογλυφικά. Ἀνάμεσα εἰς
αὐτὰ ἐφαίνετο ἕνας Ἄετός, τὸ σῆμα τῆς Μοσκο-
βιτῶν,

βιτῶν, ὅπως ὄρμα μὲ πολλὴν βίαν κατ' ἐπάνω
εἰὸς Ἐλέφαντος. καὶ ἐπιγραφὴ ὅπως ἔλεγε·
» Ἄετός μῆας οὐ θηράται. σημειώνοντας τὴν
Σβεϊκὴν Φρεγάταν ὅπως ὀνομάζετο Ἐλέφας. Ὡς
ἔν ἔφθασεν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ὁ Αὐτοκράτωρ
δοροφορέμμος ἀπὸ ὅλης τῆς νικητῆς, ἢ νικημέ-
νης, (ἐνδεδυμένος παρσινόχρουν σολὴν μὲ χρυ-
σοὺς κροσσωτῆς) ὁ Κύριος Ρωμαδοσόφους ὁ
Τοποτηρητὴς τῆς Βασιλείας τε, καὶ Θύμμος ἐπὶ
θρόνῳ ἐν μέσῳ τῆς Συγκλητικῶν, ἐκάλεσεν ἔμ-
προθεν τῆς Σουεδεῖς τὸν Κοντραμμιράδην, ἢ
λαμβάνοντας ἀπὸ τὰς Χεῖράς τε ἕνα γράμμα,
ὅπως διελάμβανε τὴν διήγησιν τῆς γενομένης νί-
κης, τὸ ἀνέγνωσε μεγαλοφάνως. καὶ δὲ τὴν ἀ-
νάγνωσιν, ἐσυμβελεύθησαν ἀναμεταξύ τους οἱ
Ἀρχοντες τῆς Γερουσίας, ἢ ἐρωτήσαντες αὐτὸν
διάφορα ζητήματα, τὸν ἀνέβασαν εἰς τὴν ἀξι-
αν τῆς Ὑποναύαρχε διὰ τὴν μεγάλῃ δόξῳσιν
ὅπως ἔκαμε τῆς Πατείδος τε. Τότε εὐφάνισαν
αὐτὸν ἅπαντες ῥωσιστὶ λέγοντες, Σδράβι Βιτ-
ζαμμιράδῃε. ἦγεν ζήτω ζήτω ὁ Ὑποναύαρχος.
Αὐτὰς τὰς τελετὰς ὅπως ἄλλος Ἡγεμὼν ἠθέλε
τὰς λογιάση κωμικὰ σκώμματα, ὁ Πέτρος τὰς
εἶχε δὲ ἀπόρρητα μυσῆμα τῆς Βελῆς τε. Διότι
ἀπέβλεπαν εἰς τὸ νὰ ἐμβάσεν μὲ γλυκύτητα
εἰς τὰς καρδίας τοῦ λαοῦ τὴν ἐφεσιν τῆς πο-
λεμικῆς ἐπιτηδεύματος, τὸν πόδον τῆς ναυτι-
λίας, καὶ τὴν δόξα μὲν πρὸς τοὺς μεγαλι-
τέρους

Ὁ Πέτρος
γίνεται ὑ-
ποναύαρ-
χος.

τέρους Ο'φρικαλίους.

Εὐχαριστημένος εἰς ἄκρον ὁ Πέτρος ὅτι ἔγινεν Ὑποναύαρχος τῆς Ἀρμάτας, τῆς ὁποίας ἦτον Ὑψιστος Αὐτοκράτωρ, ἐγύεισε μὲ τῶν αὐτῶν δουροφροσίων εἰς τὸ Καρίβιοντον. καὶ ἐκεῖ ὕψωσε τὸ ὑποναυαρχικὸν σημαίαν; καὶ ἦλθεν ἐν τὸν συγχαροῦν ὅλοι οἱ ἀλλοδαπεῖς Πρέσβεις, οἱ ὁποῖοι μὲ δ'κολίαν ἐπροσάρμασαν τὸ σερμὸν τῆς ἀξίας των, μὲ αὐτὸ τὸ φιλότιμον ἔργον τῆς Αὐτοκράτορος, τῆ ὁποίας ἔκαναν σωδοσίαν. Καὶ ὡς σιωπέτελέθησαν οἱ ἀσπασμοὶ, ἀπῆλθεν εἰς τὸ Παλάτιον τῆς Μεντζικόφ, ὅστις εἶχε κάμη μεγάλης ἐποιμασίας ὅτε ἐν τὸν ἀποδεχθῆ μεγάλη

Ο' Πέτρος
ἐπανεὶ τὸ
ἐχθρόν τε.

λοπερεπῶς. Εἰς τὸ τέλος τῆ συμποσίης ὁ Πέτρος ἔδωσε σημεῖα μιᾶς ἐξαιρέτης τιμῆς πρὸς τὸν Σβέκον Κοντραμμιράλλιον, λέγοντας πρὸς πάντας τῆς περιεστώτας. Ἴδετε ἐδῶ εἷα πῖσον καὶ ἀνδρεῖον δέλον τῆ Βασιλέως Σβενίας, ὅτε ὅτε τῶν γυναικόπιται καὶ ἠξιώθη ἐν λάβη μεγαλωτάτης ἀντιμιθίας. Ἐγὼ θέλω τὸν τιμήσει πάντοτε, ἀν καλὰ δὲν ἔλειφε ἐν φονδύση μερικῆς ἀπὸ τῆς γυναικωτέρας με στρατιώτας. Ἐπειτα γυρίζοντας πρὸς αὐτὸν τῆ εἶπε χαμογελῶντας. Ἐγὼ σὲ τὸ συμπαθῶ, ἐσὺ ἠμπόρεῖς ἐν τὸ καυχᾶσαι ἐπαῖω εἰς τὴν ἀγάπῳ με. Τότε ὁ Κοντραμμιράλλιος προσκυῶντας μὲ ταπεινὸν χῆμα τὴν νικητικῶν τῶν, μὲ τοιαῦτα λόγια ἀπεκρίθη. Ὅσον καὶ ἐν

πρὸ-

προσάθησα ἐν τὸν δελύσω τὸν Κύριόν με, δὲν ἐσάθη ἄλλο, παρὰ ἓνα μέρος τῆ χρέους με ὅτε ἔχω πρὸς αὐτόν. Ἐγὼ ἐπῆγα ἀναζητῶντας ὡς καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον, ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσα ἐν τὸ ἀπαντήσω. (καὶ βέβαια αὐτὸς εἶχε λάβη ἐπὶ πληγῆς.) μ' ὅλον τῆτο εἰς ταῦτην με τὸ δυσυχίαν, παρηγορεῖμαι μεγάλως, ὅπου ἔγινε ὑποχέριος τῆ Μεγάλης Πέτρου.

Δεῖν φέρεται ἐν τὸν παραδράμωμεν ἐδῶ τῶν ἀγενικῶν ὁμιλίαν ὅπου ἔκαμεν ὁ Αὐτοκράτωρ εἰς Πετρούπολιν, ὅταν ἐρρίφθη εἰς τῶν Θαλάσσω εἷα ἀπὸ τὰ φρεσῶν καρῆβια, τὸ ὁποῖον ὑπυρέτησε πολὺ εἰς τῶν ἀναδεν νίκῳ, τῆς ὁποίας τὸν δολέμβον τῶν ἐδινηθῆμεν. ἐπειδὴ καὶ μόνη αὐτῆ ἀρκεῖ ἐν δέξῃ πρὸς πάντας τῶν μεγάλῳ φροντίδα ὅπου εἶχε ἐν αὐτὸς ὁ Μεγάλος Μονάρχης, ὅτε ἐν διεγέρῃ καὶ ἐκείτω εἰς τῶν καρδίαν τῆ ὑπνηκῶν τε τῶν ἐφειν τῆ μνημάτων, καὶ τῆ τεχνῶν, καὶ τῆς δόξης. Εὐρίσκοιτο τότε πολλοὶ γέροντες Ρουσοὶ, ὅπου εἶχαν σιωχθῆ ἐκεῖ, παρασκευασμένοι γυροδεῖν τε ὅτε ἐν ἰδοῦν τὸ ῥίψῃμον αὐτῆ τῆ Καραβίς εἰς τὸ θάλασσαν. Ο' Πέτρος λοιπὸν ἀφ' οὗ τὸ εἶδε μὲ πολλῶν τε ἀγάλλασιν, ἔλαβεν ἀφορμῶν ἐν ἐπῆ πρὸς αὐτῆς τῶν παρῶσαν ὁμιλίαν.

Εἶναι τινὰς, ἔπεν, ἀναμεταξύσας ὡ ἀδελφοί μου, τὸ πομν. ὅτε ἐν τῶν ἦλθε καὶ μόνον εἰς τὸν δ'ξαλογοισμόν ἐδῶ Νεσο. καὶ τελεικόντα χρόνους, πᾶς εἷα κάρων ἠθέλεν ἰδῆ Τομ. β'. τὸ εἰαυτόν τε ἐν κατὰ γίνεται μὲ ἐμῆα τὸν ἴδιον εἰς φύλ. 270. τῶν Βαλτικῶν Θαλάσσω ὅτε ἐν κατασκευάζῃ πλεμμενα; Ἡλπίζετε ποτὲ ἐσῆς ἐν ἐλθῆτε μὲ Γερμανικὰ εὐδύματα εἰς ταῦτα τὰ περὶ χώρα, ὅπου μὲ τὸς κόπυς μας, καὶ μὲ τῶν ἀνδρείων μας ἀποκτησᾶμεν; Νὰ ζῆσετε τόσον καιρὸν, ὅτε ἐν ἰδῆτε τὸς γενναίους καὶ νικηφόρους στρατιώτας, καὶ ναύτας, γεννημένους ἀπὸ τὸ Ρ'εσσικὸν αἷμα; Τόσους ζεῖν τεχνίτας, καὶ τὸσους ἄλλους ἐργάτας ἐν ἔλθου ἐν κατοικήσου

,, κήσω εἰς τὰς χώρας τῆς Βασιλείας μας; κ' οἱ πλε-
 ,, ον μακροὶ Ἡγεμόνες νὰ μὰς ἔχουσι εἰς τὸ σὺν με-
 ,, γάλῳ τιμῶν, καὶ ὑπόληψιν; Οἱ Ἰσχυροὶ ἐκδέχουσι
 ,, τὸν αὐτὸν καὶ ἀρχαῖον δρόνον ἕξ Ἐπιστημῶν εἰς
 ,, τῷ Ἑλλάδα, καὶ ἀπ' αὐτῶν λέγουσιν ὅτι ἠραγαδίθη-
 ,, σαν νὰ φύγου ἕξ ταῖς δυστυχίαις καὶ ἀνωμαλίαις ἕξ
 ,, χρόνων, καὶ νὰ ἀπεσκεπάδισαν εἰς τῷ Ἰταλί-
 ,, αν, ἕμετ' ὀλίγον νὰ διεσκορπίδισαν εἰς πᾶσαν τῷ
 ,, Εὐρώπῳ. Ἀλλὰ ἡ ἀμέλεια καὶ ἡ ἀχρημασίαι ἕξ
 ,, προγενεσέρων μας, τὰς ἐμπόδισαν, καὶ δὲν ἀπέρασαν
 ,, ἐδώθεν ἀπὸ τῷ Πολωνίαν. Ὅσον οἱ Πολωνοὶ, ὅσον
 ,, καὶ οἱ Γερμανοὶ ἀεισκοντο εἰς τὸ ἴδιον σκοπὸς, ὅπῃ
 ,, ἐζήσαμεν καὶ ἡμεῖς ἄχρι τῆς σήμερον ἀλλ' ἡ ἀκατά-
 ,, παυτος ἐπιμέλεια ἕξ Κυβερνήτων τῆς ἰχουσε νὰ ἀνοι-
 ,, ξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν, καὶ τέλος πάντων ἔγιναν οἱ
 ,, διδάσκαλοι καὶ οἱ ἐπιστήμονες εἰς ἐκείνας ταῖς σπουδαῖς,
 ,, καὶ εἰς ἐκείνας ταῖς τέχαις, ταῖς ὁποῖαις ἡ Ἑλλὰς
 ,, ἠμποροῦσε νὰ καυχῆται, ὅτι μόνον αὐτὴ ταῖς ἔχεν
 ,, ὅλαις ἀροτήτερα. Τῶρα λοιπὸν τυχαῖαν ἕ ἡμεῖς νὰ
 ,, κάμωμεν τὸ ἴδιον, φθάσει μόνον νὰ διηγήσῃτε ἐσῆς
 ,, νὰ μὲ ἀκολουθήσετε ἀληθινὰ εἰς τοὺς σκοπὸς ὅπου ἔβα-
 ,, λα, προδέσποντες μίαν ἀκριβῆ ἐπιμέλειαν εἰς τὴν
 ,, μεγάλῳ ὑπακοῇ ὅπου μοῦ προσφέρετε μὲ σφαιρικά
 ,, τὰ ὁμιήτια, καὶ καταγινόμενοι ἐσῆς οἱ ἴδιοι εἰς τὴν
 ,, ἔρθναν τοῦ ἀγαθοῦ, ἕ τοῦ κακοῦ. Ἐγὼ δὲν ἠμπο-
 ,, ρῶ νὰ παραμοιάσω μὲ καλῆτερον τρόπον αὐτῶν τὴν διά-
 ,, βασιν ἕξ ἐπιστημῶν, παρά μὲ τὴν κυκλοφερίαν τοῦ
 ,, αἵματος, ὅπου γίνεται εἰς τὸ ἀνίνον σῶμα. καὶ μοῦ
 ,, φαίνεται νὰ ἀιδάωμαι μίαν κάποιαν ἀρογνωσιν μὲσα
 ,, εἰς τὴν καρδίαν μου, ὅτι αὐταῖς θέλει ἀποφύγει εἰς
 ,, καιρὸν ἀπὸ τὴν Ἰγγιλτέρραν, ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, καὶ
 ,, ἀπὸ τὴν Γερμανίαν, καὶ νὰ ἔλθωμ νὰ κατοικήσωμ
 ,, ἀνάμεσα εἰς ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ μὲ ταῦτα νὰ
 ,, ἐπανακάμωμ εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἀροτέραν τοῦ
 ,, κατοικίαν. Σὰς παραγγέλω λοιπὸν μὲ πολλὴν θερ-
 ,, μότητα νὰ βάλατε εἰς ἀράξιν τοῦτο τὸ λατινικὸν ἀ-
 ,, πρόφθεγμα, ora, O labora, ἕγεν εὐχα, καὶ ἔργα-
 ζε.

,, ζε. Καὶ ὅταν εἰς τοῦτα ἔσαι καλά καταπατισμένοι,
 ,, ἐγὼ ἐλπίζω πὸς μίαν ἡμέραν θέλετε κάμει νὰ φουά-
 ,, ξωμ ἀπὸ τὸν φθονον καὶ αὐτὰ τὰ πλέον πεταυδιμέ-
 ,, να Ἐθνη, καὶ θέλετε φέρι τὴν δόξαν τοῦ ρωσικῆ ὀ-
 ,, νόματος εἰς τὴν πλέον ἀκραν μεγαλότητα, ὅπου ἡμ-
 ,, πορὴ νὰ δοθῇ.

Ἦκουσαν οἱ γέροντες Ρῶσοι μὲ Ὀλαβιτικὴν σιωπὴν
 τὴν ὁμιλίαν τοῦ Ἀυτοκράτορος, καὶ ἀνεκρίθησαν λέγον-
 τες. Τοῦτο ἔστι ἀληθές. καὶ ὅτι ἦσαν ἐτοιμοτάτοι νὰ
 ὑπακούσωμ εἰς τὰς ἀροταγίας - ἀλλ' ἐπὶ τὸ ἀροκίμε-
 νον ἐπανέλθωμεν.

Ἀνάμεσα εἰς τὰ σκῦλα ὅπῃ ἐβάλλθησαν ἐπ'
 ὄφιν παντὸς τοῦ λαοῦ, εἰς τὸν ἀροειρημένον θεί- Πόλεμῳ
 αμβον, ἦσαν καὶ 12 κανόνια, 60 φλάμπτρα καὶ Λάπλας.
 σημαῖαι. τὰ ὁποῖα ὅλα εἶχε παρῆ ὁ Γαλιτζι-
 νος ὀλίγον ἀροπότερα τῷ Σβέκου Στρατηγοῦ Ἀρ-
 νεφέλδ πλησίον τῆς Λάπλας εἰς Φινλανδίαν.
 διείσκητο περιχαρακωμένος αὐτὸς ὁ Σβέκος Ἀρ-
 χηγὸς μὲ δέκα χιλιάδας χειδὸν στρατιώτας. ἦ-
 τον δὲ πολὺ μέρος ἀπ' αὐτῆς σωνιθροισμένον ἀ-
 πὸ τὰ χωρία τῆς Φινλανδίας. Οἱ γοῦν Γαλιτζι-
 νος ἐπῆγε καὶ τὸν ἐπολέμησε μὲ περαιοτέρας
 στρατιώτας. ἐκεῖνοι δὲ ἐβάσαξαν τῷ ἀροσ-
 βολῶ μὲ πολλῶν γενναιότητα, καὶ ἀπεδιώξαν
 τῆς Μοσκοβίτας. Πάλιν οἱ Μοσκοβίται ἐγύρε-
 σαν καὶ ἀδείασαν τὰ πυροβόλα ὄργανα. Τότε οἱ
 Φινλανδεῖς χωριάται ἐδόθησαν εἰς φυγὴν, καὶ
 ἔσυραν μὲ τὸ παράδειγμά τῆς καὶ τῆς λοιποῦς
 στρατιώτας. Μεγάλῃ ἔγινεν ἡ φθορὰ καὶ ἀπὸ
 τὸ ἓνα καὶ ἄλλο μέρος. διότι ἀπὸ μὲν τοὺς Σβέ-

αὐτῶν ἀπέθανον πέντε χιλιάδες, καὶ ἐπιάθησαν αἰχμάλωτοι πεντακόσιοι, ἀπὸ δὲ τὰς Ρώσας ἀπέθανον ἕξ χιλιάδες. Μ' ὅλον τὸτο δὲ νὰ ἦσαν περισσότεροι ἔμειναν νικηταί. Αὐτὴ ἡ νίκη ἐτάθη πολὺ ἀναγκαία. ἐπειδὴ καὶ δὲ μίση αὐτῆς, οἱ Μοσκοβίται ἔμειναν κύριοι ἀπάσις

τῆς Φινλανδίας. Προσέτι ὁ Ἐπίσκοπος Ὁ Μοσκοβίτης, ὅπῃ ἦτον εἰς Βίβεργον, ἔλαβε καὶ αὐτὸς θάρρος ὀλίγον ὑπερον, καὶ εἰσέβη εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τῆς Σαουλαξίας μετ' ὀλίγης στρατιώτας, καὶ ἐκυριόωσε τὸ νησίον Μαλίν, καὶ τὴν πόλιν Νισλὸτ, μ' ὅλον ὅπῃ ἦτον καλὰ ὠχυρωμένη.

Εἰς τοιαύτῳ κατάστασιν ἦσαν τὰ πράγματα, ὅταν ὁ Βασιλεὺς Κάρλος ἔφθασεν εἰς Στρανσέλδ τῆ 11β', Νομβρίου 1714, ἔσπερωντας ἀγνώριτος τὴν Τρανσιβανίαν, Οὐγγαρίαν, Ἀρσείαν, καὶ Γερμανίαν. Ἐκεῖ τὸν ἐσυγχάρησαν εὖθὺς ὅλοι οἱ περίοικοι Ἡγεμόνες, καὶ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν τὸν ἐσυμβέβησαν νὰ ἀποφασίσῃ τέλος πάντων νὰ φιλιωθῇ μετ' ὁν ἐχθρόν τε. ἀμὴν αὐτὸς ἔδειξεν ὅτι δὲν ἔκλιεν ὀλοπλῶς εἰς τὴν γνώμην τῆς. Ὁ πρῶτος λοιπὸν σκοπὸς τῆς ἦτον νὰ σωθῶν εἰς Πομερανίαν ἓνα Στράτευμα ἀπὸ 25 χιλιάδας στρατιώτας, καὶ νὰ συγκώσῃ ἀπὸ τὰς Χάρας τῆς Βασιλείας τὸ ἀργύριον ὅπῃ ἤθελε κάμῃ χρεία, καὶ νὰ ἀρχίσῃ πάλιν τὸν πόλεμον.

Ἀπὸ

Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ Βασιλεὺς Δανιμαρκίας, ὁ Βασιλεὺς Αὐγυστος, καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ Πέτρος, ἐκαταγίνησαν ὅλον τὴν χειμῶνα δὲ νὰ βαλῶσιν εἰς κατάστασιν νὰ συγχύσωσιν τὰς σκοπὰς τῆς ἰχυρογνώμονος ἐχθρῶν τῆς. Μετ' αὐτῆς ἠνάθη καὶ ὁ Βασιλεὺς Πρωσίας, τοῦ ὁποίου ἐζήτη ὁ Κάρλος τὴν ἐπιστροφὴν τῆ Στετίνε. Τελούταιον εἰσέβη εἰς ταύτῳ τὴν συμμαχίαν καὶ ὁ Ἐλετπῶρος τῆ Αἰνὸβερ. ὁ ὁποῖος εἶχε ἀνέβη ἐκεῖνῳ τὴν ἄραν εἰς τὸν Ὀρόνον τῆς Ἰγγιλτέρρας, καὶ ἀνομάθη Βασιλεὺς Γεώργιος. ἡ δὲ αἰτία ἦτον διὰ τὰς Πόλεις Βρέμν καὶ Βέρδου, τὰς ὁποίας τῆ εἶχε παραμύση ὁ Βασιλεὺς Δανιμαρκίας, καὶ ὁ Κάρλος τὰς ἐζήτη. καὶ ἔτιω ἀρχισε πάλιν ὁ πόλεμος εἰς τὰς 1715 μετ' ἐλασσοτέραν θερμότητα. Ἀλλὰ ἀπὸ τῆ φθάσωνος εἰς ἐκεῖνα ὅπου ἔγιναν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον, καλὸν εἶναι νὰ διηγηθῶμεν, ὀλίγα τι νὰ σωτείνοντα εἰς τὸν παρόντα χρόνον, περὶ ἑ διελάβομεν.

Ἐνας Πρεσβυτὴς ἀπεσταλμένος παρὰ τῆ Βασιλείας Περσίας ἀπὸς τὸν Αὐτοκράτορα Πέτρον, ἀνάμεσα εἰς τὰ ἄλλα χαρίσματα ὅπῃ ἤφεν, ἦτον καὶ ἓνας Ἐλέφας ἀπὸ τὰς ὠραιότερους τῆς Ἀσίας. Αὐτὸ τὸ θηρίον ἐπρόσβαζεν ὁ Πέτρος, καὶ ἔφερον ἀπὸ Μόσκου εἰς Πέτρουπόλιν, καὶ ἐκεῖ ἄρισε καὶ τῆ ἐκατασκευάσαν ἐπιταυτῶν ἓνα μέγα ὀσπήτιον, καὶ ἔκαμε νὰ τὸ θρέψωμεν

Ἄ 2

μετ'

Ἐλέφας
ταῖς ὁποῖαις
ἤφεν τὸ
Πέτρον ἀπὸ
Περσίας.

μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν. ἀλλὰ δὲν ἐδωκίθη νὰ ζήσῃ πολλὴν καιρὸν ἔξω ἀπὸ τὸ φυσικὸν του κλίμα. Ἀΐζισεν ἡ καθημερινὴ τροφὴ ὅπου τῷ ἐδίδοτο σκουδά 12. τὰ ὁποῖα ἐξοδιάζοντο εἰς ραβλὴν, ρύζι, σαφίδας, καὶ ἄλλα φαγητὰ.

Εἰς τὸν ἴδιον χρόνον ἐδέχθη ὁ Αὐτοκράτωρ ὁ ἄλλος Πρεσβυτέρω, ἀπεσπασμένον ἀπὸ Μεχμέττω Βασίλῃ, ἡ Ταταρχάνω τῷ Οὐσμπέκω Ταρτάρων. τῶ ὁποῖοι οἱ εὐρυχωρότατοι τόποι συνορεύουσι μὲ τὰς Χώρας τῆς Ἰνδίας, Κίνας, καὶ Περσίας. Αὐτὸς ὁ Ἡγεμὼν, ἀνκαλὰ καὶ ἦτον βάρβαρος, ἀκάνοντας ὁμῶς ἡ φήμιω τῆς λαμπρῶν ἀνδραγαθιμάτων καὶ κατορθωμάτων τῶ Μεγάλῃ Πέτρῳ, ἀποφάσισε νὰ πέμψῃ πρὸς αὐτὸν ἐκείνῳ τῷ Πρεσβυτέρῳ, παρακαλῶντας τον νὰ τὸν δευστεύσῃ ἀπὸ ταῖς ἐνόχλητες ὅπως τῷ Ἰεανῶν Χάνης Λιένας, Ἡγεμῶν καὶ αὐτὸς Ταρτάρων, ἀλλὰ ὑποκείμενος εἰς τὸ Ρωσικὸν Βασίλειον. Ὁ Πέτρος λοιπὸν ἐδέχθη μὲ πολλὴν τιμὴν αὐτὸν τὸν Πρεσβυτέρω, καὶ ἠθέλησε νὰ συνομιλήσῃ πολλάκις μὲ αὐτὸν, καὶ νὰ μάθῃ ἀκριβῶς τὴν κατάστασιν ἐκείνων τῶ τόπων. Ἐξω ἀπὸ αὐτοὺς πύς δύο ἄποστολάτορας αὐτῶν τῶ Ἡγεμόνων, ὅπου ἐζήτησαν τὴν φίλῃαν τῷ Αὐτοκράτορος, ἦλθε καὶ ἄλλος Πρεσβυτέρω ἀπεσπασμένος ἀπὸ τὸν Ταταρχάνω τῶ Καλμούκων, ὅστις εἶναι ὑπὸκτος τῆς Ρωσίας. αὐτὸς ἐπέμφθη εἰς τὴν Καγκελα-

Πρεσβυτέρω
Οὐσμπέκω
εἰς Πέτρῳ
πολιν.

Πρεσβυτέρω
Καλμούκων.

εἶαν

εἶαν διὰ νὰ προβάλῃ τὰς παραγγελίας ὅπως εἶχον.

Ὡς δὲ ἐπελείωσαν αὐταὶ αἱ Πρεσβυτεῖαι, ὁ Πέτρος ἐδόθη ὅλος δι' ὄλεος εἰς τὰς ὑστερῶς Μηνῶνας αὐτῶ χρόνου, νὰ κάμνῃ διορθώσεις εἰς τὸ Βασίλειόν τε. καὶ λοιπὸν ἄεισε νὰ γίνῃ ἡ ἀπαρτίστῃ τῶ ὀσπητίων τῆς Πέτρῳ πόλεως, καὶ ἀρέθισαν 34550. ἐπαρτάζε νὰ κτιζονται οἱ κτιχοὶ τῶ ὀσπητίων ἀπὸ τῶ βλα, καὶ νὰ σκεπάζονται μὲ κεραμίδια, καὶ νὰ φθερῶν αἱ οἰκοδομαὶ περισσότερον χρόνον. Ἐστειλε παραγγελίαν πρὸς τὸν ἐπιστάτῳ, ὅπως δεισικετο εἰς τὰς Γαλλίας, νὰ θέλῃ μὲ τιξίματα μεγάλα, ὅσας ἀξίως τεχνίτας ἠθελε διωκθῆ. Ἐπέστειλε ὅλων ἐκείνων ὅπως ἠθέλων ὑπάγῃ νὰ κατοικήσουσιν εἰς τὰς Χώρας τῆς Βασιλείας τε, κατοικίας μὲ ὅλαις ταῖς ἀνάπαυσις, καὶ νὰ εἶναι ἐλδύθεροι ἀπὸ κάθε δόσιμον καὶ χρόνος δέκα. Θέλοντας δὲ νὰ σερεώσῃ καὶ κατοικίαν τῆς Βασιλικῆς αὐλῆς τε τῷ Πετρούπολι, τῷ ὁποῖαν εἶχε κατασκευάσῃ ἐκ τῶ μὴ ὄντος, ἵνα ἔπως εἴπωμεν, ἔκαμε καὶ ἦλθεν ἀπὸ καφόρας τόπῳ, ὡς δάδεκα χιλιάδες φαμίλια, καὶ ἐκατάπειστον ὡς καὶ αὐτῷ τῷ χήρῳ Βασιλείαν, τῷ γυναικῶν τοῦ ἀδελφοῦ του, νὰ παραιτήσῃ τῷ Μόσκῳ, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς Πέτρῳ πολιν νὰ κατοικήσῃ μὲ τὰς θυγατέρας τῆς. Ἐκαμῆν εἰς τὸ κοινὸν Παλάτιον μίαν Καγκελαρίαν, ὅπως ἡμπορεῖ νὰ

Ἀπαρτίστῃ
μοῖς τῶ
ὀσπητίων
τῆς Πέτρῳ
πολιν.

Διάφορα
διορθώσεις
ὅπως ἐκα-
μενὸ Πέτρῳ
προς.

D 3

νομί-

νομίζεται ἢ εξαιρετωτέρα τῆς Εὐρώπης. μὴ ὠντας ἄλλῃ, ὅπως νὰ γίνονται εἰς περαιότερας γλώσσαις, τὰ βασιλικά γράμματα. Εἰς αὐτὴν ἐδιώρισεν ἑκοσι μουσικὰς, καὶ ἑκοσι διεργλυφωτάς, διὰ ἄλλα τόσα ἰδιώματα γλωσσῶν. διὰ Ρωσικὸν δηλαδὴ, Πολωνικὸν, Λατινικὸν, Γερμανικὸν, Ἀγγλικὸν, Οὐκραϊνικὸν, Δανιμαρρικὸν, Σβεκικὸν, Γαλλικὸν, Ἰσπανικὸν, Ἰταλικὸν, Ρωμαϊκὸν, Τερκικὸν, Κινικὸν, Ταρταρικὸν, Λαπωνικὸν, Σιβηρικὸν, Καλμουκικὸν, Μπαγγαλικὸν, καὶ Λιβωνικὸν.

Ἐνας μηχανοποιὸς τῷ ἐπαρόβαλε νὰ κατασκευάσῃ ἓνα μεγάλο γεφύρι ἐπάνω εἰς τὸν Παπεμόν Νιδαν, διὰ νὰ ἐνώσῃ τὴν Πετρέπολιν μὲ τὴν Σερεάν τῆς Ἰγγείας. ἀλλὰ δὲν ἠθέλησε νὰ συγκατανώσῃ, καὶ τοῦ ἀπεκείθη, ὅτι ἐὰν ἠθέλων ἦσαι ἓνα πειστικὸν γεφύριον, αὐτὸς μάλιστ' ἠθέλε τὸ γκρεμίσῃ. Περιπλέον ἐπαρόσαξεν ἐν βάρει σκληρῶν καὶ αὐστηρῶν τιμωριῶν, νὰ κἀνοῦν μὲ ταῖς βάρκαις ἀρμυριστὰ, καὶ ὄχι κωπιστὰ τὸ ἀπέραμα, μὴ ὅλον ὅπου εἶναι κινδυνώδεις πορθάνεις. διὰ νὰ ἠθέλων σωτηρίῃ εἰς τὴν Θαλασσοπλοίαν οἱ ὑπήκοοί τε.

Ὡς δὲ ἀπέρασεν ἡ δευτέρα τῶ χειμῶνος, ἢ ὅποια ἐπικρατεῖ εἰς Πετρέπολιν ἕως τὸ τέλος τῆ Μαΐου, ἠθέλησεν ὁ Αὐτοκράτωρ νὰ ὑπάγῃ πάλιν μὲ τὴν ἀρμάταν τε ἐναντίον τῆς Σβέκων. εἶχον δὲ κατασκευάσῃ ἐκ προσαγῆς τε κάποια

ξυλο-

ξυλοδέματα, λεγόμενα κοινῶς τριμπάνια, ἐφύρσεις ἐδικήτε, μὲ τὰ ὅποια ἠμποροῦσαν νὰ ἀποκλείνῃ διὰ Θαλάσσης τὰς Πόλεις, καὶ νὰ ἐγάζου στρατόματα εἰς τὰς αἰγιαλὰς μὲ περαιότεραν ὀκολίαν. ὅλα λοιπὸν ἐρέθησαν ἔτοιμα κατὰ τὸν μῆνα Ἰένιον 1715 καὶ τότε εἰσέβη εἰς τὸ πλοῖον ὁ Αὐτοκράτωρ, καὶ ἀνασπάσαστες τὰς ἀγκύρας ἐμίσθωσεν ἀπὸ τὸν λιμένα. ἐπίσθου κοινῶς ἅπαντες, ὅτι ἔμελλε νὰ ἐνωθῇ μὲ τοὺς Δανιμαρκεῖς, διὰ νὰ ὑπάγῃ ὅμῃ νὰ ἐγάζου στρατόματα εἰς τὸ Νησίον λεγόμενον Ρούργον. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἐμίσθωσεν ἀπὸ Ρούβελ περὶ τὰ μέσα τῆ Ἰουλίου, εὐχαριστήθη νὰ κἀμῃ μόνον ἐνα ἔξιμιον πρὸς τὸ μέρος τῆς Γοτλανδίας. Ἐκατατρέκει ἕκαμαν ποθὰς ζημίας οἱ στρατιῶται τε, καίοντες ἐ ληλατωῦτες ὀλόκληρα χωρία ἀπ' ἐκεῖ κἀνοντες πάλιν ἀρμυρα πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆ Σεπτεμβρίου, ἀπέρασεν εἰς τὰς πόλεις τῆς Σουδερμανίας, καὶ ἐπαράξαν τὰ αὐτὰ καὶ ἐκεῖ οἱ στρατιῶται τε. εἶναι ἀδύνατον νὰ παραστήσῃ τινὰς τὸν ἔθμον ὅπως ἐπαροξένισαν εἰς τὴν Σβεκίαν αὐταῖς ἢ ἐκστρατείαις τῆς Ρώσων. Ὁ Πέτρος ἔλεγε μεγαλοφῶνως, ὅτι μόνη ἡ ἰχυρογνωμία τῆ Κάρλη, ὅπως δὲν ἠθέλε νὰ ἐρέξῃ καμίαν συνθήκην εἰρήνης, τὸν ἠνάγκαζε νὰ κἀνῃ αὐτὰς τὰς ἐχθροπαθεῖς πράξεις, ὅπως ἦσαν ἐναντία καὶ εἰς τὴν γνώμην του, καὶ εἰς τὴν θέλησίν του.

D 4

Ὡς

1715
Ὁ Πέτρος
μισθία ἀ-
πὸ Πετρέ-
πολιν μὲ
τὴν ἀρμά-
ταν.

Κατατρέ-
κει ἕκαμαν
ποθὰς ζη-
μίας, καί-
οντες ἐ
ληλατωῦ-
τες ὀλόκλη-
ρα χωρία
ἀπ' ἐκεῖ
κἀνοντες
πάλιν ἀρ-
μυρα πρὸς
τὰς ἀρχὰς
τῆ
Σεπτεμβρι-
ου.

Φινλάνδισαν γυναῖκα, ἢ τὴν ἕκαμε φανερὰν παλακίν τε, μὴν αἰχμηόμενος ἔτε δια τὸ ἀδικον ὅπῃ ἕκανε τῆς συζύγου τε, ἔτε δια τὸ σκάνον ὅπῃ ἕκανε εἰσὶν τὴν Βασίλειαν. Ὑπὸ τῆς ἀκαθαρσίας διεφθαρμένη τῆ ψυχῆ, οὐδὲν κόσμιον αὐτῇ εὐπῆρχε. Μὲ εὐκολίαν ἤμπορεῖ καθέναν νὰ δακρύειν πόσῳ θλίβειν εἰσὶν τὴν καρδίαν μιᾶς φρονιμοπάτης ἢ ἀπαλλῆς ἀρχοντοπέλας, μία τοιαύτη δαγῶν τοῦ Ἀλεξίου. Αὐτὴ ὑπέφερε τὰ πάντα μὲ μίαν ἡρωϊκὴν σαθερότητα, ἀλλ' αὐτὴ ἡ σαθερότης δὲν ἤμπορεσεν εἰς τόσον νὰ ἐμποδίσῃ, δὲ νὰ μὴ μολυνθῇ τὸ αἷμά της. ἢ λοιπὸν ἕξ ἡμέρας ὕστερον ἀπὸ τὴν γένναν, εὐρέθη εἰς τόσῳ κακὴν κατάστασιν, ὅπῃ ἀρχισαν νὰ χάνων τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας της. Ὁ Πέτρος ὅπῃ εὐέλκετο ἢ αὐτὸς ἀδελφῆς, ἠθέλησε νὰ τὸν φέρουμ εἰς τὸν κοιτῶνα της, βαλμένον ἐπάνω εἰς μίαν μηχανὴν ὅπῃ ἐκινεῖτο μὲ βροχῆς. Ἡ Δεκοπέλα τῆ ἐφάνερωσε πῶς ἦτον σιμωτινὴ ἢ μεταστάσις της εἰς τὴν ἄλλω ζωῆν, ἢ τὸν ἐπαρεκάλει νὰ προσέχη τὰ βρέφη της, ἢ τὰς οἰκειαικῆς της. ἢ μετ' ὀλίγον ἐτελεύτησεν εἰς τὴν πρώτῃ τῆ Νοεμβρίου, ἔχασα χρόνος εἴκοσι ἢ ἕνα, ἢ ἐνταφιάθη εἰς τὴν μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ μὲ λαμπρὰν ἢ μεγαλοπρεπῆ ταφὴν, καθὼς ἤρμοζεν εἰς τὴν ἀξίαν της.

Μετὰ δὲ ἡμέρας ἑπτὰ ἐγεννήθη υἱὸς τῆ Πέ-

τρως ἀπὸ τὴν σύζυγον τε Αἰκατερίναν, ἢ ἕκαταπράυνε τὴν λύπην ὅπῃ τῆ εἶχε προξενήσῃ ὁ θάνατος τῆς ἀξιοπάτης γυναῖκος τῆ Ἀλεξίου. αἱ χαρὰὶ ἠκολέθησαν ἑπτὰ ἡμέρας. εἰς τὰς 17 τῆ αὐτῆ Μηνὸς ἐβαπτίσθη, ἢ ὠνομάθη Πέτρος Πέτροβίτσης, ἀλλ' ὁ θάνατος τὸν ἤρπασεν ὀλίγον ὕστερον. Ἐχρημάτισαν δὲ ἀνάδοχοι οἱ Βασίλεις Πρωσίας, ἢ Δανιμαρκίας, ποιήσαντες ἐπιφοίτων ἄλλων εἰς τόπον ἐδικόν της.

Τὸν ἀκόλουθον Μῆνα ἠκολέθησαν εἰς Μόσκαν εἷς συμβεβηκός, ὅπῃ ἀρκεῖ νὰ ἀποδείξῃ πόσον ἐφυλάσσοντο σερεοὶ οἱ Ρούσοι εἰς τὴν παλαιὰν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τὴν προσκυώσιν τῆ ἁγίων εἰκόνων, ἢ διὰ τὴν ἐκκλησίαν τῆ ἁγίων. Εὐρέθη εἰς αὐτὴν εἷας ἱερεὺς ὀνόματι Φωμᾶς, ἢ Θωμᾶς, ὁ ὁποῖος δὲν ἠξέυρω ὑπὸ τίνος πνεύματος κινεῖσθαι, ἀρχισεν νὰ διδάσκῃ παρρησίᾳ, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπικαλουῦνται τὰς ἁγίας, ἢ ἀπειτόλησε νὰ σωτείη μὲ μίαν ἀξίῃ τὴν εἰκόνα τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ ἐκείνῳ τῆ ἁγίᾳ Ἀλεξίᾳ, τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὅπῃ ἐπανηγυρίζετο ἢ ἡ ἐορτή της. Παρὸς τοῦ λοιπὸν ἐπιάθη ἀπὸ τὸν λαόν, ἢ ἐφέρθη εἰς τὸ κειθῆριον. μὴν Δελοῦντας δὲ νὰ ὑποπαχθῇ εἰς τὰς νεφείας ἢ παρακινήσεις ὅπῃ ὁ κληρὸς ἢ οἱ ζηλωταὶ τοῦ ἕκαναν, διὰ νὰ ἀπαρνηθῇ τὸ σφάλμα τε, κατεδικάθη ἐκ ρήτης προσαγωγῆς τῆ Αὐτοκράτορος νὰ καυθῇ ζωντανός,

17 Νοεμ.
Γεννάται
Πέτρος ὁ
Πετροβί-
τσης.

Συμβεβη-
κός εἰς μό-
σκαν διὰ
εἷας ἐκκο-
νομάχον.

ὡς αἰρετικός εἰκονοκλάσης, ἢ ὡς βιασῆς τῆς ἱερᾶς λατρείας. μὴ ὅλον τοῦτο ὑπέμεινε τὸν θάνατον μὲ ἀξιοθαύμαστον καρτεροφυχίαν, ἢ δὲν ἔπαυσεν ὀλοτελῶς διδάσκωντας ἕως τέλους τὴν αἵρεσίν τε.

Συνόδος εἰς
μόσκαν.

Αὐτὸ τὸ συμβάν διήγειρε τὸν ζῆλον τῆς Αὐτοκράτορος, καὶ ἐπαρακίνησε τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς Βασιλείας τε νὰ συγκροτήσῃ μίαν τοπικὴν Σύνοδον, ἢ νὰ διορθώσῃ μερικὰς κατὰ χρήσεις, ὅπερ εἶχαν παρειδύσῃ εἰς τὸ ρητόν. Ἐγένετο λοιπὸν ἡ Σύνοδος εἰς Μόσκαν, καὶ οἱ Ἐπίσκοποι ὑπεχέθησαν νὰ φυλάξουσιν τὰς παρόντας Κανόνας.

Α'. νὰ μὴν μεταχειρίζονται τὰς ἐκκλησιαστικὰς ποινὰς, ἢ μάλιστα τοὺς ἀφορισμὸς εἰς ἄλλο, παρὰ μόνον εἰς μεγάλας αἰτίας, αἰρέσεως δηλαδὴ καὶ φανερᾶς παραβιάσεως τῆς θείων παραγγελημάτων.

Β'. νὰ ὑποχρεώουσιν τὰς καλογήρας νὰ διαγοῦν κοινοβιακὴν ζωὴν, ἢ νὰ μὴν εὐγαίνουσιν ποτὲ ἀπὸ τὸ Μοναστήριον, ἕτε νὰ ἐμβαίνουσιν εἰς τοὺς οἴκους τῆς κοσμικῶν χωρὶς ρητὴν ἀδειαν τῆς Ἐπισκόπου δια τῆς ψυχικῆς σωτηρίας.

Γ'. νὰ μὴν ἠμποροῦν νὰ κτίζουσιν νέας Ἐκκλησίας, εἰὰν δὲν ἦθελον ἦσαι ἀνάγκη.

Δ'. νὰ μὴν χειροτονοῦν Ἱερεῖς διὰ φιλαργυρίαν, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν χρείαν ἢ διὰ τὸ ὄφελος τοῦ ποιμνίου.

Ε'. νὰ

Ε'. νὰ ἐπισκέπτονται οἱ ἴδιοι τὴν Ἐπαρχίαν τες εἰς κάθε ἑξῆς χρόνους τὸ ὀλιγώτερον. ἢ αὐτὸ ὄχι διὰ φιλοχρηματίαν, ἢ κενοδοξίαν, ἀλλὰ ζήλω ἀποστολικῶν φερύμῳ, διὰ νὰ καθοδηγοῦν τοὺς Ἱερεῖς, ἢ νὰ εὐγαίνουσιν τὸν λαὸν ἀπὸ πᾶσαν πλάνῳ δεισιδαιμονίας, διὰ νὰ τιμοῦν τὰς ἀγίας εἰκόνας, καθὼς ἐδέσπισεν ἡ καθολικὴ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία. ἢ νὰ μὴν παραδέχονται ἄλλα λείψανα Ἀγίων, παρὰ ὅσα εἶναι κεκυρωμένα.

Ἐκτον νὰ μὴ ἀνακατώνονται εἰς ὑποθέσεις τῆς πολιτικῶν κερσιῶν.

Ἐξω ἀπ' αὐτὰ τὰ διορθώματα, τὰ ὅποια ἀπέβλεπον εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ρητόν, ἠθέλησαν ὁ Πέτρος νὰ διορθώσῃ καὶ εἰς τὴν πολιτικῶν διαγωγῆν τῆς ὑπικόων του μίαν ἀπειρίαν, ὅπερ ἀπέβλεπεν εἰς τὸν ἔθρον μὲ τὸν ὅποιον ἐθρήνωνεν τὰς ἀποσταμμύνας. Ἐσυνήθιζον ἕως τότε οἱ Ρῶσοι νὰ δείχνουσιν μίαν ὑπερβολικῶν λύπην εἰς τὸν ἐνταφιασμὸν τῆς συγγενῶν τες, μοιρολογουῦντες ἀμέτρητα, μὲ βοαῖς ἐπίπρασαις. Ἐτυχε δὲ νὰ ἀποθάνῃ τότε εἰς τὰς 14 Ἰαννουαίαι, ἡ χήρα Βασιλίσα, ἡ γυνὴ τῆς Βασιλείας Θεοδώρου εἰς ἡλικίαν χρόνων 51. Θέλωντας λοιπὸν ὁ σωεπὶς ἔπος Μονάρχης νὰ μὴν χάσῃ τὴν δίκαιαν ὅπερ ἀρμοδίως τῆ ἐπαρασάθη καὶ τῆτον τὸν καιρὸν, ἐφρόσαξε νὰ ἦθελε φερθῆν τὸ λείψανόν τες εἰς

Διορθῶναι
τὰ ἀμε-
τρα κλαυ-
σίματα ὅ-
που ἐκα-
ναν εἰς τὰς
ἀποδαμέ-
νους.

τὴν

τῶν Ἐκκλησιῶν τῆ Κίπρου μὲ πολλῶν παρρησιῶν, ἀλλ' ἀπιγυρόβουον ἔξαπαντος τὰ ὑπέρμετρα δάκρυα, καὶ διέταξε νὰ φυλάττεται καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἢ ἴδια τάξις, εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς ἐνταφιασμούς.

Ἄν καλὰ καὶ δὲν εἶχε δυναμωθῆ τόσον καλὰ ἀπὸ τῶν ἀδελφείων, ὅπῃ τὸν εἶχε κρατήσει μερικὰς ἡμέρας εἰς τὸν κοιτώνατε, μ' ὅλον τὰτο δὲν ὑπέμεινε νὰ καρτερήσῃ εἰς Πετρούπολιν ἕως νὰ τελειώσῃ ὁ χειμῶνας, ἀλλὰ ἐμίσθουον ἐκεῖθεν μὲ τῶν Βασιλείων Αἰκατείνων εἰς τὰς ὁ Φούρκαεῖς, καὶ εἰς ἕξ ἡμέρας ἔφθασεν εἰς Ρίγαν. Ἐκεῖ ἀναθεωρήσας τὰς οἰκοδομὰς τῆς ὠχυρωμάτων, ἀπέρασεν εἰς Δάντισκον, καὶ ἔμεινε ἐκεῖ ἕως τὸ τέλος τῆ Ἀπριλίου.

Ἀλλ' ἐδὲ ἐκεῖ ἐσάδη ἀργὸς εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἁμονῆς τῆς. διότι ἐπειδὴ καὶ ἐσυμφώνησε τὰς γάμους τῆς ἀνεψιῶς τῆς Αἰκατείνης, ἡ πρεσβυτέρα θυγατὴρ τοῦ Βασιλέως Γωάννη, μὲ τὸν Κάρλων Λεοπόλδον ἢ Δεκα τῆς Μικκελβέργης, ἀποφάσιτε νὰ φροντίσῃ διὰ νὰ γένη πάλιν αὐτὸς ὁ Δεξὸς κύριος τῆς Πόλεως Βίσμαρ, ὅπου εἶναι ἄριστον ἐμπόριον. τὸ ὅποιον εἶχεν ἀρπάξῃ ἀπὸ τῆς Μικκελβουργικῆς Δυναστείας ὁ Γουσταῦος Ἀλφόνσος, καὶ τότε διεπίστωτο ἄποκλεισμένη πάντοθεν ἀπὸ τὰ στρατεύματα τῆς Δανιμαρκίας, καὶ Ἄννοβερ. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπρόδρασε εἰς αὐτὰ 12 χιλιάδας ἀπὸ τὰ στρατεύματα τῆς, καὶ

Ὁ Πέτρος εἰς Ρίγαν.

Συμφωνί τῆς γάμου τῆς ἀνεψιῶς τῆς Αἰκατείνης, μὲ τὸν Δεκα τῆς Μικκελβέργης.

νὰ συντρέξῃ εἰς τῶν ἄλλων αὐτῆς τῆς ἀναγκαιοτάτης Πόλεως. Ἐν δὲ τῷ μεταξύ ὅπου ἐδίδε τὰς παραγγελίας νὰ ἐκστράτευσεν, ἔλαβε καὶ χαροποιῶν εἰδησιῶν πῶς εἶχε παραδοθῆ ἢ Καϊανία, τὸ ὀλούτερον κάστρον ὅπῃ εἶχον κρατήσει οἱ Σβέικοι εἰς Φινλανδίαν.

Ἡ δὲ λόγησις τοῦ προφήτου σιωπησίῃς ἔγινεν εἰς Δάντισκον ἀπὸ ἑνα ἀρχιμανδριτοῦ Ρέσσον εἰς τὸν ἐκπύριον οἶκον τοῦ Αὐτοκράτορος. ἦτον παρὼν εἰς τῶν ἱεροτελεσίαν καὶ ὁ Βασιλὸς Αὐγκστος, ὅστις εἶχεν ἔλθῃ εἰς Δάντισκον καὶ νὰ συνομιλήσῃ μὲ τὸν ὑπερασπιστὴν τῆς Πέτρος καὶ ὑποθέσεις τῆς Πολωνίας. Ἡ ἑορτὴ ἐσάδη κοινὴ κατ' ὅλην τὴν Πόλιν, καὶ ἡ αὐτὴ ἐκαμῆν εἰς τὸν φόρον βρύσας ὅπῃ ἔχουσαν κρασί, καὶ ἐμοίρασεν εἰς τὸν χυδαῖον λαὸν, ἕνα βόδι μέγα ἐψητὸν καὶ τῶν συνήθειαν τῆς Ρέσσων. Εἰς τὰτο τὸ μεταξύ ἦλθεν εἰδησις πῶς εἶχαν καταφθάσῃ εἰς Κοιγσβέργων 45 Κάτεργα ρωσικὰ, καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ ἐμίσθουον ἀπὸ Δάντισκον μὴ σκεδῆς μεγάλης, διὰ νὰ κάμῃ τῶν ἔξεταισίν τῆς, καὶ νὰ γυρίσῃ μὲ τὰ ἴδια.

Εἰς Κοιγσβέργων ἔδρα ἕνα ὑποσολάτορα τοῦ Βασιλέως Περσίας, καὶ δίδωντὰς τῆ παρρησία ἀκρόασιν εἰς τὰς 4 Μαῖς, ἀνέβη τῶν ἀπολουθῶν ἡμέραν εἰς τὸ Βασιλικὸν Κάτεργον, καὶ εἰς τὰς 9 τοῦ ἰδίου μηνὸς ἐφάνη μὲ ὅλον ἐκείνον τὸν στόλον ἀπ' ἀντικρὺ τῆς Δαντζίας. Εἰς

Εὐλόγησις τῆς γάμων, εἰς Δάντισκον.

Ὁ Πέτρος εἰς Κοιγσβέργων.

Ζητήμα-
τα ῥέσ-
σαν ἀπο-
τὴν δάν-
σζικαι.

τῶν τὸν ὀλίγον καιρὸν τῆς ἀπεσίας του, οἱ
Πρέσβεις τε εἶχαν κάμη πολλά ζιτήματα ἢ
κυβερνήτων τῆς Πόλεως. ἀλλὰ δειρόκοντες τα
πολλὰ σκληρὰ, ἐμελέτων νὰ ἀντισταθῶν μὲ τὰ
ὄπλα. μεσιτεύσαντος δὲ τοῦ Βασιλέως Πολω-
νίας ὑπεχέθησαν νὰ πλερώσω ἢ ῥέσαν εἰς
ἐξάλειψιν τινῶν ζιτημάτων 100 χιλιάδας ρίσ-
δαλάρια, καὶ ἔταξαν νὰ παραιτήσω κάθε σιμα-
νασροφίῳ μὲ τῆς Σβέικας, ὅσον καιρὸν ἠθέλε
κρατήσῃ ἢ μάχη. καὶ νὰ ἔχεν 4 Καράβια κα-
λοαρματωμένα μὲ ἐξοδά τες εἰς ἔνυπρησίαν τῆ
Βασιλέως τῆς Πολωνίας. ὁ Πέτρος ἐχαίρειν ἦδη
εἰς τὴν ἐπάνοδόν τε μὲ 150 κανονίαις. ἠθέλη-
σαν οἱ Κυβερνήται τῆς Πόλεως νὰ τιμήσω μὲ
αὐτὸν τὸν χαιρετισμὸν τὴν νέαν Ῥωσικὴν Ἀρ-
μάταν. ἴσως δὲ καὶ διὰ νὰ δώσω νὰ καταλάβω
οἱ Ῥούσοι, ὅτι ἢ Πόλις των δὲν ὑστρεῖτο ἀπὸ
πολλὰ καὶ μεγάλα Κατόνια.

Τὴν ἀκόλῃσον ἡμέραν παραιτήσας τὰ Κάτερ-
γα, ἠθέλησε νὰ ἀπεράσῃ εἰς Στέτινον, διὰ νὰ
σιωμιλήσῃ μὲ τὸν Βασιλέα Πρωσίας περὶ τῆς
καταστάσεως ἢ ὑπόθεσιων Νόρτ. Ἀπὸ Στέτι-
νον ἐπῆγον εἰς Στραλσένδ, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Με-
κέλβεργον, ὅπε οἱ σύμμαχοι εἶχον κυριεύσῃ
τὴν πόλιν Βίσμαρ. Ὅσον καὶ ἂν ἐπροσάθισεν
ὁ Αὐτοκράτωρ πρὸς βοήθειαν τῆ ἀνεψιῶ τε Δου-
κὸς, διὰ νὰ ἠθέλε τῆ δοθῆ ἐκεῖνη ἢ Πόλις, τὸ
συμβάλιον τῆ Ἀννοβερ δὲν ἠθέλησε ποτὲ νὰ

συγ-

συγκατανεύσῃ. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐλυπήθη, καὶ
ἀπ' ἐδῶ ἐγεννήθη ἢ κακὴ ἀρμονία, ὅπε ἀπέ-
ρασεν ἀναμεταξὺ τῆ Αὐτοκράτορος, καὶ τῆς αὐ-
λῆς τῆ Ἀννοβερ, καὶ ἔπειτα μεταδοθεῖσα εἰς
τὴν αὐλὴν τῆ Λορδινίε, ἐπεκράτησεν ἕως τὸν
θάνατον τῆ ἡμετέρῃς Ἡρώος. Εἰς τόσον μανθά-
νωτας, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Δανιμαρκίας δειρόκα-
το εἰς Ἀμβουργον, ἐπῆγε πρὸς τὸ τέλος τῆ Μαίε
διὰ νὰ σιωμιλήσῃ μὲ αὐτὸν ἐκεῖ ἐσυμφώνησαν
αὐτοὶ οἱ δύο Μονάρχαι νὰ εὐγάλω Στρατεύμα-
τα εἰς Σκωίαν, διὰ νὰ σινοχαρήσω τὸν Βα-
σιλέα Κάρλον νὰ παραιτήσῃ τὴν Νορβηγίαν.
ὅθεν ἐδιώρισαν νὰ σιῶθω καὶ ἢ δύο Ἀρμάταις
εἰς τῆς πλησιοχώρης αἰγιαλὸς τῆ Κοπενάγεν.
Ἀπὸ Ἀμβουργον ἀπέρασεν ὁ Αὐτοκράτωρ εἰς
Πιρμόντ διὰ νὰ πῆ τὰ μεταλλικὰ ὕδατα. καὶ ἀφ'
οὗ τὰ ἔπικεν εὐτυχῶς, ἐγύμισε πρὸς τὸ τέλος τῆ
Γενίε εἰς Σεέρινον, Πόλιν τοῦ Μεκελβεργικοῦ
Δεκάτε. καὶ εἰς τὰς 4 Γελίου ἔφθασε μὲ τὴν
Βασιλίαν εἰς Ῥοσόχιον. Εἰκεῖ εἶχαν φθάσῃ
τὰ 45 Κάτεργα, ἀφ' ἧ εὐγάλαν μέρος ἢ Στρα-
τόματων εἰς τὸ Νησίον Ῥέγγεν. Τὰ Κάτεργον
τῆ Ἀμμιραλτίε εἶχε 500 ἐπιβάτας, μεμικὰ
εἶχον ἀπὸ 300. τὰ δὲ μικρότερα εἶχον ἀπὸ
150. τὰ μεγαλήτερα ἦσαν 60 καπίων. ὁ Αὐ-
τοκράτωρ ἠθέλησε νὰ εἶναι ἀρχηγὸς εἰς τὸ ναυ-
τικὸν ἢ Κατέργων, ὁ δὲ γονικὸς Ἀρχιστρατή-
γος Σερεμέτης νὰ ἐπισατῆ εἰς τὰ Στρατεύματα.

E

E

Ἐφθασεν εἰς Κοπενάγην τῇ 15, τῆ ἰδίας Μι-
 τῆς, καὶ ὑπέδεχθη μὲ τὸν ἦχον ὅλων τῶν πυρο-
 βόλων ὀργάνων τῆς Πόλεως, καὶ τῶν Καραβίων
 ὅπως ἦσαν εἰς τὸν λιμένα. Ὁ Βασιλεὺς Δανι-
 μαρκίας εἶχεν ὑπάγῃ μὲ μίαν Φελέικα μεγα-
 λὴν ἕως τὸ Κασέλιον, λεγόμενον Προβεσείν,
 εἰς ἀποῦπάντησίν τε, ἔχωντας εἰς τὴν συνοδίαν
 τε ὅλας τὰς ἀρχοντας τῆς Παλατίεως. Ἡ αὐτὴ
 καὶ ἡ Πόλις ἐπρασάθησαν παντοίῳ τρόπῳ νὰ
 δώσωσι τῶν Αὐτοκράτορος Ρωσίας κάθε λογῆς
 περιδιάβασιν.

Ἐκεῖνῳ τὴν ὥραν σχεδὸν ἔφθασεν ἡ ἀρμάτα
 τῆς Ἰγγιλτέρρας, καὶ ἐκεῖνη τῆς Οἰμανδίας μὲ
 πολυαριθμὰ Πλοῖα ἐμπορικὰ, ὅπως ἦσαν δια-
 εισμένα εἰς διαφόρους λιμένας τῆς Βαλτικῆς
 Θαλάσσης. Ἐξ ἀπὸ τὰ Κάτερρα, εἶχαν φθά-
 σῃ καὶ 10 μεγάλα Ρωσικὰ Καραβία τῆς πολέμου,
 ἀπὸ 60 ἕως 80 κανόνια τὸ καθέν. Ὁ Πέτρος
 ἐπιθυμῶντας νὰ ἰδῆ τὸν ἑαυτὸν τε ἀρχηγὸν μι-
 ᾶς μεγάλης ναυτικῆς Ἀρμάτας, ἐφόβαλε τοῦ
 Νόει, Ἀμμιραλλίου τῆς μεγάλης Βρετανίας,
 καὶ τῆς Γραυῆς Κοντραμμιραλλίου τῆς Οἰμανδί-
 ας, καὶ τῆς Βασιλέως Δανιμαρκίας, νὰ ἐνώσεν
 καὶ ταῖς 4 Ἀρμάταις, ἑ νὰ συνοδεύσεν τὰ ἐμ-
 πορικὰ πλοῖα ἕως εἰς οἷα τινὰ τόπον. ὅθεν ὁ
 μόν Πέτρος ἔγινεν Ἡγεμὼν ἀπάσης τῆς Ἀρμά-
 τας, ὁ δὲ Ἀμμιράλλιος τῆς Ἰγγιλτέρρας ἐδιω-
 κείνη δια προφυλακῆ. ὁ Ἀμμιράλλιος τῆς Δα-
 νιμαρ-

Ὁ Πέτρος
 ἀρχηγός
 τεσσάρων
 στόλων.

νιμαρκίας διὰ οὐραγός, ἑ ὁ Ἀρχων τῆς Οἰ-
 λανδίας ἔλαβε παραγγελίαν νὰ συνοδεύσῃ τὰ
 ἐμπορικὰ πλοῖα ἕως εἰς τὰς λιμένας ὅπως ἦσαν
 διωρισμένα. Εἰς τὰς 16 Αὐγούστου ἀνέπτυξεν
 ὁ Αὐτοκράτωρ τὴν βασιλικὴν σημαίαν εἰς τὸ
 κατάρτι τῆς μετζάνας ὡς Ἀρχηγός ὅπως ἦτον ἀ-
 πάσης τῆς Ἀρμάτας, καὶ εὐθύς ἐχαιρετήθη ἀπὸ
 τὰς Ἀρχηγὰς τῶν ἄλλων τειῶν γυνῶν μὲ τὸν ἦ-
 χον ὅλων τῶν Κανονίων, οἵτινες ἐκατέβασαν τὰ
 σημεῖα τῶν πλοίων τους. Μετὰ δὲ τῶν τὸν ἀ-
 σπασμὸν ἀνασπασάντες τὰς ἀγκύρας, ἔτρεξαν
 ἕνα σωτόμον ἀλλὰ μεγαλοσπερῆ δρόμον, καὶ
 ἔφθασαν εἰς Σβάλσουνδ. Ἐκεῖθεν πέρωντας
 εἰς τὴν συνοδίαν τε ὁ Αὐτοκράτωρ, καὶ τὰ ἄλλα
 Καραβία ὅπως εἶχον φέρῃ τὰ Στρατεύματα, ἐ-
 γύρισε μὲ ὅλον ἐκεῖνον τὸν εὐγενῆ Στόλον εἰς
 Κοπενάγην. Τότε ὑπαγκάθη νὰ ὁμολογήσῃ μὲ
 τὸ ἴδιόν τε σῶμα, ὅτι δὲν ἐδοκίμασε ποτὲ πε-
 ριαστέραν εὐχαρίστησιν εἰς τὴν ζωὴν τε ἀπ' ἐ-
 κείνῳ, εἰς τὴν ὁποίαν εἶδεν Ἀρχηγὸν τὸν ἑαυ-
 τόν τε εἰς τὴν βαθεῖαν Θαλάσσαν μιᾶς μεγα-
 λωτάτης Ἀρμάτας, ὅπως ἦτον σωθεμένη ἀπὸ
 τέσσαρα εὐγενέστατα γένη. Λόγος ὅπως συμφωνεῖ
 μὲ ἐκεῖνον ὅπως προεῖπεν εἰς τὴν Δόντραν, ὅτι
 προετίμα περυσότερον τὸ ἀξίωμα τῆς Ἀμμιραλ-
 λίας τῆς μεγάλης Βρετανίας ἀπὸ τὴν ἀξίαν τῆς
 Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Δανιμαρκίας ἐπαρτέρει νὰ

εὐγάλῃν βέβαια εἰς τὴν Σκανίαν Στρατεύματα, καθὼς εἶχε διαειδῆ προήτερα, ἀλλ' ὁ χυποκράτωρ ἐμπόδισεν ἕξαφνα αὐτὴν πῦν ἐπιλείρησιν. ἐπειδὴ δὲν ἠθέλε νὰ βάλῃ εἰς κίνδυνον τὰ Στρατόματά του νὰ ἀποθάνουν ἀπὸ τὴν πείναν εἰς τὴν Σκανίαν, ὅπως εἶχαν ἐκδύση καὶ ἐρημώσῃ τὸν τόπον οἱ Σβένοι, διὰ νὰ μὴν ἠθέλων εὐρη χητροφῆς οἱ ἐχθροὶ τῆς. μάλιστ' ἀεὶ ἐπειδὴ καὶ ἐπλησίαν οὐ χειμῶν, ἐκνευον δὲ λογώτεραι νὰ τὰ πέμψῃ εἰς τὰς τόπας τῆς παραχειμασίας. Εἰς τόσον φυλάσσοντας πάντοτε ἀτρόμον καὶ ἀφοβον τὴν καρδίαν τὰ ἀνάμεσα εἰς τῶσαι σύγχυσις τῶ πολέμου, καὶ ἔχοντας ζῶσαν τὴν ἔφειν εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ ὀνομαστότερον τὸ γένος τῆς, ἀποφάσισεν ἕξαφνα νὰ κάμῃ μίαν ἄλλω περιήγησιν, καὶ νὰ ἰδῆ τὴν μεγαλόπολιν Παρίσιον, τὸ ὅποιον δὲν εἶχεν ἰδῆ εἰς τὴν προτέραν του περιόδωσιν. Καὶ λοιπὸν γυρίζοντας εἰς Ἀμβεργον, ἐπίασε τὸν δρόμον τῆς Οὐλανδίας, ἔχοντας μετ' ἑαυτῶ καὶ τὴν Βασίλισσαν. Ὡς δὲ ἔφθασεν εἰς Ἀμπερόδαμον ἐχαιρέθη μετ' ὅλον ἔχων τῆς πυροβόλων ὀργανων, καὶ ἐσυγχαρῆ ἀπὸ πᾶσαρας προσώπων Κυβερνήτης, τῶς ὁποίους εἶχεν ἐκλέξῃ ἡ Αὐτοκρατορία τῆς Οὐλανδῶν, καὶ νὰ τὸν ὑπηρετήσῃ εἰς ὅλον τὸν καιρὸν ὅπου ἠθέλε χητρίφῃ εἰς Οὐλανδίαν. ἡ δὲ Βασίλισσα εἶχε μείνῃ εἰς Βέσσελ, καὶ ἐκεῖ ἐγεννησεν ἕνα υἱόν

Ὁ Πέτρος μελετᾷ νὰ κάμῃ ἄλλω περιήγησιν.

Φθάνει εἰς Ἀμπερόδαμον.

ἕνα υἱόν εἰς τὰς 13 Ἰανουαρίαις. Ὡς ἐν ἔλαβε τὴν εἰδησιν ὁ Αὐτοκράτωρ μετ' ἕνα ταχυδρόμον, ἐξῆς τῶν ἐφανέρωσε πρὸς τὴν Αὐτοκρατορίαν τῆς Οὐλανδῶν, καὶ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν τῶς ἐκάλυψε καὶ ἀναδόχως. ἀλλὰ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἔφθασεν εἰδησις, ὅτι εἶχεν ἀποθάνῃ αὐτὸ τὸ Βασιλόπτερον τῶν ἰδίων ἡμέρων ὅπου ἐγεννήθη. ἔδαπάνησε δὲ ὁ Αὐτοκράτωρ εἰς Ἀμπερόδαμον τῶς δύο δευτερεύς Μιῶας τῶ χειμῶνος, παρατηρώντας ἐπιμελῶς τὰς τέχνας, τὴν ἐμπορίαν, καὶ τὴν ναυτιλίαν.

Εἰς τὰς 20 Μαρτίαις ἀπέρασαν εἰς τὴν Ἀύσαν μετ' ἕνα Βασίλισσαν, καὶ ἐκεῖ ἐξενίθη εἰς τὸ παλάτιον τῶ Πρέσβεως τῆς, τοῦ Πέλκιπος Καρακίνας μίχελ τῆς πατρὸς τοῦ Ἀπελίου. Τότε ἀνέβη εἰς τὴν Αὐσαν ἑὴς Μαθηματικός, ὅπου ἐκαυχᾶτο νὰ ἤνυρε μίαν μαγνητικὴν βελόνην, ἢ ναυτικὴν πυξίδα, ἣν Ἰταλοὶ λέγουσι μπέσσελαν. ἡ ὁποία ἐδείχνε μετ' ἀκρίβειας τὰ μήκη καὶ τὰ πλάτη τῆς τόπων, καὶ μετ' αὐτῶ ἠμπορεῖσε νὰ ἀνέβῃ παρὰ τοῦ κάθε Μεσημβρινὸς κύκλος. Ὁ γὰρ Αὐτοκράτωρ ἠθέλησε νὰ εἶναι παρὼν εἰς ταῖς δοκιμασίας ὅπου ἔμελλε νὰ κάμῃ αὐτὸς ὁ Μαθηματικός. Αὐτὸς εἶχε κατασκευάσῃ μίαν ὀκτάγωνον καλύβαν ἐπάνω εἰς μίαν βάρκαν. Αὐτὴ δὲ ἡ Βάρκα ἐμβάθη εἰς ἕνα βιβλίον, εἰς τὸ ὅποιον ἦσαν πηγμένα διάφορα κοντάρια, καὶ καθ' ἕνα

Ὁ Πέτρος εἰς Αὐσαν, παρὼν εἰς τὴν δοκιμὴν τοῦ μαθηματικού.

ἐν ἀπ' αὐτὰ ἦτον σημειωμένον μὲ τὸν ἀειθμίν τε. Ἐνδοθεν δὲ τῆς καλύβης ἦτον μία μαθηματικὴ κατασκευὴ, ἡ ὁποία ἐπαράσταινε καὶ ἔδειχνε τὸ βιβλίον ὡς μίαν εὐρύχωρον Θαλάσσαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφαίνοντο τὰ κοντάκια ὡσάν ποσοὶ αἰγιαλοὶ, ἢ λιμένες διάφοροι. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἔλαβε τὴν ἰσομονὴν νὰ σταθῇ σφαλιστὸς εἰς ἐκείνῃ τὴν καλύβαν περισσότερον ὑπὸ τρεῖς ὥρας, ἔχοντας εἰς τὴν συνοδίαν τε τὸν περιφημὸν Μιλῶρδον τῆ Ἀβερμάλε, καὶ τινὰς προεστῶτας κυβερνήτας τῆς Οἰμανδίας. Οἱ ταῦτα ὅπῃ ἦσαν ἔξωθεν τῆς καλύβης ἐκωπιλάταν, φέροντες ἐνδὸν ἀκείθεν μὲ τὰ κοντὰκια τὴν βάρκαν. ὁ δὲ Μαθηματικὸς ὄντας σφαλιστὸς εἰς τὴν καλύβαν, ἐσημείωνεν εἰς ποῖον μέρος τῆ βιβλίου εὐρίσκετο ἡ βάρκα, καὶ σιμὰ εἰς ποῖον κοντάκιον. Ὁ Αὐτοκράτωρ ὅπου ἐκαταλάμβανε καὶ τὴν μαθηματικὴν ὡς κάθε ἄλλος ἐμπειρότατος ἐπιστήμων, ἔκανε ἀντίρρησης τῆ Μαθηματικῆ, ὅπῃ συχνάκις τὸν ἐσύγχιζαν. μὴ ὅλον τοῦτο ὁμολόγησεν, ὅτι ὁ Μαθηματικὸς ἐκεῖνος εἶχε ἀποκόψῃ πολὺ εἰς τὸ νὰ ξανοίξῃ τὰ μύκη, ἀλλὰ ἀπόμνη δὲν ἦτον τέλειος εἰς ἐκείνῃ τὴν ὀφελιμωτάτῃ ἐφεύρεσιν.

Εἰς Ἰγγλιτέραν φανερώνεται μία ἐπιτομή. Ὅταν διέτριβεν εἰς τὴν Οἰμανδίαν ὁ Αὐτοκράτωρ Πέξος, ἐφανερῶθησαν εἰς τὴν Ἰγγλιτέραν κάποιαι σύγχυτες, ὅπου ἔκανε ὁ Βαρῶ-

Βαρῶνος Γόρτζ, καὶ ὁ Κόμης Γιλλέμβουργος. αἱ πιβελλὴ καὶ ὁποῖαι ἀπέβλεπον εἰς τὸ νὰ διεγείρουν μίαν Σβεκίαν. ἐπανάστασιν εἰς τὴν μεγάλῃ Βρετανίαν, διὰ τὸ νὰ ἐμβάσωσιν ἐκεῖ τὸν Πρετεντέντιω. Ἐφύλακῶσι λοιπὸν εἰς τὴν Λόνδραν ὁ Γιλλέμβουργος, ὁ ὁποῖος ἔσενεν ἐκεῖ ὡς ἐκτραορδινάριος Ἀποσολάτωρ τῆ Σβεκικῆς Βασιλείας. Ἡ δὲ Αὐθεντεία τῆ Οἰμανδίας ἐφύλακωτεν τὸν Γόρτζ ἀπὸ παρακάλεσης τῆ Βασιλείας τῆ Ἰγγλιτέρας Γεωργίας. ἦτον δὲ αὐτὸς ὁ Γόρτζ ὁ παρῶτος σύμβουλος τῆ Βασιλείας τῆς Σβεκίας Κάρλε. Τὰ Γράμματα ὅπῃ εὐρέθησαν εἰς αὐτὰς τὰς δύο βασιλικὰς ὑπηρετίας, ἔδειχναν μίαν συμφωνημένην σωμοσίαν, ἡ ὁποία ἔμελλε νὰ βαλῇ εἰς ἔργον τὴν ὥραν ἐκείνῃ ὅπῃ καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς Σβεκίας ἠθέλεν εὐγὴ εἰς τὴν Ἰγγλιτέραν μὲ δώδεκα χιλιάδας πεζῶν δυνάμιν, καὶ μὲ τέσσαρας χιλιάδας ἰππικὸν στρατόμα, καὶ μὲ πλῆθος πολὺ ὀπλων διὰ τὸ ἀρματώσῃ δώδεκα χιλιάδας Ἰγγλιέζους. Εἰς ἓνα ἀπ' αὐτὰ τὰ γράμματα ἐφαίνετο, ὅτι οἱ Σβεκοὶ εἶχον καλὰς ἐλπίδας νὰ κάμωσιν καὶ τὸν Αὐτοκράτορα Πέξον νὰ ἔμβῃ εἰς ταῦτῃ τὴν ἐπιβελίαν. Αὐτὸς δὲ ὁ Μονάρχης ὄντας πολλὰ τρυφερός ἐπάνα εἰς τὴν τιμὴν του, καὶ ἐγνωρίζοντας τὴ ἀληθεῖα ἀμέτοχον τὸν αὐτόν τε τῆς τοιαύτης ἐπιβελίης, ἔγραψεν εὐθύς πρὸς τὸν Πρέσβεά τε Βεσελόφσκιω, ὅπῃ εὐρί-

Ἰγγλιέζοι ὑποπτάεισι συμμετοχὸν τῆς ἐπιβουλῆς τὸν Πέτρον.

σκειτο εἰς τὴν Λόνδραν, καὶ ἐπαραπονεῖτο ἕως
τὸ ἄδικον ὅτι τὴν ἔκαναν οἱ Ἑγγλέζοι, νομι-
ζοντές τον ἀρειτὸν κἂν τὰ σέρξη μίαν ἐπιβου-
λῶν, ὅπου ἐγένετο ἐναντίον ἐνὸς Βασιλέως.
Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Πρεσβυτὴς ἐπέσπευσε εἶνα
γράμμα πρὸς τὴν Βασιλέα Γεώργιον, καὶ εἰς
αὐτὸ ἀνέφερον, ὅτι ὁ Κύριός του Αὐτοκράτωρ
τὸν εἶχε προσάξῃ νὰ συχαρῆ τὴν Βρετανι-
κῶν τῆ Βασιλείαν ἕως τὴν φανέρωσιν τῆς ἐπι-
βουλῆς, καὶ νὰ τὴν βεβαιώσῃ, ὅτι ἔμελλεν ἐκ-
στατικὸς νὰ βλέπῃ τὴν προπέτειαν τῆς Σβέ-
κων, ὅτι τὴν ἐσυκοφαντήσαν πῶς ἔχει γνώμης
τόσον ἐναντίας τῆς τιμῆς τῆς, καὶ τῆς κέρδους
τῆς, καὶ τῆς ἰδίας τῆς θελήσεως. ἡ ὁποία ἐκλι-
νον ὅλως διόλου πρὸς βοήθειαν τοῦ Βασιλέως
Γεωργίου. ὅπου ἂν ὁ Πρεσβυτὴς ἤθελεν ὑ-
ψωθῆν εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἰγγλιτέρρας, εἶχε
χρῆος νὰ δώσῃ τῆ Βασιλέως Κάρλα ὡς δὲ ἐρ-
γέταις τῆ μίαν μεγάλῃ βοήθειαν, καὶ ἠμποροῦ-
σε νὰ τὴν μεταχειριθῆ ἐναντίον τῆς Ρωσίας.
ἕως τῆτο ὅλα αὐτὰ ἦσαν τέχνη καὶ μηχαναὶ τῆ
Πρέσβευς τῆς Σβεκίας. ὁ ὁποῖος ἐπαρσάθει
παντοῖα ἔσπευ νὰ ἀμαυρώσῃ τὴν τιμὴν τῆς
Αὐτοκρατορικῆς τῆ Βασιλείας, ἡ ὁποία ἔπαζε
μαλίστα τῆ Βασιλέως Γεωργίῳ τὴν συμμαχίαν
τῆς, καὶ βοήθειαν. Τότε ὁ Βασιλεὺς Γε-
ώργιος, ἡ ὅτι ἐκικήθη ὑπὸ τὴν καθάρωπιτα
τῆς

Γράμμα
ὅτι ἐπρό-
σπευσε πρὸς
τὴν Βασιλέα
τῆς Ἰγγλι-
τέρρας ὁ
Ρωσὸς
πρεσβυ-
τὴς.

Ἀπόκει-
ται τῆ βα-
σιλέως τῆ
Ἰγγλιτέρ-
ρας.

τῆς περιλήψεως τοῦ γράμματος, ἡ ὅτι ἐκεί-
νον εὐλογον νὰ προσποιῆται, ἐπρόσπευσε νὰ δο-
θῆ ἑγγράφως ἡ ἀπόκρισις πρὸς τὸν Πρέσ-
βευ τῆς Ρωσίας. εἰς αὐτὸ τὸ γράμμα ἐφα-
νέρων ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, ὅτι εὐχαρίσα
τὴν καλοκαγαθίαν τῆς Αὐτοκρατορικῆς τῆ Βα-
σιλείας, καὶ ὅτι δὲν εἶχεν εὐδὲ παραμικρὰν ὑ-
ποψίαν, νὰ ἐκαμῆ ὁ Αὐτοκράτωρ καμίας
συμφωνίας πρὸς βοήθειαν τῆ Πρεσβυτῆτι, καὶ
τὰ ἐξῆς.

Ὡς οὖν ἠσύχασαν κἂν καὶ τὸ φαινόμενον
αἱ καρδίαι τῆς δύο Βασιλέων μὲ τὰ πιαυτὰ ὁ Πέτρος
γράμματα, διψῶντας ὁ Αὐτοκράτωρ νὰ ἰδῆ
τὸ δικῆς Βασιλείου τῆς Γαλλίας, ἐμίσθωσεν
ὑπὸ τὴν Αὐτῶν, καὶ ἄφησεν εἰς τόσον τὴν Βα-
σίλισσαν ἐκεῖ, ἕως νὰ ἤθελεν ἀπεφύγῃ ταῖς
ἐνόχλησις τῆς τάξεων, ὅτι ἔμελλε νὰ κἀμῃ
ἐκείνη ἡ πολλὰ πεπαιδευμένη αὐτὴ τῆς Γαλ-
λίας πρὸς μίαν Αὐτοκρατορίας τῆς Ρωσίας.
Ὡς δὲ ἐφθασεν εἰς Ἀντιέρπιον, τὴν λεγο-
μένῃ Ἀνβέρσαν, ἦλθον καὶ τὸν ἐσυχαρίσσαν
ἐκ μέρες τοῦ Ἱμπεράτορος τῆς Ρωμάνων, οἱ
Ἡγεμόνες τῆ Ὀλσειν, Ἐ τῆς Τόρρης. οἱ ὁ-
ποῖοι ἦσαν ἐκλελεγμένοι ἕως νὰ τὸν συνοδῶ-
σαν εἰς πᾶσαν τὴν περιόχῃ τῆς Φιάνδρας.
Εἰς τὰς 14 τῆ Ἀπριλίῳ ἐφθασεν εἰς Βρυ-
σέλλας, καὶ ἐκεῖθεν ἀπέρασεν εἰς Δουκέερναν,
ἕως νὰ ἀναθεωρήσῃ τὸ περίφημον λεγόμενον ρίσι-
βαγ-

Ο Πέτρος
μισθῶν ἀ-
πὸ Αὐτῶν
καὶ οὐδέ-
ναι εἰς Ἀν-
βέρσαν.

Ο Πέτρος
εἰς Βρυ-
σέλλας.

βασιον, ἐπειδὴ καὶ εἶχε κατὰ νοῦν νὰ κατα-
σκευάσῃ ἕνα ἄλλο παρόμοιον εἰς τὴν Πεξά-
πολιν. Εἰς τὰς 7 τοῦ Μαΐου ἐφθασεν εἰς τὸ
Παρίσιον. ἐκεῖ εἶχε κάμη μεγάλας ποροτοι-
μασίας ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Βασιλείας, ὁ γα-
λλωτότατος Δεξὸς τοῦ Ὁρλεαν δια νὰ τὸν ὑπο-
δεχθῇ μεγαλοπρεπῶς. Ἐπῆγε δὲ αὐτὸς ὁ
Δεξὸς νὰ τὸν ἀπαρτῇ, καὶ ἐσυνομήθησαν ἀνα-
μεταξύ τους περισσότερον ἅπτο μίαν ὥραν. ὁ
Αὐτοκράτωρ ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ πλέξῃ ἐγ-
κώμια εἰς τὴν μεγάλῃ συνέσει αὐτοῦ τοῦ
Τοποτηριτῆ τῆς Βασιλείας. καὶ πάλιν αὐτὸς
ἔλαβεν εὐλογον αἰτίαν νὰ θαυμάζεται τὴν
μεγάλῃ ὑψηλόνοιαν τῆς Μονάρχου τῆς Ρου-
σίας. Οἱ ἄρχοντες τῆς Βασιλικῆς Παλατίης τῆς
Παρισίαν ἐβεβαίωσαν, ὅτι ὁ ἀσπασμὸς ἐκεί-
νων τῆς δύο Ἡγεμόνων, ἐπαρομοιάζε πολὺ τὸν
ἀσπασμὸν τῆς Ἀντίβα, καὶ Σκιπίωνος. οἱ ὁ-
ποῖοι ἔμειναν ἐκκατικοὶ, θαυμάζοντες ὁ ἕνας
τὸν ἄλλον. Μετὰ δύο ἡμέρας ἐπῆγεν ὁ ἴδιος
Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ἔχοντας εἰς τὴν συ-
νοδίαν πῦ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Βιλλεροάν, καὶ
τὸς ἔξέχοντας Ἀξιωματικὸς τῆς Παλατίης, διὰ
νὰ ἀπαρτῇ τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Ρουσίας.
αὐτὸς δὲ ἔδραμν εἰς πορὺ πάντησίν τε ἕως αὐ-
τὸ ἄρμα, καὶ φέρωντάς τον εἰς τὸ Παλάτιον
τῆς κατοικίας τε, καὶ συνομήθησας μετ' αὐτοῦ
ἡμισείαν ὥραν, τὸν ἐσωξόφωσε πάλιν ἕως
τὸν

Φθάνει εἰς
Παρίσιον
ἔξ ὑποδέ-
χεσθαι ἀπὸ
τὸν Δου-
κα τῆς Ὁρ-
λεαν.

Ὁ Βασι-
λεὺς Γαλ-
λίας ὑπά-
γει νὰ ἀ-
παρτῇ τὸν
Πέτρον.

τὸν ἴδιον τόπον. Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν ἐ-
πῆγε καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ νὰ τοῦ ὑποδώσῃ τὸν
ἀσπασμὸν, καὶ ἔδραμε καὶ αὐτὸς νὰ τὸν ὑπο-
δεχθῇ μετ' αὐτὸν ἴδιον ἔξοπον, συνοδώντάς τον
πάλιν ἕως αὐτὸ τὸ ὄχημα. Τοιοῦτο ἔξοπος ἐμ-
πισδώντας ὁ Μέγας Πέτρος τὸ ἱερόν τε πορὸ-
σωπον εἰς τοὺς τόπους ἐνὸς Βασιλείως, μετ'
τὸν ὁποῖον μάλισα ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ ἐγ-
γίχθῃ ἡ καρδιά τε, ἔλαβε πᾶσαν τιμὴν ὅπως
ἠδύατο νὰ ἐπιθυμήσῃ. Τὴν ἴδιαν ἡμέραν ἐ-
πῆγε νὰ τὸν ἀπαρτῇ ὁ ποροσεὺς καὶ κριτὴς τῆς
πραγματεῶν, ὃν λέγουσιν οἱ Γάλλοι Πρεβώ-
σον, καὶ οἱ Κυβερνήται τῆς Πόλεως, Σκαβίνοι
παρ' ἐκείνοις λεγόμενοι, καὶ τῆς ἐπορφεραν τὸ
σωηθισμένον δῶρον.

Ἦσαν ἀπ' αὐταῖς ταῖς ἐνόχλισες τῆς πέ-
ξεων, ἠθέλησεν ὁ Αὐτοκράτωρ νὰ χορτάσῃ τὴν
περιέργειάν τε, καὶ ἐθεώρησε μὴ ἀκρίβειας τὰ
Παλάτια, τὰς Φόρξες, τὰς Ἐκκλησίας, τὰ
Γεφύρια, τὰ Περιβόλια, τὰ ἔντεχνα παιγι-
δια τῆς ὑδάτων, καὶ τὰς κατιράντας. τὰ Τα-
μεῖα τῆς περιέργων καὶ ἀξιολόγων πραγμάτων.
τὰ ἀρχαῖα νομίσματα, καὶ τὰς κογχύλας. τὰ
βιβλία, καὶ τὰς παλαιὰς τύπας, καὶ εἴτι ἄλλο
ἀξιοθεώρητον, ὅπως δεικνέτο ἐνδοθεν τῆς Πα-
ρισίης καὶ ἔξωθεν. εἰς τὸν ἅγιον δηλαδὴ Κλαύ-
διον, εἰς Φονταναμπλό, εἰς τὸν ἅγιον Γερμα-
νὸν, καὶ εἰς Βερσαλίαν. Ὅταν ἐπῆγεν εἰς τὸν
οἶκον

Ὁ Πέτρος
τοῦ ἀντε-
ποδίδει τὸ
ἀσπασμὸν.

Ὁ Πέτρος
θεώρει καί-
δε ἀξιό-
λογον ἐν-
δοθεν καὶ
ἔξωθεν τῆς
παρισίαν.

Νομίσιμα
ὅπῃ τῆ ἐ-
προσφέρῃ
ἐπὶ τὸν
Λενέ.

οἶκον τοῦ Λενέ, ἐκεῖ ὅπῃ ἔκοπιαν τὰ νομίσι-
ματα, ἔκαμψεν αὐτὸς ὁ Λενέ καὶ ἐτύπωσαν ἕνα
χρυσοῦ νόμισμα παρόντος ἐκεῖ τῆ Αυτοκρά-
τορος, καὶ τῆ τὸ ἐπρόσφερον. ὁ δὲ Πέτρος ἔλα-
βεν ἄκραν δι' ἁλείωσιν, βλέπωντας ἀπὸ τὸ
εἶνα μέρος τῆ νομίσιματος τυπωμένῳ ἢ εἰκόνα
τῆ προσώπετε ἕως αὐτῆς τῆ ὀσφύος, καὶ ἐπι-
γραφήν ὅπου ἔλεγε. Πέτρος Ἀλεξιάδης,
Κζάρ, μέγας Αυτοκράτωρ τῆς Ρῥασίας. Διότι
δὲ τὸ ἄλλο τυπωμένῳ μίαν Φήμῳ, ὅ-
πῃ ἐπέτατο εἰς τὸν ἀέρα κρατῆσα δύο σάλ-
πιγκας, γύροθεν τῆ ὁποῖαν ἀνεγινώσκον-
το ταῦτα. Προϊὼν δυνάμεις προσορίζε-
ται. λόγια ὅπῃ ἐσημείωναν τὰς περιηγή-
σεις ὅπῃ ἔκαμψεν ὁ Αυτοκράτωρ. κάτωθεν δὲ
εἰς τὸ τέλος τοῦ νομίσιματος, τὸ λεγόμενον ἔ-
ξερρον, ἔλεγεν. Ἐν Λουτετία τῆ Παρι-
σίαν. 1717.

Οἱ ληγά-
τος ἢ Πα-
πα ἀσπύ-
ζεται τὸν
Πέτρον.

Εἰς τὰς 13 τῆ Γενίου ἐπῆγεν ὁ Δηγάτος
τῆ Πάπα καὶ τὸν ἐσυγχάρη με ἰταλικῶ γλῶσ-
σαν. εἰς αὐτὸν τὸν ἀσπασμὸν ἀπεκείθη ὁ Ὑ-
ποκαγκελλάριος Σερεμέτης. Τίω ἀκόλουθον ἡ-
μέραν ἐπῆγεν εἰς τὴν Βασιλικὴν Τυπογραφί-
αν. μετὰ ταῦτα ἐπῆγεν εἰς τὸ Σχολεῖον τὸ λε-
γόμενον Σπεκτασίον τῆ πασάραν γενῶν, τὸ
ὅποῖον ἐθεμελίωσεν ὁ Καρδινάλιος Μαζαρεῖνος.
Προσέτι ἐθεώρησε καὶ τίω Βιβλιοθήκῳ, καὶ
ἐκεῖ ἔκαμε φίλιαν μετὰ τὸν πλέον περιφημον Γεω-
μέτ.

μέτρῳ τῆς Γαλλίας τὸν Βασιγνῶν. καὶ ἐπει-
δὴ εἶχε κτίσῃ δύο Γυμνάσια, τὸ μὲν ἕνα εἰς
τὴν Μόσκαν, τὸ δὲ ἄλλο εἰς τὴν Πετρούπο-
λιν, ἠγάπα νὰ ἐρωτᾷ με πᾶσαν ἀλείβειαν,
ἔχοντας σκοπὸν νὰ ἀνοικοδομήσῃ καὶ ἄλλα.
Ὅταν δὲ εἶδῃ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Πιγεῶν εἶδε
τὴν περιφημον σφᾶραν, ὅπῃ ἐκινεῖτο κατὰ τὸ
σύστημα τῆ Κοπερνίκου, καὶ τόσον τῆ ἤρεσε, ὅ-
πῃ ἐμέτρησεν δι' αὐτῆς δύο χιλιάδας σκεδα, καὶ
τὴν ἔλαβε.

* Μετὰ ταῦτα ἐπῆγεν εἰς Σορβῶναν διὰ νὰ
συνομιλήσῃ με τοὺς Διδασκάλους αὐτῆς τῆς
ὀνομαστῆς Ἀκαδημίας, οἱ ὅποιοι ὀφημιζονται
νὰ εἶναι οἱ σοφώτεροι θεολόγοι τῆς δυτικῆς
Ἐκκλησίας. Αὐτοὶ λοιπὸν τὸν ἐδέχθησαν με
ὄλον τὸ σέβας, καὶ δραξάμβου τῆς δικαιοῦς
τῆ ἐπρόσφεραν ἕνα γράμμα. εἰς αὐτὸ τοῦ ἔ-
πλεον ἐπαίνες καὶ ἐγκώμια εἰς τὴν ἀρχὴν, ἔ-
πειτα τὸν ἐπαρακαλοῦσαν νὰ σεφανώσῃ τὰ ὑ-
πέρλαμπα τοῦ κατορθώματα, ἀναγκάζοντας
τὰς ὑπὸκίους τε νὰ ἐνωθῶν μετὰ τὴν Ἐκκλη-
σίαν τῆς Ρῥωμῆς. Ἀλλ' αὐτὸς ὅπου ἦτον σε-
ρεός εἰς τὰ δόγματα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλη-
σίας, καὶ ὅπου ἤξῳρε πόσον κινδυνώδης ἦτον
εἰς κάθε Βασίλειον πᾶσα καινοτομία εἰς πᾶ-
ς τῆς Πίσεως, ἄλλῳ λόπυρῳ δὲν ἠθέλησε νὰ
τὰς δώσῃ, παρὰ μόνον ταύτῳ. Ὅτι ὄντας
αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις ἐκκλησιαστικὴ καὶ ὄχι πο-
λιτι-

Οἱ Πέτρος
εἰς τίω ἀ-
καδημίαν
τῆς Σορ-
βῶνας.

», λιγικὴ, Θεολογικὴ καὶ ὄχι πολεμικὴ, δὲν
», ἠμπορῆσε νὰ κάμῃ ἄλλο, παρὰ νὰ προσ-
», φέρῃ αὐτὸ τὸ γράμμα εἰς τὰς Ἀρχιερεῖς καὶ
», Θεολόγους τῆς Ρουσίας διὰ νὰ τὸ ἐξετά-
», σουν. *

Εἰς ταῖς 18 τῆ ἰδίας Μηνὸς ἐπῆγαν ἀγνώ-
», ρετος διὰ νὰ ἀποχαιρέτησιν τὴν Βασιλέα τῆς
», Γαλλίας, καὶ τοῦ ἐπρόσφερε μίαν ὠραιότητα
», καταγραφῶν τῆς Παιρεπόλεως, ἡ ὁποία ἐβάλλ-
», θη εἰς τὸ Ταμεῖον τῆ βασιλικῆ Συμβουλίου.
», Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἠθέλησε νὰ ἐρέθῃ εἰς
», τὸ Κεῖθελιον τὸ λεγόμενον Παρλαμέντο, διὰ
», νὰ ἀπέσῃ τῆς ῥήτορας ὅπου διελέγοντο περὶ
», τινος ὑποθέσεως. εἰς δὲ τὸ τέλος αὐτῆς ἀνα-
», σᾶς ὁ καθολικὸς Σινηγόρος εἶπε πρὸς πάντας
», ἐκεῖνους τὴν Σιμάξιν. ὅτι ἡ τιμὴ νὰ συγ-
», καθίσῃ μὲ αὐτὸς ἕνας Μονάρχης τὸσον ἰχυ-
», ρὸς καὶ εἰς τὴν Εὐρώπῳ, καὶ εἰς τὴν Ἀσί-
», αν, ἦτον τὸσον ἐξαιρετὸς καὶ σπανία, ὅπου
», ἔπρεπε νὰ σημειωθῇ εἰς τὰς Κώδικας τοῦ
», Παρλαμέντε, διὰ νὰ ἤθελε φθάσῃ καὶ εἰς
», τὰς μεταγενεστέρας. Μετὰ δὲ τὸ γεῦμα ἐπῆ-
», γον ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας νὰ τοῦ ἔχοι δώ-
», σῃ τὸν ἀσπασμὸν. ὕστερον ἀπ' αὐτὴν τὴν τέ-
», ξιν, ἐπῆγαν ὁ Αὐτοκράτωρ εἰς τὸ χολεῖον,
», τὸ λεγόμενον Ἀκαδημία τῆς Ἐπιστημῶν, καὶ
», ἐκεῖ οἱ ἀξιώτατοι ἐκεῖνοι Διδάσκαλοι, ἔκαμαν
», πολλὰς δοκιμαῖς, ταῖς ὁποίαις εἶδε μὲ μεγα-
», λυν τὰ ἀχαρίστησιν.

Οἱ βασι-
», λὸς Γαλ-
», λίας τῆ ἀ-
», ποδίδει τῆ
», ἀσπασμὸν.

Εἰς

Εἰς τὰς 20 ὅπῃ ἦτον ἡμέρα τῆς Πεντηκο-
», σῆς κατὰ τὴν παλαιὰν σωήθειαν, ἀφ' οὗ ἠ-
», κησε τὴν ἱεράν λειτουργίαν εἰς τὸν δυτικεῖον
», τε οἶκον, διεμοίρασε πολλὰ χρυσᾶ νομίσμα-
», τα, ὅπῃ ἦσαν τυπωμένα μὲ τὴν σφραγίδα
», τῆ. τὰ ὁποία ἐπαράσαιναν τὰ ἐνδοξότερα κα-
», τωρθώματα τῆς Βασιλείας τῆ, καὶ ὕστερον ἐξα-
», ναπίασε τὸν δρόμον τῆς Οὐμανδίας.

Μισθώωντας ἔκτὸ Παρίσιον, ἐπίασε τὴν ὁ-
», διοπορίαν τῆ Ρέμς, καὶ εἰς πέντε ἡμέρας ἐρ-
», θασεν εἰς Ναμὺρ, καὶ εἰς τὰς δύο τῆ Λύ-
», γέσσιν ἐρέθθη εἰς Ἀμσερόδαμον. Ἐκεῖ ἡ Λύ-
», θουτεία τῆς Οὐμανδῶν τοῦ ἔδωσε μίαν περι-
», διάβασιν μιᾶς ναυμαχίας ἔκτὸ δύο Ἀρμάταις,
», ὅπῃ ἦσαν συσθεμέναι ἔκτὸ ἑξήφορα πλοῖα. ἡ
», Θάλασσα ἦτον ὀλόσκεπος ἔκτὸ πλοιάρια, ὅπου
», ἦσαν καταφορτωμένα ἔκτὸ ἕνα ἀξιοθαύμασον
», πληθὸς θειῶν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀναθεωρή-
», σασ πάσας τὰς πρωτεύσας Πόλεις τῆς Οὐλ-
», λανδίας, ἀνέχωρησεν ἐκεῖθεν εἰς τὰς δύο τῆ
», Σεπτεμβεῖς μὲ τῆς Βασιλείας ἔκτὸ τὸ Βέρλι-
», τον, καὶ ἐκεῖθεν ἀπέρασεν εἰς Δαυτίσκον. Ἐ-
», κεί εἶχε διορθώσῃ ὁ Πείγκιφ Δολγορούκας
», μείκτα ἄρθρα μιᾶς συνθήκης μὲ αὐτὴν τὴν
», Πόλιν, τὴν ὁποίαν ἔταξεν ὁ Αὐτοκράτωρ νὰ
», τὴν ἔχῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆ. Ἀπὸ Δαυτί-
», σκον ἐφθασεν εἰς τὴν Πεξέπολιν εἰς τὴν 21 τῆ
», Οὐτωβεία, ἀφ' ἧς ἔλειψεν ἐκεῖθεν μίλλας 16.

Οἱ Πέτρος
», διαμοίρα-
», ζα πολλὰ
», νομίσμα-
», τα χρυσᾶ.

Μισθώ-
», ἀπὸ Πα-
», ρίσιον,
», φθάνει εἰς
», Ἀμσερό-
», δαμον,
», βλέπει μι-
», αν ναυμα-
», χίαν.

Οἱ Πέ-
», τρος φθά-
», νει εἰς τε-
», τρέπολιν.

Εὔρε

Ο λαὸς κλαίεται πρὸς αὐτὸν ἀποτοὺς κυβερνήτας.

Εὗρε δὲ εἰς Πεξέπολιν πολλὰς ἀταξίας καὶ διορθώσῃ. (διότι) ὁ λαὸς ἐβόα ἐναντίον τῆς Κυβερνήτων, ὅτι ἦσαν οἱ ἐπίτροποι τῆς Βασιλείας. Οἱ ἴδιοι ἔλαβον ὑπομονὴν καὶ ἀκραθῆ τὰ παράπονα τῆς κατηγορῶν, καὶ τὰ ἄκροθυτάματα τῆς κατηγορηθέντων. ὅθεν ἠκολούθησε καὶ σέκη πολλὰς ἡμέρας εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τῆν αὐγλῆν ἕως τεσσαρὰς ὥρας ὑπερον ὑπὸ τὸ μεσημέριον. Εἰγνώριζοντας δὲ ὅτι τὸ κακὸν ἦτον μεγαλῆτερον ἀπ' ἐκεῖνο ὅτι ἐλογιάζε, καὶ ἡ ὑπόθεσις εἶχε χρεῖαν ὑπὸ μακροτέραν ἐρόνηαν, ἀποφάσισε καὶ διαίρησιν ἕνα Κεῖθελον χωρισμένον εἰς διάφορα Διακρίματα, διὰ καὶ ἐξετάξεν ὡρίμως τὰς ὑποθέσεις, καὶ καὶ ἐκφώνησεν τὴν ἀπόφασιν. ὅθεν ἔκαμε χρεῖα καὶ παρασταθουῶν ἐμφορῶν αὐτῶ τῶ Κεῖθελίου οἱ ἴδιοι Ἀρχοντες τῆς Γερουσίας, καὶ καὶ δώσουμι λογαριασμὸν διὰ τῆν κυβερνήσιν ὅπου ἔκαμαν. Ἡ ἐξετάσις ἐγένετο μὲ ἀνεπιβεβασίως δικαιουσῶν, καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ ἐλυπήθη βλέσκοντας πολλοὺς πταίτας, ὅπου ἦσαν ἔνοχοι ἀρπαγῶν, κακώσεως, καταδυνασειῶν, καὶ κλοπῆς τῆς δημοσίων χρημάτων. ὅθεν ἔκαμε χρεῖα καὶ τιμωρηθῆ ὁ καθείς καὶ τὸ μέτρον τῶ πταίσματός τε.

Ο Πέτρος διαείχε ἀφόρμα κερτήμα.

Εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ἠθέλησε καὶ ἀλλάξῃ ὁλοτελῶς τὸν τρόπον τῆς διοικήσεως. ὅθεν καὶ τῆν κυβερνήσιν ὅτι εἶχεν ἰδίῃ εἰς τὰς Γαλιλίας,

λίαν, ἐδιώρισε διάφορα Κεῖθελια ἐπάνω εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς εἰσφορῶν, τῆς ξένων, τῆς τεχνῶν, τῆς ναυτιλίας, καὶ τῆς πραγματείας. Αἱ ἐξωτεικαὶ ὑποθέσεις τὸν ἔβαλαν εἰς παρομοίαν φροντίδα. διότι οἱ Τάρταροι ὅτι κατωικῶσιν εἰς τὰ σῶρα τῶ Καζανῶ Βασιλείου, ἀν καλὰ καὶ εἶναι ὑποκείμενοι εἰς τὸ Ρῶσικὸν Βασίλειον, μὴ ὅλον τῶτο ἤρχισαν καὶ ἐναντιοῦται καὶ συμμορίας, φοβερίζοντες καὶ κάμου καρίαν καταδρομῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας. ἔσπετε δὲ καὶ τῶ φοβῆται τινὰς ἴσον περισσώτερον, ἐπειδὴ καὶ μόνη ἡ ἐλπίδα τῆς ἀρπαγῆς τῶς ἔβαναν εἰς ποροθυμίαν καὶ ὑποσάψαν. Ο μὲν οὖν Αὐτοκράτωρ ἔλαβεν ὑποψίαν, ὅτι καὶ τοὺς ἐπαρκεῖνα ὁ Τῆρκος, διὰ καὶ λάβῃ ἀφορμῶν καὶ λύσῃ τὰς τελευταίας συνθήκας τῆς φιλίας, ἀμὴ ἐφάνη καθαρώς ὅλον τὸ ἐναντίον. Διότι ὡς ἔμαθεν ὁ Σουλτάνος τῆς Τούρκων καὶ τοιαύτῳ ὑποψίαν, ἐπέμψεν ἕνα Ἀγγλὸν πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα διὰ καὶ τῶ φανερῶσῃ, ὅτι ἐμόνον δὲν εἶχε τινὰ μετοχῶν ἀπὸ τὰς καταδρομῶν τῆς ὑποσάψαν ἐκείνων, ἀλλὰ ἀκόμη εἶχε σείλη ῥητὰς παραγγελίας, ὅτι καὶ μὴ ἠθέλαν τῶς δώσῃ παντελῶς ὑποσκηπῶν, ἀνίσως γυρίζοντες ἀπὸ τὰς καταδρομῶν, ἠθέλαν βάλλῃ ποδάρι εἰς τὰς πόδας τῆς Τερικῆς Βασιλείας. Ὡς ἦκασεν ὁ Αὐτοκράτωρ τὰ λόγια τῶ Ἀγγλῶ, ἔμεινον ἀχαριστημένος, ἐπειδὴ τῶ ἐφάνοντο καὶ

Τάρταροι τῶ Καζανῶ μελετοῦσι καὶ κάμου ἐπίδρομας.

εἶναι καθαρὰ καὶ ἀδόλα, καὶ πόσον περισσώτερον, ἐπειδὴ ἡ κατὰσσις τῆς ὑποθέσεως τῆ Σελτάρου εἰς τὴν Σερβίαν καὶ Οὐγγαρίαν (ὅπου εἶχον ὑποτάξῃ ὁ Πρίγκιψ Εὐγένιος τὸ Τεμισβάρ, ἢ Βελιγράδιον) δὲν τῶ ἔδειξαν ἀδειαν νὰ κάμῃ νέες ἐχθρὰς. ὅθεν διὰ νὰ χαλινώσῃ τὰς ὁρμὰς ἐκείνων τῆς Ταρτάρων, ἐπεμψε πλῆθος ἀρκετὸν ἀπὸ Δραγόνης εἰς ἐκεῖνα τὰ σκώρα πρὸς βοήθειαν τῆς Καζάνων, καὶ προσέτι διὰ νὰ φυλάξῃ τὰ τείχη καὶ τὰ χαρακώματα ἐκ τῶ εἶχε κατασκευάσῃ μὲ πολὺ κόπον κατα τὸν Ποταμὸν Τάναϊν πρὸς ἀφύλαξιν τῆς ὀρείωνται. Ὡς δὲ ἔδωκεν αὐτὰς τὰς παραγγελίας ὅπως ἐφαίνοντο ἀναγκαιότεραι, καὶ διέταξε καθεὶ ἄλλο χρειάζομενον εἰς ἐπιμασίαν μιᾶς μεγάλης ναυτικῆς Ἀρμάτας, ὅπως νὰ ἤμπορέσῃ νὰ ἐκπλώσῃ τὸν ἐρχόμενον χρόνον, ἀνεχώρησεν ἀπὸ Πέτρουπόλιν καὶ ἔφθασεν εἰς Μόσχαν πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς Ἰαννουαρίου 1718, καὶ ὑπεδέχθη μὲ πρότις καὶ δέφνησας ἀπὸ ὅλον τὸν λαόν, ὅπως ἐπεθύμα μεγάλως νὰ ἴδῃ αὐτὸν τὸν Βασιλέα, ὅστις ἔλειπεν ἐκεῖθεν ὀκτὼ χρόνους. Εὐρην ὅμως καὶ ἐκεῖ νὰ διορθώσῃ πολλὰς ἀταξίας. ἐπειδὴ καὶ συνηθίζει νὰ ἀυξάνῃ ἢ ἀυθαδεῖα τῆς Κυβερνήτων, ὅταν δεικνύονται μακρὰν ἀπὸ τὰ ὄμματα τῆς Βασιλείας, καὶ ἐλπίζουσι νὰ ἀμαρτάνουν χωρὶς νὰ παιδίζονται, καθὼς καὶ ὁ Κικέρων ἔλεγε.

Με-

Ο' Πέ-
τρος εἰς
Μοσχάν.

καὶ Μεγάλη πρὸς τὸ ἀμαρτάνειν ὁρμῇ, ἐλπὶς καὶ ἀμαρτημάτων ἀφέσεως. καὶ ἐπειδὴ ἦτον καὶ ἐκεῖ πολὺ τὸ πλῆθος τῆς κατηγορηθέντων πταίσων, ἄφησε νὰ ἐξετάσῃ τὰ πταίσματά της τὸ Κριτικόν ὅπως ἐδιώρισε περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως, θέλωντας αὐτὸς νὰ δοθῇ ὅλος δόλου εἰς μίαν ἄλλην ὑπόθεσιν, ὅπως δυνάται νὰ ἀπεράσῃ διὰ ἓνα ἀπὸ τὰ πλέον παράξεννα συνωτήματα, ὅπως ἔτυχον εἰς τὴν ζωὴν τῆς.

Ὅταν αὐτὸς δεικνύετο εἰς τὸ Κοπενάγη, καὶ ἠτοιμάζετο νὰ ἀπεράσῃ εἰς τὴν Ὀλλανδίαν μὲ τὴν Βασιλίαν, ὁ ἦός της Ἀλέξιος, ὁ καὶ κληρονόμος τῆς Βασιλείας καὶ τὴν κοινὴν ὑπόληψιν, ἔφυγεν ἀπὸ τὴν Ρωσίαν. καὶ διὰ νὰ ὄγῃ κατὰ σκοπὸν ἢ φυγῆ, ἐκαμώθη ὅτι ἤθελε νὰ ὑπάγῃ ἕνα νὰ ἀνταμώσῃ τὸν πατέρα τῆς, ὁ ὁποῖος τὸν εἶχε καλέσῃ τῆ ἀληθεία μὲ μίαν ἐπιστολὴν ὅπως τῶ εἶχε γράφῃ εἰς τὰς 26 Αὐγύστου 1716. εἰς τὴν ὁποίαν τῶ ἐφανέρωνεν, ὅτι ἤθελε νὰ ἠξούρη μὲ βεβαιότητα τὴν ὑσεινὴν τῆς ἀπόφασιν, ἢ νὰ κοπιᾶσῃ ἕνα νὰ γένῃ ἄξιος διάδοχος τῆς Βασιλείας, ἢ νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς ἓνα Μοναστήριον. καὶ ὅτι ἂν ἀποφασίζε νὰ πιάσῃ τὴν παρὰ τὴν ἐράταιν, ἔφραπεν εἰς διαλείαν μιᾶς ἑβδομάδος νὰ ὑπάγῃ εἰς Κοπενάγη, διὰ νὰ τὸν συμβουθήσῃ εἰς τὰς πολεμικὰς ἐργασίας. εἶδὲ καὶ ἐκαταλάμβανε τὸν αὐτὸν ὅτι δὲν ἐκλίεν εἰς ἐκεῖνο ἕνα τὴν ἀδυνα-

Γ' πέρ
μιση.

F 2

μίαν

μίαν τῆς φυσικῆς τῆ κράσεως, ἢ ἤθελε μᾶλλον
 νὰ ἐνδυσθῆ τὸ μοναχικὸν χῆμα, καθὼς ἔ πολ-
 λάκις τὸ ἔχον εἶπῃ, ὁδὺς νὰ ἤθελε τῆ γρά-
 φῃ εἰς ποῖον καιρὸν, ἢ εἰς ποῖον τόπον ἤθελε
 νὰ βάλῃ εἰς ἔργον αὐτῷ τῶ ἀποφασίν τε, δε-
 νὰ ἠμπορῆ νὰ ἔχῃ ἀναπαυμένῳ τὴν καρδίαν τε.

* Ἴδὲ ἢ Ἐπιστολή.

Μοῦ ἐδόθησαν αἱ δύο σου ἐπιστολαί, ἢ
 ἢ πρώτη γραμμένη εἰς τὰς 29 Ἰουνίου,
 ἢ καὶ ἢ ἄλλη εἰς τὰς 30 Ἰουλίου. καὶ ἐπειδὴ
 ἢ εἰς αὐτὰς δὲν ἀναφέρεις ἄλλο, εἰμὴ μόνον
 ἢ πῶς δὲν εἴσπασαι, σοῦ γράφω τῶ παρῶσαν
 ἢ διὰ νὰ σοῦ εἶπῶ. ὅτι ἐγὼ ὅταν σὲ ἀπο-
 ἢ χαιρέησα, σὲ ἠρώησα ποῖαν ἀπόφασιν
 ἢ ἔκανες διὰ τῶ δευτέρου. καὶ σὺ μοῦ ἀπε-
 ἢ κείθῃς κατὰ τὸ σωηθισμένον σου, ὅτι δὲν
 ἢ ἐπίθετες ἀρκετὸν τῆ λόγους εἰς τόσον βᾶ-
 ἢ ρος διὰ τῶ ἀδένειάν σου, καὶ ὅτι ἤθελες
 ἢ ἐκλέξῃ καλεῖοτερα νὰ ἀναχωρήσῃς εἰς ἓνα
 ἢ Μοναστήριον. Ἐγὼ δὲ σὲ εἶπα, ὅτι νὰ ἤ-
 ἢ θελες σοχαθῆ ἀκόμη καλεῖοτερα, ἢ ἔπει-
 ἢ τα νὰ μοῦ γράφῃς ὅ,τι ἤθελες ἀποφασί-
 ἢ σῃ. Ἀνέμεινα ἔπειτὰ Μῦνας ὀλοκλήρως, καὶ
 ἢ σὺ ἔως πῶρα δὲν μὲ ἀνέφερες τίποτες. ἀρ-
 ἢ κατὰ ἔλαβες καιρὸν νὰ σοχαθῆς. Ὅθεν ὁ-
 ἢ θύς ὅπερ σὲ δοθῆ ἢ παρούσαμε ἐπιστολή
 ἢ ἀπο-

ἢ ἀποφασίσαι ἢ διὰ τὸ ἓνα μέρος, ἢ διὰ τὸ
 ἢ ἄλλο. Ἄν ἀποφασίσῃς νὰ πορσαθῆς διὰ
 ἢ νὰ γένῃς ἄξιος τῆς δευτέρου, μὴ βραδύ-
 ἢ ρης περὶ αὐτὸν ἀπὸ μίαν ἑβδομάδα νὰ
 ἢ ἔλθῃς ἐδῶ διὰ νὰ μὲ εὔρῃς. ὅπερ ἠμπορεῖς
 ἢ νὰ φθάσῃς ἀκόμη εἰς καιρὸν ἀρμόδιον, διὰ
 ἢ νὰ εἶσαι παρὼν εἰς τὰ κατορθώματα τοῦ
 ἢ παρόντος χρόνου. Εἶδὲ καὶ ἐκλέξῃς τῶ ἀ-
 ἢ ναχωρήσῃς, δόσαιμε τῶ εἰδησῖν τοῦ, καὶ
 ἢ πότε, ἢ εἰς ποῖαν ἡμέραν θέλεις νὰ βᾶ-
 ἢ λῃς εἰς ἔργον αὐτῷ τὴν ἀπόφασίν σου, διὰ
 ἢ νὰ ἠσυχάσῃ τὸ πνεῦμά μου, καὶ νὰ ἠξιώσῃ
 ἢ τί ἄρκει νὰ ἐλπίζω ἀπὸ ἐσένα. Πέμψαι
 ἢ με τῶ ἀποφασιστικῆν σου ἀπέκλεισιν μὲ τὸν
 ἢ ἴδιον γραμματοφόρον. Ἄν διορίσῃς τὸ παρῶ-
 ἢ τον, εἶπέμε πότε θέλεις μισθῆσαι ἀπὸ Πε-
 ἢ τρούπολι. Εἶδὲ τὸ δεύτερον, πότε θέλεις
 ἢ τὸ βάλῃς εἰς πᾶξιν. Σὲ ξαναλέγω πῶς θέλω
 ἢ ἐξάπαυτος νὰ ἀποφασίσῃς εἰς κανένα παρῶ-
 ἢ μα, εἶδὲ μὴ ἐγὼ θέλω λογιᾶσαι πῶς ἐσὺ
 ἢ δὲν ζητεῖς ἄλλο, παρὰ μόνον νὰ κερδίσῃς και-
 ἢ ρὸν, διὰ νὰ τὸν δαπανήσῃς εἰς τὴν σωη-
 ἢ θισμένῳ σου οὐκείαν.

Ἀπὸ Κοπερῆ, τῆ παρῶσῃ ἡμέρᾳ 26 Αὐ-
 γύστου, 1716.

Ἐπογεγραμμένη

Πέτρος. *

F 3

Βί-

Βέβαια ἐγνωρίζοντας ὁ Αὐτοκράτωρ πρὸ πολλῶν χρόνων τὴν ὀλίγη καλὴν γνώμην τῆ ὑοῦ τῆ, ἐδυσσάρεσει ὑπερβαλλόντως εἰς ὅσα ἔφαρτε. μὴ ὅλον τῆτο ὑπέφερεν τὰ πάντα διὰ τὴν ἀγάπην ὅπῃ εἶχε πρὸς τὴν γυναικα τῆ Ἀλεξίε, τὴν Δεκοπέλαν τῆ Βολφουβζτελ. Μόλις δὲ ἀπέρασεν αὐτὴ εἰς τὴν ἄλλω ζῶν, καὶ ἄποφασισεν ὁ Αὐτοκράτωρ νὰ γράψῃ πρὸς τὸν ὑόν τῆ τὴν ἐπομένω ἐρμυείαν.

Ἐρμυεία πρὸς τὸν ὑόν με.

ΕΣὺ ὦ τέκνον δὴν ἠμπορεῖς νὰ μὴν ἠξέχης ἐκεῖνο ὅπῃ εἶναι πασιδὴλον πρὸς ὅλον τὸν κόσμον, πόσον δηλαδὴ ἀναστέναζεν ὁ λαός μας ὑποκάτω εἰς τὰς καταδυναστείας τῆς Σβέκων. οἱ ὅποιοι εἶχον οἰοιοποιήσῃ πολλὰς παραθαλασσίαις Πόλεις μας, καὶ μὰς ἀπέκοψαν κάθε συγκοινωνίῃν μὲ τὸν ἐπίλοιπον κόσμον. Ἐσὺ γνώσκεις πόσον ἐκοπίασαμεν διὰ νὰ καταστήσωμεν ἄξια τὰ Στρατόματά μας νὰ ἀποδιώξωμεν ἕνα ἐχθρὸν ποσῆτον ἐπιζήμιον. εἰς ἕσπον ὅπῃ ἐκεῖ ὅπῃ ἡμεῖς ἐτρέμαμεν πρὸτερον ἔμπαροδύ τε, ἐτρόμαξεν αὐτὸς ὕστερον ἀπὸ προσώπε μας. Αὐτὰ δὲ εἶναι καρποὶ ὅπῃ ἐγνωρίζομεν πρῶτον ἀπὸ τὴν θείαν ἀντίληψιν, καὶ ἔπειτα ἀπὸ τῆς ἰδίως μας ἰδρωτάς, καὶ ἀπὸ τῆς κόπης τῆς πιστῶν ὑπὸ κῶν

καὶ κῶν μας. Ἀλλ' ἐν ὅσῳ ἐγὼ θεωρῶ τὰς δὴ τυχίας μὲ τὰς ὁποίας κατεπλήτισεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμετέραν Πατριδα, ἐὰν ἠθέλα εἰσεῖναι τὰ ὄμματα μὲ πρὸς ἐκεῖνον ὅπῃ μέλει νὰ γνή διαδόχος μου, δοκιμάζω περισσότεραν θλίψιν ἀναλογίζομενος τὸ μέλλον κακόν, παρὰ χαρὰν καὶ ἀγαθίῃσιν ἀναθεωρῶντας τὰς προαπελθεῖσας δὴλογίας. βλέπωντάς σε, ὦ ἡμέμ, νὰ ἀπορρίχνης καὶ νὰ μὴν φροντίζης ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέσα, μετὰ ὁποῖα ἠμπορεῖς νὰ γένης ἄξιος διὰ νὰ κυβερνήσης καλῶς τὸ Βασίλειον μετὰ τὸν θάνατόν με. Ἐγὼ λέγω ὅτι αὐτὴ ἡ ἀναξίότης σε εἶναι θεληματικὴ. ἐπειδὴ δὲν ἠμπορεῖς νὰ προφασίζεσαι πῶς σε λείπει τὸ πνεῦμα, καὶ αἱ σωματικαὶ δυνάμεις. Ἄν καὶ δὲν ἔχης μίαν ἄρρωστοτάτην ἔξιν, ἀλλὰ δὲν ἠμπορεῖ τινὰς νὰ εἰπῇ ὅτι ἡ κρᾶσις σε εἶναι ὀλοτελῶς ἀδύνατη. εἰς τόσον ἐσὺ δὲν θέλεις νὰ ἀγροικῆς ταῖς πολεμικαῖς ἀσκήσεις, καὶ μὴ ὅλον τῆτο ἡμεῖς μὲ αὐτὸ τὸ μέσον δὴγῆκαμεν ἀπὸ τὸ σκοτός ὅπῃ εἴμασθε σαμμένοι. Ἐγὼ δὲν σε παρακινῶ νὰ κινής πόλεμον χωρὶς εὐλογου αἰτίαν, ἀλλὰ ζητῶ μόνον νὰ ἐπιμεληθῆς διὰ νὰ μάθης τὴν πολεμικὴν τέχνην. ἠμπορεῖς νὰ παραστήσῃς πρὸ ὀφθαλμῶν σε πολλὰ ἑξὶς διάφορα παραδείγματα, τὰ ὁποῖα ἀποδείχνοσι πόσον εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τὰς ἡγεμονίας μίαν τοι-

„ αὐτὴ γνώσις τῆς πολεμικῶν. ἀλλ' ἐγὼ δὲν
 „ θέλω νὰ σοῦ ἀναφέρω ἄλλες παρά μόνον
 „ τὰς Ῥωμαίους, μὲ τὰς ὁποίας εἰμεθεν ἐνω-
 „ μένοι διὰ τὴν αὐτὴν ὁμολογίαν τῆς Πίστεως.
 „ Πόθεν προῆλθε νὰ ζεπέσωμαι αὐτοὶ ἀπὸ τὴν
 „ ὀξείαν, ἢ νὰ χάσωμαι τὸ Βασίλειον; ὅχι
 „ ἀπὸ ἄλλο, παρά διὰτὶ ἀμέλησαν τὰ ὄπλα.
 „ Αὐτὴ ἡ ἀμέλεια τοὺς ἐκατάστησεν ἀδυνάτους,
 „ ἢ τὰς ὑπέταξεν εἰς ἓνα τύραννον, ὅπῃ σὲνα-
 „ σι μέχει τῆς σήμερον ὑπὸ τὴν ὀξείαν τε.
 „ Εἶναι βέβαιον ὅτι ἐγὼ εἶμαι θνητὸς ἄνθρω-
 „ πος, ἢ ἀπολέθως μέλλω νὰ ἀποθάνω. εἰς
 „ ποῖον λοιπὸν ἔχω νὰ ἀφήσω μὲ τὸν θάνατον
 „ με τὴν φροντίδα διὰ νὰ τελειώσῃ ἐκεῖνο ὅπῃ
 „ ἐγὼ ἄλλο δὲν ἔκανα, παρά μόνον νὰ τὸ ἀρ-
 „ χίσω; Εἰς ἐσχάτα; ἢ σὺ ἕως τῶρα ἐδείχθης
 „ ἀμελής, καὶ δὲν φροντίζεις νὰ καταγίνεσαι
 „ εἰς ταῖς ἀσκησίας, ὅπῃ ἠμπορεῖς νὰ κατα-
 „ σήσωμαι δυνατὸν ἓνα Βασίλειον. Τῶρα λοιπὸν
 „ ἀποφάσισα νὰ σοῦ φανερώσω ἐγγράφως τὴν
 „ θέλησίν μου, (λέγωντάς σου.) ὅτι ἂν δὲν
 „ ἤθελες ἀλλάξῃ τρόπον καὶ ἡθῆ, ἐγὼ θέλω
 „ σὲ ὑπερέσει ἀπὸ τὴν δευδοχίαν τῆς Βασιλείας
 „ με, ἐκκόπτωντάς σε ἀπὸ τὴν γεωλογογίαν
 „ τῆ οἴκῃ με, καθὼς κόπτεται ἀπὸ τὸ δέν-
 „ δρον ἓνα ἀνωφελὲς καὶ ἄχρηστον κλονάειον.
 „ Μὴν ἀπατάσαι, ὅτι μὴν ἔχοντας ἐγὼ ἄλ-
 „ λον ὄνον, παρά μόνον ἐσχάτα, αὐτὰ ὅπῃ σὲ
 λέγω

„ λέγω νὰ εἶναι ἀπλᾶ λόγια. Ἄν δὲν ἀψυχῶ
 „ τὴν ἰδίαν μου ζωὴν διὰ τὴν Πατερίδα μου,
 „ πῶς ἤθελα ψυχοπονεθῆ ἐσχάτα ὅπῃ δὲν γί-
 „ νεται ἄξιος; κάλλιον θέλω παραιτήσῃ εἰς
 „ ἓνα ξένον τὸ Βασίλειον, ὅταν ἤθελα τὸν ἐ-
 „ γνωρίσῃ ἀρκετὸν ἢ ἄξιον, παρά εἰς ἐσχάτα
 „ τὸν ὄνον με, ὅταν ἤθελα σὲ ἰδῆ ἀνάξιον.

Ἐπογραμμένη

Πέτρος.

Ὅταν ἔλαβον αὐτὸ τὸ γράμμα ὁ Ἀλέξιος,
 ἀκόμη δὲν εἶχε γεννηθῆ ἀπὸ τὴν Αἰκατερίνῃ
 Πέτρος ὁ Πέτροβίτς, ἀλλ' ἔσωντας ἢ νὰ ἔλθῃ
 εἰς τὸ φᾶς αὐτὸ τὸ Βασιλοπέλον ὀλίγαις σιγ-
 μαῖς ὕστερον, ἀπεκρίθη φανερὰ τῆ πατρός του
 „ ὁ Ἀλέξιος λέγωντας. Ὅτι ἀνέγνωσε τὸ
 „ γράμμα μὲ τὸν ὀνταφιασμὸν τῆς γεωλογογίας
 „ με, ὅ ὑποτάσσεται εἰς τὴν θέλησιν τῆς Βα-
 „ σιλείας τε, ὅταν ἤθελε θελήσῃ νὰ τὸν σε-
 „ ρίσῃ ἀπὸ τὴν δευδοχίαν τῆς Βασιλείας, μά-
 „ λιστα τὸν παρακαλεῖ νὰ ἤθελε τὸ κάμη, ὁ-
 „ μολογῶντας τὸν ἑαυτὸν τε ἀνάξιον τοσοῦτου
 „ βάρους, τῶρα μάλιστα, ὅπῃ βλέπει πῶς ὁ
 „ Θεὸς τῆ ὀξαπέσειλον ἓνα ἀδελφόν, ὅπῃ ἠμ-
 „ πορεῖ νὰ ἀποκόψῃ, ἢ νὰ γένη ἀξιώτερος
 „ διὰ τὴν Βασιλείαν. Τέλος πάντων τάσας
 μεθ'

» μεθ' ὅρκου νὰ μὴ ζῆτήσῃ πλέον εἰς τὸ ἐξῆς
 » αὐτῷ τῷ δευδοχίῳ, καὶ ἀχαρισεῖται νὰ ἤ-
 » θελε τῆ διωριθῆ. ἢ ἀπλή ζωοτροφία τε ἕως
 » ὅπῃ ζῆ.

* Ἰδὲ αὐτολεξεί ἢ ἐπισολή.

Εὐσπλαγχνικώτατε Κύριε, καὶ Πάτερ.

Α Νέγνωσα μὲ τὸν ἐνταφιασμόν τῆς συζύ-
 » γου μου τῷ ἐπισολῷ ὅπῃ μοῦ ἔσειλον
 » ἢ Βασιλεία σε, γεγραμμῶν εἰς τὰς 27 Ὀκ-
 » τωβείας. δὲν ἔχω τί νὰ ἀποκριθῶ, παρά
 » ὅτι ἀνίσως καὶ ἢ Βασιλεία σε θέλει νὰ μὲ
 » ὑπερήσῃ ἀπὸ τῷ δευδοχίῳ τῆ σέμματος τῆς
 » Ρωσίας διὰ τῷ ἀναξιοποίητά μου, γεννηθῆτω
 » τὸ θέλημά σε. Ἐγὼ σὲ παρακαλῶ, καὶ μά-
 » λιστα μὲ φερμῆς ἰκεσίας, ἐπειδὴ ἐδὲ ἐγὼ
 » πισθῶ νὰ εἶμαι ἄξιος διὰ νὰ κυβερνήσω.
 » Ἐἶχω τῷ μνήμῳ εἰς ἄκρον ἀδυνατισμένῳ,
 » καὶ αὐτὴ εἶναι ἀναγκαιοτάτη εἰς τὰς ὑποθέ-
 » σεις. αἱ δυνάμεις τῆ πνύματός μου καὶ τῆ
 » σώματός μου ἀλιγόςδωσαν πολὺ ἀπὸ τὰς ἀ-
 » θουείας, εἰς τὰς ὁποίας ἔγινα ὑποκείμενος.
 » τὸ ὅποιον μὲ κάνει ἀδύνατον εἰς τὸ νὰ κυ-
 » βερνήσω πόσον λαόν. εἶναι χρεῖα εἰς αὐτὴν
 » τῷ ὑπόθεσιν ἀπὸ ἑνα ἀνδραγον, ὅπου νὰ
 » ἔχη περισσοτέραν δυνάμιν ἀπὸ τῷ ἐδική-
 » μου.

» μου. ὅσον δὲν ἀπαντήσω νὰ μείνω δευδο-
 » χος ὑπερον ἀπ' ἐτένα (ὅπῃ ὁ Θεὸς νὰ σὲ
 » δευφυλάξῃ εἰς μακρὰς χρόνους) εἰς τὸ σέμ-
 » μα τῆς Ρωσίας, ἔπε ἀνίσως καὶ δὲν εἶχα
 » ἄλλας ἀδελφούς, καθὼς ἔχω τῶρα ἑνα, ὁ-
 » πῃ ὁ Θεὸς νὰ τὸν δευφυλάξῃ. Ἐγὼ δὲν θέ-
 » λω ζῆτήσῃ πλέον εἰς τὸ ἐξῆς αὐτῷ τῷ
 » δευδοχίῳ. δευ τὸ ὅποιον ἐπιπαλῆμαι μάρ-
 » τυρα τὸν Θεόν, καὶ ὁμόνω εἰς τῷ ψυχίῳ
 » μου. καὶ δευ πίσιν πάνω καὶ ὑπογράφω ἰδιο-
 » χείρας τῷ παρῶσαν. Βάνω εἰς τὰς ἀγκά-
 » λασσε τῆς ὑός μου, καὶ διὰ λόγου μου ἄλλο
 » δὲν σὲ ζῆτῶ, παρά μόνον τῷ ἀπλή ζωο-
 » τροφίᾳ μου ἕως ὅπου ζῶ, παραιτῶντας τὰ
 » πάντα εἰς τῷ ἰδίᾳ σας θέλησιν καὶ ὁ-
 » ρεξίν.

Ταπεινότητος δευλος καὶ ὑός σε

Α'λέξιος. *

Μὴ ὄντας ἀχαρισημένος ὁ Πέτρος εἰς ταύ-
 » τῷ τῷ ἀποκρισίν, ἠθέλησε νὰ τὸν δοκιμά-
 » σῃ πάλιν γραφοντίας τε. Πῶς ἐπειδὴ καὶ ὁ
 » Δαβὶδ λέγει, πᾶς ἀνδραγον ψύδης, δὲν
 » ἔδιδε πίσιν εἰς τῆς ὅρκου τε. διότι ἀν καὶ
 » τότε εἶχε καλῶ θέλησιν νὰ φυλάξῃ πισθῶς
 » ὅσα ὁμοσε, δὲν ἠθέλων λείψῃ ὁμοσε εἰς τὸ
 » ἐξῆς

,, ἐξῆς οἱ μαυροπάγωνες νὰ τῆ ἀλλάξω τὴν
 ,, γνώμην, καὶ νὰ τῆ ἐμπνέσω τὸ φάρμακον διὰ
 ,, τὴν βίασιν καὶ νὰ παραβῆ ὅσα ἔταξεν. ὁ
 ,, Θεὸς τὸν ἐκαλοῦσε πάλιν διὰ τὴν ἀποφασί-
 ,, σιν χωρὶς ἀναβολῆς καιρῶ, ἢ νὰ ἀλλάξῃ
 ,, γνώμην, καὶ νὰ συγκοπιᾷ με λόγου περὶ
 ,, εἰς τὰς πολέμας, ἢ νὰ καλογερόσῃ.

* Ἰδὲ αὐτολεξεὶ ἡ ἐπιστολή.

Τελουταία Ἐρμηνεία.

Επειδὴ καὶ ἕως τῶρα με ἐμπόδισεν ἡ ἀ-
 ,, θενεία μου, διὰ τὴν σὲ σημειώσω ἐπεὶ
 ,, ὅπως ἀποφάσισα εἰς ἀπόκρισιν τῆ ἐπιστολῆς
 ,, σε μετὰ ἡ ὁποῖαν ἀπεκρίθης εἰς τὴν πρώτην με
 ,, ἐπιστολήν, τὸ κάνω τῶρα. Παρατηρῶ ὅτι ἐ-
 ,, σὺ δὲν ὁμιλεῖς διὰ ἄλλο, εἰμὶ μόνον διὰ
 ,, τὴν ἡμετέραν, ὡσάν νὰ εἶχα ἐγὼ χρεῖαν
 ,, ἀπὸ τὴν συγκατάθεσίν σου, καὶ ἀπὸ τὸ μί-
 ,, σος ὅπως ἔχεις εἰς τὰ πράγματα. διὰ τὰ
 ,, ὁποῖα ἐγὼ σοῦ ἔγραφα πλέον καὶ μέρος, καὶ
 ,, εἰς πλάτος, καὶ ὄχι μόνον διὰ τὴν ἀσθενῆ-
 ,, σαι ὑγείαν σου. Σοῦ ἔδειξα περιπλέον πό-
 ,, στον εἶμαι κακοῦ χαρισημένος διὰ τὴν σφά-
 ,, ταν ὅπως κρατεῖς ἐδῶ καὶ πόσας χρόνους, καὶ
 ,, σὺ τὰ παρασιωπεῖς ὅλα, μὴ ὅλον ὅπως ἐγὼ
 ,, ἐμίλησα καὶ πλάτος. ἀπὸ τῆτο καταλαμβά-
 ,, νω ὅτι ἡ πατριεὶς νουθεσίαις δὲν σὲ κα-

,, ταπειθῶσιν ὀλοτελῶς. ὁ Θεὸς ἀποφάσισα νὰ
 ,, σοῦ γράψω ἀκόμη ταύτην τὴν ἐπιστολήν,
 ,, ὅπου θέλει εἶσαι καὶ ὑσερηνή. ἂν ἐσὺ
 ,, καταφρονεῖς τὰς συμβελάς μου ζωντός μου,
 ,, εἰς ποίαν τιμὴν θέλεις τὰς ἔχει καὶ τὸν
 ,, θάνατόν μου; ἢ μπορῶ ἐγὼ νὰ δώσω πίσιν
 ,, εἰς τὰς ὄρκους σου, ὅταν ξανοίγω εἰς ἐσένα
 ,, μίαν σκληροκαρδίαν; εἶπεν ὁ Δαβὶδ, πᾶς
 ,, ἄνθρωπος ψεύστης. ἀλλ' ἂν καὶ καὶ τὸ παρὸν
 ,, ἡθελες ἔχει καλὴν διάθεσιν νὰ φυλάξῃς
 ,, αὐτὰ ὅπως τάσας, αὐτοὶ οἱ μαυροπάγωνες
 ,, καὶ κοιλιόδουλοι, θέλουν σὲ γυρίσει εἰς τὰ
 ,, θελήματά σου, καὶ θέλουν σὲ ἀναγκάσει νὰ
 ,, μὴν τὰ φυλάξῃς. Ἀφ' οὗ βλέπουν αὐτοὶ
 ,, ὅτι δεισνύονται τὴν σήμερον ὑσερηνένοι ἀ-
 ,, πὸ τὰς ἀξίας διὰ τὴν ἀκρασίαν σου, καὶ τὴν
 ,, ἀμέλειάν σου, εἰς ἐσένα μόνον ἀπαυκαμβί-
 ,, ζουσι. καὶ ἡ κλίσις ὅπου ἐσὺ δείχνεις
 ,, δι' αὐτὰς, τὴν κάνει νὰ ἐλπίζω ὅτι θέλει
 ,, καλιτερόσει ἕνα καιρὸν τὴν κατὰσασίν σου.
 ,, Ἐγὼ δὲν σὲ βλέπω νὰ ἐγνωρίζῃς τὸ χρέ-
 ,, ος ὅπως ἔχεις πρὸς τὸν πατέρα σου, ὅπως σὲ
 ,, ἔδωκε τὴν ζωὴν. Τὸν βοηθεῖς ἐσὺ εἰς τὰ βά-
 ,, σανά σου καὶ εἰς τὰς κόπας σου ἐφ' ἧ ἔφθασες εἰς
 ,, μίαν ὤρμιον ἡλικίαν; ὄχι βέβαια. ὁ κόσ-
 ,, μος ὅλος τὸ γινώσκει. εἶξ ἐναντίας ἐσὺ
 ,, μέμφισαι καὶ μισεῖς κάθε καλὸν ὅπως ἐγὼ
 ἢμπο-

» ἢ μπορῶ νὰ κάμω ἢ μὲ κίνδυνον τῆς ὑ-
 » γείας μου διὰ τὴν ἀγάπην, ἢ διὰ τὸ καλὸν
 » τοῦ λαοῦ μου. ἢ ὡς πῶρα ἔχω ὄλογον ἀφορ-
 » μὴν νὰ πισθῶσω, ὅτι ἐσύ θέλεις εἶσαι ὁ
 » φθορῶνς ἢ ἀφανιστὴς ἀνίσως ἢ ἡθελες ζῆση
 » ὑπερον ἀπὸ λόγου μου. ὅθεν δὲν ἢ μπορῶ νὰ
 » σὲ ἀφήσω νὰ ζῆς ἢ τὴν θέλησίν σου, ὡσὰν
 » νὰ εἶσεν ἓνα ζῶον ἀμφίβιον, ἔτε κρέας, ἔτε
 » ὄφειον. ἄλλαξαι λοιπὸν ἄγωγόν, καὶ ἢ
 » ἐπιμελήσῃ νὰ γένῃς ἄξιος τῆς ἀδοχῆς, ἢ
 » γίνῃ καλόγηρος. Ἐγὼ δὲ αἰτίαν ἐδικήν σου
 » δὲν ἢ μπορῶ νὰ σέκωμαι ἡσυχος, ἢ μάλισα
 » πῶρα ὅπε ἀγροικῶ ἀδυνατισμένῳ τὴν φύσιν
 » μου. Παρόδύς λοιπὸν ὅπε λάβῃς τὸ γράμ-
 » μα μου, ἄποκρίσῃ μου περὶ τοῦτε ἢ ἐγγρά-
 » φως, ἢ διὰ ζώσης φωνῆς. ἂν δὲν τὸ κάμῃς,
 » ἐγὼ θέλω ἐνεργήσῃ μὲ ἐσένα ὡς ἓνας κα-
 » κοποιός.

Ἐπογεγραμμένῃ

Πέτρος. *

Εἰς αὐτὸ τὸ κάλεσμα ὁ Ἀλέξιος ἀπεκρίθη
μὲ τὴν παρῶσαν ἐπιστολήν.

Εχθρὸς τὸ παχὺ ἔλαβα τὴν ἐπιστολήν σου. ἢ
 ἀρρώστια ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἶμαι βεβαρη-
 μένος,

» μένος, μὲ ἐμποδίζει νὰ γράψω εἰς πλάτος.
 » Ἐγὼ θέλω νὰ ἐνηγκαλιθῶ τὸν μοναχικὸν
 » βίον, ἢ ζητῶ τὴν χαρισάτωσας συγκα-
 » τάρσειν.

20 Νοεμβεῖς 1715.

Δεῦλός σου ἢ ἀνάξιος υἱός

Ἀλέξιος.

Ὅταν ὁ Αὐτοκράτωρ ἡτοιμάζετο νὰ μισθῶσῃ
 διὰ τὴν Οὐκρανίαν, πρὸ τῆ μισθῶσῃ ἡθέλησε
 νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν κοιτῶνα τῷ Ἀλεξίου, εἰς και-
 ρὸν ὅπου ἦτον ἀκόμη κληνῆρης, καὶ τὸν ἠρώτησε
 ποίαν ἀπόφασιν ἔκαμε τέλος πάντων; Ὁ δὲ
 Ἀλέξιος τὸν ἐβεβαίωσε μὲ νέας ὄρκους, ὅτι ἡ-
 θελε νὰ γένῃ καλόγηρος εἰς ἓνα Μοναστήριον.
 Τότε ὁ Αὐτοκράτωρ τῷ ἐπαράσῃσε τὰς κακοπα-
 θείας ἐκείνης τῆς ἀγωγῆς, ἢ τὸν ἐσυμβέλλοι
 νὰ σοχαδῆ καλεϊότερα, δίδοντάς τε ἀκόμη διὰ
 ἑκάτῳ διαλείαν ἓνα διάστημα καιρῶ ἀπὸ ἕξ μῆνας
 διὰ νὰ ἄποφασίσῃ. ὡς δὲ ἀπέρασεν αὐτὴ ἢ
 διαλείαν, καὶ δὲν ἔβλεπε νὰ βάνῃ εἰς ἔργον ὁ
 Ἀλέξιος τὰ ταξίματα, τοῦ ἔγραφον ἀπὸ Κο-
 πονάγκου τὴν παροειρημένῳ ἐπιστολήν. Τότε ὁ
 Ἀλέξιος βλέπωντας ταῖς ἀποφασιστικαῖς πα-
 ραγγελίαις τῷ παρῶσ τε, αἱ ὁποῖαι δὲν τῷ ἐδι-
 δαν

δαν ἄδειαν νὰ μακροχοιρίζη περισσότερον ἢ ὑπό-
 φθειν, ἐπειδὴ τῷ ἐβαρυνάμετο νὰ παραιτήσῃ τὴν
 Βασιλείαν, καὶ νὰ κλειθῇ εἰς ἓνα κελλῖον, ἀ-
 ποφάσισε νὰ ἐξκινδυνώσῃ τὸ ὅλον διὰ νὰ βε-
 βαιώσῃ τὸ ὅλον. καὶ δίδοντας ἀκρόασιν εἰς τὰς
 συμβουλὰς τῶν οἰκιακῶν του, ἀποφάσισε μὲ
 τὴν φυγὴν νὰ εὕγῃ ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πα-
 τρός τε. Ἐκαμώθη λοιπὸν ὅτι ἀπὸ τὴν Πετρέ-
 πολιν ἠθέλε νὰ ὑπάγῃ εἰς Κοκινάγην διὰ νὰ
 ἀνταμώσῃ τὸν πατέρα του. ἀλλ' ὅτε ἦτον μεσο-
 στρατῆς, ἀλλάξε στρατὸν, καὶ ἴδμε τὸν δρόμον
 του πρὸς τὴν Βιένναν, ἔχοντας σκοπὸν νὰ προ-
 σρέξῃ ὑπὸ τὴν πρὸς ασίαν τοῦ Ἰμπεράτορος τῶν
 Ρωμαίων Κάρλου τοῦ 5, καὶ συγγάμβρου του.
 Εἰς τόσον διὰ νὰ ἀποκρύψῃ καλεῖοτερα τὸν τό-
 πον τῆς ἀναχωρήσεώς του, ἔγραφε πρὸς τὸν
 πατέρα του ἀπὸ τὴν στρατὸν μίαν δεδολωμένον
 ἐπιστολήν, ὡς τάχα νὰ τὴν ἔγραφον ἀπὸ Κο-
 νιγσβέργων, καὶ τοιοῦτοξόπως ἐπρόκοψον ὁ σκο-
 πός του, καὶ ἐφθασον ἀγνώριστος εἰς Βιένναν.
 Ἐκεῖ τὸν ἐσυμβούλευσαν ὁ Καῖσαρ νὰ σταθῇ
 ἀπόστρεπος. ὅθεν καὶ τὸν ἐκατάπεισε νὰ ἀπερά-
 σῃ ἀγνώριστος εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Νεαπόλε-
 ως, ὅπου ἠθέλεν ἦσαι ὀλιγώτερον γνωρισμέ-
 νος. Ὁ Αὐτοκράτωρ Πέτρος εὐρίσκειτο τότε εἰς
 Ἀμσερόδαμον ὅταν ἔμαθε τὴν φυγὴν τοῦ υἱός τε.
 Ἐπεμψε λοιπὸν δι' αὐτὸς πολλοὺς διὰ νὰ τὸν ἀ-
 ναζητήσωσιν εἰς τὰς Ἡγεμονείας τῆς Ἀλαμανίας,

καὶ

καὶ τῆς Ἰταλίας, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ λά-
 βῃ βεβαίαν εἰδησιν, παρὰ ὅταν ἐγύριζον ἀπὸ
 τὸ Παρίσιον, τότε ἔμαθεν ὅτι ὁ Ἀλέξιος εὐ-
 ερίσκειτο κρυμμένος εἰς Νεάπολιν, εἰς τὸ Κα-
 σέλλιον λεγόμενον σάντ' Ἐλμο. ὅθεν ἔπεμψε
 τὸν Τολσόλυ ὅπως ἦτον συμβεβλητὸν κατ' ἰδίαν
 καὶ τὸν Ἐκατόνταρχον τῶν σωματοφυλάκων του
 Ρωμαντζόφ. Αὐτοὶ λοιπὸν ἐπῆγαν μετὰ σπου-
 δῆς εἰς Νεάπολιν, καὶ ἐνεχείρισαν τοῦ Ἀλέξιος
 μίαν ἐπιστολήν τοῦ Αὐτοκράτορος, ὅπου ἦτον
 γεγραμμένη ἀπὸ Σπᾶ εἰς τὰς 16 Ἰουλίου
 ,, 1717. Εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν τοῦ ἀνείδι-
 ,, ζον ὁ πατὴρ του τὸ ἀνάξιον ἔργον ὅπου ἔκα-
 ,, με νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸν πατεμόν του οἶκον, καὶ
 ,, νὰ βαλθῇ ὑπὸ τὴν πρὸς ασίαν τῶν ξένων. ὅ-
 ,, θεν τὸν ἐκαλοῦσε νὰ ὑποσρέψῃ πάλιν εἰς
 ,, Μοσκοβίαν, τάσαντάς του μετ' ὄρκου, ὅτι
 ,, εἰάν ἠθέλεν ὑπακούσῃ προθύμως εἰς τὰ κα-
 ,, λέσματα του, οὐ μόνον ἠθέλε τοῦ συγχα-
 ,, ρέσῃ τὸ σφάλμα ὅπου ἔπραξεν, ἀλλὰ ἀ-
 ,, κόμη ἠθέλε τὸν ἀγαπήσῃ πλέον παρὰ
 ,, ποτέ.

G

* Ἰδοὺ

* Ἰδοὺ αὐτολεξεῖ ἡ ἐπιστολή.

Υἱέ μου.

Εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἡ ἀνυπο-
 ,, ταγή καὶ ἡ καταφρόνησις ὅπως ἔκαμες εἰς
 ,, τὰ προσάγματά μου. οὔτε οἱ λόγοι μου, οὔτε
 ,, ἡ δουθεσία μου ἠδυνήθησαν ποτὲ νὰ σὲ
 ,, καταπέισουν διὰ νὰ δεχθῆς τὰς συμβουλὰς
 ,, μου. καὶ τελούταιον ἀφ' οὗ μὲ ἐπλάνησες ὅτιν
 ,, σὲ ἀπεχαίρετσα, μὴ ψιφῶντας ὀλοτελῶς
 ,, τοὺς ὄρκους ὅπου μου ἔκαμες, ἤφρες τὴν
 ,, ἀνυπακομῶς εἰς τὸ ἄκρον, φύγωντας καὶ
 ,, προσβέχωντας ὡς ἕνας ἄπιαστος ὑποκίτω εἰς
 ,, ξένου προσασίαν. Πράγμα ἀνήκουστον ἕως
 ,, τὴν σήμερον, εἰ μόνον εἰς τὴν φανιλίαν μας,
 ,, ἀλλὰ καὶ ἀνάμεσα εἰς αὐτὰς τὰς ὑπηκόους μας
 ,, ὁποιασδήποτε καταστάσεως. Ποῖον ἄδικον,
 ,, καὶ ποῖον πόνον δὲν ἐπροξένησες μὲ τὸυτο τοῦ
 ,, πατρός σου; καὶ ποῖαν κατασχινῶν δὲν ἤφρες
 ,, εἰς τὴν Πατρίδα σου; Εἰγὼ σε γράφω τού-
 ,, τῶν τὴν ὕστερον φοράν, καὶ σοῦ λέγω νὰ κά-
 ,, μης ἐκεῖνο ὅπου θέλει σοῦ ἀναφέρει ὁ Τολ-
 ,, σός, καὶ ὁ Ρώμαντζόφ, ἵνα θέλουσιν σοῦ προ-
 ,, βάλλει πῶς εἶναι ἡ θέλησίς μου. Ἄν ὁ φύ-
 ,, βος σὲ ἐμποδίζει, ἐγὼ σὲ βεβαιῶνω μὲ τὴν
 ,, παρούσαν μου, καὶ τάσω εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς

τὴν

,, τὴν κρίσιν τε, ὅτι δὲν θέλω σὲ παιδεύσει.
 ,, καὶ ὅτι ἐάν ὑποταχθῆς εἰς τὴν θέλησίν μου,
 ,, καὶ ξαναγυρίσης, θέλω σὲ ἀγαπήσει ὑπέρ-
 ,, ποτε. εἰδὲ καὶ δὲν τὸ κάμης, σοῦ δίδω ὡς
 ,, πατὴρ καὶ τὴν δουθεσίαν μοι παρά Θεῶ ἐξε-
 ,, σίαν τὴν πτωτερινήν μου κατάραν, διὰ τὴν
 ,, καταφρόνησιν, καὶ διὰ τὰ ἄδικα ὅπου ἔκαμες
 ,, ἐμένα τῷ Πατρός σου. καὶ ὡς Βασιλός σου σὲ
 ,, βεβαιῶνω πῶς θέλω εὔρει τὸν ἔσπον νὰ σὲ
 ,, παιδεύσω διὰ τοῦτον. ἐλπίζωντας πῶς θέ-
 ,, λει μὲ βοηθήσει ὁ Θεός, καὶ θέλει κάμει μὲ
 ,, τὰ ἴδιά τε χεῖρα τὴν δουλίαν μου ἐκδύκωσιν.
 ,, Ἐνθυμήσε ὅτι ἐγὼ δὲν σὲ ἐβίασα εἰς κα-
 ,, νένα πράγμα. εἶχα χρεῖαν νὰ σὲ ἀφήσω εἰς τὸ
 ,, αὐτεξέσιόν σου, διὰ νὰ ἀποφασίσῃς ἐκεῖνο ὅ-
 ,, πὲ ἤθελε σε φανῆ ἀρεστότερον; ἀν ἤθελα νὰ
 ,, σὲ εὐνοήσω, ἴσως δὲν εἶχα δυνάμιν νὰ
 ,, τὸ κάμω; ἐφθωνε μόνον νὰ προσάξω, καὶ ἡ-
 ,, θέλα ὑπακῆθῆ.

Ἀπὸ Σπᾶ 16 Γεβλιε 1717.

Υπογεγραμμένη

Πέτρος. *

Ἡ κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν εἰσέλατο ὁ Ἀλέξι-
 ος δὲν τῷ ἔδιδεν ἄδειαν νὰ σταθμίση μὲ τὸ νῦν τε ἐάν

G 2

ἔπρε-

ἔπρεπε νὰ δείξῃ ὑπακοὴν πρὸς τὸν πατέρα τε,
ἢ ὄχι. ὁ τόπος τῆς ἀναχωρήσεώς τε ἦτον φανε-
ρός. Ὁ Καῖσαρ ἔλεγεν, ὅτι δὲν ἠθέλε νὰ ὄρῃ
ἀναπατώματα δευδοκιδέωντας τὴν ἀποστασίαν
ἐνὸς ἡῶ πρὸς τὸν πατέρα τε. ὅθεν ἐκαταπέδει ὁ
Ἀλέξιος εἰς τὰς συμβεβλῆς τῶν ἀπεσταλμένων,
καὶ μισούωντας μὲ αὐτὰς ἀπὸ Νεάπολιν πρὸς τὸ
τέλος τῆ Οὐπωβρίου 1717. ἔφθασεν εἰς Μό-
σκειν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Φεβρουαρίου 17¹⁷/₁₈
ὅπου εὐρίσκειτο καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ, καθὼς πρὸ
ὀλίγου εἶπομεν.

* Πρὸ τῆ μισθώσεως ἀπὸ Νεάπολιν ὁ Ἀλέξιος
ἔγραψε πρὸς τὸν πατέρα τε τὴν
παρῶσαν ἐπιστολήν.

Εὐσπλαγχνικώτατε Κύριέ μου Πάτερ.

Ελαβον πλὴν προσίωῃ ἐπιστολῇ τῆς Βασι-
λείας σε, ὅπως μὲ ἐνεχείρισαν οἱ κύ-
,, ριοι Τολσόης, καὶ Ρώμαντζοφ. μὲ πλὴν ὁ-
,, ποίαν, καὶ προσέτι μὲ ὅσα μὲ ἀνέφερον
,, αὐτοὶ δεῖν σώματος, ἢ Βασιλείας με βε-
,, βαιῶνει, ὅτι μὲ συγχωρεῖ μὲ γενναϊότητα
,, πλὴν ἐξοδόν μου ὅπως ἐναμα χωρὶς ἀδειαν,
,, ὅταν ἠθέλα ὑποσρέψῃ. Ἐγὼ σε ὑποδίδω
,, μὲ τὰ δάκρυα εἰς τὰ ὄμματα τὰς μεγα-
,, λιτέρας δὲ χαρισίας ὅπου ἠξάρω, καὶ ὅπως
δύνα-

,, δύναμαι. Ἐγνωρίζω ὅτι εἶμαι ἀνάξιος ὁ-
,, ποιασθήποτε συγχωρήσεως. προσωπίππωντας
,, ὅμως εἰς τὰς πόδας σε δέομαι τῆς δαυλαγ-
,, χρίας σε, καὶ καθεμεθίω, ὅπως ἠθέλε συγ-
,, χωρήσῃ τὰ πταίσματά μου, ἀν καλὰ καὶ ἔγινε
,, πάσης τιμῆς ἀξίος. Ἀλλ' ἐγὼ θαρρῶ
,, εἰς τὰ γενναϊας σε ἐπαγγελίας, καὶ παραι-
,, πῶντας τὴν ἐμαυτὴν μου εἰς τὴν ὑμετέρων δέλι-
,, σιν, θέλω μισθῶσαι ἀπὸ Νεάπολιν ὅσον
,, τάχιστα, δεῖ νὰ ἐπαέλθω σιμὰ εἰς τὴν Βα-
,, σιλείαν σε εἰς Πετρεόπολιν ὅπως μὲ ἐπένης,
,, ὅπου ἐπεμψε πρὸς ἐμὲ ἡ Βασιλεία σου.

Ταπεινότητος καὶ ἀναξιότητος δέσλος, ὅπως
δὲν εἶναι ἀξίος νὰ ὀνομάζεται υἱός σε.

Ἀλέξιος.

Ἀπὸ Νεάπολιν 4 Οὐπωβρ. 1717. *

Ὡς ἔφθασεν ὁ Ἀλέξιος εἰς Μόσκειν, πα-
ρεσάθη ἐμφορῶν τοῦ πατρὸς τε. ὅστις ἠθέ-
λησε νὰ συνομιλήσῃ μὲ αὐτὸν πολλὴν ὥραν.
ἐπὶ δὲ πλὴν αὐτοῦ ἐγένετο μέγα συμβούλιον,
καὶ εἰς πλὴν ἀπόλουσον ἡμέραν ἢ φρουρὰ τῆς
Πόλεως ἔλαβον ἅμα πρῶτὴ τὰ ἄρματα, καὶ ἐ-
κύκλωσε τὸ Κάστρον. Εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ἐ-
δόθη παραγγελία εἰς ὅλους τὰς Συμβούλους τῆς

Βασιλείας τῆς, καὶ εἰς ὅλας τὰς Βοϊάρδους καὶ σωμαχοῦ εἰς τὸν μέγαν ἀνδρῶνα τῆ κάσρα, οἱ δὲ ἐκκλησιαστικοὶ καὶ σωμαθροιστοῦ εἰς τὴν Μητρόπολιν. Τότε ἐσήμαναν τὸν μέγαν κῶδωνα, καὶ ὁ Ἀλέξιος ἐφέρθη ἔμπροσθεν τῆ Βασιλείας χωρὶς σπαδίου, παρόντων πάντων τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Βασιλείας, καὶ ἐπρόσφερεν ἕνα γράμμα ὅπου ἦτον σημειωμένος ὑπὸ χειρὸς τῆς, καὶ εἰς ἐκεῖνο ὡμολόγει τὸ πταῖσμά τῆς, καὶ ἐξίτηε δ' αὐτὴν ἀπὸ τὸν πατέρα του. Ὅταν ἐπρόσφερε τὸ γράμμα ἐπρόσπεσε δακρυρροῶν εἰς τὰς πόδας τῆς Αὐτοκράτορος. αὐτὸς δὲ λαβὼν τὸ χαρτίον, τὸ ἐνεχείρισε τῆς Ὑποαγκελλοῦ. ἔπειτα ἔκαμε καὶ ἐσυνάθη ὁ υἱὸς του, καὶ τὸν ἠρώτησεν τί ἐπέθυμα; Ὁ δὲ Ἀλέξιος ἀπεκρίθη, ὅτι ἐδέετο τῆς δ' αὐτὴν ἀπὸ τῆς τῆς ζωῆς. Τότε ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς ἔκαμε τὴν χάριν, ἀλλὰ πῦ ἐῖπεν. ὅτι ἐπειδὴ καὶ ἦτον ὑσέρημος ἀπὸ κάθε δικαίωμα εἰς τὴν δ' αὐτὴν τῆς σέμματος, ἔφερετε καὶ καμὴ τὴν παραίτησιν μὲ ἕλας τὰς τάξεις. Ὁ δὲ Ἀλέξιος ἀπεκρίθη, ὅτι ἦτον ἐτοιμώτατος καὶ ἐκπληρῶση τὸ θέλημα τῆς Βασιλείας τῆς. Ὁ Αὐτοκράτωρ τὸν ἠρώτησε κάποια ζητήματα περὶ τῆς φυγῆς τῆς, καὶ ἠθέλησε καὶ μάθη ἀπ' αὐτὸν ποῖοι ἦσαν ἐκεῖνοι ὅπου τὸ ἔδωσαν αὐτὴν τὴν συμβεβλην. Εἰς ταῦτα πῦ ἠρώτησεν ὁ Ἀλέξιος τῆς εἶπε μυστικῶς ὀλίγα λόγια

λόγια εἰς τὸ αὐτίον, καὶ ἐπαρήμεισαν καὶ οἱ δύο εἰς εἷνα σιωπητὸν οἰκίσκον. ἐκεῖ πισδύεται ὅτι καὶ τοῦ εἶπεν ὁ Ἀλέξιος κατ' ὄνομα ὅλας ἐκεῖνους ὅπου ἔμπροσθεν εἰς τὴν καρδίαν τῆς τὴν ἀσώτερον ἐκεῖνῳ ἐπιχείρησιν. Καὶ καὶ ἀλήθειαν ἔπεμψεν δ' αὐτὸς ὁ Αὐτοκράτωρ τρεῖς ταχυδρόμους καὶ διαφορὰς τόπας. μετὰ δὲ τὴν σιωπηλίαν ἐκεῖνῳ ἐγύρισαν πάλιν εἰς τὸν ἀνδρῶνα, καὶ ὁ Ἀλέξιος ὑπέγραψεν εἷνα γράμμα, μὲ τὸ ὅποιον ὡμολόγει τὸν ἑαυτὸν τῆς ἀνάξιον καὶ βασιλεύσῃ, καὶ παραίτησε κάθε δίκαιον ὅπε εἶχεν εἰς τὸ σέμμα τῆς Βασιλείας. Τότε ἀνεγνώθη μεγαλοφῶνας ἕνα μαριφέσο, τὸ ὅποιον εἶχε προπατασρῶση ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ καμὴ γνωσὰ εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ δικαιολογήματα ὅπε τῆς ἠνάγκαζον διὰ τὴν ἀποξενῶση ἀπὸ τὴν δ' αὐτὴν τῆς Βασιλείας τὸν πρωτότοκόν του υἱόν. καὶ μὲ τὴν ἀνάγνωσιν οἱ Μεγιστῶνες ὅπε ἦσαν παρόντες ὑπέγραψαν ἕνα γράμμα, εἰς τὸ ὅποιον ἦτον γεγραμμένος ὁ ὄρκος, καὶ μὲ αὐτὸ ὡμολόγησεν τῆς δικαιοσύνης τῆς προρρήθεις ἀποφάσεως τοῦ Αὐτοκράτορος, καὶ ἐγνώρισαν διὰ νόμιμον διάδοχον τῆς Βασιλείας τὸ Βασιλόπυλον Πέτρον τὸν υἱόν τῆς, καὶ ἐλάμβανον τὴν ὑπόχρεσιν καὶ τὸν δ' αὐτὴν τῆς καὶ καὶ ἀντισταδοῦ καὶ ἄλλοι ὅπε εἰς κάθε καιρὸν ἠθέλην ἀποτολμήσῃ καὶ τῆς ἐναντιωθῆ, καὶ καὶ μὴν γυεῖσιν ποτὲ διὰ ἐδμίαν πρόφασιν πρὸς τὸ μέ-

ρος τῆ Ἀλεξίου. Ὡς δὲ ἔγινε τὸτο, ἐπῆγεν ὅλη
 ἡ σινοάξις εἰς τὴν Μηξόπολιν, καὶ ἐκεῖ (εἶπεν
 ὁ Αὐτοκράτωρ μίαν μακρὰν ὀμιλίαν, παρα-
 σάινοντας τὴν καλὴν ἁγωγὴν τοῦ Ἀλεξίου.)
 καὶ τότε οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἔκαμαν τὸν ἴδιον ὄρ-
 κον ἐπάνω εἰς τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον. Τὸ ἴδιον
 ἐπροσάχθησαν νὰ κάμουν καὶ εἰς ὅλον τὸ Βα-
 σίλειον, ὅλοι ἐκεῖνοι ὅπερ εἶχον κανένα ὀφρῆνι-
 ον, ἢ ἀξίωμα.

* Ἰδὲ αὐτολεξεῖ τὸ Μανιφέστο ὁποῦ
 ἐκήρυξεν ὁ Αὐτοκράτωρ.

Ημεῖς Πέτρος παῖς Θεοῦ Κζάρ
 Αὐτοκράτωρ πάσης Ρωσίας, καὶ τὰ
 ἑξῆς Δίδουμι εἶδθαι πρὸς πάντας τὸσον
 Ἐκκλησιαστικῆς, ὅσον καὶ Στρατιωτικῆς, καὶ
 Πολιτικῆς ἀνθρώπους, καὶ πρὸς ὅλα τὰ ἀ-
 ξιώματα τῆ Ρωσικοῦ γένους, τῆς πιστοῦς
 ὑπηκόου μας. Εἶναι γνωστὸν καὶ φανερόν εἰς
 τὸ πεισιώτερον μέρος τῆς πιστῶν ὑπηκόων
 μας, καὶ μάλιστα πρὸς ἐκεῖνες ὁποῦ κατοι-
 κῶσιν εἰς τὰς τόπας τῆς ἡμετέρας παροι-
 κίας, ἢ δρέιονται εἰς τὴν ἡμετέραν ὑπη-
 ρυσίαν, μὲ πόσῳ φροντίδα, καὶ μὲ πόσῳ
 ἐπιμέλειαν ἐπάμαμμι νὰ ἀνατραφῇ ὁ μεγα-
 λύτερος υἱὸς μας Ἀλέξιος. Δὲ τὸ ὁποῖον τῆ
 ἐδάσταμμι ὡς ἀπ' αὐτῶν τῶν νεαρὰν τε ἡλι-
 κίαν

ἡν Διδασκάλως εἰς τὴν Ρωσικὴν γλῶσ-
 σα, καὶ εἰς τὰς ἄλλοδαπεῖς ἁλῆκτες, ὅ-
 πως ἠθέλων τὴν διδάξῃ εἰς πᾶν εἶδος Ἐπιστή-
 μης, ἔχοντες σκοπὸν νὰ τὸν ἀναδρέψωμι καὶ
 μόνον εἰς τὴν ἡμετέραν χριστιανικὴν ὁρθόδο-
 ξον Πίστιν τῆς ὁμολογίας τῆς Γραικῶν, ἀλ-
 λά καὶ εἰς τὴν μάθησιν τῆς πολεμικῶν καὶ
 πολιτικῶν ἔργων, καὶ προσέτι νὰ μάθῃ τὴν
 διοίκησιν ὅπερ ἔχουσι τὰ ἔξω Βασίλεια, καὶ
 τὰ ἥδη, καὶ τὰς γλῶσσάς των. Ὅπως μὲ
 τὴν ἀνάγνωσιν τῆς παλαιῶν καὶ νεωτέρων
 ἱστοριῶν, καὶ τῆς βιβλίων παντὸς εἶδος Ἐ-
 πιστημῶν, ὁποῦ ἀρμόζουσιν εἰς ἕνα Βασίλεια
 ἑνὸς μεγάλου Βασιλείου, ἠθέλων ὑποκί-
 ση τὰς ἀρετὰς, ὁποῦ εἶναι ἀξίαι διὰ ἕνα
 διάδοχον τοῦ ἡμετέρου Θρόνου τῆς μεγάλης
 Ρωσίας.

Μὲ ὅλον τοῦτο εἶδουμι μὲ θλίψιν τῆς καρ-
 δίας μας, ὅτι ἦτον ἀναφελὴς καὶ ματαία
 πᾶσα φροντίδα μας καὶ προθυμία διὰ τὴν
 καλὴν ἀνατροφὴν, καὶ μάθησιν αὐτῆ τῆς υἱοῦ
 μας. Ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς τὸσον πεισιώτερον
 ἀπέφθγγεν ἀπὸ τὴν ὑπακοὴν ὁποῦ φέρεται
 νὰ ἔχῃ ὁ υἱὸς πρὸς τὸν πατέρα. καὶ μὴν
 προσέχωντας ὀλοτελῶς εἰς ἐκεῖνα ὅπερ ἀρ-
 μόζουσιν εἰς ἕνα ἀξιὸν διάδοχον, καὶ κατα-
 φρονῶντας ταῖς προσαγαῖς τῆς Διδασκάλων
 ὁποῦ τῆ ἐδάσταμμι, ἐσυλλαφρέφειτο ἐκ τοῦ
 ἑναν-

ἔναντίς με ἀνθρώπους ἀπάτητες, ἀπό τῶς
 ὁποῖας δὲν ἠμπόρευσε νὰ μάθῃ παρά αἰχρὰ
 πράγματα, καὶ ἐδὲν ἀφέλιμον καὶ συμφέρον
 διὰ λόγους.

Ἡμεῖς δὲν ἐλείψαμεν συχνάκις νὰ τὸν κά-
 μωμεν διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν ἑαυτὸν τε πῶρα μὲ
 χαϊδέματα, καὶ πῶρα μὲ ὀνειδισμούς, καὶ
 ἄλλοτε μὲ πατρικὴν παιδείαν. Τὸν ἐ-
 κρατήσαμεν πλέον παρά μίαν φοράν σιμά
 μας εἰς τὰς ἐκκρατείας ὅπως ἐκάναμεν, διὰ νὰ
 τὸν ἐξασκήσωμεν εἰς τὴν τέχνην τῆς πολέμου,
 ὡσάν εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ἐξαιρέτους Ἐπιστή-
 μας, ὅπου εἶναι ἀναγκαῖαι πρὸς ἐκφυδέντδυ-
 σιν τῆς Πατρίδος, κρατουῦτες τὸν ὅμως πάν-
 ποτε μακρὰν ἀπὸ κάθε κίνδυνον, καὶ φυλάτ-
 τοντες τὸν μὲ πολλὴν προσοχὴν διὰ τὴν ἐκδο-
 χὴν τῆς Βασιλείας, ἂν καλὰ καὶ ἡμεῖς ἐβά-
 ναμεν τὸν ἑμαυτὸν μας εἰς κάθε μεγαλώτατον
 κίνδυνον. Τὸν ἀφήσαμεν ἄλλους καιροὺς εἰς
 Μόσκαν, ἐμπισθύνοντες τε μίαν τιὰ διωλι-
 μένῳ ἐπιβόρῳ τῆς Βασιλείας, ὅπως νὰ λά-
 βῃ πρᾶξιν εἰς τὴν τέχνην τοῦ βασιλεύειν
 διὰ τὸ ἐξῆς. Τὸν ἐπέμψαμεν ἔπειτα εἰς ξέ-
 νους τόπους, καταπειθόμενοι, ὅτι βλέπωντας
 εἰς τὰς περιηγήσεις τε κυβερνήσεις πολλὰ ὀρ-
 θαῖς, καὶ εὐτακταίς, ἠδὲλε κεντηθῆ ἀπὸ ζῆ-
 λον διὰ νὰ τὰς μιμηθῆ εἰς τὸ νὰ πράττῃ
 καλῶς.

Αὐ-

Αὐταῖς ὁμως ἡ ἐπιμέλειαις ὅπου ἐμεταχει-
 ρήθημεν δὲν ἐκαρποφόρησαν παντάπασιν,
 ὡσάν ὁ ἀπόρος ὅπου ἠδὲλε πέσῃ ἐπάνω εἰς
 σκληρὴν πέτραν. καὶ οὐ μόνον δὲν ἠκολούθη-
 σεν αὐτὸς τὸ καλόν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐμίσησε
 περισσότερον, χωρὶς νὰ δείξῃ ποτὲ καμίαν
 κλίσιν εἰς τὰς ἐπιθέσεις, ἢ τοῦ πολέμου,
 ἢ τῆς Πολιτείας. Αὐτὸς προσεκολλήθη πάν-
 ποτε εἰς τὴν σωμανασροφὴν ἀνθρώπων ἀχρεί-
 ων, καὶ κακοτρόπων, ὅπου εἶχον βάρβαρα καὶ
 μισητὰ ἦθη.

Καὶ ὡσάν ὅπως Ἡμεῖς ἠδέλαμεν νὰ τὸν ὄπο-
 κόψωμεν ὅσον τὸ καὶ δυνάμιν ἀπὸ τιαύτας
 ἀπαξίας, ἔν νὰ τὸν φέρωμεν εἰς τὸ νὰ σωμα-
 νασρέφεται μὲ ἀνθρώπους σπαδαίους, καὶ τιμη-
 μένους, οὕτω τὸν ἐπαρακινήσαμεν νὰ ἐκλέξῃ
 διὰ σύμφων τε μίαν ἀπὸ τὰς ἐξαιρέτους καὶ
 ὑψηλὰς φαμίλιας τῆς ἐξῶ Ἡγεμόνων, κα-
 θὼς συνηθίζεται εἰς ἄλλους τόπους, καὶ κα-
 θὼς ἔπραξαν οἱ πρὸ ἡμῶν Βασιλεῖς τῆς
 Ρωσσίας, οἱ ὅποιοι ἐκαμαν συγγένειαν μὲ
 ἄλλα Βασιλικά ὀσπήτια, καὶ τὸ ἀφήσαμεν
 τὴν ἐλευθερίαν νὰ κάμῃ αὐτὸς τὴν ἐκλογὴν.
 καὶ ἐκλίνοι ἡ θέλησίς τε διὰ τὴν Πειργιπίσι-
 σαν, τὴν ἐγγόνῳ τῆς Δουκὸς τῆς Βολφρεβού-
 τελ τότε ζώντος, ἀδελφὴν δὲ τῆς γυναικὸς
 τοῦ Ἰμπεράτορος τῆς Ρωμάνων, τοῦ νυν βα-
 σιλεύοντος, καὶ Ἐξαδέφῳ τῆς Βασιλέως τῆς

Ἰγ-

„ Γγγιλτέρρας. ἢ ἐπειδὴ μᾶς ἐπαρανάλεσε
 „ νὰ φροντίσωμεν διὰ τὴν λάβη, ἢ νὰ τοῦ
 „ δώσωμεν ἄδειαν νὰ τὴν σεφανώθῃ, Ἡμεῖς
 „ εὐθύς ἐσυγκατανεύσαμεν μὴ φειδόμενοι τῆς
 „ μεγάλης δαπάνης, ὅτῃ ἐζήτηε ἕνα τοιοῦτον
 „ σιωικέσιον. Ἀλλὰ μὲ τὸς γάμους, ὅταν ἡ-
 „ μεῖς ἠλπίζαμεν, ὅτι ἡ μεταβολὴ τῆς κατα-
 „ στάσεως ἔφερεπε νὰ βλασήσῃ καλειότερες καρ-
 „ πὲς εἰς τὴν καρδίαν του, ἢ μίαν τελείαν
 „ διορθωσιν τῆς κακῶν ἡθῶν τε, ἐδοκιμάσα-
 „ μεν ὅλον τὸ ἐναντίον. Καὶ μὲ ὅλον ὅπῃ ἡ
 „ νύμφη ἢ σύζυγός τε κατ' ὅσον ἠδυνήθημεν
 „ νὰ σοχαθῆμεν, ἦτον σιωεπὶ, ἀγχιίνες, φρο-
 „ νίματε Ἐ ὀρθῆς διαγωγῆς, ἢ ἀπὸ αὐτὸν
 „ τὸν ἴδιον ἐκλελεγμένη, ἐζήσεν ὁμως μετ' αὐ-
 „ τῆς εἰς μεγαλωπιάτῃ διχόνοιαν, διπλασιά-
 „ ζωντας τὴν παλαιάν τε σιωήθειαν ἢ φιλίαν,
 „ ὅπῃ εἶχε μὲ ἀτάκτες ἀνδρώπους. κατα-
 „ χυώωντας μὲ τοιῶτον τρόπον τὴν φαμίλιαν
 „ μας σιωὰ εἰς τὸς ἀλλοδαπεῖς Ἡγεμόνας,
 „ μὲ τὸς ὁποίους εἶχε συγγέειαν ἐκείνη ἡ
 „ Περιγίπιασα. τὸ ὁποῖον ἔσυρεν ἐναντίον
 „ μας πολλοὺς ὀνειδισμὸς ἢ παραπονεμάτα.
 „ Μὲ ὅλον ὅτῃ ἦσαν πολλαὶ ἢ σιωεχῆς ἢ ν-
 „ θεσάις μας ἢ ἡ παρακίνησις διὰ νὰ τὸν κα-
 „ ταπέισωμεν νὰ σωφρονιθῇ, κανένα δὲν ἀφέ-
 „ λησε. Τέλος πάντων καταπατώντας ἢ βιά-
 „ ζωντας τὴν πίσιν τῆ γάμου, ἔδωσε τὴν ἀγά-

„ πύω εἰς μίαν ἀκόλασον ἢ ἐτιδανεσάτῃω
 „ γυναικα, ἢ μὲ αὐτὴν ἐζῆ παρρησία εἰς τὴν
 „ ἀμαρτίαν, εἰς καταφρόνησιν ἢ ἀτιμίαν τῆς
 „ ἰδίας νομίμας γυναικός τε. Ἡ ὁποία ἐτελεύ-
 „ τωσε μετ' ὀλίγον διὰ νὰ εἰπῆμεν τὴν ἀλή-
 „ θειαν ἀπὸ μίαν κάποιαν ἀδένειαν, ἀλλ' ὅ-
 „ χι χωεῖς ὑποψίαν, ὅτι ἡ λύπη ὅτῃ τῆς ἐ-
 „ ποξενήθη ἀπὸ τῆς ἀκολασίας ἐνός τοιῶτε
 „ ἀτάκτου ἀνδρός νὰ τῆς ὀλιγόςδωσε τὸς ἡ-
 „ μέρας.

„ Ὡς ἐν εἰδομεν τὴν ἰχυρογνωμοσιώωμεν νὰ
 „ σέκεται εἰς τὰ διετραμμένα τε ἡθη, τοῦ ἐ-
 „ δώσωμεν νὰ καταλάβῃ μὲ τὸν ἐνταφιασμὸν
 „ τῆς γυναικός τε, ὅτι ἀνίσως Ἐ ἠθέλεν ὑπο-
 „ ταχθῇ ἀπὸ τότε ἢ ἔμπροσθεν εἰς τὴν θελή-
 „ σίν μας, βάνωντας ποσοχὴν, ἢ καταγινό-
 „ μερος εἰς ἐκεῖνα ὅτῃ ἀρμόζουσιν εἰς ἕνα Ἡγε-
 „ μόνα, ὅτῃ ἐμελλε νὰ εἶναι κληρονόμος ἐνός
 „ τοιῶτε μεγάλε Βασιλείας, ἢ θέλαμεν τὸν ὑ-
 „ σερήσῃ ἀπὸ τὴν διαδοχὴν, χωεῖς νὰ εὐλαβη-
 „ θοῦμεν ὅτι ἦτον ὑός μας μονογενής, μὴν
 „ αὐτας ἀκόμη γεννημένος ὁ δεύτερος. ἢ ὅτι
 „ δὲν ἔφερεπε νὰ παρρέυῃ εἰς αὐτό. ἐπειδὴ ἡ-
 „ θέλαμεν ἐκλέξῃ διὰ διάδοχον τῆς Βασιλεί-
 „ ας ἕνα ξένον, ὅτῃ νὰ εἶναι ἀξιος τῆς διαδο-
 „ χῆς, παρὰ ἕνα ὑόν ἀνάξιον. Τὸν ὁποῖον βέ-
 „ βαια δὲν ἠμπορέσαμεν νὰ ἀρήσωμεν διάδο-
 „ χον ὑσερον ἀπὸ Ἡμᾶς, ἐπειδὴ ἠθέλεν ἀ-
 „ φανί-

,, φανίσῃ καὶ ἀνατρέψῃ τὰ πάντα ὅσα μὲ τὴν
 ,, χάριν τοῦ Θεοῦ εἶχε σαφρώσῃ ὁ πατέρας.
 ,, Ἐΐθελεν ἔξουδενώσῃ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δό-
 ,, ξαν τοῦ Ρουακικοῦ γένους, ἐκεῖ ὅπου Ἡ-
 ,, μεῖς δεῖ νὰ τὴν ὑποκρίσωμεν ἐδυσιάσωμεν
 ,, τὰς ἀγρυπνίας μας, καὶ τὴν ὑγείαν μας, ἐκ-
 ,, θέττοντες ἀφόβως τὴν ἰδίαν ζωὴν μας εἰς πολ-
 ,, λὰ σκωληκώματα. Ἐξω ἀπ' αὐτὰ ὅλα ὁ φό-
 ,, βος τῆς κείσεως τῆς Θεοῦ δὲν μᾶς ἐδίδεν ἀδει-
 ,, αν νὰ ἀφήσωμεν τὴν διοίκησιν μιᾶς τοιαύτης
 ,, μεγάλης Βασιλείας εἰς τὰς χεῖρας ἐνὸς ἀν-
 ,, θρώπου, τοῦ ὁποίου ἡ ἀδυναμία καὶ ἡ ἀνα-
 ,, ξιότης ἦσαν γνωσταὶ εἰς Ἡμᾶς. Τέλος πάντων
 ,, τὸν ἐνεθετήσωμεν μὲ μεγάλῃ θερμότητι, ὅ-
 ,, σον καὶ ἂν ἐδυνήθημεν, νὰ φερθῇ μὲ φρονι-
 ,, μάδα, καὶ τὴν ἐδώσωμεν καιρὸν νὰ μετανοή-
 ,, σῃ, καὶ νὰ διορθωθῇ.

Εἰς τὸσον ἐπηγαίναμεν δίδοντές τε τὴν εἰδη-
 ,, σιν ὡς πατὴρ, καὶ ἐνώνοντες μὲ τὰς φοβεραι-
 ,, μούς ταῖς παρακάλυψεις. κανένα πρᾶγμα
 ,, δὲν ἀμελήσωμεν διὰ νὰ τὸν φέρωμεν εἰς τὴν
 ,, καλὴν καὶ δόξαν ὁδόν. Ἀλλὰ ὑποκρίσωμεν
 ,, νοὶ ἄπο ταῖς περιεσπασεὶς τῆς πολέμου νὰ ὑπά-
 ,, γωμεν εἰς Δαυμαρκίαν, τὸν ἀφήσωμεν εἰς
 ,, Πεξέπολιν, δίδοντές του καὶ ἄλλῃ διωρίαν
 ,, δεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν ἑαυτὸν του, καὶ νὰ διορ-
 ,, θωθῇ.

Εἰς

Εἰς ταῖς εἰδησεις ὅτι ἐλάβομεν μετὰ ταῦ-
 ,, τα, αὐτὸς ἠκολούθει ταῖς ἀπαξίαις τε. τὸν
 ,, ἐκαλέσωμεν λοιπὸν νὰ ἔλθῃ σιμὰ εἰς Ἡ-
 ,, μᾶς εἰς Κοπενάγκεν, διὰ νὰ ἠθέλε διδαχ-
 ,, θῇ καλεϊότερα ἐπιτόμιμος ἀνάμεσα εἰς τὰ
 ,, ὄπλα. Ἀλλ' αὐτὸς σωτρίβωντας πάντα
 ,, χαλινὸν δολαβείας καὶ ἐνθουσιασμοῦ, καὶ κατα-
 ,, φρονῶντας τὸν φόβον καὶ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ,
 ,, ὅπου προσάξει ὄλους νὰ ὑποτάσσονται εἰς
 ,, τὰς γεννήτορας, καὶ πολλῶν πλέον εἰς ἐκείνας
 ,, ὅτι εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν εἶναι καὶ Βασιλεῖς,
 ,, δὲν ἀνταπεκρίθη εἰς τὸσα πατερικὰ ἀναγ-
 ,, κάσματα, παρὰ μὲ μίαν ἀνήκεστον ἀχαρι-
 ,, σίαν. Διότι ἀντὶ νὰ ἔλθῃ ἐκεῖ ὅτι Ἡμεῖς
 ,, εἶμασθα, ἔφυγε πέρνωντας μετ' ἑαυτῆ με-
 ,, γαλοπάλῃ ποσότητι χρυσίου, καὶ τὴν ἀτι-
 ,, μον παλλακίδα τε, μὲ τὴν ὁποίαν ἀκολου-
 ,, θῶσε ζῶντας εἰς τὴν ἀμαρτίαν. Ἐβάλεθ
 ,, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἰμπεράτορος, δημο-
 ,, σιδῶντας ἐναντίον Ἡμῶν τοῦ πατρὸς του
 ,, καὶ Βασιλέως του πολλὰς συκοφαντίας,
 ,, καὶ ψευδολογίας, πῶς τάχα τὸν ἐκαταξέ-
 ,, χασμεν, καὶ ἠθέλωμεν νὰ τὸν ὑσερήσωμεν
 ,, χωρὶς ἕλλογον αἰτίαν ἄπο τὴν ἁρπαγὴν μας.
 ,, προσδέττωντας, ὅτι δὲν ἦτον ἔτε καὶ ἀσφα-
 ,, λῆς ἡ ζωὴ τε σιμὰ εἰς Ἡμᾶς, καὶ παρακα-
 ,, λῶντας τὸν Ἰμπεράτορα νὰ τοῦ δώσῃ σπέν-
 ,, δην, καὶ νὰ τὸν ἐξουθενώσῃ ἐναντίον μας

μὲ

» με τὰ ἄρματα. Ἡμπορεῖ καθέννας νὰ κεί-
 » νη τὴν ἐνθροπὴν καὶ τὴν ἀτιμίαν ὅπου ἔσου-
 » ρεν ἐπάνω μας, καὶ εἰς ὅλον τὸ Βασιλείον
 » μας ἐνάπιον παντὸς τοῦ Κόσμου μία ποι-
 » αὐτὴ ὁδηγία τῆ ἰσοῦ μας. με δυσκολίαν θέ-
 » λει εὐρεθεῖ εἰς τὰς ἰσοείας ἕνα παράδειγ-
 » μα, ὅπου νὰ εἶναι παρόμοιον με τῆτο.

Ο Ἰμπεράτωρ ἂν καλὰ καὶ ἤξευρε τὰ πολλὰ
 » τὰ ἐλαττώματα, καὶ τὸν ἔσποιν ὅπως ἐκράτησε
 » με τὴν γυναῖκα του, τὴν ἀδελφὴν τῆς Και-
 » σαριῆς του Βασιλείας, τοῦ ἐσυμφώνησε ἁπ-
 » ταῖς συχναῖς τε παρακάλειες μίαν Πόλιν,
 » ὅπως νὰ ἠμπορέσῃ νὰ σταθῇ, ἀλλὰ τὸσον μυ-
 » σικὰ, καθὼς αὐτὸς ἐπαρακάλεσε τὸν Ἰμ-
 » περάτορα, ὅπου νὰ μὴν φθάσῃ εἰς Ἡμᾶς
 » ἕτε παραμικρὰ εἰδησις.

Εἰς τὸσον μὴν ἐρχόμενος αὐτὸς, καὶ μὴν ἠ-
 » ξόροντες τί ἐσωκίβη, ἐφοβήθημεν καθὼς
 » εἶναι ἴδιον τῆς πατερικῆς φιλοσοργίας, καὶ
 » ἀνυπομονησίας, μήπως τῆ ἐπανεβὴ καμία
 » δυσυχία. ὅθεν καὶ λιπαγκάδημεν δι' αὐτὸν ἢ
 » φόβον νὰ πέμψωμεν καὶ διαφόρας τόπας, ἁπ-
 » νὰ λάβωμεν εἰδησιν περὶ αὐτοῦ. Τέλος πάν-
 » των ὕστερον διὰ πολλὰς κόπους, καὶ ἀναζητή-
 » σεις, ἐμάθομεν ἀπὸ Ἀλέξανδρον τὸν Ρω-
 » μαντζόφ, τὸν Ἐκατόνταρχον τῆς σωματοφυ-
 » λακῶν, ὅτι αὐτὸς ἐφυλάγετο μυσικὰ εἰς ἑ-
 » να Καισαρικὸν Φρούριον τοῦ Τυρώλε. Ο-

» Ἐν ἐγράψαμεν εἰς τοὺς μετὰ τὸ ἴδιον μας χέρι
 » πρὸς τὸν Ἰμπεράτορα, παρακαλοῦντες αὐ-
 » τὸν νὰ ἤθελε τὸν πέμψῃ πρὸς Ἡμᾶς.

Ο Ἰμπεράτωρ τοῦ ἐμύυσεν ἐκεῖνο ὅπου ἡ-
 » μεῖς ἐπεθυμοῦμεν, καὶ τὸν ἐπαρακίνει καὶ ἐ-
 » συμβέβηκε νὰ ἐπανακάμψῃ, καὶ νὰ ὑποταχ-
 » θῇ εἰς τὴν θέλησίν μας ὡς εἰς Πατέρα τε, καὶ
 » Κύριον τε. Ἀλλ' αὐτὸς ἐπαράσχησε πρὸς τὴν
 » Καισαρικὴν Βασιλείαν μετὰ πολλὰς συνο-
 » φαντίας ἐναντίον μας, ὅτι δὲν ἔφερετε νὰ
 » τὸν δώσῃ εἰς τὰς χεῖράς μας. ἐπειδὴ αὐτὰς
 » ἐχθρὸς τε, καὶ τύραννος, δὲν ἠμπορεῖ νὰ καρ-
 » τερῇ ἄλλο, παρὰ τὸν θάνατον. Ἐκατάπεισε
 » τέλος πάντων τὸν Ἰμπεράτορα, ὅτι ἀντὶ νὰ
 » μᾶς τὸν πέμψῃ τότε, νὰ τὸν ἄπομακρυνῇ εἰς
 » μίαν Πόλιν τῆς Βασιλείας τε τὴν πλεον πα-
 » ράμερην, εἰς Νεάπολιν δηλαδὴ τῆς Ἰτα-
 » λίας, καὶ ἐκεῖ νὰ τὸν φυλάγῃ ἀπόσκιεπα εἰς
 » τὸ Κασέλλιον μετὰ ἄλλῳ ὀνομασίαν.

Ὡς ἐμάθομεν ἀπὸ τὸν ἀνωθεν ἡμέτερον Ἐ-
 » κατόνταρχον, ὅτι διέτριβεν εἰς ἐκεῖνον τὸν
 » τόπον, ἐπέμψαμεν πρὸς τὸν Ἰμπεράτορα τὸν
 » ξεχωριστὸν σύμβουλόν μας Πέτρον τὸν Τολ-
 » σόλν, καὶ τὸν ἴδιον Ἐκατόνταρχον Ρωμαν-
 » τζόφ μετὰ μίαν ἐπιστολὴν πολλὰ σημαντικὴν,
 » δείχνοντες του πόσον ἀνάξιον πρᾶγμα ἤθε-
 » λεν ἦσαι, τὸ νὰ θέλῃ νὰ κρατῇ τὸν ἰόν μας
 » ἐναντίον ὅλων τῶν νόμων θεῶν τε καὶ ἀνδρα-

,, πίνων. καὶ τὰς ὁποίας οἱ ἰδιωτικοὶ γεννήτο-
 ,, ρες, πολλῶν δὲ μάλλον ἐκεῖνοι ὅπῃ ἔχασιν Βα-
 ,, σιλικὴν ἐξουσίαν καθὼς Ἡμεῖς, εἶχον μίαν
 ,, ἄκραν ἐξουσίαν καὶ ἀπολελυμένῳ, ἐπάνω εἰς
 ,, τὰς ὑφ' ἡμῶν, χωρὶς νὰ ἐξουσιάζωνται ἀπὸ
 ,, κανένα ἄλλον κερτὴν. Τοῦ ἐπαρασήσαμῳ ἀ-
 ,, πὸ τὸ ἕνα μέρος τὴν καλὴν μας διάθεσιν,
 ,, καὶ τὸν δίκαιον τρόπον ὅπῃ ἐμεταχειρίσθημεν
 ,, πάντοτε μὲ τὸν ἥμῶν, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ταῖς
 ,, ἀνυποταγαῖς τε, προδεδέκτοντες, ὅτι αὐτὴ ἡ ὑ-
 ,, πόθεσις ἠθέλεν εὐγὴ εἰς κανὸν τέλος, καὶ ἠ-
 ,, θέλε προξενήσῃ ἔχθραν ἀναμίσσονμας, ἀν-
 ,, δὲν ἠθέλε σέρξῃ ἡ Καισαρικὴ τῆ Βασιλεία
 ,, νὰ μᾶς τὸν δῶσῃ. ἐπειδὴ Ἡμεῖς δὲν ἠμπορέ-
 ,, σαμεν νὰ ἀφήσωμεν ἔτι τὴν ὑπόθεσιν. Εἰς
 ,, τὸν ἴδιον καιρὸν ἐδῶσαμεν προσαγαῖς πρὸς
 ,, ἐκεῖνους ὅπῃ εἶχαμεν πέμψῃ, νὰ ἠθέλων τῆ
 ,, παρασήσῃ, ὅτι Ἡμεῖς θέλωμεν ἀναγκασθῆ
 ,, νὰ ξεδιληθῆμεν ὡς ἠθέλαμεν διωχθῆ, ἀνί-
 ,, σως καὶ ἠθέλε κρατήσῃ τὸν ἥμῶν.

Προσέτι ἐγράψαμεν μὲ τὸ ἴδιόν μας χεῖρ
 ,, πρὸς τὸν ἥμῶν, βάνοντες πρὸ ὀφθαλμῶν
 ,, τε τὸν ἔσμον, καὶ τὴν ἀσέβειαν τῆς ὀδηγίας
 ,, τε, καὶ τὸ μέγα ἀμάρτημα ὅπου ἔπραξεν
 ,, ἐναντίον Ἡμῶν τοῦ πατρὸς του. καὶ καθὼς
 ,, φοβερίζει ὁ Θεὸς εἰς τὰς ἐπιτολάς τε νὰ παι-
 ,, δεύσῃ τὰς ἀνυπνίκους ἡμῶν μὲ τὸν αἰώνιον θά-
 ,, νατον, τοῦ ἐμὲνύσαμεν ὡς Πατὴρ τὴν κατὰ-

,, ρανμας, καὶ ὡς Βασιλεύς τε τὸν ἀπεδείξα-
 ,, μεν προδότην τῆς Πατρὸς, ἀν δὲν ἠθε-
 ,, λε γυρίσῃ, καὶ ἀν δὲν ἠθέλεν ὑπακούσῃ εἰς
 ,, τὰ προσαγματὰ μας. τάσονται τε, ὅτι ὑπο-
 ,, τασόμενος εἰς τὴν θέλησίν μας, καὶ ὑποσρέ-
 ,, φωντας, ἠθέλε λάβῃ τὴν συγχώρησιν τοῦ
 ,, πταισματοῦς τε.

Οἱ ἀπεσταλμένοι παρ' ἡμῶν ὑσερον ἀπὸ ταῖς
 ,, πολλαῖς παρακάλεις, καὶ ὑσερον ἀπὸ ὅσα
 ,, Ἡμεῖς τοῦ ἐπαρασήσαμῳ διὰ γραμμάτων
 ,, ὡς ἀνωθεν, ἔξω ἀπ' ἐκεῖνο ὅπου ἐπρόδρι-
 ,, σαν ἔ αυτοὶ διὰ ζώσης φωνῆς, ἔλαβον τέ-
 ,, λος πάντων τὴν ἀδειαν ἀπὸ τὸν Ἰμπεράτορα,
 ,, διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ εὕρῃ τὸν ἥμῶν, καὶ νὰ
 ,, τὸν καταπέισῃ νὰ ὑποσρέψῃ.

Εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν οἱ ὑπηρετῆται τῆ Ἰμπε-
 ,, ράτορος, ἐφανέρωσαν πρὸς αὐτὰς, ὅτι ὁ ἥμῶν
 ,, μας εἶχε παρασήσῃ τοῦ Ἰμπεράτορος, πῶς
 ,, ἡμεῖς τὸν ἐκαταξέχαμεν, καὶ ὅτι ἡ ζωὴ του
 ,, δὲν ἦτον ἀσφαλὴς σκεπόμενος σιμὰ εἰς Ἡμᾶς.
 ,, μὲ τὰ ὅποια ἐπαρακίνησαν εἰς ἀσάγγχος
 ,, τὸν Ἰμπεράτορα, καὶ ἐκατάπεισε τὴν Αὐτο-
 ,, κρατορικὴν τῆ Βασιλείαν νὰ τὸν λάβῃ ὑποκά-
 ,, τω εἰς τὴν σκιάν τῆς προσασίας τε. Ἀλλὰ
 ,, πῶρα σοχαζόμενος ὁ Ἰμπεράτωρ τὰ ἀληθῆ καὶ
 ,, βέβαια προσαγματα ὅπῃ Ἡμεῖς τῆ ἐπαρασήσα-
 ,, μεν, ἠθέλε προσαξῆ, ὅτι νὰ ἠθέλων φροντί-
 ,, ση πυντικῶν ἔσπων νὰ τὸν καταπέισσω διὰ

,, νὰ ὑποσρέψῃ, παραγγέλλοντας νὰ τοῦ εἰ-
 ,, ποῦν ὑποφασιστικῶς, ὅτι αὐτὸς δὲν ἤμπο-
 ,, ροῦσε νὰ μὴ τὸν δώσῃ τῆ πατρίδος, ὄν-
 ,, τας παρ᾽ ἄγχα ἐναντίον πάσης ὀρθότητος καὶ
 ,, δικαιοσύνης, καὶ ὅτι δὲν ἠθέλε νὰ ἐχθρο-
 ,, θῆ μὲ Ἡμᾶς διὰ αἰτίαν ἐδικλῶτε. Οἱ ἀ-
 ,, πεσαλμένοι παρ ἡμῶν ὡς ἔφθασαν εἰς Νεά-
 ,, πολιν ἐπιθυμοῦντες νὰ τῆ ἐγχειρῶσιν πῶ
 ,, ἐπιστολῶμας, ὅπε ἦτον γραμμῆν μὲ ἐδι-
 ,, κόνμας χαρακῆρα, μᾶς ἔδωσαν τὴν εἰδη-
 ,, σιν, ὅτι δὲν ἠθέλησαν οὔτε κἄν νὰ τῆ δεχ-
 ,, θῆ. Ἀλλ' ὁ Τοποτηρὴς τοῦ Ἱμπεράτορος
 ,, ἄρε τὸ μέσον νὰ τοὺς ἐνάσῃ μὲ αὐτὸν καὶ
 ,, μὴ θέλοντα, προσκαλῶντας τον εἰς τὸ πα-
 ,, λάτιόν τε. Κατὰ ἀλήθειαν αὐτὸς ἔλαβε τὴν
 ,, ἐπιστολῶμας ὅπου διελάμβανε τὴν πατρι-
 ,, κῶμας νεθεσίαν, καὶ τῆς φοβερισμοὺς τῆς
 ,, κατ᾽ ἄρας, ἀλλὰ χωρὶς νὰ δείξῃ εὐδὲ παρα-
 ,, μικρὰν κλίσιν καὶ θέλησιν εἰς τὸ νὰ ὑπο-
 ,, σρέψῃ, μάλιστα λέγωντας ἐναντίονμας τῆς
 ,, ψευδοηγορίας τε, καὶ τῆς συκοφαντίας, ὡς
 ,, τάχα διὰ πολλοὺς κινδύνους ὅπε ἔπαρτε νὰ
 ,, φοβῆται ἐκ μέρουςμας, δὲν ἠδύωτο, ἔτε ἠθε-
 ,, λε νὰ ἐπανακάμψῃ, ἐκαυχᾶτο ὅτι ὁ Ἱμπεράτωρ
 ,, τῆ εἶχε τάξῃ ἔ μόνον νὰ τὸν ἔχουσαντόση,
 ,, καὶ νὰ εἶναι προσάτης του ἐναντίονμας, ἀλ-
 ,, λά καὶ νὰ τὸν βάλῃ ἐπάνω εἰς τὸν ὄρονον τῆς
 ,, Ρῆσας ἐναντίον τῆ θελήσεωςμας καὶ μὲ τὰ ἄρ-
 ,, ματα εἰς τὸ χεῖρ.

Οἱ

Οἱ ἀπεσαλμένοι παρ ἡμῶν βλέποντες τὴν
 ,, καλῶν διὰ θεσιν ἐμεταχειρίδισαν ὅλα τὰ μέ-
 ,, σα ὅπε ἤμπορε νὰ σοχαθῆ τινὰς, διὰ νὰ
 ,, τὸν καταπέισου νὰ ὑποσρέψῃ. Αὐτοὶ τῆ
 ,, ἐπαράσισαν παρὸ ὀφθαλμῶν τὰ ταξίματα
 ,, μας γεμάτα ἀπὸ ἀγαθότητα δι' αὐτὸν, καὶ
 ,, τῆς φοβερισμοὺς μᾶς ὅταν ἠθέλε παρακα-
 ,, ση, καὶ ὅτι ἠθέλαμε τὸν φέρῃ καὶ δυνα-
 ,, σικῶς. Τοῦ ἀπέδειξαν ὅτι ὁ Ἱμπεράτωρ
 ,, δὲν ἠθέλε νὰ κάμῃ μὲ Ἡμᾶς φανερόν πό-
 ,, λεμον διὰ ἀφορμῶν ἐδικλῶτε, κἀνοντές τε
 ,, καὶ ἄλλας πολλὰς παρομοίας σοχασμῆς. Ἀλλ'
 ,, αὐτὸς εἰς ὅλα αὐτὰ δὲν ἔλαβε κανένα φό-
 ,, βον, οὔτε ἔδειξε κανίαν καλῶν διὰ θεσιν
 ,, διὰ νὰ γυρίσῃ. ἕως ὅπου βλέπωντας τῆ-
 ,, λος πάντων ὁ Τοποτηρὴς τοῦ Ἱμπεράτο-
 ,, ρος τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς του, τοῦ εἰ-
 ,, πεν ὑποφασιστικῶς ἐκ μέρους τοῦ Ἱμπερά-
 ,, τορος, ὅτι ἔπαρτε νὰ ὑποφασίσῃ διὰ νὰ
 ,, ετραφῆ ὀπίσω, παρασαίνωντάς τε, ὅτι ὁ Ἱμ-
 ,, περάτωρ δὲν εἶχε κανίαν εὐλογον αἰτίαν
 ,, νὰ μᾶς τὸν κρατῆ. καὶ ὅτι ἡ Βασιλεία του
 ,, δὲν ἠθέλε νὰ πηγαίῃ ἀναζητῶντας μὲ Ἡ-
 ,, μᾶς αἰτίας σκανδάλου, καὶ μάλιστα εἰς ἕνα
 ,, καιρὸν ὅπου ἔκαιεν ὁ πόλεμος μὲ τὸν Τερ-
 ,, κον, καὶ ὑποκαίετο νὰ βασιλέξῃ ἕνα ἄλλον
 ,, εἰς Ἱταλίαν ἐναντίον τῆ Βασιλείας τῆς Ἰ-
 ,, σπανίας.

Ἡ 3

Ὅτι

Ὅταν εἶδον αὐτὸς ποῦ εἶχε νὰ καταστήσῃ
 αὐτὴ ἢ ὑποθέσεις, φοβέμενος μὴ ἤθελε
 παραδοθῆ εἰς τὴν ἔξοσίαν μας ἢ μὴ θέ-
 λων, ἐκαταπέειδεν τέλος πάντων νὰ ὑποσρέ-
 ψῃ, καὶ ἔδωκε τὴν εἰδήσιν πρὸς τὰς παρ
 ἡμῶν ἀπεσταλμένους, ἢ πρὸς τὸν Τοποτηρι-
 τὴν τῆ Ἱμπεράτορος, ἢ τὸ ἔγραφε Ἐ πρὸς
 ἡμᾶς, ὁμολογῶντας τὴν ἑαυτὸν τε πταίσιν
 καὶ ἔνοχον.

Ἰδὲ πῶς ὑπέσχετο ἐνταῦθα ὁ ἦός μας.
 καὶ ἂν καλὰ ἔγινεν ἄξιός νὰ παιδευθῆ μὲ
 θάνατον, εἰάν ἤθελε σοχαθῆ τινὰς τὴν συ-
 νεχῆ ἀνυπακοῆν ὅπου ἤφερε πρὸς Ἡμᾶς
 τὸν Πατέρα τε, ἢ Βασιλέα, ἢ πολὺ πλέ-
 ον τὴν ἀτιμίαν ὅπου μᾶς ἔκαμψεν ἐνώπιον
 παντὸς τῆ Κόσμου μὲ τὴν φυγὴν τε, ἢ μὲ
 τὰς πολλὰς συκοφαντίας ὅπου ἐκήρυξεν ἐ-
 ναντίον μας, ὡσάν νὰ ἠθέλαμεν ἦσαι ἕνας
 πατὴρ ἀσπλαγχτός, καὶ τέλος πάντων
 τὴν ἐναντίωσιν εἰς τὰς προσαγὰς τοῦ Βα-
 σιλέως του, μὲ ὅλον πῦτο κἀναντίας μας ἢ
 πατρικὴ φιλοσοργία νὰ αἰθανόμεθα ἀσπλάγ-
 χτος δι' αὐτόν, ἐσυχαρήσαμεν τὰ πταίσ-
 ματά τε, ἢ τὸν ἠλυθέρωσαμεν ἀπὸ πᾶσαν
 ποιῶν.

Ἀλλὰ σοχαζόμενοι τὴν ἀναξιοποίητά του, καὶ
 πᾶσαν τὴν σειράν τῆς ἀπάτης ζωῆς τε, δὲν
 ἠμποροῦμεν μὲ ὀρθῶν σιωπῆσιν νὰ τὸν ἀ-
 φήσω-

φήσωμεν ὑπερον ἀπὸ Ἡμᾶς διάδοχον εἰς τὸν
 θρόνον τῆς Ρῆσσίας, προβλέποντες, ὅτι
 μὲ τὴν κακίαν του ὀδηγίαν ἢ κυβέρνησιν ἢ-
 θελον ἀφανίσῃ ὀλοτελῶς τὴν δόξαν τῆ Ρῆσ-
 σικῆ γένους, ἢ ἤθελε γένη αἷτιος νὰ χαθῆν
 αἱ Ἐπαρχίαι ὅπου ἐπροδύσαμεν εἰς τὸ Βα-
 σίλειόν μας, ἢ ἐβεβαιώσαμεν χάριτι Θεῶ
 μὲ μίαν ἀδιάκοπον ἢ συνεχῆ ἐπιμέλειαν.
 ἐπειδὴ ὅλος ὁ Κόσμος γινώσκει μὲ πόσους
 ἰδρωτας, ἢ μὲ πόσους κόπας ἐλυθέρωσα-
 μεν ἢ μόνον τὰς Ἐπαρχίας, ὅπῃ εἶχε συκώ-
 ση ἀδίκως ὁ ἐχθρὸς πόσον καιρὸν προητέρα
 ἀπὸ τὸ Βασίλειόν μας, ἀλλὰ περιπλέον ἀ-
 ποκτήσαμεν ἢ ἄλλας πολλὰς Πόλεις, ἢ τό-
 πους ἀξιολόγους. Καὶ τέλος πάντων μὲ πό-
 σιν φροντίδα ἢ μὲ πόσῳ ἐπιμέλειαν ἐδι-
 δάξαμεν τὰς λαῖμας εἰς κἀθε εἶδος Ἐπι-
 στήμης πολεμικῆς τε ἢ πολιτικῆς, πρὸς δό-
 ξαν ἢ αὐξήσιν τῆ γένους, ἢ τῆς Βασιλείας.
 Ἐπρεπε νὰ λυπέμεθα ἢ νὰ θρήνωμεν τὰς
 χώρας τῆς Βασιλείας μας, ἢ τὰς πρῶτους ὑ-
 πηκόους μας, εἰάν ἠθέλαμεν τὰς ἐτοιμάσῃ μὲ
 ἕνα τοῦτον διάδοχον μίαν κατὰσασιν χειρο-
 τέραν ἀπ' ἐπεινῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ποτὲ δὲν
 ἐσάθησαν.

Ὅθεν ἐν δυνάμει τῆς πατρικῆς ἔξοσίας μὲ
 τὴν ὁποίαν κατὰ τὰς νόμους τῆς Βασιλείας
 μας ἠμπορεῖ καθενας ἀπὸ τὰς ὑπηκόους μας

,, νὰ ὑπερῆ ἅπὸ τὴν κληρονομίαν ἕνα υἱὸν καὶ
 ,, τὴν Θέλησίν τε, καὶ ὁμοίως ὡς Βασιλεὺς αὐ-
 ,, τεξέσιος ἔχοντες τὴν ἀρέτῃσιν καὶ ὀφειλομέ-
 ,, νων φροντίδα εἰς τὴν διατήρησιν τῆς Ἐπαρ-
 ,, χιῶν τῆς Βασιλείας μας, ὑπερίζομεν τὴν προ-
 ,, ρηθέντα υἱὸν μας Ἀλέξιον ἀπὸ τὴν διαδοχὴν
 ,, ὑπερον ἀπὸ ἡμᾶς εἰς τὸν Θρόνον τῆς Ρωσσί-
 ,, ας, καὶ τὰ ἐγκλήματα ταῦτα, καὶ διὰ τὴν ἀναξιό-
 ,, τητά τε, καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν ἤθελε μείνῃ εἰς
 ,, ἕνα ἀπὸ τὴν φανιλίαν μας μὴ τὸν θάνα-
 ,, τὸν μας.

Καὶ διορίζομεν καὶ προσάξομεν καὶ διαδοχὸν
 ,, ὑπερον ἀπὸ ἡμᾶς εἰς αὐτὸν τὸν Θρόνον τὸν
 ,, δόξτερον υἱὸν μας, τὸν Πέτρον, ἂν καλὰ καὶ
 ,, ἀκόμη εἶναι βρέφος, μὴ ἔχοντες ἄλλον εἰς
 ,, μεγαλιτέραν ἡλικίαν ὅπως νὰ ἠμπορέσῃ νὰ
 ,, γίνῃ διαδοχός.

Δίδομεν τῆ προειρημένῃ υἱὸν μας Ἀλέξιῳ τὴν
 ,, πατρικὴν μας κατάρω, ἂν εἰς κανένα και-
 ,, ρὸν ἤθελε δι' ἡμετέραν νὰ λάβῃ τὴν διαδο-
 ,, χὴν, ἢ ἤθελε τὴν ζήτησιν, ἢ φροντίσιν δι'
 ,, αὐτῷ.

Ἐπιθυμοῦμεν προσέτι ἀπὸ τῆς πίστεως ὑπι-
 ,, κόας μας ἐκκλησιαστικῆς καὶ κοσμικῆς, καὶ ἀ-
 ,, πὸ ὅλον τὸ Ρωστικὸν γένος, ὅπως καὶ ταύ-
 ,, τῶν τὴν διαταγῶν τὰ αὐτὰ φρονουῦτες με-
 ,, τὰ ἡμετέραν θέλησιν, ἤθελεν ἐγνωρίζῃ
 ,, καὶ κρατῆ τὸν αὐτὸν υἱὸν μας Πέτρον, ὅπως ἐκ-
 ,, λέξα-

,, λέξαμεν εἰς τὴν διαδοχὴν, καὶ νόμιμον δια-
 ,, δοχον, καὶ ἐπομένως νὰ ἤθελεν βεβαιώ-
 ,, σῃ τὸ πᾶν κατὰ ταύτῃ τὴν διάταξιν με-
 ,, τὰ τὸν ἴδιον ὄρκον ἐμφορῶν τῆς ἱεράς Τραπε-
 ,, ζῆς ἐπάνω εἰς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἀπασ-
 ,, ζόμενοι τὸν τίμιον Σταυρὸν.

Καὶ ἀποφασίζομεν ἐπιβούλους καὶ ἀποσά-
 ,, τας ἐναντίον ἡμῶν, καὶ τῆς Πατρίδος ὀ-
 ,, λους ἐκείνους ὅπου ἤθελεν ἐναντιωθῆ πο-
 ,, τὲ εἰς τὴν θέλησίν μας, εἰς κάθε και-
 ,, ρὸν ὅπου ἤθελεν ἦσαι, καὶ ἤθελεν ἀπο-
 ,, πολμήσῃ νὰ ἐγνωρίσω διὰ διαδοχὸν τὸν
 ,, υἱὸν μας Ἀλέξιον. καὶ διὰ νὰ μὴ ἠμπορῇ
 ,, τινὰς νὰ δικαιολογῆται ἀποφασίζόμενος, ὅτι
 ,, δὲν ἤθελεν, ἐπροσάξαμεν νὰ κηρυχθῇ τὸ
 ,, παρὸν εἰς πάντα τόπον. Ἐγίνετο εἰς Μό-
 ,, σκων τῆ γ'. Φεβρουάριε 1718 κατὰ τὸ πα-
 ,, λαιόν. Ἐπογεγραμμένον τῆ ἰδίᾳ ἡμῶν
 ,, χειρὶ, καὶ βουλωμένον μετὰ τὴν ἡμετέραν
 ,, σφραγίδα.

Τὸ γράμμα ὅπως ἐπρόσφερον ὁ Ἀλέξιος εἰς τὴν
 Βασιλείαν τε, διελάμβανε τὴν παράπτωσιν
 ὅπου ἔκανε μετὰ ταῦτα τὰ λόγια.

ΕΓὼ ὁ ὑποκάτωθεν γεγραμμένος ὁμολογῶ
 ἐνώπιον τῆ ἀγίου Εὐαγγελίου, ὅτι διὰ
 τὸ

,, τὸ ἐγκλημα ὅπου ἔπραξα ἐναντίον τῆς Βα-
 ,, σιλείας τῆ Κζάρ Παῦρος μου, καὶ Κυρίαι,
 ,, (καθὼς φαίνεται ἐπὶ τὸ γράμμα τε) καὶ διὰ
 ,, τὸ ἐδικόν μου πταίσιμον, εἶμαι ἀπόβλητος
 ,, καὶ ὑπερημένος ἀπὸ τῆς δεχοχλῆ τοῦ Θρό-
 ,, νου τῆς Ρωσσίας. Διὰ τὸ ὅποιον ἐγὼ ἐγνω-
 ,, εῖζω καὶ ὁμολογῶ ταύτῃ τῆς σέρισιν ὡς
 ,, δικαίαις, ἐπειδὴ ἔγινα ὑπόβουλος ἐξ ἰδί-
 ,, ας αἰτίας, καὶ ἀναξιώσιμος. Καὶ ὑπόχομαι
 ,, καὶ ὁμῶν εἰς τὸν παντοδύναμον Θεὸν τὸν ἐν
 ,, Τριάδι, ὡς εἰς κειτῶ ὑψιστον, καὶ ὑποταχ-
 ,, θῶ ὅλος δόλου εἰς ταύτῃ τῆς πατερικῆς
 ,, θέλησιν, καὶ μὴν ζητήσω ποτὲ αὐτὴν τῆ δε-
 ,, δοχῆν, καὶ μὴν προσπαθήσω ποτὲ δι' αὐτήν,
 ,, ἕτε καὶ τῆς δεχθῶ διὰ ὅποιανδήποτε πρό-
 ,, φασιν. καὶ ἐγνωρίζω διὰ νόμιμον διάδο-
 ,, χον τὸν ἀδελφόν μου, τὸν υἱὸν τῆ Βασιλείας
 ,, Πέτρου τὸν Πετροβίτζω. ὅθεν καὶ ἀσπάζο-
 ,, μαι τὸν ἅγιον Σταυρὸν, καὶ ὑπογράφω τὸ
 ,, παρὸν ἰδίᾳ χειρὶ.

Υπογεγραμμένον

Ἀλέξιος. *

Μετὰ ταῦτα θέλωντας ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ μά-
 ,, θη ἐντελῶς ὅλα τὰ περιστάτικα τῆς ὑποδέ-
 ,, σιως, ἐξόχως δὲ ἐκείνας ὅπου ἦσαν συμμέ-

τοχοι

τοχοι τῆς ἐπιβελῆς, εἶπε τοῦ Ἀλέξιου. ὅτι
 ἐάν ἤθελε φανερώσῃ με ἐλδοθεῖαν πᾶσαν τὴν
 ἀλήθειαν, καὶ ἐσυγχώρει ὀλοτελῶς τὸ πταῖσ-
 μά τε, εἰδεμὴ δὲν ἤθελεν ἔχει τὸ κύρος ἢ συγ-
 χώρησις ὅπου καὶ ἐσυμφώνησεν. Οἱ δὲ Ἀ-
 λέξιος ἔταξε καὶ ἀνακαλύφῃ καθε πρᾶγμα,
 χωρὶς καὶ κρύφῃ ἢ καὶ ἀλλοιωσῇ τίποτες. Ὁ-
 θεν ἠπάσθη τὸν τίμιον Σταυρὸν, καὶ τὸ ἅγιον
 Εὐαγγέλιον. Ἐ κἀνοντες τοῦ δεσφῶρος ἐξετά-
 σεις ὁμολόγησεν ἀνάμεσα εἰς τὰ ἄλλα καὶ τῶ-
 ,, το. ὅτι Βασίλειος ὁ Δολγορόνας εἶχεν εἰπῆ
 ,, πρὸς αὐτόν. Κάμε τοῦ πατρός σου χίλια
 ,, γράμματα παραιτητικά, τίς οἶδε τί θέλει
 ,, συμβῆ, ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρὸς.

Πῶς ἕνα παρόμοιον ὁμίλημα τοῦ εἶχε κα-
 ,, μῃ Ἐ Ἀλέξανδρος ὁ Κικίνος, λέγωντάς τε.
 ,, ἄς γένη καὶ μοναχός. Διότι τὸ κενεῖλιον δὲν
 ,, Καρφώνεται εἰς τὴν κεφαλὴν, ἢμπορεῖ τι-
 ,, νὰς εἰς καθε καιρὸν καὶ τὸ δὲγάλη, καὶ καὶ
 ,, τὸ ὀποκρεμάσῃ εἰς ἕνα καρφίον. καὶ μάλι-
 ,, σα αὐτὸς ἐσάθη ὁ ἐφόδρετης ὅπου τὸν ἐ-
 ,, συμβέλοσε καὶ ὑπάγῃ εἰς τὸν Ἰμπεράτο-
 ,, ρα, λέγωντάς τε. ἂν ὁ πατήρ σου ἤθελε
 ,, πέμψῃ τινὰ καὶ σὲ καταπέισῃ διὰ καὶ γυ-
 ,, εῖσης, μὴν τὸ κάμῃς. ἐπειδὴ Ἐ αὐτὸς θέ-
 ,, λει προσάξει καὶ κόψου παρρησίᾳ τὴν κε-
 ,, φαλήν σου.

Πῶς Νικηφόρος ὁ Βασένσκης τοῦ εἶχε εἰ-
 πῆ,

,, πῆ, ἂν δὲν εἶναι ἄλλος ἄλλος, καὶ κάμνει
 ,, χρεία νὰ ἔμβης εἰς ἓνα Μοναστήριον, κά-
 ,, λησον τὸν πνευματικόν σου πατέρα, καὶ
 ,, εἶπέ τε, ὅτι τὸ κάμεις δυναστικῶς. καὶ αὐ-
 ,, τὸς ἔμπορεῖ νὰ τὸ ξημυσηαδῆ εἰς τὸν Ἀρ-
 ,, χιεπίσκοπον τῆ Ρίζαν. Ἐ ὅτι κατ' αὐτὴν
 ,, τὴν συμβελὴν τὸ εἶπε τοῦ Γεωργίου ἱερέως
 ,, τῆ πνευματικῆς, καὶ Πρωτοπαπᾶ τῆς Μη-
 ,, τροπόλεως τῆ Πεξοβέργης. καὶ αὐτὸς ἀπε-
 ,, κείθη λέγωντας. Θέλω τὸ εἶπεῖ ὅταν ἔλ-
 ,, θῃ ὁ καιρὸς.

Περιπλέον ἀμολόγησεν, ὅτι εἶχε γράψῃ
 μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὴν Νεάπολιν πρὸς τὴν
 Γερουσίαν τῆς Μόσχας, καὶ ἄλλω μίαν πρὸς
 τοὺς Ἀρχιεπισκόπους τῆς Ρωσσίας, καὶ τῆ Κε-
 ,, διτζ, καὶ εἰς αὐτὰς ἐδιηγείτο. πῶς ἔφυγε
 ,, κρυφίως διὰ ταῖς καταφρόνσεις ὅπου τοῦ
 ,, ἔκανον ὁ πατήρ τε, ἔχοντας σερεάν γνώ-
 ,, μιν νὰ τὸν κλείσῃ εἰς ἓνα Μοναστήριον. καὶ
 ,, πῶς χάριτι Θεοῦ δέλοσκειτο ὑγιῆς, Ἐ φυ-
 ,, λαγμένος, προσαποθύμνος ἀπὸ ἓνα μέγα
 ,, ὑποκείμενον. τὸ ὅποιον τοῦ ἔταξε νὰ μὴν
 ,, τὸν παραίτησῃ εἰς πᾶσαν χρείαν τε. πῶς
 ,, αὐτὰς τὰς ἐπιστολάς ἔγραψεν ἀπὸ παρακί-
 ,, νησιν τοῦ ἕξ Ἀποστόλων τῆ Τοποπριτῆ τῆς
 ,, Νεαπόλεως.

Πῶς ὅταν ἔφθασεν εἰς τὴν Βιένναν, καὶ ἐξή-
 ,, πησε τὴν προσασίαν τοῦ Ἰμπεράτορος τοῦ

συγ-

,, συγγάμβρου τε, ὁ Ἰμπεράτωρ ἠθέλησε νὰ
 ,, σιωμιλήσῃ μετὸν Πείγκιπα Εὐγένιον, καὶ
 ,, μετὰ τὴν σιωμιλίαν Ἀποφάσισε νὰ τὸν ἔ-
 ,, χῃ ὑπὸ τὴν σκέπτω τε.

Πῶς ὁ Κόμης τοῦ Σκοπόρον τοῦ εἶπεν. ὅτι
 ,, ὁ Ἰμπεράτωρ δὲν ἠθέλε τὸν παραίτησῃ,
 ,, ἀλλ' ὅταν ἠθέλε συμβῆ θάνατος τοῦ πατρὸς
 ,, τε, (τότε) ἠθέλε τὸν συμβουθήσῃ διὰ νὰ
 ,, ἀναβῆ εἰς τὸν Θρόνον.

Πῶς ὅταν ἀνεχώρησεν ἀπὸ Πεξούπολιν ὁ
 ,, Πείγκιπ Μοντζικόφ τῆ ἐμέξῃσε 1000 τζε-
 ,, κίνια. καὶ ὅταν ὑπῆγε νὰ Ἀποχαιρετήσῃ τοὺς
 ,, Ἀρχοντας τῆς Γερουσίας τοῦ ἔδωσαν ἄλλα
 ,, 1000. Προσέτι Ἡλίας ὁ Ἡσαΐας τοῦ ἔδά-
 ,, νεισε 7000. ἀλλὰ τινὰς ἀπ' αὐτῶν δὲν ἤξού-
 ,, ρε τὸν σκοπόν τε. ἐπειδὴ τὰς εἶχον εἰπῆ πῶς
 ,, ἐμίσθουε διὰ Κοπενάγεν διὰ νὰ ἀνταμάσῃ τὸν
 ,, πατέρα τε.

Ὅλα αὐτὰ τὰ κατὰ μέρος ἐκθεσεν ὁ Ἀλέ-
 ξιος εἰς ἓνα γράμμα ὅπου ἦτον γεγραμμένον
 ἀπὸ τὸ ἰδίον τε χέρι. Ὁ δὲ Αἰτοκράτωρ ἐπρό-
 σαξε νὰ ἠθέλαν ἔξεταδῆ τὰ ὑποκείμενα ὅπου
 ἐφαιέρωσεν ὁ ἦός τε, καὶ ἔξεσκέπασε βαρύτερα
 πταίσματα. μάλιστα πῶς ἡ Βασιλοπέλα Μα-
 ρία, ἡ ἀδελφὴ τῆ Κζάρ, καὶ Εὐδοξία ἡ Ἀποχα-
 ρισμένη Βασίλισσα εἶχον ἔειδησιν ἐκείνης τῆς
 φυγῆς, τὸ ὅποιον ἀπεσιώπησεν ὁ Ἀλέξιος.
 τινὲς δὲ ἕξ αὐτῶν ἐμαρτύρησαν (ἀκόμη), ὅτι

ἦκε-

ἤκουσαν λόγια ἐπιβελδοτικά ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ
 Ἀλέξιε ἐναντίον τῆς διοικήσεως τῆ πατρὸς τε,
 καὶ ἐναντίον τῆς Βασιλείας Αἰκατερίνης, τὴν
 ὁποίαν αὐτὸς ἠγάπα μεγάλας.

Ὁ Αὐτοκράτωρ ἠθέλησεν ὅτι νὰ ἤθελε φερθῆ
 εἰς ἔξετασιν καὶ ἡ Φινλάνδισα γυνὴ, ὅπου εἶ-
 χε σωφοροβία ὡς παλλακὴ τὸν ἵόντου Ἀλέ-
 ξιον εἰς πᾶσαν τὴν ὁδοιπορίαν τε. Αὐτὴ λοι-
 πὸν ἐβεβαίωσε πολλα ἀπὸ ὅσα εἶχε προσμολο-
 „ γήσῃ ὁ Ἀλέξιος, καὶ ἐφανέρωσεν καὶ ἄλλα. μά-
 „ λιστα ὅτι αὐτὸς εἶχε γράψῃ πολλὰς ἐπισο-
 „ λὰς ἐναντίον τῆς Αὐτοκράτορος πρὸς τὸν Γίμ-
 „ περάτορα Κάρλον, καὶ μίαν ἄλλω ἐπιβελδο-
 „ τικὴν πρὸς τὸν Ἀρχιεπισκοπὸν τοῦ Κιοβία.
 τὰ ὁποῖα ὅλα ἀνήθη ὁ Ἀλέξιος ἐξεταδεῖς ἐ-
 νώπιον τῆς γυναικὸς, ἀλλὰ τέλος πάντων νε-
 κηθεῖς ἀπ' αὐτὴν, τὰ ἐβεβαίωσε μὲ τὸ ἴδιόν
 τε σῶμα. καὶ διὰ νὰ μὴν μακρυλογούμην ἐπί-
 τασῆτον ἐπροχώρησαν ἡ ἐξετάσεις, ὅπου ἔφθα-
 σε νὰ ὁμολογήσῃ ὁ Ἀλέξιος ἐνώπιον τοῦ Τολ-
 σόη, καὶ τοῦ βουτουρλίνα, οἵτινες ἦσαν διωρισ-
 μένοι ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα διὰ νὰ λαμβάνουσι
 „ τὰς μαρτυρίας, ὅτι οὐ μόνον ἐπεθύμησε τὸν
 „ θάνατον τῆς πατρὸς αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ζῶντος
 „ αὐτοῦ ἐὰν ἤθελε τὸν καλέσῃ καμία φατεία
 „ ἄποστατῶν, ἠθέλε ἔξελθῆ διὰ νὰ ἀναβῆ εἰς τὸν
 „ Ὀρόνον.

Ὡς ἐν ἐτελείωσεν αὐτὴ ἡ ἐγκληματικὴ ἔρδουα,
 ἐπῆ-

ἐπῆγεν ὁ Αὐτοκράτωρ εἰς Πετροῦπολιν μὲ ὄλην
 τὴν αὐλήν. καὶ σφαλίζωντας ἐκεῖ εἰς τὸ Κα-
 σέβλιον τὸν δυσυχισμένον Ἀλέξιον, ἐπρόσαξε
 τὰς Μητροπολίτας καὶ Ἐπισκόπους τῆς Συνοδοῦ
 νὰ ἐκδέσσω ἐγγράφως τὴν γνώμω τες περὶ
 ταύτης τῆς ὑποθέσεως, καὶ νὰ μὴν ἐφανήσωσι
 ἀπόφασιν, ἀλλὰ μόνον νὰ ἀποδείξωσι εἰς ποί-
 ας εὐθυσίας ὑπόκειται ἓνα τοιοῦτον ἔγκλημα
 κατὰ τὰς ἱεράς βίβλους. Εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν
 ἔδωκεν ἄδειαν εἰς τὰ κοσμικὰ Κεῖτήρια, στρατι-
 γικὰ τε καὶ πολιτικά, νὰ ἤθελαν ἐρδυνήσῃ ἐπι-
 μελῶς καὶ μὴ ἀπειθείας τὴν ὑπόθεσιν, καὶ νὰ
 ἐφανήσωσι τὴν γνώμω τους εἰς τὴν προειρημέ-
 νω ἐγκληματικὴν ἐξετάσιν, τὴν ὁποίαν ἀφι-
 ρον ὀλοτελῶς εἰς τὴν ἰδίαν τες κείσιν.

* Διασάφησις πρὸς τὰς πανιερωτάτους Μητρο-
 πολίτας καὶ Ἀρχιεπισκόπους. πρὸς τὰς
 Ἐπισκόπους, καὶ ἄλλα ἐκκλη-
 σιαστικά Ὄφφικια.

ΥΜεῖς ἠκούσατε τῶρα μίαν μακρὰν διή-
 γησιν ἀπὸ ἐγκλήματα χεδὸν ἀνήκουσα
 „ εἰς τὸν κόσμον, ὅπε ἔπταισεν ὁ ἵός μου,
 „ καὶ ὅπου ἔπαρξεν ἐναντίον ἐμῆ τοῦ Πατρὸς,
 „ καὶ Κυρίε τες.

Ἄν καλὰ καὶ κατὰ πάντας τοὺς νόμους θεῖ-
 „ ος τε, καὶ ἀνθρωπίνους, καὶ μάλιστα κατὰ τὰς
 νόμους

Ἰστορ.
 Νεοεσ.
 Τομ. δ.
 φιλ. 85.

» νόμους τῆς Ρωσσίας, (οἱ ὅποιοι ἀποβάλλου-
 » σι κάθε ἑξωτερικὸν δικαίωμα ἀναμίσσον Πα-
 » τρός, καὶ ὑοῦ, καὶ εἰς αὐτὴς ἀκόμη τοὺς
 » κοινούς ἀνθρώπους) Ἡμεῖς ἔχομεν μίαν
 » ἀρκουῶσαν, ἢ κυρίαν ἔξουσίαν νὰ κείνωμεν
 » τὸν ἕνός μας δὲ τὰ πλημμελήματά τε κατὰ
 » τὴν ἰδίαν μας θέλησιν, χωρὶς νὰ ζητήσω-
 » μεν συμβουλὴν ἀπὸ τινὰ ἄλλου, μὴ ὅλον
 » τοῦτο ἐπειδὴ ἢ οὕτως εἶναι διωρισμένον ὑ-
 » πὸ τῆς φύσεως, ὅτι ὁ ἄνθρωπος νὰ μὴ
 » σοχάζεται κατὰ βιάδος τὰ ἴδιά του πράγ-
 » ματα, καθὼς ἐκεῖνα τῆς ἄλλων, ὅθεν καὶ
 » οἱ πλέον ἔμπειροι Ἰατροὶ δὲν ἀποτολμοῦσι
 » νὰ θεραπεύουσι ἀφ' ἑαυτοῦ τας, ἀλλὰ ζη-
 » τοῦσιν ἀπὸ ἄλλου τὴν ἰατρειάν εἰς τὰς
 » ἀρρώστιας των, καὶ Ἡμεῖς λοιπὸν φοβούμε-
 » νοι Κύριον τὸν Θεόν, ἢ μισουῶντες τὴν ἀ-
 » μαρτίαν περισσότερον ἀπὸ κάθε πρᾶγμα,
 » σὰς προβάλλομεν ὡσαν νὰ εἶμασθε ἀρρώ-
 » σοι τὴν ἀδελφειάν μας, ἢ σὰς ζητοῦμεν ἀρ-
 » μοδίαν τὴν θεραπείαν. διότι φοβούμεθα
 » τὸν αἰώνιον θάνατον, ἀνίσως ἢ μὴ ἐγνω-
 » εῖζοντες τὴν φύσιν τοῦ πάθους μας, ἠθέ-
 » λαμεν ζητήσῃ νὰ ἰατρούδουμεν ἀφ' ἑαυτοῦ
 » μας, καὶ πῶσαν περισσότερον, ὅπου ἀμόσα-
 » μεν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπέξα-
 » μεν ἐγγράφως τὴν συγχώρησιν πρὸς τὸν
 » ἕνός μας, καὶ μὴ ταῦτα τὴν ἐπεβεβαίωσα-
 » μεν

» μεν ἢ δὲ λόγῳ, ὅταν αὐτὸς ἠθέλε μᾶς εἰ-
 » πῆ τὴν ἀλήθειαν.
 » Καὶ ἂν καλὰ ὁ ἕός μας παρέβη τὴν ὑπό-
 » χρισίν τε, καὶ ἀπεισιώπησε τὰ ἀναγκαιότε-
 » ρα πρᾶγματα ἐπάνω εἰς τοὺς σιοποὺς ὅπερ
 » εἶχον ἐναντίον ἐμοῦ τῆ Κυρίου του, ἢ Πα-
 » τρός του, Ἡμεῖς ὅμως δὲ νὰ μὴν ἀποφύ-
 » γωμεν ὀλοτελῶς ἀπὸ τὸ χέος μας, μὴ ὅλον
 » ὅπου δὲν εἶναι ὑπόθεσις, ὅπου νὰ ἀρμό-
 » ζῃ εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν δικαιολογίαν,
 » ἀλλὰ εἰς τὴν πολιτικὴν, (ἢ Ἡμεῖς σήμε-
 » ρον μὲ προσαχλὴν ἐπιταυτῆ τὴν ἐδιωρίσα-
 » μεν εἰς μίαν ἐλδοθέραν καὶ καθαρὰν κεί-
 » σιν τῆς κοσμικῶν) ἐπιθυμοῦμεν ὅμως νὰ
 » μᾶς δώσετε κάθε φῶς εἰς τὴν τοιαύτην ὑ-
 » πόθεσιν.

Ἐχοντες κατὰ νοῦν ἐκεῖνο τὸ ρητὸν τῆς θεί-
 » ας γραφῆς, ὅπου νοθετεῖ ὁ Θεὸς νὰ ζη-
 » τοῦμεν τὴν γνώμην τῆς ἱερῶν λειτουργῶν
 » εἰς παρομοίας χρείας, δὲ νὰ μανθάνωμεν
 » ἐκεῖνο ὅπου μᾶς προσάξει, καθὼς εἶναι γε-
 » γραμμένον εἰς τὸ 13. κεφ. τῆς Εξόδου, ἐ-
 » πιθυμοῦμεν ἀπὸ ὑμᾶς Ἀρχιεπίσκοποι,
 » ἢ ἀπὸ ὅλον τὸν Κλήρον, ὡσαν ἀπὸ διδα-
 » σκάλης τῆς λόγου τοῦ Θεοῦ, ὅχι νὰ ἐκφα-
 » νήσετε μίαν ἀπόφασιν περὶ ταύτης τῆς ὑ-
 » πόθεσεως, ἀλλὰ νὰ τὴν ἐξετάσετε, ἢ νὰ
 » μᾶς δώσετε καὶ τὰς ἀγίας γραφὰς μίαν ἀ-

,, ληθινῶν ἐρμηνείαν, διὰ τὰ ἠξιώσωμεν καὶ
 ,, τὰς θεῖους νόμους, ἔτι τὰ ἄλλα παραδείγ-
 ,, ματα τῶν ἱερῶν Βιβλίων, καὶ ἐπιτολὰς,
 ,, ποίας τιμωρίας εἶναι ἄξιον ἕνα ἔγκλημα.
 ,, τὸσον φρικτὸν ὡς ἐκείνο τοῦ Ἀβρααμῶν.
 ,, Τὴν ὁποίαν ἐρμηνείαν θέλετε τὴν δώσατε εἰς
 ,, ἡμᾶς ἐγγράφως, ὑπογράφοντας ὁ καθ'
 ,, εἰς τὸ ὄνομά τε ἰδίᾳ χειρὶ. ὅπως ἔχοντες
 ,, ἡμεῖς ἀρκετὸν φῶς εἰς τοιαύτῳ ὑπόθεσιν,
 ,, τὰ μὴν ἠθέλαμεν βαρυῶν ὀλοτελῶς τῶν συ-
 ,, νεῖδησίν μας.
 ,, Εἰς ὑμᾶς λοιπὸν θαρροῦμεν ὡς εἰς θα-
 ,, ληπιτὰς τῶν θεῶν νόμων κατὰ τῶν ἀξίαν
 ,, σας, ὡς πρὸς ποιμένας πιστοὺς τῆς χει-
 ,, ριαγωγίας ποιμένης, καὶ ὡς δυνάμεις ἔχοντας
 ,, πρὸς τῶν Πατέρων, καὶ ὀρκίζομεν ὑμᾶς εἰς
 ,, τὴν κείσιν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν Ἱεροσύ-
 ,, νῳ ὅπου ἔχετε, τὰ δώσατε γνώμην εἰς
 ,, τοῦτο χωρὶς καμίας ὑπόκεισιν, καὶ χωρὶς
 ,, τινὰ φόβον.

Δή-

Δήλωσις πρὸς τοὺς πιστοὺς ἡμῶν καὶ
 ἀγαπητὰς Διοικητὰς, Βουλευτὰς,
 καὶ Ὀφφίλια στρατηγικά,
 καὶ πολιτικά.

ΥΜεῖς ἠκούσατε πῶρα μίαν μακρὰν διή-
 γησιν ἀπὸ ἐγκλήματε χερδὸν νέα εἰς
 τὸν κόσμον, ὅπου εἶναι ὑπὸ Ἰουδαίου ὁ ἦρξ
 μου, καὶ ὅπου ἐπραξεν ἐναντίον ἐμοῦ τοῦ
 Πατρὸς τε, καὶ Κυρίου τε.
 Ἄν καλὰ καὶ καθ' ὅλους τοὺς θεῖους καὶ ἀν-
 θρωπίνους νόμους, ἐξόχως δὲ καὶ τοὺς ἐ-
 δικούς μας τῆς Ρωσσίας, (οἱ ὅποιοι ἐξαι-
 ροῦσι πᾶσαν ἐξωτερικὴν δικαιολογίαν ἀνα-
 μίσει πατρὸς, καὶ υἱοῦ, ἔτι εἰς αὐτοὺς τοὺς
 ἰδιωτικὰς ἀνθρώπων, καὶ ὑπνικῶς,) ἡμεῖς
 ἔχομεν πληρεσάτῳ καὶ αὐτοδέαστον ἐξου-
 σίαν τὰ κείνωμεν τὸν νόμον μας διὰ τὰ ἐγ-
 κλήματα τοῦ κατὰ τὴν θέλησίν μας, χωρὶς
 τὰ ζητήσωμεν συμβουλήν ἀπὸ κανεὶνα, μὴ
 ὅλον τοῦτο ἐπειδὴ καὶ εἶναι πρᾶγμα κοινόν
 τὰ μὴ βλέπη τὸσον κατὰ τὸν ἄνθρωπον,
 καὶ τὰ θακείνη τὰ ἰδιά τε πράγματα, κα-
 τὰ τὸν θεὸν θακείνη τὰ τῶν ἑτέρων. ὅθεν καὶ οἱ
 πλέον δόκιμοι Ἰαῖροι δὲν ὑποκοποῦσι τὰ
 ἰαῖροδουῶν ἀπὸ λόγουτος, ἀλλὰ καλοῦ-
 σιν ἄλλους εἰς τὰς ἀθροείας των διὰ τὰ
 τοὺς

,, πὺς ἰαβδούσου, καὶ Ἡμεῖς φοβούμενοι
 ,, Κύριον τὸν Θεὸν, καὶ νὰ μὴν βαρυνώμεθα
 ,, τὴν συνείδησίν μας ἀπὸ κανένα ἀμάρτημα,
 ,, σὰς ἐκδέτομεν τὴν κατὰσασίν μας, καὶ σὰς
 ,, ζητοῦμεν εὐκαιρον θεραπείαν. καὶ κατὰ ἀλή-
 ,,θειαν φοβούμεθα μὴν γινώμεν ἔνοχοι τῆς
 ,, αἰωνίου κολάσεως, ἀν κατὰ τύχην μὴν ἐ-
 ,, γκαίζοντες ὀλοτελῶς τὸ εἶδος τοῦ πά-
 ,, θους μας, ἠθέλαμεν νὰ ἰαβδούσομεν ἀφ'
 ,, ἑαυτοῦ μας, μάλιστα ὅπου ὠμίσαμεν εἰς
 ,, τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐτάξαμεν ἐγγρά-
 ,, φως τὴν ἀφῆσιν ἑμῶν, καὶ μὲν
 ,, ταῦτα τὴν ἐπεβεβαίωσαμεν καὶ διὰ ζώσης
 ,, φωνῆς, αἰτίως αὐτὸς ἠθέλε μᾶς διηγηθῆ
 ,, τὴν ἀλήθειαν.

Καὶ ἂν καλὰ ἐ ἡμέτερος ἦος παρέβη τὰς
 ,, ὑποχέσεις τε, ὑποσιωπῶντας τὰ πλέον με-
 ,, γάλα καὶ ἀναγκαῖα πράγματα, διὰ τὸν σκο-
 ,, πὸν τῆς ὑποσασίας ὅπου ἐμελέτησεν ἑνω-
 ,, πῖον ἐμοῦ πῦ Κυρίου τε, καὶ Γεννητόρος του.
 ,, μ' ὅλον τούτο διὰ νὰ μὴν λειψώμεν παντε-
 ,, λῶς ἀπὸ τὸ χρέος μας, σὰς παρακαλοῦμεν
 ,, νὰ σοχαθῆτε ἀκραιβῶς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν,
 ,, καὶ νὰ τὴν ἐρδυνήσετε μὲ προσοχήν, διὰ νὰ
 ,, εἰδῆτε ποίας τιμωρίας εἶναι ἄξιος, χωρὶς
 ,, νὰ μᾶς κολακίζετε, ἢ νὰ φοβηθῆτε, ὅτε
 ,, ἀνίσως καὶ δὲν εἶναι ἄξιος, παρὰ μόνον μιᾶς
 ,, ἐλαφρῆς παιδείσεως, Ἐ οὕτως ἠθέλετε κει-

νη,

,, νη, τούτο ἠθέλε μᾶς φανῆ δυσάρετον. διό-
 ,, τι κάνομεν ὄρκον εἰς τὸν μέγαν Θεὸν, καὶ
 ,, εἰς τὴν κρίσιν τε, ὅτι δὲν ἔχετε νὰ φοβηθε
 ,, τίποτες.

Μὴν σοχαζέετε οὐδὲ τούτο, πῶς ἀναγκάζετε
 ,, νὰ κείνετε τὸ ἦν τῆ Βασιλείας, ἀλλὰ χωρὶς
 ,, νὰ δὲλαβηθῆτε τὸ πρόσωπον, κάμετε δικαιο-
 ,, σύνην, καὶ μὴν χάσετε τὴν ψυχὴν σας, καὶ τὴν
 ,, ἐδικήν μου, διὰ νὰ μὴν ἠθέλε μᾶς ἐλέγη
 ,, ἡ συνείδησις εἰς τὴν ἡμέραν τῆς φοβερᾶς κρι-
 ,, σεως, καὶ μείνη ἀδικημένη ἡ Πατερίδα μας.

Μετὰ ταῦτα ἔξετάθη πάλιν ὁ Ἀλέξιος ἐ-
 ,, πᾶνα εἰς διάφορα ἄλλα ζητήματα, καὶ ὡμολόγησεν
 ,, πολλὰ ἄλλα. ἔπειτα ἀνεγνώθησαν ὅλαις αὐταῖς ἡ
 ,, μαρτυρίαις ἐνάπιον τῶ Ἀρχόντων τῆς Γερουσίας,
 ,, καὶ τῶ κοσμικῶν κειμελίων, οἵτινες ἐπρόσασαν
 ,, νὰ ἐρδυνήσωσι εἰς τὴν παλαιάν καὶ νέαν γρα-
 ,, φῶν, εἰς τοὺς βασιλικοὺς νόμους, καὶ εἰς τὰς
 ,, στρατηγικὰς διατάγας, ποίας ποιητῆς ἦτον ἄ-
 ,, ξιον ἕνα τοῦτον ἐγκλημα, καὶ ἐπροσφέρθησαν
 ,, αἱ παρῶσαι μαρτυρίαι.

Ἐλάσθη Κύριος πρὸς Μαυσιῶ λέγων. Δότιτ.
 ,, ἄνθρωπος ἄνος, ὃς ἂν κακῶς εἶπῃ τὸν πα-
 ,,τέρα αὐτοῦ, ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ, θανατέ-
 ,, θω. πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ κακῶς
 ,, εἶπεν; ἔνοχος ἔσαι.

Ἐὰν δέ τιμι ἢ ἦος ἀπειθείης καὶ ἐπειθείης, Δότιτ.
 ,, εἰς ὑπακῶν φωνῶν πατρός, καὶ φωνῶν μη-
 ,, τρός,

I 3

πρός,

» τρὸς, καὶ παιδῶσιν αὐτὸν, καὶ μὴ εἰσα-
 » κῆν αὐτῶν, καὶ συλλαβόντες αὐτὸν ὁ πα-
 » τὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῶν, καὶ ἐξάξωσιν
 » αὐτὸν ἐπὶ τῷ γερουσίῳ τῆς Πόλεως αὐ-
 » τοῦ, καὶ ἐπὶ τῷ πύλλῳ τοῦ τόπου, καὶ
 » ἐροῦσι τοῖς ἀνδράσι τῆς Πόλεως αὐτῶν, ὁ
 » ἦς ἡμῶν οὗτος ἀπειθεὶ καὶ ἐρεθίζει, οὐχ
 » ὑπακῆει τῆς φωνῆς ἡμῶν, συμβολοκοπῶν
 » οἰνοφλυγῆ. καὶ λιθοβολήτουςιν αὐτὸν οἱ
 » ἄνδρες τῆς Πόλεως αὐτῶν ἐν λίθοις, ἃ ἀ-
 » ποθανεῖται. καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑ-
 » μῶν αὐτῶν. καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες
 » φοβηθήσονται.

Ματθ.
Κεφ. ιε.
1.

» Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἱε-
 » ρουσόλυμων γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι λέγον-
 » τες. διατί οἱ μαθηταῖοι σου παραβαίνουσι
 » τῷ παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ
 » νύπνυται τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν ἄρτον ἐ-
 » θίωσιν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς.
 » ὅτι καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τῷ ἐντολῆν τῷ
 » Θεῷ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν; ὁ γὰρ Θεὸς
 » ἐνετείλατο λέγων, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ
 » τὸν μητέρα. καὶ ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ
 » μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω.

Μάρκ.
Κεφ. ζ.
9.

» Οἱ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ
 » Γραμματεῖς. καλῶς ἀφετέτε τῷ ἐντολῷ
 » τοῦ Θεοῦ, ἵνα τῷ παράδοσιν ὑμῶν πηρή-
 » σιτε. Μωσῆς γὰρ εἶπε. τίμα τὸν πατέ-
 » ρα σου

» ρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. καὶ ὁ κακολογῶν
 » πατέρα ἢ μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω. ὑ-
 » μεῖς δὲ λέγετε. εἰάν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πα-
 » τερὶ ἢ τῇ μητρὶ Κορβάν, ὁ ἔστι, δῶρον,
 » ὁ εἰάν ἐξ ἡμῶν ὠφελιθῆς. καὶ οὐκέτι ἀφίε-
 » τε αὐτὸν ἐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ,
 » ἢ τῇ μητρὶ αὐτῶν.

» Καὶ καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν Θεὸν ἔχειν ^{Ρ'ομ.}
 » ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ^{Κεφ. α.}
 » εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκον- ^{28.}
 » τα. πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ,
 » πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ, μεσῆς φθό-
 » νος, φόβος, ἐριδος, δόλος, κακοφειδίας. ψι-
 » θυρισμός, καταλάλις, θεοσυγῆς, ὑβρισμός,
 » ὑπερηφάνης, ἀλαζόντης, ἐφθυρετὸς κακῶν,
 » γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀσωμένους, ἀσωδέτους,
 » ἀσώργους, ἀπόνδους, ἀνελεήμονας. οἱ τινες
 » τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγρόντες, ὅτι οἱ
 » τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἀξιοὶ θανάτου εἰσὶν,
 » ἐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνδύο-
 » κῆσι τοῖς πράσσασσι.

» Τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν ^{Ε'φεσ.}
 » Κυρίῳ. τῷτο γάρ ἐστι δίκαιον. τίμα τὸν πα- ^{Κεφ. ε'}
 » τέρα σου καὶ τὸν μητέρα, (ἧτις ἐσὶν ἐν- ^{1.}
 » πολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ) ἵνα εὖ σοι
 » γένηται, καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς
 » γῆς.

» Ἄν τις ἀρχίζει νὰ σοχάζεται μὲ κακο-

Διατάξ.
Ρουσίας
ἐντολ. α.

ποιὸν τέλος ἐναντίον τῆς υγείας τοῦ Βασι-
λέως, ἢ ἀν' πράξῃ κανὼνα παρᾶγμα πρὸς ζη-
μίαν του, καὶ ἀρεθῆ ἀληθεῖς, ὅτι αὐτὸς ἠ-
θέλησε νὰ βάλῃ εἰς παρᾶξιν τῆς ἐπιζημιῶν
κατακεκρυμένους σκοπούς του, πρέπει νὰ
τιμωρηθῆ με θάνατον, ἀφ' οὗ ἠθέλε γνωρι-
θῆ ἔνοχος.

Ἐντολ. β.

Ὁμοίως ἐάν τις βασιλεύοντος ἔτι τοῦ Κζάρ
ἐπιθυμῶντας νὰ βασιλεύσῃ εἰς τὸ Βασίλει-
ον τῆς Ρουσίας, καὶ νὰ θανατώσῃ τὸν Κζάρ,
ἠθέλων ἀρχίσῃ νὰ συνάξῃ λαὸν με τοιοῦτον
καταδικασμένον τέλος. ἢ ἀνίσως καὶ τινὰς
κάμνει φιλίαν με τῆς ἐχθροῦς τῆς Κζαρικῆς
του Βασιλείας, ἢ φυλάγει με αὐτῆς συ-
ναλλαγῆν, ἢ τῆς βοηθεῖ διὰ νὰ φθάσῃ με
τὸ μέσον τῆς εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἢ νὰ παρᾶξε-
νήσῃ καμίαν ἄλλω ἀταξίαν καὶ σύγχυσιν,
ἀνίσως τινὰς ἠθέλε τὴν φανερώσῃ, καὶ ἐκεί-
ναις ἢ κατηγορείαις ἠθέλων ἀρεθῆ ἀληθεῖς,
πρέπει νὰ τιμωρῆται με θάνατον ὁ τοιοῦτος
ἐπίβουλος διὰ μίαν τοιαύτῃ ἀληθείασαν
δοποασίαν.

Νόμοι
στρατηγι-
κοί τῆς αὐ-
τοκρ. Πέ-
τρου τυπω-
μένοι εἰς
Πετρέπο-
λιν 1717.

Εάν τις ὑπὸ κείνου ἠθέλε διεγείρῃ ἀνδράποους,
ἢ συνάσῃ τὰ ὄπλα ἐναντίον τῆς Κζαρικῆς
τῆς Βασιλείας, ἢ ἀνίσως καὶ τινὰς μελετᾶ
κατὰ νομῶν νὰ φυλακίσῃ τὸν Βασιλέα, ἢ νὰ
τὸν φονδύσῃ, ἢ ἐπιχειρηθῆ ἐναντίον τῆς κα-
μίας δυναστείας, ὅσον αὐτὸς, ὅσον καὶ ὅλοι
ἐκεῖ-

ἐκεῖνοι ὅπου τὸν ἐβοήθησαν, ἢ ἐσυμβούλω-
σαν, θέλωμ τεταρτιαθεῖ ὡς ἐπίβουλοι τῆ
Βασιλείας, καὶ τὰ ὑπάρχοντά τῆς θέλωμ γέ-
νει Βασιλικά.

Εἰς τό γ.
Κεφ. ἀρ-
θρον 19.

Ὁμοίως θέλωμ παιδύθεῖ με τῷ ἰδίῳ
τιμωρίαν καὶ ἐκεῖνοι, ὅπου ἂν καλὰ καὶ δὲν
ἠδυνήθησαν νὰ βάλουμ εἰς ἔργον τὴν κα-
κίαν τῆς, ἠθέλων ὅμως ἀρεθῆ, ὅτι ἐπεθύ-
μησαν, ἔ ἠθέλησαν. καὶ προσέτι ἐκεῖνοι ὁ-
πῶς τῆς ἠξούρας, καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ τοῦς φα-
νερώσωμ.

Ἐξήγησις
τῆς ἀρθρ.

Ἐκεῖνος ὅπου βάνει εἰς τὸν νομῶν τῆ νὰ κα-
τορθώσῃ καμίαν ἐπιβουλήν, ἢ ἄλλο κανένα
παρόμοιον, με ὅλον ὅπῃ δὲν ἠθέλε τὸ τῆ-
λειώσῃ, πρέπει ὅμως νὰ παιδύεται με πα-
ρομοίαν κεφαλικὴν τιμωρίαν, ὡσαν νὰ ἠθε-
λε βάλῃ εἰς ἔργον τὸν σκοπόν τῆ. *

Κεφ. 16.
ἀρθ. 27.

Τῆ δὲ κα. Γουνίου παρόντων τῆ Ἀρχόντων
τῆς Γερσίας, οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ κορυφαῖοι τῆς
Συνόδου ἐπρόσφεραν τῷ Βασιλέως τὴν γνώμην
τῆς εἰς ἓνα γράμμα, τοῦ ὁποῖου ἡ περίληψις
ἦτον αὕτη. Ὅτι δὲν τοῦς ἔπρεπε νὰ ἀνακα-
πώνωνται εἰς μίαν τοιαύτῃ κρίσιν, ὅπῃ ἦτον
ἰδίᾳ τῆ πολιτικῶν κριτείαν, καὶ ἐκρέματο
ἀπὸ τὸ αὐτεξούσιον τῆς Βασιλείας του. πῶς
τὸ πταῖσμα τοῦ Ἀλεξίου ἦτον τῆ ἀληθείᾳ
παρόμοιον με ἐκεῖνο τοῦ Ἀβσαλώμ. πῶς
ὑπέ-

Περίλη-
ψις τοῦ
γράμμα-
τος ὁποῦ
ἐπρόσφε-
ρον ἡ Σύ-
νοδος.

,, υπέταξαν εἰς τοὺς σοχασμοὺς τῆς Βασιλείας
 ,, του θαύτου μαρτυρίας, ὅπου ἦσαν δίγαλ-
 ,, μίαι ἀπὸ τὴν παλαιὰν καὶ νέαν Διαθήκην,
 ,, ἀπὸ τὴν ἐν Γάγγρη Σιώνον, καὶ ἀπὸ τὸν
 ,, ἅγιον Γεώργιον τὸν Χρυσόστομον. αἱ ὁποῖαι
 ,, ἔδειχναν τὸ χρέος ὅπου πρέπει νὰ ἔχουν οἱ
 ,, υἱοὶ πρὸς τοὺς γεννήτορας, καὶ τὰς τιμωρίας
 ,, ὅπου τοὺς πρέπουσιν, ὅταν ἠθέλων παρα-
 ,, βῆ ἕνα τοιοῦτον χρέος. Ὁ Θεὸς ἂν ἡ Βασιλεία
 ,, τε βούλεται νὰ παιδεύσῃ τὸν υἱὸν τῆς, ἔχει
 ,, πολλὰ παραδείγματα καὶ μάρτυρας τῶν θεϊ-
 ,, ῶν καὶ ἱερῶν Γραφῶν. καὶ πάλιν ἂν θέλῃ νὰ
 ,, τὸν συγχωρήσῃ, ἔχει τὸ παράδειγμα τοῦ
 ,, Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπου ἐδέχθη τὸν ἀ-
 ,, σωτον υἱὸν ἐπιστρέφοντα, καὶ τὸ παράδειγμα
 ,, τοῦ Δαβὶδ, ὅπου ἐπρόσβαλε τοὺς ἀρχηγούς
 ,, του νὰ φυλάξουν τὴν ζωὴν τοῦ ἀποστό-
 ,, του υἱοῦ του Ἀβεσαλώμ. Αὕτη ἡ συγγραφή
 ,, ἦτον ὑπογεγραμμένη ἀπὸ τρεῖς Μητροπολί-
 ,, τας, πέντε Ἐπισκόπους, τέσσαρας Ἀρ-
 ,, χιμανδρίτας, καὶ δύο Διδασκάλους ἢ ἱερο-
 ,, κήρυκας, ὅπου ἐρέθησαν τότε εἰς Πεζοῦ-
 ,, πολιν.

Δοσμένη εἰς τὰς 18 Ἰανῆ 1718.

Ἰδού

* Ἰδού αὐτολεξεῖ τὸ γράμμα ὅπου
ἐπρόσφερεν ἡ Σιώνος.

Σ Τοχαζόμενοι ἀπὸ τὸ εἶνα μέρος τὸ μέ-
 ,, γα ἁμάρτημα ὅπως ἐπραξεν εἰς τὸν υἱόν,
 ,, ὅστις ἀπεσάτησεν ἐναντίον τῆ Πατρὸς καὶ ὡς
 ,, ὁ Ἀβεσαλώμ, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τὸ ἰδικη-
 ,, μόνον ὑποκείμενον, ὅπως εἶναι πατὴρ, καὶ εἰς
 ,, τὸν ἴδιον καιρὸν Βασιλεὺς, ὅπως ἔχει ἀπολε-
 ,, λυμένον καὶ ἀνεξήρητον ὄξουσίαν ἐπάνω εἰς
 ,, τὸν υἱόν τε, ἡμεῖς δὲν ἀποτολμοῦμεν νὰ ἐγ-
 ,, γίξωμεν εἶνα τοιοῦτον πρᾶγμα μὴ τὰς νεθε-
 ,, σίας, ὅπως ἐπρόσάχθημεν ὡς ἀνωθεν νὰ κά-
 ,, μαμεν. ἐπειδὴ καὶ αὕτη ἡ ὑπόθεσις ἀρμόζει
 ,, εἰς τὸ πολιτικὸν δικαίωμα, καὶ ὄχι εἰς τὸ ἐκ-
 ,, κλησιαστικόν. ἔξω ἀπ' αὐτὸ ἡ ἀπολελυμένη καὶ
 ,, ἀνεξήρητος ὄξουσία ὅπου εἶναι σαθερωμένη
 ,, εἰς τὸ Ρουσικὸν Βασίλειον, τὸ ὅποιον εἶναι
 ,, Μοναρχία, δὲν ὑποκείται ὀλοτελῶς εἰς τὴν
 ,, κείσιν τῶν ὑπικῶν, ἀλλὰ ὁ Βασιλεὺς ἔχει
 ,, νὰ ἐνεργῇ πᾶσαν τὴν ὄξουσίαν κατὰ τὴν ἰ-
 ,, δίαν τε θέλησιν καὶ ἀρέσκειαν, χωρὶς νὰ δώ-
 ,, σῃ γνώμην τινὰ ἀπὸ τὰς κατωτέρως.

Μ' ὅλον τοῦτο ἐπειδὴ ἔ ἐπρόσάχθημεν νὰ
 ,, ἐρδυνήσωμεν ὄχι καὶ ἕξοπον δικαστικόν, ἀλλὰ
 ,, μόνον ἐνδεικτικόν, παραδείγματα, καὶ νόμους,
 ,, ὅπου νὰ ἀρμόζουσιν εἰς ταύτην τὴν ὑπόθε-
 ,, σιν,

,, σιν, καὶ ταῖς προσαγαῖς τῆ Μοιάρχε, ἡμεῖς
 ,, τὰ ὑποκάτωθεν γεγραμμένα ἐκκλησιαστικά
 ,, πρόσωπα, οἱ εὐεριστόμενοι εἰς τὴ βασιλεύσαν
 ,, Πόλιν τοῦ Πεξοβούργου, ἐσυλλέξαμεν ἀπὸ
 ,, τὰς ἀγίας γραφάς, σημειώσαντες ἐκεῖνα τὰ
 ,, κείμενα, ὅπερ μᾶς ἐφάνησαν νὰ ἀρμόζουσιν εἰς
 ,, ταύτην τὴν τρομερὰν καὶ ἀπήκουσον ὑπόθεσιν.
 ,, α. Ὁ ἰὸς τῆ Νῶε ὅπερ ἐπεριγέλασε τὸν πα-
 ,, τέρα του, κατηράθη ἀπ' αὐτὸν, καὶ κατεδι-
 ,, κάθη νὰ εἶναι δούλος τῶν ἀδελφῶν τῶ. Γε-
 ,, νεσ. Κεφ. θ'.

β. Ὁ Θεὸς εἶπε εἰς τὰς ἐπιτολάς τῶ. Τίμα
 ,, τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι
 ,, γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς
 ,, γῆς. Ἐξοδ. Κεφ. κ'. 12.

Ἄρχονται τῶ λαῶ σου οὐ κακῶς ἐρεῖς. Ἐξοδ.
 ,, Κεφ. κβ'. 28.

γ. Ὁ κακολογῶν πατέρα αὐτῶ, ἢ μητέρα
 ,, αὐτῶ, τελοῦσθαι θανάτῳ. Ἐξοδ. Κεφ. κα.
 ,, 16. Λευίτ. Κεφ. θ'. 9.

Καὶ ὁ ἰησοῦς Χριστὸς εἶπε τὸ ἴδιον, Ματθ.
 Κεφ. ιε'. 1. Μάρκ. Κεφ. ζ'. 9.

δ. Ἐάντιν ἢ ἰὸς ἀπειθείης καὶ ἐρεθιστής,
 ,, ἐχ' ὑπακῆαν φωνῶν πατρὸς, καὶ φωνῶν μη-
 ,, τρὸς, καὶ παιδῶσιν αὐτὸν, καὶ μὴ εἰσακῆ
 ,, αὐτῶν, καὶ συλλαβόντες αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ
 ,, καὶ ἡ μήτηρ αὐτῶ, καὶ ἐξάξωσιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν
 ,, Γερουσίαν τῆς Πόλεως αὐτῶ, καὶ ἐπὶ τὴν

,, πύλῳ τῆ τόπου, καὶ ἐροῦσι τοῖς ἀνδράσι
 ,, τῆς Πόλεως αὐτῶν. ὁ ἰὸς ἡμῶν οὗτος ἀπει-
 ,, θεῖ, καὶ ἐρεθίζει, οὐχ ὑπακούει τῆς φωνῆς
 ,, ἡμῶν, συμβολοκοπῶν οἴνοφλυγᾶ. καὶ λιθο-
 ,, βολήσουσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς Πόλεως αὐτῶ
 ,, ἐν λίθοις, καὶ ἔσθαιται. καὶ ἐξαρῆς
 ,, τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. καὶ οἱ ἐπί-
 ,, λοιποὶ ἀκούσαντες φοβηθήσονται. Δώτερ.
 ,, Κεφ. κα. 18.

ε. Ὁ φθαλμὸν καταγελῶντα πατρὸς, καὶ ἀ-
 ,, τιμάζοντα γῆρας μητρὸς, ἐκκόψω αὐτὸν
 ,, κόρακες ἐν τῷ φαράγγῳ. Παροιμ. Κεφ.
 ,, κδ'. 17.

ς. Ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ τίμα τὸν πατέρα σου,
 ,, ἵνα ἐπέλθῃ σοι δόξα παρ' αὐτοῦ. Εὐλο-
 ,, γία γὰρ πατὸς σπείζει οἴκους τέκνων, κα-
 ,, τὰρα δὲ μητρὸς ἐκείζοι θεμέλια. Σοφ. Σει-
 ,, ράχ. Κεφ. γ'. 8.

Καὶ παρακάτω. Τέκνον ἀντιλαβοῦ ἐν γῆ-
 ,, ρα πατὸς σου, καὶ μὴ λυπήσεις αὐτὸν ἐν τῇ
 ,, ζωῇ αὐτοῦ.

ζ. Ὦντας ἀιχμάλωτος εἰς τὴν Βαβυλῶνα ὁ
 Ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἐσωιάξεν ἀργύριον, καὶ τὸ
 ἐπεμφεν εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τὸν μέγαν ἱερέα
 Ἰωακείμ, καὶ πρὸς ὅλον τὸν λαὸν, καὶ εἶπαν.
 ,, ἰδοὺ ἀπετείλαμεν πρὸς ὑμᾶς ἀργύριον, καὶ
 ,, ἀγοράσετε τοῦ ἀργυρίου ὀλοκαυτώματα, καὶ
 πειρ

,, περὶ ἀμαρτίας, καὶ λίβανον, καὶ ποιήσατε
 ,, μάννα, καὶ ἀνοίσατε ἐπὶ τὸ Ουσιασήμερον Κυ-
 ,, εἰς τὰ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ προσδέξαθε περὶ τῆς
 ,, ζωῆς Ναβουχοδονόσορ Βασιλέως Βαβυλωνος,
 ,, καὶ εἰς ζωὴν Βαλτάσαρ υἱοῦ αὐτοῦ, ἵνα ὧσιν
 ,, αἱ ἡμέραι αὐτῶν ὡς αἱ ἡμέραι τῆ Οὐρανῆ ἐπὶ
 ,, τῆς γῆς. Βαρύχ Κεφ. α'. 10.

ἡ. Ο' Μαρδοχαῖος ἔξερδυνήσας τὴν ἐπιβε-
 ,, λωὴν τῆς δυνούχων, ὅπου ἦσαν οἱ φύλακες τῆ
 ,, Βασιλέως, καὶ ἠπομάζοντο ἐὰν πέσαν ἕξαφνα
 ,, κατ' ἐπάνω τε μὲ τὰ ἄρματα, καὶ ἐὰν τὸν φο-
 ,, νόσῃ, ἔδωκε τὴν εἰδησιν τῆ Βασιλέως,
 ,, καὶ δέξισκωντας ἀληθινῶς τὴν εἰδησιν τὰς ἐ-
 ,, κρέμασεν. Ε' δὴρ Κεφ. γ' 2.

Δ'. Ἡ ἰσοεῖα τῆ Α' βεσαλαῶμ εἶναι γνωστὴ ὡς
 φαίνεται εἰς τὸ δαύτερον βιβλίον τῆ Βασιλειῶν.
 15. 16. 17. 18.

Αὗται εἰσὶν αἱ μαρτυρίαι ἐπὶ ἡμεῖς ἐσωτά-
 ξαμῶν ὑπὸ τὴν παλαιὰν Διαθήκην.

α'. Ο' ἴδιος Ἰησοῦς Χριστὸς ἦτον ὑποτασόμενος
 ,, εἰς τὸν πατέρα τε τὸν Ἰωσήφ, καὶ εἰς τὴν μη-
 ,, τέρα τε. Λεκ. Κεφ. β'. 51 αὐτὸς ἐπρόσα-
 ,, ξεν ἀκόμη ἐὰν πληρώσῃ φόρον τοῦ Καί-
 ,, σαρος.

β'. Εἰδὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν τῆ-
 ,, ρισσον τὰς ἐντολάς. τὸ, καὶ φονεύσεις, καὶ μοι-
 ,, χήσεις, οὐ κλέψεις, καὶ ψευδομαρτυρήσεις.

τίμα

,, τίμα τὸν πατέρα σε, καὶ τὴν μητέρα σε. καὶ
 ,, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν.
 ,, Ματθ. Κεφ. 19'. 17.

γ'. Ο' δ' αὖ εἶπε τῶ ἀδελφῶ αὐτῆ ῥακά,
 ,, ἐνοχος ἔσαι τῶ σιweedείῳ. Ματθ. Κεφ.
 ,, ε'. 22.

δ'. Πάντας τιμήσατε, τὴν ἀδελφότητα ἀγα-
 ,, πᾶτε, τὸν Θεὸν φοβεῖθε, τὸν Βασιλέα τι-
 ,, μάτε. Οἱ οἰκέται ὑποτασόμενοι ἐν παντὶ
 ,, φόβῳ τοῖς δεσπόταις, καὶ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς
 ,, καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολοῖς. Πητρ.
 ,, α'. Κεφ. β'. 17.

ε'. Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχέσαις ὑπο-
 ,, τασάτω. καὶ γάρ ἐστιν ἐξουσία εἰμὴ ἀπὸ Θεοῦ.
 ,, αἱ δὲ οὗσαι ἐξουσίαι, ὑπὸ τῆ Θεοῦ τεταγμέ-
 ,, ναι εἰσὶν. Ὡς ἐ ὁ ἀντιπασόμενος τῆ ἐξου-
 ,, σία, τῆ τῆ Θεοῦ ἄταγῃ ἀνθέστηκεν. οἱ δὲ
 ,, ἀνθεστηκότες ἑαυτοῖς κέλημα λήφονται. Οἱ ἄν
 ,, ἄρχοντες ἐκ εἰσὶ φόβος τῶ ἀγαθῶν ἔργων,
 ,, ἀλλὰ τῶ κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν
 ,, ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ, καὶ ἔχεις ἐπαι-
 ,, νον ἐξ αὐτῆς. Θεοῦ ἄν δὲ ἀκονός ἐσί σοι εἰς
 ,, τὸ ἀγαθόν. ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῆς, φοβοῦ.
 ,, οὐ γὰρ εἰμὴ τὴν μάχαιραν φορεῖ. Θεὸς γὰρ
 ,, ἀκονός ἐστιν, ἐκδικῶν εἰς ὄργην τῶ τὸ κακὸν
 ,, παράσονται. Ρ' ἰμ. Κεφ. 17'. 1.

ε'. Τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν
 ,, Κυρίῳ. τοῦτο γάρ ἐστι δίκαιον. Τίμα τὸν
 πατέ-

» πατέρα σου ἢ τὴν μητέρα, (ἥτις ἐστὶν ἐντολή
 » πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ) ἵνα ὄσοι γενήται,
 » καὶ ἔση μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ οἱ πα-
 » τέρεις μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ'
 » ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ κυριεύσεια Κυ-
 » ρεῖα. Οἱ δὲ λόγοι ὑπακούετε τοῖς κυρείοις κατὰ
 » σάρκα μὴ φόβῳ καὶ φόβῳ, ἐν ἀπλότη καρ-
 » διας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριστῷ. Μὴ κατ' ὄφθαλ-
 » μοδουλείαν ὡς ἀνθρώπων ἀρεστοί, ἀλλ' ὡς δὲ-
 » λοι Χριστῷ, ποιῶντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ
 » ἡσυχίας, μετ' ὀνόματι δουλοῦντες τῷ Κυρίῳ,
 » καὶ ἐκ ἀνθρώπων. Ἐφεσί. Κεφ. 5'. 1.

Αἱ αὐταὶ παραινέσεις δίδασκονται καὶ εἰς τὴν
 » πρὸς Κολασσαεῖς ἐπιστολὴν Κεφ. γ. 20.
 » ζ'. Υπομίμησθε αὐτὰς ἀρχαῖς καὶ ἑξουσίαις
 » ὑποτάσσεται, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον
 » ἀγαθὸν ἐπίμους εἶναι. πρὸς Τίτ. Κεφ.
 » γ. 1.

Κανὼν δ.
 » ἐν Γά-
 » γρη Συνο-
 » δισ.

Χρυσος.

» Ἀνίσως καὶ τινὲς υἱοὶ ἐγκαταλιμπῶσιν τὰς
 » ὀρθοδόξους αὐτῶν πατέρας καὶ μητέρας μὴ
 » προσφέροντες εἰς τὰς γεννήτορας αὐτῶν τὴν ὀ-
 » φειλομένην δὲ λάβειαν, φανταζόμενοι νὰ ζή-
 » σεν καλειότερα, θέλουν εἶναι ἐπικατάρτοι.
 » Δὲν εἶναι μόνον πατὴρ ὅτι ἐγέννησεν, τὸν
 » υἱόν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν καλῶς τὸν ἐπαίδευσεν. Ἐ-
 » δὲν εἶναι μόνον μήτηρ ὅτι ἔφερεν εἰς τὸ φῶς,
 » ἀλλὰ καὶ ὅτι τὸν ἀνέθρεψε καλῶς. Οἱ ἴδιοι
 » γεννήτορες ὁμολογεῖσιν, ὅτι δὲν εἶναι ἡ φύσις
 ὅπου

» ὅπου κάνει τοὺς πατέρας, ἀλλὰ ἡ ἀρετή.
 » Αὐτοὶ ἄποβάλλουσι πολλὰς τὰ τέκνα τὰς,
 » καὶ χωρίζουσιν ἀπὸ τῆς φιλίας τὰς ἐκεῖνα,
 » ὅπως ἔχουσιν ἡδὴ διεφθαρμένα, καὶ ἐξέ-
 » κλιναν εἰς τὸ κακόν, ὑποθετῶντες ἐκεῖνα ὅ-
 » που δὲν εἶναι ὀλοτελῶς ἀπὸ τῆς συγγένει-
 » ἀν τὰς.

Εἶναι ἄλλο ἀξιοθαυμαστότερον, ὡς τὸ νὰ βλέ-
 » πη τινὰς τὰς πατέρας, νὰ ἄποδιώχουσι τὰ
 » τέκνα ὅπου ἐγέννησαν, καὶ νὰ ὑποθετῶν ἄλ-
 » λα, ἀπὸ τῆς ὁποῖων τὴν γενεάν ὀλοτελῶς
 » δὲν μετέχεσιν;

Οὔτε λέγομεν τῆτο χωρὶς ἄλλο λογὸν αἰτίαν,
 » ἀλλὰ διὰ τὴν ἡξίωσιν πόσον ἰσχυρὰ περισσότε-
 » ρον ἀπὸ τῆς φύσιν τὸ ἀπειθέσιον, καὶ ὅτι
 » οἱ πατέρες εἶναι ὅπου κάνουν περισσότερον
 » τὴν ἐκλογὴν, παρὰ ἡ φύσις.

Διότι τῆτο ἐξάθη ἔργον τῆς θεϊκῆς προνοίας,
 » καὶ αὐτὴ δὲν ἠφάνισεν ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ὀ-
 » λοτελῶς τὴν πατρικὴν φιλοσοργίαν. Ἐπει-
 » δὴ ἂν οἱ πατέρες ἔπρεπε νὰ ἀγαποῦν τὰ
 » ἴδια τὰς τέκνα χωρὶς νὰ βιάζονται ἀπὸ τὴν
 » ἀνάγκην τῆς φύσεως, καὶ ἂν δὲν εἰκνῶ-
 » το ἀπὸ ἄλλο εἰς ταύτην τὴν ἀγάπην, πα-
 » ρὰ μόνον ἀπὸ τὰ χρυσὰ ἡδὴ τῆς τέκνων,
 » καὶ τὰ ἐπαινετὰ αὐτῶν ἔργα, ἠθέλετε ἰδῆ
 » τὴν τάξιν πατρὸς τῶ ἀνθρώπινου γένους συγ-
 » χυσμένῳ καὶ ἀλλοιωμένῳ διὰ τὴν ἄποδιώξιν

Κ

πολ-

,, πολλῶν ἡμῶν, ὅπως ἤθελεν ἐκδιώχθῃ ἀπο
 ,, τῆς πατρικῆς οἰκῆς. Καὶ πάλιν ἂν ἡ θεία
 ,, φρόνιμα ἤθελε παραιτήσῃ αὐτῷ τὴν ὑπό-
 ,, θεσιν εἰς τὴν φύσιν, καὶ δὲν ἤθελε μᾶς
 ,, δώσῃ ἄδειαν νὰ μισῶμεν τὰ ἰδιάμας τέκνα,
 ,, οἱ πατέρες ἤθελεν ἐνοχωρηθῆν ἀπὸ τῶν ἀ-
 ,, νάγκων, ὅπως ἤθελε τῆς βάλῃ αὐτὸς ὁ νό-
 ,, μος τῆς φύσεως, νὰ μὴ ἐμποδίζονται ἀ-
 ,, πὸ τὸ νὰ ἀγαθοποιουῦν τὰ τέκνα ὅπου τῆς
 ,, ἐβλάψαν, καὶ ἡμάρτον εἰς αὐτὰς μὲ ἀπειρον
 ,, ἐναντιότητα, καὶ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἤθελε
 ,, καταντήσῃ εἰς τὸν ἕχατον ὅρον τῆς κακίας.

Ἄν τῶρα λοιπὸν ὅπως δὲν ἠμποροῦσιν οἱ υἱοὶ
 ,, νὰ θαρσύνων ὅπως δίομεν εἰς τὴν φύσιν,
 ,, καὶ βλέψωσι, καὶ ἠξιώσων, ὅτι πολλὰ τέκνα
 ,, ἀπεδιώχθησαν ἀπὸ τῆς πατρικῆς οἰκῆς,
 ,, καὶ ὑσερήθησαν ἀπὸ τῶν κληρονομίῶν δι' αἰ-
 ,, τίαν καὶ αἰχμησίαν τῆς ἰδίας των ἐρεβλότητος,
 ,, ὅτι τῶν διεφθαρμένων ἠδῶντες, ἀκολοθεῖσι
 ,, μὲ ὅλον τὸ νὰ καταφρονοῦν τῆς ἰδίας πα-
 ,, τέρας, θαρρῶντες εἰς τὴν φιλοσοργίαν, τί
 ,, δὲν ἤθελεν παρᾶξ, ἂν ὁ Θεὸς δὲν ἔδιδεν
 ,, ἄδειαν εἰς τῆς γεννήτορας νὰ παιδεύων τὰ
 ,, τέκνα, καὶ νὰ ἐκδικῶν τὰς ὑβρεῖς;

Δι' αὐτὰ τὰ δίκαια ἠθέλησεν ὁ Θεὸς, ὅτι ἡ
 ,, ἀγάπη τῶν πατέρων νὰ εἶναι θεμελιωμένη,
 ,, καὶ ἐπάνω εἰς τὴν ἡθῆ τῶν ἡμῶντες, καὶ ἐπά-
 ,, νω εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς φύσεως. ὅπως ἡ-

θελεν

,, θελεν τῆς συμπαθῆν, ὅταν ἤθελεν πται-
 ,, σῆν ἐλαφρὰ, καὶ παιδεύῃ τῆς ἀχαλινώτες καὶ
 ,, ἀδιορθώτες, διὰ νὰ μὴ γίνεταί εἰς αὐτὰς
 ,, ὑπέκκαυμα πρὸς τὸ κακὸν ἢ πατρικὴ ἀγα-
 ,, θότης, ἀνίσως καὶ ἡ φύσις εἶχε πάντοτε μίαν
 ,, ἄκραν δυνάμιν, καὶ ἠνάγκαζε τῆς πατέρας
 ,, νὰ χαϊδέλωι τὴν υἱὸν, καὶ ὅταν ἤθελεν
 ,, γένη κακοί.

Θαυμάσετε παρακαλῶ τὴν μεγαλειότητα τῆς
 ,, Θείας φρονίας, ὅπως μᾶς προσάξει νὰ ἀγα-
 ,, ποῦμεν τὰ τέκνα, καὶ βάνει σωῶρα εἰς ταύ-
 ,, τῶν τῶν ἀγάπων.

Ἡμεῖς οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ ἐγγάλαμεν τὰ πα-
 ρόντα κείμενα ἀπὸ τῆς ἀγίας Γραφῆς ἕξ προ-
 σαγῆς τῆ Μονάρχου, ὅχι διὰ ἀπόφασιν, οὐτὶ
 διὰ νὰ κάμωμεν ἕνα ψήφισμα, καθὼς προεί-
 πομεν. ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις δὲν ἀνα-
 φέρεται εἰς τὴν ἡμετέραν δικαιολογίαν. (τίς
 ἤθελε μᾶς καταστήσῃ δικαστὴς ἐπάνω εἰς ἐκεί-
 νας ὅπως μᾶς ἐξεσιάζουσι; πῶς δυνάμει τὰ
 μέλη νὰ κυβερνήσωι τὴν κεφαλὴν; ἢ κεφα-
 λὴ εἶναι ἐκείνη ὅπως διοικεῖ, καὶ κάνει τὰ μέ-
 λη νὰ ἐργάζων.) Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ὅπως
 πνευματικὸν τὸ δικαίωμα μᾶς, ἀρέπει νὰ εἶ-
 ναι καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα, καὶ οὐ κατὰ τὴν σάρκα,
 καὶ τὸ αἷμα. Δὲν ἐδόθη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν
 ἡ δυνάμις τῆ σιδήρε σπαθίς, ἀλλ' ἡ δυνά-
 μις τῆς Πνευματικῆς μαχαίρας, ὅπως εἶναι ὁ

K 2 λόγος

λόγος τῆ Θεοῦ. Ο ἴδιος Ἰησοῦς Χριστός ἐμπό-
 δισε τὸν κορυφαῖον τῆς Ἀποστόλων τὰ μεταχει-
 ρειθῆ τὴν μάχαιραν, λέγωντας πρὸς αὐτόν.
 Ματθ. ,, Ἀπόσπασσον τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον
 Κεφ. κς. ,, αὐτῆς. καὶ ἐκόλλησε τὸς ἄλλους Ἀποστόλους τὰ
 52, κατεβάσαν πῦρ ἐκ τῆ Οὐρανοῦ ἵνα καύσῃ τὴν
 Σαμαρείαν. Ο Ἰησοῦς Χριστός ἠθέλησε τὰ δι-
 δάξῃ μὲ αὐτὰ τὰ παραδείγματα, ὅτι δὲν ἀρ-
 μόζει εἰς τὴς Ἐκκλησιαστικὰς τὰ φέρονται κατὰ
 τὸ πνεῦμα τὴ ἀρεσκείας, οὔτε τὰ καταδικάζει
 τινὰ εἰς θάνατον, ἕτε τὰ ζητοῦν τὸ αἶμα, ἀλλ'
 λὰ μόνον τὰ ζητοῦν τὴν ἀληθινὴν μετανοίαν,
 καὶ τὸν πνευματικὸν θάνατον, τὰ εἶναι δηλαδὴ
 ὁ ἄνθρωπος νεκρὸς τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶν δὲ τῷ
 Θεῷ, καὶ τὸν λόγον τῆς Ἀποστόλου εἰς τὴν πρὸς
 Ῥωμαίους ἐπιστολὴν, Κεφαλαίῳ 5. 11.

Ἡμεῖς ὑποτάσσομεν τὸ πᾶν εἰς τὸν ἀκρότατον
 σοχασμὸν τῆς Βασιλείας τῆ μετὰ τὴν ἀρέπουσαν
 ὑποταγὴν. ὁ Κύριος ἅς κάμῃ τὸ ἀρεσὸν ἐν ὀφ-
 θαλμοῖς αὐτοῦ. Ἄν θέλῃ τὰ παιδεύσῃ τὸν
 πταισῶν καὶ τὰς πράξεις τῆς, καὶ καὶ τὸ μέτρον
 τῆς ἐγκλημάτων τῆς, ἔχει τὰ προειρημένα παρα-
 δείγματα, ὅπου ἀγάλαμεν ἀπὸ τὴν παλαιὰν
 Διαθήκην. Ἄν θέλῃ τὰ μεταχειριθῆ τὴν δ-
 σπλαγχνίαν, ἔχει τὸ παράδειγμα τοῦ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, ὅπως δέχεται τὸν ὑπολωλὸτα ἕτον ἐπι-
 σρέφονται εἰς μετανοίαν. ὅπως συγχωρεῖ τὴν γυ-
 ναῖκα, ὅπως ἐπιτάθη μοιχλομένη. ἢ ὅποια καὶ
 τῶν

τὸν νόμον ἢ τὸν ἀξία τὰ λιθοβοληθῆ. ὅπως πρὸς
 κτείνει τὴν δισπλαγχνίαν ἀπὸ τὴν θυσίαν, λέ-
 γωντας. Ἐλεον θέλω καὶ ἐ θυσίαν. Καὶ
 ,, διὰ σώματος τῆς Ἀποστόλου τῆς, καὶ κατακαυχᾶ-
 ,, ται ἔλεος κρείστας. Ἰάκωβος Κεφ β. 13.
 Ἐχει ὁμοίως καὶ τὸ παράδειγμα τῆς Δαβὶδ, ὅ-
 πως ἠθέλησε τὰ φυλάξῃ τὴν ζωὴν τῆς ἑαυτοῦ Ἀ-
 βεσσαλὸν, καὶ διώκτε τῆς. Διότι εἶπε πρὸς τοὺς
 στρατηγούς τῆς, ὅπου ἠθέλαν τὰ ὑπάγουν τὰ τὴν
 ,, πολεμήσω. Φείσαθε τῆς ἑοῦ μου Ἀβεσσα-
 ,, λὸν. καὶ ὁ μὲν πατὴρ ἠθέλησε τὰ τῆς δεξι-
 ῆς τὴν ζωὴν, ἀλλ' ἢ Θεῶν δίκη δὲν τὸν ἀφῆ-
 σεν ἀτιμωρῆτον.

Ἀφ' ἐ ἐκτίσαμεν ἐν σωτόμῳ ταῦτα πάντα,
 ἢ καρδία τῆς Κεφαλαίου εἶναι εἰς τὰς χεῖρας τῆς Θεοῦ,
 ἅς ἐκλέξῃ αὐτὸς ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὅποσον ἠθέλε τὸν
 ἠδηγήσῃ ἢ δεξιά τῆς Θεοῦ.

Οὔτοι οἱ σοχασμοὶ εἶναι ὑπογεγραμμένοι ἐν
 διοχείρωσιν ὡς ἔπεται.

18 Ἰανὺς 1718.

Στέφανος ὁ ταπεινὸς Μητροπολίτης Ρέζαν.
 Θεοφάνης ὁ ταπεινὸς Ἐπίσκοπος Πλόσκι.
 Ἀλέξιος ὁ ταπεινὸς Ἐπίσκοπος Σάρσκι.
 Ἰγνατίος ὁ ταπεινὸς Ἐπίσκοπος Σουσδαλίας.
 Βαρλαάμ ὁ ταπεινὸς Ἐπίσκοπος Τσουβερίας.

Κ 3

Α' α.

Ἀρσένιος ὁ ταπεινὸς Ἐπίσκοπος Κορινθίας.

Ἰωαννίκιος ὁ ταπεινὸς Μητροπολίτης Σταυροπόλεως.

Ἀρσένιος ὁ ταπεινὸς Μητροπολίτης Φιβαΐδσκη.

Θεόδωρος Ἀρχιμανδρίτης τῆς Μονῆς τῆς Τειάδος εἰς Ἀλέξανδρον.

Ἰωαννὴν Ἀρχιμανδρίτης τῆς Μονῆς τῆς Ἀντωνίας.

Ἰωαννίκιος Ἀρχιμανδρίτης τῆς Μονῆς τῆς Ἀναστάσεως τῆς Δερεβανίτσκη.

Ἐρμαγόρας Ἀρχιμανδρίτης τῆς Μονῆς τοῦ Κουέλλε.

Γαβριὴλ Ἱερομόναχος Διδάσκαλος καὶ Ἱεροκῆρυξ.

Μάρκελλος Ἱερομόναχος Διδάσκαλος. *

Εἰς τὰς 19 τῆς αὐτῆς μὲνός ἐξετάδεις πάλιν ὁ Ἀλέξιος ἀπὸ τὰ κοσμικὰ Κεῖπια εἰς τὴν Καρχηλαρίαν τῆς Γερουσίας, ἐβεβαίωσεν ὅσα εἶχε προμαρτυρήσει, καὶ ἐφόδισε καὶ τῆτο.

» Πῶς ὅταν ὁ Πρωτοπαπᾶς Ἰάκωβος εἶχεν

» ὑπάγει εἰς Πεξούπολιν, καὶ τὴν ἀνταμῶση,

» ἠθέλησε καὶ ἐξομολογηθῆναι εἰς αὐτόν. καὶ λέ-

» γωνάστω εἰς τὴν ἐξομολογήσειν, ὅτι ἐπεθύ-

» μα τὸν θάνατον τῆς Πατρὸς αὐτῆς, τῆς ἀπε-

» κείθῃ λέγωντας. ὁ Θεὸς θέλει σε συγχω-

» ρήσει, καὶ ἡμεῖς τὸν ἐπιθυμῶμεν. τὴν εἰδί-

αν

αν ἡμέραν ἐξετάδῃ αὐτὸς ὁ Πρωτοπαπᾶς καὶ πρὸς ὄψον τοῦ Ἀλεξίου, καὶ ὡμολόγησε τὰ πάντα.

* Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ Τολσόης ἐπρόσφερον εἰς τοὺς Ἀρχοντας τῆς Γερουσίας τὰ ἀκόλουθα ἐρωτήματα. τὰ ὅποια ἦσαν γεγραμμένα ὑπὸ χειρὸς τοῦ Ἀυτοκράτορος, διὰ τὴν ἠθέλησαν ἐρωτήσῃ ἐπάνω εἰς αὐτὰ τὸν Ἀλέξιον.

Ἐπάγετε μὲν τὸ γόδιμα καὶ ἀνταμῶσατε τὸν υἱόν μου, καὶ ἐρωτήσατε αὐτόν, καὶ μετὰ τὴν ἐρώτησιν γράψετε ὅλον ἐκεῖνο ὅπερ ἠθέλε σᾶς εἰπῆ.

Τίς εἶναι ἡ αἰτία, ὅπερ αὐτὸς δὲν ἠθέλησε καὶ μὲ ὑποταχθῆναι, ἔπειτα καὶ κάμῃ κανένα ἀπὸ ὅσα ἐγὼ ἠθέλα, ἔπειτα καὶ καταγινῆναι εἰς κανένα καλὸν πρᾶγμα, μὴ ὅλον ὅπερ αὐτὸς ἠξεδύρει, ὅτι αὐτὸ δὲν συνηθίζεται εἰς τὸν κόσμον, καὶ περιπλέον εἶναι ἀμαρτία, καὶ ἀνάξιον πρᾶγμα;

Πόθεν προῆλθε καὶ μὲ φοβῆται τόσο ὀλίγον, καὶ δὲν ἐδειλίασε τὰ παρεπόμια τῆς πόλμης;

Διατί ἐπεθύμησε καὶ λάβῃ τὴν ἐξουσίαν τῆς Βασιλείας μετὰ ἄλλας τρόπους καὶ μέσα, καὶ ὅχι μετὰ τὴν ὑποταγήν, καθὼς ἐγὼ ὁ ἴδιος τῆς εἶπα; καὶ ἐρωτήσατε αὐτόν εἰς ὅλα τὰ ἐπί-

Κ 4

λοιπα

» λοιπα ὅτῃ ἔχουσι σωμαριολογίαν μὲ αὐτῶν
» τὴν ὑπόθεσιν.

22 Γενίε 1718

Ἀποκρίνομαι εἰς τὰ ζητήματα ὅτῃ μὲ ἠρώτη-
» σεν ὁ Κύριος Τολσόης.

ΕΝ πρώτοις ἤξευρα πῶς δὲν σωηθίζετα
» εἰς τὸν κόσμον νὰ εἶναι τινὰς τόσον αὐ-
» πότακτος πρὸς τὸν πατέρα τε, καθὼς ἐγὼ
» ἐσάθηκα. Ἐ πῶς ἦτον ἀμαρτία ἢ ἀτιμία
» μεγαλωτάτη, τὸ νὰ μὴν θέλω νὰ κάνω ἐκεῖνα
» ὅπου τῆ ἡρεσκε. μὲ ὅλον πῶτο αὐτὸ προῆλ-
» θεν, δεχθὲν ἐγὼ ἔζησα εἰς τὴν παιδικὴν με-
» ἠλικίαν μὲ μίαν κυβερνήτειαν, ἢ μὲ τὰς
» κορασίδας. ἀπὸ τὰς ὁποίας ἄλλο δὲν ἔμα-
» θα, παρὰ φλυαρίαις, καὶ θαλαμικὰ παι-
» γνίδια, καὶ νὰ κτυπῶ τὸ σῆθος με, ἢ νὰ
» κάνω τὴν ὑποκριτὴν. πρὸς τὰ ὁποία ἡμῶν
» φυσικὰ δοσμένοις.

Τὰ ὑποκείμενα ὅτῃ ἐδόθησαν μετὰ ταῦτα
» ἀφ' οὗ μοῦ ἐπῆραν τὴν κυβερνήτειάν μου,
» δὲν μὲ ἐδίδαξαν νὰ πράξω καλεϊότερα, μά-
» λιστα δὲ ἀνάμεσα εἰς τὰς ἄλλας, Νικηφόρος ὁ
» Βασένσκης, Ἀλέξιος ὁ Βασιλεὺς, ἢ οἱ Να-
» ρισκῖνοι.

Ὁ Πατήρ με ἔχωντας τὴν φροντίδα τῆς ἀ-
» ναξο-

» νατροφῆς με, ἢ θέλωντας νὰ μοῦ διεγείρη
» τὴν ἔφειν, διὰ νὰ βάλω προσοχὴν εἰς ἐ-
» κείνο ὅτῃ ἠμπορεῖσε νὰ μὲ κάμη ἄξιον ὑὸν
» τῆ Βασιλείας, μὲ ἐπρόσθετε νὰ μάθω τὴν
» Γερμανικὴν διάλεκτον, καὶ ἄλλας Ἐπιστή-
» μας, ὅπου ἐγὼ πολὺ ἐμισοῦσα. Ἐγὼ
» δὲν ἐκαταγίνηκα εἰς αὐτάς, παρὰ μὲ πολλὴν
» ἀμέλειαν, καὶ μόνον διὰ νὰ περάσω τὸν και-
» ρόν, χωρεῖς νὰ ἔχω ποτὲ ὄρεξιν νὰ μάθω τί-
» ποτες.

Καὶ ἐπειδὴ τότε ὁ πατήρ με ἦτον μακρὰν ἀ-
» πό λόγου με, διὰ νὰ δόξικετο συχράνεις εἰς
» τὰ στρατεύματα, ἐπρόσθετε τὸν Πείγκιπα
» Μοντζικόφ νὰ μὲ προσέχη. Ὅταν λοιπὸν ἐ-
» γὰ εἰμου μὲ αὐτὸν, δὲν ἠμπορεῖσα νὰ κά-
» μω ἄλλο, παρὰ νὰ σπεδάζω. ἀμὴν κάθε
» ὀλίγον ὅπου ἐξεμάκρυνον ἀπ' ἐμένα ἐκεῖ-
» νος ὁ Πείγκιφ, οἱ πορειρημένοι Ναρισκῖνοι,
» ἢ ὁ Βασένσκης, βλέποντές με ὅτῃ ἐκλίνα
» φυσικὰ εἰς τὴν ὑποκρισιν, ἢ ὀνηρίαν, ἢ
» εἰς τὸ νὰ σωμανασρέφωμαι τὰς ψόδουλαβεῖς
» ἢ ὑποκριτὰς, πίνωντας ἢ ἀσπαταλῶντας μὲ
» αὐτάς, ἢ μόνον δὲν μὲ ἐξένοφω ὑπὸ μίαν
» ποιαύτην κακίαν κλίσιν, ἀλλὰ ἢ ἠγάπησαν
» νὰ μὲ ἐξακολεθῶν εἰς τὰ θελήματά με. Καὶ
» ἐπειδὴ αὐτὶ ἐσάθησαν σιμά με ὡς ἀπ' αὐ-
» τὰς τὰς πρώτας χρόνας τῆς ἠλικίας με, ἐγὼ
» ἐσωηθίζα νὰ κάνω ἐκεῖνο ὅτῃ αὐτοὶ μὲ ἔλε-

γον.

„ γον, νὰ τὲς φοβῆμαι, ἢ νὰ δὴχαισῶ εἰς
 „ τὰ πάντα τὴν γνώμην τῆς. ἢ μὲ ἀπεξένοσαν
 „ πάντοτε περιαιότερον ἀπὸ τὸν πατέρα μου, ξε-
 „ κλίνοντές με μὲ τοιαύτας ἑυφάς. Ὁ ἴδου ἀπ'
 „ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀρχισα νὰ βδελύττωμαι
 „ ἢ νὰ μισῶ, ἔ μόνον τὰς πολεμικὰς ἐργα-
 „ σίας, ἢ τὰς λοιπὰς πράξεις τῆ Πατρός μου,
 „ ἀλλὰ ἀκόμη ἢ τὸ ἴδιόν τε ὑποκείμερον, ὅπως
 „ ὑστερον ἐπεθύμησα νὰ εἶμαι πάντοτε μακρὰν
 „ ἀπὸ λόγου τῆς.

Ὅταν ἔλαβα εἰς Μόσχην τὴν ἐπιστάσιον διὰ
 „ νὰ κυβερνῶ τὸ Βασίλειον, βλέπωντας τὸν ἐ-
 „ μαυτὸν μου εἰς παντελῆ ἐλθιδερίαν, ἢ αὐτε-
 „ ξουσιότητα, ἀντὶ νὰ σοχαθῶ, πῶς ὁ πατήρ
 „ μου μὲ εἶχε δώσει αὐτῷ τὴν ἐπιστάσιον, διὰ
 „ νὰ μὲ ἐξασκήσῃ εἰς τὴν κυβερνήσιν, ἢ νὰ
 „ μὲ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν χαδοχίαν ὑστερον ἀπὸ λό-
 „ γου τῆς, ἀνίσως ἢ ἐγίνεμην ἄξιος ἐνὸς τοσούτου
 „ βάρους, ἐγὼ τόσο περιαιότερον ἐδιδάθηκα
 „ εἰς τὰς ἡδοναῖς, ὅπως εἶχα συνηθίσῃ μὲ
 „ τὲς συντροφίας μου, τὲς λαιμάρχεις, καὶ κό-
 „ λακας, ἢ μὲ ἄλλας κακοτρόπας ἀνθρώπους.
 „ Ἀλέξανδρος ὁ Κικίνος ἐπροσάδθησε πάντοτε
 „ ὅσον ἢ ἀν' ἐδυνήθη, διὰ νὰ ριζωθῶ εἰς τοιαύ-
 „ τας ἀταξίας, ὅταν ἦτον σιμά μου.

Ὁ πατήρ μου ἔχωντας συμπάθειαν δι' ἐμένα,
 „ ἢ ἐπιθυμῶντας νὰ μὲ κάμῃ ἄξιον τῆς τύχης,
 „ εἰς τὸν ὁποῖον εἶμουν καλεσμένος ἐκ φύσε-

ως,

„ ως, μὲ ἐπέμψεν εἰς ἄλλογενεῖς τόπους. Ἀλλ'
 „ ἐγὼ ὄντας τότε ἄνδρας, καὶ εἰς μίαν τε-
 „ λείαν ἡλικίαν, δὲν ἄλλαξα ὀλοτελῶς τὰ ἦ-
 „ ϑη μου.

Εἶναι ὅμως ἀληθές, ὅτι ἡ χειρὶς μου εἰς
 „ ἐκεῖνα τὰ μέρη μὲ ὠφέλησεν ὀλίγον τι, ἀλλ'
 „ ὄχι τόσο ὅπως νὰ ἠμπορέσῃ νὰ ξεριζώσῃ τὰ
 „ πάντα, ὅπου ἦσαν τόσο βαθεῖα ἐρριζω-
 „ μένα.

Ἡ κακὴ κλίσις τῆς διεφθαρμένων ἡθῶν μου,
 „ ἦτον ἡ μόνη ἢ ἀληθὴς αἰτία, ὅπως δὲν ἐφο-
 „ βέμην ὀλοτελῶς τὰς νεθεσίας ὅπου μὲ ἔκα-
 „ νον ὁ πατήρ μου διὰ τὴν ἀνυπακοήν μου, τὸ ὁ-
 „ μολογῶ ἐλθιδερίως. Διότι ἂν καλὰ ἢ ἐγὼ
 „ τὰς ἐφοβούμην τῆ ἀληθείας, δὲν ἦτον ὅμως
 „ ἕνας ὑψιὸς φόβος. Αὐτὸς ἐπέβλεπε μόνον
 „ εἰς τὸ νὰ ζητῇ τὸν τρόπον νὰ μὲ ἴσομακρυνῇ
 „ ἀπὸ τὸν πατέρα μου, διὰ νὰ μὴ κάμω ἐκεί-
 „ νο, ὅπως αὐτὸς ἠθέλει. Θέλω ἀναφέρει ἐδῶ
 „ ἕνα παράδειγμα σαφέστατον.

Ὡς ὑπέσρεψα ἀπὸ τῆς ἀλλοδαπεῖς τόπους,
 „ ἢ ἦλθον εἰς Πεφέεπολιν σιμά εἰς τὸν πατέρα
 „ μου, αὐτὸς μὲ ὑπέδεχθη μὲ πολλῆς φιλοφρο-
 „ συνῆς, σιμά δὲ εἰς τὰ ἄλλα, μὲ ἠρώτησε
 „ ἢ τῆτο. ἂν ἐνθυμῆμην δηλαδὴ ἐκεῖνο ὅπου
 „ εἶχα μάθῃ. ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην ναί. ἢ αὐ-
 „ τὸς μὲ προσέειπε νὰ τῆ δώσω τὰς ἰχνογραφί-
 „ ας. ἐγὼ δὲ ἐφοβήθην μήπως ἢ εἶχε κατὰ

πῶς

,, νῦν νὰ μὲ βάλῃ δεξὴ νὰ σκιαγραφῶμαι ἔμπροσ
 ,, θέντου, ἐπειδὴ καὶ ἐν ἀληθείᾳ δὲν εἶχα
 ,, ἐδὲ παραμικρὰν εἰδήσιν. Ἐσοχάθηκα λοι-
 ,, πὸν νὰ βλάψω τὸ δεξιόν μου χεῖρ, διὰ νὰ
 ,, μὴ ἠμπορῶ νὰ ἐργάζομαι. ὅθεν ἐγένω-
 ,, σα μίαν πισώλαν μὲ βόλι, καὶ κρατῶντας
 ,, τὴν μὲ τὸ ἀριστερὸν χεῖρ, τὴν ἔσυρα εἰς τὴν
 ,, παλάμην τῆ δεξιᾶς, διὰ νὰ τὴν τρυπήσῃ.
 ,, τὸ βόλι λοιπὸν δὲν ἐπέτυχε τὸ χεῖρ, ἀλλὰ
 ,, ἡ πυρίτις κόνις τὸ ἐκατόφλεξε τόσον, ὅ-
 ,, πῃ ἔμεινε λαβωμένον, ἡ δὲ βαρεμάτια ἐκ-
 ,, τύπησεν εἰς τὸν τοῖχον τῆ κοιτῶνος μου, ὅ-
 ,, πῃ ἀκόμη φαίνεται μέχρι τῆς σήμερον. ὁ
 ,, πατήρ μου βλέπωντάς με πληγωμένον εἰς τὸ
 ,, χεῖρ, μὲ ἠρώτησε πῶς μὲ ἐσωέβη; ἐγὼ
 ,, δὲ τῆ ἐδιηγήθην μίαν πλυσθὴν ἀπόφασιν,
 ,, καὶ δὲν τῆ εἶπα ἢ ἀλήθειαν. ἀπὸ τῆτο ἡμ-
 ,, πορεῖ τινὰς νὰ συμπεράνῃ, ὅτι ἂν καλὰ καὶ
 ,, ἐγὼ ἐφοβέομαι τὸν πατέρα μου, ἀλλὰ δὲν
 ,, ἦτον ἕνας φόβος ὑϊκός.

Ὅτι δὲ ἐπεθύμησα νὰ λάβω τὴν δεξοχὴν
 ,, μὲ ἄλλα μέσα, καὶ ὄχι διὰ μέσα τῆς ὑπο-
 ,, ταγῆς, ὅλος ὁ κόσμος δυνάται νὰ μωυδῶ-
 ,, σῃ, καὶ νὰ ἐγνωρίσῃ τὸ αἴτιον. διότι ὡσαύ-
 ,, τῃ ὅπου διγῆκα μίαν φορὰν ἀπὸ τὴν καλλι-
 ,, καὶ ὁδεῖαν ὁδὸν, μὴ θέλωντας νὰ μιμη-
 ,, θῶ εἰς κανένα πῶγμα τὸν πατέρα μου,
 ,, ἐπαρσατάξασα νὰ φθάσω εἰς τὴν δεξοχὴν

μὲ

,, μὲ κάθε λογῆς ἄλλον τρόπον, καὶ ὄχι διὰ
 ,, μέσα τῆς ὀρθῆς καὶ νομίμης ὁδῆς. ἐγὼ ἤθελα
 ,, νὰ τὴν λάβω μὲ ὀξωτερικαῖς βοήθειαι,
 ,, τὸ ὁποῖον ἂν εὐχαινε καὶ τὸν σκοπὸν μου,
 ,, καὶ ἂν ὁ Ἰμπεράτωρ ἤθελε βάλῃ εἰς ἔργον
 ,, ἐκεῖνο ὅπερ μὲ εἶχε τάξῃ, νὰ φροντίσῃ διὰ
 ,, λόγῃ μου τὸ σέμμα τῆς Ρουσίας καὶ μὲ τῆς
 ,, ἰσχυρῆς τῆς ὀπλων, ἐγὼ δὲν ἤθελα ἀφυχή-
 ,, σῃ κανένα πῶγμα, διὰ νὰ βεβαιώσω τὴν
 ,, δεξοχὴν εἰς τὴν λόγου μου. Παραδείγματος
 ,, χάριν, ἂν ὁ Ἰμπεράτωρ ἤθελε ζητήσῃ εἰς
 ,, ἀντιμιδίαν στρατεύματα Ρωσικά εἰς ὑπηρε-
 ,, σίαν του ἐναντίον οἰουδήποτε ἐχθρῶν πυ, ἢ
 ,, μεγάλῃ ποσότητι ἀργυρίου, ἐγὼ ἤθελα
 ,, κάμῃ ὅ,τι ἤθελε τοῦ ἀρέσῃ, καὶ ἤθελα δώ-
 ,, σῃ μεγάλα χαρίσματα τῆς ὑπηρετῶν τε, καὶ
 ,, στρατηγῶν τε. ἤθελα θρέψῃ μὲ ἕξοδα ἐδι-
 ,, κά μου τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα ὅπερ ἤ-
 ,, θελε μοῦ δώσῃ διὰ νὰ γένω ἐγκρατὴς τοῦ
 ,, σέμματος τῆς Ρωσίας. καὶ ἐνὶ λόγῳ εἰπεῖν,
 ,, κανένα πῶγμα δὲν ἤθελε μοῦ φανῆ παρα-
 ,, ξενον, διὰ νὰ πληρώσω τὴν θέλησίν μου
 ,, εἰς αὐτό. *

Τελδοταῖον οἱ ἄρχοντες ὅλοι τῆς Γερμανίας,
 οἱ Σύμβουλοι καὶ Στρατηγοὶ πρὸν αἰεθμόν 124,
 ἐξεφώνησαν εἰς τὰς 24 Ἰουλίου τὴν θανατι-
 φόρον ἀπόφασιν, τῆς ὁποίας ἡ περιλήψις ἦ-
 ,, τον αὐτῆ. πῶς ἐπειδὴ καὶ ἐγνωρίσαν ὅτι

τῆς

,, τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐξέτασιν, καὶ ἄπο τὴν ὁ-
 ,, μολογίαν τῆ Ἀλεξίου, ὅτι ἦσαν ἔνοχος ἀ-
 ,, πιστίας, καὶ ἄποστασίας, αὐτοὶ μὲ εὐλικρινῆ
 ,, καὶ χειριστικὴν σωείδησιν, ὡσάν να ἦσαν
 ,, ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐκα-
 ,, ταδίκαζαν εἰς θάνατον, ὑποτάσσοντες ὁμῶς
 ,, τὴν ἀπόφασίν τε εἰς τὴν ὑψηλὴν δυνάμιν,
 ,, ἀσπλαγχνίαν καὶ ἀρίσκειαν τοῦ Μονάρχη.

* Ἰδὲ αὐτολεξεὶ ἡ κροειρημένη
ἀπόφασις.

24 Ἰαννῆ 1718.

ΕΝ δυνάμει τῆς ρητικῆς κροσαγῆς ὅπου ἔ-
 ,, δωκεν ἡ Κζαρκὴ αὐτῆ Βασιλεία, καὶ ὑ-
 ,, πέγραψεν εἰς τὰς δέκα καὶ τρεῖς τῆ Ἰουνίε
 ,, διὰ τὴν κρείσιν τῆ Κζαροβίτζη Ἀλεξίε τῆ
 ,, Πετροβίτζη, ἐπάνω εἰς τὰς παραβάσεις καὶ
 ,, πταίσματα ὅπου ἔπραξεν ἐναντίον τῆ Πα-
 ,, τρός αὐτῆ, καὶ Κυρίας τῆ. οἱ ὑποκάτωθεν γε-
 ,, γραμμένοι θεράποντες, Συγκλητικοὶ, γρα-
 ,, τηκὰ τε καὶ πολιτικὰ Στάτα, ἀφ' οὗ ἔστ-
 ,, νάχθησαν πολλάκις εἰς τὸ Κεῖθελον ὅπου
 ,, κυβερνᾷ ἡ Γερσσία εἰς Πέτρούπολιν, καὶ
 ,, ἠπρόαθησαν πλέον παρά μίαν φοράν τὴν ἀ-
 ,, νάγνωσιν τῆ ἀρωποτύπων, ὅπου ἔγινε, καὶ
 ,, τὰ ἀντίγραφα τῆ μαρτυριῶν ὅπου ἐδόθη-

σα

,, σαν ἐναντίον του, καθὼς ἀπόμνη καὶ τὰς πα-
 ,, ραινετικὰς ἐπισολὰς ὅπῃ εἶχε πέμψη ἡ Κζα-
 ,, ρικὴ αὐτῆ Βασιλεία πρὸς τὸν Κζαροβίτζη,
 ,, καὶ τὰς ἀποκρίσεις ὅπῃ αὐτὸς ἐδώσε, γε-
 ,, γραμμένας ἀπὸ τὸ ἴδιόν τε χεῖρ, καὶ τὰ ἀλ-
 ,, λα γράμματε ὅπου σὴντένεσιν εἰς τὴν ἐκ-
 ,, κλησιαστικὴν ἐγγραφον ἐξέτασιν, καὶ ὁμοίως
 ,, τὰς ἐκκλησιαστικὰς εἰδήσεις, καὶ ὁμολογίας
 ,, καὶ μαρτυρίας τῆ Κζαροβίτζη, τόσον ἐκείνας
 ,, ὅπου αὐτὸς ἔγραψεν, ὅσον καὶ ἐκείνας ὅπου
 ,, εἶπε διὰ στόματος πρὸς τὸν Κύριόν τε Ἐ Πα-
 ,, τέρα, ἔμπροσθεν τῆ ὑποκάτωθεν γεγραμ-
 ,, μένων, τῆ ἐκλεχθέντων ὑπὸ τῆς Κζαρκῆς
 ,, αὐτῆ Βασιλείας διὰ τὴν παρεσαν κρείσιν, ἐ-
 ,, φανέρωσαν αὐτοὶ καὶ ἐγνώρισαν, ὅτι ἀν καλὰ
 ,, καὶ κατὰ τὰς νόμους τῆ Ρεσρκῆ Βασιλείας, δὲν
 ,, τυχαίνει αὐτῶν, ὡς φυσικοὶ ὑπήκοοι ὅπου εἶ-
 ,, ναι τῆς μεγάλης καὶ ἀνάπατης Δεσποτείας τῆς
 ,, Κζαρκῆς αὐτῆ Βασιλείας, να εἶναι κρείται
 ,, μιᾶς τοιαύτης ὑποθέσεως, ὅπου διὰ τὸ
 ,, βάρος τῆς κρέματα μόνον ἀπὸ τὴν ἀνεξήρ-
 ,, τητον καὶ ἀπολελυμένω θέλησιν τῆ Βασιλέ-
 ,, ως, τῆ ὅποιε ἡ ἐξουσία δὲν ὑπόκειται, πα-
 ,, ρὰ μόνον εἰς τὸν Θεόν, ἔτε περιορίζεται ἀ-
 ,, πὸ κανένα νόμον, μὲ ὅλον τῆτο ὑποτασόμε-
 ,, νοι εἰς τὸν κροειρημένον ὀρισμὸν τῆς Κζαρκῆ
 ,, κῆς αὐτῆ Βασιλείας τῆ Βασιλέως των, ὅπῃ
 ,, τῆς δίδει ταύτῃ τὴν ἀδειαν, ὑπερον ἀπὸ

ἐξ

» διαφόρους αἰρέσεις σοχασμούς, ἢ μὲν ἢ σωεί-
 » θισίντες ὡς καλοὶ χριστιανοὶ, χωρὶς φό-
 » βου, ἢ κολακείαν, καὶ ἀπροσωπολήπτως,
 » μὴ ἔχοντες ἄλλο πρὸ ὀφθαλμῶντες, παρά
 » μόνον τὰς Θεῖας Νόμους, ὅπως δυνάμει νὰ μα-
 » ταχειροῦσιν εἰς τὸ παρὸν συμβεβηκὸς, τό-
 » σον τῆς παλαιᾶς Διαθήκης, ὅσον ἢ τῆς νέ-
 » ας, τὰς ἀγίας (δηλαδὴ) γραφὰς τῆς Εὐαγ-
 » γελίας, ἢ τῆς Ἀποστόλων, ἢ προσέτι τοὺς
 » Κανόνας ἢ τὰς Διαταγὰς τῆς Συνόδου, καὶ
 » τὰς μαρτυρίας τῶν ἁγίων Πατέρων ἢ Διδα-
 » σκάλων τῆς Ἐκκλησίας, λαμβάνοντες ἀ-
 » κόμην φῶς ἢ ἀπὸ τῆς προγεγραμμένης σο-
 » χασμοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἢ τῆς Κληρι-
 » κῶν, οἵτινες ἐσωμάχθησαν εἰς Πεξέπολιν
 » ἐκ προσαγωγῆς τῆς Κζαρκῆς αὐτῆς Βασιλείας,
 » ἢ ὁμοφρονουῦντες μὲν τῆς Νόμους ἀπάσης τῆς
 » Ρουσίας, ἔξοχως δὲ μὲν τὰ Φυθίσματα
 » ταύτης τῆς Βασιλείας, μὲν τῆς στρατηγικοῦς
 » Νόμους, ἢ μὲν τὰς Διατάξεις ὅπου δὲν ἔξ-
 » φέρουσιν ἀπὸ ἐκείνου, ὅπου πολλαὶ ἄλλαι
 » Ἐξουσίαι ἔχασιν, ἢ ἐπὶ πᾶσι συμφωνοτάτες
 » μὲν ἐκείνου τῆς παλαιᾶν Αυτοκρατόρων Ρω-
 » μάνων ἢ Γραικῶν, ἢ ἄλλων Ἡγεμόνων
 » χριστιανῶν, οἱ ὑποκάτωθεν γεγραμμένοι ἐ-
 » περωτήσαντες ὁμοῦ ἕνας τὸν ἄλλον τὴν γνώ-
 » μιν τε, ὁμοφώνησαν ἐν μιᾷ ψυχῇ ἢ καρ-
 » διά, χωρὶς ἀντιλογίαν, καὶ ἔξεφώνησαν,
 » ὅτι

ὅτι

» ὅτι ὁ Κζαροβίτζης Ἀλέξιος ὁ Πετροβίτζης
 » εἶναι εὐνοχος θανάτῳ ἔξ τὰ προειρημένα αὐτῆ
 » ἐγκλήματα, καὶ ἔξ τὰς θανασίμους παρα-
 » βάσεις ἐναντίον τῆς Πατρὸς αὐτῆ ἢ Κυεῖς τε,
 » ἄντας υἱὸς ἢ ὑπήκοος τῆς Κζαρκῆς αὐτῆ Βα-
 » σιλείας. εἰς ἔσπονον ὅπου ἂν καλὰ ἢ ἡ Κζα-
 » ρκῆ αὐτῆ Βασιλεία μὲν τῶν ἐπιστολῶν ὅπως
 » ἔπεμψον ἀπὸ Σπᾶ πρὸς τὸν Κζαροβίτζην
 » εἰς τὰς 10 Ἰουλίας 1717 μὲν τὸν κύριον Τολ-
 » σίω, τὸν κατ' ἰδίαν σύμβελον αὐτῆ, ἢ μὲν
 » ἢ Ἐκατόνταρχον Ρώμαντζοφ, ἔταξε νὰ τῆ συγ-
 » χωρήσῃ ἢ φυγῶν τε, ἂν ἠθέλην ὑποσρέψῃ αὐ-
 » τοπροαιρέτως καὶ αὐτοθελήτως, καθὼς τὸ ὠ-
 » μολόγησε καὶ ὁ ἴδιος Κζαροβίτζης, ὄχασει-
 » σάντας εἰς ἢ ἀπόκλεισίν τε ὅπως ἔδωκε, πρὸς
 » ἐκείνην τῶν ἐπιστολῶν, γράφοντας ἀπὸ Νεάπο-
 » λιν εἰς τὰς 4 Οκτωβρίου 1717. εἰς τῶν ὁ-
 » ποῖαν ἔλεγον, ὅτι ὄχασει τῶν Κζαρκῆ-
 » κῶν αὐτῆ Βασιλείαν διὰ τῶν συγχώρησιν ὁ-
 » πῆ τῆ ἐσυμφωνῆσε μόνον διὰ τὴν αὐτοπροαι-
 » ρετον φυγῶν τε, μὲν ὅλον τῆτο αὐτὸς ἔγινεν
 » ἀνάξιος διὰ ταῖς ἐναντιότητες ὅπου ἔκαμψεν
 » εἰς τὰ θελήματα τῆς Πατρὸς τε, ἢ διὰ τὰς
 » ἄλλας θανατηφόρας παραβάσεις ὅπως ἐνεωτέ-
 » ρισε, καθὼς φαίνεται καὶ πλάτος εἰς τὸ Μα-
 » νιφίσον, ὅπως ἐκήρυξεν ἡ Κζαρκῆ αὐτῆ Βα-
 » σιλεία εἰς τὰς 3 Φεβρουαρίου τῶν παρόντος

L

ἔξο-

», χρόνῳ, καὶ ἀνάμεσα εἰς τὰ ἄλλα ἔχει δὲν ἐ-
», γέρουσαν ἰδίᾳ θελήσει.

Καὶ ἂν καλὰ ἡ Κζαρκὴ αὐτοῦ Βασιλεία
», ὡς ἐφθάσεν εἰς Μόσκαν ὁ Κζαροβίτζης μὲ
», τὸ γράμμα, ὅπου ὁμολογῆσε τὰ πταίσμα-
», τὰ τε, εἰς τὸ ὁποῖον ἐζήτη τὴν συγχώρη-
», σιν, ἀσπλαγχνίᾳ αὐτὸν, καθὼς εἶναι
», φυσικὸν τῷ πατέρων, καὶ εἰς τὴν ἀκρόα-
», σιν ὅπου τοῦ ἔδωσε τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰς
», τὸν Ἀνδρῶνα τῆς Κασεϊδίας τῆ τρίτῃ τῆ Φεβ-
», ρουαρίου, ἔπαξε νὰ συγχωρήσῃ ὅλα τὰ πταίσι-
», ματά τε, μὲ ὅλον τῆτο ἡ Κζαρκὴ αὐτῆ Βα-
», σιλεία δὲν τοῦ ἔκαμε τὸ τοιοῦτον τάσημον,
», παρὰ μὲ ὑπόχεσιν ῥητῶν, ὅπως εἶπεν ἐνώπιον
», τῷ παρῆσαν μὲ λόγια καθαρὰ, ὅτι νὰ
», ἤθελε φανερώσῃ ὁ Κζαροβίτζης χωρεῖς νὰ
», σμικρῶν ἢ νὰ κρύψῃ ὅσα εἶχε πράξῃ, ἢ
», ἐμνησθέντῃ μίχρῃ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐναν-
», τίον τῆς Κζαρκῆς αὐτῆ Βασιλείας, καὶ νὰ
», φανερώσῃ ὅλα τὰ ὑποκείμενα ὅπου τὸν ἐβοή-
», θησαν, ἢ ἐσυμβέβησαν, τῆς σιωπῆς αὐ-
», τῆ καὶ συμπτώσαστε, καὶ καθόλου εἰπεῖν
», ὅλους ἐκείνους ὅπου ἤξωσαν κανένα πράγ-
», μα ἀπὸ τῆς σκοπούς του, καὶ τῆς μιχα-
», κουργίας του. ὅτι ἀνίσως καὶ αὐτὸς ἐκρυβε
», τινὰ ἀπ' αὐτῆς, ἢ καμίαν πράξιν, ἢ πε-
», ρισατικὸν, ἢ συγχώρησις ἤθελεν ἦσαι τὸ
», εἶδεν

», οὐδὲν, καὶ ἄκυρος. Τὸ ὁποῖον ἤκουσε τότε ὁ
», Κζαροβίτζης, καὶ τὸ ἐδέχθη, καὶ ἔσερξε καὶ
», καὶ τὸ φαινόμενον μὲ δὲ χάριτα δάκρυα, καὶ
», ἔπαξε μετ' ὄρκου νὰ φανερώσῃ τὰ πάντα,
», χωρεῖς νὰ φυλάξῃ κανένα πράγμα μυσικόν.
», καὶ εἰς βεβαίωσιν αὐτῆ ἐφίλησεν αὐτῆς τὸν
», Σπυρὸν, καὶ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον εἰς τὴν
», Ἑλλησίαν τῆς Μητροπόλεως.

Ἡ Κζαρκὴ αὐτοῦ Βασιλεία τῆ ἐβεβαίωσε
», πάλιν τὸ ἴδιον τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν μὲ
», τὸ ἴδιον τῆς χεῖρῃ εἰς τὰ προειρημμένα ἀρ-
», θρα τῆς ἐπερωτήσεως ὅπου τοῦ ἔδωσε,
», γράφουσα πρῶτον πάντων τοῦτο ὅπου ἀκο-
», λουθεῖ.

Ἐπειδὴ καὶ σὺ τὴν χεῖρῃ ἡμέραν ἐζήτησις
», τὴν συγχώρησιν μὲ ταύτῃ τὴν ὑπόχεσιν,
», ὅτι νὰ ἤθελες φανερώσῃ ὅλα τὰ περιστατι-
», κα τῆς φυγῆς σου, καὶ ὅσα ἔχεν συνάφειαν
», μὲ αὐτῶν, εἶδὲ καὶ ἤθελες κρύψῃ κανένα
», πράγμα, ἤθελες σερηθῆ ἀπὸ τὴν ζωὴν,
», καὶ ἐπειδὴ πρότερον ἐφανερώσῃς μερικὰ διὰ
», σώματος, πρέπει διὰ περισσότεραν δὲ χαρεί-
», σην, καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειάν σου νὰ τὰ κα-
», ταστῶσις εἰς τὸ χαρτίον καὶ τὰ ζητήματα,
», ὅπως εἶναι σημειωμένα ἄνωθεν.

Καὶ τέλος πάντων ἦτον γεγραμμένον ἀκό-
», μη ὑπὸ χεῖρὸς τῆς Κζαρκῆς αὐτῆ Βασιλεί-
», ας εἰς τὸ ἑβδομὸν ἄρθρον.

Φανέρωσαι ὅλον ἐκεῖνο ὅπου ἔχει σωμαφειαν
 ,, μὲ ταύτω τῷ ὑπόθεσιν, καὶ ὅταν ἀκόμη
 ,, δὲν ἠθέλων ἦσαι ἐδῶ σημειωμένον, καὶ εἰπέ
 ,, ἀληθῶς καὶ πιστῶς, ὡς νὰ εἴσεν εἰς τὰς πό-
 ,, δας τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς, εἰδὲ καὶ φυλά-
 ,, ξης μουσικόν, ἢ κρύφης κανένα κωλύμα, καὶ
 ,, μὴ ταῦτα ἠθέλε φανερῶθῃ, μὴ μὲ δεβάλλ-
 ,, λης διὰ κανένα. ἐπειδὴ ἐγὼ σοῦ εἶπα ἐχ-
 ,, θὲς παρρησία, ὅτι ἡ συγχώρησις ὅπου
 ,, ἔλαβες, ἠθέλων ἦσαι τότε ὡς τὸ οὐδὲν, καὶ
 ,, ἄκυρος.

Μὲ ὅλον τῆτο ὁ Κζαροβίτζης ἀμίλησεν εἰς
 ,, τὰς ἁποκρίσεις του, καὶ ὁμολογίας χωρὶς
 ,, καμίαν καθαρότητα, καὶ ἔκρυψε καὶ ἀπεισιώ-
 ,, πησεν ἔ μόνον πολλὰ ὑποκείμενα, ἀλλὰ καὶ
 ,, κωλύματα ἄξια θανάτου, καὶ τὰς παραβά-
 ,, σεις τε, ὀξεραίως δὲ τὰς σιοπούς τῆς ἁπο-
 ,, στασίας τε ἐναντίον τῷ Πατρὸς αὐτῷ καὶ Κυρίῳ
 ,, τε, καὶ ταῖς κακαῖς τε σωμαστροφαῖς ὅπως
 ,, αὐτὸς ἐπλεξε, καὶ ἐκράτησε πολὺ χρόνον,
 ,, προσπαθῶντας νὰ ἀρπάξῃ τὸν Θρόνον τοῦ Πα-
 ,, τρός τε καὶ ἔτι ζῶντος, μὲ σκδωείας, καὶ
 ,, κακαῖς κωλύμασι. Θεμελιώνωντας τὰς ἐλπί-
 ,, δας τε, καὶ τὰ πιασίματα ὅπου ἔκανε διὰ τὸν
 ,, θάνατον τῷ ἰδίῳ Πατρὸς, ἐπάνω εἰς τὰ λό-
 ,, για τῷ χυδαίου λαῶ, ὅπου ἦτον κωρὸς βοή-
 ,, θειάν τε, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐτρέφετο μὲ καλὰς
 ,, ἐλπίδας, καὶ ἠπαταῖτο.

Πάντα ταῦτα ἐφανερῶθισαν μὴ ταῦτα ἀπὸ
 ,, τὰς ἐγληματικὰς εἰδήσεις, ἀφ' οὗ αὐτὸς
 ,, τὰ ἔκρυψε, καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ τὰ φανερῶσῃ,
 ,, καθὼς ἐφάνη ἀνωθεν.

Ὅθεν εἶναι φανερόν ἀπὸ ὅλας αὐτὰς τὰς μη-
 ,, χανὰς καὶ πράξεις τοῦ Κζαροβίτζη, καὶ ἀπὸ
 ,, τὰς ὁμολογίας ὅπως ἔδωκεν ἐγγράφως, καὶ
 ,, διὰ ζώσης φωνῆς, καὶ ἀπ' ἐκεῖνῳ ὅπως ἔκα-
 ,, με τέλος πάντων εἰς τὰς 22 Ἰουνίου τῷ πα-
 ,, ρόντος χρόνου, ὅτι αὐτὸς δὲν ἠθέλησε παν-
 ,, τελῶς νὰ τοῦ ἐλθῃ ἡ δεχοχὴ τῷ Στέμματος
 ,, μὴ τὸν θάνατον τῷ Πατρὸς αὐτοῦ, καθὼς ὁ
 ,, Πατὴρ αὐτοῦ ἐμελέτε νὰ τοῦ τὸ ἀφήσῃ, ὡς
 ,, εἶναι ἡ τάξις τῆς ὀρθότητος καὶ τῆς δικαιοσύ-
 ,, νης, καὶ μὲ τὰ μέσα καὶ τρόπους ὅπου
 ,, ἔχτασσε ὁ Θεὸς, ἀλλὰ καὶ ἐπεθύμησε,
 ,, καὶ ἔβαλε σκοπὸν νὰ φθάσῃ, εἰς αὐτὸ ζῶν-
 ,, τος ἔτι τῷ Πατρὸς αὐτῷ καὶ Κυρίῳ τε, ἐναντίον
 ,, τῆς θελήσεως τῆς Κζαριμῆς αὐτοῦ Βασιλεί-
 ,, ας, καὶ ἐναντιέμμος εἰς πάντα τὰ θελήματα
 ,, τῷ Πατρὸς αὐτοῦ, ἔ μόνον μὲ τὰς θορύβας,
 ,, καὶ τὰς ἐπαναστάσεις τῶν ἁποστατῶν, εἰς τὰς ὁποί-
 ,, ας αὐτὸς εἶχε ἔ ἐλπίδα τε, ἀλλὰ καὶ μὲ ἔ βοή-
 ,, θειαν τῷ Ἰμπεράτορος, καὶ μὲ ξουρικὸν Στρατόδ-
 ,, μα, ὅπως ἐπλανᾶτο μὲ καλὰς ἐλπίδας νὰ τὸ
 ,, ἔχῃ εἰς ἔ ὀρισμὸν τε καὶ προσαγῆν τε, καὶ μὲ τιμὴν
 ,, ἀν' ἠθέλε κάμῃ χρεῖα νὰ ἀνατρέψῃ τὸ Βασίλει-
 ,, ον, καὶ νὰ ἁποξενώσῃ πάσας τὰς Ἐπαρχίας ὁ-

», ποῦ ἤθελαν τοῦ ζητήσῃ δι' ἐκείνῳ τὴν βοή-
», θειαν.

», Αὐτὸ λοιπὸν ἀποδείχνει, ὅτι κρύπτωντας ὁ
», Κζαροβίτζης τοὺς ὀλεθεῖς αὐτοῦ σκοπὸς,
», καὶ φυλάσσωντας ἀπόκρυφα πολλὰ ὑποκείμενα,
», ὅπου εἶχον συμφωνίῃ μετ' αὐτῶ, καθὼς ἐ-
», καμῆ ἕως τῆς τελευταίας ἑξατάσεως, καὶ
», ἕως ὅπου ἐνικήθη τελείως διὰ ὅλας τὰς μη-
», χανεργίας τε, ἔβαλε σκοπὸν νὰ φυλάξῃ εἰς
», τὸν ἐρχόμενον χρόνον μέσα, ὅταν ἤθελε τύ-
», χῃ καιρὸς ἀρμόδιος, διὰ νὰ ξαναλάβῃ τοὺς
», σκοπὸς τε, καὶ νὰ τελειώσῃ τὴν τρομερὰν ἐ-
», πιχείρησιν ἐναντίον τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ καὶ
», Κυρίου του, καὶ ἐναντίον παντὸς τούτου τοῦ
», Βασιλείου.

», Ὅθεν ἐγένετο ἀνάξιος τῆς ἀσπλαγχτίας,
», καὶ τῆς συγχαρήσεως ὅπου τοῦ εἶχε τὰξῆ
», ὁ Πατὴρ αὐτοῦ, καὶ Κύριός του. Τὸ ὁ-
», μολόγησε καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐνώπιον τῆς Κζα-
», ρεικῆς αὐτοῦ Βασιλείας, καὶ ἐμπαροῦσε πάν-
», ταν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Κοσμικῶν Ἀξιω-
», ματικῶν, καὶ παρρησία ἐνώπιον ἀπάσης τῆς
», Συνάξεως. καὶ ἐμαρτύρησεν ἔτι διὰ ζωῆς
», φανῆς καὶ ἐγγράφως ἐμπαροῦσε τῶν ὑπογε-
», γραμμένων Κειπῶν, ὅπου ἐδιώρισεν ἡ Κζα-
», ρεικὴ αὐτοῦ Βασιλεία. πῶς ἦσαν ἀληθῆ ἃ ἀ-
», ναμφίβολα πάντα τὰ προειρημένα διὰ τὰ ἀ-
», κολουθα ὅπως ἐφάνησαν.

Ὅθεν

», Ὅθεν ἐπειδὴ καὶ οἱ πορορρηθέντες Νόμοι,
», Θεῖοί τε καὶ Ἐκκλησιαστικοί, Πολιτικοί τε ἃ
», Στρατηγικοί, ἐξόχως δὲ οἱ δύο τελευταῖοι,
», καταδικάζουσιν ἀπαραιτήτως εἰς θάνατον, ἔ-
», μόνον ἐκείνους, τῶν ὁποίων αἱ ἐπιβεβαί ἐ-
», ναντίον τοῦ Πατρὸς αὐτῶν, καὶ Κυρίων ἐ-
», φανερώθησαν μὲ τὰ ἔργα, ἢ ἀπεδείχθησαν
», διὰ γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ ἐκείνους τῶν ὁποίων
», αἱ ἐπιβεβαί δὲν ἔφθασαν εἰς περισσώτερον,
», εἰμὴ μόνον ἔβαλαν σκοπὸν νὰ ὑποσατήσωσιν,
», ἢ ἐμελέτησαν νὰ φονεύσωσιν τὸν Βασιλέα, ἢ
», νὰ ἀρπάξωσιν τὴν Βασιλείαν, τί πρέπει νὰ
», νομίσῃ τινὰς διὰ τοιῶτον σκοπὸν ὑποσατίας,
», ὅπου παρόμοιος εἰς τὸν κόσμον δὲν ἠκούθη
», ἄντας ἠνωμένη μὲ αὐτὸν μία διπλῆ τρομε-
», ρὰ παροκτονία ἐναντίον τοῦ Βασιλέως του,
», πρῶτον μὲν καθὼ πατὴρ αὐτοῦ. ἐπειδὴ καὶ εἶ-
», ναι Πατὴρ τῆς Πατρίδος, ἔτι δὲ καθὼ Πα-
», τὴρ αὐτοῦ κατὰ φύσιν, ἃ Πατὴρ ἀσπλαγ-
», χνιώτατος, ὅπου ἔκαμε νὰ ἀνατραφῇ ὁ
», Κζαροβίτζης ὡς ἐπ' αὐτὴν ἔνεαράντα ἡλικίαν
», μὲ μίαν φροντίδα πλέον ἢ πατρικὴν, καὶ
», μὲ μίαν φιλοσοργίαν ἃ ἀγαθότητα, ὅπου
», ἀρκετὰ ἐφάνη εἰς κάθε καιρὸν. Ἐνας Πατὴρ
», ὅπως ἐφρόντισε νὰ τὸν διδάξῃ εἰς τὴν διοι-
», κησιν, καὶ νὰ τὸν ἐξασκήσῃ εἰς τὰ πολεμι-
», κα μὲ κόπης ἀπισθῆτες, καὶ μὲ ἀκατάπαυ-
», στον ἐπιμέλειαν, διὰ νὰ τὸν κάμῃ ἀρκετὸν καὶ

L 4

ἄξιον

» ἄξιον ἡμέτερον ἐνός τοιούτου μεγάλης Βασι-
 » λείου, πόσω μᾶλλον δι' αὐτὰ τὰ δίκαια ἔ-
 » νας ποιῆτον σκοπὸς ἡξιάθη τῆς κατακρίσε-
 » ως τῆ θανάτου ;

» Καὶ ἂν καλὰ μὲ πολλὰ τεθλιμμένῳ καρ-
 » δίῳ, καὶ μὲ ὄμματα δάκρυα ἔχοντα θερμό-
 » τατα δάκρυα ἡμεῖς ὡς δούλοι καὶ ὑπῆκοι
 » ἐκφωνοῦμεν τὴν παρούσαν ἀπόφασιν, σο-
 » χαζόμενοι πῶς δὲν ἀρμόζει εἰς ἡμᾶς ὅπου
 » εἰμεθε ποιῶντες, νὰ ἀνακατονώμεθε εἰς μί-
 » αὴν τοιαύτῳ μεγαλοπᾶτῳ κρίσιν, πολὺ δὲ
 » πλέον νὰ ἔλθωμεν εἰς μίαν τελείαν ἀπόφασιν
 » ἐναντίον τῆ ὑμῶν τῆ Βασιλείας, καὶ ἀσπλαγ-
 » χνικωτάτη Κζάρ, τοῦ ἡμετέρου Κυρίου, μὲ
 » ὅλον πῦτο ἐπειδὴ ἡ θεία κρίσις του εἶναι νὰ
 » κρίνωμεν ἡμεῖς, φανερώνομεν μὲ τὸ παρὸν
 » τὴν ἀληθινότητά μας γνώμην, καὶ ἐκφωνοῦμεν
 » τὴν παρούσαν καταδίκνῃ μὲ εἰλημμενεσάντην
 » καὶ χριστιανικὴν συνείδησιν, ὅπου νομίζο-
 » μεν νὰ διωχθῶμεν νὰ τὴν παραστήσω-
 » μεν ἔμφορον τῆς φοβεράς, καὶ δικαίας
 » καὶ ἀπορωπολίπτου κρίσεως τοῦ μεγάλου
 » Θεοῦ.

» Ὑποτάσσοντες μὲ ὅλον πῦτο τὴν παρούσαν
 » ἡμετέραν ἀπόφασιν, καὶ ταύτῃ τὴν καταδί-
 » κνῃ, εἰς τὴν μεγίστῃ ἔξουσίᾳ, εἰς τὴν
 » θείᾳ, καὶ εἰς τὴν ἀσπλαγχνικωτάτῃ
 » ἀναθεώρησιν τῆς Κζαρικῆς αὐτοῦ Βασιλεί-

» ας, τοῦ ἡμετέρου ἀσπλαγχνικωτάτου Μο-
 » νάρχου. *

» Τότε ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπρόσθεσε νὰ ἀναγνω-
 » θῆ ἡ ἀπόφασις πρὸς τὸν πταίστῳ ἐν
 » τῇ φυλακῇ. Αὐτὸς δὲ ὡς ἤκουσεν ὅτι κατε-
 » κρίθη εἰς θάνατον, παραίτησε τὸν ἑαυτὸν του
 » εἰς ὅλας ἐκείνας τὰς λογισμοὺς, ὅπου ὁ φόβος
 » καὶ ὁ φόμος συνηθῆσι νὰ προσέκων εἰς ἐκείνας
 » τὰς καρδίας, ὅπε δὲν ἤθελεν ἦσαι πλέον πα-
 » ρὰ ἡρώικαί. Ἐνας ἔφορος καὶ φεικῶδες πιασ-
 » μὸς ὅπε ἐχύθη εἰς πάσας τὰς αἰδήσεις τε, ἢ
 » ἔριψεν εἰς ἓνα εἶδος ληθαργίας, ὅπου ἐφάνη
 » ὑποθαμμένος πρὸ τοῦ λάβῃ ἢ θάνατον. Ἐδεκί-
 » μασαν πολλὰ ἰατρικὰ διὰ νὰ τὸν κάμωμεν νὰ
 » συνέλθῃ, δίδοντές τε νὰ καταλάβῃ ὡς καὶ τῆτο,
 » ὅτι ἡμπορῆσε νὰ καρτερῇ τὸ ὅλον ἀπὸ τῆ πα-
 » τερικῆ ἀσπλαγχνίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέτα-
 » ζεν ἡ Γερουσία τὴν ἀπόφασίν της. Ὑστερον
 » λοιπὸν ἀπ' ὀλίγῳ ὥραν, ἔλαβε τὸ Βασιλό-
 » πικλον ὀλίγῳ δυνάμει, ὅπου ἠδυνήθη νὰ δει-
 » ξῇ πάλιν τὴν μετάνοιάν τε, καὶ νὰ ζητήσῃ συγ-
 » χώρησιν ἀπὸ τῆ πατέρα τε, παρόντων ἐκεῖ πολ-
 » λῶν Ἀρχόντων τῆς Γερουσίας. ἀλλ' ὁ σοφισ-
 » μὸς ἐνός τοιούτου τραγικοῦ θανάτου, τόσον
 » ἰχυρὰ ἐτυπώθη εἰς τὴν καρδίαν τε, ὅπε δὲν ἠδύ-
 » νήθη πλέον νὰ ξαναβαλθῆ εἰς κατάστασιν,
 » διὰ νὰ ἐλπίσῃ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας
 » της. Ἐ οὕτως ἀπέθανεν εἰς τὰς 6 ἡμέρας, ἀφ'

οὗ ἐκοιμήθησε τὰ ἄχραντα Μυστήρια. Τὸ λείψανόν του ἐβάλετο παρρησία δύο ἡμέρας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Τριάδος, εἰς μίαν κασέλαν ἀνοικτὴν, καὶ σολισμένῳ ἀπὸ βελύγης. Ἐδόθη ἄδεια εἰς ὅλους νὰ τὸν ἰδοῦν, καὶ ὁ λαὸς ἤρχετο παμπληθῆ νὰ ἀσπαρῆ τὸ χέρι τε. τέλος πάντων φερόμενος μὲ πολλὴν παρρησίαν εἰς τὴν νέαν Ἐκκλησίαν τῆς Μητροπόλεως, ἐνταφιάθη εἰς τὸ βασιλικὸν μνήμα, πλησίον τῆ συζύγου τε μὲ πᾶσαν δόξαν καὶ τάξιν, καθὼς συνηθίζεται εἰς τὰ Βασιλόπουλα. ἐπαρασάθη εἰς τὸν ἐνταφιασμόν του ὁ ἴδιος Ἀυτοκράτωρ καὶ ἡ Βασίλισσα Αἰκατερίνα μὲ πᾶσαν τὴν δορυφορίαν τῆς.

Τοῦτο τὸ συμβεβηκὸς ὅπου εἶναι ἀναμφισβήτητος εἶναι ἀπὸ τὰ πλέον παράξενα ὅπου ἀναγιγνώσκονται εἰς τὰς ἱστορίας, ἐξηγήθη ἁεφώρας εἰς τὰς λοιπὰς Ἡγεμονείας. Μερικοὶ ἐπαίνεσαν καὶ ἐθαύμασαν τὴν καρτεροφυχίαν τῆ Ἀυτοκράτορος τῆς Ρουσίας, ὅπως ὡς ἄλλος σχεδὸν Βρεῦτος ἐδυσίασε τὴν ζωὴν τῆ ὑοῦ τε εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀνσηρότητος τῆς Νόμων, καὶ εἰς παράδειγμα τῆ ἰδίας λαοῦ τε. Ἄλλοι πάλιν ἐξ ἐναντίας δὲν ἔπαυσαν νὰ κατακρίνουσι τὸν Ἀυτοκράτορα ὡς πολὺ μαλακόφυχον, ὅπως ἀφέθη νὰ κατακυριεωθῆ ὑπὸ τῆν ἀγάπῳ ὅπου εἶχε πρὸς τὴν Αἰκατερίναν τε, καὶ ἠθέλησε νὰ δυσίασῃ τὸν πρωτότοκον ὑόν τε εἰς τὴν φιλοτιμίαν τῆς,

καὶ

καὶ νὰ βεβαιώσῃ εἰς τὸν ὑόν τῆς τὴν ἁεδοχὴν τῆ Βασιλείας. Διεφημίθη λόγος, ὅτι νὰ ἐδόθη εἰς τὴν φυλακὴν τῆ δυσυχῆς Ἀλεξίε Φαρμάνι, καὶ ἀπ' αὐτὸ προήρχοντο ἐκεῖναι αἱ ἀσασμώδεις κινήσεις, ὅπως ἄλλοι τὰς ἀπέδιδαν εἰς τὸν τρόμον ὅπου τοῦ ἐπροξενήθη ἀπὸ τῆν ἐκφωνηθείσαν θανατηφόρον ἀπόφασιν. Πολλοὶ ἐπαρομοίασαν τὸν Μέγαν Πέτρον εἰς τὸτο τὸ συμβεβηκὸς μὲ τὴν μέγαν Βασίλειαν τῆς Ἰταλίας Φίλιππον τὸν δῶτερον, ὅπου καὶ αὐτὸς ἐθανάτωσεν εἰς παρόμοιον τρόπον, ἂν καλὰ δι' αἰτίαν ἁεφορον, τὸ Βασιλόπουλον Κάρλον τὸν ὑόν τε. ἐγὼ ὅμως δὲν ἄποτολμῶ νὰ βεβαιώσω κανένα, κρατῶντας τὴν συνειτὴν γνώμῳ τῆ Τακίτε, ὅπου λέγει. ὅτι τὸ νὰ θέλῃ τινὰς νὰ ἐρδύνῃ τὰς ἀποκρύφους βουλάς τῆς Ἡγεμόνων, εἶναι πρᾶγμα κινδυνώδες, καὶ ἀπηγορευμένον. καὶ ἔπειτα μὲ ὅλον αὐτὸ

» δὲν φθάνει τινὰς νὰ τὰς καταλάβῃ. Τὰς ἀ-

» φανείς τῆ Ἡγεμονδόντος ἐννοίας, καὶ εἶτι ἂν

» ἀσαφέστερον παρασκευάζοιτο τις ἐξετάζειν,

» πρὸς τὸ μὴ ἐξεῖναι, καὶ σφαλερόν ἐστι.

Ἡ θελον ἦσαι μακρολογία νὰ ἀναφέρῃ τινὰς καταλεπτῶς τὰς ἐγκληματικὰς ἐξετάσεις ὅπου ἔγιναν τὸν ἴδιον καιρὸν καὶ εἰς ὅλας ἐκεῖνας ὅπου εἶχον καμία μετοχὴν ἀπὸ τῆν ἐπιβουλῆν τοῦ Ἀλεξίε. Οἱ πρῶτοι ὅπου ἐπιάθησαν, ἐβάλεθον εἰς βασανιστήρια, καὶ ἠγκάλεσαν ἄλλους, καὶ πάλιν ἐκεῖνοι ἐφάνερωσαν ἄλλους. Εὐρέθη-

Χρον.
Βιβλ. 5.

ρέθησαν ἀπὸ κάθε κατὰσασιν, καὶ ἡλιμίαν, ἀνδρες τε Ἐγγυαῖνες, καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ ἄφησε νὰ τιμωρηθῆν μὲ τὴ ἀνυπερότητα τῶ Νόμων. ὅθεν τινὲς μὲν αὐτῶν ἐκρεμάθησαν, τινὲς δὲ ἐβάλθησαν εἰς τὸν βροχόν, ἄλλοι δὲ ἀπικεραλίθησαν, ἕτεροι δὲ ἐπαλουκώθησαν. καὶ ἄλλοι ὄξωρίθησαν εἰς Σιβηρίαν. οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ πρῶτον μὲν κατήρέθησαν, ἔπειτα δὲ ἐτιμωρήθησαν. ἔξω τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ρώσσοβίας οἱ Ἀρχιερεῖς ἔδειξαν ὀλίγην δυσκολίαν νὰ τὸν κατήρην, κοροφασίζόμενοι, ὅτι μὴν ὄντας Πατεῖαρχης εἰς Ρώσσίαν, δὲν ἦτον ἔτε ἡ δυνάμις νὰ γυμνάσω ἕνα Ἀρχιεπίσκοπον ἀπὸ τὸν χαρακτῆρα τε. Τότε ὁ Αὐτοκράτωρ ἐμεταχειρίθη ἕνα σοφισμα καὶ ἠρώτησεν ἐκείνους τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἂν εἶχον δυνάμιν νὰ κάνουν ἕνα Ἐπίσκοπον, καὶ νὰ τὸν χειροτονουῖ. καὶ ἐκείνοι ἔποικελέντες, ναί, (ἐπειδὴ καὶ οὕτως ἐσωηθίζετο τῇ ἀληθείᾳ εἰς Ρωσίαν,) ἐσυμπέρασαν εὖθὺς, ὅτι ἠμποροῦσαν νὰ τὸν κάμουν καὶ ἀνίερον. Ὅσον ἔξω τὴν Βασίλισσαν τὴν δυσυχισμένην μητέρα τῆ ἀθλίου Ἀλεξίου, καὶ τὴν Βασιλοπούλαν Μαρίαν τὴν ἀδελφίν τε, ἐπειδὴ ἐνικήθησαν πῶς ἤξωδραν ἐκεῖνο τὸ ἀσεβεῖς Μυσήριον (οὕτως ἀνόμαζεν ἡ αὐλή τὴν φυλὴν τῆ Ἀλεξίε.) ἡ μὲν Βασίλισσα μετατιπίθη ἀπὸ τὸ Μοναστήριον ὅπερ ἀείρεσκετο, εἰς ἕνα ἄλλο πλέον σπουδαχρημένον, κατὰ τὴν Λίμνην Λαδάγαν. ἡ δὲ Μαρία

ἐσφα-

ἐσφαλίθη εἰς τὸ Κασέλιον λεγόμενον Σλουτέλβουργον. Εὐφροσυνὴ δὲ ἡ Παλλακὴ τοῦ Ἀλεξίε, ἀφέθη ἐλδιδέρα. ἐπειδὴ καὶ ἐγνωρίθη, ὅτι ὅσα καὶ ἂν ἐνήργησε, τὰ ἐπαρξέε διωασδομένη ἀπὸ τὸν Ἀλέξιον μὲ τὸ σπαδί εἰς τὸ χεῖρ. ἔξω ἀπ' αὐτὸ εἶχεν ὁμολογήσῃ ἐλδιδέρας καὶ κατὰ πλάτος ὅσα καὶ ἂν ἤξωδρα. Θέλουσι τινὲς ὅτι ὁ Ἀλέξιος νὰ τὴν εἶχε σφωφανωθῆ τὴν ὄραν ὅπου εἶχε νὰ μισώσῃ διὰ τὴν Βιένναν, καὶ τότε ἐδέχθη τὰ δόγματα τῆς Ρωστικῆς Ἐκκλησίας.

Τέλος τῆ πέμπτης βιβλίας.

Ἰπο-

Υπόθεσις τῆς Ἑκτῆς βιβλίας.

Διαλυσίς τῆς φιλίας τοῦ Αυτοκράτορος μετὰ τὸν Βασιλέα τῆς Ἰγγιλτερίας. Θάνατος Κάρλου τοῦ ἰβ'. Ἡ Βασίλισσα τῆς Σβεκίας θέλει νὰ ἀπολουθήσῃ τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Ρούσων. Οἱ Ρῆσοι κατατρέχουσι τρομερὰ τὴν Σβεκίαν. Ὁ Πέτρος παιδοῦσι μερικὰς Ἀρχοντας τῆς παλατίεως, καὶ ἀποδιώχει τὰς Ἰησοῦτας ἀπὸ τοῦ Βασιλείου τε. Ἀπολαθεῖ τὰς ἐπιδρομὰς ἐναντίον τῆς Σβεκίας, καὶ τὴν βιάζει νὰ δεχθῇ τὴν εἰρήνην. Ὀνομάζεται Ἰμπεράτωρ. Ἐμβαίνει θριαμβωτικῶς εἰς Μόσκαν. Καταπιάνεται μίαν ἐνσρατείαν ἐναντίον τῆς Ἰποσαπῶν τῆς Περσίας. Ἀπεκτᾷ εἰς τὴν Κασσίαν Θάλασσαν τὴν Πόλιν Δερμπέντ, καὶ ἄλλας. Γυρίζει εἰς Μόσκαν, καὶ ἐκεῖθεν ὑπάγει εἰς Πετρούπολιν. Δέχεται ἕνα πρίσβυον τῆς Βασιλείας Περσίας, καὶ συμφωνεῖ μετὰ αὐτὸν μίαν συμμαχίαν, καὶ ἔπειτα μίαν ἄλλην μετὰ τῆς Τούρκων. Ὑπάγει εἰς Μόσκαν, καὶ ἐκεῖ σέφει τὴν Αυτοκρατορίαν Ἀνακατείναν μετὰ μεγάλῳ παρρησίᾳ. Ἀθροεῖ καὶ ἀποθνήσκει.

ΒΙΟΣ

Β Ι Ο Σ
Π Ε Τ Ρ Ο Υ
Τ Ο Υ
Μ Ε Γ Α Λ Ο Υ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Θσον καὶ ἂν ἐσάθῃ ἀναγκαῖα ἡ φανέρωσις μιᾶς τοιαύτης ἐπιβουλής, καθὼς ἦτον ἐκεῖνη τῆς Ἀλεξίου, μὲ ὅλον πῦτο ὁ Αυτοκράτωρ Πέτρος δὲν ἐναπαγγίη εἰς αὐτὴν μόνῳ τὴν ὑπόθεσιν. Ὅτε ἔλαττειβον εἰς Ὀμανδίαν εἶχε σινομιλήσῃ πωλάκις μετὰ τὸν Βαρῶνον Γόρτζ, πρῶτον σύμβουλον τῆς Σβεκίας. ὁ ὁποῖός μετὰ πολιτικόν τε ἔργον ἔχουσε νὰ γένη τόσον ἀναγκαῖος τῆς Βασιλείας Κάρλου, ὅπως ἐκατήντισεν αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς νὰ μὴν
καίη

κάνη τίποτε χωρὶς αὐτὸν, καὶ νὰ ἀκολουθῇ ὅλας τὰς συμβουλὰς του. Αὐτὸς λοιπὸν ὁ ἄξιος σύμβουλος, ἔλαβε θάρρος εἰς Οὐλανδῖαν νὰ προβάλη τῆ Ἀυτοκράτορος τὴν εἰρήνην ὡς ἀπὸ μέρος τοῦ Βασιλέως του, ὡπας βέβαιος, ὅτι δὲν ἤθελε τὴν ἀποδοκιμάσῃ. Ὁ δὲ Πέτρος ὅπου διὰ πολλὰς αἰτίας ἐπεθύμει νὰ ἰδῇ μίαν φοράν τὸ τέλος τῆ πολέμου μετὰ τοὺς γειτονίαντες, δὲν ἔδειξε δυσκολίαν νὰ δώσῃ ἀκρόασιν εἰς αὐτὸ ὅπου τῆ ἐφόβανεν ὁ Γόρτζ. ἄλλο λοιπὸν δὲν ἔμνε, παρὰ νὰ εὐρεθῇ ὁ τρόπος πῶς νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν εἰρήνην. Καὶ ὁ μὲν Βασιλεὺς Σβηκίας ἤθελεν, ὅτι ὅσοι ἔλαβον μετοχὴν ἀπ' αὐτὸν τὸν πόλεμον, νὰ συμμετέχων καὶ ἀπὸ τὴν τῆς εἰρήνης πραγματοίαν. Ὁ δὲ Πέτρος ἦτον ἐπιμνος νὰ συγκατανύσῃ, ἀνίσως καὶ ὁ Βαρώνος Σκαφιρόφ ὁ Ὑποκαγελλάριος τε δὲν ἤθελε ἐμπυδύσῃ εἰς τὴν καρδίαντες ἄλλες διαλογισμοὺς μετὰ ἕνα ὑπόμνημα. εἰς τὸ ὁποῖον ἐπαράσυσεν ὡς ἄξιος καὶ ὑφιλόνους πολιτικός, ὅτι ἐὰν ἤθελε κάμῃ τὴν ἀγάπην σωόντων καὶ τῶν συμμάχων, ἤθελε χάσῃ πολὺ μέρος ἀπὸ τὰς Ἐπαρχίας ὅπου ἀπόκτησεν. ἕνα μὲν, ὅτι ἤθελεν ἀναγκασθῆναι νὰ δευχθῇ ὁ ἄριστος πρὸς αὐτοὺς. ἄλλο δὲ, ὅτι μέλλωντας ὁ Βασιλεὺς Κάρλος νὰ παραιτήσῃ πολλοὺς ἀξιολόγους τόπους εἰς τὰς Βασιλεῖς τῆ Δανιμαρκίας, τῆ Ἰγγιλτέρας, καὶ Πρεσσίας,

Συμβουλή
ὅτι δίδει
ὁ Σκαφι-
ρόφ τῆ Πέ-
τρος.

σίας, ἠναγκάζετο νὰ μὴν δείξῃ τόσω δουλίαν εἰς τὰ ζήτήματα τῆς Ἀυτοκρατορικῆς του Βασιλείας. καὶ μάλιστα διατὶ οἱ Βασιλεῖς ὅπως ἤθελαν μεσιτεύσῃ, πάντοτε ἤθελαν κλίνη περαιοτέρου εἰς τὸ ὄφελος τῆς ἐπιλοίπων συμμάχων τῆ Νορτ, παρὰ εἰς τὸ ἐδικόν τε. ὅθεν ἐσυμπέραυν, ὅτι ἡ ἐξαιρετὴ σράτα ὅπως ἐμελλε νὰ πιάσῃ, ἦτον αὕτη. Νὰ στυχοχαρήσῃ δηλαδὴ τὸν Βασιλέα Κάρλον μετὰ τὰ ἄρματα, διὰ νὰ δευχθῇ τὰς περιστάσεις ὅπου ἤθελε νὰ τῆ βάλῃ. Αὕτη ἡ συμβουλή ἐσυμφώνει εἰς κάποιον τρόπον μετὰ τὸν σκοπὸν ὅπου εἶχε καὶ ὁ Γόρτζ. διότι καὶ αὐτὸς ἐνόμιζεν, ὅτι ἦτον ἀφελιμώτερον εἰς τὴν Σβηκίαν νὰ διορθώσῃ τὴν εἰρήνην μετὰ μοναχὸν τὸν Ἀυτοκράτορα, παρὰ μετὰ ὅλες ὁμοῦ τὰς ἄλλους συμμάχους. ὅθεν ὕστερον ἀπὸ ἐπιφόρους ἐπιχειρήσεις, ἐκλήχθη ἡ Πόλις Ἀβο, Μητρόπολις τῆς Φινλανδίας, ὅθεν νὰ γένη ἡ συνέλευσις. ἀν καλὰ ἔστυρον μετετοπίσθη εἰς Ἀλανδ. Ὁ Ἀυτοκράτωρ ἐπέμψεν ἐκεῖ τὸν Στρατηγὸν Βρέικαν, καὶ Ὁσερμαν τὸν σύμβουλόν τε. εἰς τὸσον κατὰ τὴν συμβουλήν ὅπως τῆ ἔδωσεν ὁ Ὑποκαγελλάριος, ἐπρόσαξε νὰ κατέβῃ εἰς Σβηκίαν ὅσα Στρατόδραμα ἀπὸ 80 χιλιάδας στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν προποιομασμένοι εἰς τὸ Μενκελβεργικὸν Δυνατόν. καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἐπολυπλασίασε τὴν Ἀρμάταν, φοβερίζωντας νὰ κάμῃ τρομερὰς ἐπιδρο-

Ὁ Πέ-
τρος πέ-
τα στρα-
τόδραμα
ἐναντίον
τῆς Σβε-
κίας.

πιδρομὰς ἐπάνω εἰς τὴν Σβεικίαν, ἀνίσως καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς δὲν ἠθέλην ἀποφασίσῃ νὰ κάμῃ ἀγάπῳ.

Γγγλέζοι ὑποπτόμενοι τὸν Πέτρον ἐναντίον τῆς .

Τὰ ἐνεργήματα τῆ Βαρώνου Γόρτζ ὅπου μὲ Δίπλωμα τῆ Αὐτοκράτορος ἐπέρασεν εἰς Ρ' δαλίαν, ἔξω ἀπὸ τὰ γράμματα ὅπου ἐρέθησαν ἀποτίτερα εἰς Λόντραν, ἔδωσαν ἀφορμὴν νὰ φημιθῇ λόγος, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Πέτρος καὶ ὁ Βασιλεὺς Σβεικίας ἐσυμφώνησαν ἀναμεταξύ τας νὰ διεγείρουν μίαν ἐπανώσασιν εἰς Ἰγγιλτέρραν, δὲ νὰ μεταφέρουν ἐκεῖ τὸν Πρεσβυτέρῳ. μάλιστα ἐκηρύχθη τότε, ὅτι τὸ ταξίδι ὅπως ἐκάρη εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ Αὐτοκράτωρ, δὲν τὸ ἐκαμε ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν διὰ περιδιάβασιν, ἢ διὰ μίαν ἀπλὴν πολυπραγμοσύνην, ἀλλὰ διὰ νὰ κλείσῃ τὴν εἰρήνην μὲ τὸν Βασιλέα Σβέκου, διὰ μεσιτείας τῆ Δουκίνας Ὁρλεανς, Ἐπιτόπου τῆς Βασιλείας, καὶ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν νὰ συμφωνήσῃ μίαν συμμαχίαν ἀναμέσον Γαλλίας, Ἰσπανίας, Σβεικίας, καὶ Ρ' ρασίας, ἐναντίον τῆ Βασιλείας Γεωργίου. Τὸ Συμβέλιον λοιπὸν τῆ Λόντρας, καὶ ἐκεῖνο τῆ Αἰνόβερ, ἔδωσαν πίσιν εἰς ἐκεῖνον τὸν λόγον ὅπου διεφημίσθη, καὶ ἐπεμφαν εἰς Σβεικίαν καὶ Ρ' ρασίαν ἄξια ὑποκείμενα, διὰ νὰ ξανοίξουν τὰς ἀποκρύφους βελὰς ἐκεῖνων τῶν δύο Βασιλείων. Ὁ Βαρώνος Γόρτζ, καὶ ὁ Κόμης Γιλλέμβουργος ἐφθάσαν εἰς Ἀλάνδ εἰς τὰς 17 Μαΐας 1718, ὡς Πλοιοπορευτῆς τῆς Σβεικίας

κίας. Ὁ μὲν οὖν Γόρτζ ὕστερον ἀφ' οὗ ἀνοίχον ἢ συνομιλία, ἐπήγε πολλάκις πρὸς τὸν Βασιλέα Κάρλον διὰ νὰ τοῦ ἀναφέρῃ τὰ ζητήματα τῶν Ρ' ρουσιαν, καὶ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ἔδιδε καλὰς ἐλπίδας τοῦ Αὐτοκράτορος Πέτρος, ὅτι ἠθέλε τελειώσῃ ἢ ἀγάπῃ καθὼς αὐτὸς ἐπεθύμα, νὰ τοῦ μείνῃ δηλαδὴ ἢ Ἰγγιλία, ἢ Ἐσονία, ἢ Καρελία, καὶ μέρος τῆς Λιβονίας. Βέβαια ὁ Αὐτοκράτωρ Πέτρος ἔδιδε νὰ καταλάβῃ, λέγωντας μεγαλοφώνως, ὅτι δὲν ἠθέλε νὰ παρατήσῃ κανένα ἀπ' ἐκείνους τὰς τόπους, ὅπου ἐκπαλαί ἦσαν τῆς Ρ' ρουσίας, καὶ τοὺς ἀπόπεισε πάλιν μὲ τὰ ἄρματα τε. Εἰς τόσον ἐπειδὴ καὶ ἡ περὶ ἁλλαγῆς παραγματεία ἐγένετο κατ' ἴδιαν καὶ μουσικὰ, δὲν ἠμποροῦσαν ὁ Αὐτοκράτωρ νὰ μὴν δάσῃ ἀκρόασιν εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν καὶ εἰς ὅσα τοῦ ἐπρόβαναν οἱ σύμμαχοί του. Ἐμεταχειρίθη ἀκρόμα καὶ μίαν μηχανὴν, καὶ ἐπρόβαλε πρὸς αὐτὰς τινὰς ἀποτάσεις ἐναντίον τῆς Σβεικίας. ἢ ὅτι βέβαια ἠθέλε νὰ τὰς δεχθῇ, ὅταν ἠθέλουν ἰδῆ τὸν Κάρλον νὰ μὴ σεργῇ, ἢ διὰ νὰ ἔχῃ μόνον τὸν ἔσπον νὰ τὸν κάμῃ νὰ ἀποφασίσῃ, φανερώωντάς τε, ὅσα ἐπρόβαναν ἐναντίον τῆς.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰγγιλτερίας ὡς ἤκουσε τὰ ὅσα ἐπρόβαλεν ὁ Ρ' εσιδέντης Βεσελόφσκης, ἐπεμφεν εἰς Πεξούπολιν τὸν Γέφερος, τὸ πρινοπὸν νὰ

Ἰγγλέζοι πέμπουσιν εἰς Πεξούπολιν νὰ

Ξαναίξου
τους σκο-
τους τῆς
Ρωσίας.

ρισσότερον διὰ τὰ κατασκοπήσει ὅσα ἐνηργῶ-
το, παρά ἔχει τὰ κάμη τινὰ συμφωνίαν. Οἱ
μὲν οὖν περὶ εἰρήνῃς λόγοι ἐπὶ τοσοῦτον ἐ-
προχώρησαν, ὅπου ὁ Βασιλεὺς Κάρλος ἔπὸ
τὸ ἕνα μέρος, ἔστυρεν ὅλα σχεδὸν τὰ Σξά-
τδμάτα ἔπὸ τῆν Σβειάν, διὰ τὰ κάμη ἰ-
χυρώτερον τὸ Σξάτδμάτου εἰς Νορβεγίαν,
ὄντας βέβαιος, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Πέτρος δὲν
ἠθέλει ἐνοχλήσει τὸ Βασίλειόν τε εἰς καιρὸν
ὅπῃ σιωποῦσαν περὶ συμβιβασμῶν. καὶ
ἔπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ Πέτρος, ὅστις εἶχε ὑ-
πάγη μὲ τῆν ἀρμάταντου εἰς τοὺς παραθα-
λασσίους τόπους τῆς Φινλανδίας, ἐγύρεισε εἰς
Πεξούπολιν τῆ ἰγ' Σεπτεμβρίου, καὶ ἔξαρμά-
σε τὰ Καραβιά τε.

Ἐλθέρος λοιπὸν ὁ Κάρλος ἔπὸ πᾶσαν
ἐνόχλησιν ἐκ μέρος τῆς Ρώσων, ἐδόθη ὅλος
διόλου τὰ κινήσει πόλεμον εἰς Νορβεγίαν ἐναν-
τίον τῆς Δανιμαρκέζων. καὶ μὲ ὅλλω τὴν ἀυ-
σηρότητα τοῦ χειμῶνος εἰς ἕνα κλίμα τόσον ὑ-
ψηλὸν καὶ ἀρκτικόν, ἠθέλησε τὰ ἀποκλείσει τὸ
Φειδερισκόσιον, ὅπῃ ἐστάθη πρὸς δυσυχίαν τε,
εἶναι δὲ αὐτὸ μία Πόλις ἰχυρά, καὶ τὸ
κλειδί τῆ Νορβεγίας. αὐτὸς εἶχε πάρη προπύ-
τερα τὸ φρούριον λεγόμενον Γουλδενλιού μετὰ
προβολῆς, ὅθεν ἠλπίζε τὰ κερδίσει μὲ πε-
ρισσότεραν δυνάμειαν αὐτῆν τῆν Πόλιν. Ἀλλ'
ἐπειδὴ καὶ ὁ Δάνος κυβερνήτης τῆν ἑδουθεν-
τῆ

Ο' Κάρ-
λος ἀπο-
κλείει τὸ
Φειδερι-
σκόσιον.

τῆν μὲ θερμότητα, ἠθέλησε ὁ Κάρλος τὰ
ὑπάγη νυκτὸς ἔχοντας εἰς σιωδίαν τε δύο μό-
τον Φραντζέζους, ἔχει τὰ θεωρήσει τὰς ἐργασί-
ας ἐνός χαρακώματος, ὅπου ἐκ προσαγωγῆς τοῦ
ἐκατασκοπιάζουτο πλησίον τῆς τειχείων τῆς Πό-
λεως. Ἀλλὰ τῆν ὄραν ὅπου ἔσκε μισογνα-
τισὸς ἐπάνω εἰς τὸ χεῖλος τοῦ χαρακώματος,
κατασκοπιάζοντας μὲ τὴ φαῖς τῆς ἀσέρων τὰς
πράξεις τῆς ἐχθρῶν, μία σφοδρότατη πληγὴ
τοῦ ἐσωτέρου τῆς μήλιγγας, καὶ τὸν ἀναπο-
δογύρισε τῆν ἰδίαν σιγμῶν ἀποθαρμένον εἰς
τὸ ἔδαφος. ὅχι χωρὶς ὑποψίαν, τὰ τὸν ἐφο-
νύσεν ἕνας ἀπ' ἐκείνους τῆς δύο αξιωματικῶν
Γάλλους. Ἡ ὅτι ἐδαροδοκίθη ἔπὸ τοὺς Δανι-
μαρκέζους, ἢ ὅτι δὲν ἠδύετο πλέον τὰ βλέ-
πει τὰ λόγια τῆν ὑπαγασμένον τὰ πάχη τὸ με-
σοχείμονον ἔπὸ τῆν ἀδιακροσίαν ἐκείνου τοῦ
Μονάρχου, ὅπου ἐφαίνετο τὰ εἶναι κατωμένος.
ἔπὸ μαρῆζον. Ἡ ὅτι ἠλπίζε τὰ κάμη χεῖρη
τοῦ Περίγχιπος τοῦ Ἄσων Κάσουλ, ὅπῃ τότε
κεωςὶ εἶχε σεφωαδῆ τὴν ἀδελφίω τῆ Κάρ-
λου. Αὐτὸς ὁ Θάνατος ἐμετάβαλεν δίδυς ὅ-
λλω τῆν πρόσοφιν τῆς παραγμάτων εἰς Νόρτ.
ὁ Βαρῶνος Γόρτζ ὅπου ἀκόμη δὲν εἶχε μά-
θη αὐτὸν τὸν Θάνατον, ἐπιάθη εἰς τὸ μετα-
ξὺ ὅπου ἐπήγαινε εἰς Φειδερισκόσιον. Αὐ-
τὸς ἦτον μισημένος ἀπὸ ὅλους τῆς Σβέκας διὰ
τὰς βλαβεράς συμβουλάς, ὅπῃ ἔδωσε πάντοτε

Φονδέσαι
ἐκῆ.

τῆ Βασιλείας Κάρλου, καὶ ἀποσέτι διὰ τὴν ὑπερφανίαν τε, μετὰ ὅποιαν ἐφέρετο πρὸς τὰς Μεγιστῶνας τῆς Βασιλείας. ὅθεν ἐγένετο ἡ πρώτη θυσία, ὅπως οἱ Σβέκοι ἐθυσίασαν εἰς τὴν ὀργὴν τῆς. Διότι κἀμνοντες τε τὴν ἔγγραφον ἐγκληματικὴν ἐξέτασιν, κατεδικάσθη νὰ ὑποκεφαλιδῆ ἑπάνω εἰς ἓνα καπέσρωμα. Ἡ Γερουσία τῶν Σβίκων ἐπέλεξε Βασίλισσαν τὴν Βασιλοπούλαν Οὐλρίκαν, τὴν ἀδελφὴν τῆς Κάρλου, σύζυγον δὲ τῷ Πείργιμπος τῆ Ἀσεν Κάσελ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Πέτρος ὡς ἔμαθε τὸ συμβάν, ἐνόμισεν ἑαυτὸς ἀναποδογουεσμῶνα ὅσα ἐσυμφωνήθησαν ἀναμέσον Ὁσερμάν, καὶ Γόρτζ. ἀλλὰ πάλιν ἀπεδίωχνε κἀθε φόβον, ὅταν ἐσοχάζετο τὴν ἀξιοδάκρυτον καπέσασιν, εἰς τὴν ὅποιαν δεικνυετο ἡ Σβεκία, χωρὶς στρατεύματα, χωρὶς ἀρμάτων, χωρὶς σιτάει, χωρὶς ἀργύρια, καὶ χωρὶς συμμάχους. Μ' ὅλον τῆτο ἔμαθε μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ὅτι οἱ Σβέκοι θέλοντες νὰ ἀπολεθῆσονται τὸν σκοπὸν τῆς νέας Βασιλείας των, εἶχαν ὑποφασίση νὰ προπαθήσων παντοίῳ ἔσπῳ, διὰ νὰ ἐτοιμάσων

Ὁ Πέτρος εἶνα χοντρὸν στρατόμα διὰ ξηρᾶς, καὶ μίαν ἀσοχάζετο καὶ στρατὸν ἐξὸλογον ἀρμάτων διὰ θαλάσσης. Ἀποφάσισε λοιπὸν καὶ αὐτὸς νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν τὴν συμβουλὴν ὅπως τῆ εἶχε δῶση προτίτερα ὁ Σκαφιρόφ. νὰ ἔμβῃ δηλαδὴ εἰς τὴν καρδίαν τῆς

Σβε-

Σβεκίας μετὰ μίαν ἀξιόμαχον δυνάμιν, διὰ νὰ τὴν δυναστίση νὰ δεχθῆ τὰς σιωθῆνας τῆς εἰρήνης, ὅπου ἀρκετὰ εἶχε συμφωνήσῃ ὁ Βασιλεὺς Κάρλος. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀφήσῃ μίαν θύραν ἀνοικτὴν εἰς τὴν ἑλλάξιν, ἐδείξεν ὅτι ἐπεθύμει καὶ νὰ ἀπολεθῆσῃ ἡ σινοδόσις εἰς Ἀλανδ. καὶ βέβαια εἶχεν ἔμβῃ ὁ 1719 χρόνος, καὶ ἀκόμη ἀπολεθῆσων αἱ συνομιλίαι, ἀναμέσον τῶν Πρέσβειων τῆς Αὐτοκράτορος, καὶ τῆς Κόμιστος Γίλλεμβούργου, εἰς τὸν ὅποιον ἐπαρόδισεν ἡ Βασίλισσα Οὐλρίκα διὰ συμπεσθῆσθαι τὸν Βαρῶνον Γιλινσέλδ. Ὁ Βαρῶνος Ὁσερμάν ἔκανε νὰ καταλάβου οἱ Σβέκοι ἀπὸ προσαγῆν τῆς Αὐτοκράτορος, ὅτι ἂν εἰς δύο μῆνας δὲν ἤθελαν δεχθῆ ὅσα ἐπροβάλλθησαν, ἔμελλον νὰ ἰδοῦν εἰς Σβεκίαν περαιοτέρως ἀπὸ πεσάρμοντα χιλιάδας παντεξουσίους, ὅπως νὰ τὰς βιάσων μετὰ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χεῖρ. Βέβαια ὁ θάνατος Κάρλου τοῦ 1719 (τῆ ὅποιος ἡ ὑπερβάλλουσα καρτεροφυχία, ἐνωμένη μετὰ μίαν ἀπειρον φιλοτιμίαν, ἔδωκε πολὺν φόβον ἕως ὅπως ἔζησεν εἰς τὸς γέγονας τε,) ἀλλάξε τὴν διάθεσιν τῶν ἄλλων Ἡγεμονειῶν. Οἱ Ἡγεμόνες μάλιστα οἱ Προτεστάνται ἐσοχάζθησαν, ὅτι δὲν ἦτον ἀφέλιμον εἰς τὴν θρησκείαν τῆς νὰ ἀφήσων τὸν Αὐτοκράτορα Πέτρον, νὰ καταδαμάσῃ τελείως τὸ Βασίλειον τῆς Σβεκίας, ἀπὸ τὸ ὅποιον εἶχε

Ὁσερμάν
φοβερίζε
τοὺς Σβέ-
κους.

M 4

ξελ-

ξεριζώση τόσας ἀρτίας Ἐπαρχίας. Ὁ Βασι-
 λεύς τῆς Ἰγγλιτέρας εἶχε τελειώση ὡς ἀπὸ τὸν
 Αὐγουστον μῆνα τὴν περίφημον ἐκείνην συμ-
 φωνίαν τῆς τετραπλῆς συμμαχίας. Ὁ δὲ φι-
 λιαθεῖσα πάλιν ἡ μεγάλη Βρετανία μετὰ τὴν
 Σβεκίαν, εἶχε χρέος νὰ τῆς δίδῃ ἔ μόνον τὴν
 εἰρήσιον σιδηρομὴν ἀπὸ τετρακοσίας χιλιάδας
 Σπουδα, ἀλλὰ ἀκόμη νὰ κάμῃ τὴν ἀρμάταν
 τῆς νὰ ἐνεργῇ ἐναντίον τῆς Αὐτοκράτορος. Εἰς
 αὐτὴν τὴν συμμαχίαν εἰσέβη καὶ ὁ Βασιλεύς
 Πρωσίας, ἐπειδὴ καὶ ἡ Σβεκία τῆς ἐπαραίτη-
 σε τὸ Σπέτιον, καθὼς ἄφησε καὶ τῆς Ἐλετ-
 ρε τοῦ Ἄννοβερ καὶ δύο Πόλεις Βρέμν, καὶ
 Βέρδεν. Ὁ δὲ Αὐτοκράτωρ εἶδε τῆς συμ-
 μάχης τῆς ἔ μόνον νὰ τὸν παραίτησεν, ἀλ-
 λά καὶ περιπλέον νὰ ἀποκατασταθῶν ἐχθροί
 τῆς. μεγαλοφυχίας δὲ τὸσον περιαιότερον ὁ
 Πέτρος διὰ νὰ βάλῃ εἰς ἔργον τὸ κατέβασμα
 τῆς Στρατομάτων τῆς εἰς τὴν Σβεκίαν, ἠθέ-
 λησε νὰ σημειώσῃ εἰς τὸν κόσμον τὰ αἷτια
 ἐκείνης τῆς ἀποστολῆς, ἡ ὁποία δὲν ἵμποροῦ-
 σε νὰ μὴν εἶναι αἱματοῦδος, δημοσιεύσας
 ἑνα Μανιφέστον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐφάνερον,
 ὅτι ἡ θῆλσις τῆς ἀπέβλεπε μετὰ καραότη-
 τα εἰς τὴν εἰρήνῃ, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἡ Βα-
 σίλισσα ἀπέρριπτε καθε φιλικὸν συμβι-
 βασμόν, ἔφερον ἡ Σβεκία νὰ ἐγείρηται
 τοῦ λόγου τῆς αἰτίας πάσης ζημίας, ὅπου ἡ-

Ἡ Ἰγγλι-
 τέρα φι-
 λιώνεται
 μετὰ τῆς Σβε-
 κίαν.

Μανιφέ-
 στον ὅπως ἐ-
 κήρυξεν ὁ
 Πέτρος κα-
 τὰ τῆς Σβε-
 κίας.

θελῶν

», θελεν ἀναγκασθῆναι νὰ τῆς ἀποξενώσῃ. Ἡ Μανιφέστον
 Βασίλισσα ἐδημοσίευσεν εἰς ἀπόκρισιν ἑνα τῆς βα-
 ἄλλο Μανιφέστον, φανεράνουςα εἰς τὸν λαόν τῆς Σβεκίας
 », τῆς, ὅτι τὰ λόγια τῆς Αὐτοκράτορος ἦσαν ἐναντίον
 », μηχαναὶ τῆς πλέον θανατηφόρα ἐχθρῆς τῆς Πέτρου.
 », ὅστις ἐπέθυμε νὰ ἐσοπάξῃ ὅλλω τὴν Σβε-
 », κίαν εἰς τὴν ἀχόρταγόν τε λαιμαργίαν, κα-
 », θῶς εἶχε κάμῃ προτιότερα εἰς τόσας ἄλλας
 », Ἐπαρχίας τῆς Βασιλείου των. καὶ πῶς ἦλ-
 », πιζεν, ὅτι οἱ πιστοὶ ὑπήκοοί τῆς ἠθέλαν ἀ-
 », κολουθήσῃ νὰ πολεμοῦν ἑνα ἐχθρὸν ἐπι-
 », ζημιώτατον, μιμούμενοι τῆς γενναίας προ-
 », γόνος των. Ἀλλὰ τὸν καιρὸν ὅπου ἐκήρυττεν
 ἡ Βασίλισσα πῦτο τὸ γράμμα, οἱ Ρῶσ-
 σοὶ εἶχαν ἔμβη εἰς τὸν κόλπον τῆς Σβεκι-
 κῆς Βασιλείας, καὶ ἔπαιαν τρομεροὺς φόνους,
 καὶ αἱματοχυσίας. καὶ ἰδοὺ πῶς ἠκολούθησεν
 αὐτῇ ἡ θηριώδης ἐπίδρομή.

Ὁ Στόλαρχος Ἀφραξίνος ἔσωντας νὰ κά-
 μη Συμβούλιον πολέμου εἰς τὸ Νησίον Κα-
 πέλ περὶ τὰ μέσα Ἰουλίου, ἀρχισε τὴν ἐπι-
 δρομὴν ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Νησίδος λεγομένης Δά-
 λερς. ἐκεῖ ἀγάζωντας ἀνθρώπους ἠχημαλώτι-
 σε πολὺ πλῆθος Σβεκίαν, καὶ προχωρῶντας ἔ-
 ως ἐπεὶ ὅπου ἦσαν αἱ μεταλλεῖαι τῆς χαλκώ-
 ματος, καὶ ἄλλων μετάλλων, τὰς ἠφάνισεν ὀλο-
 τελῶς, καίαντας ὅλα τὰ πέριξ δάση μετὰ τὰ
 παλάτια ὅπου εἶχον εἰς ἐκείνους τῆς ἀγρούς

Ρῶσοι κα-
 πατρέχου-
 σοὶ τῆς Σβε-
 κίαν.

οἱ

οὶ Ἀρχόντες. Εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ὁ Ἀρχι-
 γὸς τῆς Καραβίων Συναβίτος προχωρῶντας με-
 ἐνέα Καραβία πλησίον τῆ Στοκόλμ, εὗγαλε
 καὶ αὐτὸς ἀνθρώπους εἰς ἐκεῖνα τὰ πλησιόχω-
 ρα Νησία. Οἱ δὲ κάτοικοι ἔφυγον, καὶ ἔδω-
 σαν δυναιεῖαν τῆς Ρούσων νὰ πάρουσι τόσον
 πλῆθος βοσκημάτων, ὅπου ὕπερον ἔκαμαν τὴν
 μοιρασίαν, καὶ ἔτυχαν ἀπὸ 700 βόδια εἰς
 καθε εἰκοσι Κάτεργα. Μετὰ δέ τινος ἡμέρας
 ἀπέρασαν ὁ Ἀπαραξίνος μετὰ τὰ κάτεργα ἕως
 Λανδσκρόν, καὶ ἐπίασε κατὰ τὴν ὁδὸν δύο
 Ολλανδικὰ πλοῖα, ὅπου ἔφερον σιτὰ εἰς
 Στοκόλμ. Ἐκεῖ ἐχώρισε μερικὴς ἰππεῖς Κα-
 ζάκας, καὶ πλησιάσαντες ἕξ μίλια μακρὰν
 ἀπὸ Στοκόλμ, ἐπίασαν εἰς Δεκάδαρχον με-
 ἰκτὴν στρατιώτας ἀπὸ τοῦ Σωματοφύλακος τῆς
 Βασιλείας. Ἐπειτα διγύνοντας ἀπὸ τὰ κά-
 τεργα μερικαὶ Χιλιαρχίαι, ἐτόλμησαν νὰ ὑ-
 πάγνῃ ὡς εἰς αὐτὰ τὰ Προάστια τῆ Στοκόλμ,
 τὴν Βασιλεύουσαν Πόλιν τῆς Σβεκίας. καὶ μὴν
 ὄντες εὐχαρισημένοι εἰς τὰ πολλὰ λάφυρα ὅ-
 που ἔλαβον, κατέκαυσαν ὅσα Χωρεῖα, καὶ
 Παλάτια ἐσωκαπάντησαν, χωρὶς νὰ ἀφυχή-
 σουσι οὐδ' αὐτὰς τὰς Ἐκκλησίας. διότι ἐπει-
 δὴ καὶ ἦσαν τῆς Λουθηρανῶν, τὰς ἐσοχάζοντο
 ὡς μεμιασμέναι. Εἰς εἰς λόγον ἔγινεν ὁ
 λογαριασμός, καὶ εὗρέθη, ὅτι οἱ Ρῆσοι ἔκαν-
 σαν καὶ ἠφάνισαν τῆς Σβεκίας εἰς ταύτῃ τῆν

ἐκστρατείαν 8 ἀξιολόγους Πόλεις, περισσότερα
 ἀπὸ 30 Φρεῖα, ὡς 1000 Χωρεῖα, 40 μύλας,
 50 ἄποθῆκας, 14 μεταλλείας σιδήρου, καὶ 2
 χαλκώματος, χωρὶς τὸ ἄπειρον πλῆθος τοῦ
 σιταεῖς, τῆς βοσκημάτων, καὶ βοφῶν τῆς ζῶαν.
 Ἐξάριτα λοιπὸν εἶπεν ὁ Βεγγέσιος. ὅποιος ἐ-
 ,, πιθυμῆ εἰρήνην, ἄς ἐτοιμάσῃ πόλεμον. Ο
 ,, ἐπιθυμῶν εἰρήνης, ἐτοιμαζέτω μάχην. Αὐ-
 τὰ τὰ ἀσπλαγχεῖα ἔργα τῆς Ρούσων, ἔκαμαν
 τὴν Βασίλισσαν νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆς,
 καὶ ἐμεταχειρίθη μέσον τῆ Ὀσερμάν δὲ νὰ πέμ-
 ψῃ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα μίαν ἐπισόλμν τῆς.
 ,, μετὰ τὴν ὁποῖαν τὸν ἐπαρεκάλεε νὰ κρατή-
 ,, σῃ τὴν ἐχθροπάθειαν, ὅπως ἤθελε δυ-
 ,, νηθῆναι νὰ στωμιλήσῃ περὶ εἰρήνης. Ο
 Πέτρος ὅπου αὐτὸ μόνον ἐπήγαυε ζητῶν-
 τας, κλίνωντας εἰς τὰς παρακαλίσεις τῆς Βασι-
 λίσσης, ἔστειλε πρὸς αὐτὴν ἄλλοις πρὸς τὸν Ἀμ-
 μιράλιον Ἀπαραξίνον, νὰ ἀφήσῃ τὰς ἐχθρο-
 παθεῖς κινήσεις κατὰ τῆς Σβεκίας, καὶ νὰ γυ-
 ρίσῃ μετὰ τὴν Ἀρμάταν εἰς Λαμελάνδ. καὶ τί-
 σον περισσότερον ὅτι ὁ καιρὸς ἦτον ὀλίγον ἀ-
 περασμένος. ὅθεν διὰ τὴν πληρώσῃ ὁ Ἀμμι-
 ράλιος τὰ πρὸς ἀγμάτα τῆ Βασιλείας τῆς, ἀνε-
 χάρησεν ἐκεῖθεν εἰς τὰς 19 τῆς Αὐγύστου. Με-
 τὰ δὲ ὀκτὴ ἡμέρας ἐφάνη ἔξωθεν τῆ Στοκόλμ
 ὁ Στόλαρχος τῆς Ἰγγλέζων Νόεις μετὰ τὴν Ἀρ-
 μάταν τῆς, καὶ μετὰ ἐκεῖναι τῆς Σβεκίας, τῆς ὁ-
 ποίας

Πει-
ραγ-
πολ.Περίληψις
τῆς ἐπισό-
λης τῆ βα-
σιλείας
Σβεκίας
πρὸς τὸν
Πέτρον.

ποίας ἦταν Ἀμμιράλλιος ὁ Σπάρ. οἱ Ἰγγλέζοι ἐδημοσίωσαν πῶς ὁ ἐρχομὸς των ἐβόμαξε τὴν Ἀρμάταν τῆς Ρῆσων, καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ φύγουν. ἀλλ' οἱ Ρῆσοι ἐκήρυξαν μίαν ἀκραιβὴν διήγησιν ἀπάσης τῆς ὑποθέσεως, καὶ ἔκαμαν νὰ ἰδῶν, πόσον ἦτον μακρὰν ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν ἢ φήμη ὅπου διεσκόρπισαν οἱ ἐναντίοι.

Εἰς τὸσον ὁ πρέσβυς τῆς Ἰγγλιτέρρας Καρπερέτ, ὅπῃ ἦτον σιμὰ εἰς τὴν Βασιλίαν τῆς Σβεκίας, ἔγραψε μίαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Αὐ-

» τουράτορα, καὶ εἰς αὐτὴν τῷ ἐπὶ ἔφερε τὴν
 » μεσιτείαν τῆ Βασιλέως, καὶ Κυρίως, τὴν
 » ὁποίαν εἶχε δεχθῆ ἡ Βασιλίσα τῆς Σβε-
 » κίας. προδίδωντας, ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῆ εἶ-
 » χε παραγγείλη τῷ Ἀμμιράλλι Νόρις νὰ
 » ὑπάγῃ εἰς ἐκεῖνὴν τὴν Θάλασσαν, ἵνα νὰ
 » διαφουδύσῃ τὰς παραγματείας τῆς Ἰγγλέ-
 » ζων, καὶ νὰ δώσῃ περισσότερον κράτος εἰς
 » τὴν μεσιτείαν τῆ. Τελούταϊον ἐκθετεν ὅτι
 » ὁ ἴδιος Βασιλεὺς τῆς Βρετανίας, ὁ αὐθύν-
 » τῆς τῆ, εἶχε πάρῃ τὰ μέτρα μετὰ τὸν Βασι-
 » λέα τῆς Γαλλίας, καὶ μετὰ ἄλλας συμμάχους,
 » ἀνάμετα εἰς τὰς ὁποίας συμπερικλαμβάνε-
 » το καὶ ἡ Σβεκία, ἵνα νὰ προσαπαθήσων νὰ
 » λάβῃ τέλος μίαν φορὰν ὁ πόλεμος, ὅπου
 » ἐσύγχιζε πόσους πολλὰς χρόνους τὰ ἀρτι-
 » κὰ μέρη. Προσέτι ἐκατάπεισε καὶ τὸν Ἀμ-

Περίλη-
 ψις τῆς ἐ-
 πιστολῆς τῆ
 Καρπερέτ
 πρὸς τὸν
 Πέτρον.

μιράλλιον Νόρις νὰ γράψῃ μίαν ἀλλὴν παρομοίαν ἐπιστολὴν πρὸς αὐτὴν τὴν ὑποθέσεως. Αὐτὰς τὰς δύο ἐπιστολάς ἔφερεν εἰς Ἀλανδ ὁ Ἀρχων Ἰγγλέζος ὀνόματι Βερυλέης πρὸς τὰς Αὐτοκράτορας Πρέσβεις τῆς Ρῆσας, διὰ νὰ τὰς πέμψωμι πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς. Ἀλλ' αὐτοὶ ὡς εἶδον ἀπὸ τὰ ἴσα τῆς ἐπιστολῶν τὸν ἀσυνηθιστον καὶ ὑπερήφανον ἔστυον, μετὰ τὸν ὁποῖον ἔγραφον ἐκείνοι οἱ δύο Μιλῶρδοι, δὲν ἠθέλησαν νὰ λάβωμι τὴν φροντίδα νὰ ταῖς σείλωμι πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς, ἀλλ' ἔπε γράμμα ἄβαθῆρον ἠθέλησαν νὰ δώσωμι τῷ Βερυλέῃ ἵνα νὰ τὰς ὑπάγῃ. μάλιστα τὸν ἔπεμψαν ὀπίσω μετὰ μίαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Καρπερέτ. εἰς τὴν ὁποίαν τὰς ἀνείδιζαν, ὅτι δὲν ἦτον ἐκείνη ἢ εὐράτα νὰ ἀρχίσων μίαν τοιαύτην ἀναγκαιοτάτην ὑπόθεσιν. ἐπειδὴ ἠμπορῆσεν ἡ Βρετανικὴ τοῦ Βασιλεία νὰ φανερώσῃ τὴν γνώμην τῆς πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα, ἡ γράφωντας πρὸς αὐτὸν, ἡ πρὸς ἄσωντας τὰς Βρετανικὰς Πρέσβεις ὅπῃ ἦσαν εἰς Πετρέπολιν νὰ τὰ ὀμιλήσων.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Λονδινίης ἐγνώρισεν, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ δὲν ἔστυγε νὰ νομοθετῆται ἀπὸ τινά. Ὄθεν ἔπεμψεν ἀφ' αὐτοῦ εἰς Πετρέπολιν, καὶ ἐκάλεσε τὸς Πρέσβεις, Ἰέφερς καὶ Βέβερ νὰ γυρίσωμι ὀπίσω. Τόσον ἔφθασε διὰ νὰ καταλάβῃ ὁ Αὐτοκράτωρ ποίαν ἔστυδε-

Περίλη-
 ψις τῆς ἐ-
 πιστολῆς ὅ-
 που ἔγρα-
 ψαν οἱ
 πρέσβεις τῆς
 Ρουσίας
 εἰς ἀπο-
 κρισιν τῆς
 αὐθύν.

σιν εἶχεν ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος. Ἐξω ἀπ' αὐ-
τὸ ἐξισκέπασεν, ὅτι ὁ Ἀμμιράλλιος Νόρις εἶ-
χε παραγγελίαν νὰ ἀντισταθῇ ὁμοῦ μὲ τὴς
Σβέκας εἰς ὅσα ἐνήργει ἡ Ρουσσικὴ Ἀρμάτα.

Ὁ Πέτρος
φοβεῖται
νὰ κάμῃ
βασιλικὰ
τὰ ὑπάρ-
χοντα τῆς
Ἰγγλέζων.

Βλέπωντας λοιπὸν ὁ Πέτρος ὅτι ὁ Βασιλεὺς
ἐκεῖνος δὲν ἐνήργει πλέον ὡς σύμμαχος, ἀλλ'
ὡς πολέμιος, ἐπρόσαξε νὰ φυλακίσωμαι μερι-
κούς Ἰγγλέζους, ὅπως δεικνύοντο εἰς τὰς Χά-
ρας τῆς Βασιλείας τῆς καὶ περιπλέον ἐφοβεί-
ζε νὰ κάμῃ βασιλικὰ ὅλα τὰ ὑπάρχοντα ὅπως
εἶχον οἱ Ἰγγλέζοι, τὰ ὅποια ὑπερέβαιναν τὰ
50 μιλίενα, ἀνίσως καὶ ἡ τῆς Ἰγγλέζων Ἀρμάτα
ἤθελεν ἀποτολμήσῃ νὰ κάμῃ παραμικρὸν ἐχ-
θρικὸν ἔργον. Εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν διὰ νὰ δεί-
ξῃ τῷ ὀρθόδοξῳ τῆς σκοπῶν τῆς, ἐπρόσαξε τὸν
Ρεσιδέντιον Βεσελόφσκην νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν
Βασιλέα Γεώργιον ἕνα ὑπόμνημα, τὸ ὁποῖον
ἔκαμε μεγάλῳ ἀχολωγῶν εἰς ἐκεῖνα τὰ Βα-

Περίληψις
τῶν γράμ-
ματος ὅπως
ἐπρόσφερον
ὁ Βεσελόφ-
σκης εἰς τὸν
Βασιλέα τῆς
Ἰγγλιτερῶν.

,, σίλεια. Εἰς αὐτὸ τὸ γράμμα ἐκδέχτην ἐ-
,, κείνος ὁ Ἀξιώτατος βασιλικὸς ὑπὸντιος,
,, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ ἐφέρθη πάντοτε μὲ κα-
,, θαρωπῆν καρδίαν πρὸς τὸν Βασιλέα Γε-
,, ὄργιον, ὅσον καὶ πρὸς Ἐλετῶρον τῆς Ἀν-
,, νόβερ, ὅσον καὶ ὡς πρὸς Βασιλέα τῆς με-
,, γάλῃς Βρετανίας. Ἐξ ἐναντίας ὁ Βασι-
,, λεὺς Γεώργιος ἐφέρνετο ὅλως θεφορετικὰ
,, πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα, δείχνοντας μὲ τὰ
,, ἔργα πῶς θέλει χαλασμένῳ τὴν φιλίαν,

ὅπως

,, ὅπου ἀπέρασεν ἕως τότε ἀναμέσῳ Ἰγγλέ-
,, ζων καὶ Ρούσων μὲ πολὺ κέρδος τῆς Ἰγ-
,, γλιτερῶν. εἰς τῆς ὁποίας τὰς ὑποθέσεις
,, δὲν ἐσύμφερε μία τοιαύτη λύσις τῆς φιλι-
,, ας. Αὐτὸ τὸ γράμμα ἦτον τόσον ἐμφυχω-
,, μένον, καὶ ἐκδέχτε μὲ ποσαύτῳ δρασιμότητι
τὰς πράξεις καὶ τὰ πειραστικὰ, ὅπου ὁ Βα-
σιλεὺς Γεώργιος ἐκείνῳ εὐλογον νὰ μὴν ἀ-
φήσῃ νὰ κάμῃ εἰς τὰς καρδίας τῆς ὑπὸντιων τῆς
καὶ τῆς ξένων ἐκεῖνα τὰ ἀποτελέσματα, διὰ τὰ
ὅποια ἦτον διωρισμένον. Ὅθεν ἐπρόσαξε νὰ γί-
νῃ αἱ ἀποκρίσεις. ἀλλὰ καὶ αὐταὶ δὲν ἔμει-
ναν χωρὶς ἀνταπόκρισιν ἀπὸ μέρος τῆς Αὐτο-
κράτορος. Διότι ὁ Βεσεῶχεφ, ὅστις εἰσέβη εἰς
τόπον τῆς Βεσελόφσκης διὰ Ρεσιδέντης εἰς Λόν-
τραν, ἐπρόσφερε τῷ Βασιλεῶς Γεωργίου ἕνα
,, ἄλλο γράμμα, καὶ εἰς αὐτὸ ἔλυε πᾶσαν ἄλλο
,, συκοφαντίαν, παρασαίνωντας μὲ τὸν ἑαυτοῦ
,, νέργειαν τὴν ἀλήθειαν, ὅπως τὸ συμβεβηκὸν
τῆς Λόνδρας ἐκείνῳ ἀρμόδιον νὰ μὴν ἀποκρι-
θῇ εἰς ἄλλον τρόπον, παρά προσάσοντας τὸν
Ρεσιδέντιον νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν μεγάλῳ
Βρετανίαν. Αὐτὰ τὰ γράμματα τῆς Ρέσων
Ρεσιδέντων, ὅπου ἐτιμῆθησαν ἀπὸ τῆς πολι-
τόφρονας ὡς ἀξιολογώτατα συγγράμματα, εἰς
ἄλλο δὲν ὑπῆρξαν, παρά διὰ νὰ συμπίσωμαι
τὴν φωτίαν τῆς διχονοίας Ἐ τῆς ἀπιστίας ἀνάμε-
σα εἰς αὐτὰ τὰ δύο γῆνη.

Ἄλλο
γράμμα ὅ-
που ἐπρό-
σφερον ὁ
Βεσεῶχεφ
εἰς τὸν Βα-
σιλέα Γε-
ωργίου.

Α'

Ἄν κατὰ καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ Πέτρος εὐρίσκειτο εἰς τόσα ἀνακατώματα, μὲ ὅλον τὸτο δὲν ἀμέλει νὰ βάνη τὴν διαξίαν εἰς τὰς Χώρας τῆς Βασιλείας τε. Παρατηρῶντας αὐτὸς εἰς τὰ Παείσιον, πόσον κέρδος εἶχον δώση εἰς τὰ βασιλικὸν ταμείον αἱ διορθώσεις, ὅπῃ εἶχε κάμη ὁ Δεξ τῆ Οὐρλεανς ἐπάνω εἰς τὰς μεταλλείας, ἔκαμε καὶ αὐτὸς εἰς Πετρέπολιν ἕνα Συμβέλιον κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, σωθεμένον ἀπὸ τῆς ἀξιωτέρας καὶ ἐμπεροτέρας, καὶ ἐκατασκιάσε πολλὰ χωνδύμια μὲ τὰ καμίγια, καὶ μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐργασίαν τῆς Μετάλλων. Προσέτι ἐμεταχειρίθη ἕνα ἔργον μιᾶς πολιτικῆς ἐξαιρέτεως πρὸς ὠφέλειαν τῆς Χωρῶν τῆς Βασιλείας τε. Ἐσιωπίζον οἱ Ρῶσσοι νὰ ὑπάγουσι κατ' ἔτος διὰ νὰ πίνουσι τὰ ἀναβρυσινὰ ὕδατα ὅπου εἶναι εἰς Καρελσβάχ, εἰς Σβαλφσβάχ, ἔ εἰς Πιρμόντοι ὅποιοι εἶναι τόποι τῆς περιόικων Ἡγεμόνων, καὶ μὲ αὐτὸ ἀφίνασ ἐκεῖ τὸ ὠραιότερον χρυσίον τῆς Ρῆσσίας. Ὁ Μέγας λοιπὸν Πέτρος ἐσοχάθη νὰ εὕρη τὸν ἔσπονον δεῖ νὰ κρατήσῃ εἰς τὰς τόπιας τε ἐκεῖνο τὸ ἀργύριον. Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν σχεδὸν εἶχαν φανερωθῆ τὰ θερμὰ τῆς Ἀλονίτζας, ὅπῃ εἶναι τόπος τῆς Δεασοτείας τε ὅθεν ἀποφάσισε νὰ δώσῃ εἰς αὐτὰ ὅλλω τὴν καλὴν ὑπόληψιν, καὶ ἐπήγεν ὁ ἴδιος νὰ τὰ πῆγ. Αὐτὸ μόνον ἔφθασε νὰ παρακηνηθῶσ

Θερμὰ
τῆς Ἀλο-
νίτζας.

ὅλοι

ὅλοι διὰ νὰ πάρουσι ἕνα ἰατρικόν, ὅπῃ ὁ ἴδιος Βασιλεὺς των, πεπληρωμένος ἔ σολισμένος ἀπὸ τόσῳ φρόνησιν καὶ γνώσιν, τὸ ἐκύρανε μὲ τὴν χῆσιν ὅπου ἔκαθεν. Καὶ μὲ αὐτὴν τὴν ἀφορμὴν τὸ πολὺ πλῆθος τῆς εὐγενῶν, ὅπῃ σωτρέχει ἐκεῖ κάθε χρόνον δεῖ τὰ θερμὰ, ἀγοράζει πλῆθος πολὺ ἀπὸ κάθε λογῆς ὄπλα, τὰ ὅποια κατασκιάζονται ἐκεῖ ἐξαιρέτως δεῖ ἀφοσαγῆς τε ἀπὸ ἐμπεροτάτης ὀπλοποιῆς, τὰς ὀποίους ἔκαμε καὶ ἦλθον ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης.

Εἰς αὐτὸν τὸν τόπον ἠκολούθησε κατὰ τὸτον σχεδὸν τὸν καιρὸν ὁ θάνατος τῆς περιφίμου Ἀρσκήνης ὅστις ἦτον Σκῶτος τὸ γένος, ἀρχι-πρὸς δὲ καὶ σύμβελος τῆς Αὐτοκράτορος. Τὸ λείψανόν τε ἐφέρθη εἰς Πετρέπολιν, καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ ἠθέλησε νὰ τὴν κάμη ὅλας τὰς τιμὰς καὶ τὴν ὑπόληψιν ὅπου εἶχε πάντοτε πρὸς αὐτὸ τὸ μέγα ὑποκείμενον. Ἡ ἴδιας τιμᾶς ἔγιναν καὶ εἰς τὸν ἐνταφιασμὸν τῆς Κόμπος Σερεμέτι του γέροντος, ὁ ὅποιος εἶχε δελεύσῃ τὴν Ρῆσσίαν ἕως τέλους ζωῆς τε μὲ πίσιν, καὶ μὲ ὄφελος. Εἰς τὸν καιρὸν ὅπῃ ἐδείχθη ὁ Αὐτοκράτωρ τόσον ἀπροσεκτικὸς εἰς τὸ νὰ ἀνταμείψῃ τὰς ὑπηρεσίας τῆς πισῶν θεραπόντων τε, ὅπῃ εἶχον ἰσοστάνην, ἠθέλησε νὰ ἐξαπλώσῃ τὰς εὐεργεσίας τε καὶ εἰς τὰς ζῶντας, ὅπῃ ἠμπορεῖσαν νὰ ἀπολαύσεν τὰς καρπῆς. Ὁ Τολσῆς λοιπὸν, ὁ Ρω-

Θάνατος
Ἀρσκήνης
τῆς ἀρχια-
τροῦ.

Τελειότη
τοῦ Σερέ-
μέτι.

Ὁ Πέτρος
ὑπέλαβε
διαφόρους
εἰς ἀξίας.

N

μαν

μαντζόφ, Οτσακόφ ἢ πολλοὶ ἄλλοι, ὅπως εἶχαν ὑπηρετήσῃ εἰς τὴν φανέρωσιν τῆς ἐπιβλαῆς τῆς Αλέξιας, ὑψώθησαν εἰς μεγαλιτέρους βαθυμῆς ἀξίας, καθεὶς καὶ τὴν ἰδίαν ἀξίαν καὶ τάξιν. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος μανθανόντας πῶς μωικοὶ ἀπὸ τῆς Κυβερνήτης, ἦσαν ἔνοχοι βιαιῶν ἀρπαγῶν, ἢ κακοτροποιῶν, ἠθέλησε νὰ διορίσῃ ἕνα νέον Κεϊτήριον, διὰ νὰ κάμῃ τὴν ἐξέτασιν. Αὕτῃ δὲ εἶναι μία γνώμη ὅπου τὴν ἐδίδαξεν ὁ Φιλόσοφος Αἰριστέλης εἰς τὰ Πολιτικά τε, λέγωντας. Πᾶς ἐκεῖ ὅπως εἶναι χρεῖα νὰ ἀνταμείβῃ ὁ Ἡγεμῶν τῆς ἀξίας, ἃς ἀμοιράσῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος τὰς δωρεάς. ἐκεῖ δὲ ὅπως χρεάζεται νὰ παιδεύῃ τὰς πταίσας, ἃς ἀφίη τὰς Κεϊτὰς νὰ τὰς καταδικάζῃ. Καὶ τὰς μὲν τοιαύτας τιμὰς δόξοι νέμειν αὐτὸς, τὰς δὲ κολάσεις δι' ἑτέρων Ἀρχόντων ἢ Δικαστηρίων.

* Ἰδὲ ἡ ὁμιλία ὅπου ἔκαμῃ ὁ Αὐτοκράτωρ εἰς τὴν πρώτῃν συνάξιν. ἡ ὁποία μόνη ἀρκεῖ νὰ δείξῃ ποίαν γνώμην, καὶ ποίαν ἀγάπην εἶχε πρὸς τὸν λαόν τε.

Γ' τομ.
Νέισ.
Τομ. δ'.
φολ. 208.

Εγὼ δὲν πισθῶ νὰ εἶναι τινὰς ἀνάμεικτοντας, ὅπου νὰ μὴν γινώσκῃ μὲ τὸ πῶς τῆς φύσεως, καὶ μὲ τὴν γνώσιν ὅπου δόκνησεν εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ κόσμου, ὅτι

ἢ ὅτι ἐκεῖνοι ὅπου ἐκλέχθησαν ἀπὸ τὸν Θεὸν ἢ νὰ κυβερνοῦν Βασίλεια, ἢ λαοὺς, πρὸς τὰς ἀρχαῖς καὶ ἐξαιρέτως χρεῖν ὅπου ἔχουσιν εἶναι ταῦτα τὰ δύο. νὰ ἀναδραστησίου τὰς ὑπὸ πηκούς ἀπὸ τοὺς φανερούς ἢ κοινούς ἔχθρους, ὀδηγοῦντες οἱ ἴδιοι τὰ στρατεύματα εἰς τὰς πολέμους ἐν καιρῷ μάχης, ἢ νὰ ἀναφυλάττου τὴν ἐσωτερικὴν ἢ οἰκίαν καὶ εἰρηνικὴν ἀνάμεικτον εἰς τὸν λαόν, κἀνοῦντες ἀφιλοπορώσων δικαιοσύνην, καὶ παιδεύοντες μὲ τὸν ἴδιον ἔθρον τὰς κακὰς πράξεις, ὅσον ἐκείνων ὅπου εἶναι εἰς ὑψηλὸν βαθυμῶν ἢ δὲ τὸ γένος, ἢ διὰ τὴν τύχην, ὅσον καὶ τῆ πλέον ποιότητος καὶ ἐτιδαυτοῦ ἐργάτης. Καὶ ὅσον μὲν δὲ τὸ πρῶτον χρεὺς, ὑμεῖς ἠξίωρετε καλὰ ἐκεῖνο ὅπου ἐγὼ ἐπραξα ὡς ἀπὸ τῆ ἀρχῆς τῆς Βασιλείας μου. Ὅσον δὲ δὲ τὸ δεύτερον, ἐγὼ σὰς ἐδῶσα ἕνα παράδειγμα ἀξιοτήρητον, πειραστότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο τῆς δυνάμεως ὅπου ἔλαβα ἀπὸ τὸν Θεόν, πᾶς ἀφῆσα ἀνά μέρος ὅλαις ταῖς φιλοποροσῶνταις, ἢ τὰς ἐμπαθεῖς σοχασμῶν, ὅταν ἦτον διὰ νὰ γίνῃ δικαιοσύνη, ἢ ὅταν ἡ ἀσφάλεια τοῦ λαοῦ μου, ἢ τὸ καλὸν τῆς Βασιλείας ἐξίτηται νὰ τὴν κάμω χωρὶς ἀναβολῆν καιρῶν, ἢ μὲ πᾶσαν ἀνσηρότητα. Ὑμεῖς μὲ εἶδετε νὰ τιμωρήσω τὰ πταίσματα ἐνός ἡοῦ, ὅπως ἦτον ἀχά.

» ἀχάριστος, ὑποκριτής, διεσραμμένος, καὶ
 » κακόφροτος, περαιοτέρου ἀπὸ ἐκείνου ὅπου
 » ἠμπορεῖ τιναὶ νὰ λογιᾶσθαι. Ἐπαίδωσα ὁ-
 » μοίως καὶ τὰ ἐγγλήματα ἐκείνων ὅπου ἦσαν
 » συμμέτοχοι, καὶ συγκοινωνοὶ τῆς πορνείας
 » τῆς, καὶ ἐλπίζω μὲν τοῦτο νὰ ἔβαλα εἰς ἀ-
 » σφάλειαν τὸ φρόνον καὶ μεγαλιτερόν μου κα-
 » τέρθωμα, ὅπου εἶναι νὰ κάμω διὰ πάντοτε
 » δυνατὸν καὶ φεικτὸν τὸ Ρῆσικόν Γένος, καὶ
 » ἀειθαλεῖς καὶ ἀραίαι τὰς Χώρας τῆς Βα-
 » σιλίας μου. Κατέρθωμα διὰ τὸ ὅποιον ἔ-
 » λαβα τῶσας κακοπαθείας, καὶ οἱ ὑπήκοοί
 » μου ἔχουσιν τὸσον αἶμα, καὶ τὸσους θυσια-
 » ρῆς, καὶ ὅμως ὄψυς μὲν τὸν θάνατόν μου
 » ἠθέλε καταπατηθῆναι, καὶ τελείως ἀφανισθῆναι,
 » ἀνίσως ἐγὼ δὲν ἠθέλα φροντίσθαι ὡς ἐ-
 » καμα.

Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ μὲν τὴν χεῖρα τῆ Θεοῦ
 » ἐπλειώθη χεῖρόν τοῦτο τὸ μέγα κατέρθω-
 » μα, καιρὸς εἶναι νὰ γυρίσω καὶ ἐγὼ τὴν
 » φροσυχίαν μου καὶ ἐπιμέλειαν, εἰς τὸ νὰ χα-
 » λινώσω τὴν ἀυθάθειαν ἐκείνων, ὅπου ἀπει-
 » τόλησαν νὰ μεταχειρισθῶν κακῶς τὴν ἐ-
 » ξουσίαν ὅπου ἐγὼ τοὺς ἔδωσα, νὰ διοικῶν
 » ὡς κυβερνῆται τὰς Ἐπαρχίας τῆς Βασιλεί-
 » ας μου, καὶ τῆς ὑπηκόους μου. Πολλοὶ παρα-
 » βαίνοντες τὰς ὁρμὰς ὅπου ἔκαμαν, ἐβάρου-
 » ναν κατ' ὑπερβολὴν τὸν πτωχόν μου λαόν,
 καὶ

» καὶ ἐπλούτησαν μὲν τὸ αἶμά τε, καὶ μὲν τοὺς
 » ἰδρωτάς τε.

Τώρα ἐπειδὴ καὶ τὸσον εἶναι ἄξιος οὗτος ὁ
 » λαός μου διὰ τὰ τόσα ὅπου ἠναγκάσθη νὰ
 » δώσει εἰς χρήματα, εἰς ἀναπλήρωσιν στρα-
 » τιωτῶν, εἰς ἄλογα, ἔτροφάς, διὰ νὰ ἐξα-
 » κολουθήσω τὴν εὐλογίαν μου ἀφορμῶν, ὅτι
 » ἔχω ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ, μὲν τὸν ὅποιον
 » πολεμῶ πῶρα δεκοτῶ χρόνους, καὶ διὰ νὰ
 » μὲ συμβουθήσῃ εἰς ἄλλας με μεγάλας χρεί-
 » ας, μοῦ φαίνεται πῶς εἶναι δίκαιον νὰ
 » φροντίσω καὶ ἐγὼ νὰ τὸν ἐλύθω ἀπὸ
 » τῆς αἰμοπότιδας βδέλλας. Δι' αὐτὸ τὰ
 » τέλος ἀποφάσισα νὰ διορίσω ἕνα Κεῖθμιον,
 » τοῦ ὁποῦ ὁ ἀφρόεδρος καὶ ἀπόκριτος θέλει
 » εἶσαι ὁ Ἀδάμ Ἀδαμοβίτζης Βεΐδης, ὁ
 » Στρατηγὸς τῆς πεζῆς μου δυνάμεως. τὸν ὁ-
 » ποῖον δὲν ἦρα ποτὲ εἰς κανένα ἐλάττωμα.
 » σωῆδροι δὲ καὶ συγκάθεδροι θέλουν εἶσαι οἱ
 » γενικοὶ Τοποτηρηταί, Βουτερλίνας, καὶ Σλι-
 » πεμβάχ. οἱ Στρατηγοὶ Μαϊῶροι Γαλιτζίνος
 » καὶ Γαγονσκίνσκη. καὶ οἱ Βελγαδιέροι Βῶλ-
 » κος, καὶ Οὐσαφὸλδ.

Αὐτὸ τὸ Κεῖθμιον θέλει ἐξετάσει μὲν ἀν-
 » τηρότητα πῶς ἐκυβέρνησαν, καὶ πῶς ἐφέρθη-
 » σαν ἐκεῖνοι, τῶν ὁποῖων ἐγὼ θέλω δά-
 » σσει τὰ ὀνόματα, καὶ θέλω ἐκφανῆσαι
 » ἀπόφασιν ἐναντίον τῶν πταίσων. Ἐγὼ λο-

„ γιάζω, πῶς ἢ δίδεις τίς τῆ Κεϊταις,
 „ θέλει εἶσαι ἕνα μέσον ἀσφαλές, διὰ τὴν
 „ κρατῆ τὸν κατ' ἕνα ἀπ' ἐδῶ καὶ ἔμφοδες
 „ εἰς τὰς ὄρους τοῦ χρίουςτου, καὶ τὴν κάμη τὸν
 „ καθένα τὴν ἐνεργῆ με δικαιοσύνη τὴν ἐξ-
 „ σίαν, ὅπου ἤθελε τῆ δοθῆ. *

Οἱ κακοὶ
 κυβερνήτῃ
 τιωροῦν-
 ται.

Αὐτὸ τὸ Κεϊταῖον ἔκαμε ταῖς ἐξέτα-
 σεις με ὄλλω τὴν ἀνσηρότητα, καὶ εἶδεν ἡ Ρῆσ-
 σία με ἐκπλήξιν εἰς τὸν ἀειδμόν τὸν πταῖσων
 τὰς πρώτας Κυβερνήτας τῆς Βασιλείας. τὸν
 Πείγκιπα Μεντζικόφ, τὸν Πείγκιπα Δολγο-
 ρούκω, τὸν μέγαν Στόλαρχον Ἀπραξίνον,
 ὡς καὶ αὐτὸν τὸν Πείγκιπα Γαγαεῖνον, τὸν Το-
 ποπριτὴν τοῦ Βασιλέως εἰς Σιβηρίαν. Αὐτὸς
 ὁ ὕπερος γυμνωθεὶς ἀπὸ τὴν ἀξίαν τῆς ἡγεμο-
 νείας, ὅπως εἶχεν ἀπολαύσῃ πολλὰς χρόνας, ἐφυ-
 λακώθη, καὶ ἐκεῖ ἐτελείωσε τὴν ζωὴν του. Τοῦ
 Πείγκιπος Μεντζικόφ ἐμήνυσαν, ὅτι ἐπειδὴ
 καὶ δὲν ἐκυβέρνησε καλῶς τὰ δημόσια χρέματα,
 ἔπρεπε τὴν παραδώσῃ τὸν ἀσπίοντα, καὶ τὴν ἐπι-
 μαθῆ εἰς ἄλλας ποινὰς, ὅπου ἤθελαν τῆ προ-
 σεθῆ. Ὅθεν ὑπετάχθη εἰς τὸ πρόσαγμα, καὶ
 ἀνεχώρησεν εἰς τὸ παλάτιόν τε, σκόμμος ἐκεῖ
 ἀποκλεισμένος. Τοῦ Ἀμμιραλλίου Ἀπραξίνου
 ἐφανέρωσαν, ὅτι εἶχε ξηπέση ἀπὸ ὅλα τὰ ἀ-
 γαστά τε, καὶ τὰς ἀξίας, καὶ ἔπρεπε τὴν σέση
 σφαιλὸς εἰς τὸν οἶκόν τε ἕως εἰς ἄλλω προσα-
 γῆν. Οἱ δὲ Πείγκιφ Δολγορούκας ἐδικαιολο-
 γήθη

γήθη με τὸσῶν ἀγλαττίαν, ὅπως οἱ Κεϊταῖ
 ἐπεισαν εὐλογον τὴν ζητήσων τὴν γνώμην τοῦ
 Αὐτοκράτορος πρὸς ἐκφανήσων τὴν ἀπόφασιν.
 Τότε ὁ Αὐτοκράτωρ ἐνθυμούμενος τὰς μεγάλας
 καὶ ἀναγκαίας ὑπηρεσίας ὅπου εἶχον κάμη ἐκεί-
 νοι οἱ Κυβερνήται, ἐκινήθη εἰς ἀσπλαγχτίαν,
 καὶ τὴν ἐχάρισε τὸ πταῖσμα, ἀφ' οὗ τοὺς ἔκα-
 με τὴν προσάσων εἰς τοὺς πόδας του, καὶ τὴν
 ζητήσων τὴν ἀσπλαγχτίαν τε. με ὄλον τῆτο ἔ-
 καμε χρεῖα τὴν πληρώσων εἰς τὸ Βασιλικὸν
 Ταμείον βαρῆα πρόσμα εἰς ἐπαπόρθωσιν.

Ἀνάμεσα εἰς τὰς μεγάλας φροντίδας τῆς
 διορθώσεων, δὲν ἄφινεν ὁ Μέγας Πέτρος τὴν δι-
 δῆ εἰς τὴν αὐλήν τε καὶ παιγνικαῖς περδιάβα-
 σεις εἰς τὰς ἀποκρέας τῆ παρόντος Χρόνου 1719.
 Ἡ ξηφάντωσις ὅπου ἔδωσαν, ἐσάθη ἡ χειροτο-
 νία τῆ Βασιλείας Σαμοιέδων. Αὐτὰ τὰ ἔθνη
 κατοικοῦσι καὶ τὴν παγωμένην Θάλασσαν, καὶ
 εἶναι ὑποκείμενα εἰς τὸ Βασιλεῖον τῆς Ρῆσσίας.
 Οἱ Πέτρος αὐτὰς ἀχαιρημένους ἀπὸ τὴν σωμα-
 σροφὴν ἑνὸς Πορτογαλλοῦ, ὀνόματι Δακώσα,
 τὸν ἔκαμε Βασιλέα τῆς Σαμοιέδων. Αὐτὸς ἐ-
 γεννᾶτο ἀπὸ Ἑβραίων, καὶ μετὰ διωάμμος τὴν
 προκοφῆ εἰς Ἀμβουργον εἰς τὸ ἐπιτήδευμα τῆ
 μεσίτε, ἐπροχώρησε εἰς τὸν οἶκον τῆ Ρῆσιδέντη
 τῆς Ρῆσσίας, ἔ αὐτὸς τὸν ἐπρόσφερε τῆ Αὐτο-
 κράτορος ὡς ἕνα γελωτοποιὸν ἄνθρωπον. Οἱ δὲ
 Αὐτοκράτωρ εἶδεν, ὅτι ἐκείνος ἦτον ἕνας γελωπο-
 ποιὸς

1719
 Οἱ Πέτρος
 χειροτονεῖ
 τὸν Δα-
 κώσαν Βα-
 σιλέα τῆς
 Σαμοιέ-
 δων.

ποιός ὅπου εἶχε τὰ λογικά τε, καὶ ἠμπόρει νὰ τῆ χρησιμώσῃ εἰς τὰ Βασίλεια διὰ κανένα ὄφελος. Ὅθεν τὸν ἀνόμασε Κόμητι περιπαίζωντας τον, καὶ τὸν ἔκαμε παιγνιοδιδάσκαλον τῆς τάξεων. Ἀξία ὅπου τὸν ἔφερον εἰς τὸν Θρόνον τῆς Σαμοιέδων. ὁ Βασιλεὺς τῆς ὁποιῶν, ἦτον ἕνας ἀπὸ τῆς μαρολόγους, ὅπου ἦσαν εἰς τὰ Βασίλεια. Οἱ παλαιοὶ Βασιλεῖς τῆς Ρουσίας ἐσωλήθιζον νὰ κρατυῶ σιμά τους ἕνα πλῆθος ἀρετὸν ἀπὸ τοιούτους γελοιώδεις μαρῆς, καθὼς σιωπῆζουσι οἱ ἄλλοι ἠγεμόνες νὰ κρατυῶ εἰς τὰς αὐλάς των τοὺς μίμους. Ἀλλ' ὁ Μέγας Πέτρος ἠθέλησε νὰ μεταχειριθῆ πλέον ὠφελίμως τοῦτο τὸ εἶδος τῆς ζυρλοπονήρων. καὶ ἰδὲ εἰς τί τῆς ἐμπαχειρίζετο. Ὅταν ἦτον χρεία νὰ ταπεινώσῃ κανένα ἀπὸ τῆς Μεγιστῆρας, ἐπρόσβαζεν αὐτοὺς τοὺς μαρούς, καὶ ἐπήγαιναν ἐκεῖ ὅπου ἦτον μεγάλη σωιάξις, καὶ ἔλεγον ἐκείνου τῆς Μεγιστῆρας κανένα λόγον ὑβριστικόν, ἢ τὸν ἐκτυπῆσαν μὲ τὰ δάκτυλα εἰς τὴν μύτην, ἢ τῆς ἔκαναν καμίαν ἄλλην ἐνόχλησιν, ὡσάν νὰ ἐμπαχειρίζοντο. καὶ ἂν ἐκεῖνος ὁ Ἄρχων ἠθέλει ὑπάγῃ νὰ παραπονεθῆ, ὁ Αὐτοκράτωρ εἶχεν

„ ἐτόιμην τὴν ἀπόκρισιν, καὶ τῆς ἔλεγεν. Ἐ-
 „ κείνος εἶναι ἕνας μαρός, τί νὰ τῆ κάμω;
 Ἀλλ' ἐγνωρίζετο πόθεν προήρχετο, ἔ ὅλοι ἐμάνθανον νὰ σοφρανίζονται. Ὁ πρῶτος αὐ-

των τῆς μαρῶν ἐτιμᾶτο ἀπὸ τῆς αὐτῆς μὲ χλωδασικὸν τίτλον, ὀνομαζόμενος Βασιλεὺς Σαμοιέδων.

Ἄν ἐσάθῃ ἀξία γέλωτος ἢ ἐκλογὴ ἐνὸς τοιούτου βασιλέως, ἀλλὰ δὲν ἐσάθῃ τοιαύτη καὶ ἢ ἀποδιώξῃ τῆς Ἰησοῦτων ἀπὸ ὄλλω τῆς Ρουσίας. οἱ Ἰησοῦται οἱ λεγόμενοι σιωδιά τοῦ Ἰησοῦ, εἶχον ἔμβη εἰς τῆς Ρουσίας μὲ τῆς σύσασιν τῆς Καισαρικῆς αὐλῆς, καὶ εἶχαν σαφρώσῃ τῆς σιωιάξων εἰς Πετρούπολιν, καὶ Μόσκαν, καὶ Ἀρχαγγελον. καὶ ὡσάν ὅπου τότε εἶχε ψυχρανθῆ ὀλίγον ἠφιλία ὅπως ἔτρεχεν ἀναμέσον αὐτῶν τῆς δύο Βασιλείων, ἐπειδὴ ὁ Καῖσαρ εἶχε τάξῃ νὰ ἀφουδενθῆσῃ τὸν ἦν τῆς Αὐτοκράτωρ τὸν Ἀλέξιον, ἔλαβεν ἀφορμὴν ὁ Αὐτοκράτωρ ἵνα νὰ ἦσαν ἐκεῖνοι οἱ πατέρες ὑπὸ τῆς ρουσίας τῆς Βιέννας, νὰ τῆς κάμῃ νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸ Βασίλειον, καὶ ἄρῃσε νὰ φέρουσι εἰς τῆς Καρχηλαίας ὅλα τὰ γράμματά τῆς. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἵνα τῆς παραματείω εἶχε δώσῃ ἄδειαν τῆς Λατίνων νὰ λατρεύουσι καὶ τὸ ρήτον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης, τῆς ἔδωσαν ἐλθῆσθῆσαν, νὰ ἠμποροῦν νὰ φέρουσι διὰ λειτουργῆς τῆς Ἐκκλησιῶν τῆς Γερμῆς ἔ Καλογῆρας ἀπὸ κάθε ἄλλο Τάγμα, μόνον νὰ μὴ καυχῶνται τῆς ρουσίας τῆς Καισαρικῆς αὐλῆς. Αὐτὸ τὸ Δόγμα ἐφωσπλώθη εἰς τὰς θύρας τῆς λατινικῆς Ἐκκλησίας, ὅπου ἦτον εἰς Πετρούπολιν, τὸν Μῆ-

Ἰησοῦται
 Διόκων-
 ται ἀπὸ
 τῆς Ρου-
 σίας.

να Γούλιον, καὶ μὲν ταῦτα ἐσάλθη καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Πόλεις τῆς Ρωσίας.

1720
Οἱ πρεσ-
βόται οὗ
Πολωνίας
εἰς Πετρε-
πόλιν.

Ὡς δὲ ἄρχισεν ὁ 1720 Χρόνος, ἡ συνά-
ξις τῆς Πολωνίας ἐπεμψε ἕξ Πρεσβούτων
πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα τὸν Παλατῖνον τῆς Μα-
ζοβίας, καὶ ἔκαμε τὴν δημοσίαν εἰσοδὸν του
εἰς Πετρεπόλιν τῇ 4. Μαρτίᾳ. Αὐτὸς εἶχε πα-
ραγγελίαν νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα ἕ
ἐπιστροφὴν τῆς Κουρλανδίας, καὶ Λιβονίας, ὡς
Ἐπαρχίας ὅπως ἐτύχαιναν τῆς Ἀριστοκρατίας τῆς
Πολωνίας. καὶ προσέτετι νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπανόρ-
θωσιν τῆς Ζημίας ὅπως ἐπροξένησαν τὰ Ρωσ-
σικὰ Στρατόματα εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Πο-
λωνίας. Ὑστερον ἀπὸ ἑξήφορους συνομιλίας ὅ-
που ἔκαμε μὲ τὰς Δεπυτάτας τῆς Αὐτοκράτο-
ρος, τὲ ἀπεκρίθησαν ὅτι ἡ Αὐτοκρατορικὴ
τῆ Βασιλεία δὲν ἠμπορεῖ νὰ παραιτήσῃ τὰ
δικαιώματα ὅπου εἶχε διὰ τὴν Κουρλανδίαν,
καὶ ἠδελον ἐξάπαντος νὰ δώσῃ τῆς Πολιτείας
αὐτῶν τὴν Λιβονίαν. τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀπο-
κτήσῃ ὅχι τόσο μὲ τὰ ὄπλα, ὅσον τὴν εἶ-
χεν ἐλθούσαν ἀπ' ἐκεῖνον ὅπου τὴν οἰκειο-
ποίηθη. Ὅσον διὰ τὰς Ζημίας, ἠδελον κάμῃ
νὰ ἐξετασθῇ ἀπὸ τὸ συμβεβηκὸν τῆς εἰσφορῶν,
πόσον ἦτον τὸ χρέος τῆς Αὐτοκράτορος πρὸς
τὴν Πολιτείαν τῆς Πολωνίας, καὶ πόσον τὸ
χρέος τῆς Πολιτείας πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα.
Οἱ Παλατῖνοι δὲ ἔβλεπον τόσο ἐμπεδωμένους,
ὅπως

ὅπου ἄφισε κάθε ζήτημα, καὶ ὅταν ὑπῆγε νὰ
κάμῃ τὸν ἀποχαιρετισμὸν, ἔγινε πανηγυριστὴς
καὶ ἐγκωμιαστὴς τοῦ Αὐτοκράτορος Πέτρου.

* Οἱ Παλατῖνοι ἀμίλησε μὲ τὴν τὰ ἴδια
λόγια, τὰ ὅποια εἶναι μία συνοπτικὴ μαρ-
τυρία καὶ ἐγκώμιον τῆς κατορθωμάτων τοῦ
Αὐτοκράτορος.

Γαλλοὶ κτλ., Κράτιστε καὶ μέγιστε Κύριε, Ἰ. Πον-
Νεσεσ.
Τομ. δ'.
φ. 274.
Καὶ Αὐτοκράτωρ ἀπάσης Ρωσ-
σίας, ὁ Πλενιποτεντζίερος Πρεσβότης τῆ
Γαλλοὶ κτλ., κρατίστε, καὶ μέγιστε Κυρίου
Αὐγέστε, Βασιλέως τῆς Πολωνίας, καὶ τῆς
Ἀριστοκρατίας, ἔχει χρέος νὰ ὁμολογήσῃ,
πῶς ὅστις βλέπει τὴν Αὐτοκρατορικὴν
Βασιλείαν, βλέπει τὸ πᾶν. Ὁλος ὁ κόσ-
μος, ὁ Βασιλεῦ, βλέπει μὲ ἐκπληξιν τὴν
θαυμασίωσιν Βασιλείαν, καὶ οἱ μεταγενέ-
στοι μόνις ἠμπορεῖσι νὰ τὸ πισδέσων. Ἡ
Βασιλεία σου εἶναι μεγάλη τόσο διὰ τὰ κα-
τορθώματα τῆς πολέμου, ὅσον καὶ διὰ τὴν
πολιτικὴν κυβέρνησιν. Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος
πρέπει νὰ θαυμάσῃ τινὰς τὰ ἀνίκητά σου
στρατόματα, τὴν κατασκευὴν τῆς ἰχυρῶν
ναυτικῶν Στόλων, καὶ τῆς ποσούτων Φρεσιαν.
Ἀπὸ τὸ ἄλλο τὰς πολιτικὰς σου νομοθεσί-
ας, τὴν ἐκ θεμελίων οἰκοδομήν τῆς Πόλε-
ως

», ὡς, ἡ Παλατίων, ἔῃ τὸ πῶς ἄλλων μὲν
 », γαλοπρεπῶν κτισμάτων. Ἐγὼ εἶμαι μάρ-
 », τυς αὐτόπτης, καὶ δὲν θέλω παύσει νὰ
 », διηγῆμαι εἰς τὴν πατερίδα με ἀπὸ τὸ θαυ-
 », μάσια. Ὁ Βασιλεὺς θέλει ἀπορᾶθῃ τὴν
 », διήγησίν μου μὲ τὸς πῶς περισσοτέρων δὲ χα-
 », εἰσισιν, ὅπου θέλω ξαναγυρίσει μὲ τὴν
 », ἐλπίδα, πῶς δὲν θέλει εὖγει ποτὲ ἡ Βασι-
 », λεία σου ἀπὸ τὴν ὑπόχρισιν ὅπου ἔχει διὰ
 », τὴς γνομένης σωθῆκας. καὶ τέλος πάντων
 », ἐγὼ δὲν θέλω ἀλισμονήσει εἰς κανένα και-
 », ρὸν τὴς χάριτος ὅπου μοῦ ἔκαμψ ἡ Βασι-
 », λεία σου, ἀλλὰ θέλω φυλάξει εἰς τὸν ἑ-
 », μαυτὸν μου ἕνα παντοτεινὸν καὶ δὲ χάριτον
 », χρεός. *

Ἡ Βασί-
 λισσα σβε-
 νίας σέφει
 τὸν νυμ-
 φίον τῆς
 βασιλείας.

Ἐν ὅσῳ δὲ ἐγίνοντο ταῦτα εἰς Πετρούπο-
 λιν, ἡ Βασίλισσα Σβεκίας μὲ ἀπάνιον παρὰ
 δειγμα ἀγάπης πρὸς ἡ νυμφίον τῆς, εὖγαλε τὸ
 σέμμα ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τῆς, καὶ τὸ ἔδωκεν εἰς
 τὴν κεφαλὴν τοῦ, σέφωντὸν τὸν Βασιλέα. Αὐ-
 τὸς ὡς ἀνέβη εἰς τὸν Ὄρονον, ἐνόμισε νὰ
 σύρῃ τὴν εὐνοίαν τῆς ὑπὸ κῶνον του, ἀπολα-
 θῶντας τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Ρούσων.
 Ἀλλ' ἀείσκωντας ὀλοτελῶς γεγυμνωμένον τὸ
 θησαυροφυλάκιον ἀπὸ χρήματα, ἐσοχάζετο μὲ
 ποῖον τρόπον νὰ τὰ εὖρη. Τότε πῶς ἔφθασεν
 δὲ καίως μία συνδρομὴ ἀπὸ 600 χιλιάδας
 Σκᾶδα. τὰ ὅποια ἔστειλεν ἡ Γαλλία πρὸς τὴς
 Σβε-

Ἡ Φραν-
 αζα εἰλ-
 νει χρήμα-
 τα εἰς τὴς
 Σβεκίας.

Σβεκίας δι' ἐξόφλισιν τῆς βοήθειας ὅπου ἔ-
 χριώσει. Αὐτὴ ἡ βοήθεια προδεδειμένη, εἰς τὰς
 ἄλλαις ὅπε ἦλθον ἀπὸ τὸ Βασιλεῖον τῆς Ἰγ-
 γιλτέρρας, καὶ ἀπὸ τὸ Ἐλετωράτον Ἀννοβερ,
 διήγειρε τὴν καρτεροφυχίαν τῆς Σβεκίαν, καὶ
 ἔκαμε τὸν Πέτρον νὰ καταλάβῃ, ὅτι δὲν ἔ-
 πρεπε νὰ ἐλπίζῃ εἰρήνην μὲ αὐτὸς, ἀνίσως
 δὲν ἤθελε τὴς εσοχαρήσει μὲ τὰ ἄρματα. Τὸ
 Συμβάλιον τῆς Ἰγγιλτέρρας ἐπεμψε πάλιν τὴν
 ἄρματα εἰς τὴν Βαλτικὴν Θάλασσαν ὑπὸ τὴν
 προσαγὴν τοῦ προρρηθέντος Ἀμιραλλίε Νό-
 εις, παραγγέλλοντάς τε νὰ ἐνωθῇ μὲ τὴν Σβε-
 κικὴν Ἄρματα, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ καθε ἐπι-
 χείρισιν τῆς Ρούσων. Μ' ὅλον τῆτο οἱ Ἰγγλέζοι
 ἠθέλησαν νὰ δώσω εἰς τὸν κοινὸν λαὸν νὰ πι-
 σῶσῃ, ὅτι ἐκείνη ἡ ἄρματα ἦτον διωρισμένη
 ὅλως διόλου εἰς τὸ νὰ ἐπιχύσῃ τὴν μεσιτείαν
 ὅπου ἐπρόσφερον ὁ Βασιλεὺς παν, διὰ νὰ φι-
 λιώσῃ τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Ρουσίας μὲ τὴν
 Σβεκίαν, καθὼς εἶχε φιλιώσῃ μὲ αὐτὴν πρὸ
 ὀλίγῃ καὶ τὸ Βασιλεῖον τῆς Δανιμαρκίας. Διὰ
 τοῦτο καὶ ὁ Ἀμιραλλίος Νόεις πρὸ τοῦ
 συκώσῃ τὰ σίδηρα ἀπὸ τοὺς αἰγιαλοὺς τοῦ
 Κοπονάγην, ἔγραφε μίαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν
 Πείγκιπα Δολγορούκαν, ὅπου ἦτον Πρεσβύ-
 τῆς τῆς Ρουσίας εἰς Δανιμαρκίαν, καὶ εἰς
 », αὐτὴν τῶ ἐσημείωνεν, ὅτι τοιοῦτον σκοπὸν
 », εἶχεν ἡ Βρετανικὴ Βασιλεία, καὶ δι' αὐτὸ
 ἔδω-

Ἰγγλέζοι
 πέμπουσε
 τῶ ἄρ-
 μάτων εἰς
 τὸ βαλ-
 τικὸν πέ-
 λαγος.

Περίλυ-
 λισ τῆς
 ἐπιστολῆς
 τῆς Νόεις
 πρὸς Δολ-
 γορούκαν.

,, ἔδωκε τὴν παντέξουσιότητα πρὸς τὸν Πρέσβεά
 ,, τῆς, ὅπως εἶναι εἰς Στοικόλυ, ἢ εἰς αὐτὸν,
 ,, ὅπως ἤθελεν μεταχειριθῆ ὡς μεσίται τὰ μέ-
 ,, σα, ὅπου νὰ φθάσω εἰς τὸ συμπέρασμα
 ,, μιᾶς δὺλόγου εἰρήνης, παρακαλῶντας του
 ,, νὰ παραστήσῃ τὸ πᾶν πρὸς τὴν Αὐτοκρατο-
 ,, ρικὴν τῆ Βασιλείαν. Ὁ δὲ Δολγορούκας τοῦ
 ,, ἀπεκρίθη εὐθύς, ὅτι ὁ Κύριός τῆ Αὐτοκρά-
 ,, τωρ, ἠγάπησε πάντοτε τὴν εἰρήνην, ἢ ἔδω-
 ,, σε φανερώταταις δοκιμαῖς ἢ ἀπόδειξες κατὰ
 ,, ἁφ' ὄρους καιρῶν, ἀλλ' ἡ Σβευία ἔδραφε
 ,, πάντοτε ἐναντίας γνώμης. ὅσον διὰ τὰ μέ-
 ,, σα τῆς περὶ εἰρήνηςπραγματείας, ἂν ἡ
 ,, Βρετανικὴ αὐτοῦ Βασιλεία ἔχει νὰ κοινωήτῃ
 ,, κανένα πρᾶγμα πρὸς τὴν Αὐτοκρατορικὴν αὐ-
 ,, τῆ Βασιλείαν, ἢ μπορεῖ νὰ εὕρῃ ἄλλω συ-
 ,, τωματέραν ὁδὸν νὰ τὴ κάμῃ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ εἶχεν ἄποφασίση νὰ μὴ θέ-
 λῃσι ἑξάπαντος μεσίτας, βελομόρος νὰ πρραγ-
 ματοδῆ ἀμέσως μετ' ἧς Σβευίας τὴν εἰρήνην.
 ἢ ἀνίσως ἢ ἡ Σβευία ἐπεθύμα κανένα ἁλα-
 λάκτω, αὐτὸς ἔβατε τὸν Καίσαρα τῆ Ρ'ωμᾶ-
 νων. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος μὴ ὄντας φανερά λυ-
 σις φιλίας ἀναμέσον τῆς Ρ'ωσικῆς ἢ Βρετανι-
 κῆς Βασιλείας, ἐπίδοεν ὁ Αὐτοκράτωρ, πῶς ὁ
 Ἰγγλέζος Ἀμμιράλλιος ἤθελε σαθῆ ἀπλῶς ἐ-
 πάνω εἰς τὴν ἁυθίντωσιν. ὅθεν εὐδὲ ἐφρόντι-
 σε νὰ ὑπάγῃ εἰς ἀναζήτησιν ἐκείνης τῆς Ἀρμά-
 τας,

Περὶ τῆς
 ἐπιστολῆς
 τῆ Δολ-
 γορούκας
 πρὸς τὸν
 Νόρις.

τας, ἢ ἐδόθη ὅλος δόλος νὰ βάλλῃ εἰς ἔργον
 ἐναντίον τῆς πόων τῆς Σβευίας τὸν σκοπὸν ὅπως
 εἶχε ζηματίση διὰ τὸν παρόντα χρόνον. Εἶχεν
 αὐτὸς ἐπιμον εἰς Φινλανδίαν ἕνα Στράτομα δὸ
 80 χιλιάδας ἀνθρώπων, ἔξω ἀπὸ κανένα στρα-
 τῶμα ὅπως νὰ ἢμπορῇ νὰ ξέχῃ εἰς κάθε χεῖαν.
 εἶχεν ἀναγκάση μετ' ἄλλω βίαν τὸ ἀρμάτωμα τῆ
 Καραβίων, ἢ Κατέργων, περιερχόμενος ἀκατα-
 παύτως ἀπὸ Πετρέπολι εἰς Κροισλότ, ἢ ἀπὸ
 Κροισλότ εἰς Ρ'δαλίαν, ἢ ἀπ' ἐκεῖ εἰς Πετρέπο-
 λι, ὅπως τὸν Μαῖον μὴ εἶχεν ἠτοιμασμένω
 εἰς τὴν Θάλασσαν μίαν ἰχυρωτάτην Ἀρμάταν.
 Τότε ἔφθασεν ἀναίρως εἰς Πετρούπολιν ἕνας
 γενικός Ἀγιστάντης, ἀπεσαλμένος πρὸς τὴν Αὐ-
 τοκράτορα ἀπὸ τὸν Βασιλέα Σβευίας, διὰ νὰ
 φέρῃ τὴν εἰρήνην τῆς ὑφ' ὡσεὶς τῆ εἰς τὸν Θρόνον
 τῆς Σβευικῆς Βασιλείας, ἢ νὰ τὸν βεβαιώσῃ,
 πῶς ἔτρεφε μίαν ἑξαιρετὸν τιμὴν διὰ τὸ ὑπο-
 κείμενον τῆς Αὐτοκρατορικῆς τῆ Βασιλείας. με-
 τὴν ὁποῖαν ἀπεθύμει ἁπαύτως νὰ κλείσῃ μίαν
 εἰρήνην σερεάν ἢ μόνιμον, διὰ νὰ φυλάξῃ μετ'
 τῆς Ρ'ωσίας μίαν ἑξαιρετὸν γειτονίαν. Ὁ Πέ-
 ,, τρος τῆ ἀπεκρίθη. Ὅτι ἐσυγχαίρετο μετ' ἄ-
 ,, ληθινῶν καρδίαν ἐκείνον τὸν Μονάρχην διὰ
 ,, τὴν ὑφ' ὡσίν τῆ εἰς τὸν Θρόνον. Ὅτι τὸν δὲ
 ,, χαίρεσα διὰ τὴν εἰρήνην ὅπου τῆ ἔδιδε. Καὶ
 ,, ὅτι καθὼς δὲν ἀπέφυγε ποτὲ ἀπὸ τὸ νὰ ἐ-
 ,, πιθυμήσῃ τὴν εἰρήνην μετ' ἑξ' ἑαυτοῦ,
 ἔτω

Ἀγιστάν-
 τῆς ἀπε-
 σαλμένος
 ἀπὸ τὸν
 Βασιλέα
 Σβευίας
 πρὸς τὸν
 Πέτρον.

Ἀπόκρι-
 σις τῆ Πέ-
 τρος πρὸς
 αὐτόν.

» ἔγω κὴ πῶρα ἔχει πᾶσαν καλὴν ἔξοδον ,
 » μόνον νὰ ἤθελον ἦσαι ἀρετὸν εἰς τὸν Βα-
 » σιλέα τῆς Σβευίας νὰ συγκλίνη εἰς δόλο-
 » γης συμφωνίας. Ἐδέξιαθι μὲ φιλοφροσύ-
 νης ἐκείνον τὸν ἀξιοματικὸν πολλὰς ἡμέρας ,
 δια νὰ τὸν κάμη νὰ ἰδῇ τὰς προπαρασκευὰς
 ὅπου ἐγίνοντο , καὶ τὰς δυνάμεις ὅπου ἦσαν
 εἰς κατέτασιν νὰ ἐκρατοῦσιν ἐναντίον τῆς
 Σβευίας , ὅταν ἤθελε σαθῆ ἰχυρογνώμων ὁ
 Βασιλεύς τε νὰ μὴν δεχθῆ τὴν εἰρήνην .

Αὐταὶ αἱ τελεταὶ κὴ νοσιμολογίαι δὲν ἐμ-
 πόδισαν τὰς ἐχθρας . ὁ Αὐτοκράτωρ θέλων-
 τας νὰ φανερώσῃ εἰς τὴν Εὐρώπῳ , ὅτι δὲν
 ἦτον εἰς κατέτασιν νὰ φοβῆται τοὺς νέας ἐχ-
 θρας τε , ἔκαμε νὰ ὑπάγουσι τὰ Κάτεργα του
 εἰς τὴν Βαλτικὴν Θάλασσαν μὲ μερικὰ Καρα-
 βία . Εἰς τὰς 7 Αὐγῆς ἐσίμωσεν ὁ Σβέκος
 Ἀμμιράλλιος μὲ τὴν Ἀρμάταν τῆς Καραβίων
 κὴ Κατέργων , διὰ ξηνοίξῃ τὴν Ρῶσικὴν Ἀρ-
 μάταν , τῆς ὁποίας ἦτον ἀρχηγὸς ὁ Πεϊγκι-
 Γαλιτζίνος . κὴ νομίζοντας τὴν κατωτέραν ἀπὸ
 τὴν ἐδικήν τε , τοῦ ἐφάνη εὐλογον νὰ τὴν πο-
 λεμήσῃ . Εἰς ταύτῃ τὴν ναυμαχίαν δύο Σβε-
 νικὰ Κάτεργα , ἔσαντας νὰ πλησιάσουσι εἰς τὸν
 αἰγιαλὸν , ἐκτύπησαν εἰς τοὺς σκοπέλους , καὶ
 ἐπιάθησαν ἀπὸ τῆς Ρῶσους . Τότε οἱ Σβέκοι
 ἔξεμάκρυναν ἀπὸ τὴν γῆν διὰ νὰ ξεπελαγί-
 σαν . Οἱ δὲ Ρῶσοι κατεδίωξαν αὐτὰς μὲ πολ-

λὴν θερμότητα , κὴ πολεμουῦτες τὰς συνεχῶς
 μὲ τὰ κανόνια , ἠνάγκασαν αὐτὰς νὰ σημάνῃ
 τὸν ἄποσυρμόν , ἀφ' οὗ τοὺς ἐπῆραν τέσσαρας
 Φρεγάτας . Οἱ Σβέκοι ἐδημοσίωσαν τὰ περι-
 σατικά αὐτῆς τῆς παράξεως , κὴ πάντα διαφο-
 ρετικά , ἀπὸ ὅσα ἔγραφον οἱ Ρῶσοι . ἀλλὰ
 τῇ ἀληθείᾳ οἱ Ρῶσοι ἔγιναν ὑπέρτεροι , καὶ
 ἐπῆραν 4 Φρεγάτας , κὴ 5 Κάτεργα , κὴ ἐφέρ-
 θησαν μὲ θειάμβε εἰς Πετρούπολιν ἐμφο-
 ρου τῷ Αὐτοκράτορι . εἰς τὸν ὁποῖον ἄλλαι νι-
 και δὲν ἦσαν ἀρεστότεροι , ὡς ἐκείνοι ὅπῃ ἐκα-
 τὸρθωναν οἱ στρατιῶται τε ἐπάνω εἰς τὴν Θά-
 λασσαν , ἐλπίζοντας μὲ τοῦτο νὰ ἐμπνέσῃ
 θάρρος εἰς τὸ Ρῶσικὸν γένος διὰ νὰ καταγι-
 νεται εἰς τὴν ναυτιλίαν . καὶ πόσον εἶναι ἀλη-
 θινόν , ὅπῃ εἰς ἐνθύμησιν αὐτῆ τῆ κατορθώ-
 ματος , ἐπρόσαξε κὴ ἐκόπησαν νομίσματα , τὰ
 ὅποια ἐπαράσαιναι ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος τυπω-
 μένον τὸν Αὐτοκράτορα ἕως τὸ σῆθος , κὴ ἀπὸ
 τὸ ἄλλο μίαν θαλασσομαχίαν μὲ ἐπιγραφῶν
 » ὅπῃ ἔλεγον . Ἡ ἐπιδεξιότης κὴ ἡ ἀνδρεία
 » νικουσι τὰ ἐμπόδια . καὶ ἔξ νὰ θάρρυνῃ
 περισσότερον εἰς τὸ ἐξῆς τῆς στρατιῶτας του νὰ
 κάνοσι τὸ χρέος των εἰς ἄλλα παρόμοια συναν-
 τήματα , ἐχάρισε τῷ Πεϊγκιπος Γαλιτζίνου ἓ-
 να σπαθίον , ὅπου ἦτον ἐσολισμένον ἀπὸ ἀδά-
 μαντας , τοῦ ὁποίου ἡ τιμὴ ἦτον 30 χιλιάδες
 φινερίνια , κὴ διεμοίρασε μίαν παρομοίαν πο-

Ναυμα-
 χία ῥώσ-
 σων καὶ
 Σβέκων .

σώπτα ἀργυρεῖς εἰς τὰς Οὐφφιαλίαις ἢ στρατιώταις, ὅπου ἔγιναν ἐπίσημοι εἰς ἐκείνῳ τῆ ναυμαχίᾳ.

Γαλιτζί-
νος ἐκ στρα-
τιάς διὰ
θαλάσσης
κατὰ τῆς
σβεκίας.

Ἀλλ' οὐδὲ τὸ κράτος τῆς στρατιάς εἶχε σαθρὴν ἀργόν. ὁ ἴδιος Πείριπ Γαλιτζίνοσ εἶχε δοκιμάσῃ νὰ κάμῃ μίαν ἐπιδρομὴν εἰς Σβεκίαν, ἢ εἶχε φθάσῃ μὲ τὰ Κάπεργα ἕως Ἀλλανδ, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ περάσῃ περαιτέρω, ἐπειδὴ καὶ ἐμποδίζετο ἀπὸ τὰς πάγας. μὲ ὅλον τὸ δὲν ἐσάθη ἀπελθοφόριτος αὐτῆ ἢ δοκιμῆ. ἐπειδὴ ἔσυρε πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος ὅλλῳ τῷ προσοχλῷ τῆς ἐχθρῶν τε, ἢ πῦτο ἐβοήθησε διὰ νὰ βαλθῆ εἰς ἔργον ἕνας ἄλλος σκοπὸς, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον προσαγμένους ὁ Βεργαδιέρης Μέγδεν. Αὐτὸς ὤρμησεν ἔξαφνα κατ' ἐπαύῃ τῆς νέας Πόλεως Οὐμας, ὅπῃ εἶναι εἰς Λατπονίαν, μὲ μίαν ἀτόμοιραν στρατιωτῶν Ρέσσων, ἢ Καζίκων, ἢ ἕκαμῃ ὑποχειρεῖς πολλὰς στρατιώταις Σβεκίαις μὲ τὰς Οὐφφιαλίαις τῶν. ἔπειτα βάνωντας φάτιαν εἰς ἐκείνῳ τῷ Πόλιν, καὶ εἰς τὰ περὶχώρα, ἀπεπέμφασε πολλότατα παλάτια, καὶ μύλους, καὶ ἀποθήκας.

Ὁ Πέτροσ
ἀνταπο-
δίδει τὸν
ἀσπασμόν,
τίμιπων
ἢ ῥω-

Εἰς τὸν καιρὸν τῆς ζήσεως αὐτῶν τῆς θηρωδῶν πράξεων, ὁ Αὐτοκράτωρ ἀνταπέδασε πρὸς τὸν Βασιλέα Σβεκίας τὰ ἴδια ἔργα τῆς ἀσπασμῶν, διγνεῖαις ὅπῃ εἶχε λάβῃ ἀπ' ἐκεῖνον, Ἐπέμψεν εἰς Σποκόλμ τὸν γενικὸν Ἀγιστάντῳ Ρώμαν.

μαντζόφ νὰ συγχαρῆ ἐκεῖνον τὸν Βασιλέα διὰ μαντζόφ τῷ ὑφασίντε εἰς τὸν Θρόνον, ἢ νὰ μαρτυρῆσαι Σβεκίαν. ῥῆση πρὸς αὐτὸν τῷ τιμῷ ὅπῃ εἶχε διὰ τὸ ὑποκείμενόν τε, ἢ τῷ ἔφειν ὅπῃ ἔτρεφε μῆας καθαρὰς ἢ ἀδόλε φιλίας. Ἐξω ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀσπασμῶν εἶχε λάβῃ παραγγελίαν ὁ Ρώμαντζόφ νὰ ἀποβάλλῃ εἰς τὰς Σβεκίας ἕνα σικαλάκιον ἀπὸ αἰχμαλώτους, καὶ μίαν ἀνοχλῶν πολέμου διὰ ὅλον τὸν χειμῶνα. Αὐτὸς ὁ ἀπεσάλμῶν Ρέσσος ἐδέχθη εἰς Σποκόλμ μὲ τὴν ἰδίαν ἀποδεξίωσιν ὅπῃ ὑπεδέχθη εἰς Πετρέπολιν ἢ ὁ ἀποσάλμῶν Σβεκίαις. Ἀφ' ἧς ἠσπάθη τὸν Βασιλέα, ἐπρόβαλε τῷ Κόμισ τῷ Ὄρνε, ὅπῃ ἦτον ὁ Ἐπιστάτης τῆς Καγκελαρίας, τὰς ἀποτάσεις τῆς ἀλλαγῆς τῆς αἰχμαλώτων, καὶ τῆς ἀναχωρῆς τῆς πολέμου. Ἀλλ' ὁ Κόμισ ἐμεταχειρίθη τὰ κλοδογυεῖσματα, ὅπῃ ἐγνωρίθη πῶς τὸ Συμβέλιον τῆς Σβεκίας εἶχεν ὀλίγῳ κλίσειν εἰς τὴν εἰρήνην. Ὁ Αὐτοκράτωρ λοιπὸν ἔκρινε ἀρέπον νὰ ἀπολυθῆσῃ τὰς ἐχθρομαχίας, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐσοχάθη ὅτι ἢ Ἀρμάτα τῆς Ἰγγλέζων ἠμποροῦσε νὰ γυεῖσῃ τὸν ἀκόλουθον χρόνον νὰ δώσῃ βοήθειαν τῷ Σβεκικῷ Στόλῳ, ἐνοπίασεν ὅλον τὸν χειμῶνα διὰ νὰ ἐτοιμάσῃ ἄλλα δέκα Καράβια τῷ πολέμῳ, ἀπὸ 60 ἕως 80 κανόνια τὸ καθέν. ἢ ἐπ' ἀληθείας ἐβάλλθησαν εἰς κατὰσασιν διὰ νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς τὸ ἐρχόμενον

καλοκαίρει, ἀλλὰ δὲν ἐχρειάσθησαν, καθὼς θύλομυ ἰδεῖ πῶρα γλήγορα.

Δὲν ἦτον μόνη αὐτῆ ἡ φροντίδα ὅπῃ εἶχαν Ὁ Πέτρος ὁ Αὐτοκράτωρ Πέτρος. αὐτὸς ἐκαταγίνετο ἄοκνος καὶ εἰς ὅλον ἐκείνο ὅπου ἠμπόρει νὰ εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον τῆ λαοῦ τε, καὶ ἐκοπιάζον ἀκατάπαυσα εἰς τὸ νὰ αὐξήσῃ τὴν πραγματεῖαν. Ὁ Θεὸς δεισικόμῳ ἀνάμεσα εἰς τὰς παραχᾶς τῆ πολέμου, δὲν ἔπαυσε νὰ πέμψῃ καὶ πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Κίνας μίαν ἀξιόλογον Πρεσβείαν, διὰ νὰ σαθερώσῃ μὲ αὐτὴν τὴν καλὴν ἀρμονίαν. καὶ ἐπειδὴ ἔμαθεν ὅτι πρὸς τὸ μέρος τῆς Σιβηρίας, ἐκεῖ ὅπου συνορεύει αὐτῆ ἡ Ἐπαρχία μὲ τὰς τόπας τῆς Κίνας, ἦσαν πολλαὶ μεταλλεῖαι Χρυσῆ καὶ Ἀργύρου, Χαλκώματος καὶ Μολύβδου, ἐφρόντισε νὰ κάμῃ καὶ ἐκεῖ φρονίμους κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι βέβαια ἐβοήθησαν πολὺ τὴν ἐπιχείρησιν μὲ πολλὰ ὠφέλεια ἐκείνων ὅπῃ εἶχαν μετοχῶν. Αὐτὸς ἔσυρον ἀπὸ τὰ ἄλλα Βασίλεια μὲ πλεσιόδωρα χαρίσματα πολλὰς ἀξίους ἐργατίας, καὶ ἐπέμψεν αὐτὸς ἑα νὰ φέρωμ εἰς τελειότητα ἐκείνας τὰς ἐργασίας. Αὐτῆ ἡ συνεχὴς τῆ Αὐτοκράτορος ἔχειβη εἰς τὰς κόπας, καὶ εἰς τὰ βάσανα, τοῦ ἐπροξένησε μίαν ἀδούειαν, ὅπου ἐφοβήθησαν διὰ τὴν ζωὴν τε. ἀλλ' ὁ Θεὸς ἠθέλησε νὰ τὸν φυλάξῃ, διὰ νὰ σαθερώσῃ καλύτερα ἢ διόρθωσιν τῆ λαῶν τε, καὶ νὰ συμ-

περάνῃ τέλος πάντων μὴ τῆς Σβεικίας τὴν τόσον ἐπιθυμητὴν εἰρήνην.

Τὸ ταξίδι τοῦ Ρωμαντζόφ ὑπηρετίσει πολὺ διὰ νὰ φέρῃ εἰς τὸ ἐπιθυμητὸν τέλος τὸ το μέγα ἔργον. ἂν καὶ δὲν ἠθέλησαν τότε οἱ Σβεικοὶ νὰ συγκλίνουμ εἰς τὸ συνάλλαγμα τῆ ἀιχμαλώτων, εἴτε εἰς τὴν ἀνοχὴν τῆ πολέμου, μὲ ὅλον τὸ ὅταν εἶδον ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπέμψε πάλιν πρὸς αὐτὰς ἄλλους δύο ὑποσέλατορας, ἐνικήθησαν ἀπὸ τὴν καθαρότητα τῆς γνώμης τε. Ἐσοχάθησαν αὐτοὶ φρονίμως, ὅτι ἔχοντες ὁ Αὐτοκράτωρ ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ τόσα προτερήματα τύχης καὶ δυνάμεων, βέβαια δὲν ἐζητεῖ τὴν εἰρήνην διὰ φόβον, ἢ ἕχατὶ εἶχε χρεῖαν, παρὰ μόνον διὰ τὴν καλὴν κλίσιν καὶ ἀγαθὴν διάθεσιν ὅπου εἶχαν εἰς τὴν ἰσχυρίαν. Ἀποφάσισαν λοιπὸν νὰ πέμψουμ εἰς Πेत्रόπολιν τὸν Δάλμαν διὰ νὰ φανερώσῃ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα, ὅτι εἰάν ἠθέλε νὰ ἐντείνῃ τὴν ἀνοχὴν τῆ πολέμου διὰ ὅλον τὸν παρόντα χρόνον 1721, ἡ Σβεικικὴ Βασίλεια ἠθέλε τὴν δεχθῆ. Ἀλλ' ὁ Αὐτοκράτωρ ὅπῃ εἶχε κάμῃ τὰς ἐτοιμασίας, καὶ εἶχε κυβερνήσῃ τὰς ἐργασίας τῆς ἐκστρατείας, ἐφοβήθη μὲ τὴν ἀρχίνοριαν τῆ νοός τε, μήπως ἠθέλον ἦσαι καμία κατασχεδὴ. ἐπειδὴ καὶ ἠμπορῶσαν οἱ ἐχθροὶ τε εἰς διάστημα ἐνός χρόνου νὰ κάμωμ συμμαχίαν μὲ ἄλλας, νὰ αὐξήσουμ τὰς δυνάμεις των,

Σβεικοὶ
πέμπουσι
τὸν Δάλ-
μαν εἰς
Πेत्रόπο-
πολιν.

καὶ νὰ φανοῦν εἰς τὸ ἐξῆς ἰσχυρότεροι. ὅθεν ἀπεδοκίμασε μὲν τὸ ζήτημά τους, ἔδωσε δὲ νὰ καταλάβω, ὅτι ἤθελε δεχθῆ τὴν μεσιτείαν τῆς Γαλλίας, ὅπου τῆ εἶχε προσφέρει ὁ κύριος Καμπαρέδων ὁ πρέσβυς της, ὁ δὲρισκόμῃρος εἰς Στοκόλμ. Αὕτη ἡ ὁμιλία ἐσάθη πλέον παρὰ ἀρκητή. ὅθεν τὸ Συμβέλιον τῆς Σβεκίας ἐπεμφεν εὐθύς εἰς Πεξούπολιν αὐτὸν τὸν πρεσβύτην, διὰ νὰ ἀκούσῃ τὰ ζητήματα τοῦ Αὐτοκράτορος. ὁ Καμπαρέδων εὗρε σπευδὸν εἰς τὴν γνώμην τὸν Αὐτοκράτορα, ὅπως ἤθελε τὰ ἴδια ζητήματα, ὅπως εἶχαν προβαλθῆ εἰς τὴν συνεδόσειν τῆς Ἀλλανδ, καὶ ἦταν σχεδὸν συμφωνησιμὰ. ὅθεν γυρίζωντας εἰς Στοκόλμ, ἐνήργησε τόσον, ὅπου ἐσαφρώθη συμφώνως ὁ τόπος τῆς συνεδόσεως νὰ γένη εἰς Νισαδ, Πόλιν μικρὰν τῆς Φινλανδίας. Ἐπεὶ ἐπῆγαν οἱ πληρεξέστοι Πρέσβεις καὶ τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης Βασιλείας. καὶ τῆς μὲν Σβεκίας, ἦσαν ὁ Κόμης τῆς Διλιουσεδ, καὶ ὁ Στρατηγὸς Στροεμφέδ. τῆς δὲ Ρουσίας, ὁ Στρατηγὸς Βρέκας, καὶ Ὁσερμαν ὁ σύμβουλος τῆς Βασιλείας.

Εἰς τὸν καιρὸν ὅπου συνωμίλου περὶ τούτων τῶν συμβιβασμῶν, ὁ Αὐτοκράτωρ ἔλαβεν εἰδησιμ, ὅτι ὁ πρέσβυς της ὅπου ἦτον εἰς Κωνσταντινούπολιν, εἶχεν ἀλλάξῃ τὴν ὑπερηνὴν συνθήκην ὅπου εἶχε γινῆ μετὰ τὸν Τούρκους, εἰς

μίαν

μίαν παντοτεινὴν εἰρήνην. καὶ ὅτι ὁ Σουλτάνος εἶχε πέμψῃ προσαγὰς πρὸς τὸν Ταταρχάνην νὰ ἐμποδίσῃ τὰς ὑπηρεσίας της, νὰ μὴν καταξέχων τὰς τόπας τῆς Ρουσίας, εἰδὲ μὴ δὲν ἤθελε τὰς ἄφυστοδύσει εἰς καιρὸν χρείας των. Εἰς τόσον τὸ ἀπορρήτον συμβέλιον τῆς Αὐτοκράτορος ἐφοβέτο μήπως ἡ Ἰγγιλτέρρα ἤθελε ἀντιστόφῃ τὴν εἰρήνην, ἀν καλὰ καὶ ἦτον σιμὰ νὰ κλείσῃ μετὰ τὰς Σβέκου. Διὰ νὰ ἐμποδίσῃ λοιπὸν ὁ Αὐτοκράτωρ εὐα τοιοῦτον ἔργον, ἀποφάσισε νὰ κάμῃ εὐα ἔργον ἐξαίρετῆ πολιτικῆς. Ἐκέρυξεν εὐα ὁρισμὸν, καὶ εἰς αὐτὸν ἐφανέρω-

», καὶ. ὅτι ἀν καλὰ καὶ τὸ Συμβέλιον τῆς Ἰγγιλτέρρας δὲν ἔλειπε φανερὰ νὰ κάμῃ συχρὰ ἀδίκως εἰς τὴν Ρουσίαν, μὲ ὅλον τὸ ἐγνωρίζωντας πῶς ὅλα ἐγίνοντο ἀπὸ ἐκείνης μοναρχίας πρὸς συμβούλους, οἱ ὅποιοι ἐκλίταν πειραστότερον εἰς τὴν ἀφίλειαν τοῦ Ἐλετπυράτου τῆς Ἀννοβερ, παρὰ εἰς τὸ ἀληθινὸν κέρδος τῆς μεγάλης Βρετανίας, δὲν ἠθέλησε νὰ πάθω καμίαν ζημίαν οἱ Ἰγγλέζοι, ὅπου δὲν μετέχουσιν ὀλοτελῶς ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀδικίαν. μάλιστα τὰς συμφωνεῖ πᾶσαν ἀδειαν καὶ ἐλδοθεσίαν νὰ ἀπολουθῶν τὴν πραγματείαν της ὡς καὶ πρότερον εἰς ὅλης τὰς τόπας τῆς Βασιλείας της. Μία τοιαύτη εἰδησιμ τῆς Αὐτοκράτορος, ἀφελούσε πολὺ εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ Συμβούλιον τῆς μεγάλης

Μανιφέ-
στον τῆς Πέ-
τρου διὰ
τοῦς Ἰγγ-
λιέζους.

Ο 4

Βρετ-

Βρετανίας νὰ μὴν συμφωνήσῃ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ταῖς βουθέαις, διὰ νὰ ἐνοχλῇ τὴν Ρωσσίαν.

Εἰς τόσον εἰς τὴν σωέλουσιν τῆ Νιεσάδ, δὲν ἠμελείτο ἢ περὶ εἰρήνης πραγματεία. ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τὰ πράγματα ἐπὴγαιναν εἰς μάκρος, τὰ Ρωσικὰ Στρατεύματα δὲν ἔπαυσαν νὰ κάμω μίαν ἄλλων ἐπιδρομὴν εἰς τὴν Σβεκίαν. Ὁ Στρατηγὸς Λέσλις μὲ εἷνα μέρος Κατέρων, εἰς τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐμβασμένοι πέντε χιλιάδες Ρούσοι, καὶ ὡς περὶ αἰσίοιοι Καζάνοι, ἔκαμν ἄρμα ἀπὸ Ἀλάνδ εἰς τὰς 27 Μαΐου καὶ εἰς τὰς 28 ἔφθασεν εἰς τὰς ἀγιαλὰς τῆς Σβεκίας. ἐκεῖ ἀγάζωντας ἔξω τὰ Στρατεύματα, ἐκατάρξε μὲ τὸ ἀναδὶ καὶ μὲ τὴν φωτίαν ὡς 400 μίλια τόπον. ἀεισκώντας δὲ ὀλίγῳ ἐναντίωσιν, δὲν ἔχασε, παρὰ μόνον ἑνδεκά ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἔκαμε μέγαν ὄλεθρον εἰς τὰς Σβεκας. τὰς ἐπῆρον 6 Κάτερνα καινούργια, 2 Καράβια πραγματωτάριμα, καὶ 25 ἔτερα πλοῖα. Εἰς ταῦτῳ τὴν ἐπιδρομὴν ἔγιναν πυρκαυσοὶ τέσσαρες Πόλεις, καὶ 500 Χωρία, καὶ ἐπένευα, (ἠφανίσθησαν 12 Ἐργασίαι σιδήρου. 13 Μύλοι, 98 Ἐφημερίαι, 334 Ζούγαλτια, καὶ τὰ ἐξῆς.) εἶπε καλὰ ὁ Σαλλούσιος, πῶς ὁ πόλεμος συχνάκις εἶναι πατὴρ τῆς εἰρήνης. ὁ πόλεμος εἰρήνης εἰς αἰτία. Αὕτῃ ἡ αἱματώδης καταδρομὴ εἶχεν ἀπολοῦσθῃ

Λέσλις
κατατρέ-
χε τὴν
Σβεκίαν.

Περὶ πολ.
177.

ση,

ση, ὅταν ἔλαβε τὴν εἰδήσιν ὁ Αὐτοκράτωρ ἀπὸ τῆς πληρέξουσίους τε, πῶς ἐπειδὴ καὶ ἐσαθεράθησαν εἰς τὴν Σωέλουσιν τὰ προηγεμένα ἄρθρα τῆς εἰρήνης, εἶχε συμφωνηθῆ μίαν ἀνακαχὴν πολέμου. ὅθεν ἐκήρυξεν ἄδυσ αὐτὴν τὴν ἀνοχλῶν, ἢ ὁποῖα ἦτον μία σιωπηλὴ εἰδήσις εἰς τὰς Ἰγγλέζους, ὅτι ἡ Σβεκία δὲν εἶχε πλέον χρεῖαν ἀπὸ τῶν Ἀρμάτων τε. Καὶ βέβαια αὐτὴ εἶχεν ἔλθῃ παρῶμα εἰς τὸ Βαλτικὸν πέλαγος, ἀλλ' ἐσάθη ἀνεργητος, ὡσάν καὶ νὰ μὴν ἠθέλων ἔλθῃ παντάπασιν. Διότι ὁ ἐρχομός της δὲν ἐμπόδισε τὰ Ρωσικὰ Στρατεύματα νὰ μὴν κάμω ἐπεινας τὰς ζιμίας εἰς τὰς παραθαλασσίους πόλεις τῆς Σβεκίας. ὁ Ἀμμιράλλιος λοιπὸν Νόεις ἔξαναπίασε τὸν δρόμον τοῦ Κοπενάγκεν πολλὰ κακοδχαρισημένος, ὅπου δὲν ἠδυνήθη νὰ συγχύσῃ τὰς σωθῆκας τῆς εἰρήνης, ὅπου ἐγίνοντο εἰς Νιεσάδ, καὶ ὅπου ἐσάθη μάρτυρας τῆς δικολίας, μὲ τὴν ὁποῖαν ἔφερξεν ὁ Βασιλεὺς Σβεκίας νὰ παραιτήσῃ τὴν Λιβονίαν καὶ Καρελίαν, δὲ τὸν καθαρόν πόθον ὅπου εἶχε νὰ σαθερώσῃ πάλιν τὴν εἰρήνῃν εἰς τὸ Βασίλειόν τε. Ἀλήθεια καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ ἀχαιεῖσθῃ ἀπὸ μέρος τε νὰ παραιτήσῃ τῆς Σβεκίας κάποια κέρδη, ἀρκετὰ νὰ τὴν παρηγορήσῃ εἰς κάποιο ἔσπον δὲ τὰς χαμὰς ὅπῃ ἐλάμβανον. Αὕτῃ ἡ ἀμοιβαία δικολία, ἔβαλε τέλος γλήγορα

γορα

γορα εἰς τὰς συνομιλίαις μὲ τὴν ὑπογραφήν
μιάς συνοθήκης, ὅπου περιλαμβάνων εικοσι-
τέσσαρα κεφάλαια. τὰ ὁποῖα ἐσαφέρωνται ἐν πε-
ριλήφει μίαν ἀμνησίαν τῆ προαπειθεσῶν διχο-
νοϊῶν, καὶ μίαν παντοτεινὴν εἰρήνην καὶ φιλι-
αν ἀναμέσον τῶν δύο Βασιλείων. Οἱ Σβέικοι
ἐπαραιτῶσαν τῆς Ρωσσίας τὴν Λιβονίαν, Ἐσθ-
νίαν, Ἰγγελίαν, μέρος τῆς Καρελίας, καὶ μέρος
ἀπὸ τῆς περιουχίᾳ τῆ Βιβέργου, καὶ προσέτι
μερικὰ Νησώπελα. καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπέσπερε
τῆς Σβεικίας εὐὰ μέρος τῆς Φινλανδίας, καὶ
ἔταξε νὰ τῆς πληρώσῃ εἰς δύο φοραῖς δύο μι-
λιάνια ρισδαλάρια. Προσέτι ἐσυμφωνῆσε τῶν
Σβέικων ἄδειαν καὶ ἐλδύθερίαν νὰ ἀγοράζουσι
σιτάρι τὸν κάθε χρόνον διὰ 50 χιλιάδας ρέμ-
πλια, εἰς Ρίγαν, Ρώσβαλίαν καὶ Βίβουργον,
καὶ νὰ τὸ ἀγάζουσι ἐκεῖθεν χωρὶς νὰ πληρώ-
νουν δόσιμον εἰς τὸ εὔγαλμα. Περιπλέον ἄφη-
νε τοὺς Προτεστάντας νὰ ἠμποροῦν νὰ κἀνοῦν
ἐλδύθερα ὡς καὶ πρότερον τὴν Θρησκευτικὰς
εἰς τὰς προειρημένας παραιτηθείσας Ἐπαρχί-
ας. Εἰς τὸ τέλος αὐτῆς τῆς συνοθήκης προσετέ-
θη, ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν εἰρήνην νὰ συμπεριλαμ-
βάνεται καὶ ἡ Πολωνία.

Κήρυξις
τῆς εἰρή-
νης.

Οἱ Αὐτοκράτωρ ἐπρόσβαξε νὰ πανηγυρευθῆ ἡ
κῆρυξις αὐτῆς τῆς εἰρήνης εἰς πάσας τὰς Πό-
λεις τῆ Βασιλείας τῆς, καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Ἡγεμο-
νείας ὅπῃ εἶχε πρέσβεις, σέλωντας πρὸς αὐτὴς
πολ-

πολλότατα ἀργύρια διὰ νὰ κἀνοῦν δημοσίαις
ἐορταῖς μὲ πολλὴν δόξαν. Αἱ χαρὰι ὅπου ἔ-
γιναν εἰς Πεξούπολιν, ἐπεκράτησαν ἡμέρας 15.
Ἡ κῆρυξις ἔγινεν ἐπ' ἐκκλησίας, παρόντος τῆ
Αὐτοκράτορος, τῶν ἀλλοδαπῶν Πρέσβεων, καὶ
πάντων τῶν Ἀρχόντων τῆ Παλατίς, καὶ τῶν Ἐκ-
κλησιαστικῶν. Μετὰ τὴν λειτουργίαν ἀνεγνώθη
μεγαλοφώνως ἡ συγγραφὴ τῆς δευλαχῆς, καὶ
ἕνας Ἐπίσκοπος εἶπε μίαν ὠραίαν ὁμιλίαν.
Μετὰ δὲ τὴν ὁμιλίαν, ὁ μέγας Καγκελάριος
ἐσυγχάρη τὸν Αὐτοκράτορα ἐκ μέρους πάσης τῆς
Γερουσίας, καὶ παντὸς τοῦ Ρωσικοῦ γένους,
ὀνομαζωντάς τον μὲ ταύτας τὰς ὠραίας προσηγο-
ρείας, Μέγαν Πέτρον, Πατέρα τῆς Πατρίδος,
καὶ Αὐτοκράτορα πασῶν τῶν Ρωσιῶν. καὶ παρόν-
τος ἤχησαν πλέον παρὰ μίαν φοράν ὅλα τὰ
πυροβόλα ὄργανα. Μετὰ ταῦτα ἔγιναν χαρὰι,
βρύσεις ἀπὸ κρασί, φωτῖαι μηχανικαὶ, καὶ φω-
ταγωγίαι κατ' ὅλην τὴν Πόλιν. Ἡθέλησε δὲ
ὁ Αὐτοκράτωρ νὰ ἀνταμείψῃ τὰς κόπους τῶν πλη-
ρέξουσίων Πρέσβεῶν του, καὶ τὰς ἐτίμησε μὲ
πλοῦσια δῶρα. Ἀλλὰ δὲν ὕχαρισήθη μόνον
εἰς αὐτὸ, ἠθέλησε νὰ ἐξαπλώσῃ τὰς δωρεὰς τῆς,
καὶ ἕως αὐτῆς τῆς Αὐτοκράτορας πρέσβεις τῆς
Σβεικίας. ὅθεν ἐχάρισε τῆ μὲν πρώτῃ δέκα χι-
λιάδας σκῆδα, τῆ δὲ δευτέρου ὀκτώ, καὶ δύο
τῆ μουσικῆ τῆς πρεσβείας. Ἡ εἰδησις αὐτῆς
τῆς εἰρήνης ἐφέρθη ὀκτὼ ἀπὸ τὴν μίαν ἄ-
κραν

Οἱ Πέτρος
ἀνταμεί-
βει τοὺς
πρέσβεῖς
του, καὶ
ἐκίνησε τὴ
Σβεικίας.

κραν τῆς Ρωσικῆς Μοναρχίας ἕως τὴν ἄλλω, με προσαγῶν πρὸς πάντας τῆς Κυβερνήτας νὰ ἐλυθέρωσαν ὅλους τῆς Σβίικας. οἱ ὅποιοι ἐρέθισαν ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας. ἀν καλὰ οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτῆς ἠγάπησαν νὰ μείνουν καλεϊότερα εἰς Ρωσίαν, ἢ εἰς ὑπηρεσίαν τῆς Αυτοκράτορος, ἢ εἰς τὰς πότους ὅπου εἶχον κατοικήσῃ πολὺν καιρὸν ἔμφορῶν, καὶ εἶχον ταῖς ἀνάπαυσίς των.

Χαρίζε
απονόμια
εἰς τὰς ἐ-
παρχίας
ὅπου ἀπό-
κτισε.

Ὡς δὲ ἐτελείωσε με ταύτῃ τὴν εἰρήνῃ ἕνας πόλεμος ὅπου εἶχε βασιῆξῃ σχεδὸν ἑικοσι χρόνας, ὁ Αυτοκράτωρ ἐδόθη ὅλος δόλου εἰς τὸ νὰ κυβερνᾷ τὴν κατάστασιν τῆς Ἐπαρχιῶν ὅπου ἀπόκτισε, μάλιστα δὲ τῆς Λιβονίας. ὅθεν ἐκήρυξεν ἐκεῖ ποιούτας ὀρισμὰς, ὅπου ἔδωσε νὰ καταλάβῃ ἐκεῖνος ὁ λαὸς τὴν γλυκύτητα τῆς διοικήσεώς τῆς. ἐσαθέρωσε τὸν καθένα εἰς τὰ ὑποσατικά τῆς, καὶ ἔδωκεν ἀπόμνη ἀδειαν εἰς καθένα νὰ ὑπάγῃ ὅπου βέλεται. διὰ δὲ τὴν Πετρούπολιν ἔκαμψεν ἕνα ξεχωριστὸν δόγμα, καὶ με αὐτὸ ἐμετάφερνεν εἰς αὐτὴν τὸ περισσότερο μέρος τῆς πραγματείας ὅπου ἐγένετο εἰς τὴν Ἀρχαγγελον.

Κατακαί-
νε τὴν πε-
τρούπολιν
τὸ ξεκαί-
μετον ἔμ-
πόριον τῆ
Βασιλεῖου
τῆς.

Αὐτὸ τὸ δόγμα εὖρε βέβαια ὀλίγῃ δυσκολίαν ἐκ μέρους ἐκείνων ὅπου εἶχον κατοικήσῃ ἔκταλαι εἰς τὸν Ἀρχαγγελον. ἔξω ἀπ' αὐτὸ εἶχε συκωθῆ εἰς τῆτον τὸν ἴδιον χρόνον μία ἀγρία θαλασσοταραχὴ, ἢ ὅποια ἔκαμψεν καὶ ἐπλημμύρισαν τὰ ὕδατα εἰς Πετρούπολιν

τόπον

τόσον ὑψηλὰ, ὅπως ἀνέβησαν δέκα ποδάκια περὶ περισσότερο ἀπὸ τὸ συνηθισμένον, καὶ ἐπροξένησαν μεγαλωτάτῃ ζημίαν εἰς τὰς οἰκοδομὰς, καὶ ἐχάθησαν πολλὰ μιλιάκια ἀπὸ πραγματείας. ἀλλ' ὁ Αυτοκράτωρ ὅπως εἶχεν ἀποφασίσῃ, καὶ ἠκέσθη συχναῖς νὰ λέγῃ, ὅτι ἠθέλε νὰ κάμῃ τὴν Πόλιν του μίαν ἄλλω Ἐνετίαν, μίαν ἄλλω Λόντραν, καὶ ἕνα ἄλλο Ἀμσερόδαμον, χωρεῖς νὰ ἀποκοπῆ ὀλοτελῶς ἀπὸ τὴν ἐπιχειρήσιν τῆς, ἀφ' οὗ ἐπρόσθε νὰ ἀνοικοδομήσῃ τὰς ζημίας ὅπου ἐπροξένησεν ἢ πλημμύρα, καὶ νὰ συκώσω ὑψηλὸν χῶμα πρὸς ξηφύλαξιν ἀπὸ παρόμοια συμβεβηκότα, ἔδωσε παραγγελίαν τῆς Ἐπιβόπων τῆς πραγματείας νὰ ἐτοιμάσῃ Μαγαζία, καὶ ὑρυχώρους κατοικίας διὰ τὴς πραγματείας ὅπου ἐμελλον νὰ μεταποτίσω ἐκεῖ. Πολλοὶ λοιπὸν ἐπαραπονοῦντο, καὶ μερικοὶ ἐφθασαν νὰ ὀνομάσῃ αὐτὸ τὸ Πρόσθημα, ἀδικίαν, καταδυμασίαν, καὶ παράβασιν τῆς βασιλικῆς πίσεως. ἀλλ' αὐτῆς σαθερὸς καὶ μόνιμος εἰς τὴν ἀπόφασίν τῆς, ἄλλο δὲν ἠθέλησε νὰ ἀποκριθῆ πρὸς ἐκείνους ὅπου τοῦ ἀνέφεραν τὰ τοιαῦτα παράπονα, παρὰ τὸν λόγον ὅπου ἐσυνηθίζε νὰ μεταχειρίζεται εἰς παρομοίας ὑποθέσεις ὁ μέγας ἐκεῖνος πολιτικὸς τῆς Γαλλίας Ματζαεῖνος ὁ Καρδιναλῆς. Ἄς τοῦς
,, ἀφίνωμψεν νὰ ὀμιλοῦν, φθάνει μόνον νὰ μᾶς
,, ἀφίνωμψεν νὰ ἀφάττωμψεν. Μία τοιαῦτη σαθε-
ρότης

ρότης τῆ Πετρῶ, ἠνωμένη μὲ τὴν ὑπακοὴν ὅπου ἔχουσι φυσικὰ οἱ Ρῶσοι εἰς τὰ θελήματα τοῦ Βασιλέως των, ἐνίκησε πᾶσαν ἐναντίωσιν, καὶ ἐσαθέρωσε τὴν νέαν Πόλιν Πετρουπόλιν διὰ κέντρον πάσης τῆς Ρωσικῆς ἐμπορίας.

Ὡς δὲ ἐπέρδισεν ὁ Αὐτοκράτωρ αὐτὸ τὸ ἄρθρον ἐναντίον τῆς βουλήσεως τῆς ὑπὸ κείνου τε, ὅπου ἴσως τοῦ ἔσεικεν εἰς τὴν καρδίαν, διὰ τὸ ὄφελος τῆς τόπων τῆς Βασιλείας τε, ἀπέρασεν εἰς τὸ νὰ καταστρώσῃ οὐκ ἄλλο ἄρθρον μὲ τὰς ἐξωθεν Ἡγεμόνας, ὅπου ἀπέβλεπεν εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἀξίας τε. Ὅταν ἔλαβον προσαγγίναν ἀπὸ τὰς κυρίους των οἱ ξένοι Πρέσβεις νὰ συγχαροῦν τὸν Αὐτοκράτορα διὰ τὴν τελείωσιν τῆς γυνομένης εἰρήνης εἰς Νισαδ, ὁ Ὑποκαγκελάριος Σκαφίροφ ἔδωκε πρὸς αὐτοὺς τὴν εἰδήσιν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς τε εἶχε λάβῃ τὴν προσηγορίαν τοῦ Ἱμπεράτορος. τὴν ὁποίαν τὸν ἐπαρακάλεσαν οἱ πιστοὶ ὑπὸ κείνου τε, ἡ Γερουσία καὶ αἱ Ἐπαρχίαι τῆς Αὐτοκρατορίας του, νὰ ἠθέλε τὴν λάβῃ, ὅχι ὡς νέαν προσηγορίαν, ἀλλ' ὡς μίαν ἰνομασίαν ὅπου εἶχον οἱ προγενέστεροί του, καὶ τὴν εἶχε δώσει καὶ ὁ Ἱμπεράτωρ τῆς Ρωμάνων Μαξιμιλιανὸς πολὺν καιρὸν ἔμπροσθεν εἰς τὸν Κζάρ Βασίλειον εἰς μίαν ἐπιστολὴν ὅπως εἶχε γράψῃ πρὸς αὐτόν. καὶ τὰς εἰδείξε τὸ πρωτότυπον αὐτῆς τῆς ἐπιστολῆς, καὶ

προ-

προσέτι τὰ πρωτότυπα ἐτέρων ἐπιστολῶν ὅπου εἶχον γράψῃ ἴσως ἡ Ἀριστοκρατεία τῆς Ἐνεπῶν, ὅσον καὶ οἱ Βασιλεῖς τῆς Ἰγγλιτερίας καὶ Ἰαπωνίας, οἱ ὅποιοι ἔδωσαν πάντοτε πρὸς τὰς Βασιλεῖς τῆς Ρωσίας τὴν προσηγορίαν τοῦ Ἱμπεράτορος. καὶ βέβαια ἡ Γερουσία τῆς Πετρουπόλεως εἶχε διαείρη, ὅτι οἱ τίτλοι τῆς Βασιλείας νὰ ἀγροικουῦνται εἰς τὸ ἐξῆς ἔτιος.

Ἡμεῖς Πέτρος Πρῶτος χάριτι Θεοῦ Ἱμπεράτωρ καὶ Βασιλεὺς ἀπάσης Ρωσίας, Μοσκοβίας, Κριβίας, Βλοδμηρίας, καὶ τῆς Νοβογορόδ βελίι. Κζάρ Καζανίας, Ασρακάν, καὶ Σιβηρίας. Κύριος τῆς Πλεσκοβίας, καὶ μέγας Δεξ Σμολένσκ. Δεξ Ἐσθονίας, Λιβονίας, Καρελίας, Τεβερίας, Περμίας, Βιάτκας, Βουλγαρίας, Ἐ ἄλλων Βασιλείων. Μέγας Δεξ Νοβογαρδίας, Κζερνικοβίας, Ρέζανίας, Ροσοβίας, Ἱεροσλαύας, Βιελτζοροβίας, Ὀβδορίας, καὶ Κονδορίας. Αὐτοκράτωρ πάντων τῆς ἀρκτικῶν μερῶν. Δεσπότης τῆς Χωρῶν Ἰββερ καὶ Κασαλίας. Κύριος καὶ κληρονομίαν καὶ κτήτωρ τῆς Χωρῶν Γεωργίας, Καβαρδίας, Τζερκαζίας, καὶ τῆς Δουκάτου Γόρσκι. καὶ τὰ ἐξῆς.

Δὸν ἔφθασεν ἡ ἀνωθεν εἰδήσις ὅπου ἐδόθη εἰς τὰς ξένους Πρέσβεις τὰς ἀδριανομένους τότε εἰς Πετρουπόλιν. ὁ Αὐτοκράτωρ Πέτρος ἐζήτησεν αὐτὴν τὴν προσηγορίαν καὶ ἀπὸ ὅλας τὰς

πὰς Ἡγεμονείας διὰ μέσου τῆς Πρέσβεάς του
 ὅπου εἶχον εἰς αὐτάς. Μερικοὶ λοιπὸν Ἡγε-
 μόνες τῆ ἔδωσαν χωρὶς ἀναβολὴν τὴν προσηγο-
 ρείαν, τινὲς δὲ ἠθέλησαν νὰ ἀναμείνωσι ἕως
 νὰ ἰδοῦν ἐκεῖνο ὅπου ἠθέλησαν ἀποφασίσαι αἱ
 ἄλλαι Ἡγεμονεῖαι. Ὁ Βασιλεὺς Πρωσίας, ἡ
 Πολιτεία τῆς Οὐλανδῶν, καὶ ὁ Σουλτάνος τῆς
 Τούρκων, ἦσαν οἱ πρῶτοι ὅπου ἔσπερξαν ἐκεῖ-
 νίω τὴν προσηγορίαν.

* Ὁ πρεσβυτέρως τῆς Πρωσίας ἔκαμε γνωστὴν
 πρὸς τὴν Αὐτοκρατορικὴν Βασιλείαν τὴν
 ἀπόφασιν τοῦ Βασιλέως τῆς μετὰ τὸν παρόν-
 τος λόγον.

Γαλιώτατε, κράτιστε, καὶ ὑπέρτατε
 Αὐτοκράτωρ.

Ἦτομον. **Ε**ΥΧῆς ὅπου ἡ Βασιλεία του ὁ Βασιλεὺς
 Νεσεσ. τῆς Πρωσίας, ὁ δὲ ἀπληγχνικώτατος
 Τόμ. δ'. με Κύριος, καὶ Αὐθέντης ἔλαβεν ἀπὸ ἐμέ-
 φ. 316. να τὴν εἰδήσιν, ὅτι ἡ Βασιλεία σου παρα-
 καλεσμένη ἀπὸ πὰς πιασῶν Ἡγεμονείας, καὶ
 ὑπνικώτης, ἀποφασίσει νὰ λάβῃ τὸν χα-
 ρακτῆρα καὶ τὴν προσηγορίαν τῆς Ἱμπεράτο-
 ρος, ἡ Βασιλεία τῆς μετὰ ἐπρόσθεσε νὰ ἐγνω-
 εἶσω ἐκ προσώπου τῆς χωρὶς ἀναβολὴν και-
 ρὸν τὴν Αὐτοκρατορικὴν σου Βασιλείαν διὰ
 Ἰμ.

Ἱμπεράτορα, καὶ νὰ τὴν συγχαρῶ διὰ τοι-
 αὐτίω ὑψηλὴν ἀξίαν. Αὐτὴ ἡ ἀξία ἔχει
 πῶσω ἀναλογίαν μετὰ ταῖς πολλαῖς δυνά-
 μες, ὅπου ἔχει ἡ Βασιλεία σου καὶ ἐν
 ξηρᾷ, καὶ ἐν Θαλάσῃ, καὶ μετὰ τὸν πολὺν
 ἀειθρὸν τῆς Βασιλείαν, καὶ Ἡγεμονειῶν,
 ὅπου κυριεύει ἡ Αὐτοκρατορικὴ σου Βασιλεία
 ὡς ὑψιστος Δεσπότης, ὅπου δὲ αὐτὸ μόνον
 τὸ αἷτιον, πολλοὶ Μονάρχαι καὶ Ἡγεμόνες
 τῆς Εὐρώπης ἠθέλησαν σοῦ δώσει τὴν προ-
 σηγορίαν τοῦ Ἱμπεράτορος, ὡσάν ὅπερ σε
 πρέπει, καὶ σε χρεωθεῖται καὶ φύσιν. Καὶ
 βέβαια τίς ἄλλος ἠμποροῦσε νὰ ἔχῃ με-
 τὰ περισσότερο δίκαιον αὐτὴν τὴν προσηγορίαν
 ἀπὸ τὴν Αὐτοκρατορικὴν σου Βασιλείαν, ὅ-
 περ εἶναι πεπλευτισμένη ἀπὸ τοσαῦτα ὑψη-
 λὰ προτερήματα, τόσον διὰ τὴν εἰρήνην,
 ὅσον καὶ διὰ τὸν πόλεμον; ὅπου ἂν καὶ ἡ πα-
 ρίς τῆς ἁδοχῆς δὲν ἠθέλε καλέσῃ τὴν
 Αὐτοκρατορικὴν σου Βασιλείαν εἰς τοῦτον
 τὸν ὄρον, μὴ ὅλον τοῦτο ἡ Βασιλεία
 σου ἠθέλησε ἦσαι γεγεννημένη διὰ ταῦτίω
 τὴν ὑπέρτατην ἀξίαν, καὶ εἰς αὐτὴν ἠ-
 θέλε τὴν ὑπόσῃ ὁ Θεὸς εἰς τῶτον τὸν κόσ-
 μον.

Ἡ μετελοφροσύνη δὲ Αὐτοκρατορικῆς σου Βα-
 σιλείας, ὅπου εἶναι γνωστὴ πρὸς πάντας,
 δὲν μοῦ συγχαρεῖ νὰ ὑψώσω ἐνώπιόν της

,, τῆς ἡρωϊκῆς σου ἀράξης, ἕτε νὰ πλατύ-
 ,, νω τὰ ἐγκώμιά σου, ἀπὸ τὰ ὅποια ἀντη-
 ,, χεῖ μὲ ὄλον τοῦτο ὅλος ὁ Κόσμος. Ὁ Θεὸς
 ,, ἐγὼ θέλω ἐκχαρισθῆναι νὰ ἐπιθυμήσω ἐν
 ,, μέρους τοῦ διαπλαγχτικωτάτου μου Βασιλέ-
 ,, ως, καὶ Δεσπότη, ὅτι νὰ δώσῃ ὁ Οὐρανὸς
 ,, νὰ χαρῆ ἡ Βασιλεία σου αὐτῷ τῷ Αὐτο-
 ,, κρατορικῷ ἀξίῳ ἐν πτωχεύῃ ὑγείᾳ καὶ ὀδυ-
 ,, χία μέχρι γήρους ἐσχάτου. νὰ τῷ πλατί-
 ,, σῃ ἀπὸ πᾶσαν δόλογιαν, καὶ νὰ ἠθέλει σα-
 ,, δεῖν σερὰ ἡ Βασιλεία σου εἰς ταύτῃ τῷ κα-
 ,, θαρὰν φιλίῳ πρὸς τὸν βασιλικὸν οἶκον,
 ,, καθὼς ἔκαμε καὶ μέχρι τῆς σήμερον. τῷ
 ,, ὁποίῳ φιλίῳ ἡ Πρωσικῆ Βασιλεία του,
 ,, ὁ παρόπιός μου Βασιλεὺς, καὶ Κύριος
 ,, δὲν θέλει λείπει ἀπὸ μέρους του νὰ τῷ
 ,, καλλιερῆ, καὶ νὰ τῷ ριζώῃ πάντοτε πε-
 ,, ριστότερον, ὅσον εἶναι τὸ καὶ δυνάμιν. *

Ὁ βασι-
 λῆς Δα-
 νιμαρκίας
 δὲν θέλει
 νὰ τὸν ὀ-
 νομάσῃ
 Ἰμπερά-
 τορα.

Ὁ Βασιλεὺς Δανιμαρκίας δὲν ἔδειξε τῷ
 ἰδίῳ συγκαταβάσειν. ἐπειδὴ ἐφοβεῖτο, ὅτι
 συμφωνῶντες τε αὐτῷ τῷ προσηγορίῳ, ἠμ-
 ποροῦσε νὰ δώσῃ περισσοτέρῳ ἰσχύϊ εἰς τὰ
 ζητήματα τῆς Αὐτοκράτορος ὅπου ἀρχίζε νὰ κά-
 μνη, δεῖ νὰ μὴ πλερώνουσι δόσιμον τὰ Ρῆσο-
 σικὰ πλοῖα εἰς τὸ πέρασμα τῆς Σουῆδ. Ὁ
 Πρεσβυτὴς τῆς Ρῆσσίας ὅπως ἦν εἰς Κοπενά-
 γου, εἶχε δώσῃ νὰ καταλάβουσι τὰ δικαιο-
 λογήματα ἐπάνω εἰς τὰ ὅποια ἐθεμελιώοντο
 αὐτὰ

αὐτὰ τὰ ζητήματα. Ὁ Βασιλεὺς Δανιμαρκί-
 ας εἶχε μέγα δίκαιον νὰ μὴ συγκαταβάσῃ
 εἰς αὐτό. διότι δὲν ἠθέλων λείπει ἡ Σβεκία
 καὶ αἱ λοιπαὶ ἄλλαι παραθαλάσσιαι Δυναστεῖαι
 νὰ ζητήσωσι τῷ ἰδίῳ ἀτέλειαν. Τὰρα εἶναι
 πασίδηλον, ὅτι αὐτὰ τὰ κουμέρια εἶναι ἕνα
 ὑπὸ τὰ ἴσως καθαρώτερα εἰσοδήματα τῆ Βα-
 σιλέως Δανιμαρκίας. δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ
 θαυμάζῃ τις, ἂν ὁ Βασιλεὺς Δανιμαρκίας
 ἔδειξε μεγάλῳ δυσκολίᾳ ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὸ
 ζήτημα.

Ὡς δὲ ἐτελέθησαν ταῦτα πάντα, ἠθέλη-
 σεν ὁ Μέγας Αὐτοκράτωρ Πέτρος νὰ υπάγῃ
 εἰς Μόσκαν, δεῖ νὰ κάμῃ καὶ τὸς πιστὸς ὑπη-
 κούς τε ἐκείνης τῆς Μητροπόλεως νὰ συγχοι-
 νανήσωσι ἀπὸ τὴν κοινῶν χαρὰν, καὶ διὰ νὰ
 διορθώσῃ πολλὰ πράγματα ἀναγκαῖα ὅπως ἦ-
 τον χρεῖα. Μισθῶντας λοιπὸν ἀπὸ Πετρού-
 πολιν ὁμοῦ μὲ τῷ σύζυγόν τε, καὶ μὲ ὄλους
 τοῦ Παλατίου εἰς τῷ καὶ Δεκεμβρίῳ, ἔφ-
 θασεν ἐκεῖ εἰς πέντε ἡμέρας. ἀλλ' ἠθέλησε
 νὰ δεξιέψῃ τὸ ὑπόλοιπον τῆς Μιῶς ἔξω τῆς
 Πόλεως, δεῖ νὰ εἰσέβῃ ἐν Δεκέμβριῳ εἰς τῷ πα-
 λαιᾷ Μητροπόλιν τε τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς νέου
 ἔτους 1722. Τότε ἀπέρασεν ὑποκάτωθεν Δε-
 αμβούτικῶν ἀφίδων, ὅπου τὰ Κεπῆρια τῆς
 Πόλεως εἶχαν ἐγείρη ἐκεῖ μὲ πᾶσαν μεγαλο-
 πρέπειαν. ἀπέρασε δὲ μὲ τὸν ἦχον πάντων τῶν

1722

Ὁ Πέτρος
 εἰς Μό-
 σκαν.

πυροβόλων ὀργάνων, καὶ μὲ τὸ λάλημα ὄλων
τῶν κωδάνων. ὅταν δὲ ἔφθασεν εἰς τὴν δευ-
τέραν καμάραν τὸν ἐσυγχαρὴ μὲ μίαν συνύπο-
μον ὁμιλίαν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Νοβογαρδίας,
ὅς τις ἦτον πρόεδρος τῆς Συνόδου, καὶ προει-
γούμμος τοῦ ἱεροῦ καὶ κοσμικῆ Κλήρης.

* Ἴδου ἡ Ὀμιλία.

Ἦτομον.
Νῆς 60.
Τομ. δ'.
φ. 319.

Επειδὴ καὶ διὰ τῆς θείας βολογίας, καὶ
διὰ τῆς ἐπισημοτάτων κατορθωμάτων σου,
ἡ δόξα καὶ ἡ φήμη τῆς Αυτοκρατορικῆς σου
Βασιλείας, ἠυξώθησαν τόσο, ὅπου ὑπερ-
βαίνουνσι πάσας τὰς ἰδέας, καὶ τὰ ρητορι-
κὰ καλλωπίσματα, ἡμεῖς πᾶσα ἡ Σύνοδος
ἐδὼ συναθροισμένη, παραιτούμεν νὰ τὰς
διηγηθῶμεν εἰς τὴν παρεῖσαν ὁμιλίαν, φοβέ-
μενοι μήπως ἠθέλωμεν τὰς συμπερινοήεις κανέ-
να μέρος μὲ τὴν ἀδυναμίαν μας. λαμβάνομεν
ὅμως τὸ θάρρος νὰ συγχαροῦμεν τὴν Αυ-
τοκρατορικῆν σου Βασιλείαν μὲ πολλὰ τα-
πεινώσειν. Ἀπόλαυσαι νὰ τὰς ἀφάρτους
καρποὺς τῶν πόρων σου μὲ πλείαν ὑγείαν
εἰς πολλῶν ἐπὶν περιόδους, καὶ θρέψον τὰς
ὑοὺς σου ὡ Πάτερ τῆς Πατείδος. Ἡμεῖς ἐ-
πιθυμοῦμεν ἀκόμη ἐν μιᾷ ψυχῇ, καὶ καρ-
δίᾳ, ὅτι οἱ δὲ τυχεῖσάτοί σε ἔχοντες, ὅπως
καταύγονται ἀπὸ τῆς Αυτοκρατορικῆς σου αἵμα,
νὰ

νὰ ἠθέλων φέρῃ πάντοτε καρποὺς ἀρετῆς ὁ-
μοίους μὲ ἐκείνους τῆς Αυτοκρατορικῆς σου
Βασιλείας. *

Ὡς δὲ ἐτελείωσαν αἱ τάξεις τῆς θελαμι-
βδικῆς εἰσόδου, ἠκολούθησαν αἱ ἑορταὶ καὶ
τὰ ξεφαντώματα πολλὰς ἡμέρας. Αὐτὰ ὅμως
δὲν ἐμπόδισαν τὴν πάντοτε ἀκούρασον ψυχὴν
τῆς Πέτρου εἰς τὸ νὰ νομοθετῇ διορθώσει πολλὰ
ὀφελίμους διὰ τὴν Πολιτείαν, διὰ τὰ πολε-
μικὰ, διὰ τὰ νομίσματα, καὶ διὰ τὴν ἐμπο-
ρίαν. ἀλλ' ἐπέεινε ὅπου ἔκαμε πειραστοτέραν ἀ-
χολωγὴν, ἦταν τὸ δόγμα ὅπου ἐπρόσβαξε νὰ
κηρυχθῇ εἰς τὰς 5 Φόρμας.

Ἀνίσως καὶ κάθε ἀγαθὸς πολίτης, κατὰς
ἔγραψεν ὁ Ρήτωρ τῆς Ρώμης Κικέρων, δὲν
πρέπει νὰ ἔχη ὀλιγωτέραν φροντίδα διὰ τὰ
μέλλον καλὸν τῆς Πολιτείας, ἀπὸ ὅσῳ ἔχει
διὰ τὸ παρὸν, Ἀγαθῶ ἀνδρὶ οὐδὲν ἦτο
μέλλει, ὅπως ἡ Πολιτεία ἔσαι μὴ τὴν αὐτὴν
τελευτήν, ἢ ὅπως ἔχει τό γε νῦν ἔχον, πο-
λὺ μᾶλλον ἔπρεπον ὁ Μέγας Πέτρος νὰ προ-
βλέψῃ τὸ ἀναγκαιότατον κεφάλαιον μιᾶς ἀγα-
θῆς ἑξαδοχῆς εἰς τὸ Βασίλειόν τε, διὰ νὰ μὴ
ἠθέλων ἑξαλυθῇ εἰς καπνὸν μὴ πὴν θάνατον
τῶν οἱ νόμοι ὅπως ἐσερέωσεν. Ἐφάνησε λοι-
πὸν εἰς τὸ προειρημένον δόγμα, πῶς ἡ κα-
κὴ προκοπὴ τῆς ὑοῦς τῆς Ἀλεξίης δὲν ἀνέβλυ-
σεν ἀπὸ ἀλλῶν βρύσειν, παρὰ μόνον ἀπὸ
τῆς Πέτρου.

Εἰς καὶλ.

Περίλη-
ψις τοῦ
δόγματος
ὅπου ἐκ-
ρήχθη ἐκ
προσαχθῆς
τῆς Πέτρου.

» τὴν παλαιὰν συνθήκαιαν ὅπου ἔκειρε διάδο-
 » χον τῆς Βασιλείας τὸν μεγαλῆτερον υἱόν .
 » ὅθεν θεμελιωμένος εἰς ταύτην τὴν συνθή-
 » καιαν, ἐπίσδυσε χωρὶς ἄλλα πειραστικὰ νὰ
 » εἶναι ὁ μόνος ἀναντίρρητος κληρονόμος τῆς
 » Βασιλείας . Πῶς ἐκείνη ἡ συνθήκαια ἦτον
 » πολλὰ κακὴ . διὰ τῆτο πολλοὶ φρόνιμοι πα-
 » τρες δὲν ἐφρόντισαν νὰ τὴν φυλάξουν, καὶ
 » εἰς τὴν θεῖαν γραφὴν ἡ ζωὴ τοῦ Ἰσαάκ
 » δὲν ἐνόμισε σφάλμα, τὸ νὰ κάμῃ νὰ ἔλθῃ τὸ
 » δικαίωμα τῆς παρωτοκίας εἰς τὸν νεώτερον
 » υἱόν της . Καὶ πῶς ὁ Μέγας Δεξ Ἰωάννης
 » ὁ Βασιλειοβίτζης, ἐσερέωσε μὲ ἕνα δόγμα
 » διάδοχον τῆς Ρωστικῆς Αὐτοκρατορίας τὸν
 » Πείγκιπα Δημήτειον τὸν ἀνεψιόν της . τὸν ὁ-
 » ποῖον ἔκαμε καὶ ἔσεψεν ὁ Μηξοπολίτης Συ-
 » μεών, κἀνωνας ἄποκληρονόμους τοὺς ἰδίους
 » υἱούς της . καὶ ὑσερον ἀπὸ τεσσαρας χρόνας εἰς
 » τὰς 11 Αυγέσου ἔτος 7010 ἀπὸ κτίσεως
 » Κόσμου, ὀργιδεῖς κατὰ τῆ ἰδίᾳ ἀνεψιῶς της,
 » ὑσερησαν αὐτὸν ἀπὸ τῆ διαδοχῆς, καὶ ἀνεκήρυξε
 » κληρονόμον τῆς Βασιλείας τὸν υἱόν της Βασι-
 » λειον . ὅς τις ἐσεφθῆ ὁμοίως ἀπὸ τὸν ἴδιον
 » Μηξοπολίτην . διὰ τῆτο καὶ αὐτὸς θέλωντας
 » νὰ βάλῃ καλὰ θεμέλια εἰς τὸν ἐρχόμενον
 » χρόνον νὰ κρέματαί πάντοτε ἀπὸ τὴν βεβλη-
 » σιν τῆ Βασιλείας ὅπως ὀξυσιάζει, τὸ νὰ δί-
 » δη τὴν διαδοχὴν εἴτινος ἤθελε θέλῃς, καὶ
 » προ-

» προσέτι νὰ ἡμπορῇ νὰ ἄποχειροτοῇ ἐκεῖνον
 » ἐποῦ ἤθελεν ἐκλέξῃ, ὅταν δὲν ἤθελε τὸν
 » εὖρη καθαρόν εἰς τὸ ἐξῆς . Ὁθεν προσά-
 » ζει ὅλας τὰς ὑπηκόους τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τε
 » καὶ λαϊκῆς, ὅτι νὰ ἤθελαν βεβαιώσῃ μὲ
 » τὸν ὄρκον της αὐτὸ τὸ δόγμα, καὶ νὰ νομί-
 » ζωνται ὡς ἐπίβουλοι, καὶ νὰ παιδύωνται,
 » ὅσοι ἤθελαν ἄποτολμήσῃ νὰ ἐναντιωθῶν .
 Ὅλοι λοιπὸν οἱ Μεγιστᾶνες ὑπήκουσαν εἰς αὐ-
 τὸ τὸ δόγμα μὲ σφαισιὰ τὰ ὀμμάτια, καὶ
 ὑπέγραψαν μὲ τὸν ὄρκον της τὴν θέλῃσιν τῆ
 Αὐτοκράτορος . Καὶ ἐπειδὴ ἠγάπα μεγάλως ὁ
 Αὐτοκράτωρ Πέτρος τὸν μεγαλῆτερον ἀπὸ τὰς
 Πείγκιπας Ναρισκίνας, τὸν ἀνεψιὸν τῆς μη-
 τρός της, (διότι εἶχε προκόψῃ πάντοτε εἰς κά-
 θε ἐπιχειρήσιν, καὶ ἐπάνω εἰς ὅλα ἔδειχε
 μίαν ξεχωριστὴν κλίσιν εἰς τὰ κατὰ τὴν Θά-
 λασαν,) διεφημίδη ὑπὸ πάντων, ὅτι ἤθελε
 διορίσῃ αὐτενε καὶ τῆς μεγαλῆτερας θυγατρὸς
 της τὴν διαδοχὴν τῆς Βασιλείας . Ἀλλὰ τὸ ἀ-
 ποτέλεσμα ἔδειξε μετ' ὀλίγον, ὅτι αὐτὰ ὅπως
 ἐνήργει ὁ Αὐτοκράτωρ, ἐδιώκειαν τὸ σέμμα
 εἰς ἄλλω κεφαλῆν, ὅπως ἔμελλε δι' ἄκραν δύ-
 τυχίαν νὰ τὸ λάβῃ πεπλευτισμένον καὶ ἀπὸ
 νεωτέρας πολυτίμης λίθους, διὰ τὰς πολυτί-
 μης λέγω Ἐπαρχίας ὅπου ἔμελλε νὰ προδέ-
 σῃ ὁ Μέγας Πέτρος εἰς τὸ Βασίλειόν της προ-
 τῆ τελειώσῃ τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς της .

Αἰτία να
καύση πό-
λεμον ὁ
Πέτρος
πρὸς τὸ
μέρος τῆς
Περσίας.

Μόλις ἔλαβε πέρασ ἕνας σκληρὸς καὶ πολυχρόνιος πόλεμος μετὰ τὰς συνθήκας ὅπου ἐγένετο εἰς Νισαδ, καὶ ἡ σύγχυσις ὅπου εἶχε διεγείρη ἀπὸ χρόνων τινῶν ἡ αὐθάδεια ἑνὸς ἄποστατοῦ εἰς τὸ εὐμορφον Βασίλειον τῆς Περσίας, ἔδωσαν ἀφορμὴν τῆ ἡμετέρου Ἡρώος νὰ κάμῃ νέας ποροπαρασκευὰς πολέμου, καὶ νὰ ὑποτάξῃ εἰς τὴν ἑξουσίαν του νέους τόπους. Ὁ Σάχ Οὐσείνης εἶχε μείνῃ ἡγετὸς τῆ πατρὸς αὐτοῦ Σοφὴ Σελήμ τῆ τελευτῆ εἰς ἐκεῖνο τὸ Βασίλειον ὡς ἀπὸ τὸ 1694 ἔτος. καὶ ἐπειδὴ αὐτοῦ ὁ Ἡγεμὼν ἦτον φύσει ἀποπληκτος καὶ ἐτιδανός, ἀχαιρισμένος νὰ ἀπολαμβάνῃ ἀναπαυμένα τὰς τρυφὰς τῆ σαραγίης, εἶχεν ἀφήσῃ πᾶσαν τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων εἰς τὸν πρῶτον τῆ δουρῶν, ὅς τις ἐνήργα τὴν ἀξίαν τῆ Ἀπεμὲτ Δαλέτ, ἡγεμὼν τῆ μεγάλου Βεζίρη. Ὡς ἀπὸ τὸν καιρὸν ὅπου ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον, οἱ Τάρταροι, οἱ Μογολεῖς καὶ οἱ Ἀραβες, δὲν ἔπαυσαν νὰ κάνουν ἕνας κατόπιν τῆ ἄλλου ἀγρίας ἐπιδρομὰς εἰς τὰς Ἐπαρχίας τῆς Περσίας. τὰς ὁποίας αὐτοὺς δὲν ἀποδίωχεν, παρὰ δίδωντας πολὺ χρυσίον. μέσον ὅπου ἀντὶ νὰ χαλινώσῃ τὴν αὐθάδειαν τῶν βιασῶν, πρὸς ἔβαιον εἰς περισσοτέρας ποροθυμίας, ἔβη νὰ δοκιμάζωσι πάλιν κατὰ ἁφῶδες καιροὺς νὰ κάνουν νεωτέρας καταδρομὰς. Ἀπ' αὐτῶν τῶν Ἡγεμόνων εἶχε λάβῃ τὴν ἀδει-

ἀδειαν ὁ Αὐτοκράτωρ Πέτρος νὰ ὑπερῶσιν ἐλπίδεραι καὶ ἀνυπόκλητα τὰ καρβάνια διὰ τὴν Κίταν, καὶ μετὰ τὸν ἴδιον εἶχε συγγράφῃ συνθήκας τῆς πραγματείας. ὅθεν μετὰ τὴν πίσιν αὐτῶν τῶν συμφωνιῶν ἐπαξίδδον οἱ Ρῶσοι παραματόνται ὑπερῶντες ἀπὸ τὴν μέσῳ τῆς Περσίας διὰ νὰ πηγαίνωσι εἰς τὰς Χώρας τῆ Βασιλείας τῆς Κίνας. Τὸ Κανδαχάρ εἶναι ἕνα Βασίλειον ἀεισκόμβρον ἀναμίστον Περσίας καὶ Μόγολ. καὶ πῶρα μὲν κρέμαται ἀπὸ τὴν μίαν Μοναρχίαν, πῶρα δὲ ἀπὸ τὴν ἄλλην. Μωάμεθ ὁ Βαχίρ ἀρχηγὸς Ταρτάρων μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ μεγάλου Μόγολ, εἶχεν οἰκειοποιήσῃ τὴν ἑξουσίαν αὐτοῦ τῆ Βασιλείας εἰς καιρὸν ὅπου τὸ ἄριζαν οἱ Πέρσαι. Ὁ Μίρ Μαχμέτης ὁ υἱὸς τῆ, ὅς τις ἐγνωρίζεται εἰς τὴν Εὐρώπῳ μετὰ ὄνομα τῆ Μιρβέτσι, ἔγινε ἡγετὸς εἰς τοὺς 1712. Ὡς τὰς δὲ αὐτοὺς ἕνας νέος Φηλιώδης καὶ φιλόδοξος, καὶ βλέπωντας τὴν Περσίαν καταξέχισμένῳ ἀπὸ τὰς προεσῶτας ὅπου τὴν ἐκυβερνῶσαν Ἰσπανάτω εἰς τὴν Βασιλείαν ἑνὸς λιθίνου καὶ ἀναιδέητος Μονάρχη, ἀπ' οὗ ἔκαμε ἁφῶδες καταδρομὰς εἰς τὰς Ἐπαρχίας ἐκείνης τῆς Βασιλείας, ἔβαλε σκοπὸν τέλος πάντων νὰ ὑπάγῃ νὰ ἀποκλείσῃ τὸ ἴδιον Ἰσπαχάν, πρῶτον ὅλην τῆς Περσιῆς Μοναρχίας, μετὰ πόρῃ νὰ σαθερώσῃ πάλιν τὴν ἑξουσίαν τῆ Βασιλείας, ὅπερ εἶχε

Μιρβέ-
σης ὑπά-
να κατὰ
τὴν Ἰσπα-
χάν.

κατανήση σχεδόν εἰς τὸ ἕδεν ὑπὸ τῆ καταδευα-
 ρείαν τῆ ἀναρχων, καὶ ἐὰν σαφερώσῃ πάλιν τῆ γα-
 λλιῶν εἰς τὸ Βασίλειον. Ἦτον δὲ αὐτὸς μωαμε-
 θανός, ἀπὸ τῆ Φρησκείαν τῆς Σενίτων. ἀπ' ἐκεί-
 νου δηλαδὴ ὅπῃ ἀπολυθῆσιν οἱ Τῆρκοι, καὶ τὸ
 πειραστότερον μέρος τῆ Ταρτάρων, καὶ ἀπολύθως
 ἐχθρός Φανάσιμος τῆς ὀπαδῶν τῆ Ἀλῆ, κα-
 θώς εἶναι τὸ πειραστότερον μέρος τῆς Περσῶν.
 Αὐτὸς λοιπὸν βοηθῆμνος ἀπὸ ὅλους ἐκείνους
 ὅπῃ ἦσαν ὀπαδοὶ τῆς Φρησκείας τῆς Σενίτων,
 ἦλθεν ἕως αὐτὰς τὰς πύλας τῆ Ἰσπαχάν, καὶ
 βασῶντας εἰς τὸ ἕνα χεῖρ τὸ Ἀλκοράνον, καὶ
 εἰς τὸ ἄλλο τὸ σπαδίον, ἐφῶνάσεν ὡς ἕνας ἐν-
 θουσιαστικὸς καὶ μαινόμηνος, δικαιοσιῶν, δικαιο-
 σιῶν, καὶ ἐλευθερώσῃ τὰς ἀληθινὰς Μωαμεθανὰς,
 καὶ καὶ ξηκάμῃ τὰς αἰρετικὰς, τὰς φθορίας τῆ Ἀλ-
 κοράν. Βοηθῆμνος δὲ εἰ μόνον ἀπὸ τὸ Φρά-
 σος τε, ἀλλὰ καὶ πολὺ πλέον ἀπὸ τῆ ἀσυνέ-
 τον ὀδηγίαν τῆς κυβερνήτων τῆ Σοφῆ, καὶ ἀπὸ
 τὰς κρυφὰς φιλίας ὅπῃ εἶχεν εἰς τῆ Πόλιν,
 τὸσον ἐξένδυσεν ἐκείνον τὸν δυσυχισμένον Βα-
 σιλέα μὲ μίαν πολιορκίαν μιλῶν πέντε, ὅ-
 πῃ δὲ χαλεπήθη ὁ δῦσλος καὶ ἀνοίξῃ αὐτῆ τῆ
 ὑποσάτου τὰς πύλας τῆς Πόλεως, καὶ μὲ μί-
 αν ἀχρεοσιῶν ἴσως ἀνήκων, καὶ τῆ παρα-
 ήση τὸ δόγμα, καὶ τὸν θρόνον, χωρεῖς καὶ τῆ
 ζητήση ἄλλας συμφωνίας, παρὰ μόνον καὶ τὸν
 ἀφήση εἰς τὸ Σαράγιον τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζω-
 ῆς

1722
 Εἰμβαίνει
 εἰς Ἰσπα-
 χάν, καὶ
 γίνετο βα-
 σιλίας.

ἦς τε καὶ ὑπολαμβάνῃ μὲ ἰσχυρίαν τὰς γυναικας
 τε. Τοικοβόπως ἀνηγορεύθη ὁ Μιρβείσης Βασι-
 λίας τῆ Περσίας εἰς τὰς 23 Οκτωβρίαι 1722.
 Εἰς τὸν καιρὸν ὅπῃ ἔβραζεν εἰς τὸν κόλπον τῆς
 Περσίας ὁ θόρυβος καὶ ἡ ἀταξία. οἱ Λάσκοι, ^{Λάσκοι καὶ}
 οἱ ὁποῖοι εἶναι ἕνα ἔθνος ὅπῃ δέλεινεται ὑ- ^{Οὐσβέκοι}
 ποκάτω εἰς τῆ ἔξουσίαν ἐκείνης τῆς Βασι- ^{ἐκδύσει καὶ}
 λείας, καὶ κατοικοῦσι κατὰ τὸν μεσημβρινὸν ^{φονδύσει}
 αἰγιαλὸν τῆς Κασπίας Θαλάσσης, ὑποσατή- ^{τὰς ῥέσας}
 σαντες θορυβηδόν, εἰσέβησαν ἀνεπάντεχα εἰς ^{πραγμα-}
 τῆ Ἐπαρχίαν τῆ Σαρβάν, καὶ ἐκυριόδυσαν τὴν ^{αὐτά.}
 πλεισίαν Πόλιν Σαμακί, καὶ ἐλεηλάτησαν τὰ
 πάντα. Ἀνάμεσα εἰς τὰς ἀμύτητας ὅπῃ ἕκα-
 μαν ἐκείνοι οἱ κακῆργοι, ἔσφαξαν μὲ πολλὴν
 ἀσπλαγχνίαν τελακοσίαις Μοσκοβίταις, ὅπου
 δέρεθησαν ἐκεῖ ὡς πραγματεύματα, καὶ ἐκούρ-
 σθυσαν πάσας τὰς πραγματείας των, ἔξω ἀπὸ
 τὰ χρήματα ὅπῃ ἦσαν παράνω ἀπὸ ἕνα μι-
 λιῶν σκεῦδα. Τῆτο ἐσωσέβη εἰς τὰς 1720.
 καὶ μετ' ὀλίγους μιλῶας ἀπερῶντας ἀπὸ τὰς
 τόπους τῆς Περσιῆς Βασιλείας ἕνα καρβά-
 νι, ὅπου ἐγύριζεν ἀπὸ τὴν Κίναν, ἐφονδέθη
 λισημαῶς, καὶ ἐκδύθη ἀπὸ τὰς Οὐσβέκικας Ταρ-
 τάραις, ὅπῃ ἦσαν σύμμαχοι τῆ Μιρβείση,
 καθώς ἦσαν καὶ οἱ Λάσκοι.

Αὐτὰ τὰ ἄδικα λιπάγκασαν τὸν Αὐτοκράτο- ^{Ο Πέτρος}
 ρα Πέτρον καὶ πέμψῃ εἰς Περσίαν ἕνα πρεσ- ^{σέναν φρε}
 βότῳ, μὲ προσαγῆν καὶ ἀναφέρει τὰ παράπο- ^{σβίαν}
 ῆς ^{πρὸς τὸν}

Βασιλέα
Περσίας
δι' αὐτῆς
καὶ ἀτα-
ξίας.

να τῆ ἀδιημάτων πρὸς τὸν Βασιλέα Οὐσεί-
νῳ, ἀνίσως καὶ ἐβασίλευεν ἀκόμη, εἰδὲ μὴ
πρὸς τὸν Μιρβεΐσω. Εὐείσκωντας δὲ τὴν Περ-
σίαν ὁ Ρ' ἄστος Πρεσβυτῆς εἰς μίαν ἀξιολάκρυ-
τον σύγχυσιν, ἀπέρασεν ἕως τὸ στρατόπεδον
τῆ Μιρβεΐση. ὅς τις ἀφ' ἧ ἦρπασε τὸ διάδημα
ἀπὸ τὸν φυσικὸν Βασιλέα, ἐπροχώρει κατορθώ-
νωντας δῖτυχῶς τὰ ἔσπαϊά τε. Ἐλαβεν εὐθὺς
ἀκρόασιν ἀπ' ἐκεῖνον τὸν εὐτυχισμένον ἄπει-
τῳ. ὁ ὁποῖος ἀν καλὰ φιλόδοξος εἰς ἄκρον καὶ
υπερήφανος, ἐπεθύμει ὅμως νὰ δοξάζεται ὡς
καταδεικτικὸς καὶ ἀσπροσήγορος, δίδωντας ἀκρόα-
σιν εἰς κάθε ἀνθρώπον, τὸ ἐνάντιον τῆς σιωπ-
θείας ὅπῃ ἔχουσιν οἱ μωαμεθανοὶ Μονάρχαι.
Ὁ Πρέσβυς λοιπὸν ἐφανέρωσε πρὸς τὸν Μιρβεΐ-
σῳ τὸ αἴτιον τῆς ἄποσολῆς τε, δείχνωντας πῶς
πῶς τὰ στρατεύματα ὁμῶς μετὰ τὸν Οὐσβέκου
εἶχαν κατασφάξῃ χωρὶς εὐλογον αἰτίαν τὸς ὑ-
πηκόους τῆ Κυρίας Αὐτοκράτορος, καὶ τὸς ἐκέρ-
σασαν τὸς θησαυρῆς καὶ τὸς παραγματείας ὅπῃ
ἔφερον ἀπὸ Κίνας. καὶ πῶς μὲν ἔχωντας ὁ
Αὐτοκράτωρ Ρουσίας καμίαν διαφοράν μετὰ τὸ
ἔθνος τῆ Κανδαχάρ, αὐταὶ αἱ δυναστεῖαι ἤ-
σαν ἐνάντια παντὸς δικαιώματος τῆ ἀνθρώ-
πων, καὶ διὰ τὸ ἐζήτει μίαν ἀνάλογον εὐχα-
ρίστησιν. Ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ Μιρβεΐσης τὴν ἔνσα-
σιν τῆ Πρέσβεως, τῆ ἀπεκρίθη μετὰ σοβαρότη-
τι, λέγωντας, πῶς νῦν νὰ περῶ μίαν
καλὴν

καλὴν ἁρμονίαν μετὰ τὸν Αὐτοκράτορα Πέτρον,
ἐπειδὴ καὶ τὸν εἶχον ζωγραφίση καὶ παραστήση
πρὸς αὐτὸν διὰ ἕνα σωετὸν καὶ πολεμικὸν ἡ-
γεμόνα. διὰ τὸ ἀν ἤθελε νὰ πέμψῃ καρ-
βάνια εἰς Κίνας τὸν ἐσυμβεβόλε νὰ κάμῃ
πρῶτον συμμαχίαν μετὰ τὸς Οὐσβέκους, καὶ
νὰ λάβῃ ἀπ' αὐτῶν ἄδειαν νὰ διαπεροῦν ἀ-
πὸ τὸς τόπων των, ἢ καὶ νὰ δώσῃ καλὴν συ-
νοδίαν εἰς τὰ καρβάνια, διὰ νὰ τὰ διαφου-
τεύου ἀπ' ἐκεῖνας ταῖς πείραξες. ἐπειδὴ
καὶ αὐτὸς δὲν ἠμπόρει νὰ βάλῃ νόμον εἰς τὸς
συμμάχους τὸς Οὐσβέκους, ὅπῃ δὲν ἦσαν ὑπὴ-
κοοὶ τε. Ἡ ἀπόκρισις ὅπῃ ἔδωσεν αὐτὸς ὁ
βάρβαρος τὸν ἐδικαίωσεν ὅσον διὰ τὸς Οὐσβέ-
κους, ἀλλ' ὄχι καὶ διὰ τὸς δυναστείας τῆ Λά-
σκων. Ἐπαραξυῶθη λοιπὸν τόσον περισσότε-
ρον ἢ γενναία καρδία τῆ Πέτρου, καὶ ἀποφασίσει
νὰ ξεδιηθῇ μετὰ τὰ ἰδιά τε χεῖρα. ὅθεν ἔδωσεν
εὐθὺς πρὸς αὐτῆς ἀποφασιστικαῖς εἰς πάσας τὰς
ἀνατολικὰς Ἐπαρχίας τῆς Αὐτοκρατείας τε νὰ
συνάξου στρατεύματα. ἔκαμε νὰ ἀρματώσω
οἱ Καζάνοι καὶ οἱ Καλμῆκοι. Ἐπρόσαξε καὶ ἐκα-
τασκευάσαν εἰς Ἀσρακὴν καὶ εἰς τὸν Ποτα-
μὸν Βόλγαν, πληθὸς πολὺ Βαρκῶν καὶ Κατέρ-
γων, διὰ νὰ κάμῃ μίαν ταχεῖαν ἀποσολὴν
εἰς τὴν Κασπίαν Θάλασσαν. καὶ διὰ νὰ εἰ-
πέμψῃ τὴν ἀλήθειαν, καὶ χωρὶς ἐκεῖνα τὰ ἀδι-
κα, ὁ Αὐτοκράτωρ Πέτρος ἔδρεψε πάντοτε τὸν

Ἀπόκρι-
σις τοῦ
Μιρβεΐση
πρὸς τὸν
πρεσβυ-
τὴν Ρου-
σίας.

σκοπὸν νὰ ἐξαπλωθῆ πρὸς ἐκεῖνα τὰ μέρη, διὰ νὰ σαθερώσῃ ἐκεῖ τὴν ἐμπορίαν τῆ γένεως τῆς. ἐπειδὴ ἢ ἦτον καταπεισμένος παιδιόθεν, ὅτι ἢ πραγματεία καὶ ἢ συγκοινωνήσις εἶναι ἢ καλειότερα βάσις τῆς αὐξήσεως καὶ δυνάμεως ὁποιοῦδήποτε Βασιλείᾳ. Μὲ αὐτὸν τὸν σκοπὸν εἶχε κάμη πρὸ πολλῶν νὰ ἐξετάσῃ ἀκριβῶς ἢ νὰ ὑδροσκοπήσῃ αἱ ἄξιοι Μηχανοποιοὶ πάντας τὰς αἰγιαλὰς τῆς Κασπίας Θαλάσσης, ἢ εἶχε κάμη μίαν ἀκριβεστάτην καταγραφὴν, τὴν ὁποίαν καὶ ἐχάρισεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῆς Ἐπιστημῶν τῆς Παρισίᾳ, ὅταν ἠθέλησε νὰ σωμαειδηθῆ εἰς αὐτὴν ὡς ἀκαδημικός ἔχει τιμὴν. Ἡ γνώμη τῆς λοιπὸν ἦτον νὰ σύρῃ εἰς τὸ Ἀσρακάν ὅλην τὴν πραγματείαν τῆς Περσίας, Κίνας τε καὶ Ἰνδίας, καὶ ἐκεῖθεν μεταφέροντας τὰς πολυτίμες πραγματείας ἐκείνων τῆς ὅπου ἔχει μέσα τῆς Χαρῶν τῆς Βασιλείας τῆς εἰς Πετῆροπολιν, νὰ ἐξαιροῦνται ἀπ' αὐτῶν εἰς Πολωνίαν, Ἀλεμανίαν, καὶ εἰς τὰ βόρεια Βασιλεία. καὶ μὲ τοῦτον τρόπον οἱ Ρῆσοι ἠθέλουν ἔχει δύο περίφημα ἐμπορία εἰς τὰ δύο ἄκρα τῆς Αὐτοκρατείας τῶν, Πετῆροπολιν δηλαδὴ ἢ Ἀσρακάν. αἱ ὁποῖαι Πόλεις ἠθέλουν ἔχει μίαν σωμαεχὴ καὶ παντοτεινὴν ἀνταπόκρισιν μὲ τὸ μέσον τῆς Ποταμῶν Βόλγα τε καὶ Νιόβα. Μ' ὅλον τὸτο δραξάμενος προφάσεως διὰ τὰ ἄδικα ὅπως ἔκαναν τῆς Ρούσων

οἱ ὑπὸχοι καὶ σύμμαχοι τῆς Περσίας, ἔδοξε φάσις νὰ ὀδηγήσῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος τὸ Στρατόμαχον, τὸ ὁποῖον ἦτον ἰσχυρὸν ἔδοξε ἑκατὸν χιλιάδας ἀνδράπων, ἀνάμεσα εἰς τὰς ὁποῖους ἦσαν ὡς 30 χιλιάδες ἄνδρες πεπαιδευμένοι εἰς τὰς αἰματώδεις πολέμους, ὅπου ἔκαμε τὸσας χρόνας ἐναντίον τῆς Σβεικίας. πρὸ τῆς δὲ μισθώσῃ ἀπὸ Μόσκας, ἠθέλησε νὰ σαθερώσῃ ἐκεῖ ἕνα Σουέδρον Ἐπιτρόπον τῆς Βασιλείας. ἐπάνω εἰς τὰς ὁποῖας ἔβαλε προεσῶτα τὸν Πείγκιπα Μεντζικόφ. Ἐξω ἀπ' αὐτὸ ἐδιώρισε μίαν τακτικὴν ταχυδρομίαν ἀναμέσον Μόσκας καὶ Ἀσρακάν. καὶ διὰ νὰ τιμήσῃ περαιοτέρων τὸ ἐπιπέδωμα τῆς ναυτικῆς, ἐκέρυξεν ἕνα δόγμα πρὸς βοήθειαν τῆς ναυτῶν, προσάζοντας, ὅτι ὅταν κανένας Καραβοκύριος κἂν τε Ρούσος κἂν ξένος ἠθέλων ἔχει καμίαν ὑπόθεσιν νὰ τὴν ἐξιδιαιλύσῃ εἰς τὰ Σουέδρια καὶ εἰς τὰ Κεϊπέλια τῆς δικαιοσύνης, οἱ κερταί, οἱ ἐλλωιστὶ λεγόμενοι ναυτοδίκαί, ἔπρεπε νὰ παραιτήσῃ παῶσαν ἄλλω ὑπόθεσιν, διὰ νὰ ἐλθέτωσιν πρὸς Καραβοκυρίους νὰ μὴ ἀργοπορῆ ὁ μισθώμενος, μὲ ποιῶν, ὅτι ὅς τις ἠθέλε παρῆν νὰ πληρώσῃ τὴν τιμὴν τῆς πλοῖς καὶ τοῦ φορτίου. Τέλος πάντων εἰς τὰς 24 Ἰανουαρίου 1722 ἐμίσθωσε διὰ τὸ Ἀσρακάν ὁ Αὐτοκράτωρ Πέτρος, ἔχοντας εἰς τὴν σωμαδίαν τε καὶ τὴν Αὐτοκρατορίας Αἰκατερίναν,

Δόγμα ὁπὲ ἐκέρυξεν ὁ Πέτρος πρὸς βοήθειαν τῆς ναυτικῆς.

1722
Στρατῶνα
κατὰ τοῦ
Μιρβάσσι.

καὶ ἐπέμψεν ἔμπροσθέν τε τὸν μέγαν Στόλαρχον Ἀπραξίνον, τὸν Ὀσποδάρον Δημίτερον τὸν Καντεμίρην, καὶ τὰς ἄλλους Μεγιστᾶνας τῆ Παλατίης τε. Δὲν ἦτον ἀκόμη μεσοσπρατίς, καὶ ἐκατόρθασεν ἕνας ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὴν Πολιτείαν Ἰβν Ὀλχανδᾶν, ὅστις ἤρχετο μὲ σωεδὴν δεξιὰ νὰ τῆ φανερώσῃ τὴν ἀπόφασιν, ὅπου εἶχαν κάμη αἱ ὑψηλαὶ αὐτῶν Δωάμεις, νὰ ἐγνωρίσωσι εἰς τὸ ἐξῆς τὸν Βασιλέα Ρῆσσίας μὲ τὴν προσηγορίαν τῆ Ἰμπεράτορος.

Οἱ Τῆρκοι δὲ θυς ὅπως ἔμαθον τὰς ἐπιμασίας ὅπου ἐγίνοντο εἰς Ἀσρακὴν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἀνατολικὰς Ἐπαρχίας τῆς Ρουσικῆς Αὐτοκρατορίας, ἐμβῆκαν εἰς μεγάλην ὑποφίαν. Οἱ Πασιάδες ὅπως ἄειζαν εἰς τὰ σωόρα τῆς Γεωργίας, ἔδωσαν εἰδησιὴν εἰς τὸ Ντιβάι τῆ Σελτάνε, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Ρῆσσίας εἶχε βάλῃ σκοπὸν νὰ ὑποτάξῃ εἰς τὴν Ρῆσσίαν ἐκείνῳ τῷ Ἐπαρχίῳ. καὶ ὅτι μὲ αὐτὸ ἠθέλων σκλαβαθῆ περισσότεροι ἀπὸ 400 χιλιάδες Μεσελμάνοι ἀπὸ τὰς γγιαζελίδες. οὕτως ὀνομάζουσιν αὐτοὶ τὰς χεισιανούς. Ὁ μέγας Βεζίρης ἐφασέρωσε τὰς ὑποφίας του πρὸς τὸν Πρίσβεα τῆς Ρουσσίας ὅπως δεισκέτο εἰς Κωνσταντινέπολιν. ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἐδικαιώθη βεβαιώνωντάς τον, ὅτι δὲν εἶχον ἐπάνω εἰς αὐτὸ καμίαν εἰδησιὴν, ἐπέμψε πρὸς τὸν ἴδιον Αὐτοκράτορα ἕνα Ἀγᾶν, διὰ νὰ τὸν ἀποκόψῃ ἀπ'

Τῆρκοι
πέμψουσιν
ἕνα Ἀγᾶ
πρὸς τὸν
Πέτρον.

ἀπ' ἐκείνῳ τῷ ἐπιχειρήσειν, ἢ καὶ δεξιὰ νὰ καταλάβῃ καλῆτερα ποίους σκοπὸς εἶχον. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἔδωσε νὰ καταλάβῃ ὁ Τοῦρκος τὰς ὑβρεὶς ὅπου ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Ἄποσατῶ Μιρβεΐσῳ, τῷ ὁποίῳ τῷ ὑπερηφανίῳ καὶ δρασύτῳ ἦτον καλὸν νὰ ταπεινώσῃ. ἔπειτα δεξιὰ νὰ δώσῃ νὰ καταλάβουσι καὶ Πέρται καὶ Τῆρκοι τῷ ὀρθότῳ Ἰβν δεξιονομάτων τε, ἐπρόσβαξε νὰ κηρυχθῆ ἕνα μακίφeson, ὅπως ἦτον συνθεμένον εἰς ἐκείνας τὰς δύο γλώσσας, καὶ ἐμοιράθη εἰς ὅλας τὰς πόλεις, ὅπως ἦσαν κατὰ τῷ Κασπίῳ Θάλασσαν, δηλοποιῶντας

,, πρὸς πάντας. ὅτι δὲν ἦτον ὁ σκοπὸς τε νὰ
,, ὑποτάξῃ τὰς Ἐπαρχίας τῆς Περσίας ὑπὸ
,, τῷ δεξιῳ τῆς, ἀλλὰ μόνον νὰ φυλάξῃ εἰς
,, τὸν Ὀρόνον τῆς Βασιλείας τὸν νόμιμον τῆς
,, Βασιλείας, καὶ νὰ δεξιονομάσῃ τὰς πισούς
,, ὑπὸ τῆς ἀπὸ τῷ τυραννίδας τῆς ἀποσα-
,, τῆς Μιρβεΐσῳ, καὶ νὰ ξεδικήσῃ εἰς τὸν ἴδιον
,, καιρὸν τὰ ἄδικα ὅπου ἔκαυθ' αὐτὸς ὁ παρ-
,, πόνηρος εἰς τὰς Ρῆσσίας. Ἐσυμβεβόλεον ὅμως
,, χαλεπώμενα ὅλους ἐκείνους ὅπου δεισκοντο
,, ὑποκάτω εἰς τῷ ἀποσατῶ τῆ Μιρβεΐσῳ,
,, τῆ τυραννικῆς ἀρχηγῆ Ἰβν σασιωτῶν Ταρτά-
,, ρων, νὰ ἠθέλων παραιτήσῃ δὲ θυς τὸ μέ-
,, ρος Ἰβν ἀποσατῶν, καὶ νὰ βαλθουῖ πάλιν
,, ὑποκάτω εἰς τῷ ἀποσατῶ τῆ νομίμης Βα-
,, σιλίας των, εἰδὲ μὴ ὅσοι ἠθέλων μείνῃ σε-
,, ρεοὶ

Περίλη-
ψις τοῦ
μακίφeson
ὅπως ἐκη-
ρυξεν ὁ
Πέτρος
κατὰ τοῦ
μιρβεΐσῳ.

„ ρεοὶ εἰς τὴν ἀπιστίαν καὶ ἄποστασίαν, δὲν
 „ ἤθελαν λάβῃ καμίαν συγχώρησιν. καὶ τε-
 „ λωταῖον ἐπόρσαζε τὰ στρατόματά του νὰ
 „ ἀπέχων ἀπὸ πάσαν παραμιρὰν διωασείων,
 „ ἢ πείραξιν εἰς τὰ πρόσωπα καὶ ἀγαθὰ ὀ-
 „ λων τῶν ἐγκαταίμων τοῦ Περσικοῦ Βασι-
 „ λείου.

Καὶ βέβαια ὁ Βασιλεὺς Οὐσείνης ὡς ἀπὸ
 τὴν πρώτῃν φοράν ὅπου εἶδε τὸν ἑαυτὸν τε ἐ-
 νοχλεύειν ἀπὸ τὸν Μιρβεΐστων, ἐπέμφε πρὸς
 τὸν Ἀυτοκράτορα Πέτρον τρεῖς Πρόσβεις τὸν ἔ-
 να κατόπιν τῆ ἄλλου, ζητῶντας τὴν βοήθειάν
 τε, μετὰ σήματα πολλὰ ὠφέλιμα εἰς τὴν Ρῆσο-
 σης. καὶ καθὼς οἱ γείτονες ἔχουσι χρεὸς νὰ
 βοηθουῦνται ἀμοιβαίως, ὅταν ἤθελον ἀνάβῃ
 κατὰ τύχην φωτία εἰς τὸ σπῆτι τινὸς ἀπ' αὐ-
 τῶν, ἔτω καὶ οἱ Ἡγεμόνες πρέπει νὰ βοηθῶν-
 ται ἀναμεταξύτους δεῖ νὰ σβύεν τὴν φωτίαν
 τῆς σάτης, ἢ ἄποστασίας, ὅταν καίει εἰς κα-
 νένα σιματεινὸν πῖπον, καὶ νὰ κάνουν ἀνάμεσον
 τῶν συμμαχίαν, δεῖ νὰ ἐμποδίζου καὶ νὰ τα-
 πεινώου τὴν ὑπερηφανίαν ἐκείνη ὅπου ἤθε-
 λον διπλολήσῃ νὰ ἀρπάξῃ τὸ δεῖγμα τοῦ
 Κυρίου. Ὁ Θεὸς καὶ ὁ Μέγας Πέτρος ἔπαρεπε
 νὰ μὴ ἀρνηθῇ τὴν βοήθειάν τε πρὸς τὸν γεί-
 τονά τε καὶ σύμμαχον, τὸν Βασιλέα τῆς Περ-
 σίας, εἰς καιρὸν ὅπως κατετρέχετο ἀδίκως καὶ
 παραλόγως ἀπὸ ἑἰα ἄποστατῶν. Ἀφ' οὗ λοι-
 πὸν

τὸν ἔκαμε δεῖ ξηρὰς τὴν ὁδοιπορίαν τε ἀπὸ
 Μόσκων ἕως Κολουάν, εἰς τὰς 24 Ἰουλίου
 ἔκαμψ ἀρμυὰ πρὸς ἑστέρας μετ' ὀλίω τε τὴν
 Ἀρμάταν, ἢ ὅποια ἦτον 274 Πλοῖα, καὶ τὴν
 ἀπόλουθον ἡμέραν ἔφθασεν εἰς τὰ πρώτα Νη-
 σία ὅπου εἶναι καὶ τὰς δυτικὰς πλοῦρας τῆς
 Κασπίας Θαλάσσης, πρὸς τὸ σῶμα τῆς Ποταμῆς
 Βόλγα. εἰς δὲ τὰς 4 Αὐγύστου ἔφθασεν εἰς
 Τέρκι, τὸ ὅποιον εἶναι ἡ πρωτεύουσα Πόλις Ο' Πέτρος
 τῆς Κιρκασίας, καὶ ἦτον ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν τῆς φθάνει εἰς
 Ρωσικῆς Βασιλείας πρὸ χρόνων ἰκανῶν, ἔχε- Τέρκι.
 σα πάντοτε μίαν φρερὰν ἀπὸ δύο χιλιάδας
 Μοσκοβίτας. Ἐκεῖ ἔλαβε τὴν εἰδήσιν, ὅτι
 πλησίον τοῦ Ἀνδρέου, τὸ ὅποιον εἶναι μία
 μεγάλη Καμόπολις, καὶ ἦτον ὑπὸ τὴν ἔξου-
 σίαν ἐνὸς Ἀρχηγοῦ Ταρτάρου, εἶχαν ἐρμήσῃ
 οἱ κάτοικοι μετὰ πολὺ θράσος ἐναντίον τῆς Βει-
 γαδιέρῃ Βετεράνῃ, ὅστις εἶχε πεμφθῆ προ-
 πῆτερα διὰ ξηρὰς μετὰ μίαν ἰππικὴν ἀπόμοι-
 ραν. καὶ ὅτι αὐτὸς τῶν ἀμπασε, καὶ μετὰ τὸν
 ἀνδρείαν τῶν ἐδίωξεν ἕως αὐτῆς τῆς Καμοπό-
 λεως, ὅπου τὴν ὑπέταξε μετὰ τὰ ἄρματα εἰς
 τὸ χεῖρ. Θέλωντας δὲ ὁ Βετεράνης νὰ παιδύ-
 σῃ ἐκείνον τὸν Τάρταρον Ἀρχηγόν, ὅπως ἀπε-
 τολμήσῃ μόνος ἀπὸ ὅλους τῶν Ἡγεμόνων τοῦ
 Δαγχεσάν νὰ κινήσῃ τὰ ἄρματα ἐναντίον τῶν
 Ρῆσων, ἔδωκεν ἄδειαν εἰς τὴν στρατιάν τε
 νὰ λεηλατήσῃ ἐκεῖνόν τὴν δυσυχισμένον

Καρόπολιν, ἢ ἔπειτα ἐπρόσβαξε ἢ ἔβαλαν φωτίαν ἢ τὴν ἀπέπεφρωσαν. ἐμετρῶντο δὲ εἰς αὐτὴν περὶ πλεονάζουσα ἀπὸ τρεῖς χιλιάδες ὁσώητια.

Μισθώντας δὲ ἀπὸ Τέρκι ὁ Αὐτοκράτωρ, ἔφθασεν εἰς τὰς 13 τῆς Αὐγύστη εἰς τὸ πέραμα τῆς Ποταμῆς λεγομένης Σελτάνι. ἐκεῖ συνῆδραμε πλῆθος πολὺ ἀπὸ Ἀρχηγῆς Ταρτάρης διὰ τὰ τὸν προσκυωήσω, ἢ τὰ τῆς προσφέρων διάφορα δῶρα, ὅπου ἦσαν βόδια καὶ ἄλογα περσικά. Εἰς τὰς 23 ἔφθασεν εἰς Ταρκῆ, πόλιν τῆς Δαγγεσάν. ἡ ὁποία δέξινεται ἀναμέσον Τέρκι ἢ Δερμπέντ. Αὐτὸν τὸν τόπον ἐξουσίαζαν πέντε ἡγεμόνες Τάρταροι. πλησίον τῆς Ταρκῆ φαίνονται ἀκόμη τὰ ἴχνη μιᾶς ὄρυχωροτάτης Πόλεως, ὅπου ἐξαπλάνεται ἀπὸ τὰ βουὰ ἕως τὴν Θάλασσαν.

Εἰς τὰς 29 ἐπέμψωσεν μετὰ τὰ Στρατόματά τε σιμὰ εἰς τὸν μικρὸν Ποταμὸν λεγόμενον Νίτζι, εἰς τὴν δεσποτείαν ἑνὸς Ταρτάρου ὀνόματι Σελτάν Μαχμέτ. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπέμψεν εἰς τὴν Πόλιν τρεῖς Καζάνης διὰ τὰ συμφορήσων μετὰ ἐκεῖνον τινὰς παραγγελίας. ἀλλ' ὁ ὁδηγὸς ὅπως τὸς εἶχε δεῖξῃ τὴν σράταν, ἐγύμνωσεν τὴν ἀπόλασθον ἡμέραν, ἢ ἀνήγγειλε πρὸς Αὐτοκράτορος, ὅτι ἐπειδὴ καὶ ἐδέχθησαν μετὰ πολλὴν καταφρόνησιν ἀπὸ τῶν Ταρτάρων οἱ τρεῖς Καζάνοι, εἶχαν φύγη, μὴ ἠξέδρωστας ποῦ ὑπῆγαν. Καὶ ἐπ' ἀληθείας ὕστερον ἀπ' ὀλί-

ὀλίγας ὥρας ἐνεφανίθη ὁ ἴδιος Σουλτάνος μετὰ πολεμικῶν παρατάξιν διὰ τὰ πολεμίσῃ τῶν Ρῶσων, ἀλλὰ δὲν ἔλαβον ἀφορμὴν τὰ μείνη δι' ἡττημένους διὰ τὴν αὐθάδειάν του. διότι οἱ Ρῶσοι τὸν ἐδέχθησαν ὡς ἔπρεπε, φουδῶσαντες ἀριετὸν μέρος ἀπὸ τῶν ἀνδράπων τε. ἢ ἐπίασαν πολλοὺς αἰχμαλώτους, καὶ τὸν ἠνάγκασαν τὰ φύγη ἐξοπισσόμενος μετὰ ὀλίγας ἀνδράπων ὅπου τῆς ἔμειναν. Ἡ Πόλις του ἐκερσεύθη, ἢ ἐκάν. Τὴν ἰδίαν δυσυχίαν ἔλαβον ἢ ἄλλα ἐξ χωρίων ὅπου ἦσαν αὐτῷ τῶν Σελτάνων. εἰς ἕνα ἀπ' αὐτὰ εὐρέθησαν τὰ νεκρά σώματα τῶν τειῶν Καζάνων, γεμάτα ἀπὸ πληγαῖς. Ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων ἔμαθητεύθη πῶς ἐκείνη ἢ ἀσπλαγχνία εἶχε γέννη ἐκ προσαγῆς τῶν Σελτάνων. ὁ ὁποῖος βλέπωντας τὸν ἑαυτὸν ἄρχηγόν εἰς δέκα χιλιάδας ἀνδράπων, ἐνόμισεν τὰ ἠμπορέσῃ τὰ καταπίη ὅλον τὸ Ρῶσικὸν Στρατόμα. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἠθέλησεν τὰ δώσῃ καλὴν ἀρχὴν τὸν μῆνα Σεπτέμβριον, ἢ ἔπαμε τὰ θανατώσω εἰκοσιένα ἀπ' ἐκείνων τῶν αἰχμαλώτων, διὰ τὰ ἐκδικηθῆ ἀπὸ ὅσα εἶχαν κάμη τῶν Καζάνων. Ἐπειτα ἄρσεν τὰ κόψεν τὰ αὐτὰ ἢ τὴν μήτῃ ἑνὸς ἄλλου, ἢ ἐξανάπεμψεν αὐτὸν πρὸς τῶν ἐχθρῶν μετὰ μίαν ἐπιστολὴν, ὅπου ἀνείδιξε τὴν αὐθάδειάν του ἢ ἀσπλαγχνίαν. Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἔλαβε μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ

Πόλεμος
Ταρτάρων
καὶ
Ρῶσων.

Οἱ κάτοικοι τῆς Μπακού γράφουσι πρὸς τὸν Πέτρον.

τῆς ἐγχωρίας τῆς Μπακού, ἡ ὁποία εἶναι ἕνα περιήρημον ἐμπόριον εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τοῦ Σερβάν. τοῦ ἐσημείωναν ἐκεῖνα τὰ Ἐθνη, πῶς ἦσαν ὅλο χαρὰ διὰ τὴν ἀφίξίν τε εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη. ἐπειδὴ ἐπεθύμου ἔλατρωσ νὰ βαλθῶν ὑπὸ τὴν σκέπῳ τε, διὰ νὰ ἐλυθέρωθῶν ἀπὸ τῆς ἄποσάτας, ὅπῃ εἶχαν συναθῆ ἔναντιον τῆ Βασιλείως των. Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν ἔφθασαν οἱ Ρούσοι εἰς τὰ περιβόλια τῆ Δερμπέντ, ἡ Δερμὶ καπί, ὀνομασίαι ὅπῃ σημειώνουσι τὴν ἰχυρότητα καὶ ἀναγκαιότητα ἐκείνης τῆς Πόλεως. ἐπειδὴ καὶ τὸ πρῶτον ὄνομα σημειώνει κλειδί τῆ τύπου, τὸ δὲ δεύτερον, πύλλω σιδεραῖν. ὠνομάζετο ὑπὸ τῆ παλαιῶν ἐκεῖνος ὁ τόπος, Κασιῖαι Πύλαι. Διότι ὄντας γύρωθεν δύσβατα καὶ τραχέα ὄρη, ἐκεῖνη ἡ Πόλις εἶναι τὸ μόνον ἔλαβαθίον, καὶ μέσον τῆ ὁποίας ἡμπορεῖ τινὰς νὰ εἰσέβῃ εἰς τὴν Περσίαν. Οἱ κάτοικοι ἐκεῖνε τὰ τόπος, ἔχουσιν ἐκ βεβαίας παραδώσεως, ὅτι ὁ μέγας Ἀλέξανδρος νὰ τὴν ἔκτισε. καὶ βέβαια εἰς ὅλους τῆς αἰγιαλοῦς ἐκείνης τῆς Θαλάσσης, φαίνονται ἀκόμη τὰ μνημεῖα ἐκείνε τῆ ἀθανάτου νικητῆ. Οἱ Ναῖπης, ἡγουσ ὁ Κυβερνήτης τῆς Πόλεως, ἦλθε καὶ ἐπαρῶν πάσῃ τὸν Αὐτοκράτορα, προσφέρωντάς τε τὰ κλειδιά τῆς Πόλεως ὅπου ἦσαν ἀργυρᾶ. Οἱ Μοσκοβίται εἰσεβαίνοντες εἰς αὐτὴν, εὔρον πολλὰ πρεῖτιν κόνιν, ἔξω ἀπὸ

178 κωνία παλαιὰ σιδηρένια, καὶ 60 μπουζίνα. Οἱ λαὸς ἐδέχθη τῆς Ρέσσους μὲ πόσω χαρὰν, ὅπῃ ἐφαίνετο νὰ ἠλυθέρωθῃ ἀπὸ ἕνα πολυζάνιον ἀποκλεισμόν. Οἱ Αὐτοκράτωρ Πέτρος ἐμεινεν ἐκεῖ ὅσον ἔκαμε χρεῖα καὶ νὰ δώσῃ τινὰς ἀναγκαιοτάτας πρὸς αἰσῆς. Ἡ ἑλε βέβαια νὰ ἔλακολεθῆσῃ τὴν πορείαν του, ἀλλὰ βλέπωντας ὅτι ἀρχίζαν νὰ ὀλιγοσεύουσι τὰ πρὸς τροφίμῃ ἐπιτίθεια, ἔτε ἦτον δυνατὸν νὰ εὔρεθῶν εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ὅπου ἦτον ὅλος χεδὸν ἔρημος ἀπὸ τῆς συχίας καταδρομῆς τῆς Ταρτάρων. καὶ περιπλέον σοχαζόμκος, ὅτι ὁ καιρὸς ἦτον πολὺ ἀπερασμένος, ὀποφάσισε νὰ παύσῃ καὶ τότε ἔως ἐκεῖ τῆς νίκας τε, διὰ νὰ τῆς ἔλαπλώσῃ πάλιν τὸν ἐρχόμενον χρόνον ἀφίνωντας λοιπὸν εἰς Δερμπέντ μίαν ἰχυρὰν φύλαξιν, ἔλαναπίασε τὸν δρόμον τῆ Ἀσρακάν. ὡσάν δὲ ὅπου ἐσωμῆθιζε πάντοτε ὁ Μέγας Πέτρος νὰ παρατηρᾷ ἐπιμελῶς εἰς τὸν δρόμον ὅπῃ ἔκαμε κάθε παρᾶγμα, βλέπωντας σιμὰ εἰς τὸν Ποταμὸν Σελάνω, ἕνα τόπον πολὺ ἐπιτίθειον, ἐπαρῶσαξε νὰ κτιθῆ ἐκεῖ ἕνα ἄμορφον Φρέριον, καὶ νὰ ὀνομαθῆ ἅγιος Σταυρός. Εἰς τῆς 25 Σεπτεμβρίου ἐχώρισε χιλίους Καζάκους, καὶ 4 χιλιάδας Καλμύκους, διὰ ὑπάγου νὰ κούρσεύσῃν τῆς τόπος τῆ Σελτῶν Μαχμῆτ, καὶ τοῦ ἀρχηγῆ Οὐσμῆν, ὅπῃ μόνοι ἐτόλμισαν νὰ ἐνοχλήσῃν τὸ Ρέσσικὸν Στρατόμα εἰς τὴν ὁδοὶ

πορτίαν τε. Οἱ Καζάκοι λοιπόν καὶ Καλμῆκοι ἠνωμένοι μετὰ τῆς Μπενιάκας, ὅπως καὶ αὐτοὶ εἶναι παρομοίως ἔθνη θηριώδη, εἰσέβησαν εἰς τὴν πόλιν ἐκεῖνων τῆς δύο Ταρτάρων, καὶ κόπτες καὶ κείοντες κάθε πᾶν ἔργον ἐγένεσαν εἰς Ἀσρακὰν εἰς τὸ Ρωσικὸν στρατόπεδον μετὰ 400 χιλίων ἀιχμαλώτους. ἀπὸ ἐκεῖ ἐξαναπίσσαν ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν τῶν Ἀσρακὰν διὰ θαλάσσης μετὰ τῶν πεζῶν δυνάμειν, τὸ δὲ ἱππικὸν ἔκανε τὸν ἴδιον δρόμον διὰ ξηρᾶς.

Ὁ Μιρβείσης εἶχε προσαθήσει παντοῖα τρόπων νὰ ἐμποδίσῃ τῆς Ρώσων τὰς προκοπὰς, μάλιστα εἶχε προχωρήσῃ ὁ ἴδιος πρὸς τὸ Γιλάν μετὰ ἕνα βαρὺ Στρατόδραμα, ἀλλ' ἔφθασε πάλιν ἀργὰ νὰ παλεύσῃ μετὰ τὸν Αὐτοκράτορα. μὲ ὅλον τὸ ἦτον εἰς καιρὸν νὰ μετρήσῃ τῶν δυνάμειν μετὰ τῆς στρατιγῆς ὅπως εἶχε ἀφήσῃ ὁ Αὐτοκράτωρ εἰς Δερμπέντ. Αὐτοὶ οἱ Στρατοπεδάρχαι ἤθροισαν τὰ Στρατεύματα, καὶ ὤρμισαν μετὰ τὸν ἀνδρείαν ἐναντίον τῆς στρατεύματος τῆς Δοσάτης, ὅπως τὸ ἔτρεφαν εὐθὺς εἰς φυγῶν. Εἰς τόσον ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐτοκρατορία ἐγένεσαν εἰς Μόσκαν, καὶ εἰσέβησαν ἐν θειάμβω, φέρωντας μετὰ δόξαν τὰ ἀργυρὰ κλειδιά τῆς Πόλεως Δερμπέντ, ὅπως ὁ λαὸς ἐκεῖνος τῆς εἶχε προσφέρει. Ἡ εὐκολία μετὰ τῶν ὁποίων ὑπέταξαν οἱ Ρώσοι πολὺ διάστημα τόπου, ὅπου ἦτον τῆς Περσικῆς δεσποτείας, ἐξόχως δὲ τῶν Πόλει

Δερ-

Δερμπέντ, ἡ ὁποία εἶναι τὸ κλειδί ἐκείνης τῆς Μοναρχίας, ἔβαλεν εἰς μέγαν φόβον τὸν Δοσάτην Μιρβείσιν. Αὐτὸς εἶχε ἀποδιώξῃ ἀπὸ τὸν Θρόνον ὡς ἄπιστος τὸν δυσυχῆ Οὐσεΐνιν, τὸν νόμιμον βασιλέα, καὶ δὲν ἠμπορῆσε νὰ μάθῃ τινὰς, τί ἔπαθον ὁ παλαίτωρος ἐκείνος Ἡγεμὼν. Μερικοὶ ἔλεγον ὅτι ἦτον Δοσάμινος, ἄλλοι δὲ ὅτι ἦτον φυλακωμένος εἰς τὰ χεῖρα τῆς Τέρκων, εἰς καιρὸν ὅπως τῆς ἀληθείας ἐπέσκεπο ὡς σφαλίσος εἰς τὸ σαράγιόν τε ἀπὸ τὸν θηριώδη Τύραννον Μιρβείσιν. Αὐτὸς φοβούμενος ἔμνον τῆς Ρώσων, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τῆς Πέρσων, ὅπου δὲν ἠμπορῆσαν νὰ σέρξωμι μίαν ποσαύτην ἐπικατάρτην Δοσασίαν, ἀποφάσισε νὰ πέμψῃ ἕνα πρεσβότην εἰς Κωνσταντινούπολιν, διὰ νὰ δείξῃ τῆς μεγάλης Τέρκων, πᾶς ἡ δόξα του καὶ ἡ θρησκεία τε, εἶχον χρεὸς νὰ ἀντισταθῶν εἰς τὰς νύκτας τῆς Ρώσων. οἱ ὁποῖοι ἔσαντας νὰ ὑποτάξωμι τὰς ἀραίας Ἐπαρχίας τῆς Σερβῶν, ἔταρχων, δὲν ἦσαν εὐχαριστήμοι, ἀλλὰ εἶχον σκοπὸν νὰ ἐμβῆν τὸν ἐρχόμενον χρόνον εἰς Γεωργίαν. Ἐκεῖ ὄντες διάφοροι Ἡγεμόνες χειριστικοὶ ἀπὸ τὸ ρήτον τῆς Ρωμαίων, ἠθέλων ἀνοίξῃ ἀναμφιβόλως τὰς ἀγκάλας νὰ δεχθῶν τὸν βασιλέα Ρωσσίας, διὰ νὰ εὐχῶν ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Μωσουλμανῶν. Περιπλέον ἀπέδειχον ὁ Μιρβείσης, πᾶς εἶχε μάθῃ ἀπὸ καλὸν μέρος, ὅτι οἱ Ρώσοι εἶχαν ἐμβῆ

Μιρβείσης πέμπτου πρεσβότην εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ρώσοι
τρέπεν εἰς
φυγῶν τὸ
στράτευμα
τῆς Μιρ-
βείσιν.

ἔμβρι εἰς Περσίαν ἀπὸ παρακάλισες τῆ Οὐσ-
σείνη, ἐπειδὴ καὶ τὴς εἶχε πᾶξυ ἐκεῖνος ὁ ἀ-
χρεῖος Σοφὴς, νὰ τὴς παραιτήσῃ ὅλας τὴς τό-
πας ὅπου ἠθέλαν ἀποκτίσῃ ἐπάνω εἰς τοὺς
αἰγιαλὸς τῆς Κασπίας Θαλάσσης. ὁ Πρεσβύ-
της τῆ Μιρβεΐση σιμὰ εἰς τὰ παρακαλέμα-
τα, ἔδωκε καὶ μεγαλοπρεπεῖς δωρεὰς ἢ Με-
γισάνων τῆς Βασιλείας. Οἱ Γιανίτζαροι καὶ ὁ
λαὸς, ἄλλο δὲν ἐπεθύμουν, παρὰ τὸν πόλε-
μον. Ὁ Μωφτὴς ἦτον ἐχθρὸς κεκηρυγμένος ἢ
Ρέστων. Ὁ Ταταρχάνης ἄλλο δὲν ἐζήτει. πα-
ρὰ ἀφορμὴν νὰ χορτάσῃ τὸ μῖσος ὅπου εἶχε
πρὸς αὐτούς. Μόνος ὁ μέγας Βεζίρης ὁ Γίμ-
πραΐμπασίας, τὸ ἀξιολογώτερον ὑποκείμενον ὅ-
που νὰ ἐσάθῃ, ὅς τις εἶχεν ἀναβιβαθῆναι πρὸ
πολλῶ χρόνου εἰς αὐτὴν τὴν πρώτῃν ἀξίαν τῆς
τυρκικῆς δυναστείας, ἐκλίεντο εἰς τὸ μέρος τῆς
εἰρήνης. Ἀναγκασόμενος δὲ νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν
θέλησιν τῆ Ντιβανία εἰς τὸ νὰ κάμῃ τὰς ἐπι-
μασίας τῆ πολέμου, δὲν ἄφησεν ἀπὸ τὸ ἄλλ-
λο μέρος νὰ πέμψῃ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Πέ-
τρον ἕνα Πρεσβύτην διὰ νὰ μάθῃ τὰς σκο-
πίας τε. Ὁ γουὺ Αὐτοκράτωρ τὸν ἔκαμε νὰ
καταλάβῃ, ὅτι μὲ δοκιμασίαν τοῦ Ντιβανία
εἶχε συκώσῃ τὰ ἄρματα διὰ νὰ παιδεύσῃ τὰς
ὑβρεῖς, καὶ νὰ ἐκδικήσῃ τὰ ἄδικα ὅπως ἔκανε
ἢ ὑπηκόων του ὁ ἀποστατῆς Μιρβεΐσης. καὶ
ὅτι δὲν εἶχε δώσῃ καμίαν ἐνόχλησιν εἰς τὰς
τόπας

Ὁ Τούρ-
κος πέμ-
πει πρέσ-
βύτην
πρὸς τὸν
Πέτρον.

τόπας τῆς τυρκικῆς Βασιλείας, καὶ εἰς ἕνα λό-
γον, πῶς εἶχε καθαράν καὶ ἄδολον διάθεσιν
νὰ φυλάξῃ μὲ πᾶσαν πίσιν τὰς ὑβρεῖνας σω-
θήκας τῆς εἰρήνης.

Ὁ μέγας Τῆρκος ἔμεινε πληροφορημένος ἀ-
πὸ τὰς ἀποκρίσεις τῆ Αὐτοκράτορος, ἀλλὰ τὴν ^{Φλαγῆς} ^{δαμίτζη}
ιδίαν σιγμῶ ἤλθε νὰ τῆ συγχύσῃ τὰς ὑπο- ^{τα βού-}
θέσεις ὁ Φλαγῆς Δαμίτ, ὁ Ἡγεμὼν τῆ Δαγ- ^{θων ἀπὸ}
χέσαν. Αὐτὸς ἐζήτει τὴν βούθειαν τῆ Τῆρκου ^{τὸν Τῆρ-}
θῶ νὰ ἐλωθεράσῃ τὰς τόπας, ὅπου τῆ εἶχαν ^{κον}
πάρῃ οἱ Μωσκοβίται, καὶ ἔταξε νὰ παραιτήσῃ
τῆ Βασιλείας τὸ δικαίωμα τῆς κυριότητος, καὶ
ἔμεινεν εὐχαριστημένος νὰ τὴς δεχθῆ ἀπ' αὐτὸν
τὸν Βασιλέα ὡς φέσδον. Τὸ Ντιβάνι λοιπὸν
ἀποφάσισεν ὅτι ἔπρεπε νὰ παρηγορήσῃ ἐκεῖνον
τὸν Ἡγεμόνα ὅπως ἐπρόσρεξεν ὡς πιστὸς Μου-
σαλμάνος εἰς τὴν ὑψηλὴν προσασίαν τοῦ Τῆρ-
κου. Ὁ Θεὸς ἐσυμπέρασαν νὰ δώσῃ τὴν εἰρή-
σιν πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα. ὅτι ἀρίσως ἠθέλε
νὰ ἀκολουθῆ ἀναμέσον τὰς ἡ εἰρήνῃ, ἔπρεπε
νὰ παραιτήσῃ ὡς προηγούμενον ἄρθρον ὅλας τὰς
τόπας ὅπως εἶχεν ἀποκτήσῃ ἐπάνω εἰς τὴν Κα-
σπίαν Θαλάσσαν, ὡς τόπας ὅπως ἠγγίζαν τῆς
τυρκικῆς Βασιλείας, καὶ τὴς εἶχαν ἀρπάξῃ οἱ
Πέρσαι, εἰς καιρὸν ὅπως δεικνόντο οἱ Τῆρκοι
ἐμποδισμένοι εἰς ἄλλας πολέμους κατὰ τὴν Εὐ-
ρώπῃ. Ἀλλὰ πρὸ τῆ κάμῃ μίαν τοιαύτην ἀ-
πόφασιν ὁ μέγας Τῆρκος, ἠθέλησε μὲ φρόνι-
μον

μον σοχασμόν νά κατασκοπούσῃ τῆς σκοποῦς
 ὅπου εἶχεν ὁ Ἰμπεράτωρ τῆς Γερμανίας. ἐπει-
 δὴ αἱ νίκαι ὅπως ἐκατόρθωσεν εἰς Οὐγγαρίαν,
 τὸν εἶχαν καταστήσῃ φοβερόν σιμὰ εἰς τῆς Τέρ-
 κης. καὶ βέβαια ὁ Ἰμπεράτωρ Κάρλος ὁ ἕκτος
 ἐβοήθησεν ὑπέροπλα εἰς τὸ το σινάντημα
 τῆς ὑποθέσεως τῆ Αὐτοκράτορος Πέτρου τῆ πρώ-
 τῆ. ἐπειδὴ ἔδωκε νά καταλάβου οἱ Τέρκοι,
 πῶς ἦτον τόσο σινωδεμενός μετὸν Βασιλέα
 Ρουσίας, ὅπως δὲν ἠμπόρει νά ὑποφύγῃ, νά
 μὴ ἐκτραπέσῃ καὶ αὐτὸς πρὸς βοήθειάν του,
 ὅταν ἤθελε τὸν ἰδὴ πολεμούμενον. Ὁ Βεζίρης
 ἐμεταχειρίσθη δυνάμει αὐτῶ τῶ εἰδισιν τῆ
 Καίσαρος, καὶ νά συγκρατῆ τῶ βιαιάν ὀρμὴν
 ἐκείνων ὅπου ἤθελεν τῶ λύσιν τῆς φιλίας
 μετὸς Ρούσους. μὲ ὅλον τῶτο ἐσυμβοήθη-
 σαν πολὺ καὶ νά ἠμερώσων τῶ καρδίαν τῆ
 μεγάλης Τουρκίας καὶ τὰ καλὰ λόγια τῆ Μαρ-
 κισίᾳ τῆ Βοναῖ, πρέσβειος τῆς Γαλλίας. ὁ
 ὁποῖος δὲν ἔπαυσε νά παρασύσῃ μετὸ θερμότη-
 ται εἰς τὸ Ντιβάνι, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρῶσ-
 σίας ἦτον ἐτοιμότητος νά σαματῆσῃ τῆς νίκας
 τε, χωρὶς νά ποροχωρήσῃ περαιτέρω, μὲ ὅλον
 ὅπως εἶχε ἔομεραῖς δυνάμεις ἐπάνω εἰς τὰ σύ-
 νορα τῆς Περσίας. Τὸ Ντιβάνι ἔσεκε σερίον
 καὶ ἤθελεν, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ νά ἤθελεν ἐπι-
 στρέφῃ καὶ τὸ Δερμπέντ. ἀλλὰ ὁ Βοναῖ ὁμοῦ
 μετὸν πρέσβεα τοῦ Αὐτοκράτορος, ἐνήργησε
 τῶσον

Ὁ Ἰμπε-
 ράτωρ πρὸς
 βοήθειαν τῆ
 Αὐτοκρά-
 τορος.
 Βοναῖ
 πρέσβει-
 οῦ τῆς γαλι-
 ας μεσι-
 τῶν νά
 ἐκλυδῆσῃ
 τῆς διαφο-
 ρῆς τῆς τέρ-
 κης μετὸ τὴν
 Ρουσίαν.

τόσον, ὅπου τὸ Ντιβάνι ἄφησε τὸ ζήτημα.
 Ἐν δὲ τῶ μεταξύ ὅπως ἐγένοντο ταῦτα, ἔφθα-
 σεν εἰδήσις εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅτι ὁ λαὸς
 τῆ Γιλάν, (τὸ ὅποιον εἶναι μία Ἐπαρχία ὁ-
 πῶ σιωροῦναι ἄπο τὸ νότιον μέρος τῆς Κασπί-
 ας Θαλάσσης μετὸ τῶ περιολῶ τῆ Σερβάν,)
 μὴ δυνάμενος πλέον νά ὑπομείνῃ τῆς ἐνοχλή-
 σεως τῆ ἀποστάτη Μιρβείση, εἶχε ζήτησιν τῶ
 πρὸς ασίαν τῆ Αὐτοκράτορος, καὶ ὑπετάχθη θε-
 ληματικῶς εἰς τῶ Βασιλείαν τῆ. αὐτὴ ἡ εἰ-
 δησις ἐσύγχυσε μεγάλως τὸν Τοῦρκον. Τότε
 ἔφθασεν ἐκεῖ ἕνας πρὸς βδωπὴς ἀπεσταλμένος ἀ-
 πό τὸν ἠγεμόνα Τάμας υἱὸν πρωτότοκον τοῦ
 δυσυχομένου Σοφῆ Οὐσείνη, διὰ νά ζήτησιν
 τῶ βοήθειαν τῆ Τέρκας ἐναντίον τῆ τυράννου
 Μιρβείση. Τὸ Ντιβάνι ἀποφάσισε νά μὴ
 ἀφήσῃ τὸν ἀρμόδιον καιρὸν, διὰ νά ἐλθῶθερά-
 σῃ ἐκεῖνο ὅπου ἐκυρίδων ἄλλοτε οἱ Τέρκοι ἐ-
 κείθεν τῶ ποταμῶ Εὐφράτῆ.
 Ὅλαις αὐταῖς ἢ ἀκωνδραῖς ὑποθέσεις δὲν
 ἐμπόδιζαν τῶ ἀκούρασον καρδίαν τοῦ Αὐτο-
 κράτορος Πέτρου, νά μὴ ἐπιμελῆται τῶ πο-
 λιτικῶ κυβερνήσῃ τῶ ὑπνικῶν τε. διότι ἐπει-
 δὴ καὶ ἠγαλέθησαν κρυφίως μερικοὶ κυβερνή-
 ται, ἠδέλησε νά γίνῃ μία ἀκερβὴς ἐξέτασις
 εἰς ὅσα ἐνήργησαν οἱ κυβερνήται κατὰ τὸν
 καιρὸν τῆς ἀπεστίας του. ὅθεν ἐφανερῶθησαν
 πολλοὶ, ὅπως ἦσαν ἐνοχοὶ δυναστείας, καὶ κλο-
 πῆς

Γιλάν-
 ποταμοῦ
 εἰς τὸ Πε-
 τρον.
 Τάμας
 υἱὸς τοῦ
 Οὐσείνη
 πέμπε
 πρὸς τῆς
 κωνζητών.
 τῆς βοή-
 θειαν καὶ
 τῆς Μιρ-
 βείση.
 Ὁ Πέτρος
 τιμωρεῖ
 μετὸ ἀνε-
 ρότητα
 τοῦς κα-
 κῆς κυβερ-
 νήτας.

πῆς τῆς δημοσίων χρημάτων, καὶ ἐτιμωρίθησαν ἅπαντες μετ' αὐσηρότητα, ἄλλος μετ' ἐξορίαν, καὶ ἄλλος μετ' χρηματικῶν τιμωρίαν. ἀνάμεσα εἰς τοὺς ἄλλους ἐφυλακώθη καὶ ὁ Βασιλεὺς Σκαφιρόφ ὁ ὑποκαγκελάριος, ἡγαπημένος τοῦ Αυτοκράτορος, καὶ πρῶτος σύμβουλος αὐτοῦ. καὶ ἐβάλετο εἰς τὰ βασανιστήρια μετ' αὐσηρότητάν προσαγῶν πρὸς ὅλους ἐκείνους ὅπου ἤξωσαν κανένα πρᾶγμα ἐναντίοντες, νὰ τὸ ἀναφέρουσι εἰς τὸ Κεῖθιον, μετ' ὑπόχεσιν νὰ μὴν τὰς φανερώσωσι. Δὲν ἀπέρασε πολὺ νὰ τελειωθῆ ἡ ἐγγραφὸς ἐξέτασις τῆς ἐγκλημάτων αὐτοῦ. Αὐτὸς ἐνικήθη πῶς εἶχε δώσει τῆ ἀδελφῆ αὐτοῦ μίαν ἀξίαν μετ' πολὺ εἰσόδημα, χωρὶς νὰ ἔχη καμίαν εἰδήσιν ὁ Αυτοκράτωρ, ἢ ἡ Γερουσία. Πῶς εἶχεν ὑπογράψῃ, ἢ δώσει ὁμοίως τινὰς προσαγὰς, χωρὶς νὰ τὰς σημειώσῃ εἰς τὰς κώδικας. Πῶς ὡς ἐπιστάτης τῆς ταχυτρόμων εἶχεν αὐξήσει τὴν τιμὴν τῆς φερτικῶν τῆς ἐπιστολῶν, βάνοντας εἰς τὴν σακκῆλαντες τὰ ἀργύρια, καὶ ἄλλα παρόμοια ἐγκλήματα. Ὅθεν οἱ κριταὶ τὸν ἐκαταδίκασαν εἰς θάνατον, καὶ κατὰ τὴν ἀπόφασιν ἐφέρθη εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης, συντροφιασμένος ἀπὸ δύο Ἱερεῖς ὅτε τὸν ἐδυνάμωναν νὰ ἀποθάνῃ καλῶς. Τοῦ ἀνεγράθη ἡ ἀπόφασις ἐπάνω εἰς τὸ σανίδωμα, καὶ τὴν ἤνευσε δείχνοντας σημεῖα τελείας σωτηριῆς. εἶχε βάλῃ

Ὅπως ἐ-
παυδῆθη
ὁ Σκαφι-
ροφ, καὶ
πταίσμα-
τα αὐτῆ.

καὶ

καὶ τὸ κεφαλῶν ἐπάνω εἰς τὸ ξύλον. ἀλλὰ τὴν ὥραν ὅτε ἵτοιμάζετο ὁ δῆμιος νὰ τῆ δώσει τὸ θανατηφόρον πληγῶν, ἐφθασεν ἕνας πολεμικῆρυξ, ὃν λίγαισι Ἀράλδοι, ἀπεσταλμένος ἐπιταυτῆ ἐκ προσαγῆς τοῦ Αυτοκράτορος, καὶ τῆ ἔδωκε τὴν εἰδήσιν πῶς τῆ ἐχαρίσθη ἡ ζωὴ. Ἡ Γερουσία πάλιν ἐσωμάχθη, καὶ ὁ Μέγας Πέτρος διὰ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ὑπηρεσίας ὅπου εἶχε κάμῃ εἰς τὸ Βασίλειον ἐκείνους ὁ ἀξιὸς Κυβερνήτης, ἐγλύκαρε τὴν ἀπόφασιν, μεταβάνοντας τὴν εἰς μίαν παντοτεινῶν ἐξορίαν, σερῶντας τὸν ἀπὸ ὅλα τὰ ἀγαθὰ καὶ τιμὰς, καὶ ἀφίνοντας τὴν ἕνα ὀλίγον εἰσόδημα διὰ νὰ ζωοτροφῆται.

Εἰς τὸσον θέλωντας νὰ γυρίσῃ εἰς τὴν ἡγαπημένῃν τε βασιλεύσαν τὴν Πετρεόπολιν, πρὸ τῆ μισόσῃ ἀπὸ Μόσκαν, ἔδωκε πᾶσαν παραγγελίαν διὰ τὰ μεταφέρειν εἰς Ἀσραϊαν τὴν πνεῖτιν κόνιν, τὰς τροφὰς, τὰ πυροβόλα ὄργανα, καὶ τὰ στρατόματα ὅπου ἦσαν ἀναγκαστῆναι διὰ τὸν ἐρχόμενον χρόνον. Φθάνοντας εἰς Πετρούπολιν περὶ τὰ μέσα τῆς Μαρτίης 1723, ὑπῆγε χωρὶς ἀργύρια νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν κατάστασιν τῆς Καραβιάντης. καὶ σοχαζόμενος ἀκρεβέσασα τὴν κατάστασίντης, καὶ βλέπωντας ὅτι ἤρχισαν νὰ παλαιώωνται πολλὰ, ἐκλεξε μετ' ἐφρόνιμον σοχασμὸν ἕνα διωρισμένον ἀειδίμῳ ἀπὸ φορτωματιάρικα Καραβία, καὶ τὰ διε-
μοί-

1723
Ὁ Πέτρος
εἰς Πετρεό-
πολιν.

μοίρασαν εἰς Πετροπολιν, Ρίγαν, Ρ'δουαλίαν, καὶ Βίβεργον, τὰς παραθαλάσσιαις Πόλεις, καὶ παρήγγειλεν, ὅτι κάθε μία ἀπὸ αὐτὰς ἔπρεπε νὰ κρατῆ πάντοτε ἐκεῖνα τὰ πλοῖα εἰς ὑπηρεσίαν τῆς ἐμπορίας, διὰ νὰ μεταφέρουσι τὰς πραγματείας τῆς Ρ'βασίας εἰς ἕσας τόπους, καὶ πάλιν ἐκεῖθεν νὰ φέρουσι ἄλλας πραγματείας εἰς τὸ Βαλτικὸν Πέλαγος. καὶ ὅτι κάθε πλοῖον νὰ ἔχη πάντοτε ἀπὸ δέκα ναύτας ἀπὸ τῆς ὁποίας τὴς ὀκτὼ ἔδιδον ἡ Βασιλεία τε, καὶ τῆς ἄλλης τέσσαρας ἔπρεπε νὰ τῆς εὐρεθῆναι κριτήρια. καὶ ἂν ἤθελεν ἀποθάνῃ τις, νὰ βάνῃ ἄλλον εἰς τόπον τε, καὶ νὰ κατασκευάζεται ἕνα ἄλλο νέον πλοῖον, ὅπως ἔχη τὸ ἴδιον μέγεθος, ὅταν ἤθελε χαθῆ κανένα ἀπ' αὐτὰ, ἢ ἤθελε παλαιωθῆ. Μὲ τοιοῦτον ἔσπον ἠλπίσε νὰ κρατῆ ζῶσαν εἰς τὸν λαόν τε τὴν ἀσκήσιν τῆς ναυτιλίας, καὶ τῆς πραγματείας. Εἰς καιρὸν ὅπου ἐκυβέρνηα ὁ Πέτρος μετὰ τὸσαύτῃ φρόνησιν τὰς ὑποθέσεις τῆς Βασιλείας του, οἱ Μεγιστάνες τῆς Σβηκίας συνήχθησαν μετὰ τῆς Βασιλείας των, καὶ τῆς Βασιλείας, καὶ ἀποφάσισαν νὰ δώσωσι πρὸς τὸν Μονάρχῃ τῆς Ρ'βασίας τὴν προσηγορίαν τοῦ Ἰμπεράτορος, πρὸς δὲ τὸν Δουκά Ο'λσειν τὴν ὀνομασίαν τῆς βασιλικῆς ὑψηλόπτος. Ἦρσε τῆς Αὐτοκράτορος καὶ ἡ μία καὶ ἄλλη εἰδήσις, ὅπου τῆς ἐσάλθη ἀπ' ἐκεῖνο τὸ Βασίλειον, καὶ ἐ-

Οἱ σβηκία ὀνομάζονται Ἰμπεράτορας τὸν Πέτρον.

χάρη

χάρη ὑπερβαλλόντως δι' ἐκεῖνον τὸν Δουκά. ἐπειδὴ καὶ ἐδιώριζε νὰ τῆς δώσῃ εἰς γυναικα μίαν ἀπὸ τῆς θυγατέρας τε.

Ἐφαίνετο ὅτι καὶ ὁ Βασιλεὺς Δανιμαρκίας δὲν ἠμπόρει πλέον νὰ μὴ τῆς δώσῃ αὐτῷ τὴν προσηγορίαν, ὅπου τῆς ἐσυμφώνησαν καὶ αἱ λοιπὴν Ἡγεμονεῖαι. ἀλλὰ βλέπωντας ὁ Πέτρος, ὅτι αὐτὸς δὲν ἤρχετο ποτὲ εἰς τὸ συμπέρασμα αὐτῆς τῆς ζητήματος, ἀποφάσισε νὰ λάβῃ τὸ δικαίον τε μετὰ τὸ χεῖρ του. Καὶ λοιπὸν ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν πρὸς τὸν ἀρέσβεά τε ὅπου ἦτον εἰς Κοπενάγην, νὰ ἀναγκάσῃ ἐκεῖνον τὴν Αὐλὴν, καὶ νὰ τῆς συμφωνήσῃ αὐτὰ τὰ τεῖλα ἄρθρα. α. Ὅτι ὁ Βασιλεὺς Δανιμαρκίας, νὰ ἤθελε τὸν ἐγνωρίσῃ Ἰμπεράτορα. β. Ὅτι νὰ ἠμποροῦν τὰ Ρ'βασικὰ Καράβια νὰ ἀπερροῦν τὸ Σανδ' χωρὶς νὰ πλερώνουσι κανένα δόσιμον. γ. Ὅτι ὁ Βασιλεὺς Δανιμαρκίας νὰ ἤθελε σαθερώσῃ πάλιν τὴν Δέκα Ο'λσειν εἰς τὴν Δεσποτείαν καὶ κυριότητα τῆς Ἐπαρχιῶν τε. Αὐτὰ τὰ ζητήματα ἐσωτροφώθησαν μετὰ παραγγελίας ὅπως ἐδόθησαν τῆς Ἀμμιραλλίων νὰ ἀναγκάσωσι τὸ ἀρμάτωμα ἐνός μεγάλου Στόλου πόσον εἰς Κροσλὸτ, ὅσον καὶ εἰς Ρ'δουαλίαν. Οἱ Δανιμαρκεῖοι ἐνόμιζον βέβαια, ὅτι ἔμελλον νὰ πολεμηθῶν ἐξάπαντος, ὅθεν ἀρμάτωσαν καὶ αὐτοὶ ἄλλῃ ναυτικῷ Ἀρμάτῃ, καὶ μάλιστα ἐπειδὴ διεφθίμωθη, ὅτι ἔμελλε νὰ εἶναι ἀρχηγὸς τῆς Ἀρμάτας ὁ

Ζητήματα ὅπου κἀνὴ ὁ Πέτρος πρὸς τὴν Δανιμαρκίαν.

Ἐτοιμάζονται ἄρματα.

R

ἴδιος

ἴδιος Αὐτοκράτωρ. Καὶ ἐπ' ἀληθείας ὁ Αὐτοκράτωρ ἀνέβη ἐπάνω εἰς ἐκείνῳ τῷ Ἀρμάτι, ὅπου ἦσαν ἰσχυρὰ ἀπὸ 24 Καράβια τῷ πολέμῳ, χωρὶς εἰς τὰ ἀπαειδίμητον τινὰς τὰ Κάτεργα. ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἀνάβασις δὲν ἐσάθη διὰ ἄλλο, παρὰ μόνον διὰ τὰ φανῆ ἐπὶ Θαλάσσης, καὶ τὰ δόση ὀλίγη ὑποψίαν εἰς τὴν ἐχθρῆς τε, καὶ μερικῶν ἄσκησιν εἰς τὴν ἀνδρώπας τε. Μετὰ βίας ἀρμένισαν ὀλίγας ἡμέρας, καὶ σφέωντας ἔξαφνα ταῖς παύραις, ἐγύρισαν εἰς Πετρούπολιν εἰς τὰς 8 τῷ Αὐγύστῳ. Εἰκὴ ἠθέλησε τὰ δόση τῷ αὐτῆς τῆς μίαν χειρῶντις κινῶ περιδιάβασι, τῷ ὅποιον ἐκείνην ὅτι ἠμποροῦσε τὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸν λαόν τε διὰ μίαν ὠφελιμωτάτην διδασκαλία εἰς τὰ τῆς ναυτιλίας. Ἐκάλεσαν ὅλης τῆς Πρέσβεις, καὶ τὰ χρησιμώτερα ὑποκειμένα, διὰ τὰ ὑπάγουσιν μετὰ λόγου του εἰς Πετρούπολιν, ὅπου εἶναι τὸ Παλάτιόν τε τῆς τρυφῆς, τὸ μεγαλοπρεπέστερον ἀπὸ ὅσα δέξονται εἰς τὰ ἀριτικά μέρη. Εἶπομεν ἄλλαχῶς, ὅτι ὁ Μέγας Πέτρος ἄντας ἀκόμη νέος τῶν ἡλικίαν, ἔκαμε καὶ τοῦ ἐπατασιδύσαν εἰς τὴν Λίμνην τῆς Περοσλαυίας ἕνα Πλοιάριον, τὸ ὅποιον εἶχεν ἐν βραχὺ τὸ γῆμα καὶ τὰ ἐργαλεῖα σὺν πολέμικῳ Καράβι. Μέσα εἰς αὐτὸ ἔμαθον ὁ ἡμέτερος ἦρας εἰς τῶν νεότητες τῶν μάθησιν τῆς ναυτικῆς. καὶ αὐτὸ ἐσάθη ὅπως ἐμπνέσων εἰς τὸ καρδίαν τε τῷ μέγαν σκοπὸν, διὰ τὰ σαθερώσῃ εἰς τὰς χώ-

ρας τῆς Βασιλείας τῶν τῶν κατασιδύων τῷ Πλοιάριον. καὶ εἰς ἕνα λόγον, αὐτὸ ἐσάθη ἡ πρώτη ἀρχὴ τῆς φοβερῆς Ρωσικῆς Ἀρμάτας, ὅπως ἐφάνη τὴν πρώτην φοράν εἰς τὴν μαύρην Θάλασσαν διὰ τὴν πολιορκίαν τῷ Ἀζακίῳ. καὶ μετὰ ταῦτα ἠυξήθη εἰς τὸ Βαλτικὸν Πέλαγος, ἕως 60 Καράβια τῷ πολέμῳ, ἔξω ἀπὸ ἕνα ἀπειρον πληθὸς Φρεγάτων, Γαλεωτῶν, Γαλεάτζων, καὶ Κατέργων, ὅπου ἐφθάσε τὰ ἔχει ὁ Αὐτοκράτωρ εἰς τὸ Πέλαγος ἕως 800 Κάτεργα. Αὐτὸ ἦτον ἡ αἰτία καὶ ὠνομάθη αὐτὸ τὸ Πλοιάριον ἀπὸ τῷ Αὐτοκράτορα μετὰ μίαν νοσίμην ὀνομασίαν, μικρὸς Πάππος. διὰ τὰ σημειώσῃ, ὅτι ὅλον τὸ πολὺ πληθὸς τῶν πλοίων τῆς Βασιλείας τε, ἀπ' αὐτὸν ἔστυρε τὴν ἀρχὴν τε. Ἀποφάσισε λοιπὸν τὰ τὸν μεταφέρει εἰς Πετρούπολιν, διὰ τὰ τὸν φυλάξῃ ὡς ἕνα μνημεῖον, ὅπου τὰ κάμη τὰ εἶδεν οἱ μεταγενέστεροι, εἰς ποίαν κατὰσσαν εὔρε τὴν ναυτιλίαν εἰς Ρωσίαν, καὶ εἰς πόσῳ τελειότητα τὴν ὑψώσε. ἠθέλησε δὲ τὰ γίνῃ αὐτὴ ἡ μετάθεσις παρόντων πάντων τῶν Ἀρχόντων τῷ Παλατίῳ, πάσης τῆς ἀρμάτας, καὶ παντὸς τῷ λαῷ, μετὰ τὸν ἦγον ὅλων τῶν ναυονίων τῷ Κάστρῳ καὶ τῶν πλοίων. αὐτὴ ἡ δόξα ἐσάθη μίαν ἀπὸ τὰς πλέον μεγαλοπρεπεῖς ὅπως τὰ ἐφάνησαν ἐπάνω εἰς τὴν Θάλασσαν. ὅλη ἡ Ἀρμάτα ἐσυνόδοσεν αὐτὸ τὸ Πλοιάριον, καὶ τὸ ἤφερον ὡς ἐν θειάμβῳ ἀπὸ Πετρούπολιν ἕως

Μετάθεσις τοῦ πλοιαρίου, ἦτοι τοῦ μικροῦ πάππου.

260 Βίος Πέτρου τῆ Μεγάλου.
Κροισλὸτ, διὰ τὰ ἠθέλε φυλαχθῆ ἐκεῖ αἰωνί-
ως ὡς ἓνα πολύτιμον λείψανον.

* Περιγραφή τῆς θειαμβδυτικῆς μεταθέσεως
τῶ προειρημένω Πλοιαρίω.

Γ' τομ. Νεσεσ. Γ' τομ. δ' σ' 358.
Εἰς τὰς 17 Αὐγούστου ἔκαμιν ἄρισμα ὄλι-
νοδύσιν ἕως Κροισλὸτ αὐτὸ τὸ Πλοιαρίον, τὸ
ὁποῖον ἦτον βαλμένον ἐπάνω εἰς μίαν Γαλιώ-
ταν. ἔκαμιν δὲ χρεῖα τὰ ῥίψαν σίδηρον ὅλα τὰ
πλοῖα εἰς τὸ σῶμα τοῦ ποταμοῦ Νιόβα, καὶ
τὰ ἀπεράσεν τὴν νύκτα, ἐπειδὴ καὶ ἦτον ὁ και-
ρὸς ἐναντίος.

Εἰς τὰς 18 τὴν αὐγὴν ἐφθασεν ἡ Ἀρμά-
τα ἀπ' ἀντικρὺ τῆ Κροισλὸτ, καὶ οὐδὲς ἐπῆγεν
ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἀνέβη εἰς τὴν Γαλιώταν, ὁ-
πῶ εἶχε τὸ Πλοιαρίον, ἔχοντας εἰς τὴν συ-
νοδίαν τὰς πρώτας Ἀξιωματικὰς τῆς Θα-
λάσσης. Ὡς δὲ ἐσάθη ὀλίγη ὥρα, ἐπρόσαξε
τὰ ἀράξῃ ἡ Γαλιώτα, καὶ τὰ ἄλλα Πλοῖα ὅπου
ἦσαν εἰς τὴν συνοδίαν τὰ βαλθῶν κατὰ τάξιν
εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐμπορικῶν Πλοίων.

Εἰς τὰς 23 ἐπρόσαξεν ὁ Αὐτοκράτωρ τὰ
βαλθῶν ὅλα τὰ Καραβία τῆς πολέμου ὅπου
ἦσαν 27 εἰς χῆμα ἀμφιθέατρα, ἔπειτα εἰσέ-
βη εἰς τὸ Πλοιαρίον, δορυφορέμνος ἀπὸ τὸν
μέγαν Ἀμμιράλλιον Ἀφραξίνον, ἀπὸ τὸν Ἀμ-
μι-

Βιβλίον Ἐκτον. 261

μιράλλιον Κρεῖς, ἀπὸ τὸν Σίβερς, Μοντζι-
κόφ καὶ Γορδῶνα τὰς ὑποναύρχας. οἵτινες τὸν
ὑπηρετοῦσαν ὡς κωπηλάται. Ὡς ἔν ἐπλόσεν
ὀλίγη ὥρα τὸ Πλοιαρίον, συρόμενον ἀπὸ δύο
μονόξυλα, ἐγύρισεν ἐκεῖ ὅπῃ ἦτον ἡ Ἀρμά-
τα, καὶ παρόδους ἐχαιρετήθη μετ' 3000 κανο-
νίας. Καὶ ὡς ἀπέρνα ἀναθεωρῶντας καθε-
πλοῖον, ἐκατέβαξε καθεῖνα τὸ φλάμπερν τε,
καὶ ἐχαιρέτα τὸ Πλοιαρίον μετ' ἓνα ξεχωριστὸν
χαιρέτημα, καὶ αὐτὸ πάλιν ἀνταποκρίνετο εἰς
τὸ καθεῖνα μετ' ἓνα μικρὰ κανόνια ὅπου εἶ-
χε. Μετὰ ταῦτα ὑποβάς ὁ Αὐτοκράτωρ ἀπὸ τῆ
Πλοιαρίας, ἀνέβη εἰς ἓνα ἡλιακὸν ὅπῃ ἦτον σι-
μὰ εἰς τὸν λιμένα σκεπασμένος ἀπὸ μίαν
τένταν. Τότε πάλιν ἤχησαν τὰ κανόνια, καὶ
ἐχαιρετήθη ἀπὸ ὅλων τὴν Ἀρμάταν μετ' 3000
κανονίας. Ἡ δὲ Αὐτοκρατορία Αἰκατερίνα
δείσκειτο καὶ αὐτὴ ἐκεῖ εἰς τὸν λιμένα ἑσπιά-
ται μίαν τένταν, συντροφιασμένη ἀπὸ τὰς
Συγκλητικὰς, καὶ ἐβλεπον αὐτὸ τὸ μέγα θέα-
σον. Μετὰ δὲ τὸ γαῦμα ἐπῆγε μετ' ἢ Αὐτοκράτο-
ρα διὰ τὰ ἰδῆ τὸν μικρὸν Πάππον, ὅπῃ ἦτον
εἰς τὸν λιμένα τῆς Καραβίων τῆς πολέμου, καὶ
τότε ἄρχισεν ἓνας μέγας χορὸς, ὅπῃ ἠκολούθη-
σεν ἕως ἢ ἐκτὼ ὥρα τὴν ἀπολέθε ἡμέρας.

Εἰς τὰς 24 ἐπῆγεν ὁ Αὐτοκράτωρ μετ' ἢ
Βασίλισσαν εἰς Πιερσὸφ διὰ Θαλάσσης, πα-
ραπεμπόμενος ἀπὸ ὅλων τῶν Ἀρμάτων. Τὴν

ιδίαν ἡμέραν εἰσέβησαν οἱ Πρέσβεις εἰς πλοῖα, καὶ κάνοντες ἀρμύρα ἀπὸ Πετρούπολις ἔφθασαν εἰς Πετερσόφ τὴν ἀκόλεθον νύκτα.

Εἰς τὰς 25 πρὸς τὰς 8 ἄραις τῆς αὐγῆς ἐπέμφθη ὁ Αὐτοκράτωρ τὸ Παλίγκαλμόν τε διὰ τὰς ὁδηγήσει εἰς τὸ ἔμπασμα τὰ ἀυλακίαι, τὸ ὁποῖον εἶναι μακρὴ τριακοσίαις Πέρτικαις, ἤγαν 3000 ποδάριαι, καὶ εἰς αὐτὸ ἦσαν ἀραμμένα ὅλα τὰ μικρὰ πλοῖα. Οἱ Πέτρος ἐπῆγον ἕως τὴν μιστὴν σράταν ὅπου φέρει εἰς τὸ ἀυλάκιον, σιμὰ εἰς τὸ κλείσιμον, καὶ τὰς ἐκρούσαντισε, κάσωντίας τας μὲ πολλὴν φιλοφροσύλῃ νὰ τὰς δείξῃ τὸ Πετερσόφ, καὶ ὅλας τὰς πλησιοχώρας τόπας. καὶ ἔμειναν εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον τῆς τρυφῆς ἕως τὰς 27 τῆ μύως, καὶ τότε ἔλαβαν ὅλοι πρὸς αὐτὴν νὰ εἶναι ἔτοιμοι διὰ νὰ συνοδῶσιν τὸν μικρὸν Πάππον ἕως Πετρέπολις, καθὼς καὶ ἔγινεν.

Εἰς τὰς 10 τῆ Σεπτεμβρίου ὅπου ἦτον ἡμέρα πανηγύρεως διὰ τὴν ἐτήσιον ἑορτὴν τῆς γυνομένης εἰρήνης μὲ τῆ Σβέικων, ἀρχισεν ἡ ξεφάντωσις μὲ τὸ γεῦμα ἀπὸ μίαν συνοδίαν ἀνῶν, ὅπως ἦσαν ἐνδεδυμένοι μὲ διάφορα ἐνδύματα, καὶ σκεπασμένοι μὲ ξένα πρόσωπα, καὶ πλασά. ἡ ὁποία ἐπῆγε μὲ διάφορα μονόξυλα τρογύρω τῆς Γαλιώτας, ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον σημένος ὁ μικρὸς Πάππος μὲ ὅλα τὰ σολιδιά τε, καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ τὸν ἔφερε μὲ τὸν ἦχον

ἦχον ὅλων τῶ κανονίων εἰς ἕνα ὁσπίτιον καμαμένον ἐπὶ ταυτῆ, διὰ νὰ ἦθελε διαφυλαχθῆ ἐκεῖ εἰς ἀίδιον μνήμῃ τῶ μεταγενεσέρων. *

Ὀλίγας ἡμέρας ὑπερον ἀπ' αὐτὴν τὴν μεταγαλοπερεπεσάτῃ τελετῇ, ἔφθασε περὶ τὰς ἀρχὰς τῆ Σεπτεμβρίου εἰς Πετρέπολις ὁ Ἰσμαήλμπεις, πρίσβυς παντεξούσιος τῆ Πείγκιπος Τάμας, ἡοῦ τῆ δυσυχῆς Οὐατέην, καθὼς πρὸ ὀλίγου εἶπομεν, καὶ ἐπομένως νομίμου κληρονόμου τοῦ δεσπότη τῆς Περσίας. Αὐτὸς ἐδέχθη μὲ πᾶσαν τιμὴν, καὶ ἐφέρθη ἔμπαρθεν τῆ Αὐτοκράτορος. ἔκαρθη ἔμπαρθεν τῆς Βασιλείας τε καὶ τὴν σωήθειαν τὰς τρεῖς μετανοίας, καὶ μὲ ταῦτα ἀπ' οὗ εἶπε μίαν διγλωττον ὀμιλίαν εἰς περσικὴν διάλεκτον, ἐγονάτισε, καὶ ἠπάσθη τὸ κρᾶσθεον τῆς βασιλικῆς Πορφύρας, καὶ μετὰ ταῦτα τὸ χεῖρ.

* Ἴδου ἡ Ὀμιλία ὅπως ἔκαρθη ὁ Πρεσβυτής.

Χαριέσατε Κύριε.

ΚΑΘὼς ὁ ἥλιος λαμπρύνει ὅλον τὸν κόσμον, καὶ μεταδίδει εἰς πάντα τὰ πράγματα τὴν ζωογονητικὴν τε θερμότητα, καὶ καθὼς τὰ ἄστρα μὲ τὰς ἀγαθοεργὰς ἐπιρροὰς τῶν ἀναβλασάνουσι καὶ συντηροῦσι τὴν ζωὴν εἰς ὅλα τὰ κτίσματα, οὕτω καὶ ἡ Βασιλεία σου διασκορπᾷ καὶ χυτεῖ τὰς χάριτας

» καὶ τὰς ἀεργεσίας εἰς ὅλους ἐκείνους ὅπου
 » κατοικῶσι τὴν ἐπίγειον Σφαίραν. Ἡ δὲ δαι-
 » μονία ὅπου ὁ Θεὸς ἔδωκε τῆς Βασιλείας
 » σου δὲν δίδει ἀδειαν κανεὸς νὰ κηρυχθῆ
 » ἐναντίος σου. Ὁ Θρόνος τῆς Βασιλείας σου
 » τοσοῦτον ὑπερυψώνεται ἐπάνω εἰς τὰς ἄλ-
 » λους, ὅσον ὑπέρχει μὲ τὴν λάμψιν του ὁ
 » πλεὺν ἀντιβοῦλος ἀστέρας ὅλης τῆς ἄλλης.
 » Ὁ Θεὸς τόσον ὕψωσε τὰ δικαιώματα τῆς Βα-
 » σιλείας σου, ὥς τόσον ὕψωσε τὸ Διάδημά σου,
 » ὅσον ἐπλάτυνε τὴν Δεσποτείαν τῆ Βασιλεί-
 » ως Φεϋδέμ. ὁ Βασιλεὺς τῆς βασιλεύοντων,
 » νὰ σὲ στεφανώσῃ μὲ τὴν χάριν σου, καὶ ὁ
 » Βασιλεὺς Κιαβανὲμ νὰ σὲ πλουτίσῃ ἀπὸ
 » τὴν δόξαν σου. Γενναῖε, Ἀνίκητε, Μέγιστε
 » Ἰμπεράτορ τούτου τῆ αἰῶνος, ὁ Θεὸς νὰ εἴ-
 » ναι πάντοτε μὲ λόγους σου. Διὰ τῆς ἀγαθό-
 » τητος τῆ Παντοδυναμίας Θεῶ, καὶ διὰ μιᾶς
 » δόξαιμονίας, τὴν ὁποίαν ὁμολογῶσιν ἅπαν-
 » τες, ὁ χαλεστός Κυριός μου, καὶ ἀληθῆς
 » πιστὸς ἀνέβη εἰς τὸν Θρόνον, καὶ ἔλαβεν
 » εἰς χεῖράς σου τὰς ἡνίας τῆς κυβερνήσεως.
 » Ὁ Σοφὴς μὲ ἐπέμψεν ἐδῶ διὰ νὰ ξανα-
 » νεώσω, καὶ νὰ βεβαιώσω μὲ πᾶσαν ταπει-
 » νωσιν μίαν παντογενῆ φιλίαν μὲ τὴν Βα-
 » σιλείαν σου, καὶ νὰ σὲ συγχαρῶ ἐκ μέρους
 » του, ἐπιθυμῶντας ὅτι ἡ καθαρὰ ἑνωσις
 » ὅπου εἶναι κατὰ τὸ παρὸν ἀναμέσον τῆς

» Βασιλείας σου, καὶ τοῦ Κυρίου μου, νὰ ἦθε-
 » λε σωτηριῶν καὶ αὐξήνῃ καὶ ἅπλο τὸ ἕνα
 » μέρος, καὶ ἅπλο τὸ ἄλλο. *

Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐζήτησε κατὰ τὸ συνηθισ-
 μένον εἰδησεις δεξιῶν ὑγείας τῆ Σοφῆ τῆ Βα-
 σιλείας σου. εἰς ποιῶντιν ἐρώτησιν ὁ Πρέσβυς
 δὲν ἀπεκρίθη, παρὰ χυῶντας θερμότητα
 δάκρυα. διότι ἐπίσθεν νὰ ἦτον ἀποθαμμένος
 ὁ γέρον Σάχ Οὐσεῖνης, ἐπειδὴ καὶ τὸ εἶχε βε-
 βαιώσῃ καὶ τὴν ὁδὸν τῆς ἀποστολῆς σου καὶ ὁ νέος
 Σάχ Τάμας. ὡς δὲ ἐτελείωσεν ἡ ἀκρόασις,
 ἐφέρθη εἰς τὸ δεξαταγμένον Παλάτιον διὰ τῆς
 ἐκτραορδιναρίας Πρέσβεις, καὶ ἐδεξιάθη μετὰ
 πολλῆς φιλοφροσύνης εἰς τὴν ξάπεζαν τοῦ
 Αὐτοκράτορος. ὁ ὁποῖος ἠθέλησε περιπλεῶν νὰ
 τιμήσῃ τὴν ἑλίγον καιρὸν τῆς δεξαταγῆς σου μὲ
 ξεφάντωσες ἀπὸ συνοδίαις ἐνδεδυμέναις μὲ ξένα
 καὶ διάφορα προσωπεῖα. Ἐν ὅσῳ δὲ ἐγίνοντο αὐτὰ
 τὰ ξεφαντώματα, ἦλθεν εἰδησις εἰς Πετρίπολιν,
 ὅτι παρεδόθη ἡ Μπακέ. ἠκολούθησε δὲ τοιαύ-
 τος ἔσπας. Ὁ Στρατηγὸς Ματθασκῆνος κάμνωντας
 ἄρμυρα ἅπλο Ἀσρακὰν μὲ 20 Πλοῖα, καὶ τρεῖς
 χιλιάδας στρατιώτας, εἶχε φθάσῃ εἰς τὰς 28 Ἰου-
 λίας 1723 ἐμπεροθεν αὐτῆ τῆ μεγάλης κάστρου. καὶ
 ὡς ἐρρίψεν τὰ σίδηρα, ἐπέμψεν ἕνα Ὀφικιαλί-
 ὄν σου πρὸς τὸ Κυβερνήτην μὲ μίαν ἐπιστολὴν, σω-
 τροφισμένῳ μὲ ἄλλῳ μίαν ὅπου εἶχεν ἀφήσῃ
 εἰς Ἀσρακὰν ὁ πορευομένης Πρεσβευτῆς Ἰσμαήλ-
 μπε-

μπείς, ὅταν ἀπέρασεν ἐκεῖθεν διὰ τὴν ὑπάγην εἰς Πετρόπολιν. καὶ αἱ δύο ἐπιστολαὶ ἐπαραινύσαν τὰς πολίτας τῆς Μπακῆ νὰ βαλῶσιν ὑπὸ τὴν πορσασίαν τῆς Ρούσων. μὲ ὅλον τὸτο ὁ Κυβερνήτης ἀπεκρίθη τῷ Ὀφφικιαλίς, πῶς δὲν ἠδύνατο νὰ ἀφήσῃ ξένα στρατεύματα νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν Πόλιν, χωρὶς ῥητικῶν πορσαγῶν τῷ Σοφῆ, καὶ ἐπιμύσει εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν μερικὴς Δεπουτάτης πρὸς τὸν Στρατηγὸν Μαθουσκῆνον, διὰ νὰ τῷ εἰπῶν τὰ ἴδια. ὁ δὲ Στρατηγὸς τοῦ ἐμίλυσε πάλιν, ὅτι νὰ ἤθελε τοῦ ἀνοίξῃ τὰς πύλας, εἰδὲ μὴ λυαγκάζετο νὰ φερθῇ ὡς ἐχθρὸς πρὸς αὐτὸν, καὶ διὰ τοῦτο ἤθελε νὰ μάθῃ χωρὶς ἀναβολῶν τὴν πελευταίαν τε ἀποφασίσαι. Οἱ ἴδιοι Δεπουτάτοι ἐγύρισαν πάλιν, καὶ τὸν ἐβεβαίωσαν, ὅτι ἡ Πόλις δὲν ἤθελε δεχθῆ ὀξάπαντος Στρατεύματα ὅπου δὲν ἦσαν τοῦ Πέρσου Βασιλείως. Τότε ὡς εἶδον ὁ Στρατηγὸς, ὅτι δὲν ἠμποροῦσε νὰ κατορθώσῃ τὸ οὐδὲν μὲ τὸ καλὸν, ἀποφασίσαι νὰ μεταχειρισθῇ τὴν δυναστείαν, καὶ ἐπρόσβαξε νὰ προβάλλωσιν μερικὰ Γαλεώνια διὰ νὰ πολεμήσῃν μὲ ταῖς μπόμπαις τὸ Κάστρον. Ἀντετάθησαν κατὰ ἀλήθειαν οἱ κάτοικοι τῆς Πόλεως ὀλίγας ἡμέρας ἀνδρειωμένα, ἀλλὰ βλέποντες ὅτι ἐσσοχαροῦντο ἀπὸ τὴν φωτίαν τῆς Ρούσων, παρεδόθησαν εἰς τὰς 7 Αὐγύστου, καὶ ἐδέχθησαν αὐτὰς εἰς τὴν Πόλιν των, πορ-

φασι-

φασιζόμενοι ὅτι δὲν ἐπαρρόθησαν ἐξ ἀρχῆς, καὶ μερικὴς κακογνώμονας ὅπως ἐρίσκοντο ἀναμεσα εἰς αὐτὰς. Τοικοτρόπως εἰσέβη εἰς Μπακὴ ὁ Στρατηγὸς Μαθουσκῆνος μὲ τὰ Στρατεύματα, καὶ ἐδέχθη μὲ πᾶσαν τιμὴν, καὶ μὲ τὰς δὲφηνίαις πᾶν τὸ τῆ λαῶ. Εἰς τόσον ὁ Πρεσβυτῆς τῆς Περσίας δὲν ἔμεινεν ἀργὸς εἰς Πετρόπολιν. Ὡσάν ὅπου ἐγνώριζεν αὐτὸς πόσον ἐσπερε νὰ φοβῆται (ἡ Περσία) καὶ ἀπὸ τὴν τερικὴν δύναμιν, καὶ ἀπὸ τὴν αὐθάδειαν καὶ θηριογνωμίαν τῶ ἀποστάτη Μιρβείση, δὲν ἔπαυε νὰ συνομιλῇ συχνάκις μὲ τὴν Συμβελάτορας ὅπου ἐδιώρισεν ὁ Αὐτοκράτωρ δι' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. αἱ συνομιλίαι ἔλαβον τέλος, μὲ μίαν σωθῆνικὴν συμμαχίαν ἀναμέσον τῷ Αὐτοκράτορι Ρούσας, καὶ τῷ Πείγυπιος Τάμας, ὅπου ἦτον ὁ νόμιμος Σοφῆς τῆς Περσίας. αὐτῇ ἡ σωθῆνικὴ περιελάμβανεν ἐν συντόμῳ ταῦ-

» τα τὰ δύο ἄρθρα. Α'. ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ
 » Ρούσας ἐτάξε τῷ Βασιλείῳ Τάμας μίαν
 » ἐπιμύσει βοήθειαν ἀπὸ μίαν ἀξιόμαχον δύ-
 » ναμιν πεζικὴν καὶ ἱππικὴν ἐναντίον τῆς ἀπο-
 » στατῶν τῆς Βασιλείας, ἕως ὅπως ἤθελαν ἀ-
 » φανισθῆναι τελείως, καὶ ἤθελε σταθεραθῆναι πάλιν εἰς τὴν Περσίαν ἢ γαλιῶν. Β'. ὅτι ὁ
 » Βασιλεὺς Περσίας εἰς ἀντιμιθίαν, παραι-
 » τοῦσε καὶ πάντοτε τῆς Ρούσας τὴν Πόλιν
 » Δερμπεντ ἢ Μπακῆ, μὲ πᾶσαν τὴν πε-

Σωθῆνικαὶ
 τῷ Αὐτο-
 κράτορι
 μετὰ τῆς
 Περσίας.

ειο-

», ειοχὴν αὐτῶν, ἥτις δέλεσται κατὰ τὴν
 », Κασπίαν Θάλασσαν, ἢ προσέτι πὰς Ἐπαρ-
 », χίας, Γιλάν, Μαζανδερὰν, ἢ Ἀσραβατ,
 », ἧς νὰ ὑπηρετωῦ εἰς ἑξοφὴν τῆς Ρουσι-
 », κῶν Στρατομάτων, χωρὶς νὰ ἔχη ἄλλο βᾶ-
 », ρος ὁ Βασιλεὺς Περσίας δι' αὐτὴν τὴν ὑπό-
 », θεσιν. Μὲ τοιοῦτον τρόπον σωηθεῖσιν οἱ
 Ἡγεμόνες νὰ ἀποκαταστάνωνται κύριοι τέλος
 πάντων ἐκείνων τῆς πόπων, ὅπου εἰς τὴν ἀρ-
 χὴν ἐφαίνετο, πῶς ἤθελον μόνον νὰ τὰς ἑξου-
 θευθίσου, ἢ νὰ τὰς βοηθήσαν.

Ἰ. τομ.
 Νεσεσ.
 Τομ. δ'.
 φ. 371.

* Ὁ Ἰσμαὴλ Βεκ, ὁ παροικημένος Πρεσ-
 βύτης τῆς Περσίας, ἤθελε νὰ μισόση εὐθύς
 ὅπου ἐτελείωσε τὴν σωθῆκην, ἀλλ' ὁ Αὐ-
 τοκράτωρ τῆ ἐμήνυσεν, ὅτι τῆ ἔκανε χάριν, ἐ-
 ἂν ἤθελε μείνῃ ἀπόμιν ὀλίγον καιρὸν νὰ ἀνα-
 παυθῆ, ἢ νὰ ἀπολαύσῃ τοῦ καιρῆ ταῖς ἑυ-
 φαῖς. ἢ αὐτὸς ὡς φρόνιμος ἢ πολιτικὸς ὑπέ-
 κισεν. ὅθεν τῆ ἐδείχθησαν ἢ ἐπιμασίαις τῆς
 Καραβίων, τὰ Νεώρια, ἢ ἀποθήκαις, ἢ τὰ
 χωρία, ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὸν κρατήσῃ
 παρὰ ὡς τὸ τέλος τοῦ μίωτος, ἢ τότε ἐπῆγε
 διὰ νὰ ἀποχαιρετήσῃ τὸν Αὐτοκράτορα. Ὡς ἐ-
 πλησίασε λοιπὸν εἰς τὸν Ὄρόνον, ὁ Αὐτοκρά-
 τωρ ἔδωκε τῆ Καγκελλάρειαν τὴν ἐπιστολὴν ὅπως
 ἔγραφε πρὸς τὸν Σάχ τῆς Περσίας εἰς ἀπό-
 κεισιν. ὁ δὲ Καγκελλάρειος τὴν ἔδωκε τῆ Πρέσ-
 βειω, παραγγέλωντάς τε ἐκ μέρους τῆς Αὐτο-
 κρα-

κρατικῆς τοῦ βασιλείας, νὰ βεβαιώσῃ τὸν
 Σάχ τὸν Βασιλέα τοῦ ἧς τὴν τελείαν φι-
 λίαν τῆς Βασιλείας τοῦ, καὶ τὴν ἑαθεράν τοῦ
 θέλησιν εἰς τὸ νὰ ἑξοφύλαξῃ πισῶς τὴν σω-
 θῆκην ὅπου ἔγινεν ἀνάμεσα εἰς τὰ δύο Βα-
 σίλεια. ὡς δὲ ἔλαβεν ὁ Πρεσβύτης τὴν ἐ-
 πιστολὴν τῆ Αὐτοκράτορος, τὴν ἔβαλεν ἐπάνω
 εἰς τὸ κεφάλι τε, ἢ εἶπε τὴν ἀπόλουσον ὀμι-
 λίαν. ἢ ἀφ' οὗ ἠσπάσθη τὴν χεῖρα τοῦ Αὐ-
 τοκράτορος, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν μὲ ἀκραν τοῦ
 ἑξαίεσιν διὰ ταῖς πολλαῖς τιμαῖς ὅπως τῆ
 ἔκαμω.

Χαίρετε Ἰμπεράτορ.

Η Βασιλεία σε ὅπου διὰ τοῦ Θεοῦ ἐλέ-
 ους, ἢ διὰ τῆς προσασίας τῆς Ἀγγέ-
 λων ὑπερβαίνει εἰς τὴν φήκην καὶ εἰς τὴν
 ὄξαν τοῦ ὀνόματος τὸν Δαρεῖον, καὶ τὸν
 μέγαν Ἀλέξανδρον, εἰς τὴν ἀγαθότητα τὸν
 (1) Ναχιραββανούμ, ἢ Φειδουνούμ, ἢ
 εἰς τὴν ἀνδρείαν τὸν Κιαβανέμ, εἶναι τὸ
 ἀληθινὸν ἢ μακάριον ἄστρον (2) Μερὴν,
 ὅπως

(1) Ὄνόματα τειῶν περιφώνων Βασιλείων τῆς Περ-
 σίας.

(2) Ἐννοεῖ τὸ ἄστρον τοῦ Διὸς, τὸ ὅποιον οἱ
 Πέρσαι ἐκδέττουσιν ἀνώτερον ἀπὸ ὄλους τοῦς
 πλανήτας, ἐπειδὴ ἢ τὸν Κρόνον βάνουσιν ὑποκά-
 τω τε.

Ἰ. τομ.
 Νεσεσ.
 Τομ. δ'.
 φ. 272.

,, ὅπου ὁ Παντοδύναμος Θεὸς ὕψωσεν εἰς τὴν
 ,, τελείαν ἢ ἀκροτάτην Μοναρχίαν.
 ,, Δόξα ἢ ἀνεσις τῷ Θεῷ ὅπου διὰ τῆς χά-
 ,, ριτός του ὁ Κύριός μου ἢ Λυθούτης, ὁ ἁ-
 ,, ληθῆς πιστός, ἐτίμησεν ἐμοῦ μὲ τὸν χα-
 ,, ρακτῆρα τοῦ Πλευσιποτοντζιαεῖς Πρέσβεως
 ,, σιμά εἰς τὴν Αὐτοκρατορικῆν σου Βασιλεί-
 ,, αν, ἢ ὅπου ἔλαβα τὴν τύχην νὰ ἀνακαι-
 ,, νίσω καὶ νὰ συσφίξω περισσώτερον τὴν
 ,, παλαιὰν φιλίαν ἀναμέσον τῆς δύο Μονάρ-
 ,, χων.

Εἰ γὰρ εἶμαι βέβαιος πῶς οἱ ἐχθροί μας,
 ,, οἱ ὅποιοι ἕως πῶρα μᾶς ἔβαλαν εἰς πολ-
 ,, λὴν ὑποφίαν, θέλουσι πέσει εἰς μεγαλω-
 ,, πᾶτιν ἀδηνανίαν διὰ τὴν παρούσαν ἀνα-
 ,, νέωσιν τῆς φιλίας. ἢ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος,
 ,, οἱ ὑπήκοοί μας ὅπου ἕως πῶρα ἦσαν εἰς
 ,, μεγαλωπᾶτιν κἀκωσιν, θέλουσι κάμει πάν-
 ,, δημαῖς ἑορταῖς, σωμαγαλλόμφοι ἀναμεταξὺ
 ,, τῆς δι' αὐτῆν τὴν παντοτεινὴν φιλίαν.

Ὁ Παντοδύναμος Θεὸς νὰ πολυχρονῇ τὰς
 ,, ἡμέρας τῆς Βασιλείας σου, καὶ νὰ ἐνισχύσῃ
 ,, τὴν δεξιάν σου. ὅθεν οἱ φίλοι καὶ τῆς δύο
 ,, Μονάρχων νὰ δυνηθῶν νὰ θριαμβύσῃ
 ,, καὶ τῆς ἐχθρῶν τῆς, ἢ νὰ τὰς καταπτήσῃ
 ,, εἰς ἐχάτιν ταπεινώσιν. *

Ὁ δὲ Τούρκος ὡς ἔμαθε τὴν γενομένην
 σιωθῆκην, ἔδειξε πῶς τοῦ ἐκακοφαίνεται πο-
 λύ,

λυ, καὶ ἔδωκε νὰ καταλάβου φανερά, πῶς ὁ Τούρ-
 θέλωντας νὰ ὀφελιθῆ ἀπὸ τῆς διχονοίας ὁ-
 τοῦ ἐκαταξέχρισαν τὴν Περσίαν, δεῦ ἡμπο-
 ρούσε νὰ βλέπῃ μὲ καλὸν ὄμμα τὸν Αὐτοκρά-
 τορα τῆς Ρουσίας ὑψωμένον μὲ τὸν Σουλτά-
 νον Τάμας. Ὁ Πρέσβυς τῆς Ρουσίας Νιέ-
 πλιεφ, ὅπου ἦτον εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔ-
 δωσε παρῶδύς εἰδῆσιν πρὸς τὸν Βασιλέα σου,
 ὅτι τὸ Ντιβάνι ἦτον εἰς χεῖρας νὰ κηρύξῃ
 πόλεμον ἐναντίον τῆς Ρουσίας. Ὁ δὲ Μέγας
 Πέτρος, ὅπου διὰ νὰ ὁμολογήσωμεν τὴν ἀλή-
 θειαν, εἶχε λάβῃ ἕνα πικρὸν φόβηξον ἀπὸ
 τὰ Τερκικὰ στρατόματα, δεῦ ἐκεῖνο ὅπε ἐσυ-
 νέβη εἰς τὸν ποταμὸν Προῦπην, ἐκοινολόγησε
 τῷ μεγάλῳ Τούρκῳ τὰς σιωθῆκας ὅπου εἶ-
 χεν ὑπογράψῃ μὲ τὸν νέον Σοφίω Τάμας, ἢ
 τὸν ἐπροσκάλει νὰ ἐνωθῆ ἢ αὐτὸς, βεβαιώων-
 τᾶς τον, ὅτι ἤθελε δεξυλαῖξῃ δὶσεβᾶς τὰς
 σιωθῆκας ὅπου εἶχε κάμῃ μὲ αὐτὸν. ἐπειδὴ
 δὲν ἦτον ἄλλος ὁ σκοπός του, παρὰ μόνον
 νὰ σιωφῆξῃ εἰς αὐτὴν δυσυχῆ Ἡγεμόνα, ὅπου ἐ-
 πειράζετο ἀσεβᾶς ἀπὸ εἰς ὑπήκοον ἀποστά-
 τῶν. Αὐτὴ ἡ εἰδῆσις ὑψωμένη μὲ τὰ καλά
 λόγια τῷ Πρέσβεως τῆς Γαλλίας, καὶ μὲ τὴν
 εἰρήνοποιὸν κλίσιν τῷ μεγάλῳ Βεζίρη, ἡσύ-
 χασαν τὸ πνεῦμα τῷ μεγάλῳ Τούρκῳ. ὁ ὁ-
 ποῖος ἐκλέγωντας τινὰς ἐπιφόπους, τὰς ἔδω-
 σε τὴν ἐπιστάσιαν νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὸν
 Πρέσ-

Πρέσβεια τῆς Γαλλίας ἢ μὲ ἐκείνον τῆς Ρ' ρω-
σίας ἕνα συμβιβασμὸν ἀναμέσον τῆς δύο Βα-
σιλείων ἢ τὰς ὑποθέσεις τῆς Περσίας. οἱ
πληρεξούσιοι ἢ τοῦ εἰδῶς ἢ τοῦ ἄλλου μέρους
ὑπερον ἄπο μίαν παραγματείαν ἐμποδισμένῳ
ἀπὸ μυσίας ἁπορίας, ἢ νῆα ἐφοδρέματα, ἐ-
συμφώνησαν εἰς τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.

Συνθήκαι
τῆς Τούρ-
κου μετὰ
τῆς Ρ' ρω-
σίας.

α. Ὅτι ἔτι νὰ ἤθελε δυναθῆ ὁ μέγας
Τούρκος νὰ τραβίσῃ χεῖρ μὲ τιμὴν ἀπὸ
τῆς ἐπιχειρήσεως του εἰς Περσίαν, ἔφερε
πε νὰ πέμψῃ ὁ νέος Σοφὴς Τάμας νὰ τὸν
παρακαλέσῃ μὲ μίαν ἀξιόλογον πρεσβείαν,
διὰ νὰ ἤθελε δώσῃ τέλος εἰς τὰ ὑποκλήματα
ὅπου ἔκαμψεν εἰς τὰς Ἐπαρχίας τῆς Περ-
σικῆς Μοναρχίας, ἢ νὰ ἀχαρισθῆ νὰ
ἀφήσῃ τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Ρωσίας ὅπως
ἤθελε φυλάξῃ τὰς συνθήκας ὅπου ἔκλεισε
μὲ αὐτὸν, ἔξω ἀπ' ἐκεῖνα τὰ ἄρθρα ὅπου
ἠμποροῦσαν νὰ εἶναι ἐναντία τῆς δόξης ἢ
τῆς ὑποθέσεων τῆς Βασιλείας τῆς. τὰ ὅποια
ἐὰν ἤθελον ὀρεθῆ τοιαῦτα, ἤθελον ἦσαι
ἄκυρα, ἢ ἤθελον διορθωθῆ. β. Θέλει εἶ-
σαι συγχωρημένον εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τῆς
Ρωσίας νὰ κρατῆ καὶ νὰ ἐξουσιάζῃ τοὺς
τόπους ὅπου ἀείρονται ἀναμέσον τῆς Καυ-
κασίων Βουωῶν, ἢ τῆς αἰγιαλῶν τῆς Κα-
σπίας Θαλάσσης μὲ ταῖς περιουχαιῖς τοῦ
Δερμπέτ, Μπακῆ, Γιλάν, Ρ' ἄν, ἢ Φερε-
βάτ,

βατ, μέχρ' τῆ Ποταμῆ Ὄσα. γ. Τὰ σύ-
νορα ἀναμέσον τῆς δύο Βασιλείων, θέλου
διωρεθῆ, μεταξὺ Σχαμαχίας, ἢ Μπα-
κῆ. δ. Εἰς τὴν τερικὴν Βασιλείαν ἔξω
ἀπὸ τὰ ὑποκλήματα ὅπου ἔκαμε, θέλου
παρατηθῆ αἱ Ἐπαρχίαι τῆς Εἰβάν, Τα-
βείς, ἢ Κασβίν, ἕως ἐκεῖ ὅπου ἔφθασαν
τὰ παλαιὰ ὄρια τῆς τερικῆς δεσποτείας.
ε. Ὅσον ἔτι τῆς ἄλλους τόπους ὅπου ζητεῖ
ἢ Τερικὴ Βασιλεία, θέλου φροντίσει νὰ
τὴν ἀχαρισήσῃ, ὅταν ἤθελε γυῖν ἢ ἐ-
πίσημος συνθήκη, καὶ μάλιστα ἀν' ἤθελον
ἀχαρισθῆ τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Ρωσίας
εἰς τὰ ἄρθρα ὅπου ἁλαμβάνεσι περὶ ἐμ-
πορίας.

Αὗται αἱ δύο συνθήκαι εἰ μόνον ἐβεβαίω-
σαν τῆ Αὐτοκράτορος τῆς τῶν ὅπου ἀποκτι-
σεν εἰς τῆς αἰγιαλῶν τῆς Κασπίας Θαλάσσης,
ἀλλὰ καὶ τῆ ἐφοδρετῆ τὴν δεσποτείαν δύο
ἄλλων μεγάλων καὶ πλεσίαν Ἐπαρχίων, δι-
θύς ὅπου ἤθελε σαθερωθῆ εἰς Περσίαν ἢ ἡ-
συχία. Ἦτον ἕνα μέσον ἰχυρώτατον ἔτι νὰ
καταπάσσωσι ἀπὸ τῆς ἢ σύγχυτες εἰς ἐκείνῳ
τὴν δυσυχισμένῳ Μοναρχίαν. καὶ τὰτο ἦτον
νὰ ἐνωθῶν ὁμοῦ ἢ δυνάμεις τῆς Τούρκων ἢ
τῆς Ρωσίων ἔτι νὰ ὑποδιώξω τὸν ἄποσάτλη
Μιρβείσλη. ἀλλὰ δὲν ἦτον νὰ ἐλπίζῃ τινὰς
νὰ ἐνωθῆ ὁ Τούρκος μὲ τῆς Χερσιανῆς ἔτι νὰ
S χυση

χύση μισουλμανικὸν αἷμα, καθὼς ἐφάνησαν πολλοῖσι χεισιανοὶ νὰ ἐκδοῦν μὲ τὸν Τούρκον διὰ νὰ χύσω χεισιανικὸν αἷμα. Ἐξω ἀπ' αὐτοῦ ὁ Τούρκος δὲν ἠμποροῦσε νὰ φεραπόδῃ ἕπο τὴν ζήλοφθονίαν καὶ τὸν φόβον ὁποῦ εἶχε, βλέπωντας τοὺς Ρούσους πολλὰ ἰχυροὺς ἐπάνω εἰς τὰ σωῶρά τε εἰς Ἀσίαν. Ὅπως καὶ ἂν εἶναι, ὁ Αὐτοκράτωρ Πέτρος εἶδεν ἐλεύθερον τὸν ἑαυτόν τε ἀπὸ ἐχθρῆς. ἀλλ' οἱ Καζάκοι κατὰ ἀλήθειαν, ἢ ὁποῖον ὁ ἀρχηγὸς εἶχεν ἀπεθάνη, ἔδωσαν φόβον μήπως ἤθελον ἐγερθῆ καμία ἐπανάστασις εἰς τὸν τόπον τῆς. αὐτοὶ ἐπέμφαν εἰς Πετρούπολιν μερικὰς Χιλίάρχας, καὶ μὲ ἔσπον πολλὰ ἐπερήφανον ἐζήτησαν ἕνα Ἰτμάνλι καὶ τὴν θάλησιν τῆς, καὶ τὴν ξανακύρωσιν ἀπὸ πολλὰ προνόμια, ὅπου ἔλεγον νὰ τῆς ἐσύκωσαν ἀδίκως. ἀλλὰ τὸ κακὸν δὲν ἐπροχώρησε περαιτέρω. ἐπειδὴ καὶ οἱ Χιλίαρχοι ἐφυλακώθησαν, καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ ἔδωσε διὰ Ἰτμάνλι αὐτῆ τῆ παρὰ χάριτος γένους τὸν Κνέζλιω Γαλιτζίνον. εἰς τὴν ὁποῖον τὴν ἐνεμπιστοσύνην καὶ ἀξιοπτι ἐγνώριζε, ὅτι ἠμπορεῖ νὰ ἀναπαύεται ἡσυχος.

Ὡς ἐσαθερώθη πάλιν ἡ ἡσυχία ὁλοῦθεν, ὁ Μέγας Πέτρος δὲν ἐσοχάθη ἄλλο, παρὰ νὰ βάλῃ εἰς ἔργον ἕνα σκοπὸν ὅπου εἶχε ἀπὸ πολλοῦ εἰς τὸν νοῦν του, καὶ εἶχε ἀποσηλάση

Ο Πείρι-
κι Γα-
λιτζίν
γίνε Ἰτ-
μάνλι καὶ
Καζάκων.

λάση εἰς τὴν καρδίαν του. νὰ ἐπέψῃ δηλαδὴ μὲ πολλὴν δόξαν καὶ παρρησίαν τὴν Βασιλίαν Αἰκατερίνην τὴν σύζυγον τῆς, διὰ νὰ τῆς βεβαιώσῃ μὲ τοῦτον ἔσπον τὴν ἑαδοχὴν, ἢ ἂν ὁ θάνατος ἤθελε τὸν προαρπάσῃ. Ὁ δὲν ἐκήρυξεν ἕνα Δόγμα, εἰς τὸ ὁποῖον ὀνομάζοντας τὸν ἑαυτόν τε Σεβασὸν καὶ Αὐτοκράτορα πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, ἔδιδε τὴν εἰδησιν πρὸς ὅλους τῆς πίστες ὑπηκόους τε, ὅτι αὐτὰς σωθήσεται σαθερὰ εἰς τὰ χεισιανικὰ Βασίλεια, νὰ ἐφέσω οἱ Μονάρχαι τῆς ἰσλαμικῆς γυναικῆς, καθὼς ἐβάλλῃ εἰς ἀφ᾽ ἑξῆς καὶ ἀπὸ τῆς Αὐτοκράτορας τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῆς ἀληθινῆς γραικικῆς πίστεως, Γουσιανὸν, Ἡράκλειον, Λέοντα τὸν σοφόν, καὶ ἄλλας. Περιπλέον ἔσωντας νὰ βάλῃ τὸν ἑαυτόν τε εἰς κάθε κίνδυνον εἰκοσιπέντε συνεχεῖς χρόνους, καὶ διὰ πῦτο κερδίζοντας εἰς τὴν Ρωσίαν μίαν εἰρήνην καὶ μίαν δόξαν ζηλούμενιν ἀπὸ κάθε ἄλλο ἔθνος, ἐπειδὴ ἡ Βασίλισσα Αἰκατερίνα, ἡ παμφιλίατι σύζυγός του, ἔγινε πολλὴ ἀναφυχή καὶ βοήθειά του εἰς πάσας τῆς ἐκστρατείας, ἐξόχως δὲ εἰς τὸν κινδυνώδη πόλεμον τοῦ Προύτου, ὅπου εἶχε καταντήσῃ τὸ Ρουσσικὸν Στράτευμα εἰς ὀλιγότατον ἀριθμὸν, καὶ εἰς μίαν ἄκραν ἔλλειψιν ἀπὸ κάθε ἀνάγκης, ἐπιθυμῶντας νὰ ἀνταμείψῃ

Περίλη-
ψι τοῦ
δόγματος
ὅτι ἐκή-
ρυξεν ὁ
αὐτοκρά-
τωρ διὰ
τὴν ἐπέψ-
ιν ἡ Αἰκα-
τερίνης.

» τῆς μεγάλης τῆς ἀξίας, ἀποφάσισε νὰ τὴν
 » σέβῃ παρρησία Ἀυτοκρατορίας πατρῶν τῆς
 » Ρουσιῶν. τὴν ὁποίαν ἀποφασίντου δίδει
 » εἶδῃσιν, ὅτι θέλει νὰ τὴν τελειώσῃ εἰς Μό-
 » σκαν τὸν σιμωτεινὸν χειμῶνα.

* Ἰδού ἀπολεξεὶ τὸ Δόγμα, τῆ ὁποῖα προεί-
 πομεν τὴν περίληψιν.

Ἰπομν.
 Νεφ. σ.
 Τομ. δ.
 φ. 376.

Ἡ Μεῖς Πέτρος πρώτος Ἰμπεράτορ καὶ Ἀυ-
 τοκράτορ ἀπάσης Ρωσίας, καὶ τῆς ἐξῆς.
 Δίδουμεν εἶδῃσιν πρὸς πάντας τῆς Ἐκκλη-
 σιαστικούς, Ἀξιωματικούς πολιτικούς καὶ
 στρατιωτικούς, καὶ πρὸς πάντας τῆς λοιπῆς
 τοῦ Ρουσικῆ γένους, τοὺς πιστοὺς μας ὑ-
 πηκόους. δὲν εἶναι τινὰς ὅπου νὰ μὴν ἡ-
 ξόβῃ τὴν πεπαλαιωμένην καὶ παντοτεινὴν
 συνήθειαν, ὅπου ἦτον σαφερωμένη εἰς τὰ
 Βασίλεια τῆς χριστιανοσύνης, καὶ τὴν ὁποί-
 αν σέφουσιν οἱ Βασίλεις τῆς ἰδίας συμβί-
 ρης, καθὼς καὶ τὸ παρὸν συνηθίζεται, καὶ
 καθὼς ἐβάλεθι πολλάκις εἰς πρᾶξιν εἰς
 τῆς ἀπερασμένης καιρῆς ἀπὸ τῆς Ἀυτοκρά-
 τρας τῆς ἀληθῆς πίστεως τῆς Γραικῶν. ἀ-
 πό τὸν Ἀυτοκράτορα δηλαδὴ Βασίλειον, ὁ-
 ποῦ ἔσεφε τὴν σύζυγόν τε Ζλωβίαν. ἀπὸ
 τὸν Ἀυτοκράτορα Γεσινιανόν, ὅπερ ἔσεφε τὴν
 σύμβιον τε Δεπικίναν. ἀπὸ τῆς Ἀυτοκράτορα
 Ἡρά-

» Ἡράκλειον, ὅπερ ἔσεφε τὴν σιμωδοῦντε Μαρ-
 » τίναν. ἀπὸ τὸν Ἀυτοκράτορα Λέοντα τὸν σο-
 » φόν, ὅστις ἔσεφε τὴν σύζυγόν τε Μαρίαν,
 » καὶ ἀπὸ ἄλλους πολλούς, οἱ ὁποῖοι ἔδεσαν
 » ὁμοίως τὸ βασιλικὸν Διάδημα εἰς τὴν κεφα-
 » λὴν τῆς ἰδίων τους συζύγων, τοὺς ὁποίους
 » Ἡμεῖς παρασιωποῦμεν ἐνταῦθα, διότι ἡ-
 » θελον ἦσαι μακρυλογία νὰ τοὺς ἀναφέρω-
 » μεν.

Προσέτι εἶναι γνωστὸν ἕως τοῦ ἐκδέσασμεν
 τὴν ζωὴν μας, καὶ πῶς ἐσωπαπανθίσασμεν
 τοὺς πλέον μεγάλους κινδύνους διὰ τὸ ὄφε-
 λος τῆς Πατρίδος μας εἰς τὸν ὑσερινὸν πό-
 λεμον, ὅπου ἠκολούθησε συνεχῶς ἑκοσι καὶ
 ἕνα χρόνον. τὸν ὁποῖον μὲ τὴν βοήθειαν τῆς
 Θεοῦ ἐτελειώσαμεν μὲ τόσον τιμημένον βό-
 ρον, ὅ ὠφέλιμον, ὅπου ἡ Ρωσία δὲν εἶ-
 δε ποτὲ μίαν παρομοίαν εἰρήνην, οὔτε ἀ-
 πόπτισε ποτὲ τὴν δόξαν, ὅπου τῆς ἐπροξέ-
 κήθη ἀπὸ τοῦτον τὸν πόλεμον. Ἡ Ἀυτοκρα-
 τρία Αἰκατερίνα, ἡ παμφιλτάτη σύζυγός
 μας μᾶς ἐβοήθησε πολὺ εἰς ὅλην τῆς κινδύ-
 νης, οὐ μόνον εἰς τὸν προειρημένον πόλεμον,
 ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας ἐκστρατείας, εἰς τῆς ὁποίας
 μᾶς ἐσυντρόφωσε θεληματικῆ, καὶ μᾶς ὑ-
 πηρέτησε διὰ σύμβουλος ὅσον ἐδυνήθη, ὑ-
 περβάσα τὴν ἀδένειαν τῆς Φιλίας φύσεως,
 S 3 ἑξόχως

,, ἔξοχος δὲ εἰς τὸν πόλεμον ἐναντίον τοῦ
 ,, Τούρκου καὶ τῆς ὀχθῆς τοῦ Ποταμοῦ Πρέ-
 ,, του, ἐπεὶ ὅπου εἶχε καταστήσῃ τὸ στρατό-
 ,, μάμας εἰς 22 χιλιάδας στρατιώτας, καὶ ἐ-
 ,, κείνο τοῦ Τέρμε ἦν συνθεμέριον ἀπὸ 270
 ,, χιλιάδας. Εἰς τοιαύτῳ ἐπεγνωσμένῳ πε-
 ,, εῖσασιν, αὐτὴ ἔκαμψεν ἐπίσημον τὸν ζῆλον
 ,, τῆς, μάλιστα μὲ μίαν καρτεροφυχίαν ὑπὲρ
 ,, τὴν γυναικείαν φύσιν, καθὼς εἶναι γνω-
 ,, σὸν πρὸς ὅλον τὸ Στρατόμα, καὶ εἰς ὅλον
 ,, τὸ Βασιλείονμα. Δι' αὐτὰς λοιπὸν τὰς αἰ-
 ,, τίας, καὶ μὲ τὴν διώκωμιν τῆς ἔξουσίας
 ,, ὅπου μᾶς ἔδωσεν ὁ Θεός, ἀποφασίσασμεν
 ,, νὰ σολίσωμεν αὐτὴν τὴν Σύζυγόνμας μὲ
 ,, τὴν αὐτοκρατορικὸν Στέμμα διὰ ἀχάρισον
 ,, ἀμοιβὴν ὅλων τῆς κόπων τῆς. Τὸ ὅποιον ἂν
 ,, Θεός ἀδοκεῖ, θέλει γένη εἰς Μόσκαν τὸν
 ,, παρόντα χειμῶνα, καὶ δίδωμεν τὴν εἰδησίαν
 ,, αὐτῆς τῆς ἀποφασίσεώς μας πρὸς ὅλους τοὺς
 ,, πιστοὺς ὑπηκόους μας, πρὸς βοήθειαν τῆς ὁ-
 ,, ποίων ἡ Αὐτοκρατορικὴ ἡμῶν εὐνοία εἶναι ἀ-
 ,, μετάτρεπτος, καὶ ἀναλλοίωτος. *

Ο Πέτρος
 ἀδελφεὶ εἰς
 Πέτροπο-
 λιν.

Ἐτοιμάθησαν λοιπὸν διὰ μίαν τοιαύτῳ τε-
 λετήναι πλέον μεγαλοπρεπεῖς προπαρασκευαίαι.
 ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἐπανεβή τοῦ Μονάρχου μία ἀ-
 δελφεία, ὅπου ἐφόβισεν ὅλους διὰ τὴν ζωὴν τῆς,
 ἔκαμε χρεῖα νὰ μετατεθῆ εἰς ἄλλον καιρὸν ἢ
 σήμερον, ἐπειδὴ καὶ τὸν ἠνάγκαζεν ἡ ἀδελφεία νὰ
 ξεχει-

ξεχειμάσῃ εἰς Πετρούπολιν. Μετὰ βίας ἐσυνά-
 δη ἀπὸ τῆς ἀδελφείας, καὶ ἀρχισεν ἀδελφὸς
 νὰ καταγίνεται πάλιν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἐπαρ-
 χιωῦ τῆς Βασιλείας τῆς. Ἀνάμεσα εἰς τὰ ἄλλα
 ἐπρόσβαζε νὰ κηρυχθῆ ἓνα Δόγμα διὰ τὴν σαθέ-
 ρασιν μιᾶς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν εἰς ἐκείνῳ
 τῆ ἀγαπητῆς Μητροπόλιν. Αὐτὸς βέβαια εἶ-
 χε λάβῃ μίαν ἀναξοφίᾳ πολλὰ καλῶν, ἀλλὰ ἡ
 καλή τε φυσικὴ διάθεσις, ἡ μεγαλή τε ἀρχι-
 νοία, ἡ ἀκρατὴ διάκεισις, καὶ τὰ μεγάλα χα-
 εῖσματα τῆς θανόιας τῆς, εἶχαν ἀναπληρώσῃ ὑπε-
 ρεκπεριστοῦ τὸ ἐλλείπον τῆς ἀνατροφῆς τῆς, ὅπως
 μὲ μόνῳ τῆς σταναστροφῆς τῆς σπουδαίων ἀνδρῶν,
 ἔγνωεν ἓνας σπουδαίωτος Βασιλέως, καὶ ἔμπο-
 ροῦσε νὰ ἀπεριῆ διὰ καλὸς Φιλόσοφος, διὰ ἀ-
 ξίως Θεολόγος, διὰ βαθύως εἰς τὰ φυσικὰ ζη-
 τήματα, διὰ ὀξύτατος εἰς τὰ μαθηματικά, καὶ
 διὰ ἐπιδέξιος κατ' ἔξοχῶν εἰς τὰ μηχανικὰ ἔρ-
 γα. Αὐτὸς ἐγνώριζεν ἀριετὰ τὴν παλαιὰν ἰσο-
 ερίαν τῆς Ρωμαίων καὶ Ρωμάνων, καὶ ἤθελε κατα-
 λεπτῶς τὴν ἰσορίαν τοῦ καιροῦ τῆς. Μία πολυ-
 χρόνιος πείρα πῶν εἶχε διδάξῃ κατὰ βάθος τῆς
 πολεμικῆς τέχνῃς, καὶ τὸν εἶχε καταστήσῃ καὶ πο-
 λιτικὸν, ἀλλὰ μιᾶς πολιτικῆς τέχνης ἐλδιδέ-
 ρας καὶ μεγαλοπρεποῦς. Τοιοῦτοξόπως ἐκατα-
 λάμβανε καλεῖστέρα ἀπὸ κάθε ἄλλον, πό-
 στον ὄφελος ἠμποροῦσαν νὰ δώσωμιν εἰς τὸ γέ-
 νος τοῦ αἰ Ἐπιστῆμαι. αἱ ὅποιαι μόναι ἡμ-

Πρῶτη.
 ματα τῆ-

ποροῦσαν νὰ ἀγωνίσου με περισσότεραν δι-
πολίαν ἕνα Ἐθνος, παρὰ ὅλαι ὁμοῦ αἱ ἄλ-
λαι τέχναι. ἐπειδὴ δὲν ἠμπορεῖ νὰ μείνῃ
εἰς τὴν φυσικὴν βαρβαρότητα, ἢ θνητογνωμί-
αν, ὅστις ἔλαβε τύχην νὰ ἀνατραφῇ εἰς τὴν
σπουδὴν καὶ μελέτῃ τῶν Ἐπιστημῶν, καθὼς τὸ
ἔραφώθη με δὲ γλωττίαν καὶ ἐκεῖνος ὁ Λατῖ-

Οὐβίδ. „ νος Ποιητής. Πρόδες, ὅτι τὸ μεμαθηκέναι
β. περὶ „ καλῶς τὰς ἐλευθέρας τέχνας, ἡμεροῖ τὰ
πρίντα. „ ἦθῃ, καὶ οὐκ ἐστὶ θνητωδῶς ἔχειν.

1724 Ἦλθε λοιπὸν εἰς Πετρούπολιν τὴν προει-
Ακαδη- ρημένην Ακαδημίαν, καὶ ἐπαρόσαξεν, ὅτι νὰ
μια τῶν συνθέττεται ὑπὸ δώδεκα μέλη, ἀπὸ ἕνα Μυ-
ἐπιστημῶν σικόν, ἀπὸ ἕνα Βιβλιοθηκῆριον, ἀπὸ τέσσα-
ὅπου ἕκα- ρας Διερωτωδῆς, καὶ ἀπὸ δώδεκα τροφίμους
μεν ὁ Πέ- μαθητῆς. καὶ ἐσαθέρωσε νὰ διδάσκωνται με-
σρος εἰς πε- τὰσαν ἀκρίβειαν τὰ μαθηματικά, τὰ φυσικὰ,
τρύπολιν. καὶ γραμματικά, καθὼς καὶ εἰς τὰς πλέον
περιφόμενος Ακαδημίας τῆς Εὐρώπης. ἀλλ’
ἐπειδὴ καὶ χωρὶς τὸ φέλιμον καὶ γλυκασμα
τοῦ κέρδους, παρορῶνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον

Χρον. „ καὶ ἀμελοῦνται αἱ σπουδαί, (καθὼς καὶ ὁ
βιβλ. κα. „ Τάκιπτος ἔλεγον. ἀφηρημένης τῆς τιμῆς τῶν
„ φιλομαθῶν, καὶ αὐτὴν τὴν φιλομαθίαν ἀ-
„ πόλλυδαι.) ἐδιώρισεν ἐκεῖ ἀρκετὰ σπι-
ρέσια ἀπὸ τὸ βασιλικὸν ταμεῖον. αὐτὸ τὸ
Δόγμα ὑπεγράφη εἰς τὴν ἀ. Φόρρουαρίου
1724.

Ὡσάν

Ὡσάν νὰ ἐπαρόβλεπεν, ὅτι ὀλίγον ἀκόμη Οὐ Πέτρος
ἔμελλε νὰ ζήσει, δὲν ἐθάρρωσε νὰ ἀργοπορή- εἰς Μό-
σην περισσότερον τὴν σέβην τῆς Αἰκατείνης. σκαν δέ-
Μόλις ἄρχισε νὰ διωδιάζη ἢ ἀνοιξίς, καὶ ἀ- χεται ἕνα
νεχώρησεν ἀπὸ Πετρούπολιν με ὄλιον τὴν ἀ- Αὐτὸν ἀ-
λήντα, καὶ ἔφθασεν εἰς Μόσκαν εἰς τὴν πρώ- πεσαλμέ-
τῶν τῆς Ἀπειλλίας. ἐκεῖ εὔρεν ἕνα Τερκον Α- νον ἀπὸ τῆ
γῶν, καὶ τὸν ἀνεψιὸν τῆ Μαρκισίε Βορὰν, οἱ Τερκον.
ὅποιοι τῆ ἔφεραν τὴν συγγραφὴν τῆς προει-
ρημένης σωθῆκης. Οὐ Χάνης τῶν Καλμουκῶν
εἶχε πέμψη καὶ αὐτὸς ἕνα ἄποστολάτορα διὰ νὰ
ὀμιλήσῃ περὶ ἀναγκαίων ὑποθέσεων. ἀλλ’ ὁ
Μιρβεΐσης εἶχε κάμη νὰ ἀπεράσῃ ἐκεῖ με-
εριοὶ Τάρταροι ἀγνώριστοι, ὅπου ἂν δὲν ἦθε-
λαν ξεσκεπαθῆ ὀικαίρας, εἶχον σκοπὸν νὰ
συγχύσῃ τὰς συνομιλίας. Καὶ ὡς διέταξεν
ὅσα ἦσαν ἀναγκαῖα, ἐδιωρίθη τέλος πάντων
ἡ ἡμέρα τῆς σέφews εἰς τὰς 18 Μαΐου. Ἡ
Αὐτοκρατορεῖσα Αἰκατερίνα ἠθέλησε νὰ προει-
ποιμαθῆ δι’ αὐτὴν τὴν τελετὴν με μίαν αὐση-
ρὰν νησεῖαν τριῶν ἡμερῶν, καὶ με θερμὰς προ-
σούχας. ἡ ἡμέρα τῆς ἐορτῆς προεμικαύθη εἰς
τὸν λαὸν ἀπὸ ἕνα μουσικόν τῆς Καγκελλαρίας,
προηγεῖτο δὲ αὐτοῦ ἕνας Αἰξιαματικὸς ἐκ τοῦ
στρατιωτικοῦ καταλόγου με ἕξ ἄργαλα, καὶ
δύο τύμπανα. Αἱ σράται διὰ τῶν ὁποίων ἐ-
μελλε νὰ ἀπεράσῃ ἡ Αὐτοκρατορεῖσα ἐσολί-
θησαν μεγαλοφρεπῶς, ὁμοίως καὶ ἡ Μητρο-
πολις,

πολις, ὅπου ἔμελλε νὰ γένη ἡ ἱεροπραξία τῆς σέφως. τὴν ὁποίαν θέλω περιγράψαι ἐν βραχυλογίᾳ, ἐπειδὴ καὶ δίδασκεται κατὰ πλάτος γεγραμμένη εἰς τὸν βίον τῆς Αἰκατερίνης.

Ὡς ἐφθασεν εἰς Μιτρόπολιν ἡ μεγαλοφρεπῆς συνοδία, καὶ ἐσάθη καθύψως εἰς τὸν τόπον τε, ἐφρόσαζεν ὁ Αὐτοκράτωρ τὸν μέγαν Ἀρχιεπίσκοπον νὰ κάμῃ τῆς Μιτροπολίτης καὶ Ἐπισκόπους νὰ ἔλθωσι ἐμφοδοῦν τοῦ αὐτοῦ ἐσίμωσαν δὲθῆς, καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ ὠμίλησε πρὸς αὐτὸς τοιοιτοτρόπως. Καθὼς μὲ ἡμέτερον προσφώνημα ἐδηλοποιήσαμεν εἰς τὴν κοινότητα τὴν ἡμετέραν ἀπόφασιν διὰ τὴν σέφιν τῆς παμφιλίας ἡμῶν συζύγου, ἔγω καὶ τῶρα εἶναι ἡ θέλησίς μας νὰ ἐνεργήσετε κατὰ τὸν ἱερὸν τύπον. Οἱ Ἐπίσκοποι ὡς ἔλαβον τὴν προσαγὴν ταύτην, ἐπλησίασαν εἰς τὴν Αὐτοκρατορίαν, καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Νοβογορόδ τῆς εἶπεν ἐκ μέρους πάντων. Ὁρθόδοξος καὶ μεγάλη Αὐτοκρατορίσα, ἀρετὸν ἔσω τῆ ἡμετέρα Βασιλεία νὰ ἐκσηθίσῃ μεγαλοφώνως τὸ σύμβολον τῆς καθολικῆς Πίστεως ἐνώπιον τῶν πιστῶν ὑπηκόων τῆς. Τότε ἡ Αὐτοκρατορίσα εἶπε τὸ Πισθὸν εἰς Ρωσικὴν γλῶσσαν, καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔδιδόγησε καθὼς συνηθίζει ἡ ἀνατολικὴ Ἐκκλησία, λέγωντας. Ἡ χάρις τῆς ἁγίας Πνεύματος εἴη μετὰ ὑμῶν. καὶ ὁ Κλῆρος ὅλος ἀντεφώνησε τὸ ἴδιον μὲ παρθεῖαν φωνήν. Ἐ-

πειται

πειται ἐγονάτισεν ἡ Αὐτοκρατορίσα, καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εὐγαλε τὴν μήτραν ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τε, καὶ ἔβαλεν ἐπάνω τῆς τὰ χεῖρα, καὶ εἶπε μίαν δὺλαβιτικὴν δέχνην. Μετὰ δὲ τὴν δέχνην δύο ἄλλοι Ἀρχιερεῖς ἔλαβον τὴν βασιλικὴν Πορφύραν ὅπου ἦτον ἡτοιμασμένη διὰ τοιαύτῳ ἱεροπραξίαν, καὶ τὴν ἔδωσαν τοῦ Αὐτοκράτορος, καὶ αὐτὸς ἐνδύσε μὲ τὰ ἴδια του χεῖρα τὴν Αὐτοκρατορίαν. Μετὰ ταῦτα ἐκλίναν καὶ οἱ δύο τὰ γόνατα, καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀνέγνωσε μεγαλοφώνως μίαν ἄλλω δέχνην. Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν ἔλαβε τὸ Στέμμα ὁ Αὐτοκράτωρ ἀπὸ τῆς χεῖρας τῶν Ἀρχιερέων, καὶ τὸ ἔθεσεν εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς Αὐτοκρατορίας, κρατῶντας πάντοτε εἰς τὸ χεῖρ τὸ Σκήπτρον, χωρὶς νὰ τὸ ἀποθέσῃ οὐδὲ μίαν στιγμήν εἰς ὅλῳ ἐκείνῳ τὴν τελετὴν. Οἱ Ἀρχιερεῖς πάλιν τὴν ὑλόγησαν, ἐπικαλούμενοι τὴν ἁγίαν Τριάδα. καὶ ὁ πρῶτος Ἀρχιεπίσκοπος ἔθεσεν εἰς τὸ χεῖρ τῆς τὴν Βασιλικὴν Σφαίραν. Τότε ἀνέβησαν καὶ οἱ δύο ἐπὶ Θρόνου, καὶ ἐπολυχρονίδησαν ἀπὸ τὸν Κλῆρον καὶ τῆς Ἀρχοντας τοῦ Παλατίου. Εἰς τόσον ὁ Κλῆρος ἐφάλλε τινὰς δέχας διὰ τὴν δὺτυχίαν τῆς Βασιλείων, καὶ ἔγινε τὸ πρῶτον καθολικὸν ἀδείασμα ὅλων τῶν Κανονίων μὲ ἓνα μεγαλοφρεπῆ ἀπασμὸν ἀπὸ ὅλα τὰ ταφείκια τῶν Σῆα-

τιω-

Ὁμιλία
ὅτι ἔκα-
μεν ὁ Αὐ-
τοκράτωρ
πρὸς τῆς
ἀρχιερεῖς.

Στέφανος
Αἰκατε-
ρίαν.

284 Βίος Πέτρου τῆ Μεγάλη.
τιωπῶν, σωφροισμένον μὲ τὸ λάλημα ὄλων
τῆ κωδωνῶν τῆς Πόλεως.

Μετὰ ταῦτα ἐκατέβησαν ὁμοῦ ἀπὸ τὸν Ὀρό-
νον, καὶ ἦλθον ἐκεῖ ὅπου ἦσαν τὰ συνηθισμένα
Φρονία διὰ τὰ ἀκούσων τὴν Λειτουργίαν, καὶ
μετὰ τὴν εὐλογίαν τῆ ἀγίων Μυστηρίων, ὁ Αὐ-
τοκράτωρ ἐπίσεν ἀπὸ τὸ χεῖρ τὴν Αὐτοκρατο-
ρίαν, καὶ τὴν ἔφερεν ἕως τὴν πύλιν τῆ ἀγία
Βήματος, καὶ ἐκεῖ ἐγονάτισεν ἐπάνω εἰς ἕνα
προσεκφάλαιον. Τότε δύο Ἐπίσκοποι ἤφεραν
τὸ ἅγιον Ἐλαιον καὶ τὸ Χεῖσμα εἰς χερσὶ ἀγ-
γέλῳ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔχεισε τὴν Αὐτοκρα-
τορίαν εἰς τὸ μέγεθος, εἰς τὸ σῆθος, καὶ εἰς
τὰς χεῖρας, ἐπικαλούμενος εἰς πᾶσαν χρίσιν
τὴν ἁγίαν Τριάδα. ἄλλοι Ἀρχιεπίσκοποι τὴν
ἐασόγγισαν μὲ βαμβάκι. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνε-
φάνη ὁ ἀρχιδιάκονος εἰς τὰς ἀγίας θύρας τοῦ
ἱεροῦ Βήματος μὲ τὸ ἅγιον Ποτήριον, λέγωντας
τὰ συνηθισμένα λόγια, μὲ τὰ ὅποια προσκα-
λεῖ ἡ ἀνατολικὴ Ἐκκλησία εἰς πᾶσαν Λειτερ-
γίαν τοὺς παρεστῶτας εἰς κοινωσίαν. Μετὰ
Φόβου Θεοῦ, Πίστεως, καὶ Ἀγάπης προσέειπεν,
καὶ ἤγγισεν ἡ Αὐτοκρατορία. ὁ δὲ Ἀρχιε-
πίσκοπος ὅπως ἐλειπέρηται τὴν ἐκοινώνησε μὲ τὰ
ἰδιά τε χεῖρια, καὶ εἰς τὸν ἴδιον τόπον τῆς ἔδω-
σε καὶ τὸ ἀντίδωρον. καὶ ὡς ἐπελείωσεν ἡ Λειτερ-
γία, Θεοφάνης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Πλεσκοβίας,
ἕνας

ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους Ἐπισκόπους τῆς Σωό-
δου, ἔλαμε μίαν βραχύλογον Ὀμιλίαν, καὶ
μετὰ αὐτὴν ἐγνωμίασεν ὅτι συντομία τὰς ἐ-
ξαιρέτως ἀρετὰς τῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ
ἀπέδειξεν, ὅτι μὲ ἄκραν δικαιοσύνην εἶχε
λάβη τὸ σέφος τῆς Ρουσίας ἀπὸ τὰς χεῖ-
ρας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ νυμφίους, καὶ ἔτε-
λείωσεν ὁ χόμυρός τῆς πᾶσαν ὀνημερίαν ἀ-
πὸ μέρος πᾶσων τῆ Ἐπαρχιῶν τῆς Πα-
τείδος. Μετὰ δὲ τὴν Ὀμιλίαν ἐσωτρο-
φώθη μὲ τὴν ἰδίαν δόξαν εἰς τὴν βασιλι-
κὴν Ἐκκλησίαν τῆ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ, καὶ
ἐκεῖ προσόξαμένη, ὑπέστρεψεν εἰς τὸ Πα-
λάτιον, ὅπου εἶχεν ἐπιμασμένον ὁ Αὐτοκράτωρ
ἕνα μεγαλοπρεπέστατον συμπόσιον, χωρισμένον
εἰς πέντε τραπέζας. ἡ πρώτη ἦτον διὰ τὸν Αὐ-
τοκράτορα καὶ τὴν Αὐτοκρατορίαν. ἡ δεύτερα δὲ
μόνον τὴν Δέκα τῆ Ὀλσειν, ὅς τις εἶχεν ὑπερε-
πέση τὴν Βασίλισσαν εἰς ἐκείνῳ τὴν ἱεροπρα-
ξίαν. ἡ τρίτη διὰ τὸν Κληρὸν. ἡ τέταρτη δὲ
τὰς Κυβερνήτας καὶ Ἀξιωματικὰς τῆς Βασιλεί-
ας, καὶ ἡ πέμπτη δὲ τὰς Ἀρχόντισσας. Τῇ
ἐπαύριον ἡ Βασίλισσα ἔδωσεν ἄδειαν νὰ ἀ-
παυδοῦν τὸ χεῖρ τῆς ὅσοι ἦλθον νὰ τὴν συγ-
χαροῦν, καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ εἰς τιμῶν τῆς, ὑ-
ψώσε πολλοὺς εἰς ἀξίας, χειροτονῶντας ἱε-
ρεῖς, Στρατηγούς, καὶ ἄλλους Ἀξιωματι-
κούς.

Περὶ τῆς Ὀ-
μιλίας ὁ-
ποῦ εἶπεν
ὁ Ἀρχιε-
πίσκοπος
Πλεσκο-
βίας.

Ὡς δὲ ἐτελείωσεν ὁ Μέγας Πέτρος τοῦτο τὸ μέγα ἔργον ὅπου τότεν ἐπεθύμει ἕκαστος καρδίας, ὑπέστρεψεν εἰς Πετρίαν πόλιν μετὰ ἄλλω τῆν αὐτῷ τε, καὶ ἐκεῖ κατέστη τὸ ἐπιλοίπον μέρος τοῦ χρόνου, (ὅπου ἦτον καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς τε,) ἐρδυνῶντας κάθε μίσην, καθὼς ἦτον σωηθεῖστές, ἵνα καλυπτομένη τὸν λαόν τε, ξερρὶζῶντας ἀπὸ τῆς Βασιλείου τε τὰς κακὰς συνθηδεῖας, καὶ σαθερῶντας εἰς αὐτὸ τὰς καλὰς κυβερνήσεις, ἵνα καμὴ καὶ ἀνθήσῃ ἡ ναυτιλία, καὶ ἡ ἐμπορία. ὅθεν ἐδιώρισεν ἕνα κάποιον εἶδος ταυτῆς ταχυδρομίας ἀναμέσον Λαβένκας καὶ Πετρουπόλεως, διὰ ὁκολίαν τῆς ἐμπορίας καὶ τῆς ὁδοιπόρου. Εἰς ταύτας τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς ζωῆς του ἐκήρυξεν ἕνα Δόγμα, ὅπου εἶχε βάλῃ εἰς τὸν νοῦν του πολλοὺς χρόνους ἐμφορῶν, καὶ εἶχε βάλῃ εἰς ἄλλους καιροὺς τὰ θεμέλια. Αὐτὸ τὸ Δόγμα συστάει εἰς τινὰς

Δόγμα
ὅπου ἐκή-
ρυξεν ὁ πέ-
τρος διὰ
τὰ ἱερο-
δύματα
τῆς Μονα-
στερίου.

τεταγμένους ὄρους, καὶ μόνον τὸν ἀρεθμὸν τῆς Μοναστηρίου καὶ τῆς Ἐκκλησιῶν ἀπάσης τῆς Βασιλείας τε, ἀλλὰ καὶ τὰ εἰσοδήματά τους, ἕως τὰ πρόσωπα ὅπου ἐμείλλον ἵνα δέχωνται, καὶ διορθῶντας τὰς κακὰς συνθηδεῖας, ὅπου εἶχον ἐμβάση ἐπάνω εἰς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἡ ὑπερηφανία, ἡ φιλαργυρία, ἡ ἀμέλεια τῶν Προσώπων. Καὶ καθὼς οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἐφύλα-

ξω

ξω πάντοτε μίαν τελείαν ὑποταγὴν πρὸς τὸν κοσμικὸν Ἡγεμόνα, ὅσον κατὰ τὸ κοσμικόν, ἕτε ἀπέλαυσαν ποτὲ κατὰ ἀλήθειαν καμίαν ἀτέλειαν καὶ ἐλθούσαν δασυήματος, παρά ὅταν οἱ Βασιλεῖς ἠθέλησαν νὰ τὴν τῶν χαρίων, οὔτω καὶ εἰς Ρωσίαν, ἡ ὁποία ἔξακουλουθεῖ ἀπαράτρεπτα τὰ ρητὰ καὶ δόγματα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. ἕτε ὁ Ἀυτοκράτωρ ἔλαβε τινὰ ἔλεγχον συνειδήσεως νὰ ἐπιχειρηθῇ τῶν διορθῶσιν τῶν ὑποθέσεων τοῦ Κλήρου, οὔτε ὁ Κλήρος ἐνόμισε πῶς ζημιούται καὶ βλάπτεται ἀπὸ τὰς διορθώσεις ὅπου ἔκων ὁ Μονάρχης τε. Ὅλοι ἦσαν καταπεισμένοι, πῶς ἄλλο δὲν ἐζήτει, παρά τὸ καλὸν ὅλου τοῦ γένους τε. εἰς μόνον αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἀπέβλεπον ὅλοι οἱ σοχασμοὶ του, καὶ πᾶσαι αἱ φροντίδες του. ἡμέραν καὶ νύκτα ἐκοπίαζε διὰ νὰ προβλέψῃ εἰς τὴν χρείαν τοῦ λαοῦ του, ὅταν ἠθέλησεν ὁ Θεὸς νὰ τὸν ἀρπάξῃ ἕκ τῆς Ρωσίας, προσκαλῶντας τον εἰς τὴν ἄλλω ζώην.

Ἄν καὶ ἦτον δασυμένος ὅλος εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Βασιλείας τε, καὶ εἰς τὰς κόπες τοῦ πολέμου, μὴ ὅλον τῆτο ὅταν δέξοιτο εἰς τὴν γλῶσσαν, δὲν ἔλειπε νὰ εἶναι παρὼν εἰς τὰς ἱεροπραξίας τῆς Ἐκκλησίας, καὶ νὰ παρασέκεται εἰς τὰς θεῖας καὶ ἱεράς ἀκολουθίας μετὰ ἀξιωματικῶν ἀσέβειαν καὶ ἀλάβειαν. ἠθέλησε λοιπὸν

νὰ

1725
Ο Πέτρος
και Δενα.

288 Βίος Πέτρου τῆ Μεγάλου.
να παρασαῶν κατὰ τὸ σωήθηδες τῶν ἡμέραν
τῆς Ἐπιφανείων τοῦ 1725 νέε χρόνε εἰς τὴν
ἱεροτελεσίαν τῆς δολογίας καὶ ἀγιασμοῦ τῆς ὑ-
δάτων . ἡ ὁποία ἐορτάζεται εἰς Ρουσίαν μὲ
μεγαλοπάλῳ πανήγυρι εἰς τὸ τέλος τῆ Ὀρ-
θρου, ἔξω εἰς τὸν αέρα, ἐπάνω εἰς τὸ χει-
λος τινὸς Ποταμοῦ, ὅπου πάντοτε δρέσκεται
παγωμένος ἐκείνου τὸν καιρόν . Ἡ δειμύτης
τῆ κρύους εἰς τῶν καρδίαν χεδὸν τῆ χειμῶνος,
ὁ νυκτερινὸς ἀνὴρ μιᾶς Πόλεως κατεσκιδνασμέ-
νης ἐπάνω εἰς βαλτώδη τόπον, ὁ ἀνεμος ὅ-
που ἔτυχεν ἐκεῖνῳ τῶν ὄραν βίαιος καὶ σφο-
δρότατος, τοῦ ἐπροξένησαν ἕνα χαλεπὸν κα-
τάρροον, ὅπερ λυναγκάσθη νὰ πέσῃ εἰς τὸ κρεβ-
βάτι . μετὰ τὸ κατάρροον ἠκολούθησαν ἕως κάυ-
σαν, ἠγίου καυσικὸς πυρετὸς, καὶ εἰς αὐτὸν
προσετέθησαν δειμύτατοι κολυκοὶ πόνοι, καὶ
μία θλιβερὰ δυσχερία . Οἱ Ἴατροὶ ἀποφά-
σισαν, πῶς δὲν ἦτον ἐλπίδα ζωῆς . ἀλλὰ καὶ
χωρὶς αὐτὸ, ἐπρογνώρισαν ἀφ' ἑαυτοῦ τε, ὅ-
τι δὲν ἦτον πλέον εἰς κατίσασιν νὰ ζῆσῃ .
ὅθεν ἐπιθυμῶντας νὰ προβλέψῃ εἰς τῶν δε-
δοχὴν τῆς Θρόνου, ἔκαμε καὶ παρεσάθησαν
γύρωθεν τῆς κλίνης του οἱ προεσῶτες Ἀρχον-
τες τῆς Γερουσίας, καὶ οἱ ἄλλοι Ἀξιωματικοὶ
τῆς Βασιλείας, καὶ μὲ φωνῶν χαλερᾶν ναὶ, ἀλ-
λὰ βασιλικῆν, τοὺς ἐφάνέρωσαν, ὅτι ὡς αὐ-
τοδέσποτος κύριος ὅπου ἦτον τῆς Μοναρχίας,
ἐπρό-

Α' φίνε
διάδοχον
τῆς Βασι-
λείας τῶν
Αἰκατε-
ρίνου .

ἐπρόσασαν, ὅτι ὅλοι οἱ ὑπήκοοί τε ἔσπεπε νὰ
ἐγνωρίσω εἰς τὸν τόπον τε διὰ Σεβαστὴν Βα-
σίλισσαν τῶν Αὐτοκρατορίσσαν Αἰκατερίναν,
ὡσαν ὅπου ἤξωρην ὅλους τὰς σκοπούς του, καὶ
ἦτον ἡ μόνη καὶ ἐξάιρετος ὅπου ἠθέλων ἠμπο-
ρέσῃ νὰ ἀκολουθήσῃ καὶ νὰ φέρῃ εἰς τελείωσι-
ται τὰς πολλὰ ἀφελίμους διορθώσεις ὅπου
αὐτὸς μόνος ἤρχισεν, ἀλλὰ δὲν ἐτελείωσε . Τό-
τε οἱ Ἀρχοντες τῆς Γερουσίας καὶ οἱ λοιποὶ
παρεσῶτες, ἐκλιναν τῶν κεφαλῶν, καὶ σεβό-
μφοι τὰς ἐντολάς τῆς Βασιλείας των, ἀπεκρί-
θησαν μὲ μεγάλῳ ταπεινώσειν . Ὅτι δὲν τὸς ἐ-
τύχαιεν ἄλλο, παρά νὰ ὑπακούσω εἰς τὰ
νόματα τῆς Βασιλείας των, χωρὶς νὰ ἐξετά-
ζου ὀλοτελῶς τὰ αἰτία τῆς θελήσεώς του,
,, καθὼς καὶ ὁ Τάκιτος ἔλεγεν . οὐχ ἡμῶν
,, εἰσιν ἐξετάζειν ὄντινα ὑπὲρ τὰς ἄλλους, καὶ
,, δι' ἧς αἰτίας προτιμήσειας . καὶ σοὶ μὲν τῶν
,, ἀκριβῆ τῆς πραγμάτων διάγνωσιν οἱ θεοὶ
,, ἐδωρήσαντο, ἡμῖν δὲ τῆς ὑπακοῆς ἡ δόξα
,, ἀπολέλειπται .

Τακ. χρον.
βιβλ. γ'

Ὡς δὲ ἐπρόβλεψε τοιοῦτοτρόπως εἰς τῶν
δεδοχὴν τῆς Θρόνου, καὶ ἐβεβαίωσε τὸ Σκῆ-
προν εἰς τὴν παμφιλτάτῳ του Αἰκατερίναν,
ἠθέλησε νὰ προμηθεύσῃ καὶ τὴν Βασιλοπέλαν
Ἀνναν Πεξόβναν, ἢ πρωτότοκόν τε θυγατέρα,
ὅπου τοῦ ἐγονήθη ἀπὸ τὴν ἰδίαν Αἰκατερί-
ναν .

ναν. ἢ παρήγγειλλον εἰς ἐκείνας τὰς ὑπερι-
νάς σιγμὰς νὰ τὴν ὑπανδρόσω με τὸν νέον Δε-
κα Ολσειν, ὅπου διὰ ὑψηλὰ καὶ μεγάλα τέ-
λη ἦτον ὀλίγος καιρὸς ὅπου ἐπήγαινε συχνὰ
εἰς τὴν αὐλὴν τῆ Αυτοκράτορος, καὶ εἶχεν ὀλο-
κλήσῃ τὸ εὐνοϊάν τε, καὶ τὸ προσασίαν τε. καὶ βέβαια
οἱ γάμοι ἔγιναν εἰς τὴ ἀρχὴν τῆ ἀπολύσεως Μίως.
εἰς τόσον ἀυξάνουσα πάντοτε ἡ ἀδούεια πε-
ρισσότερον, ἐφοξένα τῆ Αυτοκράτορος δριμυ-
τάτους πότους. αὐτὸς τὴς ἠθάνετο κατὰκαρδα,
ἀλλὰ τὴς ὑπέφερε με τὴν σαφερότητα καὶ με-
γαλοφυχίαν ὅπου εἰδείξε πάντοτε εἰς ὅλα τὰ
σωμαντήματα τῆς ζωῆς τε.

Ο Πέτρος Τέλος πάντων φθάνοντας εἰς τὸ τέλος
τελευτᾶ. τῆ ἡμερῶν τε, παρέδωκε τὸ πνεῦμά τε τῆ ἱε-
Γιαννουαίσι κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθος, καὶ κή-
καὶ τὸ νέον, ὄντας εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Αυ-
τοκρατορίας. ἡ ὁποία δὲν ἀπεχωρίζετο ὀλο-
τελῶς ἀπὸ τὴν κλίω τε, ἐνιχύουσα αὐτὸν ὡς
μία Ἡρώς εἰς ἐκεῖνα τὰ ἔχματα τῆς ζωῆς του,
(καὶ λέγουσα φωνῇ μεγάλη τὰ ἀκόλουθα λόγια.
Κύριε ἀνοιξον τὰς θύρας τῆ Παραδείσου, καὶ εἰ-
σάγαγε ταύτῃ τὴν ὀρειοτάτῃν ψυχὴν.)

Ἡ Αυτοκρατορία Αἰκατερίνα ἐγνωρίσθη
παρόφθως Βασίλισσα ἀπὸ τὴν Γερουσίαν, ἀπὸ
τὸν Κλήρον, καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς Στρατοπεδάρ-
χας. ἀπὸ τῆ δὲ νὰ ἀρχίσῃ τὴν κυβέρνησιν τῆς

Βα-

Βασιλείας, ἔκαμε νὰ ἱερολογήσω τὸν ἔντα-
φιασμόν τῆ τυμφίου τῆς με πᾶσαν μεγαλοπρέ-
πειαν, καὶ ἀνήγειρον εἰς αἰδίον τε μνημόσιων
ἐν τῇ μεγαλοπρεπέσῃ μαυσολεῖον.

Οὕτως ἐτελεύτησεν ὁ Ἀλεξιάδης Πέτρος,
ὄντας πνευτικῶς καὶ πνευματικῶς χρόνῳ τῷ ἡλι-
κίῳ, ὁ μεγαλύτερος Μονάρχης ἀναμφιβόλως Προτερι-
ματὰ αὐ-
του.
ἀπὸ ὅσους εἶδεν ἡ Ρουσία, ἔνας ἀπὸ τοὺς
μεγαλητέρους ὅπου νὰ εἶδεν ἡ Οἰκουμένη. Αὐ-
τὸς ἦτον ὑψηλὸς τῷ ἡλικίῳ, καλοκαμωνμένος,
καὶ εὐρωστος. εἶχε τὸ εἶδος σύμμικτον ἀπὸ φο-
βερὸν καὶ χαροποιόν. ἦτον ἐλδίδερος εἰς τὸ λέ-
γειν, καὶ πολλὰκις ἀσεῖος. ἀπόφρων καὶ ἀνέ-
ρατος εἰς τὰς ἐργασίας, καὶ ἐχθρὸς τῆς ἀργί-
ας, ὅπου ποτὲ δὲν ἠμπόρει νὰ εἰσέλθῃ εἰς ἀνά-
παυσιν. πᾶσα ἡ ζωὴ τε νὰ τὴν σοχαδῆ τινὰς
καλὰ, ἐσάθη μία συνεχὴς ὀδοιπορία. ἀπὸ
τῷ μίαν ἄκραν τῆ ὀρυχωροτάτῃ Βασιλείᾳ τε
ἐπήγαινε εἰς τῷ ἄλλῳ με περισσοτέραν ὀλο-
κλήν, ὅπου δὲν πηγαίνουσι οἱ ἄλλοι Βασιλεῖς
ἀπὸ τῷ βασιλεύουσάν τε εἰς κανένα ἀγρικόν
παλάτιον τῆς τρυφῆς. Τὸν δρόμον ἀπὸ Πετρού-
πολι εἰς Μόσκαν, ὅπου εἶναι 600 μίλια ἰτα-
λικὰ, καὶ ὅπου κοινῶς γίνεται εἰς τρεῖς ἑβδο-
μάδας, αὐτὸς τὸν ἔκανε συχνάκις εἰς 4 ἡμέρας.
Καὶ κατὰ ἀλήθειαν εἰς κάθε τε ἔργον ὑπερέ-
βαινε πάντοτε τὸ μέτρον, καὶ ὄχι μόνον εἰς τοὺς

Τ 2

κό-

κόπους, ἢ εἰς τὰς ἀγρυπνίας, ἀλλὰ ἢ εἰς τὴν
βρῶσιν ἢ πόσιν, χωρὶς νὰ λάβῃ καμίαν κάκω-
σιν ἅπὸ τιαύτης ὑπερβολᾶς ἢ ὑγείας τε. δὲν ἐ-
φάνη ὅμως νὰ κωιδιθῇ ποτὲ ἅπὸ τὰ πάθη τῆς
φιληδονίας. Ἀφ' οὗ ἐχώρεισε τὴν Βασίλισσαν
Εὐδοκίαν ἔμεινε περισσότερον ἀπὸ 12 χρόνους
χωρὶς ποτὲ κἄν νὰ ἰδῇ εἰς ἐπιθυμίᾳ καμίαν
γυναικα. ἔφθ ὅπου θάμπωθεις ἅπὸ τὰς χεί-
ρας ὅπου ἐξάνοιξεν εἰς τὸ πρόσωπον, ἢ εἰς τὸ
πνεῦμα τῆς Αἰκατερίνης, δίδυς ὅπῃ τὴν εἶδεν,
ἀφιέρωσεν εἰς αὐτὴν ὅλῳ του τὴν ἀγάπην,
χωρὶς νὰ τὴν ἀλλοιώσῃ ὀλοτελῶς ἕως τὸν τελευ-
ταῖον ὅρον τῆς ζωῆς τε. Εἰς ἓνα κορμὶ τόσοῦ δυ-
νατὸν ἢ δῶρασον, εἶχεν ὁ Μέγας Πέτρος ἢ μί-
αν καρδίαν ἄλλο τόσοῦ δυνατῶν, ἓνα νοῦν ἄλ-
λο τόσοῦ ἰχυρὸν, καὶ ἓνα πνεῦμα ζωηρὸν καὶ ὀ-
ξύτατον. Ἐφθασε νὰ εἶναι ὁ πλέον σοφὸς τῆς
Ρώσσιας, ἂν καλὰ ἢ νὰ μὴ εἰσπυδαξεν εἰδὲ
κἄν τὴν γραμματικῶν. Ὡμίλει ἑξήφορος ἑξ-
λείπτους μὲ ἀγγλωττίαν, ἢ ἑσωτύχαινε περὶ
πολλῶν ὑποθέσεων μὲ θεμέλιον. εἰς τὰ μαθη-
ματικὰ ἠμπορεῖσε νὰ παραδώσῃ μάθημα ὡς
κάθε ἄλλος καλὸς Διδάσκαλος. Ἐξόχως δὲ εἰς
τὴν Γεωγραφίαν καὶ Ναυτικῶν ὑπερέβη καὶ τὰς
ιδίους Διδασκάλους. μὲ μόνῳ τὴν δίδυται
του χωρὶς ἐρμηνείαν τινὸς ἄλλου Μηχανο-
ποιῦ, ἐσοχάθη ἐκεῖνο τὸ μέγα ἐπιχείρημα,
ὅπου

ὅπου τὸ εἶδε ἔσπριν ἅπὸ θάνη τελειωμένον. νὰ
ἐνώσῃ δηλαδὴ τὴν μαύρην Θάλασσαν μὲ τὴν
Κασπίαν, ἢ τὴν Κασπίαν μὲ τὸ Βαλτικὸν Πέ-
λαγος, σμίγωντας τὸν Τανάιν μὲ τὸν Βόλγαν
ἑξὲ μίσου ἐνὸς μεγάλου ἀυλακίου, ὅπου ἔ-
σκαψεν εἰς τὸν κόλπον τῆς γῆς. καὶ μὲ τὸ
μέσον, ἄλλου παρομοίου ἀυλακίου ἔσμιξε τὸν
Βόλγαν μὲ τὸν Νείκον, ὅστις ὑπάγει καὶ
χωρεῖται εἰς τὸν κόλπον τῆς Φινλανδίας, καὶ
ἀκολουθῶς εἰς τὴν Βαλτικὴν Θάλασσαν. καὶ
ἔσαν ὅπου ἦτον πεπλουτισμένος ἅπὸ ἓνα νέον
μέγαν καὶ ἀπὸ μίαν καρδίαν μεγάλῳ, καὶ
ὑψηλῶν, ἐχαίρειτο νὰ κἀνῃ ἢ μεγάλα κατορ-
θώματα, ὅπου νὰ ὑπερβαίνουσι τοὺς ὅρους.
φαίνεται πῶς ἐπεθύμα κατ' ἐξαιρέτων ἔσποιν
νὰ διγάξῃ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος τὰ παράγματα,
κάνωντας εἰς κάποιον τρόπον ὡς ποιητῆς. Καὶ
καθὼς ἀπὸ βρομερῶν καὶ ἀκάρπων βάλ-
τους, ἐφθασε νὰ κἀνῃ τὴν μεγαλόπολιν Πε-
τρόβουργον, μὲ ὀχυρώτατα Κασέλλια, με-
γαλοσπερέστατα Παλάτια, καὶ μὲ τερπνότατα
Περιβόλια. οὕτως διὰ νὰ παραιτήσωμῃ τὰ
πολλὰ ἄλλα κατορθώματα, ἀπὸ ἓνα ποτα-
πὸν ἀλφειοποιῶν, ἔκαμε τὸν Περίγλιπα Μεν-
τζικόφ, ὑφώνωντάς τον εἰς τὰς πλέον ὑψηλὰς
βαθμούς τῆς Ρώσσιτικῆς Μοναρχίας, ἢ ἀπὸ
μίαν πτωχὴν χωριάτισσαν, ἔκαμε τὴν Αὐ-
τοκρατίρισσαν Αἰκατερίναν, τὴν πλέον δῖτυ-

χισμένῳ γυναικί, ὅπου εἶδεν ἴσως ἢ γῆ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου, ὑψάνωντάς τιν εἰς τὸν θάλαμον του, καὶ συγκαθίζοντάς τιν εἰς τὸν Θρόνον τε.

Ὅσον εἰς τὰ τῆς Πίσεως, ὁ Βολταῖρ λαμβάνει ἐλδθερίαν νὰ ἀναφέρῃ, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Πέτρος εἶχε τὰς ἰδίας γνώμας τῆς ἀξιοφόροτος, ὅπου εἶχε μάθῃ εἰς Λίβιαν Κάρλος ὁ β', ὁ Βασιλεὺς Σβειίας ἀπὸ τὸν περιφημον Φιλόσοφον Λεϊμπνίτζιον. ἀλλ' εἰς τῆτο πλανᾶται ἀναμφιβόλως αὐτὸς ὁ ἰσορικός. Πέτρος ὁ μέγας εἶχεν ἀποκτήσῃ μὲ τὴν σιωχῆ σιμωνασροφὴν τῆ ἀουδαίων ἀνδρῶν μίαν ὑπέριμετρον γνῶσιν τῆ τῆς πίσεως πραγμάτων, καὶ ἔφθανε νὰ ἐκκεῖνη δὲτυχῶς ἐκεῖνα ὅπου ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν ἀληθινὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὰς ματαίας δεισιδαιμονίας τῆ χυδαίων ἀνθρώπων. Καὶ ἐπειδὴ εἶχεν ἀποφασίση νὰ σαθερώσῃ τὴν ἐμπορίαν εἰς τὸ Βασίλειόν τε, δὲν τὸν ἔλεγχον ἢ συνείδησις νὰ δώσῃ ἀδείαν εἰς τὰ ἀλλογενῆ Ἐθνη νὰ λατρεύου ἐλδθερώς καὶ τῆ θρησκείαν τε. ἐμεταχειρίθη ὅμως πᾶσαν προσοχὴν νὰ μὴν ἤθελε μολωθῆ ὁ λαός τε ἀπὸ τὸ φαρμάκι τῆς αἰρέσεως. Αὐτὸς ἐφύλαξεν ἕως τέλους ζωῆς του τὰ ρητὰ καὶ δόγματα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας μὲ τὸσῶν εὐλάβειαν, ὅπως

ἀν

ἀν καλὰ καὶ τῆ ἔδιδαν εὐλογον ἀφορμὴν αἱ ὀδοιπορίαι καὶ οἱ σιωχεῖς κόποι νὰ μὴν φυλάγη τὰς νησείας καὶ τὰς ἐγκρατείας, ὅπου διορίζει τὸ ρητὸν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, μὲ ὅλον τῆτο δὲν ἐτόλμα νὰ τὰς λύσῃ, χωρὶς νὰ ζητῆ συχνάκις τὴν ἀδείαν ἀπὸ τὸν Πατριάρχην τῆ Κωνσταντινουπόλεως, ἐ μόνον δὲ λόγῳ τε, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ στρατεύματά τε, καθὼς φαίνεται εἰς τὰς κώδικας τῆ ἀδείαν, ὅπου φυλάττονται ἀκόμη εἰς τὸ ἀρχεῖον ἐκεῖνου τοῦ Πατριάρχου. Εἶναι βέβαιον, ὅτι ἡ ὑσερινή του ἀδυναμία προῆλθεν ἀπὸ τὴν δολάθειάν τε, μὲ τὴν ὁποίαν ἠθέλησε νὰ παρασαθῆ τὴν νύκτα τῆ Ἐπιφανείων εἰς τὴν ἱεροτελεσίαν τῆς Ἐκκλησίας. ἐπιδεικνύμενος καὶ εἰς τοῦτο ἕνας ἐξαιρετος Βασιλεὺς, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὰ πολιτικά τῆ Αριστοτέλους, πρέπει νὰ δείχνεται ἐπὶ πᾶσιν εὐσεβῆς καὶ εὐλαβῆς πρὸς τὸν Θεόν. ἐπειδὴ καὶ σιωηθίζουσιν οἱ ἄνθρωποι νὰ παρακινουῦνται μὲ περισσοτέραν εὐκολίαν εἰς τὸ νὰ ὑποτάσσωνται τὸν Βασίλειά τε, ὅταν ἠθέλαν τὸν ἰδῆ πῶς εἶναι θεοσεβῆς. ἄς μοῦ εἶναι συγχαρημένον μὲ τὸ ἀραιότατον ἀπόφθεγμα τοῦ πλείον σοφοῦ ἀνάμεσα εἰς τὰς Φιλοσόφους, νὰ τελειώσω τὴν ἰσορίαν τοῦ πλείον θουμασοῦ ἀνάμεσα εἰς τὰς Ἡγεμόνας.

», Ἐτὶ δὲ τὰ πρὸς τὰς Θεοὺς φαίνεσθαι αἰε

T 4

σπκ-

Πολ. ε. ,, απευδάξοντα χαφερόντως. ἤπτον τε ἢ φοβέον-
 Κεφ. ιζ. ,, ται τὸ παθεῖντι παράνομον ὑπὸ τῆ τοιέ-
 ,, των, ἐὰν δεσιδαίμονα νομίζωσιν εἶναι τὸν
 ,, ἄρχοντα, καὶ φροντίζεω τῆ Θεῶν. καὶ ἐπι-
 ,, βουλευούσιν ἤπτον, ὡς συμμάχους ἔχοντε
 ,, καὶ τῆς Θεοῦς.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΠΕΡΙ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ
 ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

ΤΩΝ ΡΟΤΣΣΩΝ

Εἰς τὴν τῆς Χριστιανῶν Πίσιν.

Επειδὴ καὶ ὁ συγγραφεὺς τῆς παρούσης Βίβλου ἀνέφερε περὶ τῆς Θαυμασίας ἐπιστροφῆς τῆς Ρούσων εἰς τὴν πίσιν τῆ Χριστοῦ, καθὼς φαίνεται εἰς φύλ. ΙΙ, μὲ ἐφάνη εὐλογον νὰ προδέσω ἐδῶ τὴν διήγησιν ὅπου γράφει εἰς πλάτος ἕνας παλαιὸς ἰσορικός, τὴν ὁποίαν ἀναφέρει ὁ ἐπίσημος Ἀνσέλμος Βανδούειος εἰς τὰς φιλολογικὰς τε διασκέψεις περὶ ἀρχαιολογίας Κωνσταντινουπόλεως εἰς φύλ. 62 τῆ δευτέρου τόμου. ὅς τις εἶναι κατὰ τὴν πᾶσιν τῆς Βυζαντινῆς Ἰστορίας, ὅπως ἐτυπώθη εἰς τὰς Ἑνετίας. Αὐτὴν ἡ ἰστορίαν ἀναφέρει ὁ αὐτὸς Ἀνσέλμος νὰ ἔῤῥω εἰς τὸν χειρόγραφον Κώδικα Κολβερτινον εἰς τὸ βιβλίον ὅπως εἶναι σημειωμένον μετὰ τὸν ἀριθμὸν 4432, πλὴν εἶναι ἀκέφαλος, διότι δὲν σώζεται ἡ ἀρχὴ αὐτῆς. Ἀπὸ τὴν ἀκολουθίαν ὅμως τῆς σωζομένης διηγήσεως, φαίνεται ὅτι ὁ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν αὐτίμος Βασιλεὺς

λευς τῆς Ρουσίας ἐκ συμβουλῆς τῆς ἀρχόντου
 τε νὰ ἐκλέξει τέσσαρα ὑποκείμενα ἀξιολογώτατα
 ἀπὸ τῆς ἀρχοντίας τῆς Βασιλείας τε, καὶ νὰ
 τὴν ἐπεμψεν εἰς τὴν παλαιὰν Ρώμην διὰ νὰ
 ἐρδυνήσῃ ἀκριβῶς, καὶ νὰ μάθῃ τὴν Πίσιν
 τῆς ἐκεῖ κατοικουμένων, καὶ ἔπειτα νὰ ὑποσρέ-
 ψου, καὶ νὰ τῆ ἀναφέρου τὰ ἅπαντα. ἀπ'
 αὐτὸ τὸ πέμψιμον ἀρχίζει ἡ κάτωθεν ἰσο-
 εία. ὧντας δὲ εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἔκρινε
 ἄρετον νὰ τὴν μεταφράσω εἰς τὴν περὶν ἧ νὰ
 εἶναι εὐληπτος πρὸς πάντας. ἀρχεται δὲ ἔτσι.

Διὰ νὰ ἤθελαν μάθῃ καλῶς τὰ τῆς πί-
 σεώς των. αὐτοὶ δὲ γενόμενοι πτερωτοί, ὡς
 ὁ λόγος, φθάνουσιν εἰς τὴν Ρώμην, καὶ ἐρδύ-
 νῶσι, καὶ συζητῶνται τὰ ἐκεῖσε πράγματα, καὶ
 μὲ καλὴν περιέργειαν βλέπουσι τὴν εὐφρέπει-
 αν τῆς ἀγίων Ἐκκλησιῶν, τῆς Γερεῖς καὶ Ἀρ-
 χιερεῖς ὅπου ἦσαν ἐκεῖ, καὶ προσέτι βλέπουσι
 καὶ αὐτὸν τὸν Πατριάρχην, τὸν καὶ Πάπαν λε-
 γόμενον, καὶ ἀκούουσιν ἀπ' αὐτὸν πολλοὺς λόγους
 ὠφελίμους, καὶ οὕτως γυρίζουσι πάλιν μετ' ἑα-
 δῆς εἰς τὴν πατρίδα, καὶ παρασάινονται ἐνώ-
 πιον τοῦ μεγάλου Ρηγός, καὶ τοῦ διηγουῦται
 καλῶς ὅσα ἤκουσαν, καὶ εἶδον ἐκεῖ, ἔβεβαί-
 ωναν, ὅτι χωρὶς ἄλλο ἦσαν πράγματα ἀλη-
 θινὰ, καὶ βέβαια, καὶ δὲν εἶχον χρεῖαν ἀπὸ
 ἄλλῳ ἐρδύναν, καὶ ἀναφιλῆσιν, ἔειπον.
 Ἄν θείης λαμφρότατε καὶ ἐνδοξότατε ἡμῶν

Αὐθέντα καὶ Ἀρχων νὰ δεχθῆς τὴν πίσιν τους,
 μῆνυσάι τις, ἔ δίδαξου ἀπ' αὐτὴς καλῶς τὰ
 τῆς Πίσεώς των. Ὡς δὲ ἤκουσαν τὰ πάντα οἱ
 ἀρχοντες ὅπου ἦσαν μετ' ὁν Ρῆγα, καὶ μάλιστα
 ἐκεῖνοι ὅπου τὸν εἶχαν συμβουλεύσει καὶ προτή-
 τερα, πάλιν εἶπον πρὸς αὐτόν. Τοῦτο δὲν φαί-
 νεται καλόν πρὸς ὄλους μας νὰ γένη, ἀνίσως
 οἱ ἴδιοι δὲν ἤθελαν δοκιμάσῃ καλῶς, καὶ μά-
 θωσιν ἀκριβῶς καὶ τὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.
 ἐπειδὴ καὶ κάποιοι ἠραυμίζουσιν αὐτὴν τὴν Πό-
 λιν νὰ εἶναι μεγάλη, καὶ καλειότερα. λοιπὸν ἄ-
 ξιον εἶναι νὰ ἤθελαν ἐρδυνήσῃ καὶ ἀναφιλῆσῃ
 οἱ ἴδιοι τὸ σέβας καὶ τὴν λατρείαν ἐκείνης, καὶ
 ἔτω θείον ἐκλέξει τὸ καλειότερον.

Ἦκουσε καὶ τῆτο ὁ φρόνιμος καὶ περιεβόητος
 Ρηγῶν των, καὶ ἔσερξε καὶ ἐδέχθη τὴν συμ-
 βουλίαν. ὅθεν πέμπει πάλιν καὶ εἰς Κων-
 σταντινούπολιν τὴν προειρημένους πολλὰς τέσ-
 σαρὰς ἀνδρας, ἧ νὰ ἤθελαν κατασκοπῆσῃ
 καὶ δοκιμάσῃ πάντα τὰ ἐκεῖσε. Καὶ λοιπὸν
 φθάνουσι μετ' ἑαυτοὺς καὶ εἰς αὐτὴν τὴν
 Πόλιν, καὶ ἔρχονται πρὸς Βασίλειον τὸν Μακε-
 δόνα, ὅς τις ἐκυβέρνα τότε τὰ σινηπτρα τῆς Ρώ-
 μαϊκῆς Βασιλείας, καὶ τῆ φανερώουσι τὴν αἰ-
 τίαν τῆς ἀφίξεώς των. Αὐτὸς δὲ τὴν ἀποδέχθη
 μετ' ἑαυτοῦ μεγαλοπᾶτῳ, καὶ εὖθὺς τὴν ἔδωκε
 μερικὸν Ἀρχοντίας αὐδαίους, καὶ ἐπιφανῆς,
 ἧ νὰ ἤθελαν τοὺς δείξῃ πάντα τὰ ἔξαιρέτω-
 τερα

τερα καὶ ὠραιότερα φράγματα τῆς Πόλεως, καὶ
 ναὶ πύς ξεθαλύσουσιν καλῶς ὅλα τὰ ζητήματά
 τας, δίδοντές τας τῷ ὑπόκεισιν. Οἱ δὲ ἄρ-
 χοντες παρέλαβον αὐτὰς τὰς ἀνδρας, καὶ ἀφ' οὗ
 τὰς εἰδείξαν πολλά φράγματα ἀξιοθέατα, ὅπῃ
 ἦσαν εἰς τῷ Πόλιν, εἰσέβησαν εἰς τὸν ὀνομα-
 σὸν καὶ μέγαν θεῖον Ναὸν τῆς τοῦ Θεοῦ Σο-
 φίας. διότι καθὼς ἄδεται ἐγένετο εἰς αὐτὸν
 τότε μία μεγάλη ἑορτή, ἀλλὰ δὲν ἤμπορῶν
 εἶπῶ ἀκριβῶς ἐάν ἦτον ἡ ἑορτή τῆς ὑπεραγι-
 ας Μητρὸς τοῦ Κυρίου μου, ἢ τῆ ἀγία Χρυ-
 σοσόμου, παρὰ μόνον ὅτι ἐπανηγυρίζετο μία
 μεγάλη καὶ θαυμαστὴ ἑορτή. Οἱ δὲ τέσσαρες
 ἐκεῖνοι ἄνδρες, ὅπου ἦσαν μετὰ τῶν ἀρχόντων
 μας ἐσοχάζοντο ἐπιμελῶς, περισκοποῦντες ὅ-
 λον τὸν Ναὸν, καὶ βλέποντες τῷ μεγάλῳ
 λαμπαδοφεγγίῳ τῆς ἑορτῆς ὅπου ἐγένετο,
 καὶ ἀκούοντες τῷ μελωδίῳ τῶν ᾠσμάτων, ἐ-
 θαύμαζον, καὶ ἔαλλον ἐκστατικοί. Ὡς δὲ πα-
 ρῆλθεν ὁ ἑσπερινὸς ὕμνος, καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν
 Ὄρθρων, καὶ ἠρώτησαν πολλὰ, καὶ ἤκουσαν, ἔφ-
 θασον ὁ καιρὸς τῆς θείας καὶ ἱερᾶς Λειτουργί-
 ας, καὶ πάλιν εἰσέβησαν οἱ ῥηθέντες ἄνδρες
 εἰς τὸν σεβασμιον καὶ μέγαν Ναὸν μετὰ τὰς βα-
 σιλικὰς Ἀρχοντας, διὰ ναὶ ἰδοῦν καὶ τῷ θεῖ-
 ον καὶ ἀνάιμακτον μουσαγωγίαν.

Ἐνταῦθα τῶ λόγῳ γενόμενος, ἐκπλήττομαι
 τῷ Θεοῦ τῷ φιλανθρωπίαν, ὅς τις θέλει πάν-

τας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀ-
 ληθείας ἐλθεῖν. Διότι ὡς εἰσέβησαν οἱ ἐθνη-
 κοὶ καὶ βάρβαροὶ ἐκεῖνοι ἄνδρες εἰς τὸν μεγα-
 λάτατον Ναὸν, καθὼς εἶπομεν, καὶ γενόμενος
 ἐκεῖ ἐσοχάζοντο πάντα τὰ γινόμενα, καὶ ἐμάν-
 θανον μετὰ ἀκριβείας, πῶς ἐγένετο προηγήθη
 λεγομένη μικρὰ εἰσοδος. ἔπειτα ἠτοιμάζετο
 καὶ ἡ μεγάλη εἰσοδος, καὶ εὐχαιναν ἀπὸ τὸ ἱε-
 ρὸν Βῆμα οἱ ὑποδιάκονοι καὶ Διάκονοι μετὰ λαμ-
 παδάς, καὶ ῥιπίδια, καὶ προσέτι πολλοὶ ἱε-
 ρεῖς καὶ Ἀρχιερεῖς κατὰ τῷ συνήθειαν μετὰ
 φερντὰ καὶ θεῖα Μυστήρια, καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος
 Πατριάρχης, ὅπου τότε ἐπατριάρχευε, καὶ ἐ-
 πεισον εἰς τὸ ἔδαφος ὅλοι ἐκεῖνοι ὅπου δει-
 σκουτο ἐκεῖ, ζητοῦντες τὴν δόλογίαν, καὶ κλά-
 ζοντες τὸ, Κύριε ἐλέησον, μόνοι ἐκεῖνοι οἱ
 τέσσαρες ἐθνηκοὶ ἄνδρες, ἦσαν ἐστατείνοντες
 ἄφοβα, καὶ μετὰ τὰ ὄμματα ἀνοικτὰ ἐσοχάζοντο
 πάντα τὰ γινόμενα. Ὅθεν καὶ ὁ εὐσπλαγχνος
 ἡμῶν Θεὸς καὶ ἐλεήμων ἀνοίξε τὰς ὀφθαλμῶν
 τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, καὶ εἶδον φοβεράτινα καὶ
 παράδοξα, διὰ τὰ ὅποια ἠρώτησαν, καὶ ἔμαθον
 ἀκριβῶς τὴν ἀλήθειαν. Διότι ὡς ἐτελείωσαν
 ἐκείνη ἡ μεγάλη εἰσοδος, ἔισυκώθησαν ὅλοι
 ἀπὸ τὴν κατάκλισιν, διὲς οἱ ἄνδρες ἐκεῖ-
 νοὶ, ὅπου εἶδον τὴν ξέστη ὀπτασίαν, ἐπία-
 σαν ἀπὸ τὰ χεῖρα τὰς βασιλικὰς Ἀρχοντας,
 ὅπῃ ἐπαράσταν πλησιοντες, καὶ εἶπον πρὸς αὐ-
 τὰς

τῆς ποιῶντα. Ὅλα ὅσα ἐβλέπαμεν ἕως τῶρα ἦσαν φοβερά, καὶ μεγάλα, δὲν τὸ ἀρνούμεθα, ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπου εἶδομεν τῶρα εἶναι ὑπὲρ τῆν ἀνθρωπίνην φύσιν. Διότι ἡμεῖς εἶδομεν τινὰς νεανίσκους πτερωτῆς, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἐνδεδυμένοι ξένῳ Ἐσθραίου σολῶ, καὶ προσέτι δὲν ἐπάτω τὸ ἔδαφος τῆ Ναοῦ, ἀλλὰ περιπάτην εἰς τὸν αἶρα φάλλοντες, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος. τὸ ὅποιον μᾶς ἔβαλεν ὄλους εἰς μέγαν ἐκπληξιν περισσότερον ἀπὸ τὰ ἄλλα, καὶ εἰς μέγαν λησάν. Ὡς δὲ ἦκσαν ταῦτα οἱ Βασιλικοὶ Ἀρχόντες, ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτὰς λέγοντες. Καὶ τάχα ἀγνοεῖτε ὅλα τὰ Μυστήρια τῆν Χερσιανῶν, καὶ δὲν γινώσκετε ὀλοτελῶς, πῶς καταβαίνουσιν οἱ Ἄγγελοι ἀπὸ τὸν Οὐρανόν, καὶ συλλειτουργοῦσι μετὰ τῆν Γερεῖς μας; Ἐκεῖνοι ἀκέσαντες εἶπον. ἀληθέστατον καὶ φανερόν εἶναι αὐτὸ ὅπου μᾶς λέγετε, καὶ δὲν ἔχει χρεῖαν ἀπὸ ἄλλῳ ἀπόδειξιν. ἐπειδὴ ἡμεῖς εἶδομεν τὰ πάντα μετὰ τὰ ἰδιά μας ὀμμάτια. Ἄφτε λοιπὸν ἡμᾶς νὰ γραφῶμεν ὅθεν ἐσάλθημεν, διὰ νὰ πληροφορησώμεν καὶ τὸν Βασιλέα μας, καὶ νὰ τὸν βεβαιώσωμεν ὅσα εἶδομεν, καὶ ἐμάθομεν καλῶς. τῆς ὁποίας καὶ ἀπέπεμφαν πάλιν ἐκεῖ μετὰ πολλὴν χαρὰν, καὶ ὀφροσύνην. Αὐτοὶ δὲ ὑποσρέψαντες καὶ φθάσαντες εἰς τὴν ἰδίαν χώραν, ὄφρον τὸν λαμωρότατον καὶ μέγαν Ρῆγα, καὶ προσκυ-

νήσαν-

νήσαντες αὐτὸν, ἀνήγγειλαν αὐτῷ, καὶ διεσάφισαν ἀκριβῶς πάντα ὅσα ἦκσαν καὶ εἶδον, λέγοντες καὶ τῆτο.

Ὅτι μὲν εἶδομεν πρότερον εἰς Ρώμῳ μεγάλην τινὰ καὶ λαμωρὰ δὲν τὸ ἀρνούμεθα, ἀλλ' ἐκεῖνα ὅπου εἶδομεν εἰς Κωνσταντινούπολιν καταπλήττει πᾶσαν ἀνθρωπίνην διάνοιαν, καὶ τῷ ἐδιηγήθησαν λεπτομερῶς ἐν καθ' ἑν. Ὁ δὲ μέγας ἐκεῖνος Ρῆγας ὡς ἔμαθον ἀκριβῶς, καὶ ἐβεβαιώθη ἀπ' αὐτὰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, σέλνει πρὸς τὸ δόσεβέστατον Βασιλέα τῆν Ρωμαίων εἰς Κωνσταντινούπολιν, ζῆτωντας Ἀρχιερέα, διὰ νὰ διδάξῃ τὴν πίσιν εἰς τὸ πολυάριθμον ἐκεῖνο ἔθνος, Ἐ νὰ τὸ βαπτίσῃ. Ἡ τὸν δὲ τότε Βασιλέως Ρωμαίων ὁ Μακεδὼν Βασίλειος. ὅστις καὶ δεξάμενος μετὰ χαρᾶς τῆς ἀνδρας, ὅπου ἐσάλθησαν ἀπ' ἐκεῖ, ἐπεμψε πρὸς αὐτὰς ἕνα Ἀρχιερέα, ὅπου ἦτον περιφημος καὶ ὀνομαστός εἰς τὴν ἀρετήν, καὶ δόλῳβειαν, καὶ ὀμοῦ μετὰ αὐτὸν ἐπεμψε καὶ δύο ἀνδρας Κύριλλον, καὶ Ἀθανάσιον. οἱ ὅποιοι ἦσαν ἐνάρετοι, καὶ πολλὰ λογιώτατοι, καὶ φρονιμώτατοι. καὶ ἔ μόνον ἦσαν ἐμπλοιο τῆς θείας γραφῆς, ἀλλὰ ἀκόμη ἦσαν καὶ καλῶς πεπαιδευμένοι εἰς τῆς ὀξωτερικᾶς Ἐπιστήμας, καθὼς τὸ μαρτυρεῖται καλῶς τὰ συγγράμματά τας ὅπου ἐσωθῆσαν. Αὐτοὶ δὲ ὡς ἀπῆλθον ἐκεῖ, ἐδίδασκον πάντας, καὶ ἐβάπτιζον, σύρνοντες τας εἰς τὴν εὐσέβειαν

Περὶ τῆς Ἐπιστροφῆς
 βειαν τῶν Χριστιανῶν. βλέποντες δὲ παντελῶς
 βάρβαρον, καὶ ἀμαθῆς τὸ τοιαῦτον Ἔθνος οἱ
 ρηθέντες λογιώτατοι ἄνδρες, δὲν ἠμποροῦ-
 σαν εἰς κανένα τρόπον νὰ τοὺς ἐρμηνεύσουσι
 τὰ εἰσοσιτέατερα γράμματα τῶν Ἑλλήνων,
 μήπως καὶ πάλιν ἠθέλων παρασρατίση καὶ
 εὐγὴ ἀπὸ τὴν δισέβειαν. ὅθεν καὶ τὰς ἐ-
 χάραξαν τετραναπέντε σοιχεῖα γραμμάτων,
 καὶ τὰς τὰ ἑμαῦθον. τῶν ὁποίων ἡ ὀνομασία εἶναι
 αὕτη. ἄς, μπούκη, βέτδ, γλαῶδ, γέσι,
 ζηβήτ, ζελῶ, ζεμπλέα, ἦ, ζεῖ, κάκω, λε-
 διά, μὴ, νᾶς, ὦν, ποκὴ, ριτζίη, δλόβω,
 ντεβέρδω, ἦκ, φέρωτ, χέρ, ὦτ, τζῆ, τζέρ-
 βη, σάα, δία, γέορ, γερῆ, γέρ, γέατ,
 γίε, γέες, γέα. Αὐτὰ εἶναι τὰ 35 γράμμα-
 τα τῶν Ρούσων, τὰ ὁποῖα μανθάνουσι ἕως
 τὴν σήμερον ἅπαντες, καὶ ἠξέβρουσι καλῶς τὴν
 εὐσέβειαν.

Λέγουσιν ἀκόμη τινὲς νὰ ἔγινεν εἰς αὐτοὺς
 ἓνα τοιοῦτον θαῦμα. διότι ἐπειδὴ ἕ ἔσεκεν ἀ-
 κόμη εἰς τὴν δεισιδαιμονίαν αὐτὸς ὁ Ρήγας,
 καὶ οἱ Μεγιστᾶνες τε, καὶ ὅλον τὸ Ἔθνος, καὶ ἐσο-
 χάζοντο τὴν ἑσπεράν τος θρησκείαν, καὶ τὴν
 Πίσιν τῶν Χριστιανῶν, ἐκάλεσαν τὸν Ἀρχιερέα
 ὁποῦ εἶχεν ὑπάγη τότε νεωστὶ εἰς αὐτὰς, καὶ τὸν
 ἠρώτησεν ὁ Ρήγας, ποῖα ἦσαν ἐκεῖνα ὁποῦ
 αὐτὸς εἶχε νὰ κηρύξη ἐναντίον τῆς θρησκεί-
 ας τῶν Ρούσων, καὶ ποῖα ἐκεῖνα ὁποῦ ἔμελλε
 νὰ

νὰ τὰς διδάξη; Αὐτὸς δὲ τοῦ ἔδειξε τὸ θαῦ-
 ὄν καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον, καὶ ἐδιηγείτο μερικὰ
 θαύματα, ὅτε ἔπερατέρησεν ὁ Θεὸς ὁ Λόγος,
 ὅταν ἠλθε καὶ ἐσαρκώθη. Τότε τὸ πλῆθος τῶν
 Ρούσων, εἶπον. ἀνίσως καὶ ἡμεῖς δὲν ἠθέλω-
 μεν ἰδῆ ἓνα παρόμοιον θαῦμα, καὶ μάλιστα
 καθὼς εἶναι ἐκεῖνο ὅτε λέγεις νὰ ἔγινεν εἰς
 τὴν κάμνον τῶν τειῶν Παίδων, ἡμεῖς δὲν θέ-
 λουμεν σοῦ πισθῶσαι ὁλοτελῶς. Αὐτὸς δὲ πι-
 σθῶντας εἰς τὸν ἀψόδῃ λόγον τῆ Κυρίας Ἰησοῦ,
 ,, ὅτε εἶπεν. Ὅτι ἂν αἰτήσῃτε ἐν τῷ ὀνό-
 ,, ματί μου λήψετε. καὶ ὁ πισθῶν εἰς ἐμὲ τὰ
 ,, ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, καὶ ἐκεῖνος ποιήσει, καὶ
 ,, μέζονα τύπων ποιήσει, εἶπε πρὸς αὐτὰς.
 Ἄν καλὰ καὶ δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ ζητῆ
 τινὰς δοκιμὰς ἀπὸ τὸν Θεόν, μὴ ὅλον τῆτο ἀνί-
 σως καὶ ἐγνωρίσετε νὰ ἐπιστρέψετε ἐκ ψυχῆς
 πρὸς τὸν Θεόν, ζητήσατε ὅτι θέλετε, καὶ ὁ Θεὸς
 θέλει τὸ κάμει βεβαίως διὰ τὴν αἰτησίαν σας,
 ἂν καὶ ἡμεῖς εἴμεθον ἐλάχισοι, καὶ ἀνάξιοι. καὶ
 αὐτοὶ ἐζήτησαν ὁδὸς νὰ ριφθῆ τὸ βιβλίον τοῦ
 θαῦτος εὐαγγελίου εἰς τὴν πυρκαϊάν, ὅτε εἶχον
 ἀνάφη, καὶ ἂν ἠθέλε φυλαχθῆ ἀβλαβῆς, νὰ
 ἐπιστρέψου καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν Θεόν, τὸν κηρυττό-
 μενον ὑπ' αὐτῆ. Ἦρεσεν αὐτὸς ὁ λόγος, καὶ ὁ
 Ἀρχιερεὺς ὑψώσε τὰς ὀφθαλμὰς καὶ τὰς χεῖρας
 πρὸς τὸν Θεόν, καὶ λέγωντας, δόξασόν σε τὸ
 ἅγιον Πνεῦμα Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐρ-
 ρίφθη

ρίφθη τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὴν κάμινον ἐνώπιον
παντὸς τοῦ ἔθνους. καὶ ἐκκαυμένης τῆς καμίνου
ἐπὶ ἰκανὰς ὥρας, τέλος πάντων ὡς ἐμαράνθη
τελείως ἡ φλόγα, ὄρεθη τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον
ἀβλαβές, καὶ ἄφαισον, χωρὶς ναὶ λάβη καμί-
αν ζημίαν ὑπὸ τῆς φλόγα. Τὸ ὅποιον ὡς εἶδον
ἐκεῖνοι οἱ βάρβαροι, ἔξεπλάγησαν ἀπὸ τὸ μέ-
γα θαῦμα, καὶ ἤρχοντο θεληματικοὶ εἰς τὸ Βά-
πτισμα χωρὶς καμίαν ἀμφιβολίαν. καὶ κατὰ
ρόμῳ τὸν ναὶ, ἐδόξαζον τὸν Στρατῆρα Κ'. ὃ ἡ
δόξα καὶ τὸ κράτος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς
αἰῶνας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Π Ι Ν Α Ξ

Τῶν ἀξιολογοτέρων τοῦ ἐν τῷ παρόντι
δευτέρου Τόμου τῆς παρῆσης
βίβλου περὶ εὐχομένων.

Α

Α Γκατερίνα Αυτοκρατορίσα Ρουσίας, γενεαλογία
αὐτῆς. 18. σέφει αὐτῆς. 281.

Ἀκαδημία ἐπιστημῶν ὅπου ἐδιώχθη ὁ Πέτρος εἰς Πετ-
ροῦπολιν. 280.

ἈλέξιϞ ὁδὸς τοῦ Αυτοκράτορος λαμβάνει ἐκ γυναικῶν τὴν
Δεσπούλαν τοῦ Βολφενβούτελ. 29. κακὴ διαγωγή
αὐτοῦ. 57. φέγει ἀπὸ Πετροῦπολιν. 96. ἐγγραφὸς
ἐκκληματικῆ ἐξέτασις τοῦ πταυσμάτων τοῦ. 101 καὶ
τὰ ἐξῆς. θάνατος αὐτοῦ. 169.

Ἀποκρέω ὅτι ἐγένετο εἰς Πετροῦπολιν μετ' ἄλλοις
ματῶν. 199.

Ἀραξίνος, μέγας Ἀμιράλιος Ρουσίας τιμωρεῖται μετ'
χρηματικῶν τοῦ. 198.

Ἀρισκίνος ἀρχίατρος τοῦ Αυτοκράτορος Πέτρο ἀπο-
θνήσκει. 193.

Γ

ΓΑλιτζίϞ Ἀμιράλιος τῆς Ρουσίας νικᾷ τὴν σβεκι-
κῶν ἀρμάτων. 208. χειροτονεῖται κυβερνήτης τοῦ
Καζάν. 274.

Γιλέμβουργος Κόμης φυλακίζεται εἰς Λόντραν. 71.

Γόλτζ Βαράνος, σύμβουλος τοῦ Βασιλέως Κάριλ φυλακί-
νεται εἰς Οὐλανδία. 71. προσπαθεῖ ναὶ φιλιώσῃ τὴν
Σβεκίαν μετ' ἡ Ρουσίαν. 175. προσβλήτης Αυτο-
κράτορος εἰς Ἀλβανδ. 178. θάνατος αὐτοῦ. 181.

Δ

ΔΑκώσιος ἐβραῖος χειροτονεῖται ἀπὸ τοῦ Πέτρον Βα-
σιλέως γενεῶδης τοῦ Σαμοιέδαν. 199

Δανιμαρκία δὲν εἶργει νὰ ὀνομάσῃ τὸν Πέτρον Γυπεράτορα. 226.

Δαυτζικα φοβερίζεται ἀπὸ τοὺς Ρούσους. 63

Δερμπεντ Πόλις μεγάλη κ' ἔτι τὴν Κασπίαν Θάλασσαν ἀποκτάται ἀπὸ τὰς Ρ'ούσους. 246

Ε

Ἐκκλησιαστικοὶ τῆς Ρωσίας ὑποτεταγμένοι εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν. 287.

Θ

Θερμά τῆς Α'λωνίτζας. 192.

Ι

Ἰησιταὶ διώκονται ἀπὸ ὅλον τὸ Βασίλειον τῆς Ρωσίας. 201.

Κ

Καζάνοι φοβερίζον νὰ ἀποστατήσουν. 274.

Κάρλος 5' Γυπεράτωρ ἑβδ Γερμανῶν ἐνάντιος εἰς Τέρκιν, ὁ βουδός τοῦ Πέτρου. 252.

Κάρλος Βασιλεὺς Σβεκίας μὲ δυσκολίαν πολλήν ἀποφασίζει νὰ μισθώσῃ ἀπὸ Τουρκίαν. 34. φονδεται εἰς Νοβεργίαν. 181.

Μ

Μαθηματικὸς εἰς Ο'λανδίαν ἐφορητὴς μιᾶς ναυτικῆς πυξίδος, ὁ Πέτρος παρὼν εἰς τὴν δοκιμήν. 69.

Μεντζικόφ Πρίγκιψ, κατηγορεῖται κ' λαμβάνει τὴν συγχώρησιν. 198.

Μιρβέοσης γίνεται τύραννος εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Περσίας. 233.

Μοσκοβίται σερεοὶ εἰς τὴν προσκυήσιν ἑβδ εἰκότων. 59.

Μωροὶ, τὰς ὁποίας μεταχειρίζεται φρονίμως ὁ Αὐτοκράτωρ Πέτρος. 200.

Ν

Νοεὺς Ἀμμιράλιος τῆς Γκιλιτέρρας. 66. 190. 205. 217.

Ο

Ο'ρλεὰς Δουξ τοῦ Ο'ρλεὰς ὑποδέχεται τὸν Αὐτοκράτορα Πέτρον μὲ πᾶσαν τιμὴν. 74

Ο'σερ-

Ο'σερμαν Βαρώνος, συμβεβηκὸς τῷ Αὐτοκράτορι Πέτρου, ὑπάγει εἰς Ἀλβανὸν πρεσβυτῆς Πλευροπολεωςζιά-ελος 177. 183. καὶ εἰς Νιςαὶδ. 214.

Οὐλβικα Βασίλισσα Σβεκίας 182. ζητεῖ τοῦ Αὐτοκρ. Πέτρου νὰ σαματήσῃ τὰ ἄρματα διὰ μερικὸν καιρὸν. 187. παρατεῖ τὸ σέμμα τῆς Σβεκίας εἰς τὸν ἄνδρα τῆς. 204.

Π

Πάππος τὸ πλοιάριον. 259.

Παρίσιον. ὁ Πέτρος εἰς αὐτὸ, θεωρεῖ τὰ πάντα ἐπιμελῶς. 74.

Περσία εἰς μεγάλας σύγχυτες. 232. ὁ Βασιλεὺς Ταίμας πέμπει ἀποστολὰς πρὸς τὸν Πέτρον. 263.

Πέτρος ὁ μέγας ἐλπίζει νὰ ἀφανίσῃ τὸ τουρκικὸν Βασίλειον. 13. χάνει τὰς ἐλπίδας τε κ' τὸν Ποταμὸν Πρῶτον. 16. 24. νικᾷ τὴν ναυτικὴν ἀρμάταν ἑβδ Σβέκων, καὶ ἐμβαίνει δεκαμβυτῆς εἰς Πετρεπόλιν. 44. γίνεται ἀρχηγὸς τεσσάρων Στόλων εἰς τὴν Θάλασσαν. 66. ταξιδεύει εἰς Γαλίαν. 68. 74. γυρίζει εἰς Πετρεπόλιν καὶ παιδεύει τὰ πταύσματα ἑβδ κυβερνήτων. 79. γίνεται ἡ ἐγγραφὸς ζήτησις ἑβδ ἐγκλημάτων τοῦ ἰοῦ τε Ἀλεξίου. 101. μεταχειρίζεται μὲ φρονιμάδαν μερικὰς μαρούς. 200. σέλνει μίαν πρεσβείαν πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Κίνας 212. κάνει τὴν εἰρήνην μὲ τὰς σβέκας. 218. ὀνομάζεται Γυπεράτωρ. 219. γυρίζει δεκαμβυτῆς εἰς Μόσκαν. 227. πέμπει πρεσβυτῆν εἰς Περσίαν. 235. ἔπειτα ὑπάγει ὁ ἴδιος κ' ἀποκτᾷ δευφόρους τόπους. 239. γυρίζει εἰς Μόσκαν. 248. μ' ταῦτα εἰς Πετρεπόλιν. 255. πάλιν ὑπάγει εἰς Μόσκαν κ' εἶφει τὴν Αἰκκατερίναν. 281. γυρίζει εἰς Πετρεπόλιν, ἀδελφῆ, κ' τελευτᾷ. 288. 290. χαρακτηρισματα αὐτῆ. 291. κ' δεοσέβεια. 294.

Πετρεπόλις κατασθάνεται ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα τὸ ἐμπόριον τῆς Ρωσίας. 220.

Πολῶνοι πέμπουσι Πρεσβυτῆν πρὸς τὸν Πέτρον. 202.

ΣΒέκοι ἐβρωδῶσι μὲ τὴν Μοσχοβίαν . 218.
 Σοφία τοῦ Βολφενβούτελ σύζυγος τοῦ Ἀλέξ'α υἱοῦ
 τοῦ Αὐτοκράτορος . 29. τελευτᾷ ἀπὸ τὴν γυναικ .
 59.

Σωδὴν ἀναμέσον τοῦ Αὐτοκρ. Πέτρου , καὶ τῆς Περ-
 σίας . 267.

Σωδὴν ἀναμέσον αὐτῆ καὶ τῆ Τούρκου περὶ τῆ ὑπο-
 θέσεων τῆς Περσίας . 272.

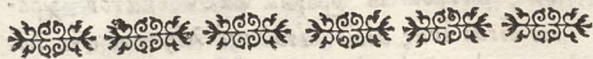
Σωόδος τῆ Ρ'έσων Ἐπισκόπων εἰς Μόσκων . 60.

Σωράκα πόλις τῆς Μπυοδανίας . 15.

ΤΟλσόν (Πέτρ) Πρεσβυτέρου τοῦ Αὐτοκρ. Πέ-
 τρου εἰς Κωνσταντινούπολιν . 6. φυλακίζεται εἰς τὴν
 ἐπτά πύργων 9. ὑψώνεται ἀπὸ τὸν Πέτρον εἰς ἀ-
 ξίαν . 193.

Τούρκοι κηρύττουν πόλεμον ἐναντίον τοῦ Αὐτοκρ. 10.
 τὸν φέρουσιν εἰς ἐχάτην κρηνοχωρίαν πλησίον τῆ Πρέ-
 τε . 18. κἀνοῦσι ἀγάπῳ . 23. φοβερίζουσι πολλὰκις νὰ
 λύσωσιν τὴν φιλίαν 31. 33. οἰκειοποιῶνται πολλὰκις Ἐ-
 παρχίας τῆς Περσίας . 272.

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΛΕΞΙΚΟΝ ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΝ

Πρὸς χῆσιν τῆ ἀναγνωσκότων τῶ
 παρῶσαν βίβλον .

Α

ΑΓιουτάντης γενικός , ἡ Ἀγιστάντης Γγε-
 νεράλης .

Αἴγυρα , τὸ σίδηρον ὅπε ρίπτουσιν εἰς τῶ
 θαλάσσαν οἱ ναῦται δε νὰ ἀράξων . Ἰτα-
 λισι ἀγκορα . Ἰδε Στρατηγός .

Αἴας υἱὸς τῆ τελαμώνος . ἔπος ὃν ἐν τῆ Φαί-
 κῶ πολέμῳ ἐδοξάσθη μεγάλως διὰ τῶ
 ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀνδρείαν . μὲ δὲ ταῦ-
 τα φονεῦσεν τῆ ἀχιλλέως ἐζήτει λαβεῖν
 τὰ ὄπλα αὐτῆ . προτιμᾶται δὲ ὁ Ὀδυσσεύς ,
 καὶ λαμβάνει τὰ ὄπλα . ὅθεν ἔπεισον εἰς μα-
 νίαν , καὶ ἔκοπτε τὰ ποίμνια τῆ βορβάτων ,
 νομίζοντας νὰ σφάζῃ τὸς Ἑλλήνας ὅπε τὸν
 ἠδίκησαν . ἔπειτα ἐν ἑαυτῶ γενόμενος ἐσφά-
 γη τῆ ἰδίᾳ χειρὶ . ἔπος ἰσορεῖ ὁ Σοφοκλῆς .
 ἄλλοι δὲ δεφόρας περὶ τῆ θανάτου αὐτοῦ
 ἰσορήκασιν .

Αἰγαῖον πέλαγος , τὸ πέλαγος ὅπε εἶναι εἰς
 τὰ δωδεκάνησα , ἰταλισι ἀρτζιπέλαγο .

Αἰών, μέτρον τῷ χρόνῳ. κάθε ἑκατὸν χρό-
νοι εἶναι ἓνας αἰών. ἰταλισὶ λέγεται σέκολο.

Ἀνακωχὴ πολέμου, καὶ ἀνοχή, καὶ ἀνεσις, καὶ
ἐνεχειρία. κατάπαυσις τοῦ πολέμου πρὸς
καιρὸν, ὅταν γίνεται ἐκ συμφώνου καὶ ἀπὸ τῶ
δύο μέρη ὅπῃ πολέμοισι. λέγεται ἰταλι-
σὶ, τρέγβα, σοσπενσιῶν δὲ ἄρμε, καὶ ἄρ-
μισίτζια.

Ἀναπλέω. πλέω ἐναντία τοῦ ξεζήματος τοῦ
νεροῦ.

Ἄνδρῶν, ἰταλισὶ σάλα. τίπος μέγας ὅπου
εἶναι ἔξωθεν ἄπὸ ταῖς κάμεραις, ὅπερ συ-
τάζονται οἱ ἄνδρες.

Ἄνηβος ἠλιγία, παιδιάρικη, ὅπῃ δὲν ἔφθα-
σεν ἀκόμη εἰς νόμιμον.

Ἄνοχή πολέμου, ἴδε ἀνακωχὴ.

Ἄντιστρατεία, ἀντιστρατεύσις.

Ἄντισαθμίζω, ἰσοζυγιάζω. βάνω ἄλλο βάρ-
ρος ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος διὰ τὴν ἐξισάσῃ τὸ
ζυγί.

Ἄποθήκη, τὸ κοινῶς λεγόμενον μαγαζὶ, ἢ
ἀμπάριον.

Ἄποσκυθὴ, ἰταλισὶ μπαγάθιο, τὰ σκυθὴ καὶ
ἄλλα παράγματα ὅπου εἶναι εἰς χρῆσιν τοῦ
στρατεύματος.

Ἀράλδος, φωνὴ ἰταλική. σημαδεύει τὸν μίλω-
τῶν, κυρίως δὲ λέγεται ἐκεῖνος ὅπῃ μίλωει
τὸν πόλεμον, λατινισὶ λέγεται φρεζιάλης.

ἀπὸ

ἀπὸ τῶν ὁποίων λέξιν ὁ Πλάταρχος ἐπλα-
σε τὴν λέξιν φητιαλεύς.

Ἀρχιστρατηγός, ἴδε στρατηγός.

Ἀτέλεια, ἀταλισὶ ἐζουτζιῶν. τὸ χάρισμα τῆ βασι-
λικῶν δοσιμάτων. ὄθρον καὶ ὑποτελής, ἐκεῖνος
ὅπῃ πλερώνει τέλος, ἢ γεν δημόσιον δόσιμον.

Αὐτόματον, τὸ τυχηρόν.

Αὐτόματος. ὅστις ἔρχεται θεληματικῶς.

Αὐτόμολοι, οἱ στρατιῶται ὅπῃ φεύγουσιν ἀπὸ
τὸ ἓνα στρατόμα, καὶ ὑπάγουσιν εἰς τὸ ἄλ-
λο, ἢ εἰς ἄλλο μέρος. ἰταλισὶ λέγονται δε-
ζερτῶροι.

Αὐτόχειρ, ἐκεῖνος ὅπῃ φονεύει ἢ ἑαυτὸν τε μετὰ
ἰδίᾳ τε χεῖρα, λέγεται καὶ ὅς τις φονεύει ἄλλον.

Ἄφριξις, ἔρχομός.

Ἄχιλλεύς υἱὸς τῆ Πηλέως καὶ Θέτιδος, στρατηγός
τῆ Εἰλιών εἰς τὸν πόλεμον τῆς Τρωάδος,
περίφημος διὰ τὴν μεγάλω τε ἀνδρείαν,
ἢ ἀνδρειότερος πάντων.

Ἄχλυσ, ἢ κατικνία.

Ἄψις, ἢ καμάρα.

B

Bαθυμδόν, ἀπὸ σκαλὶ σκαλί.

Βασίλεια, τὰ βασιλικά παλάτια.

Βῆμα, μέτρον μιᾶς δρασκελισίας, καὶ προσέ-
τι τὸ κειθῆριον.

Βόρει

Βόρειον μέρος, ἐκεῖνο ὅπερ εὐρίσκεται πρὸς τὸ μέρος τοῦ βορέως. λέγεται ἢ ἀριτικὸν μέρος, ἢ γου πρὸς τὸ μέρος τῆς ἄρκτου, τῆς ἰταλισὶ λεγομένης ξαμουτάνας.
Βελγαδιέρης, ἴδε Σξαπηγός.

Γ

Γαλεάτζα, πλοῖον μέγα ὡς τὸ Καραβιον, ἢ ἔχει καὶ κωπία ὡς καὶ τὸ Κάτεργον.

Γαλεώνιον, πλοῖον μέγα εἰς εἶδος Καραβία.
Γαλεώπα, πλοῖον μικρὸν μὲ κωπία εἰς εἶδος Κατέργη.

Γαλλία, ἰταλισὶ Φράντζα.

Γάλλος, ἰταλισὶ Φραντζέζος.

Γενεράλ μαϊῶρος. ἴδε Σξαπηγός.

Γεννάδας, γενναῖος, ἀνδρείος, εὐγενής.

Γερσσία, τὸ πρεσβυτέριον, οἱ πρῶτοι ἄρχοντες τῆς Βουλῆς. ἰταλισὶ Σενάτον, Σενατῶροι.

Γλύπτης, ἐκεῖνος ὅπερ σκαλίζει τὴν πέτραν, ἢ τὸ ξύλον ἢ κἀνεὶ τὰς ἀνδριάντας, ἢ ἄλλο τί. ὁ σκαλιστής.

Γόης, μάγος, κόλαξ, ἀπατηλός.

Γραμματοφυλάκιον, ὁ τόπος ὅπου φυλάσσονται τὰ γράμματα, ἰταλισὶ ἀρκίβιο.

Γρανάτα, φωνὴ ἰταλική, εἶναι μία μικρὰ σφαιρα

ρα σιδηρένια γεμάτη ἀπὸ μπαρέττω, μὲ ἕνα μασαράκι. ἴδε μπόμπα.

Γρανατιέρης. ἴδε μπόμπα.

Γεῖβος νόμισμα τῆς Ρωσίας ὅπερ ἀξίζει δέκα κοπίκια ἀργυρᾶ.

Γυμνάσιον, σχολεῖον, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἐξασκουῦνται καμίαν τέχνην, ἢ ἐπιστήμην.

Δ

Δεκάδαρχος. ἀρχηγός εἰς δέκα στρατιώτας, ἰταλισὶ Καποράλης.

Δεπετάτσι. οἱ Ἄρχοντες ὅπερ ἐπισταῦσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς Πόλεως.

Δήμιος ὁ ὑπὲρ τῆς βασιλείας. ἐκεῖνος ὅπερ φονεῖ τὰς καταδικὰς. τερκισὶ τζελιάτης, ἰταλισὶ μινίστρο δι γκεσίτζια, ἢ μπόγιας.

Διάκονος. μουσικός τῆς βασιλείας κατὰ τοὺς Μοσκοβίτας, σεργετάρλο δι γάτο κατὰ τὰς Ἰταλίας.

Δραγόνιοι, τάγμα τῆς καβαλλαρίας.

Ε

ΕΛεινὴ ὄρα, ἢ ἀνοιξίς.

Εἰγκυμονῶσα, ἐγκασρωμένη, ἔτοιμη διὰ τὰ γεννήσῃ.

Εἴθιμα. ἢ σωτήθειαι, ἢ τάξεις, τὰ ρητά.

Εἶ-

- Εἰσπηδῶ, εἰσεβαίνω μὲ βίαν εἰς τὸ κάστρον,
ἢ εἰς τὰ χαρακώματα τῶν ἔχθρῶν.
- Εἰσφορά, δόσιμον δημόσιον, φόρος, τέλος.
- Ἐκατονταρχία, ἑκατὸν στρατιῶται, ἰταλισὶ
Κομπανία. ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν Ἐκατόνταρχος
ἢ Ταξιάρχης ἢ τῆς παλαιᾶς, παρὰ δὲ Ἰτα-
λοῖς Καπετάνιος. σημειωτέον ὅτι ἡ κομπα-
νία εἰς τινὰς τόπους ὑπερέχει τοὺς ἑκατὸν
στρατιῶτας, εἰς τινὰς δὲ ἄλλας σύγκειται
ἅπλο πεντηκοντα στρατιῶτας, ἢ ὀλίγον τι
περισσότερες, τὴν ὁποίαν οἱ Ἕλληες ὀνο-
μάζουσι πεντηκονταρχίαν, ἢ τὸν ἀρχηγὸν
αὐτῆς Πεντηκοντάρχιον.
- Ἐκβολαὶ ποταμῶν, τὸ σῶμα τῶ ποταμῶν, ἐκεῖ
ὅπῃ χωίεται εἰς τὴν Θάλασσαν.
- Ἐκστρατεία, κίνησις τῶ Στρατεύματος ἑναν-
τίον τῶ ἔχθρῶ, ἰταλισὶ, μάρνια.
- Ἐκτασις, ἔξάπλωσις.
- Ἐκτραορδινάειος, ὁ ἐπὶ τῆς σωηθείας, ὁ
ἀσωήθης, φανὴ ἰταλική.
- Ἐμπόριον, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον γίνεται πολ-
λὴ παραγματεία.
- Ἐμφύλιος πόλεμος, μάχη ἀναμέσον τῆς αὐ-
τῆς φυλῆς, ἢ τῶ αὐτῶ γένους, ἢ τόπου.
- Ἐνεδρα. παραμόνδωμα, δολερὸν κρύψιμον,
ἰταλισὶ ἀγάτο.
- Ἐνεδρόω, παραμονδύω, ἐπιβεβλόμαι τινὰ
κρυφίως ἢ μὴ δόλω.

- Ἐνετὸ οἱ Βενετζιάνοι.
- Ἐπαρχος, ὁ ἔξουσιαστὴς μιᾶς Ἐπαρχίας, ἢ
Ἐπόλεως.
- Ἐπικείμενος κίνδυνος, ὅπῃ εἶναι ἔτοιμος νὰ
ἔλθῃ.
- Ἐπιμαχία, ἡ βοήθεια ὅπῃ δίδεται εἰς τῶς
πολεμικένας. ἰταλισὶ, λέγα δεφενσίβα.
- Ἐπιρρέπης, ὅστις κλίνει εἰς κανένα πῶρῶμα.
- Ἐπιστάτης τῶ πυροβόλων ὀργάνων, ὁ τερμι-
στὴ λεγόμενος Τοπτζίμπασης, ἰταλισὶ δὲ
Γενεράλης τῆς ἀρτιλλερίας.
- Ἐπιπέδωμα, ἔργον, ποίημα, τέχνη.
- Ἐρείπια, τὰ γκρεμίσματα μιᾶς Πόλεως, ἢ
οἴκων, ἢ τειχῶν.
- Ἐϋγνωμοσύνη. εὖνοια, δὴ χάριτος γνώμη,
δὴ χαλεσία.
- Εὐειδής, ὠραίος, εὐμορφος.
- Εὐξείνος πόντος, ἢ μαύρη Θάλασσα.

H

- Η** Γεμονεία, ἔξουσία, Περγκιπάτον.
- Ἡγεμῶν, ἀρχων, ὁδηγός, Πείγκιφ.
- Ἡνίαι, τὰ σαλιβάγια.
- Ἡρως, μέγας εἰς τὴν ἀρετῶν, γενναῖος, ἢ
μίδιος.

Ⓚ Αλασσοκρατῶ, ἐξουσιάζω εἰς τὴν Θαλάσσαν, γίνομαι κύριος τῆς Θαλάσσης. Θαλασσοπλοῖα, ἐμπειρία τῆς ναυτικῆς τέχνης.

Θεατερίζω, φανερώω εἰς τὸ κοινόν, πομπδίω. Θίατρον, θέαμα, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον στυάζονται καὶ βλέπουσιν τὰ δημόσια παιγνίδια, καὶ ἐκεῖ ὅτε γίνονται ἢ κωμωδίας καὶ ξαγῳδίας.

Θείληξον, πράγμα ὅπου σύρρει εἰς ἕδον ἢ θεραπείας, δέλη, ἢ ὑπηρετήσα.

Θορυβιδόν, με σύγχυσιν, με θόρυβον.

Θείαμβος, πομπή, ἐπίδειξις νίκης, ἰταλιεὶ τεύχεον.

Θρόνος χηρόων. ὅταν δὲν ἔχει ἐξουσιαστικῶς, ἢ ἕνεκα ἀπέθανεν, ἢ ἕνεκα εὐγάλθη. ἰταλιεὶ, σέδια βασιάντε.

I

Ι Δίως, ξεχωριστά.

Ιερόσυλος, ἐκεῖνος ὅτε κλέπτει τὰ ἱερά πράγματα.

Ιεροτελεσία, ἱεραὶ ἱερά, ἱεραργία.

Ιππαρχία, κατὰ τὰς παλαιὰς ἦτον στυθεμένη

μὴν ὑπὸ 512 καβαλλάρεις. πῶρα δὲ εἶναι ἀπὸ ὀλιγωτέρων, λέγεται ἰταλιεὶ, Μπαταλιών. ἢ δὲ χιλιαρχίαν τῆς καβαλλάρειων ἢ ὁποῖαν οἱ ἰταλοὶ λέγουσι, ῥεγγιμύτον, οἱ παλαιοὶ ἔλεγον ἐπιππαρχίαν, ἦτον δὲ ἀπὸ 1024 στρατιώτας.

Ἰππεῖς, ἢ ἰταλιεὶ λεγομένη καβαλλερία, καὶ προσέτι οἱ παρ' ἰταλοῖς λεγόμενοι Καβαλλέροι, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἓνα γένος ἀξίας.

Ἰππος, τὸ ἄλογον ἀρσενικῶς, ἢ δὲ καβαλλερία θηλυκῶς.

Ἰθμός, λέγεται ἓνα ἀπέρασμα στενὸν στερεῶς ὡς μανίκι, ὅτε ἔχει ἀπὸ τὸ ἓνα καὶ ἄλλο μέρος νερόν, καθὼς εἶναι τὸ ἑξαμίλιον τῆς Μαρῆας, καὶ ἄλλοι ἕτεροι τόποι. τὸ δὲ ἐναντίον τῆ ἰθμῶ εἶναι ὁ πορθμός.

K

Κ Αινοτομία, νεωτέρισμα.

Καῖσαρ, ὁ Ἰμπεράτωρ τῆς Γερμανῶν. Καιοσαυμὸς, ἄνθρωπος τῆς Καίσαρος.

Κανονική, καὶ τὰς κανόνας, καὶ τὰς νόμους.

Καρδιναλῆς, ἀξίωμα ἐκκλησιαστικὸν τῆς Ρώμης, ἐνδεδυμένος με κόκκινον, καὶ με κάπελλον κόκκινον. εἰς τὸν 1ῶ αἰῶνα οἱ Καρδιναλαὶ ὑποφασίδησαν ἀνώτεροι τῆς Ἐπισκόπων, καὶ εἰς τὸν 13ῶ ἀνώτεροι καὶ τῆς Πατρια

τεταρχῶν, ἢ ἔλαβον τὴν ἔξοσιν νὰ ἐκλέγῃ τὸν Πάπυ.

Καταγῶγιον στρατιῶν, ὁ τόπος ὅπῃ κατοικῶσιν οἱ στρατιῶται, λέγεται ἢ σαθμός, ἰταλισὶ δὲ κκαρτέρε.

Κατάσκοπος, βίγλα, ἰταλισὶ ἐσπλορατόρε. ἢ δολερὸς καταπατητής, ἰταλισὶ ασία.

Κλίμα, φωνὴ τῆς μαθηματικῶν, σημαδδύει μίαν ζώνην τῆς γήϊνης σφαίρας, ἢ ὁποία ὑποτερματίζεται ἀπὸ δύο κύκλους παραλλήλους μετὸν ἰσημερινόν. ἢ πρὸς σαφεσίρω κατέληφιν, κλίμα λέγεται ὅλον ἐκεῖνο τὸ μέρος ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμῶν κατ' ὀρθῆσαν γραμμὴν, εἰς τὸ ὁποῖον διείσκονται διάφοροι τόποι, καὶ ἔχουσι τὴν πλέον μεγαλιτέραν ἡμέραν τῆς καλοκαιρίας μετὰ ταῖς ἰδίαις ὥραις. παραδείγματος χάριν, ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ τόποι ὅπου εἶναι ἀπὸ ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν, καὶ ἡ μεγαλιτέρα ἡμέρα τῆς καλοκαιρίου εἰς αὐτὰς εἶναι ὥρῶν $12\frac{1}{2}$ λέγονται πῶς εἶναι ὑποκάτω εἰς ἓνα ἢ τὸ αὐτὸ κλίμα, καὶ ἐκεῖνοι πάλιν εἰς τὰς ὁποίας εἶναι ὥρῶν 13 εἶναι ἄλλο κλίμα, καὶ ἔτω καθ' ἑξῆς. ἀν καλὰ οἱ γεωγράφοι βάνεν τὴν διαφορὰν τῆς κλιμάτων διαφορῶς, ἄλλοι ἀπὸ ἡμισείας ὥραν, ἢ ἄλλοι ἀπὸ μίαν, ἢ ἄλλοι ἄλλως.

Κνέζης, φωνὴ ῥωσική. θέλει νὰ εἰπῇ Πείγνιψ, ἢ Δεξ.

Κοι-

Κοινωνία, ἔνωσις, ἀντιμῶσις.

Κοιτὼν, δωμάτιον, κάμερα.

Κομβόλιο, φωνὴ ἰταλικὴ, σημαίνει πολλὰ πλοῖα ὅπῃ ταξιδεύουσιν ἀντίμα.

Κόμης, ἄρχων, ἡγεμών. ἰταλισὶ, Κόντε.

Κορυφαῖος, προεσῶς, ἑξ' ἄρχων τῆς χορείας.

Κωμῳδία, ποίημα γελοῖωδες ὅπῃ παρασαίνεται εἰς τὰ θέατρα.

Λ

Λαθρομίζία, κρύβιος στυουσιασμός.

Λάφυρα, κέρση, ἰταλισὶ μποτίνο.

Λιμὴν. λιμῶνας, ὁ τόπος ὅπῃ ἀράζουσι τὰ πλοῖα.

Λεθρανόφρων. ὁπαδὸς ἢ ἀκόλκθος τῆς κακοδοξίας τοῦ Λεθέρου. ἐκεῖνος ὅπου πιεθεύει ταῖς αἰρετικαῖς γνώμαις τοῦ Λουθήρου.

Λεθέρης. ὄνομα κύριον. ἀρχηγὸς αἰρέσεως. ἰταλισὶ, Λετέρο.

Λοχαγός, ὁ προεσῶς τῆς λόχης. σύγκριται δὲ ὁ τέλειος λόχος κατὰ τὰς παλαιὰς ἀπὸ 16 στρατιῶτας. ἰταλισὶ λέγεται μανίπολο.

Λόχος, 16 στρατιῶται, ἢ τὸ παραμόνδιμα.

X

Μαδά-

M

ΜΑδάμα, λέξις γαλλική, θέλει να ει-
πῆ ηὐεία. ὀνομάζουσι μὲ αὐτῷ τῷ
φωνῷ ταῖς μεγάλας ἀρχόντισσας, κατα-
χρηστικῶς δὲ καλοῦσι καὶ ταῖς λοιπὰς γυ-
ναῖκας.

Ματαιοφροσύνη. ματαιότης.

Μεγαλέμπορος. μεγάλης παραγματείας.

Μεγαλόνοια, μεγαλοφροσύνη, μέγας νῆς.

Μεγαλόπολις. μεγάλη πόλις.

Μεγιστᾶνες, οἱ ἐν ὑπεροχῇ ὄντες, οἱ μεγάλοι
ἄρχοντες.

Μεθοδεία, τέχνη, πανουργία.

Μεσημβρεία, τὰ μέρη τῆς Νότος, ἢ τὸ μεση-
μέριον.

Μεσημβρινώτερα μέρη, οἱ τόποι ὅτε πλησιάζου-
σι περισσότερον πρὸς τὸν Νότον.

Μεσόγειον. τόπος εἰς τὸ μέσον τῆς γῆς, ὅ-
τε δὲν ἔχει λιμένα.

Μεσόγειος Θάλασσα, ὅλη ἡ Θάλασσα ὅπου
εἶναι μέσα ἀπὸ τῆς ἡρακλείης σήλας, ἢ
γεν ἀπὸ τὸ λεγόμενον σκῶν τῆς Γκιμπιλ-
τέρρας.

Μετακομίζω. μεταφέρνω ἄπὸ τόπον εἰς τό-
πον.

Μετὰ λόγῳ, μὲ λογαριασμόν.

Μετ-

Μετζάνα, λέξις ἰταλική. δηλοῖ τὸ ἀραιον
ὅπου βάνεται εἰς τὸ ὀλούτερον κατάρτιον,
ὅτε εἶναι πλησίον τῆς ἀρῦμης.

Μετελόφρων, ὅστις σοχάζεται μέτρα.

Μέτωπον στρατεύματος, λέγεται ὅλον τὸ πρόσω-
πον τῆς πολεμικῆς παρατάξεως ἀπὸ τὸ ἕνα
κέρας ἕως τὸ ἄλλο. τὸ αὐτὸ μέτωπον, λέ-
γεται προσέτι καὶ πρόσωπον, ἢ σῶμα, καὶ
παρατάξις, καὶ ἰαρωτολογία, καὶ ἰαρωτο-
σάται.

Μηχανή. τέχνη, μαργιολία.

Μηχανικός, ἕνας ὅτε κάνει πράγματα μηχαν-
ικὰ, ἰταλισί, ἰγγουίρης.

Μηχανοποιός, ἴδε μηχανικός.

Μιλῶρδος, φωνὴ ἀγγλική. ὀνομάζουσι μὲ αὐ-
τὴν οἱ Ἰγγλέζοι, τὴς μεγάλης ἀρχοντας,
τὴς Περίγκιπας.

Μοῖρα, ἕνα τετακοσιστὸν ἐξηκοστὸν μέρος τῆ
κύκλου. οἱ μαθηματικοὶ διαίρῃσι κάθε κύ-
κλον εἰς 360 μοίρας. πᾶσα δὲ μοῖρα τῆ
ἀριτικοῦ κύκλου, εἶναι 60 μίλια κοινὰ
τῆς γῆς. παραδείγματος χάριν. ἐάντις ἡ-
θελε περιπατήσῃ 60 μίλια κατ' εὐθείαν
γραμμῶν πρὸς ἀρκτον, δείσκει τὸν ἀριτι-
κὸν πόλον μίαν μοῖραν ὑψηλότερον ἀπ' ἐκεῖ
ὅπου ἄρχισε τὴν ὁδοποιεῖαν, καὶ ἔτω κατ'
ἐξῆς.

Μωρτάλια, λέξις ἰταλική. εἶναι γὰρ δία μεγά-
λα

X 2

λα μωρέζινα, εἰς τὰ ὁποῖα βάνουσι ταῖς μπόμπαις, ἢ ταῖς ρίπτουσιν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν.

Μυσεῖον, παμῖνον, εἰς τὸ ὁποῖον φυλάσσονται τὰ ἀξιολογώτερα πωράγματα.

Μπόμπα, εἶναι μία σφαῖρα σιδηρένια κούφια ἀπὸ μέσα, γεμάτη ἀπὸ μπαρέτλω. ἔχει δὲ μίαν τρύπαν, καὶ εἰς αὐτῷ εἶναι ἓνα μασοῦρι γεμάτο ἀπὸ βρεμμύλω μπαρέτλω. αὐτῷ τῷ μπόμπαν τῷ βάνουσι εἰς ἓνα γαδίον μωρέζιον, τὸ ὁποῖον εἶναι γεμισμένον εἰς τὸ κάτω μέρος ἀπὸ μπαρέτλω, ἢ παρῶν δίδουσι φωτίαν εἰς τὸ μασοῦρι τῆς μπόμπας, ἔπειτα εἰς τὸ γαδίον, ἢ ἔπως σέλνει μὲ πολλὴν βίαν εἰς τὸ ὕψος τὴν μπόμπαν, ἢ ἐκεῖθεν πίπτει εἰς τὸν τόπον ὅπερ εἶναι οἱ ἐχθροὶ, ἢ σπάζει, κάνωντας μεγαλότατον ἦχον, ἢ πολὺν ὄλεθρον. τὸ ἴδιον εἶναι ἢ ἡ γρανάτα, ἀλλὰ εἶναι μικρὴ, ὅπου ρίπτεται ἀπὸ τῆς στρατιώτας μὲ τὰ χέρια, ἢ ἀπ' αὐτῷ ὀνομάζονται Γρανατιέροι.

Μπελωτο, λέξις ἰταλική. εἶναι ἓνα πλοῖον σερεόν, εἰς τὸ ὁποῖον βάνουσι διαφορὰς μηχανικὰς φωτίας. ἔπειτα παρατηρῶντες ἐπιπέδιον ἄνεμον, τὸ πέμπουσιν ἐναντίον τῆς πολεμίας ἀρμάτας, ὡς δὲ πλησιάσῃ ἐκεῖ, φλόγουσιν οἱ ἐπιβάται, καὶ ἀφίγουσι μέσα

φωτίαν, ὅπερ νὰ ἀνάψῃ ἢ μηχανικὰς φωτίαις τὴν ὄρωσιν ὅπερ ἤθελε φθάσῃ αὐτὸ τὸ πλοῖον εἰς τὴν πολεμικὴν ἀρμάταν, καὶ νὰ τῷ καύσῃ.

Μυρία, πολλά.

N

NΑυαρχίς, τὸ παρῶν καράβι τῆς Ἀρμάτας, ἰταλισὶ Καπετάνια.

Ναύαρχος, καὶ ναυάρχης, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀρμάτας, τερκισὶ καπετὰν πασιάς. ἰταλισὶ ἀμμιράλλιος. προσέτι λέγεται ἢ ὁ ἀρχηγὸς ἐνὸς καραβίε, ἰταλισὶ, καπετάνιο δι' ναῦε.

Ναυπηγεῖον, ὁ τόπος ὅπου κατασκευάζονται τὰ καράβια, ἢ τὰ λοιπὰ πλοῖα. ἰταλισὶ κωντινέρα.

Ναυπηγὸς, ὁ τεχνίτης ὅπου κατασκευάζει τὰ πλοῖα.

Ναυτικὴ, τέχνη νὰ πλέῃ τινὰς τῷ Θάλασσαν.

Νεοσύλλεκτος, νεοσωμαθροισμένος.

Νεώριον, ὁ τόπος ὅπου φυλάσσονται τὰ ἄσθεντικὰ πλοῖα, ἢ τῆς Ἐνεῖς Ἀρσενάλι.

Νίτρον, εἶναι εἶδος ἄλατος. ὄσον λέγεται ἢ ἀλίμιξον. κατασκευάζεται ἀπὸ γῆν παχεῖαν ἢ ἔρος, φαίνεται πολλαῖς Ἐ εἰς τοὺς

τοίχας ὡς ἄνθος λουκάν. ὅθεν πολλοὶ νομίζουσι γὰρ εἶναι τὸ ἀφρόνισον ἢ παλαιῶν ἔχει δυνάμιν καὶ τὰς παλαιὰς, διαφορητικὴν, παύει τὰς σφόδρας, βοηθεῖ δὲ καὶ εἰς τὰς περιοδικὰς πυρετὰς. σιμὰ εἰς τὰς νεωτέρως ἔχει δυνάμιν διερχτικὴν, ψυχροποιὸν, ἀντιπυρετικὴν. εἶναι λέξις ἑλληνική.

Νόμισμα, κάθε λογῆς ἀργύριον. ἰταλισί, μονέτα.

Νόρτ, τὰ ἀρκτικά μέρη, φωνὴ δυτική.

Ζ

Ζ Ενίζομαι, φιλοξενεῖμαι ὑπότινος, δέχομαι ἀπὸ τινὰ εἰς τὸ σπῆτιτε γὰρ καπικήσω, ὅταν δέξομαι εἰς τὴν ξενίτειαν.

Ο

Ο Δηγία. κυβέρνησις, ὁδήγημα.

Ὁλεθερία, φθοροποιία.

Ὁλεθρος, φθορά, ἀφανισμός.

Ὁλόκληρος, τέλειος, ὁλόκαιρος.

Ὁμοθυμαδόν. ἐν μιᾷ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ, ὅλοι ὁμοῦ.

Ὁπάδος. ἀκόλεθος.

Ὅπλον.

Ὅπλον. ἄρμα.

Ὀρλάνδος. ἔτος ἢν ἀπὸ τὰς Γαλλίας, ἐγενῆς τὸ γένος, ἀνὴρ γενναῖος, ἀλλὰ δοσμένος εἰς τὰς ἑρωτας τῶν γυναικῶν. ὅθεν καὶ ἐμυθολόγησαν πολλὰ περὶ αὐτοῦ οἱ ποιηταὶ, Ἀεϊώσος, καὶ ἄλλοι. ἐτελεύτησε δὲ εἰς τινὰ πόλιν τῆς Ἰσπανίας, ὅπερ δέξεται μέχρι τῆς σήμερον τὸ μνημα αὐτοῦ.

Οὐραγός, ἐκεῖνος ὅπερ ἐπίσταται εἰς τὴν ἔραν ἐνὸς πάγματος στρατιωτικῆ.

Π

Π Ἀμβέβηλος, μιανώτατος, ἀκάθαρτος.

Παμπληθεῖ, ὅλο τὸ πλῆθος.

Πάνδημοι ἑορταί. αἱ κοιναὶ καὶ δημόσιαι ἑορταί.

Πανοικί. σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις.

Πάντολμος. τολμηρότατος.

Παράσημα. σύμβολα.

Παρατάσσομαι. βάνομαι εἰς τάξιν.

Παρατάσσω. βάνω εἰς τάξιν. βάνω τὸν ἕνα πλησίον τῷ ἄλλου.

Παρατεταγμένα, βαλμένα καὶ τάξιν.

Παραφορά τῆς ἄνοιᾶς, ἀγνωσία, ἐξεσηκότης.

Παξοκτονία. φόνος τῶ παξός.

X 4

Πε

Πεδιάς, κάμπος.

Πεζή δυνάμις . τὸ πῆζον στρατόμα , ἢ πεζέρα .

Πελοπόννησος , ὁ Μωρέας .

Πεντάδαρχος , ἀρχηγὸς πέντε στρατιωτῶν .

Πεντακοσιάρχια , πεντακόσιοι στρατιῶται πεζοί , ἢ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν πεντακοσιάρχης .

Πεντηκονταρχία . ἴδε ἑκατονταρχία .

Πέρας , τέλος .

Περίβλεπτος , ἐξαιρέτος , περιβόητος , ὀνομαστός .

Περίδνησις , συσροφή ὕδατος , ἔ ἀνέμω , καταχρηστικῶς δὲ λέγεται ἢ ἐπὶ ἄλλων πραγμάτων . σφυρογύεσμα .

Περίοικοι , ἐκεῖνοι ὅπῃ κατοικῶσι ξογύρα εἰς πανέναν τόπον .

Πειχαράκωμα , ἴδε χαράκωμα .

Περιορίζω , ἀποκλείω , ἐξορίζω .

Πεφυσιαμένος , φεσκαμένος ἀπὸ τινὸς ὑπερηφάνειαν , κενόδοξος .

Πιάτα , λέξις ἰταλική . σημαδύει μονόξυλον μέγα ὄχι νὰ ξεφορπῶνεν τὰς πραγματείας . τὸ ὁποῖον εἶναι κατεσκευασμένον πλατὺ ὑπὸ κάτωθεν , ἀνωθεν δὲ εἶναι ἀσκευπές , ἢ χωρὶς κατάρτια .

Πολιορκία , ἀποκλεισμός μιᾶς Πόλεως , ἢ Φρεγίε ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν . ἰταλιστὶ λέγεται ἀσέδιο .

Πολιτεία . ἀριστοκρατεία , ἢ βίος , καὶ ἀναστροφή , ἢ παρᾶξις .

Πολιτόφρων , ἀνδραπος Πολιτικός .

Πολυπράγμων , περιέργος . ἐκεῖνος ὁποῦ ὑπάγει ἐρδωνώντας νὰ μάθῃ πᾶσαν ὑπόθεσιν .

Πολωνία , ἢ Λεχία .

Πολῶνοι . οἱ Λέχοι .

Πομπή , δόξα , πέμφιμον .

Πόσα , ὁ ταχυδρόμος , ἢ ὁ τόπος ἀπὸ τὸν ὁποῖον πέμπονται οἱ ταχυδρόμοι . λέξις ἰταλική .

Πῆς , ποδάρι , ἢ μέτρον γεωμετρικόν .

Πραιτωριανοὶ . οἱ στρατιῶται ὁποῦ ἐφύλασσον τὴν Ρώμην παλαιόθεν , ἢ εἶχαν μεγάλην ἐξουσίαν . διότι ἔσειον εἰς τὴν ἐξουσίαν τὰς νὰ ἀποσατήσων , καὶ νὰ ἀγάλαν τὸν Βασιλέα , χειροτονοῦντες ἐκεῖνον ὁποῦ αὐτοὶ ἠθέλον .

Πραιτώριον , εἶναι λέξις ὅπῃ ἐμεταχειρίζοντο εἰς τὴν παλαιὰν Ρώμην , γίνεται ἀπὸ τῆς λατινικῆς λέξεως praeselle , ἢ γεν προΐσαθαι . ὅθεν πραιτῶρ ὁ προεσῶς . ἔ πραιτῶριον ἢ βελή , τῆςιν ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ὁ προεσῶς συναθροίζει τὰς διατεταγμένους εἰς βελήν .

Πρεσβεία , ἢ πέμφις τῆ ἀποσολάτορος , ἰταλιστὶ ἀμπασιάτα .

Πρεσβυτής, ὁ ὑποσελόμνος ὑπὸ τῆ Βασι-
λέως, ἢ Ἡγεμόνος, πρὸς ἄλλον Βασιλέα,
ἢ Ἡγεμόνα, διὰ καμίαν ὑπόθεσιν. ἰταλι-
σὶ Λ'μπασιαπῶρος.

Πρεσβύτερος. γεροντότερος.

Πρετυτένης, φωνὴ ἰταλική. σημαδεύει ἐπι-
νον ὅπῃ ἔχει δικαιολόγημα εἰς κανένα πρᾶγ-
μα, ἢ τὸ ἀναζητεῖ.

Πειμάτος, ὁ προεσῶς, ἢ χώρας, ἢ γένους.
λέξις ἰταλική.

Προάσειον, τὰ ὁσπῆτια ὅπῃ εἶναι ἔξωθεν τῆ
τειχείαν τῆς Πόλεως. λέγει ἰταλισὶ μπόρ-
γο, ἢ τερκισί, βαρεῖσι.

Προεδεία. προκάθισις, προτίμησις.

Πρόεδρος, ὁ προκαθήμνος εἰς ἕνα σωῆδειον,
ἢ συμβάλιον, ἢ κελίριον. ὁ προτιμάμνος.
ἰταλισὶ, προσιδένης.

Προνόμια, τὰ προτερήματα ὅπῃ δίδονται ὑπὸ
τῆ Ἡγεμόνος εἰς καμίαν πόλιν, ἢ Χώραν,
ἢ ἄνθρωπον. ἰταλισὶ, Πειβιλέγγια.

Προποντίς, ἡ Θάλασσα ὅπῃ εἶναι ἔξω ἀπὸ
τὸ εἶνόν τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸ
μέρος τῆς ἁπτρῆς Θαλάσσης, ἢ ὅποια λέγε-
ται πῶρα Θάλασσα πῦ Μαρμαρᾶ.

Προπύργιον, προφύλαξις τῆς Πόλεως, τὸ κα-
σέλλιον ὅπου εἶναι εἰς τὸ τεῖχος τῆς Πό-
λεως, ἢ κυκλοφερές, ἢ πολύγωνον, τὸ ἰτα-
λισὶ λεγόμενον μπαλαβάρδο.

Προσ-

Προσβολή, ἡ ὁρμὴ ὅπῃ γίνεται ἐναντίον ἔχ-
θρῶν, ἢ πόλεως, ἢ στρατόματος, ἢ ἄλ-
λα τινός, τὸ ἰταλισὶ λεγόμενον ἀσάλλτο.

Προσδοκία, ἀπαντοχή.

Πρόσκομμα, ἐμπόδιον, ζημία.

Προσποιῆμαι, καμώνομαι, ὑποκείνομαι.

Προσωπεῖον. προσωπίδα.

Προσωποποιία, ὅταν βάνει τινὰς προσωπίδα,
καὶ ὑποκρίνεται ἄλλο πρόσωπον.

Προτεσάντης, ὁπαδὸς Ἐ ἀκόλυθος τῆς αἰρέ-
σιως τῆ Λαθῆρα.

Προφυλακὴ, ἡ φύλαξις ὅπῃ πηγαίνει ἔμφορ-
δον τῆ Στρατόματος, ἢ τῆς Ἀρμάτας. ἢ
βίγλα, ἢ ἰταλισὶ λεγομένη Βαγγουάρ-
δια.

Πρύμνη, τὸ ὄπισθεν τοῦ πλοίου, ἰταλισὶ
πόππα.

Πρώρα, τὸ ἔμφορδον τοῦ πλοίου. ἰταλισὶ
πρῶρα.

Πρῶτον κινῆν, ἡ πρῶτη αἰτία.

Πυρκαϊά, ἐμφορισμός, μεγάλη φωτιά.

Πυρίτις κόσις, ἡ κοινῶς λεγομένη μπαρέπ,
ἢ μανιτζιῶν κατὰ τῆς ἰταλῆς.

Πυροβόλα ὄργανα, τὰ κανόνια, ἢ βομβάρ-
δαις, καὶ κάθε ἄλλο πολεμικὸν ὄργανον,
ὅπῃ πέμπει φωτίαν. ἢ ἀρτιλλερία κατὰ τῆς
ἰταλῆς.

Ρ'εσι-

Ρ

Ρεσιδάντης, λέξις ἰταλική. σημαδδύει ἕνα ὁποῦ ζέκεται εἰςτινα πόλιν ξένω ἐκ μέρες τοῦ Βασιλείως τε, ἢ τὰς ὑποθέσεις τῆς Βασιλείας, πλὴν ὅχι μετὶ τῶν δόξαν ἢ ἀξίαν, καθὼς ὁ πρεσβύτης.

Ρήπα, ἢ τάξις, ἢ σωήθειαις.

Ρήπα ἡμέρα, ἢ διωρισμένη.

Ρισδαλέιον, ὄνομα νομίσματος Σαξονικοῦ. τὸ ὁποῖον νομίζω νὰ ἰσοδυναμῆ μετὶ τὸ ρέμπλιον τῆς Μοσκοβιτῶν, ἢ μετὶ τὸ παραγρόσιον τὸ γερμανικόν.

Ρόπη, ἢ κλίσις.

Ρέμπλιον, ὄνομα νομίσματος ρωσικῆ. τὸ ὁποῖον ἀξίζει ἑκατὸν κοπίκια, ἢ τὸ καθὲ κοπίκιον ἀξίζει δύο ἄσπρα, ὡσεὶ ἀξίζει τὸ ρέμπλιον ἄσπρα ἑκατόσια.

Σ

ΣΑργέντης Μαϊῶρος, ἴδε Στρατηγός.

Σιδηροκόπος, ἐκεῖνος ὁποῦ ἐργάζεται τὸν σίδηρον, ὁ χαλυβός.

Σιπρέσιον, ἢ πλερωμὴ ὅπερ δίδεται εἰς τὰς στρατιώταις, ἰταλισί, πάγα.

Σκλήν, τέσσα.

Σκλή-

Σκῆπτρον, πᾶσα ράβδος, κυρίως δὲ τὸ βασιλικὸν σύμβολον, ἢ βασιλικὴ ράβδος.

Σκλόπος, τὸ τεφεύι.

Σκῆδον, ὄνομα ἰταλικῆ νομίσματος, τὸ ὁποῖον ἔχει 240 ἄσπρα, ὑποθέτωτας τὸ τζεκίνιον πρὸς ἄσπρα 440.

Σκῆλα, ἴδε λάφυρα.

Σπεῖρα, πλῆθος, τάγμα.

Σπυδαίως, μετὰ ταχύτητα, μετὰ γληγοράδιον.

Σπαθμός, ἴδε καταγώγιον.

Σπᾶσις, θῆσις, κατὰσσις, σύγχυσις.

Σπασιῶδης, ὁποσάτης, ὅστις κινεῖ σύγχυσιν.

Σπασιῶται, οἱ ἐν τῆς αὐτῆς τάξεως, ἐκεῖνοι ὅπερ κένεν σύγχυσιν.

Στίφη, πλήθη, συστήματα, τάγματα.

Στίχες, τάξεις.

Στιχηδόν, ἢ τάξιν.

Σπιῆρες, τάξεις.

Σπόλαρχος, ἢ Σπολάρχης ὁ ἡγεμὼν τῆς Θαλασινῆς Ἀρμάτας. λέγεται ἢ Νάυαρχος.

Στόλος, ἢ Θαλασινὴ ἀρμάτα.

Στραπήγημα, τέχνη ἢ μηχανὴ πολεμικὴ ἴδρα νὰ ἀπατίσῃ τὸν ἐχθρὸν. ἀπ' αὐτὸ ἐπλασαν οἱ Ἴταλοὶ τὴν λέξιν στραταγέμα.

Στρατηγός, ὁ ἀρχηγός, ὁ ἡγεμὼν ἐνός μέρες τῆς στρατιώματος, ὁ ἰταλισὶ λεγόμενος Γενεράλης. ὁ δὲ ἀρχηγός ὅλων τῶν στρατιώματος λέγεται Ἀρχιστρατηγός, ἢ Γενεραλίσσιμος

κατὰ

κατὰ τοὺς ἰταλούς, καὶ Βέλτ Μαρεσιιάλλος
κατ' ἄλλας.

Οὗτος ὁ κατάλογος τῶν ἀξιωματικῶν τῆς
στρατῶματος κατὰ τὰς δυτικὰς.

Πρῶτος Μαρεσιιάλλος, ὁ ἡγεμὼν παντὸς τοῦ
στρατῶματος, ὡς ἀνωτέρω εἰπομεν.

Μετὰ τῶν ἐπονται ὁ Τενούτης Γενεράλης,
ὁ Σαργέντης Γενεράλης, καὶ ὁ Σαργέν-
της μαϊῶρος τῆς μπατάλιας, ὅς λέγεται
καὶ Βεργαδιέρης. ἐπι δὲ οἱ ἄλλοι δὲν ἔχου-
σι στρατῶμα ὑπὸ τῆς ἑξουσίας, εἰμὴ
μόνον τὴν τιμὴν τῆς ἀξίας.

Κολονέλλος, ὁ χιλιάρχος, ἢ πεντακοσιάρχος,
τόσον τῆς πέζης ὅσον καὶ ἰππικῆς δυνα-
μείας.

Τενούτης Κολονέλλος, ὁ ὑποχιλιάρχος, ὁ τὸν
τόπον ἐπέχων τῆς Κολονέλλου, ὅς τις ἑξου-
σιάζει ἓνα μέρος χιλιαρχίας, ἢ τὸ ἕμισυ
αὐτῆς.

Μαϊῶρος, ὅς τις προσάξει καὶ ἑξασκεῖ εἰς τὰ
πολεμικὰ ὅλας τὰς στρατιώτας τῆς χιλιαρ-
χίας, ἢ πεντακοσιαρχίας.

Καπιτάνιος, ὁ ἀρχηγὸς μιᾶς πεντηκοιταρχί-
ας, ἢ ἑκατοιταρχίας.

Τενέντης, ὅς τις κυβερνεῖ τὴν πεντηκοιταρχί-
αν, ἢ ἑκατοιταρχίαν.

Ἄλ-

Ἀλφιέρης, ὅς τις φέρει τὸ σημεῖον, ἦγεν τὴν
μπαντιέραν, ὁ Σημειοφόρος. ὁ δὲ σημειο-
φόρος τῆς ἰππικῆς τάγματος λέγεται Κορνέ-
τας, καὶ φέρει τὴν σημαίαν.

Σαργέντης, ὅς τις εἶναι ἀρχηγὸς 15 ἢ 20
στρατιωτῶν.

Καποράλης, ὅς τις εἶναι ἐπάνω ὀκτὼ ἢ δώ-
δεκα στρατιωτῶν.

Ἐξω ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀξιωματικούς εἶναι καὶ
οὔτοι.

Ὁ Γενεράλης τῆς ἀρτιλλερίας, ὁ ἔχων τὴν
ἐπισασίαν πάντων τῶν πυροβόλων ὀργά-
νων.

Ὁ Γενεράλης τῆς Καβαλαρίας, ἦγουσ ὁ
ἀρχηγὸς τοῦ ἰππικῆς στρατῶματος, ὅς τις
ἔχει ὑπὸ τῆς ἑξουσίας τε πολλὰς ἰππικὰς
χιλιαρχίας.

Ὁ Γενεράλης τῆς φαυταρίας, ὁ ἀρχηγὸς
πολλῶν πέζικῶν χιλιαρχιῶν.

Οὔτοι οἱ τρεῖς ἀρχηγοὶ παρά γερμανοῖς εἰ-
σι τῆς αὐτῆς βαθμῆς, καὶ τῆς αὐτῆς ἀξίας
ὑπερα ἄπὸ τὸν ἀρχιστράτηγον. καὶ ἔχουσι καὶ
αὐτοὶ ὑπὸ τῆς ἑξουσίας τὰς ὡς ὁ Ἀρχι-
στράτηγος, Τενέντιω Γενεράλιν, Σαργέντιω
Γενεράλιν, καὶ Σαργέντιω Μαϊῶρον.

Ὁ μέγας Πρεβῶστος εἶναι μία ἀξία γενε-
ραλική. αὐτὸς λαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἓνα
μέρος στρατιωτῶν, καὶ ὑπάγει φυλάσσοντας

τὸ

τὸ στρατόπεδον. ἐμποδίζει γὰρ μὴ ἔλθῃ καμμία ἀταξία εἰς τὸ Στράτευμα. κρεμῶ τὰς στρατιώτας ὅπως ἠθέλει εὖρη γὰρ φέρονται, καὶ αὐτὸς σέλνει εἰς φύλαξιν καὶ ἀξιωματικὰς ὅπως ἠθέλων πταίσῃ.

Ἀρχιεπίσκοπος Γενεράλης, ὅπως θέλει γὰρ εἰπῆ γενικὸς βοηθός, εἶναι μία ἀξία ὡς τοῦ χιλιάρχου, ἢ τῆ ὑποχιλιάρχου. ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἔχει πλέον παρὰ ἕνα, ὅπως παρασέονται σιμάτα, καὶ ἀποπληρώνουσι ταῖς προστάταις ὅπως ἠθέλει τὰς δόξαι. εἰς καιρὸν πολέμου παρασέονται εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ φέρουσι εἰς τὸ στρατόπεδον τὰ προστάγματα τὰ ὡς ἡ χρεία ἠθέλει καλέσῃ. ἔχουσι καὶ οἱ Γενεράλοι ἀρχιεπίσκοπος.

Ὁ Κερατὴρ μαέστρος Γενεράλης, εἶναι μία ἀξία ὡς τῆ Κολονέλλου, ἢ Βελγαδιέρη. αὐτὸς διωρίζει τὰ καταγῶγια τῆ στρατιωτῶν, κυβερνᾷ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰς συμπλοκάς καὶ τῆ ἐχθρῶν, καὶ εἶναι ὁ ἐπιστάτης τῆ μηχανοποιῶν.

Ἐξω ἀπ' αὐτῶν, εἶναι καὶ ἄλλαι ἀξίαι διαφοροὶ εἰς ἕνα Στράτευμα, χιλιάρχου, ὑποχιλιάρχου, ἢ καὶ Κολονέλλου καὶ Τσένται Κολονέλλου, καὶ κατ' ἐξῆς, τῆ μηχανοποιῶν, τῆ μινάτορων, τῶν πυροβόλων ὀργάνων. ἐπιστάται τῶν ἀμαξοδρόμων, τῶν ἁρῶν τροφίμων ἐπιτηδείων. ὁ ἐπὶ τῆς Καγ-

κελλαρίας. ὅς λέγεται κομμιασάριος τῆς Καγκελλαρίας. ὁ ἐπὶ τῶν ταχυδρόμων, ἢ τὸ ὄφφίχιον τῆς πόσεως.

Σημειώτεον ὅτι πολλαὶ ἑκατονταρχίαι ἀποτελοῦσι μίαν χιλιάρχίαν, καὶ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῆς λέγεται χιλιάρχης, ἢ Κολονέλλος. πολλαὶ δὲ χιλιάρχίαι ἀποτελοῦσι μίαν φάλαγγα, καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτῆς φαλαγγάρχης, ἢ στρατηγός, ἢ Γενεράλης. πολλαὶ δὲ φάλαγγες συνδέττωσιν ἕνα ὀλόκληρον στρατόπεδον. τὰ ὁποῖα ὁ ἡγεμὼν λέγεται ἀρχιεπίσκοπος, καὶ μὲ ἄλλας ὀνομασίας. κατὰ δὲ τὰς δυτικὰς Γενεραλίσσιμος, ἢ Μαρεσσιάλλος, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἶπομεν.

Στρατιωτικὸν, τὸ στρατόπεδον, καὶ οἱ στρατιῶται. Στρατόπεδον, τὸ στρατόπεδον, καὶ ὁ τόπος ὅπου σέκεται τὸ στρατόπεδον. ἰταλισί λέγεται κάμπο, τερμισί δὲ ὄρδι.

Στυγερώτερα, μισητότερα.

Συγκλητικὸς, ἄρχων τῆς Βελγῆς, ὁ ἰταλισί λεγόμενος Σενατόρος.

Σύγκλητος, ἴδε Γερμανία.

Συγκροτῶ. σινάζω, σινάθροίζω.

Συμβιβάζω, φιλιῶνω.

Συμμαχία, συμφωνία καὶ συστράτευσις ἐναστίον τινός. ἰταλισί λέγα ὀφρεσίβα.

Συμμορία, σύστημα πολιτικὸν, πλήθος, συμμάζωξις.

Συμπαλαμβάνα, πέρνα μαζίμα, πέρνα
εἰς τὴν σωτροφίαν με.

Σωάρχοντες, ἐκεῖνοι ὅπου ἔξασιάζουσιν ἀν-
τάμα.

Σωῆδοι, οἱ κεῖται ὅπε εἶναι εἰς ἓνα ἢ τὸ
αὐτὸ Κριτήριον.

Σωήγορος, προσάτης, διαφρονότης, καὶ ὁ
παρὰ ἰταλοῖς λεγόμενος ἀβοκάτος.

Σωθήκη, συμφωνία.

Σωμοασία, ἡ συμφωνία ὅπε κάμνουν ἀναμέ-
σους μετ' ὅρα, ἐκεῖνοι ὅπε ἐπιβελόν-
ται τινά. ἰταλισὶ κογγίρα.

Συσροφή ἴδε περιδίνσις.

Σωματοφύλακες, οἱ στρατιῶται ὅπε παρατί-
κονται εἰς φύλαξιν τῆ Βασιλείας. ἰταλισὶ
γαρδία βιάλε, κόρπο δὲ γαρδία.

Τ

ΤΑγματάρχης, ὁ ἀρχηγὸς ἑνὸς στρατιωτι-
κῆ τάγματος.

Ταπὴ ἡμέρα, ἴδε ρητή.

Τάλκος, τὸ διαφανὲς κόκκαλον ὅπε βάνουσι
εἰς τὰ φανάελα, τὸ λεγόμενον φανοκόκα-
λον.

Ταμείον, τὸ ἀπόκρυφον κατοίκημα, τὸ κελιά-
ειον, καὶ ὁ τόπος ὅπε βάνεταί τὰ ἐξάριετα
πράγματα, καὶ τὸ θησαυροφυλάκιον.

Τε-

Τενέντης, ἴδε στρατηγός.

Τενέντης γγενεράλης, ἴδε στρατηγός.

Τερατέρημα, θαῦμα, ἔργον παράδοξον.

Τμήματα, κοφίματα.

Τόλμημα, αὐθάδεια, ἀροπίετα.

Τοξοφόρος, δοξαροφόρος.

Τοποτηρητὴς τοῦ Καίσαρος, ὁ παρ' ἰταλοῖς
λεγόμενος, Βιτζερές, ἐλλωισὶ δὲ Ἀντιβα-
σιλάς.

Τραγοκωμωδία, ποίημα γελοῖωδες, καὶ λυπη-
ρόν.

Τραγωδία, ποίημα λυπηρόν.

Τράχιλος, ὁ λαιμός.

Τειαρχία, ἡ ἐξουσία τελῶν ἀρχόντων, ἰτα-
λισὶ Τειμβιράτο.

Τρόπαιον, σύμβολον νίκης.

Τροπαιῆχος, νικητής.

Τυμπανιστής, ὁ λαλῶν τὸ τύμπανον, ὁ ἰταλι-
σὶ Ταμπῆρος.

Υ

ΥΔρόμελι, ποτὸν κατεσκευασμένον ἀπο
νερόν καὶ μέλι.

Υπάλληλοι ἀξιωματικοί, ὅλοι οἱ ἀξιωματικοί
ὅπου ἔπονται καὶ τάξιν ὑψέρα ἀπὸ τὸν ἀρ-
χηγόν. παραδείγματος χάριν. εἰς μίαν
πέντηκονταρχίαν, πρῶτος καὶ ἀρχηγός εἶναι

Υ 2

ὁ πρῶ-

ὁ πεντηκοντάρχης, οἱ δὲ λοιποὶ ἄλλοι ἀξιοματικοί, ἦγεν ὁ ὑποπεντηκόνταρχος, ὁ λοχαγός, ὁ σημειοφόρος, ὁ δεκάδαρχος, καὶ ὁ πεντάδαρχος, λέγονται ὑπάλληλοι ἀξιοματικοί. ἔτι καὶ εἰς τὰ μεγαλύτερα τάγματα. ἰταλισὶ λέγονται Ὀφφικιάλοι συμπαλτέροι.

Ἵπερβάλλωσα, ὑπερβολικὴ.

Ἵπεριχύω, ὑπερβαίνω πρὸς ἄλλους εἰς τὴν δυνάμιν, ἢ ἐξουσίαν, ἢ εἰς ἄλλο. δυνάμει περιωρότερον ἄπο πρὸς ἄλλας.

Ἵπέριμετρον, ἔξω τοῦ μέτρου, ὑπερβολικόν.

Ἵπέριθως, ὁ ἔνοχος, ὁ ὑποκείμενος εἰς τιμωρίαν, ἢ θάνατον.

Ἵπογραμματοδύς, ὁ δεύτερος ἀπὸ τὸν ἀρχιγραμματέα, ὁ ὑποκατακλιμαρῖος. ὁ Βιτζεκαντζιλίερης ἰταλισί.

Ἵποκρίνομαι, καμῶνομαι.

Ἵποτελής, δέλος, ὑπήκοος, ὅστις πληρῶνει δόσιμον.

Φ

Φ Ἀλαξ, τάγμα στρατιωτικὸν μέγα, συγκείμενον ἀπὸ 6394 στρατιώτας καὶ τοὺς παλαιάς.

Φέξδον, φωνὴ ἰταλική. ὁ τόπος ὅπερ χαίριζται εἰς τινὰ ἀπὸ τὸν πρῶτοντα δὲ νὰ ἔπολαμ-

λαμβάνη τὰς καρπὰς καὶ τὰ εἰσοδήματα ἐπι ζωῆς τε, ἢ καὶ οἱ διάδοχοί τε, μένοντες ὅμως ὁ τόπος πάντοτε τῷ πρῶτοντα.

Φιλοδοξία, ἀγάπη τῆς δόξης, κενοδοξία.

Φιλόδοξος, ὁ ἀγαπῶν τὴν δόξαν, ὁ κενόδοξος, ὁ ὑπερήφανος.

Φιλοτιμία, κενοδοξία, μεγαλοφροσύνη, καὶ τὸ γενναῖον χέρισμα.

Φορεῖον, μία καθέδρα τετραγωνοειδῆς ὁλόσκηπος, βασιζομένη ὑπὸ δύο ἀνδράπων, ἢ ἰταλισὶ λεγομένη Λετίγα.

Φορολογῶ, σιμάζω τὰ αὐθεντικά δασίματα.

Φόρος, ἢ ἀγορά, ἢ ἰταλισὶ λεγομένη πιάτζα, καὶ τὰ αὐθεντικά δασίματα, ἢ χρημάτων καταβολή.

Φρεγάτα, πλοῖον ταχύδρομον εἰς εἶδος Καραβίς, πλὴν χαμηλότερον καὶ μακρύτερον.

Φρέριον, Κασέλιον.

Φυγαδύω, φεγατίζω τινά.

Φυσιολόγοι, ἐκεῖνοι ὅπερ καταγίνονται εἰς τὴν ἔρδναν καὶ γινῶσιν τῶν πραγμάτων τῆς φύσεως. ἐκεῖνοι ὅπερ ζητῶν νὰ ἐγνωρίσωσι τὰ ἔποτελέσματα, καὶ βάρη τῆς φύσεως.

Χ

Χ Ἀλιός, τὸ σαλιβάει.

Χαρακτηρίζω, σημειῶνω.

Κα-

Χαράκωμα, περίφραγμα, τερκισί μπελζί,
ιταλισί δὲ τριντζέρα.

Χάραξ, ἴδε χαράκωμα.

Χερσόνησος ταιρικὴ, τὸ Κεῖμι.

Χιρδίων Θρόνος, ἴδε Θρόνος χιρδίων.

Χιλιαρχία, πᾶγμα ἀπὸ 1000 στρατιώτας,
ιταλισί Ρεγγιμέντον. ὁ Ἀρχηγὸς αὐτῆς
χιλιάρχος, ἢ ὑπὸ τῶν ἰταλῶν Κολονέλλος.
σημειωτέον ὅτι τὸ Ρεγγιμέντον εἰς τῆς
πυλῆς πόδας ὑπερβαίνει τὰς χιλιάς, καὶ εἰς
ἄλλους πάλιν σύγκειται ἀπὸ ὀλιγωτέρους
τῶν χιλίων, φυλάσσει ἑμῶς πάντοτε τὴν αὐ-
τῶν ὀνομασίαν, ὅσον καὶ ὁ Ἀρχηγὸς αὐτῶν
ὀνομάζεται πάντοτε Κολονέλλος, κατ' ἡμᾶς
δὲ διαφέρει. διότι εἰάν εἴη ἐν πεντακο-
σίαις, λέγεται πεντακοσιάρχία, καὶ ὁ ἀρ-
χιγὸς αὐτῆς, Πεντακοσιάρχης.

Χιλίάρχος, ἢ Χιλίάρχης, ἴδε Χιλιαρχία.

Χιλάσμος, ἀναγέλασμα.

Χρονικά, τὰ ἰσορικά βιβλία, ὅπως γράφουσι
τὴν χρονολογίαν.

Χωρικός, χωριάτης.

†

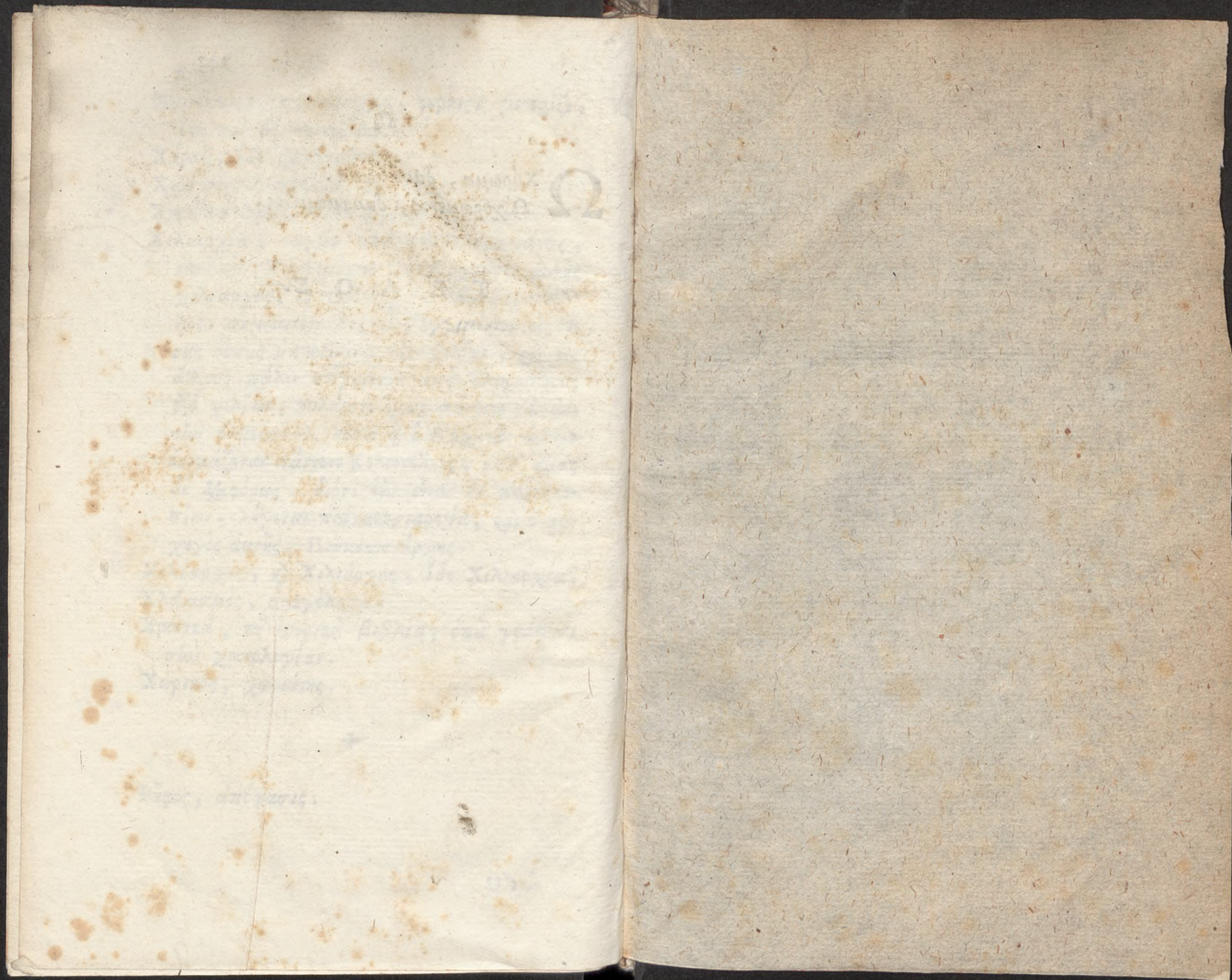
Ψῆφος, ἀπόφασις.

Ω

Ω' Χύρωμα, δυνάμωμα.
Ω' χυρωμένος, δυναμωμένος.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Ω' χύ-

Stiffia

hist. p. 1000

